

คำนำ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสอบสวนเป็นอย่างดี โดยได้กำหนดไว้ในนโยบายการบริหารราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด้านการอำนวยความสะดวก ให้พัฒนาการบริหารงานบุคคลให้พนักงานสอบสวนมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีความเจริญก้าวหน้าในสายงาน ตลอดจนการแต่งตั้งพนักงานสอบสวนและผู้ช่วยพนักงานสอบสวนให้เพียงพอต่อปริมาณงานในแต่ละพื้นที่ จึงได้มีการพัฒนางานสอบสวนมาโดยตลอดไม่ว่าจะเป็นด้านความเจริญก้าวหน้าในสายงาน เงินเพิ่มพิเศษสำหรับตำแหน่งพนักงานสอบสวน ควรได้รับความสามารถ ด้านเทคโนโลยี และการใช้นิติวิทยาศาสตร์มาช่วยในงานสอบสวนเพื่อพิสูจน์การกระทำผิดทางอาญา ถึงอย่างไรก็ตามหากพนักงานสอบสวนขาดองค์ความรู้ด้านกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่ง ที่เกี่ยวข้องแล้ว ย่อมส่งผลถึงการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน และสิ่งที่พนักงานสอบสวนปฏิบัติอาจกระทบถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชน อันทำให้กระบวนการยุติธรรมได้ถูกทำลายตั้งแต่นั้น

ในช่วงเวลาที่ผ่านมามีกฎหมาย กฎ ระเบียบและคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน มีการแก้ไขเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงจำนวนมากพอสมควร ดังนั้น เพื่อให้พนักงานสอบสวนมีความรู้ในการปฏิบัติงานด้านการสอบสวน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยสำนักงานกฎหมายและคดี จึงได้จัดทำคู่มือพนักงานสอบสวนเพื่อให้พนักงานสอบสวนใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน คู่มือเล่มนี้ได้รวบรวมระเบียบ หนังสือสั่งการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่กำหนดแนวทางปฏิบัติของพนักงานสอบสวน เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เกี่ยวข้องผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยในบ้านเมือง โดยแยกหมวดหมู่ ตั้งแต่เริ่มกระบวนการสอบสวนจนเสร็จสิ้นการสอบสวนนอกจากนี้ยังได้รวบรวมกฎกระทรวง ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติของพนักงานสอบสวน และเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อสะดวกในการค้นคว้าเพื่อปฏิบัติให้ถูกต้อง

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือนี้เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติของพนักงานสอบสวน และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งนี้เพื่อปฏิบัติให้ถูกต้องและเกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย อันจะส่งผลดีต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติและประเทศชาติต่อไป

พลตำรวจเอก

(เอก อังสนานนท์)

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๑ พนักงานสอบสวน การเป็นพนักงานสอบสวน -ป.วิ อาญา มาตรา ๒ (๖) อำนาจในการสอบสวนคดีอาญา -พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนคดีการกระทำความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมาย ที่ไว้จะทำการลงบันทึกประจำวัน จด. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๑๓๓๑ ถึง ๒๓ พ.พ. ๒๕๕๕ และหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ ออ ๐๐๓๖/๑๖๓๗๑ ถึง ๑๗ พ.พ. ๒๕๕๖ กฎกระทรวง และข้อบังคับ -กฎกระทรวง กำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดที่นอกจากกรุงเทพมหานคร โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๔ และกฎกระทรวง กำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดที่นอกจากกรุงเทพมหานคร โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ -กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการทำสำนวนสอบสวนร่วมกันระหว่างพนักงานสอบสวนกับพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ -ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๑๓ วิธีกับผู้ต้องหาเป็นพยาน -ตร. ที่ มีพ. ๐๖๐๖ ๖/๖๔๕ ๑๕ ม.ก. ๒๕๕๔ เรื่อง การันผู้ต้องหาเป็นพยาน -ตร. ที่ ๐๐๐๑(ป)/๑๒๔ ถึง ๒๘ ม.ก. ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรันผู้ต้องหาเป็นพยาน อายุความคดีอาญา -ตร. ที่ ๐๐๑๑.๒๔/๑๗๒๕ ถึง ๑๖ พ.ก. ๒๕๕๕ เรื่อง ให้รื้อรื้อสำนวนคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่	๑ ๒ ๕ ๑๓ ๑๖ ๒๑ ๒๓ ๒๔

เรื่อง	หน้า
แนวทางการปฏิบัติตามพ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒	
-คร. ที่ ๑๓๐๔.๖/๒๕๕๕ ถึง ๓๐ มี.ค.๒๕๕๓ เรื่อง ข้อมความเข้าใจแนวทางการปฏิบัติตามพ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒	๓๐
-สำนักงาน ป.ป.ช.ส่วนที่๒๓ ที่ ปช ๐๐๐๑.๐๔/๑๕๓ ถึง ๑๘ ม.ค. ๒๕๕๑ เรื่อง ข้อมความเข้าใจแนวทางการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒	๓๑
-สำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๑๒.๐๒/๖๐๕ ถึง ๑๑ มี.ค. ๒๕๕๔ เรื่อง ข้อมความเข้าใจในการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒	๓๓
-สร. ที่ ๐๐๐๔.๑๑/๑๕๔๕ ถึง ๑๐ เม.ย.๒๕๕๕ เรื่อง กำชับแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อตกลงระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช.กับ ตร	๓๔
-สำนักงาน ป.ป.ช.ที่ ปช ๐๐๐๑/๑๐๗ ถึง ๑๘ มี.ค.๒๕๕๕ เรื่อง ปัญหาและข้อร้องเรียนจากการปฏิบัติงานของพนักงานสภา.สวน	๓๕
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๒๕๓๗๘๓ ถึง ๔ พ.ย.๒๕๕๕ เรื่อง การดำเนินคดีอาญากับกรรมการ ป.ป.ช.	๔๓
-บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องครั้งที่ ๓๒๔/๒๕๕๕ เรื่อง การดำเนินคดีอาญากับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	๔๖
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๔๐๖๖ ถึง ๒๔ เม.ย.๒๕๕๖ เรื่อง กำชับแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒	๕๓
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๒๕๕๕ ถึง ๔ มี.ค.๒๕๕๖ เรื่อง ระเียบ ตร.ว่าด้วยแนวทางการปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๖	๖๖
-คร. ที่ ๐๐๐๖.๔๒/๓๓๒๕ ถึง ๒๘ เม.ย.๒๕๕๖ เรื่อง กำชับการปฏิบัติหน้าที่ของ พงอ.รับแจ้งความแล้วไม่รับคำร้องทุกข์ดำเนินคดี ผิด ป.อาญา มาตรา ๓๕๗ หนังสือ สง.ก.ตร. ที่ ๐๐๐๕.๓/๖๔ ถึง ๒๕ มี.ค./๒๕๕๖ เรื่อง การดำเนินการทางวินัย	๖๘

เรื่อง	หน้า
แนวทางปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒	
-ระเบียบสำนักงานนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประสานงานในการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ พ.ศ.๒๕๕๔	๕๖
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๔๘๑๕ ลง ๒๒ มี.ย.๒๕๕๓ เรื่อง กำหนดการปฏิบัติเกี่ยวกับการรายงาน ความผิดมูลฐานตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒	๕๖
แนวทางปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการปฏิบัติและประสานงาน กรณีทหารอุทธรณ์กระทำผิดความผิดอาญา พ.ศ.๒๕๕๔	
-คร.ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๐๔.๖/๐๑๘๗ ลง ๑๑ มี.ก.๒๕๕๕ เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับแนวทางของ หนังสือตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการปฏิบัติและประสานงานกรณีทหาร อุทธรณ์กระทำผิดความผิดอาญา พ.ศ.๒๕๕๔	๕๗
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๐๑๕๐ ลง ๑๕ มี.ก.๒๕๕๕ เรื่อง หนังสือลงมอบตัวผู้ต้องหา (มาตรา ๒)	๕๘
แนวทางปฏิบัติตาม พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.๒๕๕๓	
-ข้อบังคับ กกพ. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่วินาศพิสัยระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๕๓	๕๙
-กรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ขธ ๐๔๐๐/๕๓๖ ลง ๑๖ ก.พ.๒๕๕๓ เรื่อง ำาหนดเรื่อง เพื่ชี้แจงคดีเกี่ยวกับคดีพิเศษ	๖๓
-คร.(กค.) คำานที่ฎต ที่ ๐๐๓๔.๒๔๒/๐๖๕๓๗ ลง ๓ ก.ย.๒๕๕๓ เรื่อง แนวทางปฏิบัติ เกี่ยวกับการสอบสวนคดีพิเศษ	๖๔
คร. ที่ ๐๐๑๔.๒๖/๑๐๔๔ ลง ๓๖ มี.ก.๒๕๕๔ เรื่อง แจ้งประมา เศ กกพ.(ฉบับที่ ๔) พ ศ ๒๕๕๔ เรื่องกำหนดกรอบระเบียบของสำนักงานการกระทำผิดที่เป็นคดีพิเศษตาม มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ ๒๕๕๓	๑๐๑
-กรมสอบสวนคดีพิเศษ คำานที่ฎต ที่ ขธ ๐๔/๐๐/๖ ๓๕๓ ลง ๒๔ ก.พ.๒๕๕๕ เรื่อง แจ้ง ประกาศ กกพ.(ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๔ เรื่อง กำหนดรายละเอียดของสำนักงานการ การกระทำผิดที่เป็นคดีพิเศษตาม มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการ สอบสวนคดีพิเศษ ๒๕๕๓	๑๐๓

เรื่อง	หน้า
คำร้อง่ายนักจิตวิทยาฯ การให้คำปรึกษาให้คำปรึกษา	
-คร.ที่ ๐๐๓๓.๒๓๒๒/๐๙๓๔๐ ถึง ๕ ก.ย.๒๕๕๓ เรื่อง การปรึกษาทางจิตวิทยาของนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์	๑๐๕
-คร.ที่ ๐๐๓๓.๒๓๒๒/๐๙๕๖ ถึง ๒๔ ม.๒.๒๕๕๖ เรื่อง การปรึกษาทางจิตวิทยาของนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตาม ป.วิ.อาญา	๑๑๑
-คร.ที่ ๐๖๐๖ ๖/๙๔๔๔ ถึง ๕ เม.ย.๒๕๕๐ เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายค่าป่วยการแก่ล่ามและล่ามภาษามือ	๑๑๕
-ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายค่าป่วยการแก่ล่ามและล่ามภาษามือที่พนักงานสอบสวนจัดท ให้ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา ๑๓, ๑๓ ทวิ พ.ศ.๒๕๓๕	๑๑๖
บทที่ ๒ การร้องทุกข์ กล่าวโทษ	
การรับคำร้องทุกข์ กล่าวโทษ	
-คร.ส่วนมาก ที่ ๐๐๓๓.๒๓๒๒/๔๕๐๑ ถึง ๓ ต.ค.๒๕๕๐ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการ รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ การบันทึกคดี (ออกเลขคดี) การสอบสวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด และการรายงานคดี	๑๑๗
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๑๖๙๔ ถึง ๑๘ ม.๒.๒๕๔๖ เรื่อง กำชับแนวทางการปฏิบัติในการดำเนินการพิจารณาความผิดเกี่ยวกับการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์	๑๑๘
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๓๖/๕๔/๕ ถึง ๒๔ ม.๒.๒๕๔๖ เรื่อง ให้จับการมีความเห็นถึงคดี	๑๑๙
-คร.ที่ ๐๖๐๓.๖/๑๕๔๓๓ ถึง ๓๐ ธ.ค.๒๕๓๗ ข้อหาหรือกรณีร้องทุกข์มอบคดีความผิดฐานฉ้อโกง (ปลัดเมืองพักษาไม่ร้องทุกข์มอบคดีความผิดฐานฉ้อโกง)	๑๒๐
-คร.ที่ ๐๐๐๓.(ก.๒)/๓๐๖๐ ถึง ๕ มี.ค.๒๕๔๒ เรื่อง คำสั่งการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน (อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้แจ้งความ ร้องทุกข์)	๑๒๑
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๕๔๓๔ ถึง ๑๙ พ.ย.๒๕๔๒ เรื่อง การถอนการแจ้งความ พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดที่กระทำจากการใช้เสรี พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๒๒
คร.ที่ ๐๖๐๖.๖/๙๔๓๐ ๕ มี.ค.๒๕๔๐ เรื่อง การดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวกับคดีเด็กและเยาวชน(การไม่รับคำร้องทุกข์,การชี้ตัวผู้ต้องหา)	๑๒๓
-คร.ที่ ๐๐๐๓(ป.๒๕๕)/๑๐๕๕๑ ถึง ๒๓ พ.ย.๒๕๕๔ เรื่อง กำชับแนวปฏิบัติในการรับแจ้งจับกุม ผู้ประกอบการร้านที่มีคนขโมยหรือการไอ้กระดุมเม็ดสิบทิศ	๑๒๔
คร.ที่ ๐๐๐๓.(กมส)/๑๒๓๓ ถึง ๒๔ ม.๒.๒๕๔๕ ปัญหาข้อกฎหมายกรณีการสืบสวนก่อนรับคำร้องทุกข์	๑๒๕

เรื่อง	หน้า
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๑๐๔๒๕ ๓ ก.ย.๒๕๔๕ เรื่อง การปฏิบัติกรพัฒนาไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการติดตั้งผู้กระทำการผลิตไฟฟ้า	๔๕๖
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๑๑๖๔๕ ถึง ๕ พ.ย.๒๕๔๖ เรื่อง แนวทางปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน สอบสวน เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๔๐ มาตรา ๑๕๖	๔๕๗
-คร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๓๘๔.๔ ถึง ๒๗ ต.ค.๒๕๔๐ เรื่อง การรับคำร้องทุกข์ หรือ กล่าวโทษผลทลงานดำเนินการอื่นใดเพื่อดำเนินการคดีกับผู้กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.๒๕๔๐	๕๖๓
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๐๗๗๒๒ ถึง ๓๑ มี.ย.๒๕๔๒ เรื่อง กำชับการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ตำรวจในการตรวจกำนันควบคุมคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	๕๖๕
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒/๔๔๕ ถึง ๒๓ มี.ก.๒๕๔๕ เรื่อง กำชับกระตั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจ เข้าจับกุมคดีละเมิดลิขสิทธิ์	๕๖๗
-คร. ที่ ๐๐๑๔.๖/๘๘๘๓ ถึง ๒๗ ต.ค.๒๕๔๗ เรื่อง กำชับแนวทางปฏิบัติของ เจ้าพนักงานตำรวจ ในการ ดำเนินคดีละเมิดลิขสิทธิ์เพลงคาราโอเกะ	๕๖๙
-คร. ที่ ๐๐๑๔.๖/๕๕๓๘ ถึง ๒๗ ก.ก.๒๕๔๖ เรื่อง กำชับแนวทางปฏิบัติของ เจ้าพนักงานตำรวจในการดำเนินคดีละเมิดลิขสิทธิ์เพลง(เพิ่มเติม)	๕๗๐
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๕๗๑๗ ถึง ๑๘ ก.ย.๒๕๔๖ เรื่อง กำกับแนวทางปฏิบัติของ เจ้าพนักงานตำรวจ ในการ ดำเนินคดีละเมิดลิขสิทธิ์เพลง	๕๗๒
-คร. ที่ ๐๐๒๖.๕๒(๒)/๖๑๑๓ ถึง ๕ พ.ค.๒๕๔๕ เรื่อง กำกับแนวทางปฏิบัติในการ ดำเนินคดีละเมิดลิขสิทธิ์เพลงที่มีการแจ้งจัดทำลิขสิทธิ์ขึ้น	๕๗๔
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๑๗๒๑ ถึง ๑๕ มี.ย. ๒๕๔๐ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติใน การแจ้งผลความเสียหายการสอบสวนคดีอาญา	๕๗๕
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๔/ว ๐๐๕๕ ถึง ๕ พ.ย ๒๕๔๒ เรื่อง กำกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการ สอบสวนคดีความผิดส่วนตัว	๕๗๕
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๔/๐๐๐๒๗๖ ถึง ๒๕ มี.ก.๒๕๔๓ เรื่อง แจ้งผลการตรวจสอบการ ละเมิดสิทธิมนุษยชน	๕๗๖
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๒/๕๔๕ ถึง ๗ ก.พ.๒๕๔๓ เรื่อง กำกับการปฏิบัติเกี่ยวกับจับการ รับคำร้องทุกข์หรือจำนำตัวโทษ	๕๗๘
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๔๑๘ ถึง ๗ ก.พ ๒๕๔๕ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการรับคำ ร้องทุกข์และการมีความเห็นทางคดีในขบวนการพิจารณาเกี่ยวกับเด็ก	๕๗๙

เรื่อง	หน้า
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๔/๒๕๖๗ ถึง ๒๑ พ.ย.๒๕๕๕ เรื่อง คำชี้แจงการปฏิบัติเกี่ยวกับทวง รับค่าธรรมเนียมหรือค่าตอบแทน	๑๗๗
วิธีการร้องทุกข์ การมอบอำนาจให้ผู้อื่นร้องทุกข์	
-คร. ที่ ๐๖๐๓.๓/๒๕๖๓ ถึง ๔ มี.ค.๒๕๖๕ เรื่อง การมอบอำนาจให้ร้องทุกข์	๑๗๘
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๓๖/๕๐๖๑ ถึง ๒๓ พ.ค.๒๕๕๖ เรื่อง การถอนความคดีอาญากรณี ผู้เสียหายมอบอำนาจผู้อื่นให้ร้องทุกข์	๑๘๒
การแก้คำร้องทุกข์ และการถอนคำร้องทุกข์ ผลของการถอนคำร้องทุกข์	
คร. ที่ ๐๖๐๓.๑๖/๕๐๐๕ ถึง ๒๗ มี.ค.๒๕๖๒ เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับ ความผิดตาม ป.บ.พ. มาตรา ๑๐๑๖ และมาตรา ๒๖๓	๑๘๓
บทที่ ๓ การสอบสวน ผู้เสียหาย พยาน ผู้ต้องหา	
หลักการสอบสวนทั่วไป	
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๕๐๕๕ ถึง ๒๑ พ.ย.๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติในการ สอบสวนคดีอาญา (การสอบสวนคดีที่มีพยานหลักฐานใหม่)	๑๘๔
-คร. ที่ ๐๐๓๓.๒๔๒/๕๐๕๕ ถึง ๘ พ.ย.๒๕๕๕ เรื่อง การสถาปนาความผิดตาม พ.ร.บ.วัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕(ระบุในส่วนการสอบสวนประเด็นเกี่ยวกับการ ทำลายวัตถุอันตรายในคดีและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น)	๑๘๕
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๔๒/๕๐๕๕ ถึง ๒๕ พ.ย.๒๕๕๕ เรื่อง การดำเนินคดีกับผู้ลักลอบ ขนย้ายน้ำมันปาล์ม	๒๐๐
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๔/๕๐๕๕ ถึง ๒๐ พ.ย.๒๕๕๕ เรื่อง คำชี้แจงพนักงานสอบสวนศึกษา ข้อกฎหมายและประกาศต่างๆ ซึ่งออกตามความในกฎหมาย และการแจ้งข้อกล่าวหา	๒๐๕
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๔/๕๐๕๕ ถึง ๒ พ.ย.๒๕๕๕ เรื่อง คำชี้แจง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับ ขั้นตอนการพิจารณาและการรับแจ้งความทุกข์ทรมาน	๒๐๖
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๖/๕๐๕๕ ถึง ๒๖ มี.ค.๒๕๕๕ เรื่อง แก้ไขข้อสมมุติ “สมมุติเป็น สิ่งสิ่ง” “สมมุติรับแจ้งความทุกข์ทรมาน”	๒๑๒
การสอบสวนผู้เสียหายและพยาน	
-คร. ที่ ๐๕๐๓(๕)/๕๐๓๔ ถึง ๓ มี.ค.๒๕๕๖ เรื่อง ให้คำชี้แจงการปฏิบัติของพนักงาน สอบสวน (การสอบสวนไม่ครบถ้วนคดี)	๒๑๕

เรื่อง	หน้า
การสอบสวนเด็กหรือเยาวชน (อายุไม่เกิน ๑๘ ปี)	
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๘๔๘๘ ลง ๒๕ ก.ย.๒๕๔๔ เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับข้อกล่าวหา "ในกรณีเข้าเป็นแรงกดดันอย่างอื่น"	๒๐๓
-บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สร.ที่ ๔๕๕/๒๕๔๔ เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับ ข้อกล่าวหา "ในกรณีเข้าเป็นแรงกดดันอย่างอื่น"	๒๐๔
-คร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๐๐๒๔๔๔ ลง ๓๒ ม.ก.๒๕๔๒ เรื่อง การแจ้งพนักงานอัยการเข้า ร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา	๒๐๕
การสอบสวนผู้ต้องหา	
-คร. ที่ ๐๖๐๑.๒๑๑/๑๖๕๑๑ ลง ๒ พ.ย.๒๕๓๓ เรื่อง คำให้การสอบสวนคดีอาญา (ให้บันทึกเสียงผู้ต้องหา ทำวิดีโอ คำรับสารภาพ, การทรมานผู้ต้องหาไม่เป็นพยาน, ปลดปล่อยชั่วคราว)	๒๐๖
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๒๑๒๘ ลง ๑๘ ม.ก.๒๕๔๓ เรื่อง คำขออนุญาตปฏิบัติหน้าที่ผู้ต้องหา ใช้สิทธิให้ทนายความเข้าฟังการสอบสวน	๒๐๗
คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๒๑๒๘ ลง ๑๘ ม.ก.๒๕๔๔ เรื่อง การขออนุญาตเรียกตัว ส.ส.หรือ ส.ว. ไปทำการสอบสวนในฐานะเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา	๒๐๘
คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๓๑๓๔ ลง ๒๒ มี.ย.๒๕๔๔ เรื่อง การเรียกตัวผู้ต้องหาไปพบเพื่อ รับทราบข้อหา(อ้างถึง คร. ที่ ๐๕๐๓/๖๕๖๘ ลง ๒๑ มี.ก. ๒๕๔๔ เรื่อง การแจ้ง ข้อหาคดีอาญาให้ผู้ต้องหาทราบ)	๒๐๙
-คร.ที่ ๐๐๑.๖/๑๐๕๐๖ ลง ๒๒ ก.พ. ๒๕๔๑ เรื่อง คำขออนุญาตปฏิบัติในการสอบสวน คดีอาญา (สอบสวนอาชญากรรมจริงของผู้ต้องหา)	๒๑๐
-ส.ก. ที่ นร ๐๕๐๑/๐๓๓๕ ลง ๑๑ มี.ก.๒๕๔๕ เรื่อง พารีโอปัญหาการดำเนินคดีกับ ผู้กระทำความผิดตาม พ.ร.บ.ควบคุมกึ่งการทาสและวิสกูโทรทัศน์ พ.ศ.๒๕๓๐	๒๑๑
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๐๓๖๐ ลง ๓ ส.ก.๒๕๔๖ เรื่อง ให้จับให้ตรวจสุขภาพผู้ต้องหา, จตล ของผู้ต้องหาหรือรู้จำจับ	๒๑๒
การปฏิบัติและสอบสวนกรณีผู้ต้องหาที่เป็นเด็ก หรือเยาวชน	
-อายุไม่ถึง ๑๘ ปี	
-คร. ส่วนที่ ๑๐๓๑.๒๑๑/๒๐๕๖ ลง ๒๐ พ.ค.๒๕๔๔ เรื่อง แนวทางปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๔๓	๒๑๓

เรื่อง	หน้า
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๑๕/๒๕๐๕ ลง ๕ ก.ค.๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ (เพิ่มเติม)	๒๕๕
-คร.ที่ ๐๐๑๑.๒๔/๒๕๐๕ ลง ๑๐ มี.ค. ๒๕๕๕ เรื่อง กำชับการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนให้ถือปฏิบัติตาม ป.วิ.อาญา มาตรา ๑๓๔/๑	๒๖๘
-อนุไม่เกิน ๙๐ ปี	
-ศร. ที่ ๐๐๑๑.๒๑/๒๕๐๕ ลง ๖ ต.ค.๒๕๕๑ เรื่อง ทบวงการการกฤษฎีกาว่าด้วยข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการตาม มาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่ง ป.อาญา	๒๖๕
บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องครั้งที่ ๓๙๐/๒๕๕๑ เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการคดีความมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมาย อาญา และที่แก้ไขเพิ่มเติม	๒๖๑
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๕๐๕ ลง ๒๖ ต.ค.๒๕๕๑ เรื่อง กำชับการปฏิบัติหน้าที่การพิจารณาคดีที่ผู้ต้องหาเป็นเด็กอายุยังไม่เกินสิบปี (เพิ่มเติม)	๒๖๖
-คำขอขมพยาน	
ผู้มีอำนาจขออนุมัติจำคุกขมพยาน	
คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๑/๒๕๐๕ ลง ๒๔ ก.ค.๒๕๕๑ เรื่อง กำชับการปฏิบัติเรื่องขมพยานจำคุกขมพยานตาม พ.ร.บ.คุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ.๒๕๕๖	๒๖๒
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๑/๒๕๐๕ ลง ๔ ธ.ค.๒๕๕๕ เรื่อง สิทธิผู้เสียหาย ตาม พ.ร.บ. คำขอขมพยานผู้เสียหาย พ.ศ.๒๕๕๔	๒๖๔
บทที่ ๔ การรวบรวมพยานหลักฐาน	
อำนาจและหน้าที่ของพนักงานสอบสวน	
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๖/๒๕๐๕ ลง ๕ มี.ค.๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ป.วิ อาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ.๒๕๕๖	๒๖๗
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๑/๒๕๐๕ ลง ๓๐ เม.ย.๒๕๕๕ ๑ เรื่อง ให้สอบสวนขยายผลถึง นายทุน หรือผู้อุปถัมภ์ถึงเมื่อกำหนดไม่พบบ่ง ไม่ระบุ และ ไม่คงมีหลักฐาน	๓๐๖
-ศร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๕๐๕ ลง ๑๖ ต.ค. ๒๕๕๑ การดำเนินการคดีกับกลุ่มบุคคลที่กระทำความผิดที่เกี่ยวกับการก่อการร้าย	๓๐๘

เรื่อง	หน้า
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๔/ว ๗๓ ลง ๒๓ ต.ค.๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการออกหมายเรียกและขอข้อหาหมายจับผู้ต้องหา	๓๐๕
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/ว ๒๒ ลง ๒ ม.ค. ๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในบวรรัฐบาล	๓๑๓
คร.ผ่านที่สุท. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๐๔๓๕ ลง ๓๑ ม.ค.๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในบวรรัฐบาล (เพิ่มเติม)	๓๒๐
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๘๘๔ ลง ๗ มี.ค. ๒๕๕๕ เรื่อง กิจวัตรการปฏิบัติของพนักงานสอบสวน	๓๒๔
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๒๕๖ ลง ๒๑ มี.ย.๒๕๕๕ เรื่อง การเผยแพร่ภาพและระบือที่มีป็นรับใช้ในเวปไซด์	๓๒๕
-พร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/ว.๕๑๖ ลง ๒๒ ต.ค.๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในบวรรัฐบาล (เพิ่มเติมครั้งที่ ๒)	๓๓๖
-คร. ที่ ๐๐๐๗.๒๕/๔๐๑๑ ลง ๒๔ ต.ค.๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางการป้องกันและปราบปรามการแข่งรถจักรยานยนต์ในทางสาธารณะ	๓๕๘
การรับฟังพยานหลักฐานของศาล	
-พร.ที่ ๐๕๐๓.๖/๑๖๔๔๒ ลง ๑๑ ต.พ. ๕๕๓๖ เรื่อง กำชับและซักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับ การชี้ตัวผู้ต้องหา การนำผู้ต้องหาที่ก่อเหตุประกอบคำรับสารภาพและการแถลงข่าว	๓๕๒
-คร. ที่ มท ๐๖๐๖.๖/๕๒๕๕ ลง ๑๖ มี.ค. ๒๕๕๕ เรื่อง การปฏิบัติในการชี้ตัวผู้ต้องหา	๓๗๕
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๓๖/๑๒๑๑๘ ลง ๒๖ ก.ย. ๒๕๕๕ เรื่อง การจัดนำภาพถ่ายบุคคลที่กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	
- คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๓๖๘๘ ลง ๕ เม.ย. ๒๕๕๖ เรื่อง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประสานงานการสืบพยานที่ในศาลยุติธรรมตามกฎหมายการเงินการคลัง พ.ศ ๒๕๕๖	๓๘๒
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/ว ๖๓ ลง ๒๕ ก.ค. ๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานสอบสวนตาม ๖.วิ ตอาญา มาตรา ๓๓๒ และการใช้สิทธิเว็บไซต์ที่เหมาะสมทางอินเทอร์เน็ต	๓๘๕
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๔๒๒๖ ลง ๕๗ ก.ย. ๒๕๕๐ เรื่อง กำชับแนวทางปฏิบัติในการใช้เครื่องมือจับกุม	๓๘๘

เรื่อง	หน้า
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๐๘๔๑๑ ลง ๑๑ ต.ค. ๒๕๕๘ เรื่อง คำชี้แจงการปฏิบัติหน้าที่ให้อยู่ ภายในบังคับของกฎหมายและระเบียบ	๓๔๔๙
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑/๔๑๕ ลง ๑๑ ก.พ. ๒๕๕๕ เรื่อง คำชี้แจงการสำเนียงคดีกับผู้ต้องหา กลุ่มมิจฉาชีพปลอมแปลงทองรูปพรรณแล้วนำมาหลอกจากร้านทองคำ	๓๕๐
การควบคุมผู้ต้องหา	
คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๗ 0003 ลง 6 ม.ค. ๒๕๕2 เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายตาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	๓๕๑
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๔/๔๓1๓๗ ลง ๒๒ ต.ก. ๒๕๕๔ เรื่อง คำชี้แจงการควบคุมผู้ต้องหา หรือผู้ต้องหา ในสถานที่ตรวจทุกแห่งทั่วประเทศ	๓๕๗
การปล่อยชั่วคราว	
-ทว.ที่ ๐๕๐๓.๖๑/๑๑๕๕๕ ลง ๕ ก.ย. ๒๕๕๓ เรื่อง คำชี้แจงและชี้แจงข้อความเข้าใจ เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติในการปล่อยชั่วคราว	๓๖๐
-ทว.ที่ ๐๖๐๖.๖/๕๗๔๓ ลง ๒๕ เม.ย. ๒๕๕๐ เรื่อง การให้บุคคลเป็นประกันหรือ หลักประกันในการปล่อยชั่วคราว	๓๖๓
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๖๔๐๐ ลง ๑๑ ต.พ. ๒๕๔๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การให้หมายความมี สิทธิให้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว	๓๖๔
-คำสั่ง ตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ ๕๐๔/๒๕๕๑ เรื่อง การให้บุคคลเป็นประกันหรือ หลักประกันในการปล่อยชั่วคราวกำหนดความ	๓๖๕
-คร. ที่ ๐๐๔.๖/๗๖๓๐ ลง ๑๕ ต.ค. ๒๕๔๕ เรื่อง การปล่อยตัวชั่วคราวกรณีละเมิด ลิขสิทธิ์เพื่อการค้า (ผู้เพลง VCD ทหารโยน)	๓๖๘
-ทศ. ที่ ๐๐๐๔.๖/๔๓๓๗ ลง ๒๒ มี.ค. ๒๕๔๗ เรื่อง ความเห็นในทางปฏิบัติตาม แผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	๓๗๗
-สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/๗ ๔๗ ลง ๕ มี.ค. ๒๕๔๗ เรื่อง ขอให้ ทบทวนมติ ครม.เกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาที่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	๓๗๘
-กระทรวงพาณิชย์ ที่ พณ ๐๗๐๕/๕๓๗๕ ลง ๒๕ ต.ค. ๒๕๔๖ เรื่อง ขอให้ทบทวน มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาที่ละเมิด	๓๗๙
-กระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๕.๗/๓๕๔๖ ลง ๒๗ ม.ค. ๒๕๔๖ เรื่อง ขอให้ ทบทวนมติ ครม.เกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาที่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	๓๘๒
-กระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๕ ๒/๗๗๗๗ ลง ๒๓ ม.ค. ๒๕๔๗ เรื่อง ขอให้ ทบทวนมติ ครม.เกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาที่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	๓๘๓

เรื่อง	หน้า
-กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ อา ๐๓๐๕/๒๑๔ ลง ๒๒ มี.ค. ๒๕๔๗ เรื่อง ขอให้ ทบทวนมติ ครม.เกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาฯคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	๓๘๔
-ตร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๒๑๓๔ ลง ๒๑ มี.ค. ๒๕๔๕ เรื่อง อนุมัติตำรวจขอเข้าใน ประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว	๓๘๕
-ตร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๒๑๖ ลง ๒๑ มี.ค. ๒๕๔๖ เรื่อง แนวทางการเรียกประกันหรือ หลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในคดีอาชญากรรมกฎกระทรวงว่าด้วยกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกประกันหรือหลักประกันการปล่อย ชั่วคราวผู้ต้องหาไม่ขึ้นสอบสวน พ.ศ. ๒๕๔๕	๓๘๖
ตร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๒๑๖ ลง ๒๑ มี.ค. ๒๕๔๖ เรื่อง กำกับการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าพนักงานตำรวจ	๓๘๘
-คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๘๐/๒๕๕๓ เรื่อง การกำหนดวงเงินประกัน การ กำหนดหลักทรัพย์ที่อาจใช้เป็นหลักประกันและการใช้บุคคลเป็นประกัน ในการ ปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาไม่ขึ้นสอบสวน	๓๘๙
-ตร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๒๑๓๓ ลง ๒๑ มี.ค. ๒๕๔๓ เรื่อง กำหนดแนวทางปฏิบัติในการ แถลงข่าว และการใช้สิทธิประกันตัวผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ตามคำสั่ง ตร. ที่ ๒๖๐/๒๕๔๖	๔๐๐
-คำสั่ง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒๖๐/๒๕๔๖ เรื่อง การใช้บุคคลเป็นประกันหรือ หลักประกันในการปล่อยชั่วคราวแก่สมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ	๔๐๒
-ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการ เรียกประกัน หรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา หรือจำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๘	๔๑๑

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๕ ของกลางคดีอาญา	
ของกลางในคดีอาญา การรวบรวมของกลางประกอบคดี ส่วนหาในกรณีพิเศษของกลาง	
-ศร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๔๒๓๘ ถึง ๓๑ พ.ศ. ๒๕๕๑ เรื่อง กฎกระทรวงการกฤษฎีกา วินิจฉัยการดำเนินการกับไม้ของกลางตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมาย ป่าไม้	๔๒๐
-บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องครั้งที่ ๑๓๒/๒๕๕๑ เรื่อง การดำเนินการกับไม้ของกลางตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยป่าไม้	๔๒๑
ของกลางกับส่วนรวมการสอบสวน	
-ศร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๓๖๕๐ ถึง ๑๕ พ.พ. ๒๕๔๔ เรื่อง การทำลายวัตถุระเบิดของกลาง การสืบของกลางในคดีอาญา	๔๓๓
-ศร. ที่ ๐๖๐๖.๖/๑๕๓๒๐ ถึง ๓ พ.ค. ๒๕๔๐ เรื่อง การขึ้นรับมอบสิ่งของกลางตาม พ.ร.บ.ปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๒	๔๓๔
-ศร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๑๕๖๕ ถึง ๑๖ พ.ค. ๒๕๔๘ เรื่อง กำกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการ ขึ้นรถหรือของกลาง	๔๓๕
-บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง เรื่องครั้งที่ ๔๓๖/๒๕๓๐ เรื่อง การ ขึ้นของกลางตามมาตรา ๘๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	๔๓๗
-ศร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๔๑๕๗ ถึง ๕ พ.ย. ๒๕๕๓ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการขอคืน สิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือให้ประโยชน์ในระหว่างการดำเนินคดี	๔๔๓
-กฎกระทรวง กำหนดวิธีการขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาทรัพย์สิน ประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๓	๔๔๕
ของกลางที่มีระเบียบหรือข้อตกลงในการเก็บรักษาเป็นพิเศษ	
-ศร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๒๕๐๕ ถึง ๓ พ.พ. ๒๕๔๔ เรื่อง กำกับการปฏิบัติเกี่ยวกับของกลาง ในคดีความผิดเกี่ยวกับป่าไม้	๔๔๔
-ศร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๑๒๒๘ ถึง ๒๑ พ.ค. ๒๕๕๐ เรื่อง การสอบสวนคดีความผิด เกี่ยวกับการป่าไม้	๔๔๕
-ศร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๑๗๓๐๐ ถึง ๒๔ พ.ย. ๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติของกลางใน คดีที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์	๔๔๖

เรื่อง	หน้า
การปฏิบัติเกี่ยวกับของกลาง	
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๓๕๑๐ ถึง ๑๐ พ.ศ. ๒๕๔๔ เรื่อง ให้กำชับพนักงานสอบสวนแจ้ง นายทะเบียนต.ม.พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒	๔๕๘
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๓๕๑๑ ถึง ๕ พ.ย. ๒๕๔๕ เรื่อง รับแจ้งแนวทางการปฏิบัติในการแจ้ง รักษาของกลาง	๔๕๙
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๓๕๑๒ ถึง ๒๖ พ.ย. ๒๕๔๕ เรื่อง การดำเนินการเกี่ยวกับรถที่จอด ไว้ตามสถานีตำรวจ	๔๖๐
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๓๕๑๓ ถึง ๒๕ มี.ย. ๒๕๔๖ เรื่อง กำชับแนวปฏิบัติในการตรวจยึด รถของกลาง (เพิ่มเติม)	๔๖๒
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๓๕๑๔ ถึง ๒๐ มี.ค. ๒๕๔๖ เรื่อง กำชับแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับ การจับกุมตัวผู้ต้องหาของกลางที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด	๔๖๓
-อรรถ.บัญชาทาง ตี กต(กพร)๐๔๐๙.๔/๓๕๑๕ ถึง ๑๙ พ.ค. ๒๕๔๙ เรื่อง จัดหา ปัญหาการขออนุมัตินำของกลางในคดีอาญาไปประโยชน์ในราชการ	๔๖๕
คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/ว. ๐๐๘๕ ถึง ๑๕ ต.ค. ๒๕๕๒ เรื่อง กำชับการปฏิบัติเกี่ยวกับ ของกลาง	๔๖๖
-สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ส่วนที่๖ ที่ ผศ ๑๒/๔๓๑๘ ถึง ๓ พ.ค. ๒๕๕๒ เรื่อง แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน	๔๖๘
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๑๓๑๖ ถึง ๒๒ มี.ค. ๒๕๕๔ เรื่อง กำชับการปฏิบัติเกี่ยวกับการ เก็บรักษาของกลาง	๔๗๑
ข้อปฏิบัติสำหรับพนักงานสอบสวนในหน่วยงานกลาง	
-คร. ที่ ๐๕๓๓.๖/๔๓๑๐ ถึง ๔ เม.ย. ๒๕๓๘ เรื่อง การดำเนินการคดีตาม พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๒๕	๔๗๓
-กรมศุลกากร ที่ ๐๖๐๗/๐๕๔๕๔ ถึง ๑๓ มี.ค. ๒๕๓๘ เรื่อง การดำเนินการคดีตาม พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๒๕ ที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้จับกุม	๔๗๔

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๖ การเปรียบเทียบคดีอาญา	
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/ว ๐๐๗๓ พ.ง. ๒๕๕๖ เรื่อง คำสั่งการปฏิบัติการ เปรียบเทียบคดีอาญา และการขอแก้ไขสำเนาสำเนาของพนักงานสอบสวนและเจ้า พนักงานตำรวจที่มีหน้าที่รับเงิน	๔๗๖
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๖/ว ๑๐๐ พ.ง. ๒๕๕๕ เรื่อง กำหนดแนวทางปฏิบัติของเจ้า พนักงานสอบสวนและเจ้าพนักงานตำรวจมหาดไทยและทางหลวง	๔๗๘
เงินค่าปรับ	
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๔๐๕๗ พ.ง. ๒๕๕๖ เรื่อง กรมบัญชีกลางขอซื้อหาหรือเงิน ที่ ปรับตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒	๔๗๙
การเปรียบเทียบคดีอาญา พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒	
-ทอ. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๑๕๗ พ.ง. ๒๕๕๕ เรื่อง การเปรียบเทียบผู้กระทำความผิด เกี่ยวกับการขับรถโดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้ขับขี่ได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ	๔๘๓
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒/๑๐๗๖๕ พ.ง. ๒๕๕๖ เรื่อง แนวทางปฏิบัติของพนักงาน สอบสวนเกี่ยวกับการดำเนินคดีกับเจ้าของรถที่อนุญาตหรือยินยอมให้ผู้ไม่มี ใบอนุญาตขับขี่ขึ้นรถไปเองในทางโดยไม่ได้รับอนุญาต	๔๘๔
บทที่ ๗ การคัดฟ้อง ผ่าก้าง การอายัดตัวผู้ต้องหา	
การผ่าก้างคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลอาญา หรือศาลจังหวัด	
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๑๕๗ พ.ง. ๒๕๕๕ เรื่อง คำสั่งพนักงานสอบสวนให้ปฏิบัติ หน้าที่เพื่อเร่งรัดการพิจารณาคดี	๔๘๕
-คก. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๑๕๗ พ.ง. ๒๕๕๕ เรื่อง ให้เจ้าพนักงานปฏิบัติของพนักงาน สอบสวนและผู้เกี่ยวข้องรับผิดชอบ	๔๘๖
การอายัดตัวผู้ต้องหา	
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒/๑๕๗๐ พ.ง. ๒๕๕๖ เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการอายัดตัว ผู้ต้องหา	๔๘๖
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๑๕๗๐๗ พ.ง. ๒๕๕๖ เรื่อง ข้อปฏิบัติในการนำผู้ต้องหาเข้า รับการตรวจพิสูจน์ บันทึกประวัติ ตรวจสุขภาพ	๔๘๗

เรื่อง	หน้า
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๓๓/๐๑๓๗/๔ ถึง ๒๕ มี.ค. ๒๕๕๓ เรื่องกำกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการอาศัยตัวผู้ตั้งหา	๕๐๘
คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๗/๒๘ ถึง ๑๒ มี.ค. ๒๕๕๓ เรื่องกำกับการปฏิบัติเกี่ยวกับ การอาศัยตัวผู้ตั้งหา	๕๐๙
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๖/๔ ถึง ๑๑ มี.ค. ๒๕๕๔ เรื่องการอาศัยตัวผู้ตั้งหาต่อเริ่มจำ หรือทักทาย	๕๑๓
การโอนตัวผู้ตั้งหาจากกลุ่มซึ่งอยู่ในคดีอื่น	
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๖๑๖๗ ถึง ๒๐ พ.ค. ๒๕๔๕ เรื่องแนวทางปฏิบัติในการส่งจำนวน คดีที่ผู้ตั้งหาจากกลุ่มซึ่งอยู่ในคดีอื่นที่เริ่มจำซึ่งอยู่ในเขตอำนาจศาลอื่น	๕๐๕
-อส.ที่ อส(สฝปค.)๐๐๑๘/ว ๒๔๕ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๔๑ เรื่องแนวทางปฏิบัติในการรับ จำนวนการสอบสวนจากพนักงานสอบสวน	๕๐๗
แนวทางการออกหมายซึ่งในคดีอาญา	
-กค.คำวน ที่ ๐๐๐๔.๖/๔๖๕๕ ถึง ๙ ต.ค. ๒๕๔๕ เรื่องระเบียบราชการแห่งศาลฎีกา การศาลยุติธรรม ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติในการออกหมายซึ่งในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๕	๕๑๐
-ระเบียบราชการแห่งศาลฎีกาการศาลยุติธรรม ถึง ๙ ต.ค. ๒๕๔๕ เรื่องระเบียบราชการ ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ว่าด้วยแนวปฏิบัติในการออกหมายซึ่งในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๕	๕๑๑
แนวทางการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕	
-คร.คำวนที่ตุล ที่ ๐๐๐๔.๖/๒๑๕๒ ถึง ๓ มี.ค. ๒๕๔๖ เรื่องแนวทางการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕	๕๑๕
-กค.ที่ ๐๐๐๔.๖/๒๕๕๔ ถึง ๑๑ มี.ค. ๒๕๔๖ เรื่องแนวทางการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ (เพิ่มเติม)	๕๒๐
-คร.ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๐๓๕๕๑ ถึง ๑๒ ก.ย. ๒๕๕๓ เรื่องกำกับการปฏิบัติ พ.ร.บ.ฟื้นฟู สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕	๕๒๑
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๔/๒๕๕๖ ถึง ๑๑ ก.ค. ๒๕๕๕ เรื่องให้ระงับเหตุประจำตัวประชาชน ในคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งส่งตัวผู้ต้องหาไปควบคุมเพื่อตรวจพิสูจน์การเสพหรือ การติดยาเสพติด(พ.๑)	๕๒๕

เรื่อง	หน้า
บทที่ 8 การมีความเห็นทางคดี อำนาจทำความเห็นทางคดี การส่งสำนวนให้ พนักงานอัยการและการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง	
การมีความเห็นทางคดี	
-ศร.ที่ ๓๐๐๔.๖/๔๙๘๙ ลง ๑๙ เม.ย. ๒๕๔๕ เรื่อง รั้งชื่อมอบหมายทางปฏิบัติเกี่ยวกับการ การทำความเห็นทางคดีและตอนเลขคดี	๕๒๖
-ทอ. ที่ ๐๐๐๔.๖/๑๐๖๑๕ ลง ๒๖ ต.ค. ๒๕๔๕ เรื่อง มอบทางปฏิบัติเกี่ยวกับสำนวน การสอบสวนคดีที่ผู้ต้องหาหลบหนีประมาณและคดีที่ผู้ต้องหาบางกรณีถูกจำคุกความทำ ผิดพลาดถึงที่สุดของศาลอื่น	๕๒๗
-บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง เลื่อนที่ ๕๓๔/๒๕๔๔ เรื่อง ทาธิษฐาน พักกฎหมายกรณีพนักงานอัยการไม่รับสำนวนการสอบ.สวน	๕๓๐
-ศร.ที่ ๐๐๐๔.๓๖/๕๙๕ ลง ๒๑ ม.ค. ๒๕๔๖ เรื่อง กำกับการมีความเห็นถึงคดีและการ ปรับบทกฎหมายของพนักงานสอบสวน	๕๓๗
-ศร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๑๒๙๐๕ ลง ๒๐ มี.ค. ๒๕๔๖ เรื่อง การพักจำคุกหรือพักลดโทษของ จำเลยของผู้ที่จับกุมโดยประมาณ	๕๓๙
-ศร.ที่ ๐๐๓๑.๒๒๑/๐๒๕๕ ลง ๓๐ ม.ก. ๒๕๔๑ เรื่อง มอบทางปฏิบัติในการทำ สำนวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดและรู้ตัวผู้กระทำผิด	๕๔๑
-ยศ.ที่ ๒๕ ๐๐๒๑(ปศ)/๑๔๖๒๔ ลง ๒๙ ก.ย. ๒๕๕๐ เรื่อง ๙ เรื่องมอบทางปฏิบัติใน การส่งสำนวนคดีไม่รู้จักผู้กระทำผิดและรู้ตัวผู้กระทำผิด	๕๔๓
-ศร.ที่ ๐๐๓๑.๒๒๑/๑๔๔๕ ลง ๓ พ.ค. ๒๕๕๐ เรื่อง ข้าราชการมอบทางปฏิบัติในการ ส่งสำนวนคดีไม่รู้จักผู้กระทำผิดและรู้ตัวผู้กระทำผิด	๕๔๕
-ยศ.ที่ ๒๕(ปศปศ)๐๐๑๘/๑๔๔๘๒ ลง ๔ ต.ค. ๒๕๔๘ เรื่อง ทาธิษฐานข้อขัดข้องจากการ ปฏิบัติในการส่งสำนวน	๕๔๗
-ศร.ที่ ๐๐๓๑.๒๒๑/๖๔๕ ลง ๑๕ ก.พ. ๒๕๕๖ เรื่อง การสอบสวนดำเนินคดีกับ ผู้ต้องหาในคดีอาชญากรรม(มีความเห็นว่าควรให้นำผู้ต้องหาไปรับการบำบัดรักษา)	๕๕๑
-ศร.ที่ ๐๐๓๑.๒๒๑/๑๑๔๔ ลง ๑๙ ต.ค. ๒๕๕๐ เรื่อง แจ้งผลการหารืออัยการสูงสุด เรื่องสำนวนการสอบสวนคดีอาชญากรรม ป.วิ.อาญา มาตรา ๑๕๐(๑)	๕๕๔
-ยศ.ที่ ๒๕(ปศปศ)๐๐๑๘/๑๖๖๓๐ ลง ๕ ก.ย. ๒๕๔๕ เรื่อง ปัญหาการเก็บสวน สอบสวนคดีอาญา	๕๕๕

เรื่อง	หน้า
ระยะเวลาการสอบสวน	
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๓๖๐๕ ถึง ๒๒ มี.ย. ๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางการสอบสวน คดีอาญาที่ผู้ต้องหาเข้าพยานพนักงานสอบสวนตาม ป.วิ อาญา มาตรา ๑๓๔	๕๕๖
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๐๕๑๗๑ ถึง ๑๖ ก.ย. ๒๕๕๒ เรื่อง คำชี้แจงการปฏิบัติของพนักงาน สอบสวนเกี่ยวกับการทำสำนวนการสอบสวนตามคำสั่ง คร.ที่ ๕๖๐/๒๕๔๗	๕๕๗
อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดเกี่ยวกับการสอบสวนคดี	
-พ.ร.ที่ ๐๕๐๓(ก)/๑๔๖๔๖ ถึง ๑๕ พ.ค. ๒๕๒๖ เรื่อง ผลการพิจารณาข้อหาหรือ ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่ตั้งพนักงาน สอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม	๕๖๒
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๔๔๒๒ ถึง ๑๓ พ.ค. ๒๕๕๔ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติกรณีผู้ว่า ราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรม	๕๖๔
การตั้งพนักงานที่เกี่ยวข้องภายหลังส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ	
-คร.ที่ ๐๕๐๓(ก)/๑๔๖๔๕ ถึง ๘ ก.ก. ๒๕๒๔ เรื่อง ให้คำชี้แจงการปฏิบัติของ พนักงานสอบสวนและผู้ที่เกี่ยวข้อง	๕๖๐
-คร.ที่ ๐๕๐๓.๓๑/๒๔๗ ถึง ๒๗ มี.ค. ๒๕๔๐ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการสอบสวน คดีอาญา	๕๖๒
การส่งสำนวนการสอบสวน	
-คร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๖๐๑๑ ถึง ๒๗ ก.พ. ๒๕๕๒ เรื่อง ทาวิธีแนวทางปฏิบัติใน การส่งสำนวนคดีอาญาที่ผู้ต้องหาเข้าพยานพนักงานสอบสวนแก่	๕๖๔
-คร.ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๓๕๒๑ ถึง ๒๗ ก.ย. ๒๕๕๕ เรื่อง คำรับทราบปฏิบัติหน้าที่ การประสานงานและการส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณา	๕๖๕
-คร. ที่ ๐๖๐๓.๒๖/๒๑๗๘ ถึง ๑๗ มี.ย. ๒๕๓๒ เรื่อง การประสานงานและส่ง สำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณา	๕๖๐
-ร.ท. ที่ ๐๐๐๔.๖/๑๓๕๒๒ ถึง ๒๑ ก.พ. ๒๕๔๒ เรื่อง คำรับทราบปฏิบัติหน้าที่ของ พนักงานสอบสวน	๕๖๒
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๑๐๔๔๐ ถึง ๓ ก.ย. ๒๕๔๕ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการทำสำนวน การสอบสวนเพิ่มเติม	๕๖๓

เรื่อง	หน้า
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๘๐๕๑ ถึง ๑๑ ส.ท. ๒๕๕๖ แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับขำมาฆารสิ่งให้สอบจนเพิ่มเติมของพนักงานชั้นการ	๖๑๐
-บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง อำนาจสั่งให้สอบจนเพิ่มเติมของพนักงานชั้นการ เรื่องครั้งที่ ๔๐๒/๒๕๕๖	๖๑๒
-บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง พาร้องเกี่ยวกับอำนาจสอบจนเพิ่มเติมของพนักงานชั้นการ เรื่องครั้งที่ ๗๖๖/๒๕๕๖	๖๑๓
-คร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๑๑๒๕ ถึง ๑๖ ก.พ. ๒๕๕๕ เรื่อง คำชี้แจงการปฏิบัติ และพิจารณาข้อบกพร่องพนักงานสอบจนและผู้บังคับบัญชาที่รับผิดชอบพิจารณาผลการสอบจนที่ คร. ได้สั่งการให้สอบจนเพิ่มเติมตามคำสั่งชั้นการสูงสุดแต่ไม่ดำเนินการให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว	๖๑๔
คร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๕๕๕๒ ถึง ๕ ส.ท. ๒๕๕๐ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติในเรื่องการทำความเห็นทางคดี ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา ๔๔๕	๖๑๕
-คร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๒๗๔๔ ถึง ๑๒ ก.ค. ๒๕๕๕ เรื่อง การสอบจนเพิ่มเติมตามคำสั่งของชั้นการสูงสุด	๖๑๖
บทที่ ๕ การปฏิบัติระหว่างการบริหารคดีในชั้นศาล	
กรณีพยานต้องเนื่อง	
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๕๕๕๒ ถึง ๒๕ ก.ย. ๒๕๕๖ เรื่องแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาตัดสินคดี และการใช้หลักประกันในชั้นสอบจนเห็นหลักประกันในชั้นศาล	๖๑๗
ศูนย์ติดตามพยานของสถานีตำรวจ	
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๕๖๕๕ ถึง ๑๖ ก.ค. ๒๕๕๗ เรื่องการจัดตั้งงานส่งหมายและติดตามพยานในคดีอาญา	๖๑๘
-พร.ส่วนที่ ๑๑๓ ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/ ๑๑๓ ถึง ๑๑ ส.ท. ๒๕๕๐ เรื่องคำชี้แจงการจัดตั้งงานส่งหมาย และติดตามพยานในคดีอาญา การเป็นพยานศาล การส่งหมายเรียกพยาน การควบคุมพยาน การติดตามพยาน และการรายงานผลการดำเนินการตามหมายศาล	๖๑๙
-พร.ส่วนที่ ๑๑๓ ที่ ๐๐๐๔.๖/๑๕๕๕ ถึง ๑๑ ก.พ. ๒๕๕๕ เรื่อง ให้ทำแบบการปฏิบัติในการพยานศาล ของพนักงานสอบจนและผู้เกี่ยวข้องเพิ่มเติม	๖๒๐

เรื่อง	หน้า
การคุ้มครองพยาน	
-คร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๐๐๑๖ ถึง ๓ บ.ก. ๒๕๕๒ เรื่องกำหนดแนวทางปฏิบัติในการคุ้มครองพยานในคดีอาญา	๖๓๔
-คร.ที่ ๐๐๑๔.๖/๗๒๐๑ ถึง ๓๐ บ.ก. ๒๕๔๓ เรื่องระบอบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองเจ้าพนักงานสอบสวน พ.ศ. ๒๕๔๓	๖๔๑
-คร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๐๐๒๔๔ ถึง ๑๒ บ.ก. ๒๕๕๒ เรื่อง การแจ้งหนังสือแนบยื่นขอเข้าร่วมคุ้มครองเจ้าพนักงานสอบสวน	๖๖๕
บทที่ ๑๐ การทำสำนวนการสอบสวน	
-คร.ส่วนกลาง ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๔๕๖๑ ถึง ๓ บ.ก. ๒๕๕๐ แนวทางปฏิบัติในการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การบันทึกคดี (ออกเลขคดี) การสอบสวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด และการร่าง เผนคดี	๖๑๕
-คร.ส่วนที่ชุด ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๕๑๔๓ ถึง ๑๓ บ.ก. ๒๕๕๐ แนวทางปฏิบัติในการเรียงเอกสารในสำนวนการสอบสวนคดีอาญา และการออกเลขคดี (เพิ่มเติม)	๗๐๔
-คร.ส่วนที่ชุด ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๐๕๐๗๖ ถึง ๒๕ บ.ก. ๒๕๕๔ แก้ไขแนวทางปฏิบัติในการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การบันทึกคดี (ออกเลขคดี) การสอบสวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด และการร่าง เผนคดี และการกำหนดแนวทางปฏิบัติในการเพิ่มระบอบการสอบสวน	๗๐๔
-ถ้าตั้ง คร.ที่ ๔๗๒/๒๕๕๐ ถึง ๒๑ บ.ก. ๒๕๕๐ เรื่อง การทำสำนวนการสอบสวน (เพิ่มเติม) การเรียงเอกสารในสำนวนการสอบสวน การเก็บสำเนาสำนวน	๗๑๑
-คดีความรุนแรงในครอบครัว (คู่มือการปฏิบัติงานตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ของ คร.	๗๒๐

บทที่ ๑

พนักงานสอบสวน

บทที่ ๑ พนักงานสอบสวน

การเป็นพนักงานสอบสวน

การเป็นพนักงานสอบสวน มาตรา ๒ (๖) “พนักงานสอบสวน” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้อำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวน ซึ่งพนักงานสอบสวนมีอำนาจในการสอบสวนคดีอาญา ที่เกิด หรือทำ หรือเชื่อว่าได้เกิดในเขตของอำนาจการสอบสวน เว้นแต่เมื่อมีเหตุจำเป็นหรือเพื่อความสะดวกก็อาจจะให้พนักงานสอบสวนหรือผู้ที่ผู้ต้องหามีที่อยู่ หรือพียงที่ผู้ต้องหาถูกจับเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบก็ได้ แต่ถ้าใบเขตท้องที่ใดมีพนักงานสอบสวนหลายคน พนักงานสอบสวนผู้เป็นหัวหน้าใบท้องที่นั้นจะเป็นผู้วินิจฉัย

อำนาจในการสอบสวนคดีอาญา

-ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรี หรือเทียบเท่านายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งได้เกิด หรือทำ หรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตน หรือผู้ต้องหาที่มีที่อยู่ หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตนได้

-อัยการสูงสุด หรือผู้รักษาราชการแทน เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนคดีที่การกระทำความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทย ที่ได้กระทำความผิดอาญาจำคุกไทย และให้ละหนักในการมอบหมายหน้าที่การเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีนั้นให้พนักงานอัยการคนใดหรือพนักงานสอบสวนคนใด เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนแทนก็ได้ หนังสือ กค. ที่ ๐๐๖๖.๒๓๓๒/๓๓.๗๗ ลงวันที่ ๒๕ พ.ค. ๒๕๕๖ เรื่อง หารือปัญหาการสอบสวนความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยไว้ว่ากระทำความผิดอาญาจำคุกไทย มาตรา ๒๐

การชี้ขาดอำนาจการสอบสวน

ในจังหวัดเดียวกัน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชี้ขาด ในกรุงเทพมหานคร ให้ผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติขึ้นไปเป็นผู้ชี้ขาด แต่ถ้าในระหว่างกลางจังหวัดให้อัยการสูงสุดเป็นผู้ชี้ขาด การรื้อคำชี้ขาดนั้นไม่เป็นเหตุให้ยกเลิกการสอบสวน หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๓๖/๕๖๓๗๑ ลงวันที่ ๑๗ พ.ย. ๒๕๕๕ เรื่อง หารือปัญหาการสอบสวนความผิดอาญาจำคุกและสั่งสำนวนการสอบสวนคดีที่ ๒๕๘/๒๕๕๔ ของ กก.ป.

กฎกระทรวง ขั้บังคับ

-กฎกระทรวง กำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่น นอกจากกรุงเทพมหานครโดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๕ และกฎกระทรวง กำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับกรทำสำนวนสอบสวนร่วมกันระหว่างพนักงานสอบสวน,กับพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ภาค ๑

ข้อความเบื้องต้น

ลักษณะ ๑

หลักทั่วไป

มาตรา ๑ ในประมวลกฎหมายนี้ ถ้าคำใดมีคำอธิบายไว้แล้ว ให้ถือตามความหมายดังได้อธิบายไว้ เว้นแต่ข้อความในตัวบทจะขัดกับคำอธิบายนั้น

มาตรา ๒ ในประมวลกฎหมายนี้

คดีอาญา

(๑) “ศาล” หมายความว่า ศาลยุติธรรมหรือผู้พิพากษา ซึ่งมีอำนาจชำระอื่นเกี่ยวกับ

ศาล

(๒) “ผู้ต้องหา” หมายความว่า บุคคลที่ถูกกล่าวได้กระทำความผิด แต่ยังมีได้ถูก ฟ้องต่อ

(๓) “จำเลย” หมายความว่า บุคคลซึ่งถูกฟ้องยังศาลแล้วโดยข้อหาว่าได้กระทำความผิด

(๔) “ผู้เสียหาย” หมายความว่า บุคคลผู้ได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำความผิดฐานใดฐานหนึ่ง รวมทั้งบุคคลอื่นที่มีอำนาจจัดการแทนได้ ดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๔, ๕ และ ๖

(๕) “พนักงานอัยการ” หมายความว่า เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลทั้งนี้จะเป็นข้าราชการในกรมอัยการหรือเจ้าพนักงานสืบผู้ขึ้นมาจะชั้นนั้นก็ได้

(๖) “พนักงานสอบสวน” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวน

(๗) “คำร้องทุกข์” หมายความว่า ผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ว่ามีผู้กระทำความผิดขึ้น จะรู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตามซึ่งกระทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย และการกล่าวหาเช่นนั้นได้กล่าวโดยมีเจตนาจะให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ

(๘) “คำกล่าวโทษ” หมายความว่า การที่บุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ ว่ามีบุคคลผู้ใดหรือไม่มีก็ได้ กระทำความผิดอย่างหนึ่งขึ้น

(๙) “การสอบสวน” หมายความว่า การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลายอันตามกฎหมายบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ซึ่งพนักงานสอบสวนได้ทำไปเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและให้จะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

กองคดีอาญา

โทร. 02 205 3466

ที่ 0031 212/ 1334

วันที่ ๕ ธ.ค. 2549

เรื่อง หรือปัญหาการสอบสวนความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยได้กระทำลง
นอกราชอาณาจักรตาม ป.วิ อาญา มาตรา 20

เรียน ผ.ช.ก., น., ปล., สด., และ ผ.บ.ก. 1 - 9

ด้วย ตร. มีบันทึกสั่งการ ลง 22 ธ.ค. 2549 ที่ยพณังสี 0001(กมส1)/834 ลง
15 ธ.ค. 2549 ให้ กม.ส. แจ้งเวียนผลการตอบข้อหารือปัญหาข้อกฎหมายของสำนักงานอัยการ
สูงสุดกรณีการสอบสวนความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยได้กระทำลงนอกราชอาณาจักรตาม
ป.วิ อาญา มาตรา 20 เพื่อให้กำชับพนักงานสอบสวนที่เกี่ยวข้องให้ระมัดระวังในการสอบสวน
ต่อไป

กม.ส. จึงขอส่งสำเนาผลการตอบข้อหารือและเอกสารที่เกี่ยวข้องมายังท่านเพื่อ
โปรดแจ้งกำชับพนักงานสอบสวนในสังกัดเพื่อทราบและดำเนินการโดยถูกต้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา พร้อมนี้ได้แนบเอกสารที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว

จำนวน ๑ แผ่น

พล.ต.ต.

(ชัชวาลย์ สุขคนจิตร)

รอง ผ.ช.ก. ประค. ผ.บ.ก.ส.

ด่วนที่สุด

ที่ ขส 0036/ 16371

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนหน้าพลับ เขต กรุงเทพมหานคร 10200

1) พุทธศักราช 2549

เรื่อง ขอรื้อปัญหาการสอบสวนความผิดของราชอาณัติกรและส่งสำนักงานการสอบสวนคดีที่ 288/2548
ของกองบังคับการปราบปราม

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ ขส 0031.212/5235 ลงวันที่ 19 กันยายน 2549

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอรื้อปัญหาการสอบสวนความผิดของราชอาณัติกรและ
ส่งสำนักงานการสอบสวนคดีอาญาที่ 288/2548 ของพนักงานสอบสวน กองกำกับการ 5 กองบังคับการ
ปราบปรามไปยังอัยการสูงสุดเพื่อคัดค้านการควบคุมประพฤติวิบัติการความอาญา มาตรา 20
ความละเอียดถี่ถ้วนแล้ว นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาเห็นว่า ความผิดที่มีโทษตามกฎหมายไทยที่ได้
กระทำลงนอกราชอาณาจักรไทยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 20 นั้น พิจารณา
ตามสภาพภูมิศาสตร์เป็นสำคัญ การกระทำความผิดในคดีนี้ แม้จะถือว่าเป็นกรณีที่ความผิดนั้นได้กระทำ
ในราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 5 แต่การกระทำความผิดดังกล่าวเกิดขึ้นนอกการช
ษาษาไทย อัยการสูงสุดหรือผู้บัญชาการแห่งนี้เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 20 นอกจากนี้การพิจารณาการกระทำความผิดในคดีนี้จะต้อง
พิจารณาการกระทำของผู้ต้องหาทุกคนรวมกัน ไม่อาจพิจารณาแยกส่วนการกระทำของผู้ต้องหาแต่ละคนได้
เนื่องจากผู้ต้องหาทุกคนได้ร่วมกันกระทำความผิดในฐานะเป็นตำรวจตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83
การสอบสวนที่พนักงานสอบสวนได้กระทำแล้วในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องหาที่ 1, 2 และ 5 นั้นจะเป็นการ
เข้าใจคลาดเคลื่อน ขอบที่จึงต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 20 ตามเหตุผล
ดังกล่าว

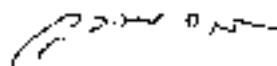
/ อัยการสูงสุด ...

อัยการสูงสุดพิจารณาแล้วมอบหมายหน้าที่ในการสอบสวนตามสำนวนคดีอาญาที่ 288/2548 ให้ผู้บังคับการกองปราบปราม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือผู้รักษาราชการแทน เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ โดยให้ทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานอัยการ สำนักงานคดีอาญา ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (1) ทาริกับพนักงานอัยการเพื่อร่วมกันวางแผนวางมาตรการสอบสวน โดยให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้ปฏิบัติการ
- (2) แจ้งพนักงานอัยการเข้าร่วมสอบสวนพยานหรือผู้ต้องหา และเข้าร่วมในการรวบรวมพยานหลักฐานอื่น
- (3) ในกรณีที่พนักงานสอบสวนจะต้องใช้มาตรการบังคับกับบุคคลใดขอหมายหมาย ขาญกัณฑ์ หมายค้น หรือหมายจับ ให้พนักงานสอบสวนหารือกับพนักงานอัยการก่อนดำเนินการตามกฎหมายต่อไป ยกเว้นในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน ที่พนักงานสอบสวนไม่อาจขอความเห็นจากพนักงานอัยการดังกล่าวได้ทัน
- (4) เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปถึงพนักงานอัยการ เรือนท้องที่ซึ่งมีเขตอำนาจเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและ โปรดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายทูลสิงห์ วสันตสิงห์)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานต่างประเทศ

โทร. 0-2515-4656

โทรสาร 0-2515-4657

e-mail : inter@ago.go.th

กฎกระทรวง

กำหนดการสอบส่วนรวมมีศานาแบบบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

โดยพนักงานสอบส่วนฝ่ายปกครอง

พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ความมีศานาตามกฎหมายข้างต่อไปนี้ ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองสอบสวนได้

- (๑) กฎหมายว่าด้วยของอาสารักษาดินแดน
- (๒) กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า
- (๓) กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรือ
- (๔) กฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร
- (๕) กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๖) กฎหมายว่าด้วยการพนัน
- (๗) กฎหมายว่าด้วยการศักราชภาษาบังคับ
- (๘) กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- (๙) กฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน
- (๑๐) กฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่
- (๑๑) กฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย
- (๑๒) กฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน
- (๑๓) กฎหมายว่าด้วยผลประโยชน์แบบผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่กองอาสารักษาดินแดน

วิเศษ

- (๑๔) กฎหมายว่าด้วยเงินรับจำนำ
- (๑๕) กฎหมายว่าด้วยโรงแรม
- (๑๖) กฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

(๑๗) กฎหมายว่าด้วยสัตว์พาหนะ

(๑๘) กฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

(๑๙) กฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน เว้นแต่ความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมาย มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๖ หรือ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๘๐ ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจเป็นผู้สอบสวน

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามกฎหมายในข้อ ๒ เป็นการกระทำความผิดที่เป็นความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย ถ้าความผิดอาญาตามกฎหมายในข้อ ๒ เป็นความผิดที่มีโทษหนักที่สุด ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทำการสอบสวนการกระทำความผิดอาญาตามกฎหมายอื่นด้วย

ข้อ ๔ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งปลัดอำเภอผู้ปฏิบัติหน้าที่ ณ ที่ว่าการกิ่งอำเภอ หรือที่ว่าการอำเภอเป็นพนักงานสอบสวนสำหรับกิ่งอำเภอหรืออำเภอนั้น

ให้ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอหรือนายอำเภอ เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ และให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๓๐๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือปลัดจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย จะเข้ามาเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๓๐๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในคดีใดคดีหนึ่งที่อยู่ในท้องที่กิ่งอำเภอหรืออำเภอที่อยู่ในจังหวัดนั้นก็ได้

ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจขอให้อธิบดีกรมการปกครองแต่งตั้งพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองในสังกัดกรมการปกครองไปร่วมสอบสวนในคดีใดคดีหนึ่งที่อยู่ในท้องที่กิ่งอำเภอ อำเภอ หรือจังหวัดก็ได้

ข้อ ๕ ในกรณีจำเป็นหรือมีเหตุอันสมควร ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยทางประธานขอให้ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดแต่งตั้งพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจซึ่งมีอำนาจสอบสวนในจังหวัดนั้น เข้าทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองในท้องที่กิ่งอำเภอ อำเภอ หรือจังหวัดก็ได้

ข้อ ๖ ในการสอบสวนโดยปกติให้ใช้ที่ว่าการกิ่งอำเภอ ที่ว่าการอำเภอ หรือศาลากลางจังหวัดที่อยู่ในเขตท้องที่กิ่งอำเภอ อำเภอ หรือจังหวัดนั้น แล้วแต่กรณี เป็นสถานที่ทำการสอบสวน เว้นแต่เมื่อมีเหตุจำเป็นหรือเพื่อความสะดวกจะไปทำการสอบสวนที่ใดก็ได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ ให้บันทึกเหตุผลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๗ ในกรณีจำเป็นจะต้องควบคุมผู้ต้องหาไว้ในระหว่างสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองควบคุมผู้ต้องหาไว้ ณ ที่ทำการของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง

ข้อ ๘ การสั่งทำเรื่องขอให้ปล่อยชั่วคราวให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ป้าพยานหลักฐานเกี่ยวกับการปล่อยชั่วคราวของสำนักงานอัยการสูงสุดและสำนักงานตำรวจแห่งชาติมาใช้บังคับ โดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายกรณีนี้

ข้อ ๙ ในคดีที่มีผู้ร่วมกระทำความผิดหลายคนและมีผู้ต้องหาที่พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองได้พยายามสืบสวนสอบสวนพยานหลักฐานอย่างเต็มความสามารถแล้ว แต่ไม่อาจหาพยานหลักฐานในคดีนั้นได้ หรือพยานหลักฐานที่มีอยู่ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการคดีกับผู้ต้องหาทั้งหมด หรือบางส่วนได้ พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองจะพิจารณากับผู้ต้องหาซึ่งไม่จำเป็นต้องสำคัญไว้เป็นพยาน ทั้งนี้ การพิจารณาคดีกล่าวให้คำนึงถึงพยานนาเชื่อถือของพยานและประโยชน์แห่งคดีด้วย

ในการกันผู้ต้องหาไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทำความเห็นโดยระบุเหตุผลและความจำเป็นที่จะขอศาลอนุญาตเสนอต่อหัวหน้าพนักงานสอบสวนและผู้ว่าราชการจังหวัดตามลำดับ ในการนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นควรอนุญาต ให้คำหนังสือเพื่อขอความเห็นจากพนักงานอัยการก่อนที่จะพิจารณาอนุญาต และเมื่อพนักงานอัยการให้ความเห็นแล้ว ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองถือปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการ

ในการนี้ที่พนักงานอัยการให้ความเห็นว่าควรอนุญาต ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองกับผู้ต้องหาไว้เป็นพยาน และให้สรุปสำนวนมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา นั้น

ข้อ ๑๐ เมื่อพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเห็นว่า การสอบสวนเสร็จแล้ว ให้เสนอสำนักงานการสอบสวนพร้อมด้วยความเห็นต่อหัวหน้าพนักงานสอบสวนโดยมีข้อชี้แจง และให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ดำเนินการตามมาตรา ๑๕๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ข้อ ๑๑ เมื่อไปปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบของศาลสอบสวนหรือทำความเห็นที่ควรให้ศาลสอบสวนตามมาตรา ๑๕๖ (๑) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในการนี้ดังต่อไปนี้

(๑) ความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปี และได้สืบสวนสอบสวนติดต่ออันมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือนนับตั้งแต่วันที่รับสำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบของศาลสอบสวนและบันทึกเหตุผลที่ตนนั้นไว้

(๒) ความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าสามปี และได้สืบสวนสอบสวนติดต่ออันมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือนนับตั้งแต่วันที่รับสำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทำความเห็นที่ควรให้ศาลสอบสวน

ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตาม (๑) หรือ (๒) ส่งสำนวนพร้อมด้วยบันทึกเหตุพิจารณาสอบสวนหรือความเห็นที่ควรให้ศาลสอบสวน แล้วแต่กรณี ไปยังพนักงานอัยการ

ข้อ ๑๒ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองอธิการบดีตำรวจมหาดไทย ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมการปกครอง รองอธิบดีกรมการปกครอง ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง ผู้อำนวยการสำนักงานการสอบสวน และนิติการ กรมการปกครอง และผู้อำนวยการส่วนและหัวหน้ากลุ่มงานในสำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง มีอำนาจควบคุม ตรวจสอบหรือแนะนำเพื่อให้การสอบสวนเป็นไปตามกฎหมาย

ในระดับจังหวัด ให้ผู้บังคับบัญชาฝ่ายปกครองตั้งแต่ปลัดจังหวัดขึ้นไป มีอำนาจควบคุม ตรวจสอบ หรือแนะนำ เพื่อให้การสอบสวนเป็นไปตามกฎหมาย

ข้อ ๓๓ ศักยภาพใดที่ได้ดำเนินการสอบสวนไปก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการระงับการสอบสวนคดีอาญาบางประเภท ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๐ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ บัญญัติให้หมายรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อวางระเบียบการงานตามหน้าที่ให้การดำเนินคดีอาญาเป็นไปโดยเรียบร้อย ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานที่ของตน ประกอบกับมาตรา ๑๘ มาตรา ๖๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้พนักงานฝ่ายปกครองชั้นผู้ใหญ่และปลัดอำเภอมีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครได้ และเพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจของกระทรวงมหาดไทยในการรักษาความสงบเรียบร้อย การอำนวยความสะดวก และให้การบังคับใช้กฎหมายตามภารกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทำการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร รวมทั้งทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ปริญญ์/ผู้จัดทำ
๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

ณัฐวิทย์/ตรวจ
๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

กฎกระทรวง

กำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง (ฉบับที่ ๒)

พ.ร. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจําเริญตํานติและเสรีภาพของบุคคล จึงมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครโดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ ความผิดอาญาตามกฎหมายดังต่อไปนี้ ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองสอบสวนได้

- (๑) กฎหมายว่าด้วยอาสารักษาดินแดน
- (๒) กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า
- (๓) กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรือ
- (๔) กฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร
- (๕) กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๖) กฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ
- (๗) กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- (๘) กฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน
- (๙) กฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือน
- (๑๐) กฎหมายว่าด้วยภาษีเงิน

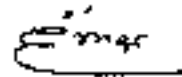
- (๑๑) กฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน
 (๑๒) กฎหมายว่าด้วยศุลกากรและเรื่องเบญจบัญญัติและเจ้าหน้าที่กองอาสารักษาดินแดน
 (๑๓) กฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำ
 (๑๔) กฎหมายว่าด้วยโรงฉาบ
 (๑๕) กฎหมายว่าด้วยสิทธิพาหนะ
 (๑๖) กฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ แห่งกฎกระทรวงกำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครโดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓ ในกรณีจำเป็นจะต้องควบคุมผู้ต้องหาไว้ในระหว่างสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองควบคุมผู้ต้องหาไว้ ณ ที่ทำการของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง เว้นแต่ไม่มีสถานที่ควบคุมเช่นว่านั้น ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองมอบตัวผู้ต้องหาฝากควบคุมไว้ ณ สถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่ทำการของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองตั้งอยู่และให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทำการควบคุมไว้”

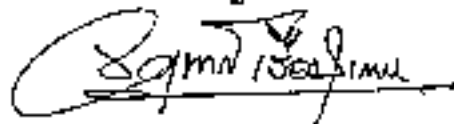
ข้อ ๔ คืออาญาใดที่ได้ดำเนินการสอบสวนอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการสอบสวนต่อไปตามกฎกระทรวงกำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครโดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๔ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

(นายจารุพงศ์ เรืองสุวรรณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

บันทึกการสังเกต
ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภท
ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครโดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๕

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงกำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่น
นอกจากกรุงเทพมหานครโดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อแก้ไขการกำหนดกฎหมายที่ได้
พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองสอบสวนได้ และแก้ไขสถานที่ควบคุมผู้ต้องหา

เหตุผล

โดยที่ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน กฎหมายว่าด้วยสถานบริการ และกฎหมายว่าด้วย
อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน มีสถิติการเกิดคดีสูง ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับ
กับอาชญากรรมร้ายแรง สมควรแก้ไขให้พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจสอบสวนในความผิดดังกล่าว และเพื่อไม่ให้
เกิดปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ควบคุมผู้ต้องหา สมควรแก้ไขโดยกำหนดข้อยกเว้นให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง
มอบตัวผู้ต้องหาฝากควบคุมไว้ ณ สถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่ทำการของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองตั้งอยู่และ
ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทำการควบคุมไว้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการทำสำนวนสอบสวนร่วมกัน
ระหว่างพนักงานสอบสวนกับพนักงานอัยการ
พ.ศ. ๒๕๕๓^{*}

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ และมาตรา ๕๕๕/๑ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๗ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เมื่อมีกรณีที่ต้องทำสำนวนสอบสวนร่วมกันตามมาตรา ๕๕๕/๑ ให้พนักงานสอบสวนรีบแจ้งไปยังพนักงานอัยการในท้องที่ที่มีเขตอำนาจในโอกาสแรกเท่าที่จะพึงกระทำได้ เพื่อย้ำร่วมในการทำสำนวนสอบสวนกับพนักงานสอบสวน

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง อาจทำเป็นลายลักษณ์อักษรหรือด้วยวาาก็ได้ ในกรณีนี้แจ้งด้วยวาจาให้พนักงานสอบสวนบันทึกการแจ้งไว้ในสำนวนสอบสวนด้วย

ข้อ ๒ เมื่อพนักงานอัยการได้รับแจ้งตามข้อ ๑ ให้พนักงานอัยการมีหน้าที่เข้าร่วมในการทำสำนวนสอบสวน แต่ในกรณีที่มีเหตุขัดข้องอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทำให้พนักงานอัยการไม่อาจเข้าร่วมในการทำสำนวนสอบสวนกับพนักงานสอบสวนได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบโดยเร็ว ในกรณีเช่นนี้ ให้พนักงานสอบสวนบันทึกเหตุที่พนักงานอัยการไม่สามารถเข้าร่วมในการทำสำนวนสอบสวน และให้รอพนักงานอัยการเข้าร่วมในการทำสำนวนสอบสวน

ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนและมีเหตุอันควรไม่อาจรอพนักงานอัยการเข้าร่วมในการทำสำนวนสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนทำสำนวนสอบสวนไปพลางก่อนได้ แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอพนักงานอัยการไว้ในสำนวนสอบสวน และให้ถือว่าการทำสำนวนสอบสวนนั้นชอบด้วยกฎหมาย

^{*} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗/ตอนที่ ๓๗ ก/หน้า ๑๖/๓ นิพนธ์ ๒๕๕๓

ข้อ ๓ ในการทำสำนวนสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้รับผิดชอบการทำสำนวนสอบสวน และให้พนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการหารือกันตั้งแต่ขั้นเริ่มคดีเพื่อกำหนดแนวทางในการทำสำนวนสอบสวน

หลัก ๕ ในการทำสำนวนสอบสวนร่วมกัน พนักงานอัยการออกคำแนะนำการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำแก่พนักงานสอบสวนในการทำสำนวนสอบสวน โดยทำเป็นลายลักษณ์อักษรหรือด้วยวาจาก็ได้ ทั้งนี้ ให้พนักงานสอบสวนรวบรวมหรือบันทึกคำแนะนำของพนักงานอัยการไว้ในสำนวนสอบสวน

(๒) แจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบถึงความประสงค์จะตรวจสอบพยานหลักฐาน หรือเรียกให้พนักงานสอบสวนนำพยานหลักฐานมาให้ตรวจสอบก็ได้ โดยพนักงานอัยการต้องลงลายมือชื่อในบันทึกการตรวจสอบพยานหลักฐานด้วย

(๓) ร่วมกันพนักงานสอบสวนในการถามปากคำผู้เสียหาย ผู้ต้องหา พยาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยพนักงานอัยการต้องลงลายมือชื่อในบันทึกคำให้การของบุคคลดังกล่าวด้วย

(๔) ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความประสงค์จะให้มีการถามปากคำบุคคลใด นอกเหนือจากบุคคลที่พนักงานสอบสวนจะถามปากคำ ให้พนักงานอัยการสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ ในกรณีที่พนักงานอัยการร่วมถามปากคำ ให้พนักงานอัยการลงลายมือชื่อในบันทึกคำให้การของบุคคลดังกล่าวด้วย

ข้อ ๔ การดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงนี้ หากพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการมีความเห็นไม่ตรงกัน พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการอาจทำความเห็นของตนรวมไว้ในสำนวนสอบสวนด้วยก็ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓

อมลสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

พิจะพันธุ์ สาสีรัฐวิภาค

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๖๕๕/๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติให้การสอบสวนในกรณีที่มีความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติตามหน้าที่ หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงาน ซึ่งอ้างว่าปฏิบัติตามหน้าที่ หรือในกรณีที่ผู้ตายถูกกล่าวหาว่าต่อสู้อย่างเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติตามหน้าที่ ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมกับพนักงานสอบสวนในการทำสำนวนสอบสวน และให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้รับผิดชอบ โดยพนักงานอัยการอาจให้คำแนะนำตรวจสอบพยานหลักฐานตามปกติ หรือสั่งให้ตามปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ตั้งแต่เริ่มที่สำนวนนับแต่โลกาสดแรกเท่าที่จะพึงกระทำได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ปริญ บุญ/ผู้จัดทำ

๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓

นันทน์ภัสร์/ตรวจ

๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓

จัดบังคับกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. 2523

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2523

(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2525 (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2536

(ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2537 และ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2538

โดยที่เป็นการสมควรจัดระเบียบการสอบสวนคดีอาญาของเจ้าพนักงานให้มันไปด้วยความยุติธรรม มีประสิทธิภาพ รัดกุม ก่อให้เกิดหลักประกันการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพอันจะเป็นผลให้เกิดความสงบเรียบร้อยมายิ่งขึ้น และเป็นผลโดยตรงต่อความมั่นคงของประเทศชาติเป็นส่วนรวม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงขอแก้ไขบังคับด้วยการดำเนินการคดีอาญาดังต่อไปนี้

1 ในกรณีที่จะออกหมายจับ ตามมาตรา 66 (1) หรือ (2) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เว้นแต่คดีความผิดฐาน โทษความผิดตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบกและคดีที่มีโทษจำคุกไม่เกินสามปี เจ้าพนักงานจะร้องขอรวบรวมพยานหลักฐานไว้เพียงพอที่จะเชื่อได้ว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดแล้วตามกฎหมายเห็นชอบก่อนดังนี้

ก. ในกรุงเทพมหานคร ให้ขอความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย

ข. ในจังหวัดอื่นนอกจากรุงเทพมหานคร ให้ขอความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ความผิดได้เกิดหรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของศาลหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย

ในกรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับผู้ต้องหาด้วยตนเองโดยไม่คำนึงตามความในมาตรา 78 ของรัฐธรรมนูญแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากเป็นการจับโดยอาศัยเหตุที่จะออกหมายจับได้ตามมาตรา 66 (1) หรือ (2) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จะต้องได้รับความเห็นชอบก่อนเช่นเดียวกับการออกหมายจับตามวรรคหนึ่ง

การมอบหมายตาม ก. และ ข. ให้ทำเป็นหนังสือ โดยคำนึงถึงระดับ ตำแหน่งหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ที่จะได้รับมอบหมายเป็นสำคัญ

2. หัวหน้างานสอบสวนและพนักงานสอบสวน

2.1 ให้หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรอำเภอ หรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ หรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรตำบล หรือผู้รักษาการในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทน ที่มีคำสั่งแต่งตั้งตำรวจหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเป็นหัวหน้างานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 18 วรรคสี่ และมาตรา 140 ในเขตอำนาจของกองบังคับการนั้นกับให้หน่วยที่ร่วมที่ประจำสถานีตำรวจนครบาลนครหลวง ซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรี หรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเป็นพนักงานสอบสวน

2.2 ให้หัวหน้าตำรวจนครบาลจังหวัด หรือผู้รักษากฎหมายในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทนเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 18 วรรคสี่ และมาตรา 140 ในเขตอำนาจของตำรวจนครบาลจังหวัดกับให้หน่วยตำรวจที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไปในสังกัดตำรวจนครบาลจังหวัดนั้นเป็นพนักงานสอบสวน จะให้ผู้ใดมีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ทำการสอบสวนเรื่องใด ให้หัวหน้าตำรวจนครบาลจังหวัดหรือผู้รักษากฎหมายในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทนเป็นผู้พิจารณาตั้ง

2.3 ให้ผู้บังคับการตำรวจนครบาล หรือผู้รักษากฎหมายในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทนเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 18 วรรคสี่ และมาตรา 140 ในเขตอำนาจของกองบังคับการตำรวจนครบาล กับให้หน่วยตำรวจที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาลเป็นพนักงานสอบสวน จะให้ผู้ใดมีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ทำการสอบสวนเรื่องใด ให้ผู้บังคับการตำรวจนครบาล หรือผู้รักษากฎหมายในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทนเป็นผู้พิจารณาตั้ง

2.4 ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้รักษากฎหมายในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทนเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 18 วรรคสี่ และมาตรา 140 ในเขตอำนาจของกองบัญชาการตำรวจนครบาล กับให้หน่วยตำรวจที่ตั้งกักในกองบัญชาการตำรวจนครบาล ซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเป็นพนักงานสอบสวน จะให้ผู้ใดมีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ทำการสอบสวนเรื่องใด ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้รักษากฎหมายในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทนเป็นผู้พิจารณาตั้ง

2.5 ภายใต้บังคับ มาตรา 12 ให้อธิบดีกรมตำรวจเรียกผู้รักษากฎหมายในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทนเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักร และมีอำนาจสั่งการเกี่ยวกับคดีได้ทุกกรณี

3. สถานที่ทำการสอบสวน

ให้สถานีตำรวจเป็นสถานที่ทำการสอบสวน เว้นแต่มีเหตุอันควรจะไปทำการสอบสวนในที่ใดก็ได้

4. การประสานงานระหว่างพนักงานสอบสวนแห่งท้องถิ่น พนักงานสอบสวนอื่น

4.1 ในกรณีที่มีผู้กำกับกับการตำรวจจังหวัด หรือผู้บังคับการตำรวจเห็นสมควรจะให้พนักงานสอบสวนในสังกัดไปดำเนินการสอบสวนคดีอาญาร้อยละหนึ่งถึงห้าในภาคบังคับพิเศษ โดยให้พนักงานสอบสวนนั้นเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนแต่ฝ่ายเดียว หรือร่วมกับพนักงานสอบสวนในเขตท้องถิ่น ถ้าให้มีหนังสือแจ้งให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนในเขตท้องถิ่นทราบ พร้อมด้วยระบุอำนาจและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไปวันแต่เพียงเรื่องสืบซึ่งต้องสอบสวนเป็นพิเศษ หรือในกรณีที่มีผู้กำกับกับการตำรวจจังหวัดหรือผู้บังคับการตำรวจหรือผู้บัญชาการตำรวจออกใบทำการสอบสวนด้วยตนเองจะ ไม่แจ้งให้ทราบก็ได้

5.3 ในกรณีที่มีอำนาจสั่งปล่อยชั่วคราวพิจารณาเห็นสมควรอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ให้รีบเสนอคำร้องพร้อมด้วยความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาหน่วยงานเพื่อพิจารณาส่งศาลอำนาจที่มีอำนาจสั่งความเห็นให้ผู้ยื่นคำร้องทราบภายในกำหนดเวลาที่สืบที่ชี้แจงนับแต่เวลาที่มีการยื่นคำร้อง

ทั้งนี้ ให้กรมตำรวจวางระเบียบปฏิบัติเป็นกรณีไป ในที่ควบคุมการสมยอมและสั่งตำรวจของผู้บังคับบัญชาหน่วยงานนั้น

6. การแจ้งข้อหาจะกระทำ โดยเพิ่มข้อหาที่มีโทษหนักกว่าโทษสำหรับการกระทำเอง ผู้ถูกกล่าวหาจะได้

7. การสอบสวนบุคคลหนึ่งบุคคลใดในฐานะเป็นพยานลี้ภัย หรือในฐานะเป็นผู้ต้องหา ก็จะต้องกระทำโดยมีข้อชี้แจงในโอกาสแรกซึ่งพบตัวบุคคลนั้น โดยหน่วยงานสอบสวนจะต้องใช้วิธีดังต่อไปนี้¹⁵ ตอบแล้วบันทึกความเห็นและคำให้การตอบคำถามเพื่อให้ปรากฏข้อเท็จจริงเป็นลำดับไป เริ่มตั้งแต่คำถามแรก จนถึงคำถามสุดท้าย ทั้งนี้ ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนใช้วิธีข่มขู่ถามปากคำแล้วบันทึกเรียบเรียงขึ้นลงในลักษณะของการบรรยายข้อเท็จจริง

8. การสอบสวนผู้ต้องหา

8.1 ในกรณีที่ผู้ต้องหาให้การขัดทักสับสนหรือหนึ่งบุคคลใดว่าเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดด้วยกัน ให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติตามความในข้อ 1 โดยเคร่งครัดก่อนที่จะจับกุมบุคคลนั้นมาดำเนินคดี

8.2 เมื่อผู้ต้องหาให้การกล่าวอ้างผู้ใดเป็นพยาน ให้พนักงานสอบสวนสอบปากคำพยานที่ผู้ต้องหาได้กล่าวอ้างนั้นไว้ด้วย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แห่งการรวบรวมพยานหลักฐานและพิสูจน์พยานผู้ต้องหาเสียแต่ในขั้นต้น

9. อำนาจให้พยานเห็นในคดี

9.1 คดีที่มีพยานเห็นควรสั่งฟ้อง

9.1.1 หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรอำเภอ หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรตำบล หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนให้ใช้ผู้ทำบัตร มีอำนาจให้ความเห็นในคดีที่มีโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินสิบหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม 9.1.5 แม้ว่าถึงคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินหนึ่งสมทบมากขึ้นไป หรือคดีถูกฉ้อโกง ไม่เสนอหัวหน้าตำรวจภูธร จังหวัดหรือผู้รักษาราชการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนเป็นผู้พิจารณาเห็น

๑.๑.๒ ผู้กำกับการที่ขึ้นหัวหน้าสถานีตำรวจ หรือผู้รักษากรในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจทำความเห็นได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม ๑.๑.๕

๑.๑.๓ ผู้บังคับการหรือรองผู้บังคับการที่เป็นหัวหน้าตำรวจจังหวัดหรือผู้รักษากรในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจทำความเห็นได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม ๑.๑.๕

๑.๑.๔ ผู้บัญชาการตำรวจ หรือผู้รักษากรในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจทำความเห็นได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม ๑.๑.๕

๑.๑.๕ คดีที่มีความคิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และความสัมพันธ์กับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ให้เสนอความเห็นถึงอธิบดีกรมตำรวจเป็นผู้ทำความเห็น

๑.๒ คดีที่มีความเห็นควรทั้งไม่ฟ้อง

๑.๒.๑ หัวหน้าสถานีตำรวจ อำเภอ หัวหน้าสถานีตำรวจกิ่งอำเภอ หัวหน้าสถานีตำรวจตำบล หรือผู้รักษากรในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนที่ไม่ใช่ผู้กล่าวการ มีอำนาจทำความเห็นคดีความคดีที่มีโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และคดีความคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินไม่เกี่ยวกับหมิ่นบาท

๑.๒.๒ ผู้กำกับการที่ขึ้นหัวหน้าสถานีตำรวจ หรือผู้รักษากรในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจทำความเห็นได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม ๑.๒.๕

๑.๒.๓ ผู้บังคับการ หรือรองผู้บังคับการที่เป็นหัวหน้าตำรวจจังหวัด หรือผู้รักษากรในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจทำความเห็นได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม ๑.๒.๕

๑.๒.๔ ผู้บัญชาการตำรวจ หรือผู้รักษากรในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจทำความเห็นได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม ๑.๒.๕

๑.๒.๕ คดีความคดีเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และความสัมพันธ์กับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ให้เสนอความเห็นถึงอธิบดีกรมตำรวจเป็นผู้ทำความเห็น

คดีที่อยู่ในอำนาจทำความเห็นดังกล่าวในข้อนี้ ถ้าคดีใดผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือได้สั่งการไว้โดยทนายให้ปฏิบัติไปตามคำสั่งนั้น หรือถ้าพนักงานสอบสวนเห็นสมควรเสนอผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปให้สั่งการได้

10. อำนาจการทำความเห็นในคดีของหัวหน้าสถานีตำรวจที่มีศาลจังหวัดตั้งอยู่

สถานีตำรวจใดที่มีศาลจังหวัดตั้งอยู่ในเขตอำนาจ นอกเขตอำเภอเมืองให้หัวหน้าสถานีตำรวจ หรือผู้รักษากรในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจเฉพาะในการปล่อยชั่วคราว ทำความเห็นในคดีและการ กันผู้ต้องหาเป็นพยานไว้เช่นเดียวกับหัวหน้าตำรวจจังหวัด

11. คติทั้งการสอบสวน

เพื่อให้มีให้สำนวนการสอบสวนตั้งคาอยู่กับพนักงานสอบสวนตามเดิม และนั่นคติ
ใตที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด แต่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นว่าได้สอบสวนมานาน
พอสมควรที่จะเสนอของตการสอบสวน ให้ถือปฏิบัติโดยถือตามระยะเวลาที่ดำเนินการสอบสวนมาแล้ว
ดังนี้

11.1 คติอาญาทั่วไป จะถือสืบสวนสอบสวนตั้งคาต่อกันมาโดยไม่ขัดกว่าสามเดือน

11.2 คติทุกกรณี จะตั้งสืบสวนสอบสวนคดีกันมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

เฉพาะสำนวนการสอบสวนที่จะตการสอบสวนไว้สืบเสาะ ถ้าตัวจับไปยังหัวหน้า
ตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาการแทนตรวจพิจารณาก่อนเสนอพนักงานอัยการ

12. สำนักงานควบคุมการสอบสวน

12.1 ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ระดับการตำรวจขึ้นไปจัดการควบคุมตรวจสอบ และนำ
ให้การสอบสวนดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผน โดยเร็วพร้อมมีรักษา กับ ให้มีอำนาจตรวจ
สำนวนและสิ่งปฏิบัติ หากมีเหตุอันสมควรเพื่อความเรียบร้อยในการสอบสวนจะเข้าดำเนินการสอบสวน
ด้วยตนเองก็ได้

12.2 ให้พนักงานสอบสวนจัดทำสมุดบันทึกคดีที่ตนสอบสวนเพื่อผู้บังคับบัญชาตรวจ
ได้ทุกเวลาโดยมีช่องตามแบบตัวอย่างที่แนบมาบังคับ

12.3 ให้เป็นหน้าที่หัวหน้าสถานีตำรวจ หรือตำรวจที่ เป็นหัวหน้ารับผิดชอบหน่วยงาน
จัดทำสมุดสถิติคดีอาญา เพื่อเพิ่มขึ้นในเขตอำนาจ โดยกแบบตัวอย่างเช่นเดียวกับ 12.2 แต่เพิ่มชื่อพนักงาน
สอบสวน เจ้าของสำนวนขึ้นอีกช่องหนึ่ง และเป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนเจ้าของสำนวนลงชื่อรับรอง
ความถูกต้องไว้เพื่อผู้บังคับบัญชาตรวจสอบได้ทุกเวลา

12.4 ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าการสมควรจะให้พนักงานสอบสวนใน
จังหวัดมาชี้แจง หรือตั้งเรื่องสำนวนการสอบสวนมาตรวจพิจารณาและให้คำแนะนำแก่จังหวัดให้ดำเนินการ
ให้เป็นผลดีและเป็นไปในทางที่ชอบและเหมาะสม

ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าการดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะไม่ได้ผล ผู้ว่าราชการจังหวัด
มีอำนาจเข้าควบคุมการสอบสวนโดยสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามที่เห็นสมควร รวมทั้งการตั้ง
อนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว หรือจะสั่งให้เปลี่ยนตัวพนักงานสอบสวนหรือให้พนักงานสอบสวน
ฝ่ายปกครองเข้าร่วมทำการสอบสวนคดีเรื่องนั้นด้วยก็ได้ กรณีดังกล่าวนี้ให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็น
หัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 16 วรรคท้าย
และที่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140 มีอำนาจ
เกี่ยวกับการสอบสวนความผิดอาญาในเขตอำนาจของจังหวัด การที่จะตั้งการแก้ไข หรือเปลี่ยนแปลงโดย
อำนาจของผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือผู้บัญชาการตำรวจภูธร ในปี อังคต.วันที่เป็นอำนาจของอธิบดี
การตำรวจ

12.5 ในกรณีขึ้นायอานอเห็นเป็นการสมควรจะให้พนักงานสอบสวนในอานอมาชี้แจงพร้อมทั้งนำเอกสารประกอบการสอบสวนมาตรวจพิจารณาและให้คำแนะนำเร่งรัดให้ดำเนินการให้เป็นผลดีและเป็นไปในทางที่ชอบและเหมาะสม

ถ้าเมื่ออานอเห็นว่าการดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะไม่ได้ผล นายอานอมีอำนาจเจ้าควบคุมการสอบสวนโดยสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามที่เห็นสมควร รวมทั้งการตั้งอนุญาตรหรือไม่อนุญาตรให้ปล่อยชั่วคราวหรือจะสั่งให้เปลี่ยนตัวพนักงานสอบสวน หรือให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมทำการสอบสวนคดีเรื่องนั้นด้วยก็ได้ กรณีดังกล่าวนี้ให้ถือว่านายอานอเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 13 วรรคท้าย และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140 มีอำนาจเกี่ยวกับการสอบสวนความผิดอาญาในเขตอำนาจของอานอ การที่จะสั่งการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงโดยอำนาจของผู้กำกับการค้ารวจภูธรจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือผู้บัญชาการตำรวจภูธรให้เป็นอันจบไว้แต่ที่นั้น อานอของผู้นั้นว่าการจังหวัด หรืออธิบดีกรมตำรวจ

12.6 ในกรณีปลัดอานอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอานอเห็นเป็นการสมควรจะให้พนักงานสอบสวนในกิ่งอานอมาชี้แจง พร้อมทั้งนำเอกสารประกอบการสอบสวนมาตรวจพิจารณาและให้คำแนะนำเร่งรัดให้ดำเนินการให้เป็นผลดีและเป็นไปในทางที่ชอบและเหมาะสม

ถ้าปลัดอานอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอานอเห็นว่าการดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะไม่ได้ผล ปลัดอานอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอานอมีอำนาจเจ้าควบคุมการสอบสวนโดยสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามที่เห็นสมควร รวมทั้งการตั้งอนุญาตรหรือไม่อนุญาตรให้ปล่อยชั่วคราว หรือจะสั่งให้เปลี่ยนตัวพนักงานสอบสวน หรือให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมทำการสอบสวนคดีเรื่องนั้นด้วยก็ได้ กรณีดังกล่าวนี้ให้ถือว่าปลัดอานอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอานอเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 13 วรรคท้าย และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140 มีอำนาจเกี่ยวกับการสอบสวนความผิดอาญาในเขตอำนาจของกิ่งอานอ การที่จะสั่งการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงโดยอำนาจของผู้กำกับการค้ารวจภูธรจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือผู้บัญชาการตำรวจภูธรให้เป็นอันจบไว้แต่ที่นั้น อานอของผู้นั้นว่าการจังหวัด หรืออธิบดีกรมตำรวจ

12.7 ในการสอบสวนการกระทำอาชญากรรมที่เกิดขึ้นทั่วราชอาณาจักร ทศบาลหรือในคดีประเภทใด ถ้ามีลักษณะที่สมควรให้พนักงานสอบสวนมาชี้แจง พร้อมทั้งนำเอกสารประกอบการสอบสวนมาตรวจพิจารณาและให้คำแนะนำเร่งรัดให้ดำเนินการให้เป็นผลดีและเป็นไปในทางที่ชอบและเหมาะสม

ถ้าปลัดกระทรวงมหาดไทยเห็นว่าการดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะไม่เกิดผล
ปลัดกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจเข้าควบคุมการสอบสวนโดยสั่งแต่งตั้งพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ
ดำเนินการตามที่เห็นสมควร รวมทั้งการฟ้องอาญาหรือไม่อาญา ให้ปล่อยชั่วคราว หรือจะสั่งให้แก้ไขตัว
พนักงานสอบสวนหรือให้พนักงานสอบสวนฝ่ายใดของเจ้าพนักงานสอบสวนคดีเรื่องนั้นด้วยก็ได้
และให้ยื่นหมายเรียกหรือเปลี่ยนแปลงของปลัดอำเภอผู้เป็นเจ้าพนักงานประจำท้องที่นั้นด้วยก็ได้
ผู้ทำกับการ
ตำรวจจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือผู้บัญชาการตำรวจภูธร ผู้ว่าราชการจังหวัด และอธิบดีกรม
ตำรวจ ให้เป็นอำนาจของปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย และให้มีอำนาจสั่งการเกี่ยวกับ
คดีได้ทุกกรณี เว้นแต่จะมิควรปฏิบัติไว้ในกฎหมายอื่นประการอื่น

13. (ยกเลิกโดยข้อบังคับฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 25323)

14. (ยกเลิกโดยข้อบังคับฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 25325)

15. การสอบสวนคดีอาญาที่ยังค้างอยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานสอบสวนก่อนวัน
ใช้ข้อบังคับนี้ ให้ผู้ดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยที่ 1/2509 เรื่อง ระเบียบการสอบสวน
คดีอาญาในจังหวัดอื่น, ขอกษาจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2503 ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติม โดยข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการสอบสวนคดีอาญาในจังหวัดอื่นนอกเขต
กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2519 ลงวันที่ 2 มิถุนายน 2519

บรรดาคำสั่ง ระเบียบ หรือข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้วไว้ยกเลิกหรือซึ่ง
ขัดแย้งกับข้อบังคับฉบับนี้ไว้เป็นอันยกเลิก

ข้อบังคับนี้ให้มีผลบังคับตั้งแต่วันครบกำหนด 30 วัน นับจากบัดนี้เป็นต้นไป

ร.ร.ภาส ณ วันที่ 7 พฤศจิกายน 2523

(ลงชื่อ) ประเวศ ภิรมบุตร

(นายประเวศ ภิรมบุตร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

સંસ્કૃત સમીક્ષ

11510017 33

5145 2152358

File: CGO6.6/61A

50% 100% 150% 200%

מחפשי האמת והאמת

รอง ผ.ตท.,ผู้ช่วย ผ.ตท.,ผกก.บ.,จก.ร.,ผบ.ต.บ.,ป.,นร.,ส.,ส.ส.บ.,ก.1-9,ผบ.ตท.
และ ผ.ตท.บต

[illegible]

ตามนั้น จึงขอเสนอขอเพิ่มและแก้ไขการปฏิบัติงานเรื่องการจัดทำบัญชีของกรมโยธาธิการ เพื่อประหยัดงาน
และลดงานที่ซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานตามรายการ ดังต่อไปนี้

1) คักทาง (เรื่อง... ..)

บันทึกขัลดความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 2052368
ที่ 0001/pj 124 วันที่ 28 มกราคม 2542
เรื่อง แนวทางปฏิบัติภาระกับผู้ต้องหาเป็นพยาน

รทง. ผ.บ.ตร., ผู้ช่วย ผ.บ.ตร., ผ.ช.ท.น., จ.ตร., ผ.บ.ตร.ม., ผ.บ.ตร. ก., ผ.บ.ตร.จ., ผ.บ.ตร.ร. - 9, ผ.บ.ตร.ช., ผ.บ.ตร.ค.

ตามประมวลระเบียนการตำรวจเกี่ยวกับคดี ฐานละ ๒ บทที่ ๗ ว่าด้วยการกันผู้ต้องหา
เป็นพยานในบางคดี ได้กำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกันผู้ต้องหาเป็นพยานไว้แล้ว แต่ยังมีภาระปฏิบัติ
บางเรื่องที่ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน อาทิเช่น จำนวนความในข้อ 3 แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย
ที่ 4/2498 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2498 ประกอบกับมาตรา 8 แห่งพระราชกฤษฎีกา โอนกรมตำรวจ
กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2541 ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการกันผู้ต้องหาเป็นพยาน ไว้ดังนี้

๑. คดีที่มีเหตุพิพาทหรืออยู่ยากลำบากซับซ้อนหรือร้ายแรงที่คนจำนวนมาทากันเกรงกลัว
หรือคดีบางเรื่องเกิดเหตุขึ้นโดยฉับพลันไม่สามารถตั้งขึ้นได้ทันทีจากผู้กระทำผิดด้วยกัน หรือคดีที่มี
การกระทำในรูปรวมกัน (group 2000 case) จึงระดมงานสอบสวนได้พยายามแสวงหาและรวบรวม
พยานหลักฐานทุกวิถีทางแล้วก็ไม่ทำให้ได้พยานหลักฐานในคดีนั้นอีก พนักงานสอบสวนอาจพิจารณากัน
กับผู้ต้องหาซึ่งได้ร่วมกระทำผิดด้วยกันคนใดคนหนึ่งเป็นพยาน โดยให้ชี้แจงเหตุผลแห่งความจำเป็นตามรูปคดี
เสนอต่อหัวหน้าพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่หรือหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเป็นผู้สั่ง เว้นแต่คดีที่มี
ลักษณะเป็นเหตุพิพาทหรือเหตุที่ต้องรายงานพร้อมกันตั้งแต่ต้นกระทรวงมหาดไทยที่ 1/2498 ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยที่ 6/2502 ให้เสนอผู้บังคับการขึ้นไปเป็นผู้สั่ง ถ้าเป็นความผิด
เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรรวมตลอดมาขอเกี่ยวกับภาระที่เข้าเป็นพยานเป็นนิติให้เสนอ
หัวหน้างานตำรวจแห่งชาติเป็นผู้พิจารณาสั่ง

๒ ในการสอบสวนภาคคำผู้ต้องหาซึ่งถูกกันเป็นพยาน ให้ทำการสอบสวนภาคคำในฐานะ
ผู้ต้องหาให้ปรากฏข้อเท็จจริงตามรูปคดีโดยละเอียดอย่างเต็มที่ตามสมควรจะทำได้

พนักงานสอบสวนทั้งระกักระทรวงได้มา รสอบสวนพยานผู้ต้องหาจากให้การเปิดเผย หรือ
จัดทวนและชี้แจงพยานเดียวกัน ซึ่งอาจจะเป็นพยานเท็จได้ นอกจากนั้นสิ่งทีพนักงานสอบสวนทั้งต้องยึดถือ
และปฏิบัติคือ...

และปฏิบัติคือ ห้ามมิให้ดำเนินการใด ๆ โดยใช้ถ้อยคำอื่นเป็นการขู่ข่ม มีคำข่มสัญญา ขู่เชิญ หรือข่มขู่ หรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการใด ๆ ซึ่งอาจทำให้เสียหายต่อบุคคลได้

อย่างไรก็ตาม มีกรณีที่พนักงานสอบสวนจะต้องระมัดระวังให้มากยิ่งขึ้น คือหากทนายผู้ต้องหาไว้ในพยานนั้น จะต้องมีความอื่น ๆ หรืออาศัยถ้อยคำของทนายผู้ต้องหาให้ได้พยานหลักฐานอื่น ๆ มาเป็นหลักฐานแห่งคดีอีกได้ เพราะกรณีที่พนักงานสอบสวนผู้ต้องหาคนใดเป็นพยานนั้น พนักงานอัยการมีอำนาจที่จะให้พนักงานสอบสวนส่งตัวไปฟ้องก็ได้ ซึ่งจำเป็นที่พนักงานสอบสวนจะต้องไตร่ตรองผลได้ผลเสีย ก่อนที่จะวินิจฉัยเด็ดขาด ขกกับผู้ต้องหาคนใดไว้เป็นพยานตามเหตุผลแห่งคดี

3. เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวน ทำความเห็นทางคดี ตามทางการสอบสวนที่ได้ตรวจแล้ว โดยไม่ต้องแนบสำนวนการสอบสวนก็ได้ สำหรับผู้ต้องหาที่ได้ออญาบัตรให้เป็นพยานให้มีความเห็นทางคดีด้วย ในกรณีที่มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ถ้าผู้ต้องหาถูกควบคุมหรือรั้งอยู่ในระหว่างสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจปล่อย หรือปล่อยชั่วคราว หรือขอให้ศาลปกครองแล้วแต่กรณี และให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติในเรื่องการคุ้มครองและป้องกันพยานสำคัญในคดีอาญา ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 6 บทที่ 6 โดยเคร่งครัดด้วย

หลังจากพนักงานอัยการออกคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่พ้นไว้เป็นพยานแล้ว ให้ทำการสอบสวนถ้อยคำผู้นั้นในฐานะเป็นพยานตามคำสั่งของพนักงานอัยการโดยให้สาบานหรือปฏิญาณตนก่อนให้ถ้อยคำเช่นเดียวกับพยานอื่น

4. จะเป็นหรือคำสั่งใด ๆ ของ ตร. ที่ขัดหรือแย้งกับหนังสือสั่งการนี้ให้ถึงปฏิบัติตามหนังสือแนบ

พล.ต.อ

(1 ๐๖๖ พวชน.มก.)

๒๒ ๖๖

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ด.ร. โทร. ๐๕-๑๐๕-๖๔๘๓, ๖๔๗๕
 ที่ ๐๐๐๑.๒๔/๒๖๒ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕
 เรื่อง ให้เร่งรัดดำเนินการคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยา

ผบช.น.น., ร.๑๔ และ สยต.

ด้วย กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีหนังสือ ส่วนที่ ๒๕๒๓/๑๖๖๗ ลง ๙ เม.ย. ๒๕๕๕ แจ้งว่า ในปัจจุบันมีการลักลอบทำเหมืองและครอบครองแร่โดยไม่ได้รับอนุญาตอันเป็นภาระก่อความผิดตาม พ.ร.บ.แร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ในหลายพื้นที่ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติเสียหาย สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมาก โดยเฉพาะการกระทำผิดความผิดเกิดจากผู้มีอิทธิพลลักลอบกระทำในพื้นที่ของหน่วยราชการต่างๆ และความผิดดังกล่าวมีอัตราโทษจำคุกไม่เกิน ๕ เดือน ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือปรับอย่างเดียว ซึ่งมีอายุความเพียง ๑ ปี เมื่อมีการดำเนินการตรวจจับกุมแล้วทำให้การดำเนินคดีขึ้นพ้องงานสอบสวนและท้ายการเหลือเวลาจำกัด จึงขอให้ ร.ร. เร่งรัดการดำเนินคดีให้แล้วเสร็จภายในอายุความ

ดังนั้น เพื่อให้การสอบสวนดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยา เจริญโดยเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงให้เจ้าพนักงานสอบสวนในสังกัด เร่งรัดการดำเนินคดีในความผิดดังกล่าว ให้แล้วเสร็จภายในอายุความ ทั้งนี้ให้ถือปฏิบัติตามคำสั่ง ส.ร. ที่ ๑๖๖๐/๒๕๓๗ ลง ๓๐ ส.ค. ๒๕๓๗ อย่างเคร่งครัด

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท.

(ชัชวาลย์ สุขสมจิตร)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.ปร.ส.น.ร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองคดี โทร. 2052355

ที่ 0004.6/2355

วันที่ 30 มีนาคม 2543

เรื่อง ข้อมความเข้าใจแนวทางปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542

ผบ.ช.ก. , น. , จ. , ก. 1-9 , ปล. , พล.ต. ผบ.ช.ตม

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหนังสือ ด้านที่ชุด
ที่ ปช. 0001.04/190 ลง 18 มี.ค. 43 ถึง พล.ต. ชัยยะมีความเข้าใจสำนักงานสอบสวนเกี่ยวกับแนวทาง
ปฏิบัติตามมาตรา 89 แห่ง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. 2542 กรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่
ของรัฐซึ่งมิใช่บุคคลตามมาตรา 66 คือบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ได้กระทำตาม มาตรา 88 คือกระทำ
หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ
ป.ป.ช. ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ เพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติใน
หมวดนี้ นั้น

เพื่อให้เกิดความสับสนในทางปฏิบัติของพนักงานสอบสวน ประธานกรรมการ ป.ป.ช.
ผู้รักษาการตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญ ฯ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่า
เรื่องที่พนักงานสอบสวนต้องส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวัน ตามมาตรา 89 แห่ง พ.ร.บ.
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 หมายถึงเฉพาะเรื่อง
ที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนนับแต่วันที่ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว
มีผลใช้บังคับ ซึ่ง มาตรา 2 บัญญัติให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา และ
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 114 ก ลงวันที่ 17 พ.ย. 2542

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและสั่งพนักงานสอบสวนปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ
ป.ป.ช. โดยเคร่งครัด ปราบกฏตามสำเนาหนังสือ ป.ป.ช. ที่แนบมาพร้อมนี้

พล.ต.ท.

(ลายเซ็น)

(ดร.ณ โสภณพันธุ์)

ผู้ช่วย ผบ.ตร. ป.ป.ช. ผบ.ตร.

ด่วนที่สุด

ที่ปธ. 0001.34/190

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เลขรับที่ 04195

วันที่ 21 มี.ค. 2543

เวลา 10.00

31

สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน

และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

18 มกราคม 2543

กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เลขที่ 120

วันที่ 21 มี.ค. 2543

เวลา

เรื่อง ข้อความขอเข้าใจแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ.2542

ด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 114 ก เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2542 จึงมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 89 ว่า

มาตรา 89 ในกรณีที่ผู้เสียหายได้รับแจ้งทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ให้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนผู้ต้องหาหรือผู้ต้องหาที่มีเหตุสงสัยว่ามีความผิดตามมาตรา 66 อันเนื่องมาจากได้กระทำการตามมาตรา 89 ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการแจ้งทุกข์หรือกล่าวโทษ เพื่อจะดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ในการนี้หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมีมูลคดีตามมาตรา 89 ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาต่อไป"

จากบทบัญญัติ ...

- 2 -

จากบทบัญญัติของมาตรา 89 ข้างต้น อาจทำให้เกิดข้อสงสัยในทางปฏิบัติว่า
 เรื่องที่พนักงานสอบสวนจะต้องส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์
 หรือกล่าวโทษ นั้น หมายรวมถึงเรื่องให้ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน
 ก่อนที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีผลใช้บังคับและอยู่ระหว่างทางดำเนินคดีของ
 พนักงานสอบสวนด้วย หรือหมายถึงเฉพาะเรื่องให้ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงาน-
 สอบสวน นับแต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีผลใช้บังคับเท่านั้น

ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดความสับสนในทางปฏิบัติ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ผู้รักษาการ
 ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงวินิจฉัยว่า
เรื่องที่พนักงานสอบสวนต้องส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวัน ตามมาตรา 89 แห่ง
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 หมายถึง
เฉพาะเรื่องให้ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนนับแต่วันที่พระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

จึงเรียนขอความเข้าใจมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งให้พนักงานสอบสวน
 ในสังกัดได้ทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย จักขอขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายกล้านรงค์ จันทิก)

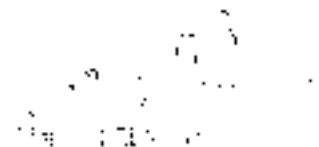
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

กลุ่มงานฝ่ายปฏิบัติการบริหาร

โทร. 262-3161 ต่อ 122

โทรสาร 251-3421

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เลขที่ 5219

33

ที่ ปจ 0012.02/ 609

สำนักงาน ป.ป.ช. - 13 ส.ค. 2544
ถนนพิษณุโลก ถนนพหลโยธิน กรุงเทพฯ 10300

// ธันวาคม 2544

เรื่อง จักขวนความเข้าใจในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 89

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เลขที่ 50895
วันที่ 13 ส.ค. 2544 13.50

ด้วยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาปัญหาการดำเนินการกับเรื่องพนักงานสอบสวน

ส่งไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 89 โดยได้สอบถามความเห็นจาก สำนักงานอัยการสูงสุดด้วยแล้ว และมีมติให้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไปว่า มาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มีบทบัญญัติที่วางหลักเกณฑ์กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินการคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่บุคคลตามมาตรา 63 กล่าวคือ บทบาทอำนาจหน้าที่ของรัฐดังกล่าวสอดคล้องคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าแต่หากผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดละเมิดตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ต้องอาศัยการไปขอและชี้แจงหลักฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี ดังนั้น ในกรณีนี้ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์จึงมีได้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินการคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 89 ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในขณะที่ถูกกล่าวหาหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีในวันที่ถูกกล่าวหา หากผู้ถูกกล่าวหาซึ่งพนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตาม มาตรา 89 ได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินกว่าสองปีแล้วในวันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมไม่มีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินการคดีอาญากับผู้ถูกกล่าวหาแล้วนั้นได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาภายในอายุความข้อ ป. จึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ใช้จำกัดความเข้าใจมายังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อบังคับเตือนให้พนักงานสอบสวนได้รับทราบโดยทั่วกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งเวียนให้พนักงานสอบสวนทราบเป็นแนวทางปฏิบัติ

ต่อไปด้วย จักขวนความเข้าใจ

พลตำรวจเอก โกวิท วัฒนะ

11/11/44

นายอรรถพร จันทิก

ผู้อำนวยการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เลขที่ 288/4
วันที่ 14-8-44
เวลา

กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เลขที่ 1486
วันที่ 14 S.A. 2544
เวลา 14.18

สำนักงานโยธาและแผน

โทร. 0 2282 3882

โทรสาร 0 2261 2102

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ตร. โทร.0-2205-3453

ที่ 0304.11/ ๒๕๕1

วันที่ ๑๐ เมษายน 2545

เรื่อง จำแนกแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อตกลงระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช.กับ สว.

-รอง ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร., ผบ.ช.สบก.,หน่วยขึ้นตรง ตร. และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 301 ได้บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีอำนาจหน้าที่ใดส่วนหนึ่งคือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าละเมิดสิทธิ กระทำทรมาน ฆาตกรรม ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 89 บัญญัติว่า ในกรณีที่มีผู้เสียหายได้ร้องทุกข์ หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีใช้บุคคลตามมาตรา 66 อันเนื่องมาจากได้กระทำการตามมาตรา 88 ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ นั้น

เพื่อให้การดำเนินการประสานความร่วมมือระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช.กับ ตร.เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดไว้ สำนักงาน ป.ป.ช.กับ ตร.จึงได้จัดทำบันทึกข้อตกลงระหว่าง สำนักงาน ป.ป.ช. กับ ตร. เรื่อง ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 โดย รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี (พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ) ได้ให้ความเห็นชอบตามร่างบันทึกข้อตกลงฯ ที่ ตร.เสนอ และได้อนุมัติให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการยังสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นการชั่วคราวไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม และปฏิบัติหน้าที่เฉพาะเรื่องที่ได้รับมอบหมาย ต่อมา สำนักงาน ป.ป.ช. โดย นายกล้านรงค์ จันทิก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. และ พล.ต.อ.สันต์ ศรุตานนท์ ผบ.ตร. ได้ลงนามในบันทึกข้อตกลงฯ ดังกล่าวแล้ว โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 มีนาคม 2545 เป็นต้นไป ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. เรื่องที่จะต้องส่งไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ดำเนินการ ตาม พ.ร.บ.

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 89 มีเจตนารมณ์ต้องการให้เรื่องที่มีผู้เสียหายได้ร้องทุกข์ หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้พนักงานสอบสวนทำการรวบรวมพยานหลักฐานในเบื้องต้นเพื่อ

/ให้ได้รับความจริง...

ให้ได้ความจริงชัดเจนเสียก่อนว่า มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นตามที่ได้มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษจริง โดยมีพยานเอกสาร พยานบุคคล หรือวัตถุพยานเพียงพอที่จะนำไปสนับสนุนข้อกล่าวหาดังกล่าว และจะต้องปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ระดำเนินคดีได้ด้วย กล่าวคือผู้ถูกกล่าวหาจะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ หรือได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วไม่เกินสองปี โดยพนักงานสอบสวนมีอำนาจที่จะดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานดังกล่าวได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ขานี้จึงให้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว

2. การไปช่วยราชการ การไปช่วยราชการที่สำนักงาน ป.ป.ช. ในทางปฏิบัติ หลังจากที่พนักงานสอบสวนส่งเรื่องไปให้สำนักงาน ป.ป.ช.แล้ว ทางสำนักงาน ป.ป.ช.จะใช้อำนาจตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 25 (1) ประกอบมาตรา 45 ในการแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน หลังจากมีคำสั่งแต่งตั้งแล้ว สำนักงาน ป.ป.ช.ก็จะแจ้งให้พนักงานสอบสวนที่ได้รับการแต่งตั้งไปเข้าร่วมประชุมเพื่อทำการไต่สวนตามระเบียบของสำนักงาน ป.ป.ช. ต่อไป และเมื่อเสร็จการประชุมแล้ว พนักงานสอบสวนก็จะต้องคืนทางกลับไปปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ หรือบางครั้ง สำนักงาน ป.ป.ช.ก็อาจจะมอบสำนวนให้พนักงานสอบสวนไปทำการบันทึกปากคำ ซึ่งในการไปช่วยราชการดังกล่าวจะไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม และจะปฏิบัติหน้าที่เฉพาะเรื่องที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จการเท่านั้น

อนึ่ง การเดินทางไปช่วยราชการดังกล่าว พนักงานสอบสวนที่เป็นอนุกรรมการมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่าใช้ในการเดินทางไปราชการ ตามบัญชี 7 แห่งข้อบังคับฯ ดังกล่าว และมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนเป็นรายครั้งเฉพาะที่มาประชุม หรือดำเนินการไต่สวนในอัตราจริงละ 1,000 บาท แต่รวมกันแล้วไม่เกินเดือนละ 10,000 บาท ตามบัญชีของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ว่าด้วย ค่าตอบแทนอนุกรรมการ พ.ศ.2543 ลงวันที่ 24 มกราคม 2543 และพนักงานสอบสวนก็จะได้รับเงินค่าส่วนด้วย ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มอบสำนวนให้พนักงานสอบสวนรับไต่สวนการไต่สวน คณะอนุกรรมการไต่สวน ซึ่งขณะนั้นสำนักงาน ป.ป.ช. กำลังดำเนินการเสนอร่างระเบียบให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.พิจารณา หากระเบียบดังกล่าวมีผลบังคับใช้แล้ว จัดได้แจ้งเวียนให้ทราบต่อไป

3. ข้าราชการตำรวจจะไปช่วยราชการ ตามบัญชี 2 แห่งข้อบังคับฯ ดังกล่าว ได้กำหนดให้บุคคลดังกล่าวเป็นไปช่วยราชการ คือ

3.1 พนักงานสอบสวนที่รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามมาตรา 88 แห่ง พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 หรือ พนักงานสอบสวนผู้รับมอบอำนาจการสอบสวนดังกล่าว

3.2 พนักงานสอบสวนที่หัวหน้าพนักงานสอบสวนระดับผู้บังคับการขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของสถานีตำรวจหรือหน่วยงานผู้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษเสนอชื่อไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จำนวนไม่เกิน 2 คน

4. การติดตามตัวผู้เสียหาย ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ในการติดตามตัวผู้เสียหาย ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน เพื่อมาสอบปากคำนั้น ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนเป็นผู้ทำหน้าที่ติดตาม และกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ออกหนังสือเรียกบุคคลใดๆ หรือได้ร้องขอศาลให้ออกหมายเรียกพยาน เอกสารหรือพยานบุคคลแล้ว การส่งหนังสือหรือหมายเรียกดังกล่าว ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีเหตุสุดวิสัย หรือมีเหตุจำเป็นอื่น และเป็นการสมควรจะมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ดำเนินการให้ก็ได้

ข. เมื่อพยานบุคคลจะไปให้สัมภาษณ์คณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น จะได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงในอัตราไม่เกินวันละ 200 บาท ต่อคน ค่าเดินทางเท่าที่จำเป็น แต่ไม่เกินอัตราค่าโดยสารระดับปรับอากาศประจำทาง หรือค่าโดยสารรถไฟชั้น 2 หรือจ่ายเป็นค่าเบี้ยรถยนต์ส่วนตัวกรณีนำรถยนต์ส่วนตัวเดินทางในอัตราไม่เกินวันละไม่เกิน 150 บาท และจะได้รับค่าตอบแทนไม่เกินวันละ 200 บาท ต่อคน ตามนัยระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเดินทาง และค่าตอบแทนพยานบุคคล พ.ศ. 2543 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2543 และกรณีที่มีพนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เดินทางไปติดตามตัวผู้เสียหาย ผู้กล่าวหาหรือพยานบุคคล เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการสอบปากคำ พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจดังกล่าวก็จะมีสิทธิได้รับเงินค่าเดินทางและค่าติดตามผู้เสียหาย ผู้กล่าวหาหรือพยานบุคคลด้วย ซึ่งขณะนี้สำนักงาน ป.ป.ช. กำลังดำเนินการร่างระเบียบให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา หากระเบียบดังกล่าวมีผลบังคับใช้แล้ว จัดได้งบประมาณให้ทราบอีกครั้งหนึ่ง

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และขอขอร้องให้พนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้องในสังกัด ถือปฏิบัติความซื่อสัตย์สุจริต ดังกล่าวโดยเคร่งครัด อย่าให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ หากมีปัญหาข้อขัดข้องในทางปฏิบัติ หรือกฎหมายใดกฎหมาย ให้หารือ ดร.(ผ่าน คต.) โดยตรง

พลตำรวจเอก

(ต้นสี ศรีदानนท์)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

บันทึกข้อตกลงระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต่อนักงานตำรวจแห่งชาติ

เรื่อง ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน ส่วนงานตำรวจแห่งชาติ

ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542

เพื่อให้การดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) โดยความร่วมมือของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) จึงได้ทำบันทึกข้อตกลงกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรียังต่อไปนี้

หมวดที่ 1

บททั่วไป

ข้อ 1 สำนักงาน ป.ป.ช. และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยอนุมัติของนายกรัฐมนตรีย ได้ตกลงกันให้ข้าราชการตำรวจมาช่วยราชการในสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อบริหารงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิมและไม่เป็นการเสียหายต่อราชการตามปกติโดยให้ปฏิบัติหน้าที่เฉพาะเรื่องตามที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จการ

ข้อ 2 ข้าราชการตำรวจที่มาช่วยราชการตามข้อ 1 คือพนักงานสอบสวนผู้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตต่อน้ำที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามมาตรา 88 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 หรือพนักงานสอบสวนผู้รับมอบอำนาจการสอบสวน ดังกล่าวและพนักงานสอบสวนที่หัวหน้าพนักงานสอบสวนระดับผู้บังคับการขึ้นไปของสถานีตำรวจหรือหน่วยงานรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษเสนอชื่อไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามข้อ 5

ข้อ 3 ข้อตกลงฉบับนี้ ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ป.ป.ช. และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงนามในบันทึกข้อตกลง

หมวดที่ 2

หมวดที่ 2

การประสานงานและการปฏิบัติงาน

ข้อ 4 การร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 จะต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่เกินสองปี ตามมาตรา 84 โดยให้พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงแห่งคดีและให้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ และเมื่อพนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว อำนาจของพนักงานสอบสวนย่อมสิ้นสุดลง หลังจากนั้นอำนาจในการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาหรือสัญญาประกันกรณีที่มีการปล่อยตัวชั่วคราวย่อมสิ้นสุดลงเช่นเดียวกัน และให้ปล่อยตัวหรือขอให้ศาลปล่อยตัวผู้ถูกกล่าวหาไปในทันที

ในกรณีบุคคลที่แจ้งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐร่วมกระทำผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่ง ไม่ว่าจะร่วมเป็นตำรวจ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน ให้พนักงานสอบสวนรวมเป็นสำนวนเดียวกันแล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว อำนาจของพนักงานสอบสวนย่อมสิ้นสุดลง และให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับวรรคหนึ่ง

ข้อ 5 การส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามข้อ 4 ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษเป็นผู้ส่ง ส่วนการเสนอชื่อพนักงานสอบสวนเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ และแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการไต่สวนตามมาตรา 4 และมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนระดับผู้บังคับการขึ้นไปของสถานีตำรวจหรือหน่วยงานที่รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ เป็นผู้เสนอชื่อพนักงานสอบสวนผู้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ หรือผู้รับมอบอำนาจการสอบสวนสังกัดจำนวน 1 คน และพนักงานสอบสวนอื่นที่เหมาะสมอีกไม่เกิน 2 คน เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเห็นเป็นอย่างอื่น

ข้อ 6 เมื่อคดีอยู่ระหว่างการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งจะต้องมีการนำตัวผู้เสียหายหรือผู้กล่าวหา พยานบุคคล หรือผู้ถูกกล่าวหามาทำการสอบปากคำ ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการไต่สวนในคดีนั้น เป็นผู้ติดตามและนำตัวบุคคลดังกล่าวมาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการสอบปากคำหรือดำเนินการอื่น ๆ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการไต่สวนแล้ว ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งอื่นนอกเขตพื้นที่ และไม่เป็นกระทำความที่จะเป็นผู้ติดตามนำตัวบุคคลดังกล่าวมาเพื่อสอบปากคำ ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนหรือผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนท้องถิ่นที่ส่งเรื่องมาให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินคดีเป็นผู้ดำเนิน

การแทน โดยให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นหน้าที่ราชการตามปกติของหน่วยงานสอบสวน หรือผู้บังคับบัญชาตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้วางแนวทางปฏิบัติไว้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ยกหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ หรือได้ร้องขอต่อศาลให้ออกหมายเรียกพยานเอกสารหรือพยานบุคคลแล้ว การส่งหนังสือเรียกหรือหมายเรียกดังกล่าว ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีเหตุสุดวิสัย หรือมีเหตุอันจำเป็นอื่น และเป็นการสมควรจะมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ดำเนินการ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งหนังสือเรียกหรือหมายเรียกนั้นให้กับพนักงานสอบสวนที่ได้รับแจ้งการแต่งตั้งเป็นขบวนการได้ส่วนใดส่วนหนึ่งหรือผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจแห่งท้องที่ที่ส่งเรื่องให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรระบุดำเนินการ ในการส่งหนังสือเรียกหรือหมายเรียก ดังกำหนดระยะเวลาให้ปฏิบัติไว้พอสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่า 15 วัน

กรณีพนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจตามวรรคสอง พบว่าบุคคลที่มีชื่อระบุในหนังสือเรียกหรือหมายเรียกมีภูมิลำเนาหรือสถานที่พักอาศัยจริงอยู่นอกเขตอำนาจของตน ให้พนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจส่งหนังสือเรียก หรือหมายเรียกนั้น ไปยังสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่บุคคลนั้นมีภูมิลำเนา หรือสถานที่พักอาศัยอยู่จริงเป็นผู้ดำเนินการส่ง เมื่อได้ดำเนินการจัดส่งแล้วให้รายงานผลการส่งหรือรับทราบการรับหนังสือเรียกหรือหมายเรียกคืนมายังบุคคลตามวรรคสองภายใน 48 ชั่วโมง และให้ผู้ได้รับมอบหมายการส่งหนังสือเรียกหรือหมายเรียกตามวรรคสองรายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายใน 24 ชั่วโมง

การส่งหนังสือเรียก หรือหมายเรียกตามวรรคสองและวรรคสาม จะต้องส่งให้กับบุคคลที่มีชื่อระบุไว้ในหนังสือเรียกหรือหมายเรียกนั้นเป็นผู้รับ หากบุคคลดังกล่าวไม่อยู่หรือไม่สามารถรับหนังสือเรียกหรือหมายเรียกได้ไม่ว่ากรณีใด ๆ จะส่งให้กับบุคคลอื่นซึ่งเป็นญาติของบุคคลที่มีชื่อระบุไว้เป็นผู้รับแทนก็ได้ แต่บุคคลดังกล่าวจะต้องเป็นผู้ที่พักอาศัยอยู่ในบ้านของบุคคลที่มีชื่อระบุไว้ในหนังสือเรียก หรือหมายเรียกนั้น หรือจะส่งให้กับบุคคลใด ๆ ซึ่งทำงานอยู่ในสำนักงานเดียวกันกับบุคคลที่มีชื่อระบุไว้ และมีอายุเกินกว่า 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป เป็นผู้รับแทนก็ได้ ในการรับแทนจะต้องแจ้งให้บุคคลที่เป็นผู้รับแทนนำส่งให้กับบุคคลที่มีชื่อระบุไว้ในกำหนดเวลา โดยให้บันทึกไว้ในใบตอบรับการรับหนังสือเรียกหรือหมายเรียกด้วย และให้บุคคลผู้รับแทนลงชื่อรับรองไว้ กรณีบุคคลที่มีชื่อระบุไว้หรือญาติหรือบุคคลที่ทำงานอยู่ใกล้สำนักงานเดียวกันกับบุคคลดังกล่าวไม่ยอมรับหนังสือเรียกหรือหมายเรียก ให้ผู้ส่งทำการวางหนังสือเรียกหรือหมายเรียกนั้นไว้ ณ ที่บ้าน หรือสำนักงานของบุคคลผู้นั้น แต่ต้องระบุเหตุจัดจ้องไว้ในใบตอบรับหนังสือเรียกหรือหมายเรียก และให้ลงประจำวันไว้เป็นหลักฐาน ที่สถานีตำรวจนั้นด้วย

เมื่อบุคคลผู้ส่งหนังสือเรียกหรือหมายเรียกตามวรรคสอง ได้ดำเนินการส่งให้กับบุคคลที่มีชื่อระบุไว้หรือบุคคลผู้รับแทนแล้ว ให้รายงานผลพร้อมส่งใบตอบรับการรับหนังสือเรียกหรือหมายเรียกให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายใน 24 ชั่วโมง

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า กรณีมีบุคคลความผิดอาญาและได้ส่งรายงานเอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการคดีกับผู้ถูกกล่าวหาแล้ว การนำตัวผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานบุคคล ไปส่งให้...

ให้คำปรึกษาการสูงสุด หรือการนำตัวผู้ถูกกล่าวหา หรือพยานบุคคลไปเบิกความเป็นพยานต่อศาล ถ้า
คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ากรณีมีเหตุสุดวิสัย หรือมีเหตุอันจำเป็นอื่นและเห็นเป็นการสมควร ก็ให้เป็น
อำนาจหน้าที่ของบุคคลตามวรรคหนึ่ง

เมื่อศาลได้ออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหา หรือพยานที่จัดขึ้นหมายเรียก การดำเนินการติดตาม
จับกุมบุคคลดังกล่าวให้เป็นอำนาจหน้าที่ของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือเจ้าพนักงานตำรวจความประพฤติ
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวดที่ 3

ค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนในการปฏิบัติงาน

ข้อ 7. เมื่อพนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปยัง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามข้อ 4
แล้ว ให้ผู้มาช่วยราชการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ อนุกรรมการไต่สวนและผู้ที่ได้รับมอบ
หมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ 6 มีสิทธิได้รับเงินค่าจ้างและค่าตอบแทนในการปฏิบัติงาน ดังนี้

(1) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เว้นแต่การเดินทางโดยเครื่องบินจะเบิกได้
เฉพาะในกรณีเร่งด่วน เมื่อได้รับอนุมัติจากประธานอนุกรรมการไต่สวน หรือเลขาธิการคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ก่อน

(2) ค่าตอบแทนอนุกรรมการ (เมื่อประชุม)

(3) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

การยกเลิกข้อยกเว้น (1) และ (3) ให้ยื่นหลักฐานขอเบิกจ่ายต่อสำนักงาน ป.ป.ช. โดยให้
ผู้บังคับบัญชาของผู้เบิกเป็นผู้รับรองการเบิกก่อน

ข้อ 8. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามข้อ 6 ให้เบิกจากสำนักงาน ป.ป.ช. โดยยื่นหลักฐานขอ
เบิกจ่ายซึ่งผู้บังคับบัญชาของผู้เบิก หรืออนุกรรมการไต่สวนในเรื่องดังกล่าว เป็นผู้รับรองการเบิกต่อ
สำนักงาน ป.ป.ช.

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเมื่อวันที่ 25 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2545
ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ลงชื่อ)

(นายถวิล รงค์ จันทิก)

เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก

(สันต์ ทรุดานนท์)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

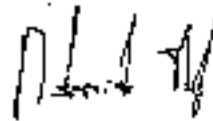

-2-

4. ขณะที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ผู้ที่ถูกกล่าวหาจะมีสถานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใด สังกัดใด หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วตั้งแต่เมื่อใด หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วเกินกว่าสองปีนับถึงวันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการ ทั้งนี้ตามนัยมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 กรณีดังกล่าวพนักงานสอบสวนจะตั้งข้อสันนิษฐาน และอำนาจหน้าที่ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายถวิล พึ่งมา)

สมาชิกคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ส่วนกลาง

โทร 022820815

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

๑. องค์ที่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

Int 0 2206 3466

00046/ 13385

၁၆၆၅ ၄၇ ကျေးရွာအုပ်စု ၂၆၄၅

เรื่อง การดำเนินคดีอาญากับกระทรวงการ ป.ป.ช.

ทรง น.ต. รัชชานนท์ น.ต. และ น.ต. (หน่วยที่ ๑๐๐)

ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 มาตรา 300 นอกจากนี้
ยังได้บัญญัติว่าการดำเนินคดีในชั้นศาลให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอีกด้วย ซึ่งตาม พ.ร.บ.
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. 2542
หมวด 4 ได้กำหนดไว้ว่าเมื่อประธานวุฒิสภาส่งคำร้องขอให้ดำเนินคดีต่อกรรมการ ป.ป.ช.
ศาลฎีกาต้องดำเนินการสืบพยานผู้พิพากษาเพื่อพิจารณาพิพากษา แล้วองค์คณะ
ผู้พิพากษาจะแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนเพื่อทำหน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจ
เกี่ยวกับการดำเนินคดีตามคำร้องขอ กรณีคณะกรรมการไต่สวนไม่มีมติว่าชี้ขาดหาข้อเป็น
คดีอาญานั้นมีผล คณะกรรมการไต่สวนต้องส่งรายงานไปถึงกฤษฎีกาสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้อง
คดีต่อศาล ถ้าคณะกรรมการไต่สวนเห็นว่าไม่มีมูลคณะกรรมการไต่สวนต้องส่งรายงาน
ไปยังองค์คณะผู้พิพากษาเพื่อดำเนินการต่อไป ดังนั้น พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 และ พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
วิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.2542 จึงเป็นกฎหมายพิเศษ
ที่บัญญัติวิธีการดำเนินคดีอาญาต่อกรรมการ ป.ป.ช. เป็นการเฉพาะและเป็นภาระอันหนัก
มีบัญญัติทั่วไปเกี่ยวกับการร้องทุกข์ หรือการกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ดังนั้น เมื่อผู้เสียหายมาร้องทุกข์ หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน
ให้ดำเนินคดีอาญาต่อกรรมการ ป.ป.ช. ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำ
ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ให้พนักงานสอบสวนลงรายงานประจำวันเหตุการณ์
ดังกล่าวให้เป็นหลักฐานตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีลักษณะ 12 รายงาน
ประจำวัน และแนะนำผู้ร้องทุกข์หรือผู้กล่าวโทษว่าการกล่าวหาและการดำเนินคดี
กรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวต้องดำเนินการตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และพ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. 2542 ซึ่งวิธีการและขั้นตอนเป็นพิเศษ
ดังกล่าวข้างต้น

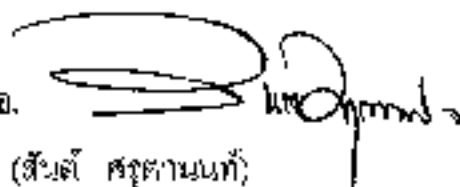
จึงจะ... ..

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และได้แจ้งพนักงานสอบสวนในสังกัด ที่อยู่เป็นแนวทาง
ปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.

(สันต์ ศรีตานนท์)

ผบ.ตร.

กองคดี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 เลขที่ ๓๔ ป.ค. ๒๕๕๗
 วันที่ ๒๔ มี.ค. ๒๕๕๗

46

ที่ นร ๐๕๐๑/ ง ๖๖ ๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 ๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
 กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ท้าหรือกระตั้งเป็นคดีอาญากับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

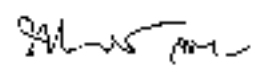
อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๑.๒/ป ๑๗๙
 ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินคดีอาญากับกรรมการป้องกัน
 และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนิน
 คดีอาญากับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 ได้ขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
 แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และมีความเห็น
 ปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการ
 กฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ ตามระเบียบด้วยแล้ว
 จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรทิพย์ จางะ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ
 โทร. ๐ ๒๖๒๖ ๐๒๐๖-๔
 ฝ่ายกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดิน
 โทร. ๐ ๒๖๒๖ ๐๗๖๘
 โทรสาร ๐ ๒๖๒๖ ๐๗๖๕
 www.krisdika.go.th

(Stamps and additional text at the bottom right of the page)

เรื่องเสรีภาพที่ ๓๒๔/๒๕๔๗

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การดำเนินคดีอาญากับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๐๔.๖/๑๑๕๔๖ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และหนังสือ ที่ ดช ๐๐๐๔.๖/๑๑๕๔๕ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า นายสุรศักดิ์ พรหมดี กับพวกมีหนังสือถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ส่งคำร้องและรายชื่อประชาชน ๖๐,๐๐๐ คน ร้องขอถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๔ คน ออกจากตำแหน่ง ให้ประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพิจารณาดำเนินการไต่สวนคำร้องขอถอดถอนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นายณทฤษฎ เทวตน์นันท์ ได้ยื่นหนังสือทวงคืนคดีผ่านต่อประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายกับตรวจสอบความถูกต้องของรายชื่อประชาชนผู้ร้องขอถอดถอน แต่ประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และคณะกรรมการไต่สวนละเว้นมิได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของรายชื่อให้ผู้ต้องตามกฎหมายบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งนายณทฤษฎ ได้ตรวจสอบรายชื่อประชาชนผู้ร้องขอถอดถอนดังกล่าวแล้วปรากฏว่าไม่ถูกต้องและไม่ครบถ้วนตามกฎหมายบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ จึงมีผลว่าคำร้องขอถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญไม่ถูกต้อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และคณะกรรมการไต่สวนจึงไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะรับคำร้องขอถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญไว้พิจารณาและไม่มีอำนาจที่จะไต่สวนมูลความผิด ๔ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ โดยชอบด้วยกฎหมายได้แต่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและคณะกรรมการไต่สวนก็ยังคงทำการไต่สวนมูลความผิดของ ๔ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญอยู่ อันเป็นการกระทำที่อาจจะเข้าข่ายละเมิดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเข้าข่ายการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา หมวดนักวิชาการช่วยชาติในฐานะผู้รู้เห็นและผู้มีส่วนได้เสียมีความประสงค์ที่จะกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อให้ทำการสืบสวนสอบสวนและดำเนินการตามกฎหมายกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ นายกษัตริย์ จันทิก อดีตเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ นายพินิต อารยะศิริ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในฐานะประธานคณะกรรมการไต่สวน และคณะกรรมการไต่สวน ในข้อหาเป็น

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นว ๐๔๐๑/๐๖๒๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือมาตราอื่นใดที่เกี่ยวข้อง และขอให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสืบสวนสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มาตรา ๔๙ บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีข้อมูลตามมาตรา ๖๖ อันเนื่องมาจากได้กระทำการตามมาตรา ๔๘ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ เพื่อจะดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ในการนี้ หากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมิใช่กรณีตามมาตรา ๔๘ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป ซึ่งการดำเนินการตามมาตรา ๔๙ นี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้แจ้งให้พนักงานสอบสวนสืบปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยกำหนดให้พนักงานสอบสวนทำการรวบรวมพยานหลักฐานในเบื้องต้นเพื่อให้ได้ตามจริงชัดเจนเสียก่อนว่ามีการกระทำความผิดเกิดขึ้นตามที่ได้มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษจริง โดยมีพยานเอกสาร พยานบุคคล หรือวัตถุพยานเพียงพอที่จะนำไปสนับสนุนข้อกล่าวหาถึงกล่าว และจะต้องปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่จะดำเนินคดีได้ด้วย กล่าวคือ ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ หรือได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วไม่เกินสองปี โดยพนักงานสอบสวนมีอำนาจที่จะดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานดังกล่าวได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ จากนั้นจึงให้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติภายในกำหนดเวลาดังกล่าว

ส่วนการดำเนินคดีกับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้กำหนดแนวทางให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติไว้แล้ว กล่าวคือ เมื่อผู้เสียหายมาร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีอาญาต่อกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ให้พนักงานสอบสวนส่งรายงานประจำวันเหตุการณ์ดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๑๒ รายงานประจำวัน และแนะนำผู้ร้องทุกข์หรือผู้กล่าวโทษว่าการกล่าวหาและการดำเนินคดีกับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ดังกล่าว ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งมีวิธีการและขั้นตอนเป็นพิเศษ

สำหรับการดำเนินคดีกับนายอภัยสิทธิ์ จันทิก อดีตเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ นายพินิต อารยะศิริ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในฐานะประธานคณะกรรมการไต่สวน และคณะอนุกรรมการไต่สวน ในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ นั้น บุคคลที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นบุคคลตามความหมายของเจ้าหน้าที่

ของรัฐ อนุกรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งบุคคลดังกล่าวมีตำแหน่งหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่แตกต่างกัน โดยเป็นคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กฎหมายได้บัญญัติวิธีการดำเนินคดีไว้แตกต่างกัน ในกรณีเช่นนี้สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินการต่อไปจะถูกฟ้องหรือไม่ .

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เห็นว่าปัญหาดังกล่าวนี้น่าเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติ จึงขอหารือมายังคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อวินิจฉัยว่าจะต้องดำเนินการต่อไปอย่างไร จึงจะถูกฟ้อง เพื่อจะได้ถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป .

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวรวมทั้งได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแล้ว เห็นว่า มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาดังนี้ .

๑. เมื่อมีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีอาญากับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในข้อหากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ พนักงานสอบสวนจะดำเนินการอย่างไร

๒. เมื่อมีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีอาญากับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในฐานะประธานคณะกรรมการไต่สวน ในข้อหากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ พนักงานสอบสวนจะดำเนินการอย่างไร .

๓. เมื่อมีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีอาญากับเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรืออนุกรรมการไต่สวนอื่น ในข้อหากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ พนักงานสอบสวนจะดำเนินการอย่างไร .

ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) มีความเห็นในแต่ละประเด็นดังนี้ .

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า การดำเนินคดีกับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาตินั้นเป็นไปตามมาตรา ๓๐๐^๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ

^๑ มาตรา ๓๐๐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภา มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา มีสิทธิเข้าทำเรื่องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่ากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้ใดฝ่าฝืนผิดปฏิบัติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ .

คำร้องขอตามวรรคนี้ส่งถึงระบอบตุลาการเมื่อกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว กระทำการตามวรรคหนึ่งเป็นข้อ ๆ ให้ชี้แจงและให้ยื่นต่อประธานวุฒิสภา เมื่อประธานวุฒิสภาได้รับคำร้องแล้วให้ส่งคำร้องดังกล่าวไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อพิจารณาคดีพิพากษา .

กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้ถูกกล่าวหา จะปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นมิได้จนกว่าจะมีคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ยกคำร้องดังกล่าว .

มาตรา ๑๗^๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภา จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ใดจะรายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เพื่อพิจารณาพิพากษา สำหรับการดำเนินคดีในชั้นศาลก็เกินไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น ในกรรมาการดำเนินคดีดังกล่าวกับกรรมาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พนักงานสอบสวน จึงไม่มีอำนาจดำเนินคดีแต่อย่างใด .

ประเด็นที่สอง เห็นว่า กรรมาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการไต่สวนนั้นเป็นไปตามมาตรา ๔๕^๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน ประกอบด้วย กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติคนหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ และหรือผู้ทรงคุณวุฒิตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด มีหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิด ดังนั้น กรรมาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ได้รับ

^๑ มาตรา ๑๗ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภา มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

คำร้องขอทนายความหรือทนายความหนึ่งต้องระบุพฤติการณ์กล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว กระทำการตามวรรคหนึ่งเป็นอันขาด ไม่ชัดเจนและไม่ยื่นต่อประธานวุฒิสภา เมื่อประธานวุฒิสภาได้รับคำร้องแล้วให้ส่งคำร้องดังกล่าวไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อพิจารณาพิพากษา .

ใบกรณีศึกษาฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับคำร้อง กรรมการผู้ถูกกล่าวหาจะปฏิบัติหน้าที่ในระหว่าง นั้นมิได้จนกว่าจะมีคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้รับคำร้องดังกล่าว .

การดำเนินคดีในชั้นศาลให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง .

^๒ มาตรา ๔๕ ในการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๔๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการแทนก็ได้ โดยประกอบด้วย กรรมการหนึ่งคน พนักงานเจ้าหน้าที่ และหรือผู้ทรงคุณวุฒิตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด มีหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิด .

การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน ให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับฐานะและระดับของตำแหน่ง และการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาตามสมควร .

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด .

แต่งตั้งให้เป็นประธานคณะอนุกรรมการไต่สวนจึงยังคงมีสถานะเป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกอบกับการใช้อำนาจหน้าที่ของอนุกรรมการไต่สวนตามหมวด ๕ การไต่สวนข้อเท็จจริง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ที่สอดคล้องและเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กรณีที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษประธานคณะอนุกรรมการไต่สวนจึงเป็นการตีความคดีกับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งต้องดำเนินการตามมาตรา ๓๐๐^๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๗^๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว พนักงานสอบสวนจึงไม่มีอำนาจดำเนินการคดีอาญากับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแต่อย่างใด

ประเด็นที่สาม เห็นว่า การดำเนินการคดีอาญากับเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และอนุกรรมการไต่สวนอื่นนั้น เนื่องจากมาตรา ๕^๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ได้นิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ไว้ โดยให้หมายถึงข้าราชการ และให้หมายความรวมถึงกรรมการและอนุกรรมการของหน่วยงานของรัฐซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางการปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมายด้วย ดังนั้น เมื่อมีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินการคดีอาญากับเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรืออนุกรรมการไต่สวนอื่น ในข้อหากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ จึงเป็นกรณีที่มีผู้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินการคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งพนักงานสอบสวนต้องปฏิบัติตามมาตรา ๘๔^๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ กล่าวคือ พนักงานสอบสวนต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือ

^๑ วรรคสองของวรรคที่ ๑, ข้างต้น

^๒ วรรคสองของวรรคที่ ๒, ข้างต้น

^๓ มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

^๔ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการหรือพนักงาน

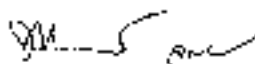
ส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่ง หรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นซึ่งมีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ และให้หมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ และบุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางการปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐ

ฯลฯ

ฯลฯ

^๕ มาตรา ๘๔ ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินการคดีแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่บุคคลตามกฎหมาย ๖๖ ถ้ามีแจ้งมาจากได้กระทำการตามมาตรา ๘๔ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ เพื่อจะดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ในการนี้หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมิใช่กรณีตามมาตรา ๘๔ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป

กล่าวโทษ เพื่อให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง และส่งความเห็นไปยังอัยการสูงสุดหรือฟ้องคดีต่อศาล เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาต่อไป แต่หากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องที่ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษนั้นมิใช่กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งเรื่องกลับไปให้พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามกระบวนการตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาต่อไป

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๗

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โทร. 0 2205 3466

ที่ 0004.6/ 6033

วันที่ ๒๔ เมษายน 2546

เรื่อง กำกับแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการปฏิวัติทาง พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542

ผบ.ภ.น.,ภ.1 ส.,สศม.และ จต.

ตามหนังสือ ตร.ที่ 0004.1/1584 ลง 10 เมษายน 2545 ได้กำหนด
แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อตกลงระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ ตร.
ให้เป็นแนวทางปฏิบัติไว้แล้ว นั้น

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือที่ ปช. 0001/107 ลง 18 ตุลาคม 2545
แจ้งปัญหาและข้อขัดข้องจากการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนมาสำนักงานตำรวจ
แห่งชาติ ประกอบกับหน่วยงานปฏิบัติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้เสนอสภาพปัญหา
อุปสรรค ข้อขัดข้องในการปฏิบัติและแนวทางแก้ไขมา เพื่อทราบและหาแนวทางแก้ไข
ร่วมกัน ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมายของ พ.ร.บ. ประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 จึงกำชับให้พนักงาน
สอบสวนและผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้องเฝ้าระวังและปฏิบัติดังนี้

1. ให้ถือปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และข้อตกลงระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ ตร.
โดยเคร่งครัด

2. ในกรณีที่มีผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน
ให้ดำเนินการติดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีใช้บุคคลตามมาตรา 66 อันเนื่องมาจากได้กระทำ
การตามมาตรา 88 ตามบทบัญญัติในมาตรา 89 แห่ง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ
ให้มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษให้ถูกต้องตาม ป.วิ อาญา โดยบันทึกคำให้การของผู้ร้อง
ทุกข์หรือผู้กล่าวโทษไว้แล้วบันทึกการรับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษไว้ในสมุดรายนาม

ประจำวัน

ประจำวันเกี่ยวกับคดี ไม่ต้องบันทึกการรับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษในสมุด
สารบบการดำเนินคดีอาญาทั่วไป (ไม่ต้องรับเลขคดี)

เมื่อได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ต่อมาปรากฏว่า
คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมิใช่กรณีตาม มาตรา 86 หรือ
ในขณะนั้นผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกิน 2 ปี และส่งเรื่องคืนมาให้
พนักงานสอบสวนดำเนินการ จึงบันทึกการรับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษลงในสมุด
สารบบการดำเนินคดีอาญาทั่วไป (รับเลขคดี) แล้วรับส่งเอกสารต่อไปโดยมีข้อซัก

3. ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเบื้องต้นตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้
ได้ข้อเท็จจริงก่อนนำคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือไม่ มีชื่อ
และตำแหน่งใด การกระทำเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กระทำความผิด
ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามที่
กำหนดไว้ใน พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. 2542 มาตรา 84 หรือไม้อะไร หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็น
เจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วเกินกว่าสองปีนับถึงวันที่มีคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ คณะกรรมการ
ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการ กรณีดังกล่าวพนักงานสอบสวนจะต้องดำเนินการ
ตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

4. ให้พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน เช่น สอบปากคำพยาน
บุคคลที่สำคัญ รวบรวมพยานเอกสาร ตรวจสอบสวนที่เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงพอสมควร
ก่อนจะมีการกระทำผิดตามที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

เมื่อพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการ ตาม 1-4 แล้ว ให้ส่งเรื่องไปยัง
คณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำหรับสภาพ
ปัญหาที่หน่วยต่าง ๆ เสนอมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติ นั้น ได้จัดทำตารางแนวทาง
ปฏิบัติตามเอกสารที่แนบ

จึงแจ้งมา ...

จึงสั่งมาเพื่อทราบ และกำชับให้พนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชา
ที่เกี่ยวข้องเร่งรัด ติดตาม ระเบียบปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ร.อ.

(จุฑาธิวัตร)

(วิบูลย์)

~~ร.อ. พล.ร.อ. ประจวบ.อ.อ.~~

กษ ๓-๕303

แนวทางการปฏิบัติตน พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2562

และยึดคณธรรมระหว่าง ป.ป.ช. กับ ตร.

ลำดับ	สภาพปัญหาในการปฏิบัติงานและข้อเสนอ	แนวทางการปฏิบัติ
1.	กรณีผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดกรรรมที่ขัดต่อกฎหมายอาญา เช่น ทุจริตเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและผลประโยชน์จะส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือ ไม่หรือมีแนวทางปฏิบัติอย่างไร	กรณีดังกล่าวจะต้องส่งเรื่องให้ ป.ป.ช. ดำเนินคดีต่อไป
2.	เมื่อ พงศ. รับเรื่องร้องทุกข์จัดส่งให้ ป.ป.ร. แล้วการดำเนินการเป็นไป โดยล่าช้า ล้มเหลว ร.ป.ช. ส่งเรื่องกลับให้ พงศ. ดำเนินการทำให้เกิดปัญหาในการติดตามพยานบุคคล พยานบุคคล จำเหตุการณ์ไม่ได้ชัดเจน เอกสารสำคัญทางคดีถูกกลบเกลื่อนสูญหายไป	จะต้องรวบรวมพยานหลักฐาน และส่งอัยการไปดำเนินคดีเป็นจำนวนมาก เป็นประโยชน์แก่บุคคลในหน้าที่ ที่ถูกล้อมล่งเรื่องไปให้ ป.ป.ช.
3.	หากเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหา ว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตาม พ.ร.บ. ป.ป.ช. มาตรา 88 คณะกรรมการความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องในการสืบสวนสอบสวนการสอบสวนอีก ส่วนหนึ่งต่างหากหรือไม่	ไม่ต้องแยกดำเนินการ ตามกฎหมาย
4.	เมื่อถึงจำนวนไปถึง ป.ป.ช. แล้วอำนาจการสอบสวนพนักงานสอบสวนที่เสร็จสิ้น พงศ. เรียกคำตอบแบบฯ ได้หรือไม่อย่างไร	เรียกคำตอบแบบฯ ไม่ได้

ลำดับ	สภาพปัญหาในทางปฏิบัติงานและข้อเสนอ	แนวทางการปฏิบัติ
5.	ร.ว.เป็นผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้กระทำความผิดเข้าหาเจ้าหน้าที่ของรัฐพบว่าส่วนนี้ซึ่งเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเหล่านั้นไม่ได้ดำเนินการทางวินัย หรือทางปกครองแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเหล่านั้นแต่อย่างใดแต่กลับเป็นเหตุให้ประชาชนเข้าใจคลาดเคลื่อนว่าไม่มีการดำเนินการคดีและไม่มีความเป็นผลอย่างใด	ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดและดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป
6.	เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำความผิดตามพจนานุกรมศัพท์ฯ แต่ไม่มีการลงโทษให้ ป.ป.ช. พิจารณาและให้ ป.ป.ช. เร่งรัดผู้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษมาใช้ในการสืบ ป.ป.ช.เอง เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายและสังคม ป.ป.ช.เป็นหน่วยงานอิสระ	กรณีนี้จะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนการปฏิบัติงานของ ป.ป.ช. กับ ตร. ลงระหว่าง ป.ป.ช. กับ ตร.
7.	เมื่อพนักงานสอบสวนกล่าวในการตั้งเรื่องให้ ป.ป.ช. ภายใน 30 วัน นับแต่วันรับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษนั้น ในบางเรื่องจะต้องพิจารณาร่วมกันในการกล่าวโทษอื่นในการกล่าวโทษต่าง ๆ เพื่อพิจารณาประกอบการพิจารณาการดำเนินการ แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกล่าวโทษนั้นต่างมาให้คำชี้แจงและกล่าวหาหมด 30 วัน ซึ่งจะทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินการต่อไป ขอเสนอว่าไม่ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เห็นควรกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติตามให้มีความยืดหยุ่นหรือสอดคล้องกับเรื่องที่เกิดขึ้น	ให้จัดตั้งสำนักงานไป ป.ป.ช. ก่อนภายใน 30 วัน ส่วนเอกสารต้องเพิ่มเติมในเอกสารดังได้

ลำดับ	สภาพปัญหาในการปฏิบัติงานและข้อเสนอ	แนวทางการปฏิบัติ
		หรือกล่าวได้ว่าไทยในสมัยสุโขทัยมีการทำปณณัติหัวไป (รับเศษพิศไว้แล้ว) ซึ่งบันทึกไว้ในสมุดสารงานการฉบับนั้น คืออาญาหัวไปของพระยศว่า ๙ ศัตัง คือร้องทุกข์หรือกล่าวโทษไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหนังสือที่กล่าวไว้ นั่นคือในปีใด เดือนปีใดแล้วรายงานตามลำดับชั้นจนถึง บพ. หรือ ก. แล้วแต่กรณี เพื่อขอถอนความช่วยเหลือและตั้งสำเนาไปยื่นข้อร้องเรียนแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้องโดยมีหลักฐาน เช่น เกี่ยวกับกรณีการโอนการต่อว่าตนความไปเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 12 มาตรา 3 พัด 12 โดยคณะตุลาการ

ลำดับ	สภาพปัญหาในการปฏิบัติงานและข้อเสนอ	แนวทางการปฏิบัติ
10.	กรณีที่มีพนักงานสอบสวนรับคำสั่งฟ้องทุกข์ รวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นได้ แต่ยังไม่มีความจริงว่ามีอาชญากรรมเกิดขึ้นตามที่ร้องทุกข์ หรือยังไม่แน่ใจว่าผู้ต้องหาเป็นผู้ก่อการร้ายหรือไม่ เจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ หรือหนีจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้ว ไม่เกิน 2 ปี และระยะเวลาได้ล่วงเลยกำหนด 30 วัน ที่จะตั้งสำนวนไว้ 1 ปี 6 เดือน พิจารณา พนักงานสอบสวนจะตั้งข้อหาปฏิบัติอย่างใด อาศัยอาชญากรรมที่เกิดขึ้นระยะเวลาในการรวบรวมพยานหลักฐานของพนักงานสอบสวนมีน้อย บางคดีอาจจะมีเหตุยุติการสอบสวนโดยสมัครใจหรือโดยคำสั่งของศาล เพื่อประโยชน์แก่ผู้ต้องหาและผู้เสียหายให้เกินกว่า 30 วัน ได้	กรณีดังกล่าว มาตรา 80 แห่งประมวลกฎหมายอาญาจะยกเว้นไม่ได้ หากส่งสำนวนคำสั่งให้ทนายความผู้ทนาย 1 ปี 6 เดือน พิจารณาถึงเหตุผลแห่งความดีความชอบ
11.	ในการปฏิบัติงานเรื่อง 1. นั้น พบว่า เมื่อพนักงานสอบสวนรับแจ้งความร้องทุกข์หรือกล่าวโทษแล้ว พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานและตั้งข้อหาได้เท่าที่ทราบจับกุมและควบคุมผู้ต้องหาภายหลัง พบว่าอำนาจศาลกล่าวโทษนั้นเกินดุลลงเมื่อได้ตั้งเรื่องไว้ 1 ปี 6 เดือน กรณีการจับกุมและควบคุมผู้ต้องหาแล้วนั้น จะถือว่าเป็นการขอพบหรือไม่ว่า	ระยะเวลา 30 วัน เป็นอำนาจของ พ.ร.บ. 2540 ที่ 1. ข้อกฎหมายระยะเวลาดังกล่าวสิ้นสุดลงถ้าหากการควบคุมผู้ต้องหาแล้วนั้นเกินดุลลงแล้วหรือไม่ มีอำนาจควบคุมและควบคุมต่อไปหรือไม่ การใดๆ ที่ขัดห้ามก่อนหน้านั้นนั้นถือว่าชอบด้วยกฎหมายถ้าหากการควบคุมและควบคุมผู้ต้องหาแล้วนั้นเกินดุลลงแล้วหรือไม่

พ.ร.บ. 2540 ที่ 1

ลำดับ	สภาพปัญหาในการปฏิบัติงานและข้อเสนอ	แนวทางปฏิบัติ
12.	ตัวชี้วัดสมรรถนะตามบัญชีฯ ของพื้นที่เกี่ยวกับทรัพย์สินและกำหนดฐานการผลิต หรืออัตราโทษ ให้ชัดเจน กรณีที่เรื่องร้องเรียนไปยัง ป.ป.ช. คำวินิจฉัยหรือ หรือให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ ไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เป็นกรณีไป	ม.84,88 กำหนดไว้ชัดเจนอยู่แล้วคิดว่าคดีประมาณได้บ้างที่จะ ต้องสั่งไข่มุ่ ป.ป.ช.
13.	การกระทำที่เข้าข่ายความผิดก็จะต้องตั้งเรื่องให้กับคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น บางครั้งหาก ต่อการวินิจฉัยหากมีข้อสงสัยว่าเป็นความผิดที่ผิดละสิ่งเรื่อง ให้กับคณะกรรมการ ป.ป.ช. คำแนะนำการ แล้ว ต่อมาเมื่อมีการพิจารณาแล้วไม่เข้าข่าย จะต้องมีการส่งเรื่องกลับมายังพนักงานสอบสวน ตามเดิม ซึ่งทำให้เสียเวลาและอาจทำให้เกิดความเสียหาย	ผู้ปฏิบัติจะต้องส่งมาให้ถือเรื่องจริง และดูจะคดีมีการรับกับช่วย กฎหมายแล้วคำเนิการจะเข้าไป
14.	หลายพื้นที่เกี่ยวกับคดี ส่วนมากถูกไปมคอ้อย่างพอเพียงทั้ง พ.ร.บ.การไม่ประณามการ ป.ป.ช. ที่เข้าร่วมเอาเฉพาะจากที่ทำการทางแพ่ง มาถึง สท.ฯ บางพื้นที่จะให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ	เมื่อจาก ป.ป.ช. มีบุคลากรน้อย ให้กับผู้วิาศิตามข้อตกลงก่อน

ลำดับ	สภาพปัญหาในการปฏิบัติงานและข้อเสนอ	แนวทางการแก้ไข
	รายงานผลการดำเนินการตั้งพร้อมใบตอบรับการรับหนังสือขอยกยอหรือขอเชิญให้พนักงานสอบสวนซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะอนุกรรมการ ได้เข้ามาเป็นผู้รายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลา 24 ชั่วโมง เพื่อดำเนินการตั้งหนังสือหรือหมายเรียกแล้วเสร็จ ส่วนเป็นว่าผลักดันภาระไป.ถึงพนักงานสอบสวนที่ได้รับรายการแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการได้สะดวกทั้งนี้ 18. ปัญหา อุปสรรค มีข้อบกพร่อง ในตอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานตามผังระยะเวลาดังกล่าว เรือรบร้อยเอ็ดแจ้งปรากฏว่าพยานหลักฐานล้น จะให้ดำเนินการอย่างไร การไปช่วยราชการของพนักงานสอบสวนก็เกิดเกิดความล่าช้าในไม่ช้า 19. การรับคดี ป.ป.ช.เมื่อรับคดีแล้ว ส่งเรื่องไป ป.ป.ช. ทำให้ พงศ. ไม่มีอำนาจการสอบสวน ทำให้มีคดีค้างและเมื่อผู้ต้องหาประกันตัว ทำให้การประกันตัวสิ้นสุดลงทันที แม้้วยปล่อยตัวไปต่อมาปรากฏว่าคดีไม่อยู่ในอำนาจของ ป.ป.ช. และส่งเรื่องกลับมาให้ พงศ.ดำเนินการต่อไปทำให้เรื่องค้างคาและล่าช้า	ถ้าเป็นความผิดตามกฎหมายใน มาตรา 84.88 แล้วส่งให้ ป.ป.ช. พิจารณายกยอปรากฏว่าพยานหลักฐานอ่อนก็ควม ยกยอให้ระบุในกฎหมายว่าส่ง ป.ป.ช. ด้วยตัวอักษรที่ ป.ป.ช. จัดเจน โดยไม่ต้องขอเอกสาร และหาก ป.ป.ช. ส่งเรื่องกลับมาให้คดีเดิม

ลำดับ	สภาพปัญหาในทางปฏิบัติงานและข้อเสนอ	แนวทางปฏิบัติ
20.	พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ให้รับทราบว่ามีคดีจากตัวผู้ถูกกล่าวหาภายในการสอบสวนปากคำเพื่อเป็นพยานและการส่งหลักฐานเอกสาร ประกอบการสอบสวนเข้าสู่สมทรวจรจะได้รับทราบแก้ไข	ใช้วิธีการประสานงานระหว่างหน่วยงาน หน่วยงาน
21.	กรณีเมื่อพนักงานสอบสวน ได้รับสำเนียงทุกข์ไว้ดำเนินการตามกฎหมายแล้ว ผู้เสียหายจึงหวัดในฐานะเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนขอคัดลง ได้นำสำนวนการสอบสวนไปดำเนินการสอบสวนและเมื่อถึงครบกำหนด 30 วัน ไม่ตั้งสำนวนการสอบสวนไปให้ ป.ป.ช.ดำเนินการต่อไปตามกฎหมาย จึงเป็นปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติของพนักงานสอบสวน	ตามข้อตกลง ข้อ ๖ ระดับสถานีตำรวจให้หัวหน้าสถานีเป็นผู้ตั้ง มีได้ให้อำนาจผู้ว่าราชการ จังหวัด

ที่ ป.ร 0001 / 107

สำนักงาน ป.ป.ช

ถนนพิษณุโลก กทม 10300

19 ตุลาคม 2545

เรื่อง ปัญหาและข้อขัดข้องจากการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

กองคดี	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
คดี	4-987
วันที่	2-2-61.ศ. 2545
เวลา	

อ้างถึง หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ดช 0004.6/12036 ลงวันที่ 25 กันยายน 2545

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานตำรวจแห่งชาติขอทราบปัญหาอุปสรรคและข้อขัดข้องจากการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน ในขั้นตอนก่อนที่จะส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ดำเนินการตาม มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 ประกอบบันทึกข้อควรระวังว่าสำนักงาน ป.ป.ช.กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์ หรือมีผู้กล่าวโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม นั้น

สำนักงาน ป.ป.ช.ขอเรียนว่าเท่าที่ผ่านมามีปัญหาอุปสรรคและข้อขัดข้องบ้างในบางเรื่อง ดังนี้

1. ก่อนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ดำเนินการ บังคับพนักงานสอบสวนจึงมิได้ดำเนินการให้มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษให้ถูกต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา ก่อน
2. พนักงานสอบสวนไม่ดำเนินการเบื้องต้นตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงก่อนว่า จะกระทำความผิดนั้นผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือไม่ มีชื่อและตำแหน่งใด การกระทำตามที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 84 หรือไม่อย่างไร

3. พนักงานสอบสวนมิได้รวบรวมพยานหลักฐาน เช่น สอบปากคำพยานบุคคลที่สำคัญ รวบรวมพยานเอกสาร ตรวจสอบสถานที่เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงพยานควรก่อนว่า มีการกระทำความผิดตามที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

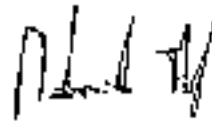
/4. ขอเสนอ ..

-2-

๔ ขณะที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ผู้ที่ถูกกล่าวหาทั้งมีสถานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใด สังกัดใด หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วตั้งแต่เมื่อใด หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วเกินกว่าสองปีนับถึงวันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการ ทั้งนี้ความน้อยมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 กรณีดังกล่าวหมักงานสอบสวนจะต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายก้านรงค์ นันทชาวน)

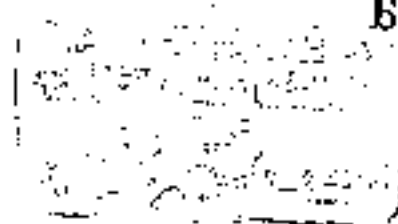
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ส่วนกลาง ๕๐

โทร 022820215

บันทึกข้อความ

66

ส่วนราชการ กองคดี ตร.

โทร. 0-2205-3466

ที่ 0004.6/ 2551

วันที่ 1 มิถุนายน 2546

เรื่อง ระเบียบ ตร. ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2546

เรียน รอง ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร.

ผบช. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก.แห่งชั้นตร.สอ. ตร.

ด้วย ตร. ได้กำหนดระเบียบ ตร. ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2546 ไว้ในระเบียบมาตรการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 18 กรณีบางเรื่องที่มีวิธีปฏิบัติเป็นพิเศษ บทที่ 24 และได้ประกาศลงวันที่ 14 พฤษภาคม 2546 แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบ และถือปฏิบัติโดยทั่วกัน พร้อมนี้ได้แนบเอกสารที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว รวม / แผ่น

พล.ต.ต.

(วัฒนา สักกวิตร)

ผบก.ต.ต.

ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วย

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ.2546

ตามคำสั่ง กรมตำรวจ ที่ 9/2498 ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2498 ให้ใช้
ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ที่ 1/2498 ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2498 เรื่อง ระเบียบ
การตำรวจเกี่ยวกับคดีให้เป็นแนวทางปฏิบัติแล้ว นั้น

เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 89 บัญญัติว่า "ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์
หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีโทษบุคคล
ตามมาตรา 66 อันเนื่องมาจากได้กระทำการตาม มาตรา 68 ให้พนักงานสอบสวน
ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือ
กล่าวโทษ เพื่อจะดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ในกรณีที่หากคณะกรรมการ
ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าวมิใช่กรณีตามมาตรา 68 ให้คณะกรรมการ
ป.ป.ช. ส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญาต่อไป" โดยกฎหมายดังกล่าวยังมิได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการ
ดำเนินการของพนักงานสอบสวนไว้ จึงสมควรวางหลักเกณฑ์การปฏิบัติในเรื่องนี้ไว้
เพื่อให้พนักงานสอบสวนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย
ดังกล่าวข้างต้น

ฉะนั้น ย้ายอำนาจตามความในข้อ 3 แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย
ที่ 4/2498 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2498 ประกอบกับ มาตรา 6 แห่งพระราชกฤษฎีกาโอน
กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2544
ที่ให้อำนาจผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ยกเลิก แก้ไข เพิ่มเติมประมวลระเบียบการ
ตำรวจ ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับคดีและในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับคดี จึงวางระเบียบให้ดังต่อไปนี้

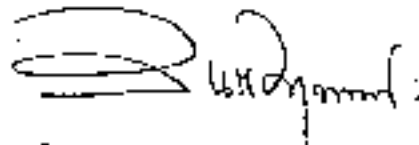
/ข้อ - ให้เพิ่ม ...

ข้อ 1 ให้เพิ่มความที่แนบท้ายระเบียบนี้เป็น บทที่ 24 ลักษณะ 3 แห่ง
ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี

ข้อ 2 ให้ระเบียบนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2546

พลตำรวจเอก

(สันต์ สุธานนท์)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สำหรับถูกต้อง

พันตำรวจเอก

(วิชัย ปิยะวงศ์วัฒน)

รองผู้บังคับการ กองวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้บังคับการ กองวิชาการ

ลักษณะ 18

การนับางเรื่องที่มีวิธีปฏิบัติเป็นพิเศษ

พ.ท. 24

แนวทางการปฏิบัติในการดำเนินการเพื่อลดความผิดตามกฎหมาย

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

เพื่อให้การปฏิบัติของเจ้าพนักงานตำรวจและพนักงานสอบสวน
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงวางระเบียบแนวทางการ
ปฏิบัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทาง
การปฏิบัติในการดำเนินการคดีตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. 2546"

ข้อ 2. บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้ว
ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 3. ในระเบียบนี้

"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือ
บุคคลผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภา
ท้องถิ่น ซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะ
ปกครองท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงกรรมการ อธิการบดี ลูกจ้างของส่วน
ราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ และบุคคลหรือคณะบุคคล "ซึ่งใช้อำนาจ
หรือได้มอบให้ใช้อำนาจทางการปกครองของรัฐ ในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง
ตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบอบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่น
ของรัฐ

"ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง" หมายความว่า

- (1) นายกรัฐมนตรี
- (2) รัฐมนตรี
- (3) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(4) สมาชิกวุฒิสภา

(5) ข้าราชการการเมืองอื่นนอกจาก (1) และ (2) ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง

(6) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

(7) ผู้ดำรงตำแหน่งกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

(8) ผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลนคร

(9) ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มิอาจได้หรือจะประมาณไม่ต่ำกว่าเกณฑ์คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

'ผู้เสียหาย' หมายความว่า ผู้เสียหายจากการกระทำอันเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทำละเมิดผิดคดี การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

'ผู้ถูกกล่าวหา' หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการอันเป็นมูลที่จะนำไปสู่การถอดถอนจากตำแหน่ง การดำเนินคดีอาญา การขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หรือการดำเนินการทางวินัย ตามวิสัยปฏิบัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 และให้หมายความรวมถึงสัการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำดังกล่าวด้วย

'ทุจริตต่อหน้าที่' หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือได้ลาออกจากตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

"รื้อร่วผลิตปกติ" หมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นในมากผิดปกติ หรือการมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่

ข้อ 4. ในกรณีที่มีผู้เสียหายมาร้องทุกข์ หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีข้าราชการ รัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่นว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการดังนี้

4.1 สอบสวนปากคำผู้ร้องทุกข์หรือผู้กล่าวโทษแล้วบันทึกการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษในสมุดรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี โดยไม่ต้องบันทึกการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษในสมุดสารบบการดำเนินคดีอาญาทั่วไป

4.2 ดำเนินการสอบสวนพยานบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อรูปคดี และรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เพื่อประกอบคดี

4.3 ตรวจสอบว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีชื่อ สกุล เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมีตำแหน่งหน้าที่ราชการสังกัดใด พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วตั้งแต่เมื่อใด

4.4 ให้พิจารณาคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษนั้น ได้กล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ในฐานความผิดใด

4.5 เมื่อดำเนินการตาม 4.1 - 4.4 แล้วให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

หากพนักงานสอบสวนพิจารณาแล้วปรากฏว่า ไม่เป็นคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ หรือไม่มีมูลกระทำความผิดให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 13 มาตรา 3 เรื่องคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษโดยเจตนาผิด ด้วยการส่งรายงานประจำวันชี้แจงหลักกฎหมายไว้เป็นหลักฐาน และแจ้งให้ผู้แจ้งความทราบ

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือเจ้าพนักงานทนายอื่น ให้พนักงานสอบสวนที่เร่งและนำ
ผู้เสียหายทนายว่า ตามมาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 ได้กำหนดให้ผู้เสียหายไปยื่นคำร้องเป็น
หนังสือต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยตรง และให้พนักงานสอบสวนบันทึกการ
ดำเนินการดังกล่าวในรายงานประจำวันไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ 5. ในระหว่างที่พนักงานสอบสวนยังมิได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ
ป.ป.ช. ดำเนินการ หากผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่าพนักงานสอบสวนเองหรือผู้ที่มาปรากฏตัว
ต่อหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ถูกกล่าวหา ให้พนักงานสอบสวนทำการทนายขอให้ได้
ตรวจสอบประวัติว่าผู้เป็นเป็นผู้ถูกกล่าวหา แล้วดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา มาตรา 134 โดยให้ทนายชี้ตัว ทนายทนาย ทนายบังคับ มีคามาตรา อายุ
อาชญา ทนาย ทนาย และแจ้งข้อหาให้ทราบ และต้องบอกให้ทนายทนายว่า ถ้อยคำที่
กล่าวนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานยืนยันเขาในการพิจารณาได้ เมื่อได้มีใจให้ทนายทนายใด
ก็ให้ทนายทนายทนายไว้ ถ้าไม่เต็มใจให้ทนายทนายทนายทนายทนายทนายทนายทนาย
ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ข้าราชการของพนักงานสอบสวนยอมสิ้นสงสัย ดังนั้น ข้าราชการ
ในการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาหรือสัญญาประกันกรณีที่มีทนายทนายทนายทนายทนาย
สิ้นสงสัยเช่นเดียวกันและให้ปล่อยตัวทนายทนายให้ศาลปล่อยตัวผู้ถูกกล่าวหาไปในทันที

ในกรณีที่บุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่เจ้าพนักงานทนายของรัฐ ได้ร่วมกระทำความผิดกับ
เจ้าหน้าทนายของรัฐตามความผิดดังกล่าวข้างต้น ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวน
เช่นเดียวกับเจ้าหน้าทนายของรัฐระทำความผิด โดยรวมเป็นจำนวนเดียวกันเพื่อส่งเรื่องให้
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป

ข้อ 6. เนื่องจากความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อ
ตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เป็นความผิดมูลฐานตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 จึงให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนแห่ง
ท้องที่ และพนักงานสอบสวนปฏิบัติความระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 18

บทที่ 21 เรื่องแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร
และปราบปรามการฟอกเงิน โดยกระทรวงยุติธรรม

ข้อ 7. เมื่อได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ต่อมาปรากฏว่า
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องคืนมาให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ จึงบันทึกการ
รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษลงในสมุดสารบบการดำเนินคดีอาญาทั่วไปแล้วรับสอบสวน
ต่อไปโดยมีข้อชี้แจง

(ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติในการดำเนิน
คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากรและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2546
ลงวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2546)

บันทึกข้อความ

74

ส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย โทร. 22253, 23397

ที่ กษ.0006/254 3324 วันที่ 28 เม.ย. 2547

เรื่อง คำสั่งการปฏิบัติงานของ พงส.

นางสาวกนกพร ไชยวงศ์ พงส. และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วย พงส. นิตหนังสือที่ 0039.374 ลง 25 เม.ย. 47 แจ้งมติ อ.ก.ต.ร.ก.ร. พงส. ได้รับแจ้งความ
แล้วไปยื่นคำร้องทุกข์ ต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเป็นเอกฉันท์ถือว่า พงส. เป็นพยานหลักฐานเท็จต่อหน้าที่ราชการ
ให้พักปฏิบัติงาน พงส. ในสังกัดชั่วคราวทั้งวัน พร้อมทั้งได้จัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว
รวม /

นางสาวกนกพร ไชยวงศ์
พ.ร.ก.อ.

(นางสาว ไชยวงศ์)

รอง ผอ.ร.ร.พ.พ.ร.พ.ร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส.ก.ด.ร.

โทร.0-2255-3868

ที่ 0003.3/ 74

วันที่ 29 ส.ค. 2547

เรื่อง การดำเนินกรทางวินัย ร.ด.อ.นิกร เจริญนอม

เรียน ผบ.ตร. (ผ่าน ผาต รน.)

ด้วย

... ส่งส่วนงานการสอบสวน

ทางวินัย

กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

ร้ายแรง โดยเป็น พงส.รับแจ้งคดีอุบัติเหตุแล้วไม่ดำเนินการใด ๆ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นและถูกดำเนินคดีอาญา ข้อหาเป็นพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตให้ ก.ตร. เพื่อพิจารณา

อ.ก.ตร.วินัย คณะที่ 1 ในการประชุมครั้งที่ 2/2547 เมื่อ 12 ม.ค.47 เห็นว่า กรณีที่ พงส.ได้รับแจ้งความแล้วไม่รับคำร้องทุกข์ดำเนินคดีกับผู้ต้องหา คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีมติเป็นเอกฉันท์ทุกเรื่องว่าเป็ความผิดฐานทุจริตหน้าที่ราชการ จึงมีมติให้แจ้ง ตร.ทราบเพื่อกำชับ พงส.ให้ทราบทั่วกัน

จึงขอส่งสำเนารายงานการประชุมครั้งดังกล่าวมาทั้ง ๓ร. รวมจำนวน 5 แผ่น เพื่อดำเนินการตามมติต่อไป

พล.ต.ต.

(อัครวิณ จรุงศัพธ์)

ผู้ช่วย ลข.ก.ตร. (2) ปฏิบัติหน้าที่แทน ลข.ก.ตร.

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการประสานงานในการปฏิบัติตาม

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

พ.ศ. ๒๕๔๔

โดยที่มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธุรกรรม ธนาคาร และสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในลักษณะที่ควรประสานงานกับส่วนราชการ หน่วยงาน และบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามกฎหมายดังกล่าวข้างต้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเห็นสมควรออกกฎหมายว่าด้วยระเบียบการปฏิบัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นอกรัฐมนตรี จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๔"

รวมกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

"เลขาธิการ" มาจากความว่า เลข เป็นการทบทวนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.)

ข้อ ๓ ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบนี้ มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติตามความระเบียบนี้ หรือเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๔ ในกรณีที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ หรือจับกุมดำเนินคดีในความผิดฐานให้พยานเท็จ ข่มขู่พยานเท็จ ฟ้องเท็จหรือหน่วยงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ทำการสอบสวนในความผิดดังกล่าว ดำเนินการสืบสวนสอบสวนว่ามีเหตุอันควรเชื่อว่าการกระทำ ความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินด้วยหรือไม่ หากปรากฏว่ามีการกระทำรวมผิดฐานฟอกเงินฐานใดฐานหนึ่งดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสืบสวนสอบสวนในความผิดฐานนั้น ๆ ด้วย แล้วให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่หรือหน่วยงานนั้น รวบรวมรายงานสำนักงานตามแบบที่ระเบียบนี้

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใดหรือหน่วยงานใด ได้ทำการสืบสวนสอบสวนในความผิดฐานฟอกเงินฐานใดฐานหนึ่งอยู่แล้ว ก็ให้ถือปฏิบัติตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

นอกจากการรายงานตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว เมื่อมีเหตุและผลความจำเป็นในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานอาจให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่หรือหน่วยงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ทำการสอบสวนแจ้งหรือรายงานข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่าในกำหนดเวลาที่ชี้แจงได้

ลักษณะคดีที่ต้องรายงานตามวรรคหนึ่งให้เก็บไปตามข้อบังคับที่ทำขึ้นตามข้อ ๓๖ แห่งระเบียบนี้

ข้อ ๕ ในกรณีที่ความผิดฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินที่สำนักงานได้รับรายงานความข้อ ๔ มาโดยเลขาธิการเห็นสมควรอาจขอความร่วมมือฟังการสอบสวนด้วยตนเองหรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งเลขาธิการมอชมาขอความร่วมมือฟังการสอบสวนด้วยก็ได้

รวมกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ข้อ ๘ เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการได้รับคำสั่งตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้หัวหน้าหน่วยงานสอบสวนแห่งท้องที่หรือหน่วยงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ทำการสอบสวนในคดีความผิดฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินนั้นส่งสำเนาสำนวนการสอบสวน สำนักงานโดยเร็ว

ข้อ ๙ เลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการมอบหมายอาจแจ้งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่หรือหน่วยงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ทำการสอบสวน ทำการสืบสวนสอบสวนในคดีความผิดฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินก็ได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการมอบหมายอาจขอเข้าไปสอบถามหรือตรวจสอบยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในคดี หรือเข้าไปชักชวนผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังในสถานที่ควบคุมหรือเรือนจำ โดยแจ้งให้หัวหน้าสถานกักกันทราบก่อน

ข้อ ๑๐ เพื่อระงับโทษในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๘ (๓) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับแจ้งจากเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการมอบหมายให้ร่วมเข้าไปในสถาน สถาน ที่ หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการชุกชุมหรือเก็บรักษาทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน หรือเกี่ยวกับการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน หรือตรวจค้น ติดตาม ตรวจสอบ หรือยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานใด ให้พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแจ้งความร่วมมือส่งเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรเข้าร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามท้องที่

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หรือเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย มีความจำเป็นหรือเห็นว่าควรดำเนินการไปพลางก่อนก็ได้ แล้วรีบแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบในโอกาสแรกที่จะกระทำได้ ส่วนการแจ้งระงับเป็นหนังสือด้วยวาจาก็ได้ ตาม พหุพิจารณาและควรจำเป็น โดยให้เลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มอบบันทึกเหตุระงับเป็นหลักฐาน

รวมกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ภายใต้บังคับตามวรรคหนึ่ง เมื่อพนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวหา หรือต้องควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินคดี เพื่อดำเนินการหรือชำระค่าเสียหายของสำนักงานซึ่งเจ้าพนักงานสอบสวนเป็นหนังสือ控告ประกันตัวผู้ต้องหาดังกล่าวโดยไม่มีค้ำประกันหรือหลักทรัพย์ในประกันก็ได้

การประกันผู้ต้องหาหรือจำเลยในชั้นพนักงานอัยการหรือชั้นศาล ให้ดำเนินการตามวรรคสองโดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการดำเนินคดีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในคดีความผิดฐานที่สำนักงานชดเชย หรือความผิดฐานพอกเงิน หรือการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินเมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง หรือศาลมีคำสั่งถึงที่สุดไม่รับคำร้องของพนักงานอัยการหรือของให้ทรัพย์สินซึ่งเกี่ยวพันการกระทำผิดทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดิน หรือให้คืนทรัพย์สิน ให้พนักงานอัยการแจ้งคำสั่งไม่ฟ้องพร้อมเหตุผลหรือคำสั่งหรือคำพิพากษาลงศาลพร้อมข้อเสนอแนะตามระเบียบของสำนักงานอัยการสูงสุดให้สำนักงานตรวจ เพื่อให้นำเสนอคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินต่อไป

ในการปรับปรุงการดำเนินคดีให้มีประสิทธิภาพตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานอัยการสอบสวนและผลการวิเคราะห์การปรับปรุงคดีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้เห็นชอบแล้วให้สำนักงานอัยการสูงสุดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินคดีความผิดฐานพอกเงินและความผิดฐานพอกเงินทราบอย่างน้อยปีละสองครั้ง

ข้อ ๑๕ ในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำผิดตาม มาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้คณะกรรมการประสานงานที่คณะกรรมการแต่งตั้ง พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการหรือแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำผิด เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่มีข้อกำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ให้มีประสิทธิภาพทั้ง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานสำนักงานแห่งชาติ

โทร 0-2205-3466

ที่ ๐๐๐4.๖/ 4815

วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๗

เรื่อง กำชับการปฏิบัติเกี่ยวกับการรายงานความผิดฐานฟอกเงินตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒

มปจ.บ., น.บ. 1 9 และ จต.

ด้วยประมวลระเบียบการตำรวจแก้ไขบังคับใช้ กฎกระทรวง ๑๘ บทที่ ๒๑ ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานรับรายงานไปยังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) ผ่าน ส่วนราชการ ปราบการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ปปช.ตร.) การนี้มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินคดีความผิดฐานฟอกเงินกับผู้ถูกกล่าวหาได้เป็นทางปฏิบัติแล้ว

ปรากฏว่าในการประชุมเพื่อพิจารณากำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาคอข่ายมุข รวมถึงกิจกรรมอื่น ๆ ที่มีการดำเนินคดีแบบแบ่ง ครั้งที่ ๕/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ โดยมี รองนายทูลมุขมนตรี (ศาสตราจารย์ ประจักษ์ เปี่ยมสมบูรณ์) เป็นประธาน ได้เสนอปัญหาการรายงานกรณีมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินคดีความผิดฐานฟอกเงินไปยังสำนักงาน ปปง. ค่อนข้างล่าช้า เมื่อไปทำการตรวจสอบสวนทรัพย์สินปรากฏว่าถูกยึดอายัดเอาไปแล้ว ทั้งที่ได้กำหนดการปฏิบัติไว้ตามประมวลระเบียบข้างต้นแล้ว จนเป็นสาเหตุให้การดำเนินการตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ไม่สามารถยึดทรัพย์สินของผู้กระทำผิดได้ ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติในการยึดทรัพย์สินของผู้กระทำผิดในกรณีดังกล่าวสะดวกรวดเร็ว จึงให้ผ่านสำเนาใบดูแลและกำกับพนักงานสอบสวน หัวหน้าหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องรวมทั้ง บปป.ตร. รับดำเนินการรายงานต่อสำนักงาน ปปง. ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักขณะ ๑๘ บทที่ ๒๑ โดยเคร่งครัด

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.

(สุนทร ช้างขวัญ)

รอง ผ.บ.ตร. รรท. ผบ. ตร.

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0-22053466

ที่ 0004.6/0/ร.ร.

วันที่ ๗ มกราคม 2545

เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับแบบซองหนังสือ ตามระเบียบสำนักงานกฤษฎีกาว่าด้วย

การปฏิบัติและประสานงานกรณีการอุทธรณ์ว่ากระท่อมความผิดอาญา พ.ร. 2544

เรียน ผบ.ท.ร. น., บ.ล., ค.ต.ท. ก.1-9

ตามที่ ค.ต. มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ 0004.6/0015 ลง 7 ม.ค. 2545 ส่งบันทึก
ถึง ท.ร. ลง 24 ธ.ค. 2544 พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวน 17 แผ่น ซึ่งความละเอียด
แจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ประธานคณะกรรมการว่าด้วยการปฏิบัติ
และประสานงาน กรณีทนายอุทธรณ์ว่ากระท่อมความผิดอาญาได้มีประกาศ ลงวันที่ 25 ธ.ค. 2544
วางข้อกำหนดเกี่ยวกับแบบซองหนังสือตามระเบียบสำนักงานกฤษฎีกาว่าด้วย
การปฏิบัติและประสานงาน กรณีการอุทธรณ์ว่ากระท่อมความผิดอาญา พ.ร. 2544 ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติ
เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ดมควรแจ้งให้พนักงานสอบสวนสอบสวนคดีอาญา
ว่ากระท่อมความผิดอาญา โดยเคร่งครัด (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้าย จำนวน 6 แผ่น)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

พ.ต.อ. อ.อ.อ.

(ชาย วิวัฒน์)

รอง ผบ.ท.ร. ประจ. มาท.ค.ค.

ค้นพบ

บันทึกข้อความ

สำนักงานการ กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0-22053465

9/0004.5/ 1150

วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๕

ใบสั่งจ่าย

ឆ្នាំ ២០១២ ឬ ៤០១២ ទទួលបាន ១ - ៩

สามหนังสือ ศส. ๑๑. ส่วนที่สุด ที่ ๐๐๐4 ๖/๐115 ลง 7 ม.ค. 2545 และที่ ๐๐๐4 ๖/0115G ลง 11 ม.ค. 2545 แจ้งระเบียบสำนักงานกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติงานการพิจารณาอุทธรณ์ว่ากระทำความผิดฐานฯ พ.ศ. 2544 และข้อกำหนดเกี่ยวกับแบบของหนังสือ ตามระเบียบสำนักงานกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาอุทธรณ์ว่ากระทำความผิดฐานฯ พ.ศ. 2544 ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บันทึกกรมพระพรหมมุนี มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กน 0202ว.24 ลง 31 มี.ค. 2545
แจ้งว่า ข้อความในวรรคท้ายของพยานหลักฐานในหนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา (แนบ 2) ความว่า "กรณี
ที่ผู้บังคับบัญชาสั่งรังครีบจับกุมได้แล้ว หากพนักงานสอบสวนยังมีความจำเป็นต้องให้ควบคุม
ตัวผู้ต้องหาต่อ ผู้บังคับบัญชาจะสั่งรังครีบไม่ได้ก็ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนนำพยานหลักฐานไป
แสดงให้ปรากฏเหตุแห่งความจำเป็นนั้น โดยผู้ต้องหาจะแจ้งทนายเพื่อคัดค้านหรือชักถามพยาน
ในกรณีนั้นได้ เมื่อควบคุมตัวครบกำหนดจึงจับกุมได้แล้วให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาไปทันที" สมควร
ตัดขก เนื่องจากข้อความดังกล่าวเป็นเงื่อนไขของการใช้ดุลพินิจของศาล สำหรับการสั่งควบคุมตัว
ผู้ต้องหาเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายอยู่แล้ว ๖๖๖ ๖๗. พิจารณาลแล้วเห็นชอบด้วย
คำขอขอเขียนคปรากฎตามบันทึกดังกล่าว ลง 20 ก.พ. 2545

จึงรีบมาซื้อโปรตุเกส หรือมันได้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว จำนวน ๘ แผ่น

M D, D. *[Signature]*

(အရှေ့ ဂါဠုလ)

ចុង ឈរ.១ ឬ ឈរ.២ គ.ស

ข้อกำหนด

เกี่ยวกับฉบับของหนังสือตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการปฏิบัติและประสานงานกรณีทหารถูกหาว่ากระทำความผิดอาญา พ.ศ.๒๕๔๔

พ.ศ.๒๕๔๔

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๗(๒) แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติและประสานงานกรณีทหารถูกหาว่ากระทำความผิดอาญา พ.ศ.๒๕๔๔ คณะกรรมการว่าด้วยการปฏิบัติและประสานงานกรณีทหารถูกหาว่ากระทำความผิดอาญา ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับแบบของหนังสือถึงหรือรับจากผู้ต้องหา แบบของหนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา และแบบของหนังสือขอให้ควบคุมตัว(ต่อ) ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า "ข้อกำหนดเกี่ยวกับแบบของหนังสือตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติและประสานงานกรณีทหารถูกหาว่ากระทำความผิดอาญา พ.ศ.๒๕๔๔ พ.ศ.๒๕๔๔"

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ แบบของหนังสือขอรับตัวผู้ต้องหา ให้เป็นไปตามแบบ ๑ หัวข้อข้อกำหนดนี้

ข้อ ๔ แบบของหนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา ให้เป็นไปตามแบบ ๒ หัวข้อข้อกำหนดนี้

ข้อ ๕ แบบของหนังสือขอให้ควบคุมตัว(ต่อ) ให้เป็นไปตามแบบ ๓ หัวข้อข้อกำหนดนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๔

พลเอก

(ชาติ ชงใจยุทธ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

ประธานคณะกรรมการว่าด้วยการปฏิบัติและประสานงาน

กรณีทหารถูกหาว่ากระทำความผิดอาญา

หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา

ที่.....

(หน่วยงานเจ้าของหนังสือ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตามที่ขอที่.....มอบตัวทหารผู้ต้องหา
ตามบัญชีรายชื่อท้ายหนังสือนี้ไปเพื่อควบคุมตัวไว้ระหว่างสอบสวนครั้งแรกมีกำหนด.....วัน
จึง.....ได้แจ้งสั่งให้.....
ตำแหน่ง.....เป็นผู้รับตัวทหารผู้ต้องหาไปเพื่อควบคุมตัวไว้แล้วนั้น
หากไม่ได้รับแจ้งตามหนังสือแบบ ๓ ถึงเหตุอันและความจำเป็นที่จะให้ควบคุมตัวทหารผู้ต้องหาต่อ
ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาที่ส่งควบคุมตัวปล่อยตัวทหารผู้ต้องหาไปทันที

ลงชื่อ.....ผู้รับตัวทหาร

ลงชื่อ.....ผู้มอบตัวทหาร

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....พยาน

บัญชีรายชื่อทหารผู้ต้องหาที่มอบให้ฝ่ายทหารรับไปควบคุมตัว

ที่	ยศ ชื่อ นามสกุล	สังกัด	ต้องทวง	โทษสูงสุดตามข้อหา

หมายเหตุ

๑. หนังสือที่เข้า ๒ ฉบับ ข้อความตรงกัน ทางฝ่ายทหารนำไปมอบให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งควบคุมตัวบุคคลทั้ง พนักงานสอบสวนคดีสำนวนไว้ดูจับหนึ่ง

๒. ถ้าหมดเวลาตามกฎหมายหรือให้ผู้บังคับบัญชาทหารควบคุมตัวผู้ต้องหาได้มีดังนี้

๒.๑ ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้บังคับบัญชาสั่งซึ่งได้ครั้งเดียวไว้กำหนดไม่เกินเจ็ดวัน

๒.๒ ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าหกเดือนแต่ไม่ถึงสิบปี หรือปรับเกินกว่าห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้บังคับบัญชาสั่งซึ่งหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินสี่สิบแปดวัน

๒.๓ ความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงถึงหรือเกินสิบปีขึ้นไป จะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม ผู้บังคับบัญชาสั่งซึ่งหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวันและรวมกัน ทั้งหมดต้องไม่เกินสี่สิบแปดวัน

กรณีให้ผู้บังคับบัญชาสั่งซึ่งครบสี่สิบแปดวันแล้ว หากพนักงานสอบสวนยังมีความจำเป็น ต้องให้ควบคุมตัวผู้ต้องหาต่อ ผู้บังคับบัญชาจะสั่งซึ่งต่อไปได้ก็ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนนำพยานหลักฐานไปแสดงให้ปรากฏเหตุแห่งความจำเป็นนั้น โดยผู้ต้องหาจะแต่งตั้งทนายเพื่อคัดค้านและซักถามพยานในวันนั้นก็ได้ เมื่อควบคุมตัวครบกำหนดสี่สิบแปดวันแล้วให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาไปทันที

(แบบ ๓)

หนังสือขอให้ควบคุมตัว(อ.ค)

ที่ .....

(หน่วยงานเจ้าของหนังสือ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอให้ควบคุมตัวข้อ ครึ่งที่ .....

เรียน ..... (ผู้บังคับบัญชาทหาร)

อ้างถึง .....

สิ่งที่ส่งมาด้วย .....

ตามที่ได้ขอให้ควบคุมตัว.....ทหารผู้ต้องหา
ไว้ระหว่างสอบสวนตามหนังสือ.....นี้

ด้วยกระบวนสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ เนื่องจาก.....

ดังปรากฏหลักฐานตามที่ส่งมาด้วย (หรือตามที่พนักงานสอบสวนนำมาแสดงเป็นหลักฐาน)
จึงขอให้ควบคุมตัวทหารผู้ต้องหาต่อไปอีก.....วัน หากไม่ได้รับแจ้งถึงเหตุผลและความ
จำเป็นที่จะขอให้ควบคุมตัวทหารผู้ต้องหาต่อความที่กระทำไว้ในกฎหมายแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาที่สั่ง
ควบคุมตัวปล่อยตัวทหารผู้ต้องหาไปทันที

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ ก้าวหาเขตเวลาตามกฎหมายที่ขอให้ผู้บังคับบัญชาทหารควบคุมตัวผู้ต้องหาได้มีดังนี้

๑. ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้บังคับบัญชาสั่งซึ่งได้ครั้งเดียวมีกำหนดไม่เกินเจ็ดวัน

๒. ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าหกเดือนแต่ไม่ถึงสิบปี หรือปรับเกินกว่าห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้บังคับบัญชาสั่งซึ่งหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินสี่สิบแปดวัน

๓. ความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป จะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม ผู้บังคับบัญชาสั่งซึ่งหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวันและรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินแปดสิบสี่วัน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0-22053466

ที่ 0004.ว 5766

วันที่ ๗ พฤษภาคม 2545

เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับแบบของหนังสือ ตามระเบียบสำนักงานกฤษฎีกาว่าด้วยการปฏิบัติ
และประธานงานกรณีทหารถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญา พ.ศ. 2544

ผบ.น., ปล., ก., ลตบ., ล.1-9

ด้วงกรมพระธรรมนูญ กระทรวงกลาโหม มีหนังสือ กท 0202434 ลง 9 เม.ย. 2545 แจ้งว่าข้อกำหนดเกี่ยวกับแบบของหนังสือ ตามระเบียบสำนักงานกฤษฎีกาว่าด้วยการปฏิบัติและประธานงานกรณีทหารถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญา พ.ศ. 2544, พ.ศ. 2544 ที่กระทรวงกลาโหม ส่งไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดในการประกาศในราชกิจจานุเบกษา นั้น

บัดนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ยืนยันว่าได้มีการดำเนินการประกาศเรื่องดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 119 ตอนพิเศษ 24 ง ลงวันที่ 15 มี.ค. 2545 แล้ว

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท.

(อรรถพล แฉิมสุวรรณวงศ์)

ผู้ช่วย ผอ.ต.ร. ๑ พรท.ผบ.ตง.

ด่วนที่สุด

ที่ กท ๐๒๐๕/๔๓๔

พระบรมราชโองการ

มหาดเล็กเมือง กรุงเทพมหานคร ๒๖๒๐๐

องค์ที่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เลขที่ ๒๕๔๕

๒๗๕๐

๑๐/๑๒/๒๕๔๕

เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับแบบของหนังสือตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติและ

ประสานงานการพิจารณาอนุญาตว่ากระทำความผิดอาญา พ.ศ.๒๕๔๔ พ.ศ.๒๕๔๕

งานนิติกรที่ ๑๐๕๔

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ/รองประธานกรรมการ

กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

รับเลขที่ ๑๗๒/๒๕๔๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ กท ๐๒๐๕/๔๓๔

วันที่ ๑๐/๑๒/๒๕๔๕

ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๕

๑๐-๑๒-๒๕๔๕

ตามที่กระทรวงกลาโหมได้ส่งข้อกำหนดเกี่ยวกับ แบบของหนังสือตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติและ

ประสานงานการพิจารณาอนุญาตว่ากระทำความผิดอาญา พ.ศ.๒๕๔๔ พ.ศ.๒๕๔๕ ไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อขอให้ดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษา นั้น

บัดนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือมาแจ้งสิ่งที่ส่งมาด้วยแจ้งว่า ได้ดำเนินการ

ประกาศเรื่องดังกล่าว ในราชกิจจานุเบกษาฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๕ ตอนพิเศษ ๒๕ ง ลงวันที่

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕ แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบทราบ

แสดงความรับผิดชอบ

พลเอก

สุวิทย์

(สุวิทย์ จรุงพร)

เจ้ากรมพระบรมมยุราช/การรวมการและเลขานุการ

กองบัญชาการทหารและการต่างประเทศ

โทร.๐๒ ๒๖๒๐๕ ๒๖๒๐๕

โทรสาร ๐ ๒๖๒๐๕ ๔๓/๐๐

ข้อบังคับ กคพ.

ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ในคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ กคพ. จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับ กคพ. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ในคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ เพื่อประโยชน์ในการประสานงานเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดีพิเศษ ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๔ ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษรับคำร้องทุกข์ หรือคำกล่าวโทษ ในคดีความผิดอาญาอันเป็นคดีพิเศษเท่านั้น

กรณีที่มีการร้องทุกข์ หรือคำกล่าวโทษในการกระทำความผิดอาญาอันเป็นคดีพิเศษ ความรวมในวรรคหนึ่งต่อพนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานอื่นของรัฐ ให้พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนนั้น ดำเนินการรับคำร้องทุกข์ คำกล่าวโทษ ดำเนินการสืบสวนสอบสวน และดำเนินการอื่นตามอำนาจหน้าที่จนกว่าจะมีการส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ

ข้อ ๕ ให้พนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานอื่นของรัฐที่รับคำร้องทุกข์ หรือคำกล่าวโทษคดีความผิดอาญาอันเป็นคดีพิเศษ ส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มีการรับคำร้องทุกข์ หรือคำกล่าวโทษ แล้วแต่กรณี

สำหรับคดีความผิดอาญาอันเป็นคดีพิเศษ ตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ และเกินคดีที่พนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์ คำกล่าวโทษ สืบสวนสอบสวน หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดไว้แล้วให้กรมสอบสวนคดีพิเศษแจ้งพนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนนั้นทราบแล้ว และให้มีการส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนให้กรมสอบสวนคดีพิเศษภายในระยะเวลาสามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑/ตอนพิเศษ ๕๖ ง/หน้า ๙๖/๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๗

เมื่อได้มีการส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนแล้ว ให้มีการหารือเกี่ยวกับรายละเอียดการดำเนินการที่ได้ดำเนินการไปแล้ว เพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างพนักงานสอบสวนคดีพิเศษกับผู้รับผิดชอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนต่อจากพนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนนั้น

ข้อ ๖ ในระหว่างที่พนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานอื่นของรัฐ ยังมิได้ส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนตามข้อ ๕ ให้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ให้พนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนนั้น จัดการให้มีการควบคุม การจับ การปล่อยตัวชั่วคราว การเก็บรักษาของกลาง และการดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นต่อไปจนกว่าจะได้มีการส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวน แต่ทั้งนี้หากมีการลากิจจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนครบกำหนดกึ่งปีอย่างช้าที่สุด

ข้อ ๗ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีความจำเป็นในเรื่องการจับ การควบคุม การจับ การปล่อยตัวชั่วคราว การเก็บรักษาของกลาง การตรวจสถานที่เกิดเหตุ การตรวจทางนิติวิทยาศาสตร์ การเก็บรักษา หรือจัดการของกลาง การสืบสวนสอบสวน หรือการดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีพิเศษและไม่สามารถดำเนินการเองได้โดยสิ้นเชิง ก็นำประเด็นขอความร่วมมือจากพนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานอื่นของรัฐ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้พนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการร้องขอให้ความร่วมมือตามที่ได้รับการร้องขอด้วย

ให้พนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานอื่นของรัฐ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐให้ความร่วมมือในการสนับสนุนแลกเปลี่ยนข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองดูแล รวมถึงการเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารโดยตรง หรือการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสาร หรือความร่วมมือในการสนับสนุนอื่นใดเพื่อใช้ในการสืบสวนสอบสวน หรือป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดอาญาที่เป็นคดีพิเศษ ตามที่ได้รับการร้องขอจากกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ให้หน่วยงานของรัฐให้การสนับสนุนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับคดีพิเศษในเรื่องการสนับสนุนกำลัง บุคลากร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ อาวุธยุทโธปกรณ์ ยานพาหนะ และการดำเนินการอื่นใดตามที่กรมสอบสวนคดีพิเศษร้องขอ

ข้อ ๘ ในกรณีที่กรมสอบสวนคดีพิเศษกับหน่วยงานอื่นของรัฐปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน ในการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงลักษณะของการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแต่ละแห่ง ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของหน่วยงานนั้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการสืบสวนสอบสวน หรือป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดอาญาที่เป็นคดีพิเศษ

ข้อ ๙ เพื่อให้จ่ายอำนาจเนื่องจากกรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนการใช้ผู้เกี่ยวข้องหรือการดำเนินการอื่นที่ร่วมกับหน่วยงานของรัฐ ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ

เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายดังกล่าว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่ออกตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการสอบคนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๓๓. เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ในคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจดำเนินการทำบันทึกความตกลงเพื่อกำหนดรายละเอียดในการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน การสนับสนุนการดำเนินการ การประสานราชการ และการดำเนินการอื่นใด ตามหลักการที่ได้กำหนดไว้ตามข้อบังคับฉบับนี้ก็ได้ โดยให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของข้อบังคับนี้แล้วแต่กรณีด้วย

ข้อ ๓๔. ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๓๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

รองนายกรัฐมนตรีพิเศษ

พระเนตร/ผู้จัดทำ

๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓

ที่ ๒๓ ๑๘๖๑/๕๖๕

กรมชลประทานคดีพิเศษ

๑๒๙ หมู่ ๓ ถนนแจ้งวัฒนะ

แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่

กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓.

เรื่อง การเสนอเรื่องเพื่อชี้ขาดเรื่องกับคดีพิเศษ

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓ (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๔) มาตรา ๒๔ บรรทัดที่ ๑

ตามบทบัญญัติท้ายที่อ้างถึงได้กำหนดให้ใคร่ครวญที่มีข้อโต้แย้งหรือข้อสงสัยของฝ่ายการกระทำ ความผิดใดเป็นคดีพิเศษตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๒๔ บรรทัดที่ ๑) หรือไม่ ให้กรรมการคดีพิเศษเป็นผู้ชี้ขาด นั้น

คณะกรรมการคดีพิเศษได้มีมติในคราวการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๓ กำหนดแนวทางการเสนอเรื่องให้คณะกรรมการคดีพิเศษพิจารณา มีสาระสำคัญว่า ความเห็นของ พนักงานสอบสวนที่ส่งมายังกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อไปเสนอคณะกรรมการคดีพิเศษไว้ว่าตามมาตรา ๒๔ บรรทัดที่ ๑ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓ ต้องเป็นความเห็นสูงสุดของพนักงานสอบสวน นั้น ทั้งนี้เพื่อให้มีการพิจารณากรณีการลงนามเป็นลำดับก่อนเสนอคณะกรรมการคดีพิเศษพิจารณา โดยกรณีของพนักงานสอบสวนที่ส่งมายังกรมสอบสวนคดีพิเศษแล้วแต่กรณี กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงเขียนมาอ้างตามข้อ ๒ ไปรอด ศาลและแจ้งพนักงานสอบสวนในสังกัดทราบด้วยข้อสังเกตดังนี้

ขอแสดงความนับถือ

๑๖

(นายวิชาญ เท่งติบูล)

อธิบดีกรมชลประทานคดีพิเศษ

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการคดีพิเศษ

กลุ่มงานและแผนกและบริหารคดีพิเศษ

โทรสาร ๒๕๕๓ ๑๘๖๑/๕๖๕ โทรสาร ๐ ๒๕๕๕ ๑๘๖๑

คณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคลังฯ สำนักงานกฎหมายและสอบสวน โทร. 0 2205 3466
 ที่ กอธ.212/06331 วันที่ 3 กันยายน 2551
 เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบสวนคดีพิเศษ

ผบ.ท.๑, ผ.๑, ๑-๑, ปส. และ สตม.

ตามที่ได้มีการประกาศบังคับใช้ พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547 โดยกำหนดให้ตั้งวิธีการสอบสวนสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน ตร. โดย ตร. ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบสวนคดีพิเศษไว้บางประการแล้ว ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม สารระงับตัวของกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ กฎกระทรวง และประกาศ กตพ. ว่าด้วยรายละเอียดของลักษณะของการกระทำ ความผิด ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 หลายประการ เพื่อให้การปฏิบัติราชการในหน้าที่ของพนักงานสอบสวน ตร. เป็นไปโดยถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ จึงขอความร่วมมือจากเจ้าพนักงานตามแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบสวนคดีพิเศษ ดังนี้

1. คดีความผิดทางอาญาที่เป็นคดีพิเศษ ที่จะต้องดำเนินการสืบสวนและสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนคดีพิเศษนั้น มี 2 ประเภท ได้แก่ ความผิดทางอาญาที่บัญญัติไว้ในมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (2) ซึ่งครอบคลุมคดีความผิดที่ระบุไว้ในบัญชีท้าย พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 และ ที่ประกาศในกฎกระทรวง ประกอบ ประกาศคณะกรรมการคดีพิเศษ (กคพ) ว่าด้วยเรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำ ความผิด ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) และ ความผิดทางอาญาที่ กตพ. มีมติให้คดีความผิดทางอาญาทั่วไป เป็นคดีพิเศษ ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ตามมาตรา 21(2) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547

2. คดีความผิดทางอาญาที่เป็นคดีพิเศษ ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2551 นั้น ได้แก่ ความผิดทางอาญาที่มีองค์ประกอบครบถ้วน ดังนี้

2.1 ลักษณะของการกระทำ ความผิด จะต้องมิใช่ลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) สถิติความผิดทางอาญาที่มีความซับซ้อน จะจำเป็นต้องใช้วิธีการสืบสวนสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานเป็นพิเศษ

(ข) สถิติความผิดทางอาญาที่มีหรืออาจมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือระบบเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

(ค) สถิติความผิดทางอาญาที่มีลักษณะการกระทำผิดข้ามชาติที่สำคัญ หรือเป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรม

(ง) สถิติความผิดทางอาญาที่มีผู้มีอิทธิพลเป็นคู่กรณี ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน

(จ) สถิติความผิดทางอาญาที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งมีไปพนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือเจ้าหน้าที่คดีพิเศษเป็นผู้ต้องสงสัยเมื่อมีหลักฐานตามสมควรว่าน่าจะให้เกิดความผิดทางอาญาร้ายแรงในผู้ต้องหาหรือผู้ต้องหา

2.2 ต้องเป็นการกระทำความผิดอาญาตามกฎหมายที่ประกาศกำหนดไว้ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 และ กฎกระทรวง ซึ่งปัจจุบัน ได้ประกาศกำหนดไว้ครอบคลุมกฎหมายรวม 27 ฉบับ ได้แก่ สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเล่นแชร์ สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดที่เกี่ยวกับการธนาคารคือนายงานของรัฐ สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแบบผังภูมิของวงกรรม สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สถิติความผิดว่าด้วยการเครื่องหมายการค้า สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยเงินตรา สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการชดเชยค่าเสียหายการสืบค้าสิ่งของที่มีผิดในราชอาณาจักร สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกีดกันเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศไทย สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการวิสามัญฆาตกรรม สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทอนเงิน สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการค้าลงทุน สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการลักทรัพย์และลักพาตัวทรัพย์ สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยประวัติดำเนินการ สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสุขภาพ สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ และ สถิติความผิดตามกฎหมายอื่น ซึ่งจะได้มีการประกาศกำหนดไว้ในกฎกระทรวงภายหลัง และ

2.3 นอกจากจะต้องเป็นความคิดที่อยู่ในขอบเขต ตาม 2.1 และ 2.2 แล้ว ยังจะต้องเป็นการกระทำความคิดทางอาญาที่มีรายละเอียดของลักษณะการกระทำความคิด ตามประกาศ กคพ. ว่าด้วยเรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความคิด ความมาตรา 21 บรรทัดหนึ่ง (1) ซึ่งปัจจุบัน กคพ. ได้มีประกาศดังกล่าว รวม 3 ฉบับ ซึ่งเป็นการกำหนดรายละเอียดของเงื่อนไขและลักษณะของการกระทำความคิดที่เป็นคดีพิเศษ ขึ้นได้แก่ ประกาศ กคพ. เรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความคิด ความมาตรา 21 บรรทัดหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 121 ตอนพิเศษ 80 ง ลงวันที่ 21 กรกฎาคม 2547 ประกาศ กคพ. (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2547 เรื่องการกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความคิด ตามมาตรา 21 บรรทัดหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนพิเศษ 8 ง ลงวันที่ 28 มกราคม 2548 และประกาศ กคพ. (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2548 เรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความคิด ตามมาตรา 21 บรรทัดหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนพิเศษ 137 ง ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2548 หรือไม่ว่าโดยประกาศข้างต้น จะกำหนดลักษณะการกระทำความคิด ที่มีลักษณะการกระทำผิดร้ายแรง หรือ มีมูลค่าความเสียหาย หรือวงเงินที่มีจำนวนเสียหายมาก หรือมีจำนวนผู้เสียหายมาก ซึ่งต้องมีการปรับลดเปลี่ยนแปลงมูลค่าความเสียหายลง ทั้งนี้ รายละเอียดพอสังเขปปรากฏตามเอกสารประกอบบันทึก สร. ที่แบบ มวพร้อมนี้

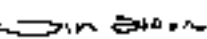
3. เมื่อพนักงานสอบสวน ได้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษว่ามีการกระทำความคิดทางอาญาเกิดขึ้น ให้ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐาน ไปตามอำนาจหน้าที่และให้พิจารณาว่าคดีนั้นเป็นคดีพิเศษหรือไม่ โดยพิจารณาตามลักษณะของกรกระทำความคิดที่กำหนดให้เป็นคดีพิเศษตามข้อ 2. หากเห็นว่าเป็นคดีพิเศษ ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสืบสวนสอบสวนทั้งหมดไปยังกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไป ภายใน 15 วัน นับแต่วันรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ สำหรับความคิดอันเป็นคดีพิเศษตาม มาตรา 21 บรรทัดหนึ่ง (2) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ให้ส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ ภายใน 3 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ตามนัยข้อ 5 แห่ง ข้อบังคับ กคพ. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ในคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. 2547 และให้พนักงานสอบสวนให้ความร่วมมือกับพนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามที่ร้องขอภายหลังจากที่ได้รับสำนวนการสอบสวนไปยังกรมสอบสวนคดีพิเศษแล้ว

4. การดำเนินการสอบสวนคดีความผิดอาญาใด ๆ ที่พนักงานสอบสวนเห็นว่าคดีอาญานั้นไม่เป็นคดีพิเศษ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานและมีความเห็นทางคดีไปตามอำนาจหน้าที่ เมื่อพนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนเพิ่มเติมในภายหลังแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ทำให้การกระทำความคิดนั้นมีลักษณะเป็น

คดีพิเศษ ตาม ประกาศ กคพ.เรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิด ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนนั้นไปยัง กรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไป โดยสำนวนการสอบสวนที่ พนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนไปแล้วนั้น จะถือเป็นส่วนหนึ่งของสำนวน การสอบสวนคดีพิเศษที่ดำเนินการ โดยพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ทั้งนี้ ตาม พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมวรรคที่ ของมาตรา 22 แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547

นอกจากนี้ให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติตาม หนังสือ ศร. ที่ 0031.212/68 ลง 5 ม.ค.49 เรื่อง ประกาศ กคพ.(ฉบับที่ 3) พ.ศ.2548 เรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของ การกระทำความผิด เรื่องการกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดตาม มาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 และ บันทึก ศร. ที่ 0031.212/2104 ลง 11 พ.ค. 50 เรื่อง แนวปฏิบัติเกี่ยวกับคดีที่อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดีพิเศษ โดยเคร่งครัดด้วย

จึงแจ้งมาเพื่อซักซ้อมความเข้าใจและแจ้งให้พนักงานสอบสวนในสังกัดถือปฏิบัติ โดยเคร่งครัดต่อไป

พ.ต.ช.

(วงศก นพรัตน์)

รอง ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

เอกสารประกอบบันทึกที่ ๓ เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบสวนคดีพิเศษ
 ตารางแสดงรายละเอียดของลักษณะการกระทำที่มีความผิดที่อยู่ในที่นาการสอบสวนของกรม
 สอบสวนคดีพิเศษ ที่กำหนดไว้ตามประกาศ กคพ. เรื่องการกำหนดรายละเอียดของลักษณะของ
 การกระทำความผิด มาตรา 21 บรรทัดหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547
 (แผ่นที่ 1)

กฎหมายที่อยู่ในอำนาจ กรมสอบสวนคดีพิเศษ	รายละเอียดลักษณะของการกระทำที่ความผิด กฎหมายฉบับต่าง ๆ	บัญชีท้าย ประกาศ กคพ.
พ.ร.ก.กำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกง ประมวล พ.ร.2517	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 12,15,15/1,15/2 หรือ มีผู้เสียหายทำสำเนาขึ้นไว้ หรือ จำนวนกู้ยืมตั้งแต่ ถึงล้านบาทขึ้นไป	ฉบับที่ 1 ข้อ 1
พ.ร.บ.การแจ้งขึ้นทางการค้า พ.ศ.2542	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 51 (แต่ไม่รวมการ ไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 39) และ มาตรา 54	ฉบับที่ 1 ข้อ 2
พ.ร.บ.การธนาคารพาณิชย์ พ.ศ.2525	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 40, 46 หรือ	ฉบับที่ 1 ข้อ 3
พ.ร.บ.การระดมทุนหรือการเงินทุน ธุรกิจ หลักทรัพย์ พ.ศ.2522	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 71, 72, 75 หรือ 75ตรี, 75จ, 75ข, 75ค, 75ด, 75ฉ, 75ญ, 75บ, 75พ, 75 และ มาตรา 78	ฉบับที่ 1 ข้อ 4
พ.ร.บ.การฉ้อโกง พ.ศ. 2534	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษ ตาม มาตรา 16,17,18 และ มาตรา 26 หรือ มีจำนวนสมาชิกขององค์กรตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป หรือ มูลนิธิหรือองค์กรอื่นใดซึ่งรวมกันทุกองค์เป็นมูลค่า ถึงร้อยล้านบาทขึ้นไป	ฉบับที่ 1 ข้อ 5
พ.ร.บ.ควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ. 2485	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 8 และ มาตรา 8 หรือ มีมูลเป็นเงินตั้งแต่ห้าล้านบาท	ฉบับที่ 1 ข้อ 6
พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกง ประมวล พ.ร.ของรัฐบาล พ.ศ.2542	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 4,5,6,7,8,9 (10, 11, 12 และ มาตรา 13 หรือ มีมูลน่าเชื่อว่ามิใช่เงินทั้งแต่หนึ่ง ร้อยล้านบาทขึ้นไป	ฉบับที่ 1 ข้อ 7
พ.ร.บ.คุ้มครองแบบสัญญาซื้อขายรวม พ.ศ. 2543	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 48,49 และ มาตรา 52 หรือ มีการกระทำความผิดที่มีลักษณะเป็นแหล่งผลิต จำหน่าย หรือว่าเข้ามาในราชอาณาจักรที่มีมูลค่าตั้งแต่ห้า ล้านบาทขึ้นไป	ฉบับที่ 1 ข้อ 8 แก้ไขโดย ฉบับที่ 3 ที่ 1
พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 47 หรือ มีมูลค่า สินค้าหรือบริการ ตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป หรือ ความผิด ที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 48 หรือ มีผู้เสียหายตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป (แต่ไม่รวมการฝ่าฝืน มาตรา 23,24,25 และ มาตรา 26) และ ความผิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 53, 59	ฉบับที่ 1 ข้อ 9

การแสดงผลรายละเอียดของลักษณะการกระทำความคิดที่อยู่ในอำนาจการสอบสวนของกรม
สอบสวนคดีพิเศษ ที่กำหนดไว้ตามประกาศ กคพ. เรื่องการกำหนดรายละเอียดของลักษณะของ
การกระทำความคิด มาตรา 21 บรรทัดที่ (1) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547

(ส่วนที่ 2)

กฎหมายหรืออยู่ในอำนาจ กรมสอบสวนคดีพิเศษ	รายละเอียดลักษณะของการกระทำความคิดตาม กฎหมายอื่นต่าง ๆ	บัญชีท้าย ประกาศ กคพ.
พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2542	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 108, 109, 110, 114 หรือ มีลักษณะเป็นเครื่องหมายการค้า จาหน้า ๕ รับซื้อ เก็บ หรือ นำจำหน่ายในราชอาณาจักร หรือมิใช่เป็นความคิด ที่มีมูลค่า ตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป	ฉบับที่ ๑ ข้อ 10 แก้ไขโดย ฉบับที่ 3 ข้อ ๔
พ.ร.บ.เงินตรา พ.ศ.2501	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 35 หรือ มีมูลค่า ซึ่งว่ากระทำความผิดนั้นอันจะเป็นการทำให้ความน่าเชื่อถือ หรือ นำออกมาใช้ซึ่งวัตถุหรือเครื่องหมายใด ๆ ตามเงินตราอันมี มูลค่าตั้งแต่หนึ่งล้านบาท	ฉบับที่ ๑ ข้อ ๑๑
พ.ร.บ.ชดเชยค่าเสียหายกรณีการตีค่าสิ่งของที่ ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ.2524	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 31, 32 ไม่ว่าจะ กรรมเดียวหรือหลายกรรมต่างกัน ที่มีมูลนายหรือร่วมการตั้ง บริษัท ชุมชนหรือมีการจ่ายเงินหรือรวมเป็นเงินตั้งแต่สิบ ล้านบาทขึ้นไป	ฉบับที่ ๑ ข้อ 2 แก้ไขโดย ฉบับที่ 3 ข้อ 5
พ.ร.บ.ธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ.2485	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 42	ฉบับที่ 1 ข้อ 13
พ.ร.บ.บริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ.2535	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษ ตามมาตรา 193, 197, 216, 217, 221 และ มาตรา 222	ฉบับที่ 1 ข้อ 14 แก้ไขโดย ฉบับที่ 3 ข้อ 6
พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 50, 61 ที่มีมูลฐาน เป็นคดีพิเศษในความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกง หรือฉ้อโกง หรือประทุพพิกัดต่อทรัพย์สิน หรือกระทำความผิดทางวิจิตร กฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยการพนัน กฎหมายว่าด้วยการ ประกอบธุรกิจเงินทุน กฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ ซึ่ง กระทำความผิดกรรมการ ผู้จัดการ หรือ บุคคลใด ซึ่ง รับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องในกาดำเนินการของ สถาบันการเงิน หรือ ความคิดเกี่ยวกับการลักลอบหนี ศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร	ฉบับที่ 1 ข้อ 15

เอกสารประกอบบันทึก สร.เรื่อง แผนปฏิบัติการรณรงค์สวนคดีพิเศษ

ตารางแสดงรายละเอียดของลักษณะการกระทำผิดที่อยู่ในอำนาจการสอบสวนของกรม
สอบสวนคดีพิเศษ ที่กำหนดไว้ตามประกาศ กสท. เรื่องการกำหนดรายละเอียดของลักษณะของ
การกระทำผิดตาม มาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547

(แนบที่ 3)

กฎหมายที่อยู่ในอำนาจ กรมสอบสวนคดีพิเศษ	รายละเอียดลักษณะของการกระทำผิดตาม กฎหมายฉบับใด ๆ	บัญชีท้าย ประกาศ กสท.
พ.ร.บ.มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.2511	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 48, 49 หรือ ที่มี มูลน่าเชื่อว่าการกระทำในลักษณะเป็นแม่ข่ายผลิตใบ หัตถและโรงงาน ช่างกรที่ 3 ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่ มีกำลังน้ำแรงจักรตั้งแต่ห้าสิบลำแรงขึ้นไป หรือ มี คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ที่ นับเข้าในราชอาณาจักรตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป และ ผลิตความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 57 ตาม กฎหมายนี้	ฉบับที่ 1 ข้อ 16
พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 69, 70, 74 ที่มีมูล น่าเชื่อว่าการกระทำในลักษณะเป็นบรรณที่ผลิต แหล่ง จำหน่าย สวนที่เก็บสินค้า หรือได้นำเข้าใน ราชอาณาจักร โดยมิสิ่งของหรือสินค้าไว้ในความ ครอบครองเพื่อจะใช้ในการกระทำผิด หรือซึ่งได้ม โดยการกระทำผิด หรือมิใช่เป็นความผิด อันมีมูลค่า ตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป	ฉบับที่ 1 ข้อ 17 แก้ไขโดย ฉบับที่ 3 ข้อ 7
พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2535	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 98 เฉพาะกรณี กระทำในเขตที่จัดว่าห้ามไว้ซึ่งไป และ ผลิตความผิดที่ มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 95 ตามกฎหมายนี้	ฉบับที่ 1 ข้อ 18
พ.ร.บ.สิทธิบัตร พ.ศ.2522	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 85, 86, 88 หรือ มี มูลน่าเชื่อว่าการกระทำในลักษณะที่เก็บแม่ข่ายผลิต แหล่งจำหน่าย สวนที่เก็บสินค้า หรือได้นำเข้าใน ราชอาณาจักร โดยมิสิ่งของหรือสินค้าไว้ในความ ครอบครองเพื่อจะใช้ในการกระทำผิด หรือ ซึ่งได้ม โดยการกระทำผิดความผิดหรือซึ่งมิใช่เป็นความผิด อันมี มูลค่าตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป	ฉบับที่ 1 ข้อ 19 แก้ไขโดย ฉบับที่ 3 ข้อ 8
พ.ร.บ.หลักทรัพ์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 278, 283, 298 299, 297, 301, 306-314	ฉบับที่ 1 ข้อ 20

ตารางแสดงรายละเอียดของทั้งคณะกรรมการ กระทำความคิดที่ยื่นในอำนาจการสอบสวนของกรม
สอบสวนคดีพิเศษ ที่กำหนดไว้ความประกาศ กคพ. เรื่องการกำหนดรายละเอียดของลักษณะของ
การกระทำความคิด มาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547

(แผ่นที่ 4)

กฎหมายที่อยู่ในอำนาจ กรมสอบสวนคดีพิเศษ	รายละเอียดลักษณะของการกระทำความคิดตาม กฎหมายฉบับต่าง ๆ	บัญชีท้าย ประกาศ กคพ.
ประมวลรัษฎากร	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 37, 38, 49, 51, 52(7) ไม่ว่าจะเป็นความผิดธรรมดาหรือหลายกรรม ต่างกัน ที่มีมูลน่าเชื่อว่าเป็นเหตุให้รัฐขาดรายได้เป็นเงิน ภาษีอากรรวมเบียดเบียนและเงินเพิ่มตั้งแต่สิบล้านบาท ขึ้นไป	ฉบับที่ 2 ข้อ 1 แก้ไขโดย ฉบับที่ 3 ข้อ 9
พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.2496	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 27, 27พวิ, 60, 96 และ มาตรา 97 พศ. ไม่ว่าจะเป็นความผิดธรรมดาหรือหลาย กรรมต่างกัน ที่มีมูลน่าเชื่อว่ามีของกลางมูลค่าราคาของ รวมค่าอากรเข้าแล้วแล้วรวมเป็นเงินตั้งแต่สามล้านบาท ขึ้นไป หรือมีการฉ้อค่าอากรหรือของขึ้นสำภาษี โดยทุจริต รวมเป็นเงินตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป	ฉบับที่ 2 ข้อ 2 แก้ไขโดย ฉบับที่ 3 ข้อ 9
พ.ร.บ.ภาษีศุลกากร พ.ศ.2527	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 147, 161, 162, 165 และ มาตรา 167 ไม่ว่าจะเป็นความผิดธรรมดาหรือหลาย กรรมต่างกัน ที่มีมูลน่าเชื่อว่ามีมูลค่าหรือปริมาณของ สินค้าหรือบริการที่คำนวณรวมกันเป็นเงินตั้งแต่สิบล้าน บาทขึ้นไป	ฉบับที่ 2 ข้อ 3 แก้ไขโดย ฉบับที่ 3 ข้อ 9
พ.ร.บ.เงิน พ.ศ.2493	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 33, 33พวิ, 33ควิ, 34 และ มาตรา 34พวิ ที่มีมูลน่าเชื่อว่ามีปริมาณเงินตั้งแต่ หนึ่งหมื่นลิตรขึ้นไป	ฉบับที่ 2 ข้อ 4
พ.ร.บ.เงิน พ.ศ.2509	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 45, 50 ที่มีหรือมี มูลน่าเชื่อว่ามีปริมาณยาสูบหรือกาเส้น น้ำหนักตั้งแต่หนึ่ง กิโลกรัมขึ้นไป	ฉบับที่ 2 ข้อ 5

ทั้งนี้ รายละเอียดปรากฏตามประกาศ กคพ. เรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะ
ของการกระทำความคิด ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.
2547 ฉบับที่ 1-3

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กว.
ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๑๖๔๑

โทร. ๐๒ ๒๐๕ ๓๔๖๖
วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๔

เรื่อง แจ้งประกาศ กคพ. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ เรื่องกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ ๒๕๔๗

ผบช.ภ., น., ภ.๑-๙, ศชต., บัศ., ศตม. และ จตร. (พบ จต.)

ด้วย กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้มีหนังสือด่วนที่สุดที่ ด.ธ ๐๘๐๐ /ว ๓๙๓ ลงวันที่ ๒๑ ก.พ. ๒๕๕๔ ส่ง ประกาศ กคพ. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ เรื่องกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ อันมีผลเป็นการบ่งชี้กับประกาศ กคพ. เรื่องกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ฉบับเดิมทั้งหมด และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ตามเล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๑๙ ง อันทำให้ประกาศ กคพ. ดังกล่าวมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นต้นไป มาถึง คร. เพื่อแจ้งเวียนหน่วยงานในสังกัดทราบและปฏิบัติ

คร. พิจารณาแล้ว เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับคดีพิเศษระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษและหน่วยงานในสังกัด คร. เป็นไปโดยเรียบร้อย และถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด จึงให้แจ้งพนักงานสอบสวน และเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในสังกัดเพื่อทราบและถือปฏิบัติ ทั้งนี้ ให้เก็บไปควบคุมข้อบังคับ กคพ. ว่าด้วย การปฏิบัติหน้าที่ในคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๕๔ และแนวทางการประสานงานเพื่อปฏิบัติตามประกาศ กคพ. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามที่แจ้งมาด้วย

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท.

(สมยศ พุ่มพันธุ์ม่วง)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.ปรว.ผบ.ตร.

ดำรงค์ที่สุต

ที่ ๒๒ ๑๘๓๐/๒ ๒๕๕๓

กรมสอบสวนคดีพิเศษ

๑๐๘ หมู่ ๓ ถนนแจ้งวัฒนะ

แขวงทุ่งทองหล่อ เขตหลักสี่

กรุงเทพฯ ๑๐๒๕๐

เลขที่ ๓๔๔

วันที่ ๒๕ ก.พ. ๒๕๕๓

เรื่อง ๖๖

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง แจ้งประกาศ กคท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๔ เรื่องกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำ ความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สิ่งส่งมาด้วย ๑. ประกาศ กคท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๔ เรื่องกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำ ความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓ จำนวน ๕ แผ่น
๒. ข้อบังคับ กคท. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่เป็นคดีพิเศษระหว่างหน่วยงาน พ.ศ. ๒๕๕๓ จำนวน ๕ แผ่น
๓. แนวทางการประสานงานเพื่อปฏิบัติตามประกาศ กคท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๔ เรื่องกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำ ความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓ จำนวน ๕ แผ่น

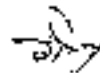
ด้วยคณะกรรมการคดีพิเศษได้ออกประกาศ กคท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๔ เรื่องกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำ ความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๔ มีผลเป็นการยกเลิกประกาศ กคท. เรื่องกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำ ความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓ ฉบับเดิมทั้งหมด และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ตามเลข ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๑๕ ง อันทำให้ประกาศ กคท. ดังกล่าวมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เป็นวันไป

ประกาศ กคท. ฉบับดังกล่าว มีผลเป็นการยกเลิกประกาศ กคท. เรื่อง กำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำ ความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓ ฉบับเดิมทั้งหมด และมีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของลักษณะของการกระทำ ความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓ และทั้งแก้ไขเพิ่มเติม จากการที่ใช้เกณฑ์เรื่องมูลค่าความเสียหาย จำนวนผู้เสียหาย หรือพฤติการณ์อย่างอื่นประกอบกับบทบัญญัติของกฎหมายตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายประกาศ กคท. ในการพิจารณาเกี่ยวกับการพิจารณาโทษว่าลักษณะของการกระทำ ความผิดตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) (ก) (ข) (ค) (ง) และ (จ) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับบทบัญญัติของกฎหมายตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายประกาศ กคท. ฉบับนี้แทน ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓ ทั้งนี้

- ๒ -

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับคดีพิเศษตามประกาศ กคท.ฉบับดังกล่าวระหว่าง
การสอบสวนคดีพิเศษหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเป็นไปโดยเรียบร้อย กรมเลขาธิการพิเศษจึงขอส่งสำเนา
ประกาศ กคท.ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๔ เรื่องกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็น
คดีพิเศษตามมาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.๒๕๔๗, ข้อบังคับ
กคท.ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ในคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง พ.ศ.๒๕๕๓ และแนวทางการ
ประสานงานเพื่อปฏิบัติตามประกาศ กคท. - มาย้งท่านเพื่อโปรดทราบและเพื่อแจ้งเวียนหน่วยงานในสังกัด
ทราบและปฏิบัติด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายราจิต เพ็งศิริรัฐ)

อธิบดีกรมเลขาธิการคดีพิเศษ

กลุ่มงานเลขานุการเลขาธิการคดีพิเศษ

โทร. ๐ ๒๖๓๙ ๘๘๘๘ ต่อ ๑๔๑๒

โทรสาร ๐ ๒๖๓๕ ๘๘๘๓

เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๑๘ ง

หน้า ๓๖
ราชกิจจานุเบกษา

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

ประกาศ กคพ.

(ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๔

เรื่อง กำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ
ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ (๓) และมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ กคพ. จึงออกประกาศดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า "ประกาศ กคพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๔ เรื่อง กำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓"

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศ กคพ. เรื่อง กำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓

(๒) ประกาศ กคพ. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ เรื่อง กำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๓

(๓) ประกาศ กคพ. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ เรื่อง กำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ข้อ ๔ ให้เลิกความผิดทางอาญาตามกฎหมายที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓ และคดีความผิดอาญาตามกฎหมายที่กำหนดเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ว่าด้วยการกำหนดคดีพิเศษเพิ่มเติมตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เฉพาะความผิดซึ่งมีรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายประกาศนี้ และลอบตีกรรมสอบสวนคดีพิเศษมีคำสั่งให้ทำการสอบสวน เป็นคดีพิเศษที่จะต้องดำเนินการสืบสวนและสอบสวนตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๕ ให้บรรดาคดีพิเศษที่ได้ดำเนินการตามรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดตามประกาศ กคพ. ข้อ ๓ (๑) (๒) หรือ (๓) และอยู่ระหว่างการดำเนินการของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ในวันที่ประกาศใช้ฉบับนี้ให้บังคับ ยังคงเป็นคดีพิเศษและอยู่ในอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษต่อไปจนคดีถึงที่สุด

๓. สติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า

สติความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามกฎหมายตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓๐. สติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

สติความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามกฎหมายตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๐๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓๑. สติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการค้าขายระหว่างราชอาณาจักรกับต่างประเทศ

สติความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามกฎหมายตรา ๓๓ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการค้าขายระหว่างราชอาณาจักรกับต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๔

๓๒. สติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย

สติความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามกฎหมายตรา ๖๖ แห่งมาตรา ๖๕ ถึงมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๘๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓๓. สติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

สติความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามกฎหมายตรา ๓๔๔ มาตรา ๓๔๕ มาตรา ๓๓๖ มาตรา ๓๓๗ มาตรา ๓๓๘ และมาตรา ๓๓๙ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓๔. สติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

สติความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามกฎหมายตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สติความผิดมูลฐานบัญชีพิเศษซึ่งอยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ

๓๕. สติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

สติความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามกฎหมายตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ ยี่สิบ และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓๖. สติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

สติความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามกฎหมายตรา ๖๔ มาตรา ๗๐ และมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

๓๗. สติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

สติความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามกฎหมายตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓๘. สติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยวิธีบัตร

สติความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามกฎหมายตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีบัตร พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๑๙. สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

สถิติความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามกฎหมายตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๘๘ มาตรา ๒๘๘ มาตรา ๒๘๖ มาตรา ๒๘๓ มาตรา ๓๐๑ และมาตรา ๓๐๖ ถึงมาตรา ๓๑๕ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒๐. สถิติความผิดตามประมวลรัษฎากร

สถิติความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามกฎหมายตรา ๓๗ มาตรา ๔๐/๔ มาตรา ๔๐/๕ และมาตรา ๔๑/๒๓ (๗) แห่งประมวลรัษฎากร และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒๑. สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

สถิติความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามกฎหมายตรา ๖๕ มาตรา ๖๗ ทวิ มาตรา ๖๐ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ พ.ศ. แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒๒. สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

สถิติความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามกฎหมายตรา ๑๔๕ มาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๑๖๔ และมาตรา ๑๖๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒๓. สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยอาญา

สถิติความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามกฎหมายตรา ๓๓ มาตรา ๓๓ ทวิ มาตรา ๓๓ ทวิ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติอาญา พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒๔. สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ

สถิติความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามกฎหมายตรา ๕๔ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ดร.

โทร. 02 205 3466

ที่ 0031.2/2 67040

วันที่ ๔ กันยายน 2551

เรื่อง การเบิกค่าพาหนะเดินทางของนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์

ศษช.น., ก., ก.1 - ๑, บ.ศ., ศคช.

ด้วย ดร. ได้รับหนังสือจากนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เป็นข้าราชการ แจ้งปัญหาการเดินทางของนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ไม่เบิกค่าพาหนะให้ โดยให้เบิกจาก ดร. และหนังสือจากนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เป็นบุคลากรนอก แจ้งปัญหามาหน่วยงาน สอบสวนปฏิบัติ ไม่เบิกค่าพาหนะเดินทางให้ ซึ่ง ดร.พิจารณาแล้วเห็นว่าตาม บ.วิ.อ. มาตรา 12 ทวิ วรรคสอง กำหนดว่า "ให้นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ความบรรลุนึ่งได้รับค่าตอบแทนตามระเบียบ ที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง" และตามระเบียบกระทรวง ยุติธรรม ว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนและค่าพาหนะเดินทางแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วม ในการร้องทุกข์การสอบสวน การไต่สวนมูลฟ้องและการพิจารณาคดี มาตรา 12 ทวิ วรรคสอง ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 12 ทวิ พ.ศ. 2549 ข้อ 4 กำหนดว่า "ให้พนักงานสอบสวนหรือศาลตั้งจ่ายค่าตอบแทนและ ค่าพาหนะเดินทางแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การไต่สวนมูลฟ้อง และการพิจารณาคดี มาตรา 12 ทวิ วรรคสอง ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 12 ทวิ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน ข้อ 5 และ ข้อ 6" ดังนั้น ดร. จึงต้องขึ้นทบทวนเบิกค่าพาหนะเดินทาง ให้แก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ โดยกำหนดแนวทางการเบิกจ่าย ดังนี้

1) กรณีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เป็นข้าราชการ ปัจจุบัน ดร. ไม่ได้ ตั้งงบประมาณค่าพาหนะเดินทางของนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ไว้ จึงให้พนักงานสอบสวน ถือปฏิบัติตามหนังสือ ดร. ที่ 0031.2/2/0755 ลง 24 ม.ค. 2551 เรื่อง การเบิกจ่ายค่าพาหนะ ของนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตาม บ.วิ.อ. โดยให้เบิกกับต้นสังกัดไปฝากหน่วยงานที่ ดร. จะได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้ว

2) การกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ให้ได้หลักเกณฑ์ตาม พ.ร.อ. ค่าใช้จ่าย ในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 มาตรา 22 ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 5 ลงมา หรือตำแหน่งที่ เทียบเท่าโดยปกติให้ใช้ยานพาหนะประจำทางและให้เบิกค่าพาหนะโดยปกติ ในกรณีที่ไม่มี ยานพาหนะประจำทางหรือมีแต่ต้องการความรวดเร็วเพื่อประโยชน์นำราชการให้ใช้พาหนะอื่นได้ แม้ผู้เดินทางจะต้องรับผิดชอบผลและความจำเป็นไว้ในรายงานการเดินทางหรือหลักฐานการขอเบิกเงิน ค่าพาหนะนั้น ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ในอัตราที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100 บาท/วัน

3) กรณีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เป็นบุคลากรนอกให้เบิกจ่ายได้ โดยไม่ต้องรอให้ได้รับการจัดสรรงบประมาณก่อน ถ้าหากการเทียบตำแหน่งบุคลากรนอกที่ไม่ได้เป็น

/ข้าราชการ.

ข้าราชการหรือถูกจ้างกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน เพื่อใช้สิทธิเบิกค่าจ้างขยับในการเดินทางไปราชการได้ เท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ให้ใช้สิทธิยกย่องการเทียบตำแหน่งตามหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค. 0502/3649 ลง 25 มี.ค. 2526 เรื่อง การเบิกค่าจ้างขยับในการเดินทางไปราชการของผู้ที่มีได้เป็นข้าราชการ หรือถูกจ้าง, หนังสือด่วนที่สุด ที่ กค. 0409.7/ว 56 ลง 22 มี.ค. 2548 เรื่อง การเทียบตำแหน่ง มณฑลวิเศษ ที่ กค. 0409.7/ว. 28 ลง 18 เม.ย. 2549 เรื่อง การเทียบตำแหน่ง

4) สำหรับการเชิญนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ให้เชิญนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่ขึ้นทะเบียนไว้กับกระทรวงยุติธรรมที่ทำงานที่ไมเขตจังหวัดเดียวกันเป็นหลัก เว้นแต่ในจังหวัดนั้น ไม่มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ให้เชิญจากจังหวัดที่ใกล้เคียงที่สุด

จึงเรียนเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติ

พ.ต.อ.

(ธานี สมบูรณ์ทรัพย์)

รอง ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

คร.

โทร. 0 2205 3466 โทรสาร 0 2251 2662

ที่ 0031.212/ 0756

วันที่ ๔๒ มกราคม 2551

เรื่อง การเบิกจ่ายค่าพาหนะของนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตาม ป.วิ.อาญา

ผบช.น., ผ.๑-๑, ก., ปล. และ ศคช.

ด้วย กระทรวงยุติธรรม ได้มีหนังสือ ที่ ยช 0207/05720 ลง 25 ต.ค. 2550 แจ้งว่า กรมบัญชีกลาง ได้ขอหนังสือของกระทรวงยุติธรรม เรื่องการเบิกจ่ายค่าพาหนะของนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตาม ป.วิ.อาญา ตาม พ.ร.ฎ.ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม สรุปสาระสำคัญดังนี้

1. ข้อกำหนดใดแห่ง พ.ร.ฎ.ที่กำหนดให้ข้าราชการที่ไปทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์มีสิทธิได้รับค่าพาหนะในการเดินทางไปราชการตามหนังสือ กระทรวงการคลัง ที่ กท 05027/13649 ลง 25 มี.ค. 2526

กรมบัญชีกลางได้ตอบข้อหาว่า พ.ร.ฎ.ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 7, มาตรา 8, มาตรา 13 และ มาตรา 14 กำหนดให้ผู้เดินทางไปราชการชั่วคราวซึ่งเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้รวมที่ พ.ร.ฎ. กำหนด (ให้แก่ เบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการ) กรณีการเดินทางเพื่อเข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การไต่สวนมูลฟ้องและการพิจารณาตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 12 ทวิ ของนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เป็นข้าราชการดังกล่าว จึงเป็นการเดินทางไปปฏิบัติราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาตามนัยมาตรา 13(1) แห่ง พ.ร.ฎ. ขอยมมีสิทธิได้รับค่าพาหนะซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ นับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปราชการตามนัยมาตรา 7 บรรทัดแรก มาตรา 8 และ มาตรา 14 (3)

2. กรณีที่กำหนดว่านักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ ซึ่งเป็นข้าราชการให้ใช้สิทธิเบิกจ่ายค่าพาหนะได้ตามระดับตำแหน่งปัจจุบันของตนนั้น หมายความว่า ข้าราชการต้องมีพิกัดคำสั่งจัดใช้หรือไม่หรือต้องเบิกจ่ายหน่วยงานที่มีคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการได้ โดยการที่ยกตำแหน่งเดิมที่กระทรวงการคลังกำหนด

กรมบัญชีกลางได้ตอบข้อหาว่า โดยหลักการหน่วยงานใดเป็นเจ้าของเรื่องหรือการไปปฏิบัติราชการครั้งนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของหน่วยงานใด หน่วยงานนั้นก็ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

ในการเดินทางที่เพิ่มขึ้น และเมื่อข้าราชการผู้เดินทางได้รับเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากส่วนราชการเจ้าของเรื่องหรือส่วนราชการที่อ้างข้าราชการดังกล่าวในการร้องทุกข์ สอบสวน ได้สำเนาหลักฐานหรือพินิจพิจารณาแล้ว ก็ไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการจากส่วนราชการต้นสังกัดอีก และหากตรวจสอบพบว่าข้าราชการผู้ใดเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางซ้ำซ้อนโดยเบิกจ่ายจากส่วนราชการต้นสังกัดอีก ย่อมถือว่ามีความผิดและต้องคืนเงินในส่วนที่ซ้ำซ้อนให้แก่ทางราชการ

อย่างไรก็ดี เพื่อให้เกิดความชัดเจน ส่วนราชการเจ้าของเรื่องหรือส่วนราชการที่อ้างข้าราชการในการร้องทุกข์ ดังกล่าว จะแจ้งในหนังสือเชิญหรือหมายเรียกให้ชี้แจงว่าค่าใช้จ่ายในการเดินทางในราชการ ส่วนราชการเจ้าของเรื่องหรือส่วนราชการที่อ้างข้าราชการ ในการร้องทุกข์ ดังกล่าวจะเป็นผู้เบิกจ่ายให้ก็ได้

ตรา. พิจารณาสืบ เห็นว่า เพื่อให้การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเพื่อร่วมในการสอบสวนคดีอาญา ตาม ป.วิ.อาญา ของนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ที่เป็นข้าราชการของหน่วยงานของรัฐเกิดความซ้ำซ้อน และเป็น ไปตามหนังสือระเบียบข้อหาหรือของกรมบัญชีกลาง จึงให้พนักงานสอบสวนแจ้งหน่วยงานต้นสังกัดของนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ ที่ได้เชิญหรือเรียกให้มาร่วมในการร้องทุกข์การสอบสวน โดยระบุให้ชัดเจนในหนังสือเชิญหรือหมายเรียกว่า "ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ (แล้วแต่กรณี) ขอให้เบิกจากส่วนราชการต้นสังกัด" เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เป็นการปฏิบัติราชการ ตาม ป.วิ.อาญา ส่วนคำตอบแทนแก่นักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมการสอบสวนคดีอาญา ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการ ค่าตอบแทนแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์การสอบสวน การได้สำเนาฟ้อง และการพิจารณาตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 12 ทวิ พ.ศ. 2549

จึงลงนามเพื่อทราบและถือปฏิบัติ พร้อมนี้ได้แนบเอกสารที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว

พล.ต.ช.

S. S. S.

(ธานี สมบูรณ์ทรัพย์)

รอง ผบ.ตร. / รรท. ผบ.ตร.

เล่ม ๑๒๓ ตอนพิเศษ ๕๘ ง

หน้า ๓๐
ราชกิจจานุเบกษา

๒๒ กันยายน ๒๕๕๕

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนและค่าพาหนะเดินทางแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์

ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การได้สวนมูลฟ้องและการพิจารณา

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญามาตรา ๑๒ พวิ

พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการจ่ายค่าตอบแทนและค่าพาหนะเดินทางแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การได้สวนมูลฟ้อง และการพิจารณาให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ พวิ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ กระทรวงยุติธรรมโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทน ค่าพาหนะเดินทางแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การได้สวนมูลฟ้อง และการพิจารณา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญามาตรา ๑๒ พวิ พ.ศ. ๒๕๕๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การได้สวนมูลฟ้องและการพิจารณา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญามาตรา ๑๒ พวิ พ.ศ. ๒๕๕๑

บรรดาบทบัญญัติของข้อบังคับหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ขัดแย้งหรือซ้ำซ้อนกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้พนักงานสอบสวนหรือศาลสั่งจ่ายค่าตอบแทนและค่าพาหนะเดินทางแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การได้สวนมูลฟ้อง และการพิจารณา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญามาตรา ๑๒ พวิ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ในข้อ ๕

และข้อ ๖

หน้า ๘๐

เล่ม ๑๑๓ ตอนพิเศษ ๕๘ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๒ กันยายน ๒๕๔๕

ข้อ ๕ สำหรับแทนที่จ่ายให้แก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ ให้มีกร่ายเมื่อปฏิบัติหน้าที่
ในอัตรา เกณฑ์ร้อยละ ๕๐๐ บาท โดยให้เบิกจ่ายไม่เกินคนละ ๘ ครั้งต่อวัน

ข้อ ๖ นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่พนักงานสอบสวนหรือศาลขอให้มาให้ความเห็น
นิติเวชได้รับค่าพาหนะเดินทาง ดังนี้

๖.๑ ผู้ที่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการ ให้ใช้สิทธิเบิกจ่ายได้ตาม
พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๖.๒ ผู้ที่เป็นบุคคลภายนอก ให้มีสิทธิในการเบิกจ่ายได้ตามพระราชกฤษฎีกา
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยถือว่าตำแหน่งนักจิตวิทยา
หรือนักสังคมสงเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๗ ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมรักษาสถาบันระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณพิทักษ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมตำรวจ โทร. 2552358

ที่ 0606.6/ 794 วันที่ ๙ เมษายน 2540

เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงและค่าภาษามือ

เรียน ขบ.บ., ผบ.บ., ผบ.บ.ภ., ผบ.บ.ตร. : 9 , ผบ.บ.ศตม., ผบ.บ.ศ. , จศ. , จอ.ตร.

ตามที่ ตร. มีหนังสือส่วนที่สด ที่ พ ๐5๐2.๖/17086 ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2539 เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย เพื่อกิจการนายร้อย ขนบฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ลงนามในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงและค่าภาษามือที่พนักงานสอบสวนจัดหาให้แก่ผู้ต้องหา ผู้ต้องหา จำเลย หรือทนาย ความประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 18 และมาตรา 13 ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2539 ซึ่งกระทรวงการคลังให้ความเห็นชอบแล้ว นั้น

บัดนี้ กระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงและค่าภาษามือที่พนักงานสอบสวนจัดหาให้ ความประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 13 และมาตรา 13 ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2539 มาเรียบร้อยแล้ว และขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวโดยเคร่งครัด หวังว่า

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

น.ต.อ.

(ชัชวาลย์ สุขสมจิตร)

รอง ผบ.ตร. (ผ.บ.ตร.)

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างค่าจ้างและค่าตอบแทนให้แก่

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 13 และมาตรา 13 ทวิ

พ.ศ. 2539

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างค่าจ้างและค่าตอบแทน
ที่พนักงานสอบสวนจัดหาให้แก่ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือพยานในคดีอาญา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 วรรคห้า และมาตรา 13 ทวิ วรรคสอง แห่ง
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2539 และกระทรวงมหาดไทย โดยความเห็นชอบของ
กระทรวงการมหาดไทยจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างค่าจ้างและค่าตอบแทน
ที่พนักงานสอบสวนจัดหาให้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 13 และ มาตรา 13 ทวิ พ.ศ. 2539"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 18 พฤศจิกายน 2539 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือตำรวจหัวหน้าหน่วยงานซึ่งจ่ายค่าจ้างค่าจ้างและค่าตอบแทน
หรือค่าตอบแทนที่พนักงานสอบสวนจัดหาให้แก่นักกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 13
และมาตรา 13 ทวิ เป็นค่าตอบแทนพนักงานสอบสวนได้ปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้นแล้ว ทั้งนี้ ตามแบบกำหนดที่
กำหนดในข้อ 4 และ ข้อ 5

ข้อ 4 ค่าจ้างที่จ่ายให้แก่ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องหาในคดีอาญา ให้คิดเป็นรายชั่วโมงในอัตรา
ตามที่พนักงานสอบสวนเห็นสมควรกำหนด แต่ต้องไม่เกินกว่าชั่วโมงละ 300 บาท และไม่เกินชั่วโมง
ละ 500 บาท แต่ค่าจ้างที่จ่ายแก่ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องหาในคดีอาญาสำหรับปฏิบัติหน้าที่ในครั้งหนึ่งครั้งมี
จำนวนไม่น้อยกว่า 300 บาท

ข้อ 5 ในการกำหนดอัตราค่าจ้างที่คิดให้แก่ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องหาในคดีอาญา ให้หัวหน้า
สถานีตำรวจหรือตำรวจหัวหน้าหน่วยงาน พิจารณาถึงความยากง่ายในการปฏิบัติหน้าที่ ความหมาย
มูลคดีและความเห็นความจำเป็นในการให้ค่าตอบแทนแก่ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องหาในคดีอาญา ตลอดจนพฤติการณ์อื่นใดที่
พนักงานสอบสวนเห็นสมควรนำมาประกอบการพิจารณา

ข้อ 6 ให้อธิบดีกรมตำรวจรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540

บทที่ ๓

การสอบสวน ผู้เสียหาย

พยาน ผู้ต้องหา

ความมาก บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ _____ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 205-3466
 ที่ ๐๐๐4.61/1๕๗๙ วันที่ ๒1 กุมภาพันธ์ 2544
 เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการสอบสวนคดีอาญา

ของ ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร., ผบ.ช., ผบ.ก. หน่วยขึ้นตรงต่อ ตร. และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 บัญญัติว่าการใช้อำนาจโดย
 ทงการของรัฐต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพของประชาชนตามบทบัญญัติแห่ง
 รัฐธรรมนูญ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนจะต้องใช้ความสุจริตระมัดระวังมิให้เกิด
 ความเสียหายแก่ประชาชน พนักงานสอบสวนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักกฎหมายอย่างชัดเจน
 และปฏิบัติต่อประชาชนทุกคนโดยเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติงานของพนักงาน
 สอบสวนสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จึงให้ยกเลิกหนังสือ ตร.ที่ 0606.6/2787 ลงวันที่
 9 มี.ค. 2541 เรื่องแนวทางปฏิบัติในการสอบสวนคดีอาญา และให้ใช้แนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้แทน

1. การรับแจ้งความ

เมื่อมีผู้มาแจ้งความกับพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนพิจารณาและ
 คำนึงการดังนี้

1.1 ถ้าการแจ้งความนั้นเป็นคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษตามกฎหมาย ให้พนักงาน
 สอบสวนรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษไว้ และดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการรับคำร้องทุกข์หรือ
 คำกล่าวโทษ เพื่อทำการสอบสวนคดี เน้นคดีต่อไปนี้

1.2 หากการแจ้งความนั้นมิใช่เป็นคำร้องทุกข์หรือมิใช่คำกล่าวโทษหรือเป็นเรื่อง
 ทางแพ่ง ให้พนักงานสอบสวนลงรายงานประจำวันแจ้งข้อกฎหมายไว้เป็นหลักฐาน แล้วแจ้งให้ผู้แจ้ง
 ความทราบ และลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน

2. การแจ้งข้อกล่าวหาและการจับของพนักงานสอบสวน

อำนาจและหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจย่อมเป็นไปตามกฎหมาย และ
 จัดตั้งขึ้นหลายอันว่าด้วยอำนาจและหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจนั้น ๆ ตาม ป.วิ.อาญา
 มาตรา 16 ส่วนการแจ้งข้อกล่าวหา และการจับโดยพนักงานสอบสวนนั้น กฎหมายให้อำนาจไว้
 โดยเฉพาะต่างจากการจับโดยพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจทั่ว ๆ ไปดังนี้

ในกรณีที่รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษไว้แล้ว เมื่อผู้ต้องหาสามารถปรากฏตัวที่
 พนักงานสอบสวน โดยอุกฤษฎ หรือส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง ให้พนักงานสอบสวน
 แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ต้องหาทราบตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 134 ส่วนการจะจับและจับกุม หรือจะปล่อย

รัฐมนตรี ตามอำนาจของพนักงานสอบสวนที่บัญญัติไว้ใน ป.วิ.อาญา มาตรา 136 นั้น ให้พนักงานสอบสวนพิจารณาพิจารณาข้อเท็จจริงตามหลักฐานที่ได้รวบรวมไว้แล้วว่ามีเหตุผลเพียงพอที่จะได้ความขึ้น ผู้กระทำความผิดอย่างไร หรือไม่

3. การแจ้งข้อกล่าวหา การจับ การคุมขัง หรือการออกหมายเรียกตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา

เมื่อจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 6 บัญญัติให้ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้ และตามมาตรา 165 มาตรา 167 ได้บัญญัติถึง ข้อยกเว้นและข้อพึงปฏิบัติสำหรับตำรวจและพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับการจับ การคุมขัง หรือการออก หมายเรียกตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาไว้หลายประการ อันเป็นการบัญญัติถึงการ ปฏิบัติที่แตกต่างไปจากการปฏิบัติต่อกฎเกณฑ์ทั่วไปที่มีได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งสามารถสรุปหลักการปฏิบัติของตำรวจและพนักงานสอบสวนได้ดังนี้

3.1 นอกสมัยประชุม การแจ้งข้อกล่าวหา การจับ การคุมขัง การปล่อยชั่วคราว หรือ การออกหมายเรียกตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา สามารถดำเนินการได้ตามปกติ เช่นเดียวกับกับบุคคลที่มีได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา

3.2 ในระหว่างสมัยประชุม ห้ามมิให้จับ คุมขัง หรือหมายเรียกตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ไปทำการสอบสวนในฐานะที่สมาชิกผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา เว้นแต่ ในกรณีที่ได้รับอนุญาตจากสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิก หรือในกรณีที่จับในขณะกระทำความผิด

ข้อห้ามดังกล่าวข้างต้น ไม่ใช่เอกสิทธิ์เฉพาะตัวของผู้ที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาที่จะละเมิดได้ด้วยตนเอง เพราะเป็นข้อห้ามที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ ส่วนรวมของประเทศชาติ การปฏิบัติของตำรวจหรือพนักงานสอบสวนในเรื่องนี้จะต้องพิจารณาโดยละเอียดรอบคอบว่ามีหลักฐานการได้รับอนุญาตจากสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิกอยู่หรือไม่

การได้รับอนุญาตจากสภา หมายความว่า การได้รับอนุญาตโดยมติของสภาที่ ผู้นั้นเป็นสมาชิกท่านั้น

3.3 ในระหว่างสมัยประชุม เมื่อมีการจับตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาในขณะกระทำความผิด ให้หัวหน้าหน่วยงานชั้นต้นของผู้ที่จับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา รายงานไปยังประธานสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิก และ คร. ทราบ โดยพลัน

เมื่อได้รายงานให้ประธานสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิกทราบดังกล่ามาแล้ว และ ประธานสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิกสั่งให้ปล่อยผู้ถูกจับ ให้จัดการปล่อยผู้ถูกจับไปโดยพลัน แล้วให้รายงาน คร. ทราบ

3.4 ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาถูกควบคุมตัวอยู่ในระหว่างสอบสวนก่อนสมัยประชุม เมื่อถึงสมัยประชุมพนักงานสอบสวนสามารถควบคุมผู้ถูกจับต่อไปได้ แต่ต้องปล่อยตัวไปทันทีเมื่อประธานแห่งสภาที่ผู้ให้เป็นผู้เป็นสมาชิกร้องขอ

การปล่อยตัวดังกล่าว ให้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ปล่อยถึงวันสุดท้ายแห่งสมัยประชุม ดังนั้น เมื่อสิ้นสุดวันสุดท้ายแห่งสมัยประชุมพนักงานสอบสวนต้องจัดการนำตัวผู้ถูกปล่อยมาควบคุมตัวไว้ตามกฎหมายต่อไป

3.5 ในระหว่างสมัยประชุม หากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาทั้งเป็นผู้ต้องหา และสภาที่ผู้ต้องหาเป็นสมาชิกอยู่ไม่อนุญาตให้เข้าหรือหมายเรียกตัวสมาชิกผู้นั้นมาทำการสอบสวนในฐานะผู้ต้องหา หรือยังอยู่ในระหว่างกระบวนการพิจารณาของสภา แต่สมาชิกผู้นั้นเข้าหาพนักงานสอบสวนของให้พนักงานสอบสวนเพียงแจ้งข้อกล่าวหาให้ทราบ และทำการสอบสวนไว้กับผู้ต้องหา แต่ห้ามมิให้จับสมาชิกผู้นั้น

4. การสอบสวนเกี่ยวกับพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดี

ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 147 ได้บัญญัติว่า "เมื่อมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ให้ลงคดีแล้ว ห้ามมิให้มีการสอบสวนเกี่ยวกับบุคคลนั้นในครั้งเดียวกันนั้นอีก เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดีซึ่งน่าจะทำให้ศาลลงโทษผู้ต้องหาผู้นั้นได้" ปรากฏว่า พนักงานสอบสวนยังมีความเข้าใจแตกต่างกับว่าอะไรคือพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดี ทั้ง คร. กมิได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวนี้ไว้จึงวางแนวทางปฏิบัติไว้ดังนี้

4.1 การพิจารณาว่าพยานหลักฐานใดเป็นพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดีนั้น ต้องประกอบด้วยเหตุผลทางทฤษฎีว่าพยานหลักฐานใหม่นั้นมีความสำคัญแก่คดีถึงขนาดที่อาจจะทำให้ศาลลงโทษผู้ต้องหาผู้นั้นได้ ตามนัย ป.วิ.อาญา มาตรา 147 จึงเป็นเรื่องที่อยู่ในดุลยพินิจของพนักงานสอบสวน

4.2 หากพนักงานสอบสวนได้พิจารณาแล้วเห็นว่า มีพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดีซึ่งน่าจะทำให้ศาลลงโทษผู้ต้องหาได้แล้ว ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปเช่นเดียวกับ การสอบสวนคดีอาญาทั่วไป โดยไม่ต้องจัดให้มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษใหม่

"พยานหลักฐานใหม่" หมายความว่า ถึง พยานหลักฐานที่ไม่เคยมีอยู่ในชั้นสอบสวนเดิม ส่วนพยานบุคคลที่มีอยู่แล้วในชั้นสอบสวนเดิมแต่พนักงานสอบสวนได้สอบถามให้รายละเอียดหรือขาดประเด็นสำคัญ และต่อมามีภายหลังได้สอบสวนพยานบุคคลนั้นในรายละเอียดหรือใหม่ ประเด็นสำคัญเพิ่มเติมเช่นนี้ไม่ถือว่าเป็นพยานหลักฐานใหม่

4.3 เมื่อผู้เสียหายหรือผู้หนึ่งผู้ใดร้องขอให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนในเรื่องที่พนักงานอัยการ ได้มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ให้ลงคดีแล้ว โดยมอบพยานหลักฐานให้พนักงานสอบสวนและอ้างว่าพยานหลักฐานที่มอบให้นั้นเป็นพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดีซึ่งน่าจะทำให้ศาลลงโทษผู้ต้องหาผู้นั้นได้ ให้พนักงานสอบสวนนำพยานหลักฐานนั้นไว้ดำเนินการ

4.4 การดำเนินการของหน่วยงานสอบภายในเรื่องนี้ ให้ให้สำนักงานคดีหรือสำนักงาน
ตำรวจคดีได้มีภาพประกอบภาพพิจารณาด้วย

จึงเรียนเพื่อทราบ และให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

ทั้งนี้ หวังแต่บังคับเป็นต้นไป

พล.ต.ช.

(พรศักดิ์ (ผู้บังคับบัญชา))

ผบ.ตว.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ   ตร   โทร. 0 2205 3468
ที่ 0031.212/ ๒๐๔๕   วันที่ ๕ พฤศจิกายน 2549
เรื่อง   ารขอเสนอความเห็นต่อ พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535

มวท.ก., น., ก.1-9, ปล., สด., และ กผส.

ด้วย กรมโรงงานอุตสาหกรรม มีหนังสือ ที่ กว 0315/ 1126 ลง 25 ต.ค. 2549 แจ้งว่าเป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับวัตถุอันตราย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 ระบุปัญหาในการกำจัดวัตถุอันตรายที่ศาลสั่งริบ เมื่อส่งจากตามคำพิพากษามีได้ระบุให้เจ้าของวัตถุอันตรายชำระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นแก่ทางราชการ ทำให้ทางราชการต้องรับภาระในส่วนนี้ จึงขอความร่วมมือมาถึง ตร ในการแจ้งพนักงานสอบสวนให้ระบุนโยบายการสอบสวนให้ครอบคลุมถึงการทำลายวัตถุอันตราย และขอให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าของต้องชำระค่าใช้จ่ายในการทำลายวัตถุอันตรายดังกล่าวที่เกิดขึ้นแก่ทางราชการตาม มาตรา 88 วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535

ดังนั้น เพื่อให้การสอบสวนความเห็นต่อ พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงให้แจ้งพนักงานสอบสวนในสังกัดเกี่ยวกับการสอบสวนไม่ประหลาดเกี่ยวกับการทำลายวัตถุอันตรายในคดีและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นให้ปรากฏอยู่ในสำนวนการสอบสวน และมีความเห็นให้พนักงานอัยการฟ้องขอให้เจ้าของวัตถุอันตรายต้องชำระค่าใช้จ่ายถึงกลางศาล

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.

(ชาณุวุฒิ วัชรพุก)

ผู้ช่วย ผบ.ตร. ประท. ผบ.ตร.

๒

พ.ศ. ๒๕๖ 11.126

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี

กรุงเทพฯ 10400

25 ต.ค. 2549

เรื่อง การฟ้องผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัติวัดอุทัยนรราช พ.ศ.2535

เรียน ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

- ซึ่งมีสำเนาด้วย 1. สำเนาพระราชบัญญัติวัดอุทัยนรราช พ.ศ.2535
2. สำเนารายชื่อบุคคลในโรงงานอุตสาหกรรม ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติสำหรับการจัดการเกี่ยวกับวัดอุทัยนรราชที่มีคำพิพากษาให้รับ พ.ศ.2547

กรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับวัดอุทัยนรราช ตามพระราชบัญญัติวัดอุทัยนรราช พ.ศ.2535 และปัจจุบันเจ้าหน้าที่ตำรวจได้จับกุมผู้กระทำความผิดข้อหาครอบครองวัดอุทัยนรราชโดยมิได้รับอนุญาต ตามมาตรา 23 ซึ่งศาลได้มีคำพิพากษาให้รับ หรือทำลาย และส่งของกลางให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมดำเนินการ นั้น

กรมโรงงานอุตสาหกรรม ประสงค์ปัญหาในการกำจัดวัดอุทัยนรราชดังกล่าว เนื่องจากตามคำพิพากษาศาลฎีกาได้ระบุว่าให้เจ้าของวัดอุทัยนรราชชำระค่าใช้สอยที่เกิดขึ้นแก่ทางราชการ ในการกำจัดวัดอุทัยนรราชนั้น ๆ ทำให้ทางราชการต้องรับภาระในส่วนนี้ จึงขอความร่วมมือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อแจ้งหน่วยงานในสังกัดทราบ ขอให้พนักงานสอบสวนระบุไว้ในสำนวนการฟ้องให้จำคุกบุคคลถึงแก่กรรมทำลายวัดอุทัยนรราช โดยขอให้ศาลมีคำสั่งในคำพิพากษาให้เจ้าของวัดอุทัยนรราชชำระค่าใช้สอยที่เกิดขึ้นแก่ทางราชการ ตามมาตรา 88 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวัดอุทัยนรราช พ.ศ.2535 รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายอเนกพร ตี๋ขาว)

อธิบดีกรมสวัสดิภาพ

และคุ้มครองแรงงาน

สำนักงานคณะกรรมการกลาง

การคุ้มครองแรงงาน

สำนักโรงงานอุตสาหกรรมราชธานี 6

โทร. 02-2024106

โทรสาร . 02-2024164

<http://www.doe.go.th>

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตร. โทร. 0 2205 3466

ที่ ๐031.212/ ๒๔๔๔) วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๑

เรื่อง การดำเนินคดีกับผู้ลักลอบขนย้ายน้ำมันปาล์ม

พ.บ.น., ๗. ๘๘ ๗.1-6

ตามหนังสือ ตร. ส่วนมาท ที่ 0603/9679 ลง 10 มี.ย. 2534 ซึ่งกำชับให้พนักงานสอบสวน
ถือปฏิบัติตามมติ ค.ร.น. เมื่อวันที่ 30 เม.ย. 2534 กรณีไม่มีการกระทำ ความผิดกฎหมายหลายฉบับ ให้ทำการ
สอบสวนดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดทุกตัวตามกฎหมาย และให้ประสานงานไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจ
หน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย นั้น

การการค้าภายในมีหนังสือ ด้านที่ ๒๔๔๔/๙๖ ลง 13 พ.ย. 2540 ระบุว่าขอ
ความร่วมมือ ตร. หากมีการดำเนินคดีกับผู้ลักลอบขนย้ายน้ำมันปาล์มตามกฎหมายศุลกากรแล้ว ขอให้แจ้ง
ข้อเท็จจริงตามกฎหมายว่าด้วยราคาสินค้าและบริการเนื่องจากน้ำมันปาล์มเป็นสินค้าควบคุมตาม
ประกาศคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ ลงวันที่ 9 พ.พ. 2543 เรื่องการควบคุมการขนย้าย
น้ำมันปาล์ม ซึ่งกำหนดห้ามขนย้ายน้ำมันปาล์มซึ่งมีปริมาณตั้งแต่ 25 กิโลกรัมขึ้นไป เข้ามาหรือออกจาก
จังหวัดที่กำหนดไว้แล้วจะได้รับอนุญาต หากฝ่าฝืนจะมีโทษตามมาตรา 25 (4)(7) และมีโทษตาม
มาตรา 37 แห่ง พ.ร.บ.ว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. 2542 ทั้งนี้เพื่อเป็นการปฏิบัติตามมติ ค.ร.น.
เมื่อวันที่ 30 เม.ย. 2534 ดังกล่าว

ดังนั้น เพื่อให้มีการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดทุกตัวตามกฎหมาย อันจะเป็นการ
เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม สม.จึงเจตนาจะมอบหมายการบังคับใช้กฎหมาย
จึงให้ตั้งกองพนักงานสอบสวนถือปฏิบัติตามหนังสือ ตร. ส่วนมาท ที่ 0603/9679 ลง 10 มี.ย. 2534 และ
หากมีการดำเนินคดีกับผู้ลักลอบขนย้ายน้ำมันปาล์มในเขตควบคุมการขนย้าย นอกจากดำเนินคดีตาม
กฎหมายศุลกากรแล้ว ให้แจ้งข้อหาดำเนินคดีกับผู้ลักลอบขนย้ายน้ำมันปาล์มด้วย โดยให้
ประสานงานไปยังเจ้าหน้าที่ของกรมการค้าภายในหรือการค้าภายในจังหวัดนั้นๆ เพื่อจัดส่ง
เจ้าหน้าที่มาประสานงานและเสนอแนะข้อกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี
จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.ต.

(ชาญดุสิต วัชรพุก)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.ประจำภาค ๓

2. เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่ามีคน
ตามข้อ 1.1 ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจรีบประสานงานและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับแจ้ง

3. เมื่อหน่วยงานใดได้รับแจ้งตามข้อ 1.1 หรือ 1.2 หรืออาจมีหน่วยงานใดส่ง
เรื่องให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ (รวมถึงอาสาสมัคร) ดำเนินคดีเกี่ยวกับความผิดตามกฎหมายในข้อ
งานที่แจ้งแจ้งเจ้าหน้าที่ไปประสานงาน และเสนอแนะข้อกฎหมาย - ผลกระทบร่วมแสงเงาและรวบรวม
พยานหลักฐานเพื่อใช้ในการดำเนินคดีต่อไปเร็ว เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในการ
ดำเนินคดีเร็วไวหรือแท้จริงและข้อกฎหมายให้ชัดเจนและสามารถฟ้องคดีในข้อเท็จจริงได้

4. ในหน่วยงานที่ได้รับแจ้งตามข้อ 1.1 หรือ 1.2 ถ้าพบให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง
ผลการดำเนินคดีของคดีเป็นระยะ ๆ โดยดำเนินการวิธีการ และช่วงระยะเวลาในการติดตามผล
คดีให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

5. ในหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมายและระเบียบ
กระทรวงมหาดไทย จะต้องถือปฏิบัติตามข้อ 1, 2, 3 หรือ 4 ให้การนำพาความของภัยอันตราย
ที่ประชาชนและหน่วยงานเป็นระบอบหนึ่งหรือสิ่งให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบแจ้ง เพื่อให้การดำเนินคดี
ตามข้อ 1, 2, 3 หรือ 4 ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพของเรื่องและรวดเร็วต่อไป

6. การดำเนินหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ตามที่กำหนดไว้ในบทบัญญัตินี้
เป็นความผิดทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ๗ ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะต้อง
ดำเนินการทางวินัยผู้ผิดตาม และหากผู้ผิดมีความผิดทางอาญาก็ให้ดำเนินการทางอาญาคำนวณ

คณะกรรมการกฤษฎีกา วันที่ 30 เมษายน 2554 ฉบับที่ ๓๓๓/๒๕๕๔

ฝ่ายสังคมและกฎหมาย

จึงแจ้งมา เพื่อบรรณ และให้ทราบถึงพนักงานสอบสวนในสังกัดมีอยู่ติด ในหน่วยงาน
ปฏิบัติในสถานที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย.

พล.ต. (ชวณ เลิศเกียรติ)

(ชวณ เลิศเกียรติ)

อ.ดร.

กรมการค้าภายใน

เลข ๔๔/๑๐๐ ด.ม.ร.ก.ร. ๑

เมือง จ.น่านพริ ๑๑๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

เรื่อง การดำเนินคดีผู้ลักลอบขนย้ายน้ำมันปาล์ม

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑) สำเนาหนังสือสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองภูเก็ต ที่ กก ๐๑๒๙/๑๒๐๕๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๙
 ๒) สำเนาประกาศคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ เรื่อง การควบคุมการขนย้ายน้ำมันปาล์ม ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙ และสำเนาพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๔๒
 ๓) สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๓/๗ ๗๓ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔

ด้วย กรมการค้าภายในได้รับรายงานจากการค้าภายในจังหวัดภูเก็ตว่า สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองภูเก็ตได้ดำเนินการจับกุมผู้ต้องหา (นายพลพิศ ไชยธรรม) พร้อมของกลาง ได้แก่ น้ำมันปาล์ม จำนวน ๒๓๐ ตัน ๑๗ ละ ๑๕ กิโลกรัม เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๙ โดยทนายความทนาย ฟา เอาไปเสียหรือรับไว้ด้วยประการใด ๆ ทั้งของที่ยังไม่ได้เสียภาษี หรือผ่านพิธีการศุลกากรโดยผิดกฎหมาย รายละเอียดปรากฏดังสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑)

กรมการค้าภายใน ขอเรียน ดังนี้

๑. ตามประกาศคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ เรื่อง การควบคุมการขนย้ายน้ำมันปาล์ม ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ห้ามมิให้บุคคลใดขนย้ายน้ำมันปาล์ม ซึ่งมีปริมาณเกินหนึ่งสิบล้านกิโลกรัมขึ้นไป โดยทางบกเข้ามาหรือออกจากจังหวัดภูเก็ต เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาตจากประธานคณะกรรมการกลางจังหวัดว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ หรือผู้ซึ่งประธานคณะกรรมการส่วนจังหวัดว่าด้วยราคาสินค้าและบริการมอบหมาย หากฝ่าฝืนจะมีความผิดตามมาตรา ๒๕ (๔) (๗) และโทษตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๔๒ รายละเอียดปรากฏดังสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒)

๒. ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๓๔ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ เพื่อเป็นมาตรการในการป้องกันบรรเทาภัยและประทุพผิตภัยอันเกี่ยวกับก ารปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการดำเนินคดีผู้กระทำความผิดในกรณีที่มีผู้กระทำความผิดกฎหมายหลายฉบับ โดยการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้รับดูแลดำเนินคดีเอง ซึ่งการกระทำเช่นนี้มีความผิดตามกฎหมายที่มีหน่วยงานอื่นเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงอยู่ด้วย ก็ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ (พนักงานสอบสวน) แจ้งประสานงานไปให้หน่วยงานดังกล่าวทราบทันที เพื่อให้จัดส่งเจ้าหน้าที่มาประสานและเสนอแนะข้อกฎหมายในการดำเนินคดีด้วย รายละเอียดปรากฏดังสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓)

3. ตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีลำดับที่ 6 ลงวันที่ 17 กันยายน 2549 มีเพียงการกล่าวหาว่านำพา เลวร้ายหรือรับไว้ด้วยประการใด ๆ ซึ่งของที่ยังไม่ได้เสียภาษีหรือผ่านพิธีทางศุลกากรโดยผิดกฎหมาย ซึ่งเป็นความผิดตามกฎหมายศุลกากรเท่านั้น แต่จากการตรวจสอบข้อมูลของกรมการศุลกากรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขนย้ายน้ำมันปาล์มแล้ว ไม่พบที่มีการขออนุญาตขนย้ายน้ำมันปาล์มแต่อย่างใด ผู้ต้องหาที่ยังมีความผิดฐานฝ่าฝืนประกาศและกรมการศุลกากรว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ เรื่องการควบคุมการขนย้ายน้ำมันปาล์ม ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2549 ด้วย

4. เพื่อให้มีการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดตามกฎหมาย สมดังเจตนารมณ์ของการบังคับใช้กฎหมาย โปรดความร่วมมิต้องกัน เพื่อแจ้งให้เจ้าพนักงานตำรวจในพื้นที่ควบคุมการขนย้ายน้ำมันปาล์มได้ถือปฏิบัติตามบันทึกสันักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0203/ว 73 ลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2534 คลังเครื่องคดีโดยหากตรวจสอบพบการขนย้ายน้ำมันปาล์มในเขตควบคุมการขนย้าย นอกจากแจ้งข้อกล่าวหาตามกฎหมายอื่น เช่น กฎหมายศุลกากรแล้ว ขอให้แจ้งข้อกล่าวหาตามกฎหมายว่าด้วยราคาสินค้าและบริการด้วย โดยกรมการศุลกากรในพร้อมที่จะจัดส่งเจ้าหน้าที่ไปประสานงาน และเสนอแนะข้อกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์การดำเนินคดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ผลเป็นประการใด โปรดแจ้งให้กรมการศุลกากรในทราบด้วย
จักขอขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายศิริวิทย์ ชีวินิจ) (นายศิริวิทย์ ชีวินิจ)
อธิบดีกรมการศุลกากร

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ด.ร.

โทร ๐ ๒๒๐๕ ๓๙๘๖

ที่ ๐๐๑๑-ร.ร./๒๔๖๙

วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เรื่อง กํากับพนักงานสอบสวนคดีอาชญากรรมและประกาศต่างๆ ซึ่งออกตามความในกฎหมาย
 ระเบียบแห่งข้อกล่าวหา

พ.ร.บ. ๑-๔๔ พ.ร.บ. ๑-๔๕ และ ๑-๔๖

ด้วยสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาชญากรรมและครอบครัว ๓ ได้ส่งสำนวนการสอบสวน
 คดีอาชญากรรมจากผู้ต้องหากระทำความผิดฐาน มีวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทประเภท ๒ (โคเคนและแอม
 เฟตามีน) ไว้ในครอบครองเกินกว่าที่รัฐมนตรีกำหนด โดยมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาไปยัง ด.ร. เพื่อพิจารณา
 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา มาตรา ๑๔๕

๓. ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวผู้ต้องหาได้พร้อมของกลางเป็นวัตถุ
 เม็ดกลมแบนสีส้มซึ่งเชื่อว่าเป็นยาเสพติด จึงได้นำตัวผู้ต้องหาพร้อมของกลางส่งพนักงานสอบสวน
 ดำเนินคดีตามกฎหมาย จากผลการตรวจพิสูจน์ของกลางปรากฏว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท
 ประเภท ๒ (โคเคนและแอมเฟตามีน) พนักงานสอบสวนจึงได้แจ้งข้อหา กับผู้ต้องหาฐานมีวัตถุออกฤทธิ์
 ต่อจิตประสาทประเภท ๒ (โคเคนและแอมเฟตามีน) ไว้ในครอบครองเกินกว่าที่รัฐมนตรีกำหนด แต่มีของ
 จากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ เรื่องการกำหนดปริมาณการมีไว้ใน
 ครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ นั้น ไม่ได้ระบุให้แอมเฟตามีน
 เป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ที่ประกาศกำหนดปริมาณการมีไว้ในครอบครอง การที่ผู้ต้องหา
 มีไว้ในครอบครองจึงไม่เป็นความผิด พนักงานอัยการจึงมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาโดยอาศัยเหตุผลดังกล่าว
 แต่เนื่องจากผู้ต้องหาไม่มีความผิดฐานมีวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทประเภท ๒ พนักงานอัยการจึงมีคำสั่ง
 ฟ้องผู้ต้องหาฐานมีวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทประเภท ๒ ทั้งนี้ เห็นได้ว่า กรณีนี้หากพนักงานสอบสวน
 ได้ตรวจสอบข้อกฎหมายและประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องโดยละเอียดรอบคอบก็จะทราบว่า
 การกระทำของผู้ต้องหาไม่อาจเป็นความผิดฐานมีวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทประเภท ๒ (โคเคนและแอม
 เฟตามีน) ไว้ในครอบครองเกินกว่าที่รัฐมนตรีกำหนดและไม่ควรแจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหาตามตั้งแต่ต้น

ดังนี้...

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนเป็นไปโดยถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย จึงให้ท่านกำนัน
พนักงานสอบสวนในสังกัดหมื่นวิชาศึกษาค้นคว้ากฎหมายและประกาศกระทรวงต่างๆ ที่มีผลต่อการดำเนินคดี
และให้ถือปฏิบัติในการแจ้งข้อหากับผู้ต้องหาต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้นำแจ้งพนักงานสอบสวนทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.ท.

๕๐๓

(เอก ยิงสนานนท์)

ผู้ช่วย ผบ.ตร. ป.ร. ผ.บ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศธ. โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๔๔๐๓

ที่ ๐๐๑๑.๒๓๓/๒๕๓๓ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง แก้ไขการปฏิบัติเกี่ยวกับการขึ้นสูดรฟลิกศพและการรับแจ้งความบุคคลตาย

ผบ.น. ๓.๓-๓ และ ๔๔๓.

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีคำสั่งที่ ๔๗๖/๒๕๕๕ ลง ๓ ส.ค.๕๕ จัดตั้งศูนย์บริหารจัดการศพและศพนิรนาม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรียกไทยย่อว่า "สพ.น.ศ." (Managing Person Management Center - MPMC) ตั้งอยู่ที่อาคาร ๑๔ ชั้น ๓๒ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ถนนพระราม ๑ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๓๐๐ ให้มีอำนาจและหน้าที่ในการบริหารจัดการ อำนาจการ และดำเนินการเกี่ยวกับศพ รวมทั้งศพไม่ทราบชื่อโดยเปรียบเทียบข้อมูลและวิเคราะห์เพื่อพิสูจน์ทราบยืนยันบุคคลแล้วประสานแจ้งผลการพิสูจน์ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องหรือพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติงานของ ส.พ.น.ศ. ในการรวบรวมข้อมูลบุคคลสูญหาย บุคคลนิรนามและศพไม่ทราบชื่อเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว และเกิดประสิทธิภาพ จึงกำชับให้หัวหน้าพนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวน และผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ถือปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๑๐ การขึ้นสูดรฟลิกศพ บทที่ ๑ ย่อมาและหน้าที่ในการขึ้นสูดรฟลิกศพ และบทที่ ๒ การตรวจพิสูจน์ศพที่ไม่ทราบผู้ตกเป็นใคร และประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๓๙ การออกคำวินิจฉัยพระศพบุคคลและทรัพย์สิน บทที่ ๓ การดำเนินการเกี่ยวกับศพที่สูญหายและได้คืน โดยเคร่งครัด และกำหนดแนวทางปฏิบัติเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ในกรณีเป็นศพที่ไม่มีทายาทหรือญาติหรือผู้ไม่มีสิทธิมาติดต่อขอรับศพไปจัดการตามประเพณีหรือเป็นศพที่ยังไม่ทราบว่าเป็นใคร การจัดการศพตามระเบียบการสงฆ์ศพ ตามข้อ ๕๒ ๓ ของบทที่ ๒ การตรวจพิสูจน์ศพที่ไม่ทราบผู้ตกเป็นใคร ลักษณะ ๑๐ การขึ้นสูดรฟลิกศพ ตามแบบแบบทำระเบียบดังกล่าว ให้เพิ่มเติมรายละเอียดในเรื่อง "เลขคดีขึ้นสูดรฟลิกศพ" เป็น "เลขคดีขึ้นสูดรฟลิกศพ ป.จ.ว.ชัยวันเดือนปี และชื่อหน่วยงานสอบสวนเจ้าของคดี" ในช่อง "สถานที่ฝัง" เป็น "สถานที่ฝัง และวันเดือนปีที่ฝังศพ" และในช่อง "หมายเลขหลุมฝังศพ" เป็น "หมายเลขหลุมฝังศพ และหมายเลขศพ" ตามแบบที่แนบแล้วแบบทำหนังสือ (เอกสาร ก)

๒. การกรอกข้อความในรายงานคำวินิจฉัยพระศพศพในแบบ วท.๑๒/๑-๔ (๓๖๖) ตามข้อ ๕๐๕ ของบทที่ ๓ การดำเนินการเกี่ยวกับศพที่สูญหายและได้คืน ลักษณะ ๓๙ ให้ระบุหมายเลขประจำตัวประชาชนของศพเพิ่มเติมไว้ที่บริเวณมุมขวาด้านบนของแบบ วท.๑๒/๑-๔.๓๖๖ ด้วย

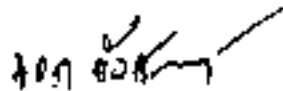
๓. ให้สถานีตำรวจทุกแห่งจัดทำสมุดรับแจ้งความศพ โดยใส่รายละเอียดดังนี้ คือ ลำดับที่ ชื่อสกุลคนตาย เลขบัตรประจำตัวประชาชน ชื่อ ชื่อสกุลผู้แจ้งความ เลขบัตรประจำตัวประชาชน ผู้มีอำนาจแจ้งความ ป.จ.ว.ชัยวันเดือนปี ชื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ สาเหตุที่ตาย วันเดือนปีที่ส่งแบบรายงาน เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ผลการสืบสวนคดีตาม วันเดือนปีที่พบตัว และหมายเหตุ ตามแบบแบบทำหนังสือ (เอกสาร ข) พร้อมกับจัดทำแฟ้มเก็บรวบรวมรายงานคำวินิจฉัยพระศพศพ (แบบ วท.๑๒/๑.๓๖๖) และรายงานการได้ตัวศพคืน (แบบ วท.๑๒/๑-๔.๓๖๖) ไว้ที่สถานีตำรวจเพื่อตรวจสอบและเก็บหาข้อมูล

/ ส. ให้ความร่วมมือ ...

๔. ให้ความร่วมมือและสนับสนุนการปฏิบัติงานของ คสท.บ.ตร. เมื่อได้รับการประสาน โดยเฉพาะข้อมูลบุคคลสูญหาย บุคคลปริณามและสภาพไม่ทราบชื่อ รวมทั้งการสืบศพให้แก่ญาติที่มาขอรับศพไปจัดการตามประเพณี

จึงขอมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(โยท อังสมานนท์)

ที่ปรึกษา (กม) บรท.ลพ.ตร.

ลำดับ	ชื่อสถานที่	พ.ร.	เอกสารที่ใช้ในสูตรสหภาพ บ.จ.ว. ข้อ ๖ และเงื่อนไข และ ชื่อสมาชิกงานสอยบสวบ	วันที่รวมที่หน้าสหภาพ	จำนวนที่ส่ง และ วันที่สมัครที่หน้าสหภาพในสิ่ง	หมายเหตุและข้อสังเกต และ รวมค่าสหภาพ	รวมค่าสหภาพ

[illegible]

အမျိုးသမီးများအတွက်

171

[illegible]

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ..... ตร. .... โทร. ๐ ๒๕๐๕.๗๖๖๖
 ที่ ๐๐๑๑.๒๒/๕๖๒๗ ..... วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕
 เรื่อง แก้ไขชื่อสมุด "สมุดทะเบียนสิ่งพิมพ์" และ "สมุดรับแจ้งความคนหาย"

ผบช.น., ผ.๑ - ๙, และ ศยด.

ตามหนังสือ ตร.ที่ ๐๐๑๑.๒๒/๕๖๒๗ ลง ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ เรื่อง การจัดทำสมุดสารบบศพนิรนามและแบบสมุดสารบบคนหาย กำหนดให้ใช้ "สมุดทะเบียนสิ่งพิมพ์" (เอกสาร ก) และ "สมุดรับแจ้งความคนหาย" (เอกสาร ข) ไว้เป็นแนวทางปฏิบัติไว้แล้วนั้น ต่อมาในการประชุมคณะกรรมการศูนย์บริหารจัดการคนหายและศพนิรนาม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมมีมติให้แก้ไขชื่อ "สมุดทะเบียนสิ่งพิมพ์" (เอกสาร ก) เป็น "สมุดสารบบศพนิรนาม" และ "สมุดรับแจ้งความคนหาย" (เอกสาร ข) เป็น "สมุดสารบบคนหาย" แทน

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมติที่ประชุมคณะกรรมการศูนย์บริหารจัดการคนหายและศพนิรนาม ดังกล่าว จึงให้แก้ไขชื่อสมุดตามหนังสือ ตร.ที่ ๐๐๑๑.๒๒/๑๕๐๓ ลง ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ จาก "สมุดทะเบียนสิ่งพิมพ์" (เอกสาร ก) เป็น "สมุดสารบบศพนิรนาม" และจาก "สมุดรับแจ้งความคนหาย" (เอกสาร ข) เป็น "สมุดสารบบคนหาย" แทน ตามแนบท้ายหนังสือนี้

จึงจึงมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พล.ร.อ.
 (เอก อังสนาภ.ท.)
 รอง ผบ.ตร. ร.ร.น.ผบ.ตร.

સામગ્રિક સ્વાસ્થ્ય સુધારા

ආදායම් ප්‍රතිපාදන

योग

[illegible]

สมเด็จพระเทพฯ

[illegible]

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ   ตร.

ปีพ.ศ. ๒๕๖๑๐๘๓

ที่ ๐๕๐๓ (ธ) / ๕๓๖๓

วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ให้เจ้าพนักงานปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน

ฉบับที่ ๒, ๓, ๔ และหน่วยงานอื่นตรงต่อกรมที่มีหน้าที่สอบสวนคดีอาญา

ด้วยปรากฏตามรายงานของ บ.ช.ภ.๔ ที่เสนอมาให้ ตร.พิจารณาหาทางแก้ไขเรื่องการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดตาม พ.ร.บ.แร่ ยังมีข้อบกพร่องเป็นเหตุให้ศาลสั่งคืนแร่และรถยนต์ของกลาง ในกรณีเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมผู้ต้องหาได้พร้อมของกลางคือแร่และรถยนต์ และศาลพิพากษาลงโทษจำคุก ส่วนรถยนต์ของกลางคืนให้กับเจ้าของและแร่ของกลางก็คืนให้กับเจ้าของในภายหลัง ซึ่งเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้การป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำแร่ของกรมประเทศยังมีอยู่เสมอ

ตร. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการพิพากษาไม่รับรถยนต์ของกลางก็เพราะพนักงานอัยการมิได้ขอให้รับ และศาลสั่งคืนแร่ของกลางเพราะไม่สำเนาแล้วจึงไม่ได้ว่าผู้ต้องหาเห็นเป็นใจในการกระทำผิดของจำเลย จึงเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนการของกฎหมาย ซึ่งคดีนี้จะเป็นบทเรียนในการสอบสวนของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการที่ได้ชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของพนักงานสอบสวน และวิธีการพยานคดี ๓ ประการคือ

๑. พนักงานสอบสวนไม่ได้สำเนาจากคำของเจ้าของเหมืองไว้ในชั้นสอบสวนว่ามี ส่วนรู้เห็นกับผู้ต้องหาหรือไม่ เพื่อเป็นการปิดปากมิให้เจ้าของเหมืองกล่าวอ้างว่าเป็นแร่ของตน

๒. เจ้าหน้าที่สำรวจผู้ทำการจับกุม ได้การเสียบกับสำร้อง และข้ออ้างของเจ้าของเหมืองว่าผู้ต้องหาไม่แร่ของกลางยกจากเหมืองของผู้ร้อง

๓. พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณา มีเวลาตรวจดู มีระยะเวลาพิจารณาเพียง ๔ วันก็ครบครั้งที่ ๔ ซึ่งเป็นครั้งสุดท้าย พนักงานอัยการจึงไม่สามารถส่งสอบสวนเพิ่มเติมในชั้นปกครองได้

ในการสอบสวนของพนักงานสอบสวน หากปรากฏทรัพย์สินซึ่งศาลจะพิพากษาให้รับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒ , ๓๔ พนักงานสอบสวนควรจัดระเบียบอันจะเป็นช่องทางให้มีการกล่าวอ้างในภายหลังให้ได้ความร้ายของมันเป็นของอันสิ่งวิบัติแต่ เชื้อเพลิงสินซึ่งศาลพิพากษาให้รับ จะต้องตกเป็นของแผ่นดินไม่ตกคืนไปเพราะความบกพร่องในการสอบสวน เพื่อให้เกิดผลในการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำผิดตามผิดดังกล่าวขอ

ฉะนั้น จึงให้สั่งว่าข้าราชการปฏิบัติทงพนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้อง
รับผิดชอบอย่างใกล้ชิดอย่าให้เกิดข้อบกพร่องในการดำเนินงานได้ทั้งนี้ ด้ระมัดระวังจะได้พิจารณา
ผลผู้ที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบตามสมควรแก่กรณีต่อไป

(ลงชื่อ) พล.ต.ท. จำรัส จันทร์ขจร

(จำรัส จันทร์ขจร)

ผู้ช่วย อ.ตร.ปป.(๒) ปฏิบัติราชการแทน อ.ตร.

บันทึกข้อคิดเห็น

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 2053466

ที่ 0004.6/4194

วันที่ 15 กันยายน 2544

เรื่อง การขอปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับข้อหา "ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่น" ตามมาตรา 133 ทวิ พระราชบัญญัติ ป.วิอาญา

มชน., น., ป.ล., จ.ตร., ส.ต.ม., ก. 1 - 6 และ ส.บ.ล.

ด้วย ส.ต.ท. มีหนังสือ ที่ นร 0601/0817 ลง 24 ส.ค. 2544 สอบข้อเท็จจริง กรณี
ตร. ขอปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับข้อหา "ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่น" ตาม มาตรา 133
ทวิ พระราชบัญญัติ ป.วิ อาญา ว่า กรณีจะอ้างอะไรจะถือว่าจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่น เมื่อ พ.ร.บ. จ.ก. ได้
ถือเป็นแนวทางการปฏิบัติได้ถูกต้อง ซึ่ง ส.ต.ท. เห็นว่ากรณีที่จำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่นจะต้องเป็นกรณี
จำเป็นเร่งด่วนจริงๆ และหากไม่ถามว่าทำไมเวลาจำเป็นที่จะต้องขอปลดปล่อย
อย่างอื่น เป็นต้นว่า กรณีที่ผู้เสียหายหรือพยานกำลังจะเสียชีวิต หรือหลักฐานจะขาดอายุความก็
ไม่ใช่เป็นเหตุมาจากความบกพร่องของเจ้าพนักงาน อย่างใดก็ตาม ในการพิจารณาว่ากรณีใดจะ
ถือเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่นหรือไม่นั้น ในทำนองที่สุดแล้ว เมื่อมีเจ้าหน้าที่ที่บุคคล ศาสตราจารย์
เป็นผู้ใช้ดุลพินิจวินิจฉัยว่ากรณีนั้นจะถือเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่นหรือไม่

จึงจึงขอเพื่อแจ้งและกำชับหน่วยงานสอบสวนในบังคับบัญชา ให้ถือปฏิบัติตาม
หนังสือ ส.ต.ท. ที่ นร 0601/0817 ลง 24 ส.ค. 2544 โดยเคร่งครัด พร้อมนี้ได้แนบต้นฉบับหนังสือ
ดังกล่าวมาด้วยแล้ว จำนวน 4 แผ่น

ร.ต.น.ท.

(ตร.วิ. โฉมจำเริญ)

ผู้ช่วยฯ ส.ต.ท. ป.ล.น.บ.ล.

กองวิชาการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 ก.ส. ๕๗๑๖
 ร.ด. 27 ส.ค. 2544
 ก.ว. 16-65-ก.
 ส.ส.๓๓๓

218

ที่ นร ๐๖๐๑/

๐๗๕๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๕๔๔ สิงหาคม ๒๕๔๔

เรื่อง ทหหรือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำ "ในการนี้จำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่ง" ตามมาตรา ๑๓๓ ทวิ
 วรรคห้า แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๖๐๑/บ ๖๓๔๐
 ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำ
 "ในการนี้จำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่ง" ตามมาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคห้า แห่งประมวล
 กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ขอหารือปัญหายกกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำ "ในการนี้
 จำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่ง" ตามมาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคห้า แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
 และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงยุติธรรม (สถาบันนิติและคุ้มครองเด็กและ
 เยาวชนกลาง) กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (กรมประชาสัมพันธ์) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 สำนักงานอัยการสูงสุด และสมาคมทนายความ แต่งตั้งผู้แทนมาชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวและมี
 ความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงาน
 คณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตาม
 ระเบียบเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

๕๖

(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสามัค)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักเลขาธิการกรม

โทร. ๐ ๒๒๒๖ ๐๒๐๖ ๔

กลุ่มกฎหมายระบบการยุติธรรมทางอาญา

โทร. ๐ ๒๖๑๓ ๖๕๓๕

โทรสาร ๐ ๒๖๑๓ ๖๓๗๘

www.krisdika.go.th

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 ๑๐๒๐๐
 ๒๕๔๔
 ๒๕๔๔

เรื่องเสรีจี้ ๔๔๔/๒๕๔๔

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับข้อคำ "ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่น"

ตามมาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคห้า แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รับหนังสือ ที่ ดศ ๐๐๐๔๖/๑๐๖๑๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สอหาหรือว่า สืบเนื่องจากที่ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เข้าร่วมชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับร่างกฎหมายฉบับที่ ... (พ.ศ. ...) ออกตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่พนักงานสอบสวนต้องปฏิบัติ ในการจัดหามาความให้ผู้ต้องหาที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปีในชั้นสอบสวน) ต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) เมื่อวันที่หกสิบสี่ ที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๓ โดยผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาเกี่ยวกับความหมายของข้อคำ "ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่น" ตามมาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคห้า แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ยังไม่ได้หยิบยกประเด็นปัญหาดังกล่าวขึ้นพิจารณา และแนะนำให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเสนอเป็นข้อหารือมา สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับข้อคำ "ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่น" ตามมาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคห้า แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ว่า กรณีอย่างไรจึงจะถือว่าเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่น ทั้งนี้ เพื่อพนักงานสอบสวนจะได้ถือเป็นแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาปัญหาที่หรือดังกล่าวโดยมีผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง) ผู้แทนกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม (กรมประชาสัมพันธ์) ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานกฤษฎีกาสูงสุด และผู้แทนสหภาพนายทนาย เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังนี้

สำหรับหนังสือที่ นร ๐๖๑๑๐/๐๘๖๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๓๓ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดหลักการสำคัญเกี่ยวกับการถามปากคำผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็กที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปี โดยต้องมีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมในการถามปากคำเด็กด้วย เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของเด็กและป้องกันมิให้เด็กได้รับความกระทบกระเทือนทางด้านจิตใจหรืออยู่ในภาวะเสี่ยงต่อความเจ็บป่วย กลัวหึง ผู้เสียหาย พยาน หรือผู้ต้องหา ซึ่งเป็นเด็กอาจได้รับความกระทบกระเทือนทางด้านจิตใจจากการถามปากคำของทนายความ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ ตลอดจนโมฆชนการณ์ของการสืบพยานของศาล" ที่ประสงค์จะทราบรายละเอียดของพฤติการณ์แห่งคดี โดยไม่ได้คำนึงถึงสภาพจิตใจหรือสภาพความรู้สึกของเด็ก ทำให้เด็กเกิดความเกรงกลัวในการให้การ และส่งผลให้การให้ข้อมูลคำกล่าวหา ซึ่งหลักการสำคัญอันนี้จะต้องใช้ในทุกกรณี เว้นแต่จะเข้าข้อบทวันฉดตทว ๑๓๓ ทวิ บรรดาที่บัญญัติไว้ ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างถึงซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมในการถามปากคำพร้อมกันได้ ก็ให้พนักงานสอบสวนถามปากคำเด็ก โดยมีบุคคลใดบุคคลหนึ่งตามวรรคหนึ่งอยู่ร่วมด้วยก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอนักบุคคลอื่นไว้ในสำนวนการสอบสวน เนื่องจากหลักการกำหนดหลักการถามปากคำเด็กไว้โดยเคร่งครัดบังคับในทุกกรณีอาจมีปัญหาในการปฏิบัติ โดยเฉพาะในท้องจังหวัดซึ่งมักจะขาดแคลนบุคลากร เช่น นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น ทำให้ไม่สามารถเริ่มการถามปากคำและต้องเลื่อนเวลาออกไปที่อื่น

มาตรา ๑๓๓ ทวิ ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สามปีขึ้นไป หรือในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่ถึงสามปีและผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็กหรือร้องขอ หรือในคดีทำร้ายร่างกายซึ่งผู้เสียหายไม่เกินสิบแปดปี การถามปากคำเด็กไว้ในฐานะเป็นผู้เสียหายหรือพยาน ให้แยกกระทำเป็นส่วนต่างในสำนวนที่ขึ้นทะเบียนสำหรับคดี และให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมในการถามปากคำนั้นด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

ในการนี้จำเป็นเร่งด่วนอย่างถึงซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมในการถามปากคำพร้อมกันได้ ให้พนักงานสอบสวนถามปากคำเด็ก โดยมีบุคคลใดบุคคลหนึ่งตามวรรคหนึ่งอยู่ร่วมด้วยก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอนักบุคคลอื่นไว้ในสำนวนการสอบสวน และมีให้ถือว่า การถามปากคำผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็กในกรณีดังกล่าวที่ได้กระทำไปแล้วไม่ชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๑๓๔ ทวิ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๓๓ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่การสอบสวนผู้ต้องหาอายุไม่เกินสิบแปดปี

มาตรา ๑๓๕ ทวิ ในการสืบพยานในคดีที่พยานเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ถ้าศาลเห็นสมควรและจัดให้พยานนี้อยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็กแล้ว ศาลอาจปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

- (๑) ศาลเป็นผู้ถามพยานของฝ่ายโจทก์หรือพยานนี้มาทราบประเด็นและข้อเท็จจริงซึ่งต้องการแล้วให้พยานเบิกความในข้อนี้ หรือศาลจะถามผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ก็ได้
- (๒) ให้คู่ความถาม ตามคำถาม หรือถามถึงผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์

ฯลฯ

ฯลฯ

บุคคลดังกล่าวมาจนครบเลิกก่อน ระยะเวลาที่ต้องล่าช้าออกไปนี้เองที่เป็นปัญหาว่า หลักเกณฑ์และวิธีการตามปากคำเด็กที่กำหนดขึ้นใหม่ที่ต้องลงมือจะคุ้มครองเด็ก แท้จริงอาจทำให้เด็กอยู่ในภาวะตึงเครียดมากยิ่งขึ้นด้วยเหตุระยะเวลาที่ตามปากคำที่ขานานออกไป ประกอบกับการถามปากคำที่ไม่มีบุคคลครบตามที่กฎหมายกำหนดไว้ก็จะทำให้การสอบสวนนั้นไม่ชอบ ข้อออกวันนี้เดิมในร่างของรัฐบาลไม่มีคำว่า "อย่างถึง" แต่ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎร ได้มีการเพิ่มเติมวลีคำว่า "อย่างถึง" เข้าไป ทั้งนี้ เพื่อเน้นย้ำให้เห็นว่าข้อบกพร่องของหลักการถามปากคำเด็กตามบทา ๑๓๓ ทวิ วรคห้ จะนำมาใช้เป็นหลักการในทางปฏิบัติไม่ได้ จะต้องกระทำเฉพาะกรณีจำเป็นเร่งด่วนจริงๆ และหากไม่ถามปากคำในเวลานั้นจะมีผลกระทบกระเทือนต่อรูปคดีเป็นอย่างยิ่ง เป็นต้นว่า กรณีที่ผู้เสียหายหรือพยานกำลังจะเสียชีวิต หรือคดีกำลังจะขาดอายุความที่มีใช่เป็นเหตุมาจากความบกพร่องของเจ้าพนักงาน อย่างไรก็ตาม ในการพิจารณาว่ากรณีใดจะถือเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างถึงหรือไม่นั้น ในท้ายที่สุดแล้ว เมื่อมีการนำคดีขึ้นสู่ศาล ศาลก็จะเป็นผู้ใช้ดุลพินิจวินิจฉัยว่ากรณีนั้นจะถือเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างถึงหรือไม่

(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศาสตร์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๔๙

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ศร.

โทร. 0 - 2205 - 3466

ที่ 0031.212/ 00244

วันที่ 12 มกราคม 2552

เรื่อง กรมแจ้งพนักงานอัยการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

พษ.น. , ก. , ก. 1-9 , ปศ. , ศศม. และ จต.(ทน.รต.)

ด้วย สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายอัยการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สำนักงานคดีอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือที่ ขต 0019.(อช)/950 ลง 25 ธ.ค.2551 เรื่องขอความร่วมมือในการแจ้งพนักงานอัยการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา ถึง ศร. ขอให้อำนาจพนักงานสอบสวนด้วยว่ากรณีที่จะต้องสอบสวนเด็กในฐานะผู้เสียหาย พยาน หรือผู้ต้องหา ในการแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมตามปากคำเด็กในคดีเดียวกันที่ต้องสอบสวนเด็กหลายครั้ง หากจะต้องมีสารแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมตามปากคำเด็กในครั้งถัดมา ขอให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อมูลในใบแจ้งว่าคดีดังกล่าวมีการสอบสวนเด็กมาแล้วจำนวนกี่ครั้ง เมื่อใด เพื่อเป็นข้อมูลแก่พนักงานอัยการที่เข้าร่วมตามปากคำเด็กในครั้งถัดมา และมีโอกาสพิจารณาขอเรียกเด็กมาสอบสวน

ศร. พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นกรณีที่เหมาะสมในสังกัด สำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งรับผิดชอบในการจัดพนักงานอัยการเข้าร่วมตามปากคำเด็กตามกฎหมาย ขอความร่วมมือเพื่อให้การเข้าร่วมตามปากคำเด็กในคดีอาญาบรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และทำให้จำนวนการสอบสวนมีความละเอียดครบถ้วน จึงขอเสนอให้หน่วยที่มีอำนาจสอบสวนในปัจจุบันดำเนินการตามที่ยกยอขอความร่วมมือดังกล่าว

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและแจ้งพนักงานสอบสวนรวมทั้งผู้เกี่ยวข้องในสังกัดทราบ เพื่อบริหารแนวทางปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.

(วงกต มณีรินทร์)

รอง ผบ.ตร. / ร.ท. พล.ตร.

ที่อส 0019 (อศ)/ ๑50

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายความร่วมมือระหว่างทบส่วน

สำนักงานการศึกษา สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนรัชดาภิเษก เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความร่วมมือในกรณีซึ่งพนักงานอัยการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้กำหนดไว้ว่า ในการสอบสวนคดีอาญาที่จะต้องสอบสวนเด็กในฐานะผู้เสียหาย พยาน หรือผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนต้องแจ้งพนักงานอัยการและสหวิชาชีพเข้าร่วมตามปกติทางปฏิบัติที่ผ่านมาพนักงานสอบสวนปฏิบัติตามกฎหมายได้แจ้งพนักงานอัยการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กตลอดมา แต่ปรากฏว่าในบางกรณีสำหรับการสอบสวนเด็กในคดีอาญาที่การกระทำผิดคดีต้องสอบสวนผู้เสียหาย พยาน หรือผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กหลายครั้ง ส่วนใหญ่พนักงานสอบสวนจะแจ้งไปยังพนักงานอัยการให้เข้าร่วมถามปากคำเด็กโดยมิได้แจ้งถึงรายละเอียดว่า ในคดีเด็กรับนี้เคยมีการแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมถามปากคำเด็กมาก่อนหน้าแล้ว จึงทำให้พนักงานอัยการจึงได้รับแจ้งให้เข้าร่วมถามปากคำเด็กในครั้งต่อมาไม่อาจทราบถึงรายละเอียดและข้อเท็จจริงที่พนักงานสอบสวนเคยทำการสอบสวนมาแล้ว จึงทำให้การสอบสวนปากคำเด็กในครั้งถัดมา พนักงานอัยการที่เข้าร่วมถามปากคำเด็กไปมีข้อมูลรายละเอียดเพียงพที่จะให้คำแนะนำปรึกษากับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้ครบถ้วนรอบด้าน ซึ่งส่งผลให้ขั้นตอนการสอบสวนไม่ครบถ้วนถูกต้อง และต้องมีการเรียกเด็กมาสอบสวนเพิ่มเติมอีกอันจะมีผลกระทบต่อจิตใจของเด็ก อีกทั้งยังต้องด้วยความมุ่งประสงค์ในการให้ความคุ้มครองเด็ก

ดังนั้น เพื่อให้การเข้าร่วมถามปากคำเด็กในคดีอาญาบรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและทำให้กระบวนการสอบสวนมีความละเอียดรอบคอบ สำนักงานการศึกษา สำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งรับผิดชอบในการจัดพนักงานอัยการเข้าร่วมถามปากคำเด็กตามกฎหมายจึงขอความร่วมมือท่านได้โปรดแจ้งให้ทุกหน่วยงานในสังกัดได้กำกับพนักงานสอบสวนด้วยว่า ในการแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมถามปากคำเด็กในคดีเดียวกันที่ต้องสอบสวนเด็กหลายครั้ง หากจะแจ้งให้มีการแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมถามปากคำเด็กในครั้งต่อมา ขอให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อมูลในใบแจ้งว่าคดีดังกล่าวมีการสอบสวนเด็กมาแล้วจำนวนกี่ครั้ง เมื่อใด เพื่อเป็นข้อมูลแก่พนักงานอัยการที่เข้าร่วมถามปากคำเด็กในครั้งถัดมาและมีโอกาสพิจารณารายละเอียดคดีล่วงหน้า

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้ทุกหน่วยงานในสังกัดได้ดำเนินการตามที่ได้อธิบายความร่วมมือดังกล่าวมา

ขอแสดงความนับถือ

(นายชายสิทธิ์ พัทธวงปารการ)

อธิบดีอัยการฝ่ายคดีอาญา

ผู้ชำนาญการศูนย์อำนวยการคุ้มครองเด็กในคดีอาญากรุงเทพมหานคร

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายความร่วมมือระหว่างทบส่วน

โทร/โทรสาร 0-2515-4701

ส่วนที่สี่

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี กรมตำรวจ

โทร. ๒๕๒๗๙๑๗

ที่ ๐๖๐๓.๒๑ / ๑๑๑๗

วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๓

เรื่อง กำชับการสอบสวนคดีอาญา

ผบ.ภ., ผ., ภ.๑ - ๔, คม., คก. และหน่วยที่มีหน้าที่สอบสวนคดีอาญา

ตามที่ ตร.ได้วางระเบียบเกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญา เพื่อให้พนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องถือเป็นแนวทางปฏิบัติ โดยมีเจตนาคือจะให้การสอบสวนคดีอาญาเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม มีประสิทธิภาพเป็นผลดีต่อทางราชการ และเพื่อให้การสอบสวนคดีอาญาเป็นต้นแบบในการทำงานสอบสวนซึ่งถือได้ว่าเป็นกระบวนการยุติธรรมขั้นต้น สามารถใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำผิดของผู้ต้องหาและเป็นหลักฐานเบื้องต้นในการพิจารณาไต่สวนคดีได้อย่างมีประสิทธิภาพไปแล้ว

แต่ความยังปรากฏอยู่เนื่อง ๆว่าในปัจจุบัน การสอบสวนของพนักงานสอบสวนผู้มีหน้าที่รับผิดชอบและผู้ที่เกี่ยวข้องยังคงมีส่วนบกพร่องอยู่บ้าง โดยเฉพาะคดีสำคัญ ๆที่ประชาชนให้ความสนใจ สื่อสารมวลชนลงข่าวตึกโครม ความบกพร่องดังกล่าวอาจนำมาซึ่งจะเกิดความเสียหายต่อการสอบสวนขึ้นได้ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงขอกำชับให้พนักงานสอบสวนผู้รับ ผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องถือเป็นแนวทางปฏิบัติโดยเคร่งครัดดังต่อไปนี้ คือ

๑. ในคดีที่ผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ โดยเฉพาะเป็นคดีที่ประชาชนให้ความสนใจ สื่อสารมวลชนลงข่าวตึกโครมทั่วแล้ว ในการสอบสวนนอกจากจะต้องปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๔ บทที่ ๔ ข้อ ๒๔๔ แล้ว ในการสอบสวนปากคำผู้ต้องหาจนตกจากจะบันทึกถ้อยคำไว้เป็นลายลักษณ์อักษรแล้วหนึ่งแล้ว พนักงานสอบสวนจะต้องบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาลงไว้ในแถบบันทึกเสียง (เทป) และในการนำตัวผู้ต้องหาไปใช้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ นอกจากจะบันทึกภาพไว้ส่วนหนึ่งแล้ว พนักงานสอบสวนจะต้องบันทึกเหตุการณ์ตามคำรับสารภาพของผู้ต้องหาไว้ในเทป หรือวีดิทัศน์ (วี ดี โอ) อีกส่วนหนึ่งด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นพยานหลักฐานว่าผู้ต้องหาได้ให้การรับสารภาพด้วยความสมัครใจของผู้ต้องหาเอง และเพื่อเป็นการป้องกันผู้ต้องหาให้การกลับคำในชั้นศาล จะได้ใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการพิจารณาของศาลต่อไป

คืบ หากพนักงานสอบสวนขาดอุปกรณ์เครื่องใช้เพื่อการดำเนินการตามนี้ดังกล่าว ขอให้ติดต่อขอความร่วมมือยัง สำนักงานเลขานุการ กรมตำรวจ (ผ.โศภิตคุณประณี) หรือสำนักงานสารนิเทศ กรมตำรวจ เพื่อให้การสนับสนุน

๒. การกันผู้ต้องหาเป็นพยาน พนักงานสอบสวนจะต้องถือปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๔ บทที่ ๗ โดยเคร่งครัด กล่าวคือจะต้องพิจารณาว่าผู้ต้องหาผู้นั้นใช้ตัวการสำคัญ แต่เป็นผู้รู้เห็นในคดีนั้นพอที่จะให้การเป็นพยานเป็นความขึ้นศาลได้ ก็นั้นไม่สามารถหาพยานหลักฐานอื่นได้ประกอบกับตัวรับของผู้ต้องหาที่อ้างว่ารู้เห็นเกี่ยวกับคดีในคดีนั้น ใช้เป็นตัวการสำคัญหรือมีลักษณะเป็นคำชี้พยานผู้ต้องหาอื่นให้รับผิด และให้ตนเองพ้นจากความรับผิดชอบในคดีเรื่องนั้นไป

เมื่อมีการกันผู้ต้องหาคนใดไว้เป็นพยานแล้ว พนักงานสอบสวนจะต้องถือว่าผู้ต้องหาที่ได้รับการันตัวไว้เป็นพยานนั้นเป็นพยานสำคัญในคดีอาญาที่พนักงานสอบสวนจะต้องคุมพยานและร้องกันพยาน โดยจะต้องถือปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๘ บทที่ ๖ โดยเคร่งครัดด้วย

๓. การปล่อยชั่วคราว เมื่อพนักงานสอบสวนตรวจพยานการกันผู้ต้องหาเสร็จสิ้นแล้ว หากมีการยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราว ให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๗ ว่าด้วย เรื่องการปล่อยชั่วคราว โดยให้พิจารณาถึงความพยานแห่งข้อหาพฤติการณ์แห่งคดี ทั้งนี้ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘ อย่างเคร่งครัดด้วย

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติตามนี้ดังกล่าวโดยเคร่งครัด และให้ผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนทุกระดับเข้าควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด หากความยังปรากฏว่าเกิดวาระบกพร่องและเป็นผลเสียหายต่อคดีแล้ว ตร. จะพิจารณาพร้อมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตามควรแก่กรณีต่อไป

พล.ท.ท. แสง ชีระสวัสดิ์

(แสง ชีระสวัสดิ์)

๒๕๖.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 2052358

ที่ 0304.6/318

วันที่ 18 มกราคม 2543

เรื่อง กำชับแนวทางปฏิบัติกรณีผู้ต้องหาใช้สิทธิให้ทนายความเข้าฟังการสอบสวน

ผบ.ต., ผบ.น., ผบ.ช., ผบ.ปด., ผบ.ภ. 1-9, ผบ.ตม.

ด้วยสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับสภาทนายความ ได้ทำข้อตกลงเรื่องแนวทางปฏิบัติกรณีผู้ต้องหาใช้สิทธิให้ทนายความเข้าฟังการสอบปากคำของตน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 241 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 18 พ.ย. 2542 เป็นต้นไป นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางที่ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับสภาทนายความ ได้ทำความตกลงไว้ดังกล่าวข้างต้น จึงขอให้ท่านกำชับพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ให้ถือปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับสภาทนายความลง 18 พ.ย. 2542 (เอกสารแนบท้าย) ด้วย

จึงเร่งมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติ

พล.ต.ท.

(อรุณ ใจดีพิทักษ์)

ผู้ช่วย ผอ.ต.ร.ปรก.ผบ.ต.

ข้อตกลงระหว่างสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับสหภาพตำรวจ
เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีผู้ต้องหาใช้สิทธิไว้หนายความเข้าฟังการสอบปากคำของตน
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 241

เนื่องด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 241 วรรคสอง บัญญัติว่า
"ใบขึ้นสอบสวน ผู้ต้องหาที่มีสิทธิไว้หนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบปากคำของตนได้" สำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติและสหภาพนายความ จึงได้ร่วมกันกำหนดแนวทางการปฏิบัติในกรณีผู้ต้องหาใช้สิทธิไว้หนายความ
เข้าฟังการสอบปากคำของตนไว้ดังต่อไปนี้

1. ทนายความที่จะเข้าฟังการสอบปากคำต้องเป็นสมาชิกของสหภาพนายความ และให้แสดงบัตร
ประจำตัวทนายความต่อพนักงานสอบสวนก่อน

2. ทนายความตามข้อ 1. สามารถเข้าฟังการสอบปากคำผู้ต้องหาในคดีอาญาทุกประเภท เมื่อ
ผู้ต้องหาต้องการใช้สิทธิของตน

3. สหภาพนายความมีหน้าที่แจ้งรายชื่อ ทนาย และหมายเลขโทรศัพท์ของทนายความอาสาให้
พนักงานสอบสวนทุกทั้งในเขตศาลจังหวัด ทุกจังหวัดรวมทั้งกรุงเทพมหานครราชประสงค์ ดังนี้ :-

4. ก่อนเริ่มสอบปากคำผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนแจ้งผู้ต้องหาว่ามีทนายความหรือไม่
ถ้าไม่มี และผู้ต้องหาต้องการทนายความเข้าฟังการสอบปากคำของตน ก็ให้พนักงานสอบสวนแจ้งไปยัง
สหภาพนายความเพื่อช่วยในเขตกรุงเทพมหานคร หรือประจำสหภาพนายความจังหวัดสำหรับจังหวัดอื่น เพื่อจัดหา
ทนายความให้ผู้ต้องหาโดยเร็ว และให้กรรมการบริหารสหภาพนายความประจำภาคทุกภาค มีหน้าที่ประสาน
งานในเรื่องการจัดหาทนายความในเขตศาลจังหวัดที่รับผิดชอบ เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ทนายความอาสา
ที่จะต้องเดินทางไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนตามที่แจ้งมา

ทางแจ้งให้ท่านเป็นหนังสือ กำหนดวัน เวลา สถานที่ที่จะสอบปากคำผู้ต้องหา เว้นแต่ในกรณี
เร่งด่วนจะแจ้งทางโทรศัพท์ หรือเครื่องมือสื่อสารชนิดอื่นก็ได้ และให้พนักงานสอบสวนบันทึกการแจ้งไว้

ให้นายกสหภาพนายความหรือผู้ซึ่งนายกสหภาพนายความมอบหมายสำหรับ กรุงเทพมหานคร เป็น
ผู้จัดหาทนายความอาสา ด้านรับในต่างจังหวัดให้เป็นหน้าที่ของกรรมการบริหารสหภาพนายความประจำภาค
หรือ ประธานสหภาพนายความจังหวัดแล้วแต่กรณี จัดหาทนายความ อาสาให้ผู้ต้องหาตามที่พนักงานสอบสวน
แจ้งมา และให้แจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบโดยเร็ว

5. ถ้าทนายความมิได้รับแจ้ง ตามข้อ 4 วรรคสาม ไม่อาจเข้าฟังการสอบปากคำผู้ต้องหา โดยไม่แจ้ง
เหตุจึงต้องให้พนักงานสอบสวนทราบ ให้พนักงานสอบสวนบันทึกเหตุขัดข้องไว้ และหากผลการสอบสวน
ปากคำไว้จะก่อให้เกิดความเสียหาย ให้ดำเนินการขอรับปากคำผู้ต้องหาไปสามครั้งจนกว่าที่ จะยอมกลับให้แจ้ง

ไปยังนายทะเบียนความ หรือผู้ที่นายทะเบียนความมอบหมายสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใน จังหวัดอื่นให้นำแจ้งไปยังกรมการทะเบียนความประจำภาคหรือประธานนายความจังหวัด เพื่อจัดหา นายความอาสาสมัครมาช่วยในการสอบปากคำผู้ต้องหาโดยเร็ว

6. ก่อนเริ่มทำการสอบปากคำผู้ต้องหา พนักงานสอบสวนจะต้องให้โอกาสผู้ต้องหาทบทวนและปรึกษาทนายความก่อนการสอบสวน เพื่อการปรึกษาและให้คำแนะนำเป็นกลางพอสมควร

7. จำนวนทนายความที่จะเข้าฟังการสอบปากคำให้มีอย่างน้อยหนึ่งคน ต่อหนึ่งคดี ในคดีใดที่มี ผู้ต้องหาหลายคน หรือเป็นคดีสำคัญก็ให้ทนายความเข้าฟังการสอบปากคำได้รวมความจำเป็นจนเหมาะสม ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน

8. ทนายความที่เข้าฟังการสอบปากคำไม่มีหน้าที่ตอบคำถามแทนผู้ต้องหา เว้นแต่คำถามนั้นไม่ ชัดเจน ทนายความอาจหักห้ามหรือให้พนักงานสอบสวนอธิบายหรือชี้แจงเพิ่มเติมได้ และจะต้องไม่กระทำการใดซึ่งเป็นการขัดขวางหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในการสอบปากคำผู้ต้องหา

9. ถ้าทนายความที่เข้าฟังการสอบปากคำผู้ต้องหาเห็นว่า การสอบปากคำผู้ต้องหาของพนักงาน สอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมายใด อาจคัดค้านหรือหักห้ามการสอบปากคำของพนักงานสอบสวนได้ แต่ก่อน ที่พนักงานสอบสวนจะสอบปากคำหรือตั้งคำถามผู้ต้องหาต่อไป ให้พนักงานสอบสวนจดข้อคัดค้านหรือข้อ ทักท้วงลงไว้ในบันทึกการสอบปากคำ หรือจะให้ทนายความยื่นคำคัดค้านหรือคำทักท้วงเป็นหนังสือ เพื่อรวม ไว้ในสำนวนการสอบสวนได้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542 เป็นต้นไป

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก ประชา พรหมบุตร
(ประชา พรหมบุตร)
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(ลงชื่อ) สัก กอแสงเรือง
(นายสัก กอแสงเรือง)
นายทะเบียนความ

สำเนาถูกต้อง

พลตำรวจตรี / *เจตน์ มงคลหัตถี*
(เจตน์ มงคลหัตถี)

ผู้บังคับการกองรักษาการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ด่วนมาก บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 205-3466

ที่ 0004.6/42/7

วันที่ 18 ตุลาคม 2544

เรื่อง การขออนุญาตเรียกตัว สส หรือ สว ไปทำการสอบสวนในฐานะเป็นผู้ต้องหาคดีอาญา

จาก ผบ.ตร. ผู้ช่วย ผบ.ตร.

นางจ.น. ก., ก. 1 - 0, ป.ต. และ สดผ.

ด้วย ส. ได้มีหนังสือ ที่ 0004.6/6429 ลง 7 ต.ค. 2544 มอบหมายให้หัวหน้าหน่วยที่รับผิดชอบการสอบสวนระดับผู้บัญชาการเป็นผู้พิจารณาขอออกหนังสืออนุญาตต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภาเรียกตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภาในระหว่างสมัยประชุมไปทำการสอบสวนในฐานะที่สมาชิกผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 165 โดยให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

เนื่องจากประธานวุฒิสภาได้เสนอหนังสือต่อนายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าสมาชิกวุฒิสภามีหน้าที่ในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ขณะที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหมายเรียกตัวสมาชิกวุฒิสภาไปทำการสอบสวนในฐานะที่ผู้ต้องหาในคดีอาญา จะส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภาได้ สมควรพิจารณากำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้พิจารณา ลงนามในหนังสือขออนุญาตเหมาะเรียกตัวสมาชิกวุฒิสภาต่อประธานวุฒิสภา และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือ ที่ นร 0201/12631 ลง 17 ก.ย. 2544 แจ้งให้ ตร. ทราบว่า นายกรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่ประธานวุฒิสภาเสนอ โดยให้รวมถึงการนำหนังสือขออนุญาตมีหมายเรียก ตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปทำการสอบสวนต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรในระหว่างสมัยประชุมด้วย

จึงมีคำสั่งให้ทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(จันทน์ เศรษฐาเบย์)

ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ _____ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ _____ โทร. 2053466
ที่ 0004.6/ ๒๕๔๓ _____ วันที่ ๗ สิงหาคม 2544
เรื่อง การขออนุญาตเรียกตัว ส.ส. หรือ ส.ว. ไปทำการสอบสวนในฐานะเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา

ผบช.น. , ก. , ม.1 -9 , ปต. และ สตม.

ด้วย พล.ต.ท. บำรุงรักษา ได้มีรับทราบในที่ประชุมวุฒิสภา เมื่อวันที่ 3 พ.ค. 2544 ว่า ผบค.ภ.จว. มีหนังสือถึงประธานวุฒิสภาโดยตรง เพื่อขออนุญาตเรียกตัว ส.ว. ไปทำการสอบสวนในฐานะผู้ต้องหาในคดีอาญาว่าเป็นการไม่เหมาะสม และขอให้ ตร. กำกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการในการสอบสวนคดีอาญาดังกล่าวด้วย

ตร. ได้ตรวจสอบพิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 มาตรา 165วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า " ในระหว่างสมัยประชุม ห้ามมิให้จับกุมขัง หรือหมายเรียกตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ไปทำการสอบสวนในฐานะที่สมาชิกผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา เว้นแต่ในกรณีที่ได้รับความยินยอมจากสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิก หรือในกรณีที่ยับยั้งและกระทำความคิด " ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญดังกล่าว มีเพียงห้ามมิให้จับกุมขัง หรือหมายเรียกตัวเท่านั้น ไม่ได้ห้ามมิให้ขออนุญาตประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภา เรียกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา ไปทำการสอบสวนในฐานะที่สมาชิกผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา ดังนั้น จึงขอเสนอให้หัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนระดับผู้บัญชาการ เป็นผู้พิจารณาทุกหน่วยงานขออนุญาตต่อประธานสภาที่สมาชิกผู้นั้นเป็นสมาชิกอยู่ แล้วรายงานให้ ตร. ทราบโดยด่วน

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(พรศักดิ์ คุ้มรังวิบูลย์)

ลป.ตร.

ที่ นร ๐๒๖๘/๒๐๒๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กท ๑๐๓๐๐

๑๓ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง การขอขออนุญาตเผยแพร่หมายเรียกตัวสมาชิกวุฒิสภา ไปทำการสอบสวนคดีอาญา

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๘/๐๓๑๓๒

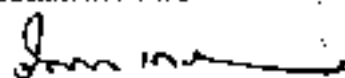
ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕

ด้วยประธานวุฒิสภาได้เสนอว่า สมควรให้นายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พิจารณากำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้พิจารณาขออนุญาตเผยแพร่หมายเรียกตัวสมาชิกวุฒิสภาต่อประธานวุฒิสภาเพื่อไปทำการสอบสวนให้ฐานะเป็นผู้ต้องหาคดีอาญาในระหว่างสมัยประชุม ความละเอียดปรกติตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

นายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบตามที่ประธานวุฒิสภาเสนอ โดยให้รวมถึงการมีหนังสือขออนุญาตมีหมายเรียกตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปทำการสอบสวนต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรในระหว่างสมัยประชุมด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิชาญ เจริญงาน)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๕๐ ๕๐๐๓ ถึง ๐๐๘-๘

๐ ๒๒๕๐ ๕๐๕๗

โทรสาร ๐ ๒๒๕๐ ๕๐๕๘

ด่วนที่สุด

ที่ พว ๐๐๐๘/ 03132

232

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐

๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง การขอขออนุญาตหมายเรียกตัวสมาชิกวุฒิสภา ไปทำการสอบสวนคดีอาญา

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ พช ๐๐๐๔.๖/๖๐๐๖

ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕

ด้วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ได้มีหนังสือแจ้งว่า ในกรณีสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะขอขออนุญาตหมายเรียกตัวสมาชิกวุฒิสภาไปทำการสอบสวนในฐานะเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา ตามบทบัญญัติ มาตรา ๑๖๕ ของรัฐธรรมนูญ นั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มอบหมายให้หัวหน้าหน่วยที่รับผิดชอบ การสอบสวนระดับผู้บัญชาการเป็นผู้พิจารณาออกหนังสือขออนุญาตต่อประธานสภาที่ผู้ขึ้นเป็นสมาชิก รายละเอียดปรากฏตามที่ส่งมาด้วย

โดยที่สมาชิกวุฒิสภานี้หน้าที่ในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินตามบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญ การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติหมายเรียกตัวสมาชิกวุฒิสภาไปทำการสอบสวนในฐานะ ผู้ต้องหาในคดีอาญา ย่อมส่งผลกระทบต่อการใช้สิทธิหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาได้ ดังนั้น นายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรพิจารณากำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้พิจารณาลงนามในหนังสือขออนุญาตหมายเรียกตัวสมาชิกวุฒิสภาต่อประธานวุฒิสภา

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลตรี

๑๑ ๖๒๕

(นายสุชาติ รุ่งเรือง)

ประธานวุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๒๒๔๔ ๑๕๖๗, ๐ ๒๒๒๔๔ ๓๕๖๗

โทรสาร ๐ ๒๒๒๔๔ ๑๖๗๘

สำเนาเรื่อง

(นายสุชาติ รุ่งเรือง)
นิติกร ๕

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองคดี โทร 0-2225-3465

ที่ 0004 ส/ 3139

วันที่ 26 เมษายน 2547

เรื่อง การเรียกผู้ต้องหาไปพบเพื่อรับทราบข้อหา

เรียน ผบช.ก., น., ปส., ร. 1-9 , ส.สม.

ตามที่ ตร. มีหนังสือ ที่ 0503/ธธธ8 ลง 22 มี.ค.17 เรื่อง การแจ้งข้อหา
คดีอาญาให้ผู้ต้องหาทราบและได้แจ้งเวียนให้ พงส. ถึงปฏิบัติ นั้น

ปรากฏว่ายังมี พงส. จำนวนไม่น้อยที่เข้าใจเจตนารมณ์ของ ป.วิ.อาญา
มาตรา 52 และมาตรา 134 ไม่ถูกต้อง โดยเข้าใจว่าเป็นอำนาจ พงส. ที่จะเรียกผู้ต้องหา
ไปพบได้ตามคำขอใจซึ่งการกระทำดังกล่าวอาจถูกฟ้องคดีได้ ดังนั้นจึงขอชักชวน
ว่าความเข้าใจเกี่ยวกับการที่ พงส. จะมีอำนาจเรียกผู้ต้องหาไปพบได้ก็ต่อเมื่อมีข้อเท็จจริง
โดยมีพยานหลักฐานตามสมควรที่จะเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นเป็นผู้กระทำความผิดตามที่กล่าวหา
เสียก่อน การมีคำร้องทุกข์เพียงอย่างเดียวโดยไม่มีพยานหลักฐานอื่นสนับสนุน พงส. ยังไม่มี
อำนาจที่จะเรียกผู้ต้องหาไปพบได้ เว้นแต่เป็นกรณีผู้ต้องหาถูกส่งตัวไปยัง พงส. หรือเข้าพบ
พงส. เองหรือปรากฏว่าผู้ซึ่งอยู่ต่อหน้านั้นเป็นผู้ต้องหา

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

พล.ต.ท.

(ปิยะ เจริญไวยศรี)

รอง ผบ.ตร. (ร.ท. ๕๑.๓๗)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ..... กองคดี กรมตำรวจ

ที่ ..... 0503/5268 ..... วันที่ ..... ๒๕ มีนาคม 2517

เรื่อง ..... การแจ้งข้อหาคดีอาญาให้ผู้ต้องหาทราบ

ผบ.ต.บ., ผบ.ช.บ., ผบ.ช.ก. และหน่วยขึ้นตรงเพื่อ ทว. ที่ให้มีเพื่อสอบสวนคดีอาญา

ตามที่ ทว. ได้ส่งความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการแจ้งข้อหาในคดีอาญาให้ผู้ต้องหาทราบ มาไว้ที่งานส่งพนักงานสอบสวนในสังกัดถือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ทั้งความแจ้งอยู่ในบันทึกตั้งของ ทว. ที่ 0503/5514 ลง 7 เมษายน 2514 นั้น แต่ที่ปรากฏอยู่เสมอ ๆ ว่า พนักงานสอบสวนยังมิได้ปฏิบัติตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับการแจ้งข้อหาในคดีอาญาแก่ผู้ต้องหา ซึ่งการกระทำดังกล่าวพนักงานสอบสวนอาจถูกฟ้องร้องในภายหลัง อันจะทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ตนโดยใช้เหตุผลว่าความเสื่อมเสียมาสู่ราชการของกรมตำรวจอันเป็นส่วนรวมด้วย ด้วยเหตุนี้จึงมี ทว. จึงได้ระงับข้อความเข้าใจเกี่ยวกับการแจ้งข้อหาคดีอาญาให้ผู้ต้องหาได้ทราบ โดยให้ท่านส่งหมายไปสอบสวนในสังกัดถือปฏิบัติให้ถูกต้องในโอกาสต่อไปอีกครั้งหนึ่งจึงขอไปนี้

๑. เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียกหรือถูกส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือผู้ต้องหาได้มาปรากฏตัวต่อหน้าพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาให้ผู้ต้องหาทราบแล้วบันทึกในการสอบสวนไว้เป็นหลักฐาน ตามแบบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134

๒. ถ้าจะควบคุมผู้ต้องหาไว้ในระหว่างกระบวนการสอบสวนหรือไม่ขึ้น ให้พนักงานสอบสวนแจ้งยึดถือปฏิบัติโดยมีประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 136 ให้แก่ระหว่างการสอบสวนว่ากล่าวผู้ต้องหาหรือบุคคลอื่นใดมิได้กระทำความผิด หรือไม่มีพฤติการณ์ความผิดเกิดขึ้นตามข้อกล่าวหา ก็ไม่จำเป็นต้องแจ้งความให้ผู้ต้องหาไว้แต่อย่างใด และให้พนักงานสอบสวนเร่งดำเนินการสอบสวนสรุปสำนวนมีความเห็นควร "สั่งไม่ฟ้อง" ส่งพนักงานอัยการพิจารณาโดยไม่ชักช้า

๓. ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือบุคคลอื่นใดไม่ปรากฏตัวมาในโอกาสแรกที่พนักงานสอบสวนแจ้งการกระทำในเมื่อผู้ต้องหาไม่ได้มาปรากฏตัวต่อพนักงานสอบสวนตามแบบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134 ถือว่าการกล่าวถึงส่วนเล็กน้อย แม้เพียงผู้ต้องหากระทำความผิดอาญาในเบื้องต้นการสอบสวนแต่ยังไม่ (ตามเห็นความเห็นของอธิบดีกรมอัยการ ในบันทึกที่ ๖๓๖/2504 ลง ๘ สิงหาคม 2504 ซึ่งได้สำเนาไปให้ท่านด้วยแล้ว)

แต่ถ้าจนกว่าการสอบสวนปรากฏว่าผู้ต้องหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิด หรือมิได้มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นตามข้อกล่าวหา ก็ไม่ต้องทำการจับกุมตัวผู้ต้องหาหรือผู้ถูกกล่าวหาหรือแจ้งข้อหา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0 2205 3466

ที่ 0004 อ/ 1๘๖๐๒

วันที่ ๔๔ ธันวาคม 2547

เรื่อง คำขอรับการปฏิบัติในการสอบสวนคดีอาญา

ผบช.ภ., น., นส., สดม., ภ.1-9, ส. และ จสว.

ตามหนังสือ ตร. ส่วนมาก ที่ 0004.6/1276 ลง 21 ก.พ. 2544 ทางแนวทางปฏิบัติในการสอบสวนคดีอาญาไว้แล้ว นั้น

ตร. ได้รับรายงานจาก ภ.2 กรณีการจับกุมผู้ต้องหาดำเนินคดีในข้อหาขโมยสิ่งของประเภทที่ไม่ได้ปิดแสดงป้ายหาไว้จนความครบครองเกินกว่า 500 กรัม ขึ้นสอบสวน ได้ทราบว่าผู้ต้องหาอายุ 48 ปี และได้ให้การรับสารภาพ พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานสรุปสำนวนการสอบสวนเห็นควรส่งฟ้องผู้ต้องหาตามข้อหาและสร้างความเห็นทางคดีพร้อมสำนวนและตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ พนักงานอัยการจึงผู้ต้องหาเป็นจำเลยตามข้อหา ซึ่งพิจารณาของศาลเจ้าเล่ห์อัยการศาลและศาลพิพากษาลงโทษปรับโดยลดมาตราส่วนโทษลงกึ่งหนึ่งตามมาตรา 75 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพราะเหตุว่าขณะกระทำความผิดจำเลยมีอายุกว่า 14 ปี และยังไม่เกิน 17 ปี ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมขอคัดสำเนาคำพิพากษาของศาลเพื่อนำไปใช้ในการขอรับเงินรางวัลและสินบน นำจับจึงพบว่ามีการแก้ไข วันที่ เดือน ปีเกิด ของผู้ต้องหาซึ่งปรากฏในคำให้การของผู้ต้องหาและแผ่นพิมพ์สายนิ้วมือผู้ต้องหาในสำนวนการสอบสวนและเปลี่ยนตัวผู้ต้องหา จากเดิมผู้ต้องหาอายุ 48 ปี เป็นอายุ 17 ปี ภายหลังจากนั้นได้มีการดำเนินคดีแก่พนักงานสอบสวน ผู้รับผิดชอบและพนักงานอัยการผู้เกี่ยวข้องในคดี ในข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตช่วยเหลือผู้ต้องหาให้ได้รับโทษน้อยลง แต่ยังไม่อาจนำผู้กระทำการทุจริตมาลงโทษได้ โดยพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องพนักงานอัยการผู้เกี่ยวข้องในคดีและศาลจังหวัดชลบุรีพิพากษายกฟ้องพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน ดังนั้น เพื่อให้การสอบสวนคดีอาญาดำเนินอยู่บนหลักความบริสุทธิ์ยุติธรรมและป้องกันเหตุทำนองนี้เกิดขึ้นอีก จึงกำชับการปฏิบัติในการสอบสวนคดีอาญา ดังนี้

1. เป็นหน้าที่

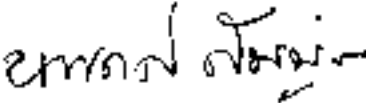
1. เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ จัดทำรูปถ่ายผู้ต้องหา พร้อมระบุชื่อ, วัน เดือน ปีเกิด, อายุ, สัญชาติ และลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือของผู้ต้องหา รวมทั้งสำเนาทะเบียนบ้าน, สำเนาทะเบียนสูติบัตรหรือหนังสือสำคัญทางราชการ ซึ่งยืนยันตัวผู้ต้องหา ประกอบสำนวนการสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนลงลายมือชื่อกำกับไว้

2. ในกรณีที่ พงส. เห็นว่าข้อมูลอาจมีความคลาดเคลื่อน ให้พนักงานสอบสวนทำการตรวจสอบความถูกต้องหรือญาติพี่น้องของผู้ต้องหา เพื่อยืนยันถึงข้อมูลของผู้ต้องหา

3. การปฏิบัติตาม 1 ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบกระทำในโอกาสแรกที่เริ่มคดี โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามรายงาน ตามคำสั่ง ตร.ที่ 960/2537 ลง 10 ต.ค.2537 เรื่อง มาตรการควบคุม ตรวจสอบ เบื้องต้นการสอบสวนคดีอาญา

4. เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาจะต้องสอดส่องดูแลตรวจสอบให้คำแนะนำแก่พนักงานสอบสวนในการดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบปฏิบัติต่างๆ

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และแจ้งพนักงานสอบสวน ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น ในสังกัด ทราบปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.
(นพตล สมบูรณ์ทรัพย์)

ที่ปรึกษาากฎหมาย (สบ 11) :ปรพ.ฉา. ตร

ที่ นร ๐๔๐๑๑/ ๐๖๖๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๘ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔

เรื่อง หารือปัญหาการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดพระราชบัญญัติควบคุมกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑๑.๗/ป ๑๐๔ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับ
แผ่นซีดีเพลงและแผ่นซีดีเอ็มพี ๓ ซึ่งมีแต่เสียงไม่มีภาพตามพระราชบัญญัติ
ควบคุมกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ขอหารือเกี่ยวกับการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด
พระราชบัญญัติควบคุมกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ และสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาได้อธิบายให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) กระทรวง
วัฒนธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวงและสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ) และ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวและ
ความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตาม
ระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๔

ฝ่ายกฎหมายการตำรวจแห่งชาติและทรัพย์สินทางปัญญา

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๕๑๖๘

โทรสาร ๐ ๒๒๒๒ ๓๖๑๑

www.kmso.go.th

www.lawreform.go.th

เรื่องเสร็จที่ ๑๗๙/๒๕๕๙

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับแผ่นซีดีเพลงและแผ่นซีดีเอ็มพี ๓ ซึ่งมีแต่เสียง
ไม่มีภาพตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์
พ.ศ. ๒๕๓๐

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๑.๒๑๒/๕๖๐๘ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กองบัญชาการตำรวจนครบาลหาวิ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติในปัญหาการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการ
เทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เห็นว่าเป็นปัญหาในการบังคับใช้
กฎหมายระหว่างนายทะเบียนผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตกับพนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจสอบสวน
ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดซึ่งมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน ทำให้ประชาชนผู้ประกอบการอาชีพสุจริตต้อง
เดือดร้อน และเห็นว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายดังกล่าว
จึงหารือไปยังกระทรวงมหาดไทย ขอให้ลงนามประกาศว่า กองบัญชาการตำรวจนครบาลไม่เห็นพ้องด้วย
กับข้อพิจารณาความเห็นของกระทรวงมหาดไทยและขอให้หาวิธีคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงขอหารือเกี่ยวกับปัญหาดังนี้

๑. ซีดีเพลง และซีดีเอ็มพี ๓ ซึ่งมีแต่เสียงไม่มีภาพ เป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ตาม
พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ หรือไม่
๒. ผู้ประกอบการที่เช่า แลวเปลี่ยนหรือจำหน่ายด้วยประการใดซึ่งซีดีเพลงและ
ซีดีเอ็มพี ๓ จะต้องขออนุญาตจากนายทะเบียนหรือไม่ และหากไม่ได้ขออนุญาตจะเป็นความผิด
หรือไม่
๓. จำเป็นต้องเสนอแก้ไขกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทน
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม
(สำนักงานปลัดกระทรวงและสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ) และผู้แทนสถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็น
ดังนี้

ลงพร้อมหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๑/๐๓๐๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๙ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกามีถึงสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ประเดิมที่หนึ่ง แผ่นซีดีเพลง และแผ่นซีดีเอ็มพี ๓ ซึ่งมีเสียงไม่มีภาพ เป็นเทป หรือวีดิทัศน์ความพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ หรือไม่เห็นว่าเป็น วัสดุที่จะเข้าลักษณะเป็นเทปหรือวีดิทัศน์ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีดิทัศน์ ใดๆ ได้นั้น ต้องมีลักษณะสองประการตามที่กำหนดไว้ในนิยามคำว่า “เทปหรือวีดิทัศน์” ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประการแรก ต้องเป็นวัสดุที่เคลือบด้วยสารแม่เหล็กหรือสารอื่นใดซึ่งได้นับที่ภาพหรือถ่ายทอดภาพโดยภาพเปลี่ยนสัญญาณเป็นกระแสไฟฟ้า หรือวัสดุอย่างอื่นใดซึ่งได้ถูกถ่ายอัด หรือกระทำด้วยวิธีใด ๆ ให้เป็นเรื่องเหตุการณ์ รูป ข้อความ หรือเกมการเล่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในที่นี้คือกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยหมายเหตุนอกกฎกระทรวง” มุ่งที่จะควบคุมวัสดุที่มีภาพหรือเรื่องราวที่ไม่เหมาะสมหรือขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของสังคมไทย ในเบื้องต้นสิ่งที่จะเป็นเทปหรือวีดิทัศน์จึงต้องบันทึกข้อมูลที่มีลักษณะเป็นภาพ เรื่องเหตุการณ์ รูป ข้อความ หรือเกมการเล่น ไม่ว่าจะเป็นเสียงหรือได้ในลักษณะต่อเนื่องกันไปด้วยเครื่องเทปโทรทัศน์หรือเครื่องถ่ายทอดวีดิทัศน์ เครื่องฉายภาพ หรือเครื่องกลไกอย่างอื่นทำนองเดียวกัน ประกอบกับเนื้อหาสาระเหมาะสมกับเหตุด้วยพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“เทปหรือวีดิทัศน์” หมายความว่า

(๑) วัสดุที่เคลือบด้วยสารแม่เหล็กหรือสารอื่นใดซึ่งได้นับที่ภาพหรือถ่ายทอดภาพโดยการเปลี่ยนสัญญาณเป็นกระแสไฟฟ้า หรือ

(๒) วัสดุอย่างอื่นใดซึ่งได้ถูกถ่ายอัด หรือกระทำด้วยวิธีใด ๆ ให้เป็นเรื่องเหตุการณ์ รูป ข้อความ หรือเกมการเล่น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

โดยวัสดุดังกล่าวสามารถจัดถ่ายทอดออกเป็นภาพหรือเสียง หรือทั้งภาพและเสียงได้ในลักษณะต่อเนื่องกันไปด้วยเครื่องเทปโทรทัศน์หรือเครื่องถ่ายทอดวีดิทัศน์ เครื่องฉายภาพ หรือเครื่องกลไกอย่างอื่นทำนองเดียวกัน

เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีข้อกำหนดให้วิธีโอแกน แลเซอร์ดิส डिสดิสโอติค วิดีโอซีดี และซีดีรอม เป็นเทปหรือวีดิทัศน์ ทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจตรวจพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือควบคุมได้ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งอาจทำให้มีการนำวัสดุดังกล่าวที่มีภาพหรือเรื่องราวที่ไม่เหมาะสมหรือขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของสังคมไทยไปเผยแพร่ อันจะทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่เยาวชนหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน จึงสมควรกำหนดให้วัสดุดังกล่าวเป็นเทปหรือวีดิทัศน์ และโดยที่บทนิยามคำว่า “เทปหรือวีดิทัศน์” ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้กำหนดดังกล่าวดังกระทำโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ควบคุมกิจการเทพและวิสดูโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๑๐^๖ ซึ่งระบุเหตุผลในการตราพระราชบัญญัตินี้แล้ว ปรากฏว่า เนื่องจากในขณะนั้นมีกวนเทพและวิสดูโทรทัศน์ไปให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย และ มีการจัดจำหน่ายหรือให้บริการอย่างแพร่หลาย แต่โดยที่เทพและวิสดูโทรทัศน์มิใช่ภาพยนตร์ จึงไม่อยู่ ภายใต้งบบังคับของพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๑๓ ทำให้เทพและวิสดูโทรทัศน์ไม่ต้อง ผ่านการตรวจพิจารณาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก่อให้เกิดผลเสียหายแก่เยาวชนและศีลธรรมอันดีของ ประชาชนที่ยังขาดการควบคุมกระเทือนถึงความมั่นคงของรัฐอีกด้วย จึงจำเป็นต้องมีการตรา พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทพและวิสดูโทรทัศน์ ขึ้น แสดงให้เห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุม กิจการเทพและวิสดูโทรทัศน์ มีเจตนารมณ์จะควบคุมวิสดูที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์ อีกทั้งเมื่อได้พิจารณาบทบัญญัติในส่วนอื่นของพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทพและ วิสดูโทรทัศน์แล้ว จะเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า มุ่งหมายที่จะควบคุมตัวเทพหรือวิสดูโทรทัศน์ที่มีทั้ง ภาพและเสียง เช่น ตัวเทพหรือวิสดูโทรทัศน์ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายซึ่งเทพหรือวิสดูโทรทัศน์จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการได้ จะต้องเป็นเทพหรือ วิสดูโทรทัศน์ที่ภาพและเสียงของเรื่องได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็นชอบจาก เจ้าพนักงานผู้ตรวจ (มาตรา ๑๐)^๗ หรือในการตรวจพิจารณาให้ความเห็นชอบ ผู้ขอให้ตรวจต้อง ส่งมอบสำเนาเทพหรือวิสดูโทรทัศน์ซึ่งมีภาพและเสียงอย่างเดียวกันให้กับเจ้าพนักงานผู้ตรวจ (มาตรา ๑๑)^๘ หรือการอัดหรือบันทึกสำเนาเทพหรือวิสดูโทรทัศน์ต้องทำให้ตรงตามต้นฉบับเทพ

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปรากฏว่าในปัจจุบันนี้ได้มีการแพร่ให้ เทพ แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายเทพและวิสดูโทรทัศน์ ทั้งมีการจัดจำหน่ายหรือให้บริการเกี่ยวกับเทพหรือวิสดูโทรทัศน์ แพร่หลายทั้งในกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัด ซึ่งเทพและวิสดูโทรทัศน์เหล่านั้นไม่ได้ผ่านการตรวจพิจารณา จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เนื่องจากมิใช่ภาพยนตร์ตามความหมายของพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๑๓ การที่ไม่บังคับบัญชียกกฎหมายควบคุมกิจการดังกล่าว ย่อมก่อให้เกิดผลเสียหายแก่เยาวชนและศีลธรรมอันดีของ ประชาชนที่ยังขาดการควบคุมกระเทือนถึงความมั่นคงของรัฐอีกด้วย ในการนี้จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายควบคุมการดำเนิน กิจการเกี่ยวกับเทพและวิสดูโทรทัศน์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ เทพหรือวิสดูโทรทัศน์ที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ จะมีไว้ในสถานที่ประกอบ กิจการของตนได้ จะต้องเป็นเทพหรือวิสดูโทรทัศน์ที่ภาพและเสียงของเรื่องได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความ เห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๔ หรือต้องเป็นเทพหรือวิสดูโทรทัศน์ที่มีผู้รับรอง สำเนาตามมาตรา ๑๗ แล้วเท่านั้น และเทพหรือวิสดูโทรทัศน์ดังกล่าวจะต้องมีการแสดงตรา หมายเลขรหัส และรายละเอียดหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ การตรวจพิจารณาให้ความเห็นชอบในเทพหรือวิสดูโทรทัศน์ให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๖ หรือบุคคลอื่นใดซึ่งประสงค์จะให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจทำการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบใน เทพหรือวิสดูโทรทัศน์ของตน ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจตามหลักเกณฑ์หรือวิธีการและส่งมอบเอกสาร ประกอบการพิจารณาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง พร้อมทั้งมอบสำเนาเทพหรือวิสดูโทรทัศน์ซึ่งมีภาพและเสียง อย่างเดียวกันให้กับเจ้าพนักงานผู้ตรวจสองสำเนา

หรือวัสดุโทรทัศน์ทั้งภาพและเสียง (มาตรา ๑๗)^๖ เป็นต้น แสดงให้เห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ มีเจตนารมณ์จะควบคุมทั้งภาพและเสียงที่ปรากฏในเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ นอกจากนี้ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ มีการกำหนดโทษทางอาญาไว้ พระมหากษัตริย์จึงต้องตีความอย่างเคร่งครัด ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า แผ่นซีดีเพลงและแผ่นซีดีเอ็มพี ๓ ซึ่งเป็นที่ก่อกวนแต่ไม่มีภาพ จึงไม่เป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์

ประเด็นที่สอง ผู้ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายด้วยประการใดซึ่งแผ่นซีดีเพลงและแผ่นซีดีเอ็มพี ๓ จะต้องขออนุญาตจากนายทะเบียนหรือไม่ และหากไม่ได้ขออนุญาตจะเป็นความผิดหรือไม่ เห็นว่า เมื่อได้พิจารณาในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่าแผ่นซีดีเพลงและแผ่นซีดีเอ็มพี ๓ ไม่เป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ผู้ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายด้วยประการใดซึ่งแผ่นซีดีเพลงและแผ่นซีดีเอ็มพี ๓ จึงไม่ต้องขออนุญาตจากนายทะเบียนตามมาตรา ๖^๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

ประเด็นที่สาม จำเป็นต้องเสนอแก้ไขกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ หรือไม่ เห็นว่า การจะกำหนดโดยกฎกระทรวงให้วัสดุใดเป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ได้ วัสดุนั้นต้องเป็นวัสดุที่มีข้อมูลภาพตามที่ได้อธิบายไว้แล้วในประเด็นที่หนึ่ง แต่โดยที่แผ่นซีดีเพลง และแผ่นซีดีเอ็มพี ๓ มีข้อมูลที่มี

^๖ มาตรา ๑๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมาย มาตรา ๖ อาจอัดสำเนาเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากผู้ตรวจตาม มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๕ ไว้เพื่อการประกอบกิจการของตนได้ โดยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ต้องอัดหรือบันทึกสำเนาเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ให้ตรงตามต้นฉบับเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ทั้งภาพและเสียง และถ้าบอกรับว่าเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวได้ผ่านการตรวจพิจารณาแล้ว ถ้ามี

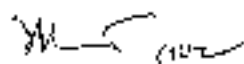
(๒) ต้องรับรองสำเนาเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ด้วยลายลงลายมือชื่อของผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ ลงไว้กับเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ตนเองได้จัดสำเนาพร้อมทั้งแสดงหมายเลขรหัสและรายละเอียดการจำหน่าย หรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวตามวิธีการที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจกำหนด

“ มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายด้วยประการใดซึ่งเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ โดยทำเรื่องธุรกิจหรือโดยได้ประโยชน์อันเนื่องมาจากการคิดค่าบวกไว้ในรูปของค่าธรรมเนียมสมาชิกหรือด้วยวิธีการอื่นใด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ทั้งนี้ นอกจากกรณีที่ได้รับยกเว้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการนี้ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาต ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อรัฐมนตรีได้ตามมาตรา ๒๗ ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของนายทะเบียน

๕

แต่เสียงไม่มีภาพ จึงไม่เข้าข่ายเป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ดังนั้น การที่จะออกกฎกระทรวงกำหนดให้แผ่นซีดีเพลง และแผ่นซีดีแผ่นที่ ๓ เป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ จึงไม่อาจกระทำได้ เนื่องจากขัดกับกฎหมายแม่บท

(คุณพริษฐ์ จาสะ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๕๙

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ๓ร โทร. 0 2205 3466
ที่ 0051.2.12/ 45๖๑ วันที่ ๔ สิงหาคม 2549
เรื่อง คำขิปีให้ตรวจสอบข้อมูลฯลฯของผู้ต้องหาหรือผู้ถูกจับ

ผบช.น., ก., ก 1-9, ปช., สตม. และ จตร.

ด้วย สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มีหนังสือ ส่วนที่ ๒๒/๒๕๔๐ ลง 27 มีนาคม 2549 แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรณี นายชาติกร จำพันธ์ ได้ยื่นหนังสือต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ขอให้ตรวจสอบและพิจารณาคำร้องฎีกาบัตรหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เงินแล้วไม่ตรวจสอบข้อเท็จจริง ประกอบให้บุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญานำชื่อและนามสกุลของนายชาติกร ไปใช้ในทางทุจริตอันมีผลกีดกันหลายคดี จนเป็นเหตุให้เสียชื่อเสียงชื่อเสียง และไม่สามารถเดินทางไปต่างประเทศได้ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ได้พิจารณาข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า นายสุรชัย หรือหมึก สงวนสิทธิ์ ผู้ต้องหา แข่งความ อันเป็นเหตุโดยผลกระทกจนทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.ต.พญาพลงเชื้อโดยสมัครใจว่า นายสุรชัยหรือหมึก มีชื่อและนามสกุล เป็น นายชาติกร พนักงานสอบสวน จึงรายงานไปถึง ทอ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องให้ปรากฏเป็นชื่อและนามสกุลของนายชาติกร ทำให้ นายชาติกร เสียชื่อเสียง การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเป็นการปฏิบัติตนตามอำนาจหน้าที่ หากแต่การปฏิบัติตนตามอำนาจหน้าที่นั้น ทำให้เกิดความเสียหายแก่นายชาติกร โดยไม่เป็นธรรม แต่ได้มี สภ.ต.พญา ได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนจนเป็นที่พอใจของนายชาติกร แล้ว จึงยุติการพิจารณา อย่างไรก็ดีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามเรื่องร้องเรียนในกรณีนี้ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเนื่องจาก มีผลกระทบต่อกฎสิทธิและเสรีภาพของประชาชนโดยตรง ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นง่าย ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา จึงขอให้ ทอ. พิจารณามาตรการป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ในทำนองเดียวกัน อีก

ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันมิให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาเสียด่างไว้ชื่อและนามสกุลของบุคคลอื่นในการดำเนินคดี จนเป็นเหตุให้บุคคลอื่นนั้นได้รับความเสียหายจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจและพนักงานสอบสวน จึงให้กำชับข้าราชการตำรวจในสังกัด เมื่อมีการจับกุมตัวผู้กระทำความผิดหรือผู้ต้องหาแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับหรือพนักงานสอบสวนทำการตรวจสอบ

/และนามสกุล ...

และนามสกุลที่ถูกต้องแท้จริงของบุคคลนั้นด้วยความละเอียดรอบคอบ จากบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวที่ทางราชการออกให้ซึ่งมีภาพถ่ายผู้ถือบัตร ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยหรือกรณีที่ถูกจับหรือผู้ซึ่งจากไปไม่สามารถนำเอกสารดังกล่าวมาแสดงได้ ก็ให้สอบถามข้อมูลประวัติของบุคคลนั้นโดยละเอียด พร้อมทั้งทำการตรวจสอบไปยังหน่วยงานของทางราชการที่มีฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร เช่น ที่ว่าการอำเภอหรือสำนักงานเขต หากมีทราบชัดเจนก็ให้นำสำเนาหลักฐานไปตรวจสอบด้วย

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องทราบเพื่อปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.ท. _____

(ชาญวุฒิ วัชรบุณย์)

ผู้ช่วย ผอ.จร.ปรท.สบ.ตร.

ด่วนที่สุด

พ.ร.บ./ ๒๕๖๐

๒๒

มีนาคม ๒๕๕๙

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เลขที่ 18536
วันที่ 29 มี.ค. 2549
เวลา 10.10 น.

246

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

๑๑๙๓ อาคารเอ็กซิม ชั้น ๒๐ ถนนพหลโยธิน

สามเสนใน พญาไท กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๐๐

ฝ่ายบริหารงานคดี
เลขที่ 2/31
วันที่ 21 มี.ค. 49
ปิด

เรื่อง แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) สำเนาหนังสือร้องเรียนของนายชาติร คำพันธ์

ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๘ จำนวน ๑ ชุด

(๒) สำเนาหนังสือตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี ที่ ขบ ๐๐๒๙.๒/๑๔๕๒

ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

ด้วย นายชาติร คำพันธ์ ได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ขอให้ตรวจสอบและพิจารณาการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรตำบลพัทธยา อำเภอทางละมุง จังหวัดชลบุรี กรณีเล่นเล่ห์ไม่ตรวจสอบข้อเท็จจริง ปลอมให้บุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้ต้องหาในคดีขโมย นามชื่อ และนามสกุลผู้ร้องเรียนไปใช้ในการถูกดำเนินคดีหลายคดี รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา โดยได้รับมอบหมายจากผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ได้มีหนังสือขอให้ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๒ ที่แจ้งข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งต่อมาผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี มีหนังสือแจ้งข้อเท็จจริงส่งไปยังสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๒)

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ได้พิจารณาข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรตำบลพัทธยา ถูกนายสุรชัยหรือหมึกฯ ส่งวนสิทธิ์ แจ้งความอันเป็นความเท็จ โดยหลอกลวง จนทำให้เชื่อโดยสนิทใจว่า นายสุรชัยหรือหมึกฯ มีชื่อและนามสกุลที่เป็นของนายชาติร คำพันธ์ พนักงานสอบสวน จึงรายงานไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากรและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้ปรากฏเป็นชื่อและนามสกุลของนายชาติร คำพันธ์ ในประวัติอาชญากร ทำให้นายชาติร คำพันธ์ เสี่ยงเสียชื่อเสียงและไม่สามารถเดินทางไปต่างประเทศได้ การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจฯ จึงเป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ หากแต่การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่นั้น ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นายชาติร คำพันธ์ โดยไม่เป็นธรรม คำร้องเรียนจึงเป็นไปตามความใน มาตรา ๖๖(๑)(ข) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ.๒๕๔๖ แต่บัดนี้สถานีตำรวจภูธรตำบลพัทธยา ได้ดำเนินการแก้ไขความเสียหายอันเป็นที่พอใจของ นายชาติร คำพันธ์ แล้ว จึงยุติการพิจารณา ตามความในมาตรา ๕๔(๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

/ลงวันที่...

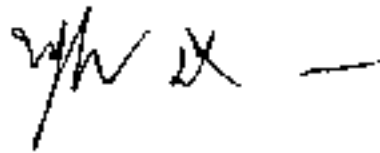
"ความสำคัญ คือความไม่เป็นธรรม"

อย่างไรก็ดี เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามเรื่องร้องเรียนในกรณีนี้ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็น
อันดับหนึ่ง เนื่องจากมีผลกระทบต่อกฎสิทธิและเสรีภาพของประชาชนโดยตรง ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นง่ายและ
อาจเกิดขึ้นอีก ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา จึงขอให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พิจารณามาตรการ
ป้องกันมิให้เหตุการณ์ในทำนองเดียวกันนี้เกิดขึ้นอีก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการตามความเห็นและข้อเสนอแนะดังกล่าว
พร้อมทั้งแจ้งผลการดำเนินการให้ทราบด้วย จักขอขอบคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิเชฐทรัพย์ กิจะอนันต์)
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

ฝ่ายตรวจสอบเรื่องร้องเรียน

โทร. ๐ ๒๒๕๔ ๐๕๗๘, ๑๖๗๖ ต่อ ๔๗๘

โทรสาร ๐ ๒๒๕๔ ๐๕๘๖, ๑๖๗๖ ต่อ ๔๘๖

www.ombudsman.go.th

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตร.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๔๗๒

ที่ ๘๐๓๑.๖๕/ ๒๕๖

วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔

เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓

นางพ., น.๕-๔, ศษด., ก., น.ส., สสท., สานว., กมศ. และ จตร.(วน.จด.)

ด้วยได้มีพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ ใช้บังคับ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๓๔ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๔๘ พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวนี้มีเจตนารมณ์ในการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพและวิธีปฏิบัติต่อเด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัว รวมทั้งกระบวนการพิจารณาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัว เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเป็นสำคัญ และได้มีบทบัญญัติที่เปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจและพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กหรือเยาวชนที่ถูกจับกุมหรือดำเนินคดีอาญาหลายกรณี

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติของเจ้าพนักงานตำรวจและพนักงานสอบสวนเป็นไปโดยถูกต้องตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ ดังนี้

๑. บททั่วไป

๑.๑ พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

๑.๒ ศักดิ์อาญาที่อยู่ในอำนาจพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัว ได้แก่

(๑) ศักดิ์อาญาใดๆ ที่มีข้อกล่าวหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด

(๒) ศักดิ์อาญาที่มีข้อกล่าวหาว่าผู้ใหญ่ (อายุสิบแปดปีบริบูรณ์ขึ้นไป)

กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐

๑.๓ ศี้อาญาใดๆ ที่มีข้อกล่าวหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดและ
 ศี้อาญาที่มีข้อกล่าวหาว่าผู้ใหญ่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความ
 รุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐ แม้การสอบสวนผู้ต้องหาจะให้การรับสารภาพตลอดข้อหาก็ตาม
 พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจะต้องทำการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานและส่งสำนวนการ
 สอบสวนพร้อมความเห็นไปยังพนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจะนำตัวผู้ต้องหาส่ง
 พนักงานอัยการเพื่อฟ้องศาลด้วยหรือไม่ทำการสอบสวนไม่ได้ ทั้งนี้เพราะพระราชบัญญัติศาล
 เยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง
 และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง
 ได้บัญญัติไว้ทำนองเดียวกันว่าให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนและส่งสำนวนการ
 สอบสวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการ

๒.การจับกุมและการควบคุมเด็กหรือเยาวชน

๒.๑ ห้ามมิให้จับกุมเด็กซึ่งต้องการว่ากระทำความผิด เว้นแต่เด็กนั้นได้กระทำ
 ความผิดซึ่งหน้า หรือมีหมายจับหรือคำสั่งของศาล

การจับกุมเยาวชนซึ่งต้องการว่ากระทำความผิดให้ไปปฏิบัติตามประมวล
 กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๒.๒ ห้ามมิให้ควบคุม คุมขัง กักขัง หรือใช้มาตรการอื่นใดอันมีลักษณะเป็นการ
 จำกัดสิทธิเสรีภาพของเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องการว่ากระทำความผิด เว้นแต่มีหมายจับหรือคำสั่งของศาล
 หรือเป็นกรณีการคุมตัวเท่าที่จำเป็นเพื่อดำเนินการนำตัวเด็กหรือเยาวชนส่งไปยังที่ทำการของพนักงาน
 สอบสวนผู้รับผิดชอบ ในระหว่างการสอบสวนและการนำตัวเด็กหรือเยาวชนไปศาล เพื่อตรวจสอบการ
 จับกุม

๒.๓ ในการจับกุมเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องการว่ากระทำความผิด ให้เจ้าพนักงาน
 ผู้จับแจ้งแก่เด็กหรือเยาวชนนั้นว่าเขาต้องถูกจับและแจ้งข้อกล่าวหา รวมทั้งแจ้งสิทธิตามประมวล
 กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๓ วรรคสอง ให้ทราบ หากมีหมายจับให้แสดงต่อผู้ถูกจับ
 และทำการบันทึกการจับกุมแล้วนำตัวผู้ถูกจับพร้อมบันทึกการจับกุมส่งพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่
 เด็กหรือเยาวชนถูกจับทันที

ก่อนส่งตัวเด็กและเยาวชนผู้ถูกจับให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับ ให้เจ้าพนักงาน
 ผู้จับทำบันทึกการจับกุม โดยแจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุแห่งการจับไว้ ผู้ถูกจับทราบ
 และบันทึกรายละเอียดดังกล่าวลงในบันทึกการจับกุม ทั้งนี้ห้ามมิให้ผู้จับถามและบันทึกคำให้การผู้ถูก
 (รวมทั้งคำรับสารภาพหรือคำปฏิเสธ) เป็นอันขาด ยกเว้นการสอบสวนเพื่อตรวจสอบว่าเป็นบุคคลตาม

หมายจับหรือไม่ และถ้าขณะทำบันทึกการจับกุมมีบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลสนิทผู้แทน
องค์การจึงเด็กหรือเยาวชนมาด้วยอยู่ด้วย อยู่ด้วยในขณะนั้น ต้องทำบันทึกจับกุมต่อหน้าบุคคลดังกล่าว
และจะให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อเป็นพยานด้วยก็ได้

เมื่อพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่จับกุมเด็กหรือเยาวชนได้รับตัวผู้ถูกจับ และบันทึกการจับกุมแล้ว ให้ส่งตัวผู้ถูกจับพร้อมบันทึกการจับกุมไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวน ผู้รับผิดชอบโดยเร็วและให้ลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐาน

บันทึกการจับกุมตำรวจมีสาระสำคัญตามตัวอย่างแนบท้ายหนังสือนี้

๒.๕ ถ้าขณะจับกุมมีบิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย อยู่ด้วยในขณะนั้น ให้เจ้าพนักงานผู้จับกุมแจ้งเหตุแห่งการจับให้บุคคลดังกล่าวทราบและในการนิยามนิโคอาญาซึ่งมีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินห้าปี เจ้าพนักงานผู้จับจะสั่งให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้นำตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นไปยังที่พำนักของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่เด็กและเยาวชนถูกจับไว้ได้ แต่ถ้าในขณะที่จับกุมไม่มีบุคคลดังกล่าวอยู่กับผู้ถูกจับให้เจ้าพนักงานผู้จับแจ้งให้บุคคลดังกล่าวนั้นคนใดคนหนึ่งทราบถึงการจับกุมในโอกาสแรกเท่าที่สามารถกระทำได้และหากผู้ถูกจับประสงค์จะติดต่อสื่อสารหรือปรึกษาหารือกับบุคคลเหล่านั้นซึ่งไม่เป็นอุปสรรคต่อการจับกุมและอยู่ในวิธีที่จะดำเนินการได้ ให้เจ้าพนักงานผู้จับดำเนินการให้ตามควรแก่กรณีโดยไม่ชักช้า

ในการพิจารณาขอให้บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นผู้นำตัวเด็กหรือเยาวชนผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับ ให้ผู้จับคำนึงถึงภัยอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดขึ้น รวมถึงผู้ถูกจับจะหลบหนีหรือไม่ ทั้งนี้ให้บันทึกการส่งมอบตัวผู้ถูกจับให้ผู้รับมอบลงชื่อเป็นหลักฐานไว้ในบันทึกการจับกุมด้วย

๒.๕ ในการจับกุมและควบคุมเด็กหรือเยาวชนต้องกระทำโดยละมุนละม่อม โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และมิใช่เป็นการประจานเด็กหรือเยาวชน และห้ามมิให้ใช้วิธีการควบคุมเกินกว่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันความหลบหนีหรือเพื่อความปลอดภัยของเด็กหรือเยาวชนผู้ถูกจับหรือบุคคลอื่น รวมทั้งมิให้ใช้เครื่องพันธนาการแก่เด็กไม่ว่ากรณีใดๆ เว้นแต่มีความจำเป็นอย่างอึดอัดจนอาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อป้องกันการหลบหนีหรือเพื่อความปลอดภัยของเด็กผู้ถูกจับหรือบุคคลอื่น

ห้ามมิให้เจ้าพนักงานผู้จับ พนักงานสอบสวนแห่งหลังที่ติดถูกจับ หรือ
พนักงานสอบสวนผู้รับเฝ้าชอบ จัดให้มีหรืออนุญาตให้มีหรือยินยอมให้มีการถ่ายภาพหรือบันทึกภาพเล็ก
หรือเขวชวนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด เว้นแต่กระโหรนโดยการสอบสวน

๓. การสอบสวนผู้รับผิดชอบและมาตรการพิเศษเพื่อบำบัดทุกข์

๓.๑ เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งถูกจับ หรือ เด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดถูกเรียกมา ส่งตัวมา เข้าหาเอง มาปรากฏตัวอยู่ต่อหน้า หรือมี ผู้นำตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นเข้ามาพบตัว ให้รีบสอบถามเด็กหรือเยาวชนว่ามีเบาะแสหรือพยานอื่นใด ซึ่งสกล อายุ สัญชาติ ถิ่นที่อยู่ สถานที่เกิดและอาชีพของเด็กหรือเยาวชน ตลอดจนชื่อตัว ชื่อสกุล และรายละเอียด เกี่ยวกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย แล้วแจ้งข้อกล่าวหา ให้เด็กหรือเยาวชนทราบและแจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกสถานที่เกิดหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจทราบ เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

บันทึกการสอบถามเบื้องต้นควรมีสาระสำคัญตามตัวอย่างแบบทำหนังสือนี้ ๕

๓.๒ การสอบถามเบื้องต้นตาม ๓.๑ ให้กระทำในสถานที่ที่เหมาะสม โดยไม่เลือกปฏิบัติและไม่ปะปนกับผู้ต้องหาอื่นหรือมีบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องอยู่ในสถานที่นั้นด้วย ลักษณะเป็นการประจานเด็กหรือเยาวชน ซึ่งได้ตั้งค่านิ่งถึงอายุ เพศ สถานะของเด็กหรือเยาวชนเป็น สำคัญและต้องใช้ภาษาหรือถ้อยคำที่เข้าใจ เด็กหรือเยาวชนสามารถเข้าใจได้โดยง่าย โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ กรณีเด็กหรือเยาวชนไม่สามารถสื่อสารหรือไม่เข้าใจภาษาไทยก็ให้จัดหาล่ามให้ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือจัดหาเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกหรือความช่วยเหลืออื่นใดให้ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หากเด็กหรือ เยาวชนประสงค์จะติดต่อสื่อสารหรือปรึกษาหารือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การ ซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วยและอยู่ไม่ไว้วางใจจะดำเนินการได้ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการให้ตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยการ

๓.๓ เมื่อได้สอบถามเบื้องต้นและแจ้งข้อกล่าวหาตาม ๓.๑ แล้ว ในกรณีที่ไม่มี หมายจับ และเด็กหรือเยาวชนถูกเรียกมา ส่งตัวมา เข้าหาเอง มาปรากฏตัวอยู่ต่อหน้า หรือมีผู้นำตัวเด็ก หรือเยาวชนนั้นเข้ามาพบตัว ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินการตามมาตรา ๓๓๔ แห่งประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยสมบูรณ์ โดยไม่ต้องนำตัวเด็กและเยาวชนไปศาลเพื่อตรวจสอบการ จับกุม ภายในสี่สิบสี่ชั่วโมง เนื่องจากไม่ถือว่าเป็นการจับ จึงไม่มีอำนาจควบคุมหรือปล่อยชั่วคราว แต่ กฎหมายกำหนดให้พนักงานสอบสวนต้องยื่นฟ้องศาลให้ทันภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เด็กหรือ เยาวชนเข้าปรากฏตัวอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ดังนั้นเมื่อพนักงานสอบสวน ผู้รับผิดชอบได้แจ้งข้อกล่าวหาให้เด็กหรือเยาวชนทราบแล้ว ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทำ หนังสือแจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกสถานที่เกิดและเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจเพื่อ ทำการสืบเสาะ ข้อเท็จจริงโดยไม่ต้องส่งตัวเด็กและเยาวชนไปด้วย และให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทำการ สอบสวนพยานหลักฐานอื่นต่อไปและให้ ติดตามรายงานการสืบเสาะข้อเท็จจริงมารวมเข้าสู่สำนวนไว้ด้วย

๓.๔ เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งถูกจับ และ
ได้ดำเนินการตาม ม.๓๖ แล้ว ให้นำตัวเด็กหรือเยาวชนไปศาลเพื่อให้ศาลตรวจสอบการจับกุมทันที ทั้งนี้
ภายในเวลาที่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เด็กหรือเยาวชนไปถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ
แต่ไม่ับเวลาวันทางตามปกติที่นำตัวเด็กหรือเยาวชนผู้ถูกจับจากที่ทำการของพนักงานสอบสวน
ผู้รับผิดชอบมาศาลเข้าในกำหนดเวลายี่สิบสี่ชั่วโมงนับตั้ง

กรมวิสาหกิจปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนที่รู้จักนับเนื่องจากการจับเป็นไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินการสอบสวนคดีนั้นต่อไปโดยต้องดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๗๗ และเมื่อทำการสอบสวนเสร็จสิ้น และมีความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้เรียกเด็กหรือเยาวชนมาเพื่อส่งตัวพร้อมสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ

คำร้องตรวจสอบการจ้างการมีสาระสำคัญตามตัวอย่างแนบท้ายหนังสือ

๓.๕ ในกรณีที่ต้องนำเด็กหรือเยาวชนไปศาลเพื่อให้ศาลตรวจสอบการจับกุม ดังกล่าวใน ๓.๔ หากเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหว่ากระทำความผิดมีบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือบุคคล หรือองค์การซึ่งเจ้าหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย และบุคคลหรือองค์การดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ายังสามารถ ปกครองดูแลเด็กหรือเยาวชนนั้นได้ พนักงานสอบสวนอาจนำตัวเด็กหรือเยาวชนให้แก่บุคคลดังกล่าว ไปปกครองดูแลและสั่งให้นำตัวเด็กหรือเยาวชนไปยังศาลภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับช่วงเวลาที่ได้เด็กหรือ เยาวชนไปถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ในกรณีเช่นว่านี้ หากมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าเด็ก หรือเยาวชนจะไม่ไปศาล พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจะเรียกประกันจากบุคคลดังกล่าวตามควรแก่ กรณีก็ได้

~ หลักเกณฑ์ วิธีพิจารณา และการกำหนดหลักทรัพย์ในการประกันตัวเด็กหรือเยาวชนให้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการปล่อยชั่วคราวของ ดร.โดยอนันตมณ

๓.๖ กรณีตาม ๓.๔ และ ๓.๕ มีให้นำไป.ใช้บังคับในคดีที่พนักงานสอบสวน
ผู้รับผิดชอบคดีนั้นอาจเรียกพบได้

๓.๓ ในการสอบสวนเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหว่ากระทำความผิด ให้กระทำใน สถานที่เหมาะสมโดยไม่เลือกปฏิบัติและไม่ประนีประนอมกับผู้ต้องหาอื่นหรือมีบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องอยู่ใน สถานที่นั้นอันมีลักษณะเป็นการประจานเด็กหรือเยาวชน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงอายุ เพศ สภาพของตัว หรือเยาวชนเป็นสำคัญ และต้องใช้ภาษาและถ้อยคำที่ทำให้เด็กหรือเยาวชนสามารถเข้าใจได้ง่าย โดย คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ถ้าเด็กหรือเยาวชนไม่สามารถสื่อสารหรือไม่เข้าใจภาษาไทยให้จัดหา ส่วนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้ หรือจัดหาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก หรือ

ความช่วยเหลืออื่นใดให้ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ทั้งนี้
หน่วยงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นว่าสามารถทำการสอบสวนปากคำเด็กหรือเยาวชนนี้ภายหลัง
การสอบถามเบื้องต้นตาม ๓.๑ ได้ทันก่อนนำตัวส่งศาลเพื่อให้ศาลตรวจสอบการจับกุม ก็ให้สามารถ
ดำเนินการได้

๓.๘ การแจ้งข้อกล่าวหาและสอบปากคำเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องทราบว่ากระทำ
ความผิดไม่จำต้องมีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กหรือเยาวชนร้องขอ และพนักงาน
อัยการอยู่ด้วยตามนี้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๓๓ พวิ และมาตรา ๓๓๔/๒
แต่จะต้องมีที่ปรึกษากฎหมายของเด็กหรือเยาวชนร่วมอยู่ด้วยทุกครั้ง พร้อมทั้งแจ้งด้วยว่าเด็กหรือ
เยาวชนมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้และถ้อยคำของเด็กหรือเยาวชนอาจใช้เป็นพยานหลักฐานใน
การพิจารณาคดีได้ ทั้งนี้ เมื่อคำนึงถึงอายุ เพศ และสภาพจิตของเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องทราบว่ากระทำ
ความผิดแต่ละราย

ที่ปรึกษากฎหมายตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานพิเศษเด็กและเยาวชน
และครอบครัวและวิธีพิจารณาความอาญาเด็กและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๔ มาตรา ๑๒๑ ได้กำหนดคุณสมบัติ
ไว้ว่าต้องมีคุณสมบัติเป็นทนายความตามกฎหมายว่าด้วยทนายความและผ่านการอบรมเรื่องวิธีการ
พิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว มีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยา การสังคมสงเคราะห์ และความรู้อื่นที่
เกี่ยวข้องตามข้อกำหนดในข้อบังคับฯ ของประธานศาลฎีกา แต่ตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๒๐๕ แห่ง
พระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้ภายในสองปีนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัติปี ให้นำพยานผู้
มาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและ
ครอบครัว พ.ศ.๒๕๓๔ มาใช้บังคับกับ ซึ่งตามมาตรา ๘๔ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้กำหนดให้ผู้ทำ
หน้าที่เป็นที่ปรึกษากฎหมายมี ๒ ประเภท คือ (๑) ผู้ที่เป็นทนายความตามกฎหมายว่าด้วยทนายความ
หรือ (๒) ผู้ที่ได้รับปริญญาทางกฎหมายไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและได้จดทะเบียนเป็นที่
ปรึกษากฎหมาย ฉะนั้น ในระยะเริ่มแรกนี้จึงให้ใช้ที่ปรึกษากฎหมายที่มีคุณสมบัติทั้งสองประเภท
ดังกล่าวประเภทใดประเภทหนึ่ง

ในการแจ้งข้อกล่าวหาและการสอบปากคำเด็กหรือเยาวชนนั้น บิดา มารดา
ผู้ปกครองบุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วยจะเข้าร่วมรับฟังการสอบสวน
ดังกล่าวด้วยก็ได้

๓.๙ เพื่อใช้ในการคุ้มครองสิทธิเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องทราบว่ากระทำความผิด
ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจัดให้มีหรืออนุญาตให้มีหรือยินยอมให้มีการถ่ายภาพหรือ
บันทึกภาพเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องทราบว่ากระทำผิด เว้นแต่เพื่อประโยชน์การสอบสวน

๓.๑๐ ในระหว่างการสอบสวน หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับอายุของเด็กที่ถูกจับกุม หรือควบคุมให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบมีอำนาจดำเนินการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่หากปรากฏภายหลังว่าเด็กนั้นมีอายุไม่เกินสิบปี บริบูรณ์ในขณะที่กระทำความผิดและเด็กอยู่ในความควบคุมของสถานพินิจหรือองค์การอื่นใด ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแจ้งให้สถานพินิจหรือองค์การดังกล่าวทราบเพื่อที่สถานพินิจหรือองค์การดังกล่าวจะได้รายงานให้ศาลทราบและมีคำสั่งต่อไป

๓.๑๑ หากปรากฏเป็นที่ยืนยันว่าเด็กซึ่งถูกจับกุมหรือควบคุมนั้นไม่สมควรจะทำความผิดอายุไม่เกินสิบปีบริบูรณ์ให้ดำเนินการต่อไปดังนี้

(๑) ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินการสอบสวนไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ทำความเห็นว่าเด็กนั้นได้กระทำความผิดตามที่ถูกรายงานหรือไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกรายงาน หรือพยานหลักฐานรับฟังไม่ได้ว่าเด็กกระทำความผิดตามที่ถูกรายงานเท่านั้น (ไม่ต้องทำความเห็นว่าควรสั่งฟ้องหรือควรสั่งไม่ฟ้อง) แล้วส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการ

ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบมอบตัวเด็กให้อยู่ในความปกครองดูแลของบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลหรือองค์การซึ่งเด็กอาศัยอยู่ด้วย ในกรณีที่เด็กไม่มีบิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือองค์การดังกล่าว ให้ส่งตัวเด็กไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กในโอกาสแรกที่สามารถทำได้ แต่ต้องภายในเวลาไม่เกินยี่สิบสี่ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เด็กนั้นมาแจ้งที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

(๒) ถ้าพนักงานอัยการเห็นชอบด้วยว่าเด็กไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกรายงาน หรือพยานหลักฐานรับฟังไม่ได้ว่าเด็กกระทำความผิดตามที่ถูกรายงาน ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ แจ้งบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือองค์การซึ่งเด็กอาศัยอยู่ด้วยหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ แล้วแต่กรณีในโอกาสแรกที่กระทำได้แต่ต้องภายในเวลาไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบความเห็นของพนักงานอัยการ

(๓) หากพนักงานอัยการเห็นว่าเด็กนั้นได้กระทำความผิดตามที่ถูกรายงาน ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งตัวเด็กไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กในโอกาสแรกที่กระทำได้แต่ต้องภายในเวลาไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบความเห็นของพนักงานอัยการเพื่อส่งพิจารณารับต่อไปตามกฎหมาย ทั้งนี้ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ

๓.๑๒ เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดตาม ๒.๓ หรือกรณีเด็กหรือเยาวชนปรากฏตัวอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตาม ๓.๑ ให้รับทำเป็นกรรสอบสวนและลงสำนวนการสอบสวนหรือแจ้งความขึ้นไปยังพนักงานอัยการ เพื่อให้พนักงานอัยการขึ้นฟ้องให้ขึ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เด็กหรือเยาวชนนั้นถูกจับกุมหรือรับทราบข้อกล่าวหากรณีปรากฏตัวอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ แล้วแต่กรณี

ในกรณีมีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกเกินหกเดือนแต่ไม่เกินห้าปี ไม่ว่าจะมิโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม หากเกิดความจำเป็นไม่สามารถฟ้องเด็กหรือเยาวชนนั้นต่อศาลได้ทันภายในระยะเวลาดังกล่าววรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอผิดฟ้องต่อไปอีกโดยอ้างเหตุจำเป็น ศาลจะอนุญาตตามคำขอนั้นได้ก็ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้แสดงถึงเหตุจำเป็นและนำพยานมายืนยันความประกอบจนเป็นที่พอใจแก่ศาล ในกรณีเช่นนี้ศาลมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ผิดฟ้องต่อไปได้อีกครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสองครั้ง

ในกรณีมีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกเกินห้าปี ไม่ว่าจะมิโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม เมื่อศาลสั่งอนุญาตให้ผิดฟ้องครบสองครั้งแล้ว หากพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอผิดฟ้องต่อไปอีกโดยอ้างเหตุจำเป็น ศาลจะอนุญาตตามคำขอนั้นได้ก็ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้แสดงถึงเหตุจำเป็นและนำพยานมายืนยันความประกอบจนเป็นที่พอใจแก่ศาล ในกรณีเช่นนี้ศาลมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ผิดฟ้องต่อไปได้อีกครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสองครั้ง

การผิดฟ้องตามวรรคสองและวรรคสาม ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบมีอำนาจผิดฟ้องต่อศาลที่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบอยู่ในเขตอำนาจศาลนั้นได้

๓.๑๓ ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาหลบหนีจากการควบคุมในระหว่างสอบสวนหรือในระหว่างจัดฟันและปฏิบัติตามแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูตามมาตรการพิเศษเฉพาะการดำเนินคดี มีให้ในระยะเวลาดังกล่าวนี้รวมเข้าในกำหนดระยะเวลาตาม ๓.๑๒

๓.๑๔ ในกรณีที่จำต้องควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาไว้ก่อนส่งตัวไปศาล ห้ามมิให้ควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหานั้นไว้ปะปนกับผู้ต้องหาที่เป็นผู้ใหญ่ และห้ามมิให้ควบคุมไว้ในห้องขังที่จัดไว้สำหรับผู้ต้องหาที่เป็นผู้ใหญ่

๓.๑๕ เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิเด็กหรือเยาวชน ห้ามมิให้เกิดเมฆหรือน้ำประติการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนไปพิจารณาให้เป็นมรร้ายหรือเป็นการเลือกปฏิบัติอันไม่เป็นธรรมแก่เด็กหรือเยาวชนนั้นไม่ว่าในทางใด ๆ เว้นแต่เป็นการใช้ประกอบดุลพินิจของศาลเพื่อกำหนดวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน

๓.๑๖ ในระหว่างการจัดฟันและปฏิบัติตามแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูตามมาตรการพิเศษเฉพาะการดำเนินคดี ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบงดการส่งฝากจำหรือดำเนินกักขังใดๆ เฉพาะ

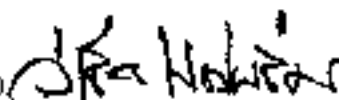
กับเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด แต่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบยังต้องทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานอื่นๆ ต่อไป

๔. กรณีเมื่อมีการกระทำอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้ถูกกระทำด้วยพรมรุนแรงไม่อยู่ในสภาพหรือวิสัยที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลเยาวชนและครอบครัวออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ชั่วคราวตามกฎหมายได้เอง พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่บุคคลนั้นมีถิ่นที่อยู่ หรือมีภูมิลำเนา หรือมีมูลเหตุเกิด อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลเยาวชนและครอบครัวที่มีเขตอำนาจเหนือบุคคลนั้นก็ได้

๕. กรณีที่มีการปฏิบัติต่อเด็กโดยมิชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและเด็กหรือผู้ปกครองของเด็กไม่อยู่ในสภาพหรือวิสัยที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลเยาวชนและครอบครัวออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่เด็กนั้นมีถิ่นที่อยู่ หรือมีภูมิลำเนา หรือมีมูลเหตุเกิด อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลเยาวชนและครอบครัวที่มีเขตอำนาจเหนือเด็กหรือผู้ปกครองเด็กนั้นก็ได้

๖. การดำเนินคดีใดที่ยังมิได้กระทำการลงบันทึกกำหนดเวลาที่จะต้องกระทำตามกฎหมายที่ใช้บังคับก่อนพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ แต่ยังคงอยู่ในกำหนดเวลาที่อาจกระทำได้ ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ให้ดำเนินคดีนั้นตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ เช่น กรณีเด็กหรือเยาวชนปรากฏต่อหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ตามมาตรา ๗๖ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบรับดำเนินการสอบสวน และดำเนินการตามมาตรา ๗๘

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและแจ้งให้ผู้ได้บังคับบัญชาผู้เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.

(วิเชียร หงษ์ไพบูลย์ศรี)

ผบ.ตร.

บันทึกการจับกุม

สถานที่ทำบันทึก _____

รับ / เดือน / ปี ที่จับกุม _____

วัน / เดือน / ปี ที่จับกุม _____

สถานที่จับกุม _____

เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับประกอบด้วย

๑. _____ ๒. _____
 ๓. _____ ๔. _____
 ๕. _____ ๖. _____

ได้แจ้งแก่ผู้ถูกจับตามรายชื่อข้างล่างนี้ว่าเขาต้องถูกจับ คือ

๑. _____ ๒. _____
 ๓. _____ ๔. _____

ได้แจ้งให้ผู้ถูกจับทราบว่า

๑. ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือไม่ก็ได้
๒. ถ้อยคำของผู้ถูกจับจะนำไปใช้ในพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้
๓. ผู้ถูกจับมีสิทธิจะพบและปรึกษากับทนายหรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ
๔. ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติ หรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจทราบถึงการจับกุมจะสามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับหรือการควบคุมตัวผู้ถูกจับ หรือทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด เจ้าพนักงานสามารถอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี

เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบ ว่า.....

ผู้ถูกจับได้รับทราบสิทธิแล้ว

- ☐ ไม่ขอดำเนินการตามข้อ ๕.
- ☐ ขอทำเป็นการชั่วคราวข้อ ๕. และได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว
- ☐ ขอให้การถือว่าเป็นบุคคลตามกฎหมายจับ และยังไม่เคยถูกดำเนินคดีนี้มาก่อน

ในการจับกุมผู้ต้องหาครั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมได้กระทำไปตามอำนาจและหน้าที่ โดย

- ☐ มีหมายจับ
- ☐ มีคำสั่งศาล
- ☐ กระทำความผิดซึ่งหน้าถึงตัวอยู่ผิดในมาตรา ๘๐
- ☐ มีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าผู้นั้นอาจจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นโดยฉ้อฉลหรือ ทุจริตหรือวิธีอย่างอื่นอันสามารถอาจใช้ในการกระทำความผิด
- ☐ เมื่อมีเหตุที่จะออกหมายจับบุคคลในตามมาตรา ๖๖(๒) แต่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลนั้นได้
- ☐ เป็นการจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หนีหรือหลบหนีในระหว่างถูกปล่อยชั่วคราว ตามมาตรา ๑๓๗

การปฏิบัติของเจ้าพนักงานผู้จับต้องเด็กหรือเยาวชนผู้ถูกจับ กระทำโดย (ม.๖๔)

- ☐ แจ้งแก่เด็กหรือเยาวชนว่าเขาต้องถูกจับ
- ☐ แจ้งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งสิทธิตามกฎหมายให้ทราบ
- ☐ ารมีหมายจับได้แสดงต่อผู้ถูกจับ
- ☐ นำตัวไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับทันที
- ☐ แจ้งเหตุแห่งการจับกุมให้บิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย กรณีอยู่ด้วยในขณะที่จับกุม / ในโอกาสแรกเท่าที่สามารถทำได้
- ☐ ทำบันทึกการจับกุม โดยแจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุแห่งการจับให้ผู้ถูกจับทราบ และได้กระทำต่อหน้า ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอยู่ด้วย ในกรณีที่ขณะทำบันทึกมีบุคคลดังกล่าวอยู่ด้วย
- ☐ ในการจับกุมและควบคุมได้กระทำโดยละเมอระม่อม โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และไม่ใช่เป็นการประจานมิได้ใช้วิธีการใดๆ ที่จำเป็นเพื่อป้องกันการหลบหนีหรือเพื่อความปลอดภัยของเด็กหรือเยาวชนผู้ถูกจับหรือบุคคลอื่น และมีได้ใช้เครื่องพันธนาการแก่เด็ก

เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับได้อ่านบันทึกให้ผู้ถูกจับฟังแล้วและผู้ถูกจับได้อ่านด้วยตนเองแล้ว รับทราบต้องและได้
มอบสำเนาบันทึกการจับกุมให้แก่ผู้ถูกจับเรียบร้อยแล้ว จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ) ..... ผู้ต้องหา (ลงชื่อ) ..... ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ) ..... ผู้ต้องหา (ลงชื่อ) ..... ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ) ..... ผู้ปกครอง (ลงชื่อ) ..... ผู้ปกครอง

(ลงชื่อ) ..... ผู้ปกครอง (ลงชื่อ) ..... ผู้ปกครอง

(ลงชื่อ) ..... ผู้จับกุม (ลงชื่อ) ..... ผู้จับกุม

(ลงชื่อ) ..... ผู้จับกุม (ลงชื่อ) ..... ผู้จับกุม

(ลงชื่อ) ..... ผู้จับกุม (ลงชื่อ) ..... ผู้จับกุม

บันทึกการสอบถามเบื้องต้น

สถานที่บันทึก.....

วันเดือนปีที่บันทึก.....

บันทึกนี้ทำขึ้นเพื่อแสดงว่า (ชก ชื่อ ชื่อสกุล ตำแหน่ง).....

พนักงานสอบสวน ได้สอบถาม.....(เด็กหรือเยาวชน ผู้ต้องหา)

ในเบื้องต้น โดยมี(ชื่อ ชื่อสกุล).....ที่อยู่เลขที่.....

ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....แขวง(ตำบล).....

เขต(อำเภอ).....จังหวัด.....เป็นจำเลยพล หรือได้จัดหา

เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกหรือความช่วยเหลืออื่นใดให้สามารถหมายความว่าด้วยการส่งเสริมและ

พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแล้ว บวกราชและเย็บเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา ดังนี้

๑. ชื่อตัว.....ชื่อสกุล.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

๒. ถิ่นที่อยู่ เลขที่.....ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

แขวง(ตำบล).....เขต(อำเภอ).....จังหวัด.....

๓. สถานพินิจ เลขที่.....ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

แขวง(ตำบล).....เขต(อำเภอ).....จังหวัด.....

๔. อาชีพของเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา.....

๕. รายละเอียดเกี่ยวกับบิดาของเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา

ชื่อตัว.....ชื่อสกุล.....

ที่อยู่เลขที่.....ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

แขวง(ตำบล).....เขต(อำเภอ).....จังหวัด.....

อาชีพ.....

-๒-

๖. รายละเอียดเกี่ยวกับมารดาของเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา

ชื่อตัว.....ชื่อสกุล.....
 ที่อยู่เลขที่.....ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
 แขวง(ตำบล).....เขต(อำเภอ).....จังหวัด.....
 อาชีพ.....

๗. รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ปกครองของเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา

ชื่อตัว.....ชื่อสกุล.....
 ที่อยู่เลขที่.....ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
 แขวง(ตำบล).....เขต(อำเภอ).....จังหวัด.....
 อาชีพ.....

๘. รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาอาศัยอยู่ด้วย

ชื่อตัว.....ชื่อสกุล.....
 ที่อยู่เลขที่.....ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
 แขวง(ตำบล).....เขต(อำเภอ).....จังหวัด.....
 อาชีพ.....

๗๓

๔. รายละเอียดเกี่ยวกับองค์กรที่เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาอาศัยอยู่ด้วย

ชื่อองค์กร.....

ชื่อครูอยู่ที่..... ชื่อ..... ที่อยู่.....

แขวง(ตำบล)..... เขต(อำเภอ)..... จังหวัด.....

และได้แจ้งข้อหาให้เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาทราบว่า.....

ได้อ่านบันทึกนี้ให้เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาฟังแล้วรับว่าถูกต้อง จึงให้ลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ)..... เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา

(ลงชื่อ)..... สำนวนแปล

(ลงชื่อ)..... พยาน

(ลงชื่อ)..... พนักงานสอบสวน/บันทึก/อ่าน

คำร้อง

ตรวจขอการจับ

คดีหมายเลขคดีที่ ๓ ...../๒๕.....

ศาลเยาวชนและครอบครัว...

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ความหมาย

รพพ/น { พนักงานสอบสวนลงสถานีตำรวจ..... ผู้ร้อง
 ..... ผู้ฟ้อง
 เลขประจำตัวประชาชนหมายเลข .....

ข้าพเจ้า..... พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจ.....
 จะยื่นคำร้องมีข้อความตามที่จะกล่าวต่อไปนี้ คือ

ข้อ ๑ ด้วยเมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ. ๒๕..... เวลา..... น.
 เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำสถานีตำรวจ..... ประกอบด้วย.....

ได้ร่วมกับจับกุม ○เด็ก ○เยาวชน ชื่อ :..... สกุล.....

อายุ.....ปี.....เดือน..... สัญชาติ.....

ที่อยู่.....

อาชีพ..... หมายเลขโทรศัพท์.....

บิดาชื่อ..... สัญชาติ.....

อาชีพ..... เลขประจำตัวประชาชนหมายเลข.....

ที่อยู่.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

มารดาชื่อ..... สัญชาติ..... อายุ.....ปี

อาชีพ..... เลขประจำตัวประชาชนหมายเลข.....

ที่อยู่.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

ผู้ปกครองชื่อ..... สัญชาติ..... อายุ.....ปี

อาชีพ..... เลขประจำตัวประชาชนหมายเลข.....

ที่อยู่.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

พร้อมของกลางคือ.....

โดยกล่าวหาว่า.....

นำส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดี ที่.....ซึ่งตั้งที่.....ทางของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจ.....

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

พฤติการณ์แห่งคดีนี้ คือ.....

เหตุเกิดที่.....

การกระทำความผิดของหาเป็นไปตาม.....

○ พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้รับตัวผู้ต้องหา

เมื่อ.....เวลา.....น.

โดยใช้เวลาเดินทางมาศาลระหว่างเวลา.....น. ถึงเวลา.....น. รวม.....ชั่วโมง.....นาที

ในกรณีผู้ต้องหา ○ ถูกควบคุม ○ ส่งตัวมา ○ เข้าพบพนักงาน

สอบสวนเอง และมีผู้ปกครอง / เจ้าพนักงานให้มอบตัวให้แก่ผู้ใดส่งทางไปปกครองดูแล และได้สั่งให้นำตัว

ผู้ถูกจับมายังศาล ภายในวันที่.....เวลา.....น.

ข้อ ๒ พนักงานสอบสวนได้สอบถามเบื้องต้นและแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบและ

สอบถามเจ้าหน้าที่พนักงานผู้จับแล้ว มีรายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมสำร้อง ดังนี้

การจับกุม

○ ผู้ถูกจับยอมรับว่าเป็นบุคคลผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐาน.....จริง

○ การจับกุมเด็ก (ม.๖๑) ( ) กระทำผิดซึ่งหน้าจึงได้ให้ผู้ต้องหาไปมาตร ๘๐

○ มีหมายจับ ○ คำสั่งศาล

○ การจับกุมเยาวชน ○ มีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าเขาจะบ่มเพาะก่อเหตุร้ายได้ให้ฝากตัวตาม

(ตาม พ.ร.๓๐๓ฯ ๒๕๕๑)

บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น โดยมีเครื่องมี อาวุธ หรือวัตถุอย่างอื่น

อันสามารถอาจใช้ในการกระทำความผิด

○ เมื่อมีเหตุที่ระออาหมายจับตามมาตรา ๖๒ (๒) แต่มีความจำเป็นเร่งด่วน

ที่ไม่อาจรอให้ศาลอออาหมายจับบุคคลนั้นได้

○ เป็นการจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หนีหรือจะหลบหนี ในระหว่างถูกปล่อย

ชั่วคราวตามมาตรา ๑๓๗

การปฏิบัติของเจ้าพนักงานผู้จับกุมหรือเจ้าพนักงานผู้ถูกจับ (ม.๖๓)

○ กระทำโดยระมัดระวังและคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

○ แจ้งเหตุการจับกุมให้บิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งทำหรือเขาจะอาศัยอยู่ด้วย

○ แสดงตนเป็นเจ้าพนักงาน และแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ต้องหาทราบโดยชัดแจ้ง

○ แสดงหมายจับต่อผู้ถูกจับ / ผู้ปกครอง / บุคคล หรือ ผู้แทนองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย

- ☐ แจ้งสิทธิให้ผู้ถูกจับทราบผลความหมาย
- ☐ บันทึกการจับกุม โดยแจ้งชื่อกล่าวหาและรายละเอียด ทนายผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนของการที่เร่ดหรือเขารวบอยู่ด้วย กรณีผู้ปกครองบุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งเร่ดหรือเขารวบอาศัยอยู่ด้วย ขณะจับทำบันทึกการจับกุม
- ☐ มิได้ใช้วิธีการเกินกว่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันการหลบหนี/เพื่อความปลอดภัยของเด็ก/เยาวชนผู้ถูกจับ/บุคคลอื่น

เอกสารแนบท้ายคำร้อง

- ☐ สำเนาบัตรถ่ายบัตรประชาชนของเจ้าพนักงานผู้จับ
- ☐ สำเนาหมายจับ
- ☐ สำเนาจดหมายผู้ถูกจับรับรองสำเนาถูกต้องโดยเจ้าพนักงานผู้จับ
- ☐ สำเนาภาพถ่ายบัตรประชาชนตัวประชาชนผู้ถูกจับ
- ☐ สำเนาภาพถ่ายทะเบียนราษฎรผู้ถูกจับ
- ☐ สำเนาภาพถ่ายบัตรประชาชนตัวประชาชนผู้ปกครอง
- ☐ สำเนาภาพถ่ายทะเบียนราษฎรผู้ปกครอง
- ☐ เอกสารอื่นๆ (โปรดระบุ) .....

- ☐ บันทึกคำให้การพนักงานสอบสวน

ขอสงวนไว้ไปรณพิจารณาดำเนินการจับและนำตัว สามชาติตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓

ลงนามไว้ตั้งแต่ไป

ลงชื่อ ..... ผู้ร้อง

(.....)

คำร้องฉบับนี้ ข้าพเจ้า ..... เป็นผู้เขียน / พิมพ์

ลงชื่อ ..... ผู้เขียน / พิมพ์

(.....)

บันทึกข้อความ

266

ส่วนราชการ ศร. โทร ๐ ๒๒๐๕ ๓๕๖๖
ที่ ๐๖๓๐๒๕/วศ.๓๕๖๖ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕
เรื่อง แนวทางปฏิบัติงาน พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว
พ.ศ.๒๕๕๓ (เพิ่มเติม)

ผบ.ท.บ., ก.๑-๔, ศษศ., ก., ปส., สดม., สพฐ., กมค. และ จอว.(ทบ.จต.)

ตามหนังสือ ศร. ทวนที่สุต ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๐๕๖ ลง ๒๖ พ.ค.๒๕๕๕ ได้กำหนดแนวทางให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ โดยข้อ ๓.๔ กำหนดว่า การแจ้งข้อกล่าวหาและสอบปากคำเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหว่ากระทำความผิดไม่จำเป็นต้องมีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กหรือเยาวชนร้องขอ และพนักงานอัยการอยู่ด้วยตามข้อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา มาตรา ๓๓๓ ทวิ และมาตรา ๓๓๔/๒ และจะต้องมีที่ปรึกษากฎหมายของเด็กหรือเยาวชนร่วมอยู่ด้วยทุกครั้ง พร้อมทั้งแจ้งด้วยว่าเด็กหรือเยาวชนมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้และถ้อยคำของเด็กหรือเยาวชนอาจให้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ ทั้งนี้ เมื่อคำนึงถึงอายุ เพศ และสภาพจิตใจของเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหว่ากระทำความผิดแต่ละราย นั้น

ต่อมาสำนักงานคดีเยาวชนและครอบครัว สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๑๒(อก)/๔๙๔ ลง ๒๕ พ.ค.๒๕๕๕ แจ้งว่า สำนักงานกฎหมายและวิชาการศาลยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม ได้มีหนังสือที่ ศย ๐๑๒ (ส)/๔๔๘๐๓ ลง ๑๘ พ.ค.๒๕๕๕ ถึงอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีเยาวชนและครอบครัว ดลข้อหาหรือปัญหาการตีความ พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๓๕ กรณีสอบสวนผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กว่า ขณะอนุกรรมการเพื่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมการใช้บังคับกฎหมายศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมีความเห็นว่า วิธีปฏิบัติในการสอบสวนการนำเด็กหรือเยาวชนมาสอบใช้มาตรา ๓๕ ประกอบ ป.วิ.อาญา มาตรา ๓๓๓ ทวิ ประกอบมาตรา ๓๓๔/๒ โดยอาศัยมาตรา ๒ แห่ง พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ ที่กำหนดให้นำบทบัญญัติแห่ง ป.วิ.อาญามาบังคับใช้เท่าที่ไม่ขัด หรือแย้งกับ พ.ร.บ.ดังกล่าว กล่าวคือในการสอบปากคำเด็กหรือเยาวชน จะต้องมีการปรึกษาหารือถึงนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมการสอบสวนด้วย

ดังนั้น เพื่อให้การสอบสวนผู้ต้องหาที่เป็นเด็กหรือเยาวชนเป็นไปโดยสอดคล้องกับความเป็นจริงของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมดังกล่าวข้างต้น จึงขอยกความในข้อ ๓.๔ ของหนังสือ ศร. ทวนที่สุต ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๐๕๖ ลง ๒๖ พ.ค.๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

"การแจ้งข้อกล่าวหาและสอบปากคำเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหว่ากระทำความผิดจะต้องมีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กหรือเยาวชนร้องขอ และพนักงานอัยการอยู่ด้วยตามข้อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๓๓ ทวิ ประกอบมาตรา ๓๓๔/๒ และต้องมีที่ปรึกษากฎหมายของเด็กหรือเยาวชนร่วมอยู่ด้วย

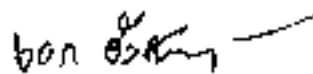
ทุกครั้งที่...

ทุกครั้ง พร้อมทั้งแจ้งด้วยว่า เด็กหรือเยาวชนมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้ และถ้อยคำของเด็กหรือเยาวชนอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ ทั้งนี้ เมื่อคำร้องถึงอายุ เกษ และสภาพจิตของเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดแต่ละราย

ที่ปรึกษาตามวรรคหนึ่งดังกล่าวตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๒๑ ได้กำหนดคุณสมบัติไว้ว่าต้องมีคุณสมบัติเป็นทนายความตามกฎหมายว่าด้วยทนายความและผ่านการอบรมเรื่องวิธีการพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว มีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยา การสังคมสงเคราะห์ และความรู้อื่นที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกา แต่ความบกพร่องกาล มาตรา ๒๐๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้ภายในสองปีนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ มาใช้บังคับ ซึ่งมาตรา ๘๔ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้กำหนดให้ผู้ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา กฎหมายมี ๒ ประเภท คือ (๑) ผู้ที่เป็นทนายความตามกฎหมายว่าด้วยทนายความ หรือ (๒) ผู้ที่ได้รับปริญญาทางกฎหมายไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและได้จดทะเบียนเป็นที่ปรึกษากฎหมาย ฉะนั้น ในระยะเริ่มแรกนี้จึงให้ใช้ที่ปรึกษากฎหมายที่มีคุณสมบัติทั้งสองประเภทดังกล่าวประเภทใดประเภทหนึ่ง

ในการแจ้งข้อกล่าวหาและกล่าวหาจากคำเด็กหรือเยาวชนนั้น บิดา มารดา ผู้ปกครองบุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วยจะเข้าร่วมรับฟังการสอบสวนดังกล่าวด้วยก็ได้

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.

(เอก อังสนานนท์)

รอง ผอ.ตร.บร.ท.ผ.บ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ : ตร.

ที่ ๐๐๓๓.๒๔/๒๕๕๔

โทร. ๐๒ ๒๐๕ ๓๔๘๓

วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

เรื่อง กำชับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนให้ถือปฏิบัติตาม ป.วิอาญา มาตรา ๑๓๔/๑

ผอ./ช.ม. ก.๑-๕ ศษต. ก. ศษต. สดม. ส. และ ปส.

ด้วย ส่วนพนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ สม. ๐๐๐๓/๒๕๕๓ ลง ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ แจ้งว่าพนักงานสอบสวนบางนายไม่จัดให้มีหมายความเข้าร่วมฟังการสอบสวน ผู้ต้องหาในคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิต และขอให้ ตร. พิจารณาสั่งการให้พนักงานสอบสวนในสังกัด ถือปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่ง ป.วิ. อาญา มาตรา ๑๓๔/๑ อย่างเคร่งครัด

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนเป็นไปโดยความถูกต้อง ตามกฎหมาย และป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายต่อรัฐคดี จึงขอทำขั้บแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ ดังนี้

๑. ในคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิต หรือคดีที่ผู้ต้องหาไม่เกิน ๑๘ ปี ในวันที่ พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหา ก่อนเริ่มถามคำให้การให้พนักงานสอบสวนถามผู้ต้องหาว่ามีความรู้หรือไม่ ถ้าไม่มีให้รัฐจัดหาทนายความให้ ตาม ป.วิอาญา มาตรา ๑๓๔/๑

๒. ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุก ก่อนเริ่มถามคำให้การให้พนักงานสอบสวนถามผู้ต้องหาว่า มีความรู้หรือไม่ ถ้าไม่มีและผู้ต้องหาต้องการทนายความ ให้รัฐจัดหาทนายความให้ ตาม ป.วิ อาญา มาตรา ๑๓๔/๑

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ร.ท.

(บัตรยศ โสตรณันท์)

รอง จสช.(๓) ประจำภาคตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ทร.

โทร. 0 2205 3466 โทรสาร 0 2251 2562

ที่ 0031.212/ 07450

วันที่ 6 ตุลาคม 2551

เรื่อง คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นชอบปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา 73 วรพ.สอง แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 21) พ.ศ. 2551

ผบช.น., ภ.1-9, ก., ปล., สดม., และ จตร.(หน.)

ตามที่ ตร. ได้มีหนังสือที่ 0031.14/648 ลง 19 ก.พ. 2551 แจ้งการประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 21) พ.ศ. 2551 มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 8 ก.พ. 2551 ซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา 73 รวมอยู่ด้วย โดยแก้ไขจากเดิมที่ว่าห้ามทำให้ "เด็กอายุยังไม่เกินสิบปี" กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เดิมนั้นไม่ต้องรับโทษ" เป็นกำหนดให้ "เด็กอายุยังไม่เกินสิบปี" กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เดิมนั้นไม่ต้องรับโทษ และให้พนักงานสอบสวนส่งตัวเด็กนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก เพื่อดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น" ประกอบกับกรมพัฒน์และคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้หารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า กรณีเด็กกระทำความผิดในขณะมีอายุไม่ถึงสิบปี เมื่อถูกจับกุมได้ภายหลังซึ่งมีอายุเกินกว่าสิบปี จะดำเนินการส่งตัวผู้ถูกจับกุมไปยังหน่วยงานใด สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร 0901/0550 ลง 7 พ.ค. 2551 ตอบข้อหารือว่า ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวผู้ต้องหาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก เพื่อดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามมาตรา 73 วรพ.สอง แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 21) พ.ศ. 2551 (ตามเอกสารแนบ)

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนเป็นไปได้อย่างถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และสอดคล้องกับข้อหาเรียของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวข้างต้น จึงให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติดังนี้

1. กรณีจับกุมหรือควบคุมเด็กอายุยังไม่เกินสิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ให้ส่งตัวเด็กให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ. คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 เพื่อดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในจังหวัดอื่น ได้แก่ สำนักงานพัฒนาสังคมจังหวัด

2. กรณีจับกุม...

2. กรณีจับกุมหรือควบคุมผู้กระทำความผิดซึ่งอายุเกินสิบปี หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า
ขณะกระทำความผิดผู้ถูกจับอายุยังไม่เกินสิบปี ให้ส่งตัวผู้ถูกจับดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.
คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 เพื่อดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ ให้แจ้งพนักงานสอบสวนทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท.

(เพรียวพันธ์ คามพงษ์)

รอง ผบ.ตร. ประท. คาน.ตร.

งานกฎหมายมหาชน
รับที่ 354
วันที่ 1-8 11 2551
เวลา 16.00 น.

สำนักงานอัยการสูงสุด
เลขที่ 01273
วันที่ 8 11 2551
เวลา 13.00 น.

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๑๐๑/ ๐๕๕๐

271

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

พฤษภาคม ๒๕๕๑

เลขที่ 546
วันที่ 8 11 2551
เวลา 13.00 น.

เรื่อง ขอรื้อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
(การกำหนดอายุเด็กที่กระทำความผิดอาญา)

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๑.๑๒/ป ๓๐
ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑

กองนิติการ อัยการสูงสุด
เลขที่ 1865
วันที่ 8 11 2551
เวลา 16.00 น.

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการ
ตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑)
พ.ศ. ๒๕๕๑

ตามที่กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้ขอหารือปัญหาข้อกฎหมาย
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
(การกำหนดอายุเด็กที่กระทำความผิดอาญา) และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สำนักงานปลัดกระทรวง) กระทรวง
ยุติธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) สำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ สำนักงานศาลยุติธรรม และสำนักงานอัยการสูงสุด แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจง
ข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าว และมี
ความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ
ตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ

โทร. ๐ ๒๖๔๒ ๐๒๐๖-๙

ฝ่ายกฎหมายกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

โทร. ๐ ๒๖๒๒ ๐๒๐๖-๘ ถึง ๙๑๗, ๙๑๘

โทรสาร ๐ ๒๖๒๒ ๒๕๐๑

www.krislik.go.th

www.lawreform.go.th

เรื่องเสรีจที่ ๓๗๐/๒๕๕๑

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับภาระดำเนินการตามมาตรา ๗๓ พระราชบัญญัติ
กฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้มีหนังสือ ส่วนที่ ๓๖๐๖/๕๔๔
ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า กรมพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีความประสงค์จะขอหารือการปฏิบัติตาม มาตรา ๕
แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมมาตรา ๗๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ที่กำหนดให้เรื่อกว้างไม่เกินสิบปีกระทำการ
อันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนับไม่ต้องรับโทษ ซึ่งมีผลให้เด็กอายุยังไม่เกินสิบปี
ซึ่งกระทำความผิดต้องพ้นจากกระบวนการยุติธรรมไม่ต้องรับโทษทางอาญา และกรมพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะต้องดำเนินการส่งต่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงการพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้ดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก
พ.ศ. ๒๕๔๖ ในประเด็นดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ เพื่อความถูกต้องในการดำเนินการของกรมพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชนและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย

๑. กรณีเด็กกระทำความผิดและศาลมีคำพิพากษาให้ใช้วิธีการสำหรับเด็กและ
เยาวชน โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและ
ครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดให้ส่งตัวไปควบคุม
เพื่อฝึกและอบรมในหน่วยงานในสังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และปัจจุบันอายุ
ยังไม่เกินสิบปี แต่เนื่องจากวิธีการสำหรับเด็กดังกล่าวไม่ได้ถือว่าเป็นโทษทางอาญา กรมพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะดำเนินการกับเด็กกลุ่มนี้อย่างไร จึงจะสอดคล้องกฎหมาย

๒. กรณีเด็กกระทำความผิดในขณะที่อายุไม่เกินสิบปี แต่ถูกจับกุมได้ภายหลัง
หรือควบคุมตัวระหว่างรอการพิจารณาคดีหรือศาลมีคำพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรมมา
ระยะหนึ่ง ทำให้ในปัจจุบันมีอายุเกินกว่าสิบปี แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่ได้บัญญัติบทเฉพาะกาลไว้ หลังจากกฎหมายมีผล
ใช้บังคับ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะดำเนินการกับเด็กกลุ่มนี้อย่างไร จึงจะสอดคล้อง
กฎหมาย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยมีผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก

ส่งหนังสือส่วนที่ ๓๖๐๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑
ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

และเยาวชน) ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม และผู้แทนสำนักงาน
อัยการสูงสุด เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีเด็กกระทำความผิดและศาลมีคำพิพากษาให้ใช้วิธีการ
สำหรับเรือนละเยาวชนโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชน
และครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดให้ส่งตัวไป
ควบคุมเพื่อฝึกและอบรมในหน่วยงานในสังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
และปัจจุบันอายุยังไม่เกินสิบปี แต่เนื่องจากวิธีการสำหรับเด็กดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นโทษทางอาญา
กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะดำเนินการกักเด็กกลุ่มนี้อะไร จึงจะชอบด้วยกฎหมาย นั้น
เห็นว่า มาตรา ๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา กำหนดไว้ว่า ในกรณีกฎหมายที่ใช้ในขณะที่กระทำความ
ผิดแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด ให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณ
แก่ผู้กระทำความผิดไม่ว่าในทางใด

มาตรา ๑๐๕ ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมีอำนาจใช้วิธีการสำหรับ
เด็กและเยาวชนแทนการลงโทษอาญาหรือวิธีการเพื่อความปลอดภัยได้ดังต่อไปนี้

(๑) เปลี่ยนโทษจำคุกหรือวิพากษ์เพื่อความปลอดภัยตามมาตรา ๓๘ (๑) แห่งประมวล
กฎหมายอาญา เป็นฝึกและอบรม ซึ่งจะตั้งฝึกและอบรมในสถานกักและอบรมของสถานพินิจตามเวลาที่
ศาลกำหนด แต่ต้องไม่เกินกว่าหกหรือเยาวชนนั้นมีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการส่งตัวไปควบคุมเพื่อฝึกและอบรมยังสถานศึกษา สถานศึกษา
หรือสถานฝึกและอบรม หรือสถานแนะนำทางจิต ตามเวลาที่ศาลกำหนดแต่ต้องไม่เกินกว่าหกหรือเยาวชนนั้น
มีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) เปลี่ยนโทษปรับเป็นการคุมความประพฤติ โดยกำหนดเงื่อนไขทัณฑ์เดียวหรือหลายข้อ
ตามมาตรา ๑๐๐ ด้วยหรือไม่ก็ได้ ถ้าได้กำหนดเงื่อนไขไว้ให้นับมาครบ ๑๐๐ พรรคสองและพรรคสาม
และมาตรา ๑๐๑ มาใช้บังคับโดยอุปโลม

หลักเกณฑ์วิธีการกักและอบรมหรือการฝึกและการประพฤติกหรือควบคุมให้เป็นไปตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ศาลได้พิจารณาคดีความหนักเบาแห่งข้อหาและพฤติการณ์แห่งคดีแล้วเห็นว่า
ควรจะกักตัวหรือควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนตาม (๑) หรือ (๒) ส่งไปหลังจากที่เด็กหรือเยาวชนนั้นมีอายุครบ
ยี่สิบปีบริบูรณ์แล้ว ให้ศาลระบุในคำพิพากษาให้ส่งตัวไปจำคุกไว้ในเรือนจำตามเวลาที่ศาลกำหนด

มาตรา ๓ ถ้ากฎหมายที่ใช้ในขณะที่กระทำความผิดแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในภายหลัง
การกระทำความผิด ให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิด ไม่ว่าในทางใด เว้นแต่คดีถึงที่สุดแล้ว
แต่ในกรณีคดีถึงที่สุดแล้วดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าผู้กระทำความผิดยังไม่ได้รับโทษ หรือกำลังรับโทษอยู่ และโทษที่กำหนดตาม
คำพิพากษานั้นหนักกว่าโทษที่กำหนดตามกฎหมายที่ใช้บัญญัติในภายหลัง เมื่อสำนวนความปรากฏแก่ศาล
หรือเมื่อผู้กระทำความผิด ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้อุปการะของผู้นั้น หรือพนักงานอัยการร้องขอ
ให้ศาลกำหนดโทษอื่นใหม่ตามกฎหมายที่ใช้บัญญัติในภายหลัง ในการที่ศาลจะกำหนดโทษใหม่นี้ ถ้าปรากฏว่า
ผู้กระทำความผิดได้รับโทษมาแล้ว เมื่อได้สำนวนถึงโทษตามกฎหมายที่ใช้บัญญัติในภายหลัง หากเห็นเป็นว
สมควร ศาลจะกำหนดโทษน้อยกว่าโทษขั้นต่ำตามกฎหมายที่ใช้บัญญัติในภายหลังกำหนดไว้ถ้าหากมีไว้ได้
หรือถ้าเห็นว่าโทษที่ผู้กระทำความผิดได้รับมาแล้วเป็นการเพียงพอ ศาลจะปล่อยผู้กระทำความผิดไปก็ได้

เมื่อมาตรา ๗๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ บทบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้เลิกลาพักไม่เกินสิบปี ซึ่งกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวเด็กให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการนำออกจากครอบครัว กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการปฏิบัติดูแลเด็ก การสงเคราะห์เด็ก การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อเด็กอย่างกว้างขวาง นับว่าเป็นกฎหมายซึ่งเป็นคุณแก่เด็กยิ่งกว่าบทบัญญัติของมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงต้องนำกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กมาใช้ตามที่กำหนดโดยมาตรา ๗๓ วรคสอง แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

กรณีนี้ เด็กได้ถูกส่งตัวไปควบคุมเพื่อมีกมลละระมตามคำสั่งศาล กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจึงต้องแจ้งให้ศาลทราบและขอให้ศาลมีคำสั่งว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อไป

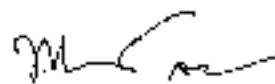
ประเด็นที่สอง กรณีเด็กกระทำความผิดในขณะที่มีอายุไม่เกินสิบปี แต่ถูกจับกุมได้ภายหลังหรือควบคุมตัวระหว่างรอการพิจารณาคดีหรือศาลมีคำพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรมมาระยะหนึ่ง ทำให้ในปัจจุบันมีอายุเกินกว่าสิบปี แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่ได้บัญญัติบทเฉพาะกาลไว้ หลังจากกฎหมายมีผลบังคับใช้ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะดำเนินการจับเด็กกลุ่มนี้อย่างไร จึงจะชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า ดังที่ได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่ากรณีนี้ต้องนำกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กซึ่งเป็นคุณมาใช้บังคับ จึงต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเด็กกระทำความผิดในขณะที่มีอายุไม่เกินสิบปี แต่ถูกจับกุมได้ภายหลังหรือควบคุมตัวระหว่างรอการพิจารณาคดี ทำให้ในปัจจุบันมีอายุเกินกว่าสิบปี นั้น กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะต้องแจ้งให้พนักงานสอบสวนส่งตัวเด็กนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กเพื่อดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามมาตรา ๗๓ วรคสอง แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๗๓ เด็กอายุไม่เกินสิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ

ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวเด็กตามวรรคหนึ่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก เพื่อดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการนี้

(๒) กรณีเด็กกระทำความผิดในขณะที่มีอายุไม่เกินสิบปี และศาลมีคำพิพากษาให้ได้รับการฝึกอบรมมาระยะหนึ่ง ทำให้เห็นว่าจริงในมีสติเกินกว่าสิ่งไป นั้น กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจึงต้องแจ้งให้ศาลทราบและขอให้ศาลมีคำสั่งว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อไป

(คุณพรพิชญ์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ดร.

โทร. 0 2205 3486 โทรสาร 0 2251 2662

ที่ 0011.25/ ๙๙๑4

วันที่ 26 สิงหาคม 2553

เรื่อง คำจำกัดการปฏิบัติหน้าที่กรณีการสอบสวนคดีที่ผู้ต้องหาเป็นเด็กอายุยังไม่เกินสิบปี (เพิ่มเติม)

ผบ.ร.น., ๓.1-9, ศษค., ก., ปช. และ สคท.

ตามหนังสือ ดร. ที่ 0011.25/6877 ก 20 พ.ช. 2552 แจ้งแนวทางการปฏิบัติในการสอบสวนคดีที่ผู้ต้องหาเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบปี ซึ่งตาม ป.อาญา มาตรา 73 บรรคแรก บัญญัติว่า เด็กอายุยังไม่เกินสิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้น ไม่ต้องรับโทษ นั้น

เนื่องจากมีหน่วยงานหรือหน่วยงานปฏิบัติตามหนังสือข้างต้น จึงเห็นว่า มีประเด็นที่ควรกำหนดแนวทางการปฏิบัติเพิ่มเติมเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายและเกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนี้

1. การสอบสวนคดีที่ผู้ต้องหาเป็นเด็กอายุยังไม่เกินสิบปี หากการสอบสวนพบากหลักฐานรับฟังได้ว่าเด็กนั้นกระทำความผิด พนักงานสอบสวนจะนำความเห็นทางคดีว่าควรตั้งไม่ฟ้องผู้ต้องหาโดยจะต้องปรับบทตาม ป.อาญา มาตรา 73 บรรคแรก หรือปรับบท ตาม ป.วิอาญา มาตรา 39(7) นั้น เห็นว่าตาม ป.อาญา มาตรา 73 บรรคแรก เป็นบทบัญญัติที่ไม่เอาโทษแก่ผู้กระทำความผิดตั้งแต่ต้น มิใช่เป็นกรณีที่ถูกกฎหมายบัญญัติยกเว้นโทษ การปรับบทกฎหมายที่ถูกต้องตรงตามหลักวิชาควร คือปรับบท ตาม ป.อาญา มาตรา 73 บรรคแรก

2. กรณีสามระยะเบี่ยงเบนกระบวนการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ว่าด้วยวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ที่ต้องการกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดและอายุยังไม่ถึงเกณฑ์ต้องรับโทษทางอาญา พ.ศ. 2551 ข้อ 3(1) กำหนดให้พนักงานสอบสวนที่ความเห็นว่า เด็กได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือไม่ได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหาอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่นั้น เห็นว่าระเบียบดังกล่าวของกรม พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 เป็นระเบียบปฏิบัติที่ให้พนักงานสอบสวนที่รับแจ้งคดีที่อายุยังไม่เกินสิบปีไว้กำหนดสอบสวนเมื่อทำการสอบสวนเสร็จก็ให้ความเห็นให้ปรากฏว่า เด็กได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือไม่ได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหาเท่านั้น หรืออีกนัยหนึ่งคือ ให้พิจารณาหลักฐานหลักฐานไปค้นหาหลักวิชาว่า พยานหลักฐานเชื่อว่าเด็กได้กระทำความผิดหรือไม่ มาตราใด ด้วยกฎหมายหลักฐานใด ทั้งนี้ เพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ไม่นานก็จะได้รับถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสาเหตุของการกระทำ และจะได้กำหนดวิธีปฏิบัติในการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กนั้นได้ถูกต้อง หากได้เป็นระเบียบที่บังคับหรือผูกพันให้ต้องให้ความเห็นทางคดีเป็นอย่างอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ในข้อ 3 ไม่ พนักงานสอบสวนจึงชอบที่จะให้ความเห็นทางคดีไปถึงที่กล่าวไว้ในข้อ 3

จึงแจ้งนายตำรวจ และแจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบ อธิบดีปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท.

(ปลัดศรี ประภาวดี)

รอง ผบ.ตร. ปวท.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ที่ส่งงานตรวจลงนามจำนวน ๔ ชุด.
เลขรับ.....
วันที่.....
เวลา.....

บท.เอก.ม. 277
เลขรับ.....
วันที่.....
เวลา.....
2182
24/10/52
14.00

ส่วนราชการ : ทว. โทร. ๐ ๒๒๓๓๕ ๗๔๗๖

ที่ ๐๐๐๑.๕๓/๐๒๖.๑๕๓ วันที่ ๕๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

เรื่อง การสอบสวนคดีที่ผู้ต้องหาเป็นเด็กชายยังไม่เกินสิบปี.

ผบ.น.ร. ๑๐ ค. ๑๕๓.๑๕๓, ๑๕๓, ๑๕๓, ๑๕๓, ๑๕๓.

ด้วยสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีเยาวชนและครอบครัว ๑ ได้ส่งจำนวนการสอบสวนคดีอาญาต่างหากเด็กชายไม่เกินสิบปีมีการกระทำผิดความผิด โดยมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา ไปยัง ตร. เพื่อพิจารณาความประมาทกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๕

ร. ได้พิจารณาแล้วพบว่า พนักงานสอบสวนได้สรุปสำนวนการสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา ซึ่งเป็นเด็กชายไม่เกินสิบปี เป็นการแสดงให้เห็นว่าพนักงานสอบสวนมีความเข้าใจบทบัญญัติของกฎหมายในคดีที่เด็กเป็นผู้กระทำผิดแตกต่างจากคนอื่น เนื่องจากมีความประมาทกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เด็กชายยังไม่เกินสิบปีกระทำความผิดกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดเด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ อันส่งผลให้สิทธิบางประการของผู้ต้องหาที่ฟ้องร้องโดยประมาทกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๕(๗) ซึ่งในคดีที่พนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนแล้วปรากฏว่าผู้ต้องหาที่ฟ้องร้องยังไม่เกินสิบปีได้กระทำผิด พนักงานสอบสวนจะฟ้องมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่เป็นเด็กชายไม่เกินสิบปี จึงเห็นควรปฏิบัติตามและขอรับความเห็นจากกฎหมาย ดังนั้น เพื่อให้พนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนและมีความเห็นทางคดีในคดีที่ผู้ต้องหาเป็นเด็กชายไม่เกินสิบปี เป็นไปด้วยความถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย จึงให้ท่านกำชับพนักงานสอบสวนในสังกัดให้ถือปฏิบัติในการพิจารณามีความเห็นทางคดีในกรณีดังกล่าวต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ร.อ.
(ปรีดี คันธะธรรมรัฐ)

จดส่ง.ร.ร. ๕๓.๕๕.

ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ

ว่าด้วยวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติ

เป็นความผิดและอาชญากรรมยังไม่ถึงแก่อาชญากรรม

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓ วรรคสอง กำหนดให้พนักงานสอบสวนส่งตัวเด็กอาชญากรรมไม่เกินสิบปีกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ความกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก เพื่อดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

เพื่อให้กระด้นเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กเป็นไปโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็ก อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๔) และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ว่าด้วยวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดและอาชญากรรมยังไม่ถึงแก่อาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ พนักงานสอบสวนที่รับตัวเด็กอาชญากรรมไม่เกินสิบปี ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดไว้ทำการสอบสวนตามขั้นตอนตามกฎหมายให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เมื่อสอบสวนเสร็จให้พนักงานสอบสวนทำความเห็นว่า เด็กนั้นได้กระทำความผิดตามที่ถูกลกล่าวหาหรือไม่ให้กระทำความผิดตามที่ถูกลกล่าวหาอย่างใดอย่างหนึ่งส่งไปยังพนักงานอัยการหรือพนักงาน ถ้าพนักงานอัยการเห็นชอบด้วยว่าเด็กไม่ไ้กระทำความผิดตามที่ถูกลกล่าวหา ให้ยุติการสอบสวนและให้แจ้งบิดา มารดา หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ด้วยหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ทราบในโอกาสแรกที่กระทำได้ แต่ต้องภายในเวลาไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบความเห็นของพนักงานอัยการ

ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าเด็กนั้นได้กระทำความผิดตามที่ถูกลกล่าวหา ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวเด็กไปยังกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดท้องที่ที่เกิดเหตุ หรือที่เด็กนั้นมีถิ่นที่อยู่ปกติ แล้วแต่กรณี ในโอกาสแรกที่กระทำได้

มดต้องภายในเวลาไม่เกินสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบความเห็นของพนักงานอัยการ ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ

(๒) ในระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามข้อ (๑) ให้พนักงานสอบสวนมอบตัวเด็กให้อยู่ในความปกครองดูแลของบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ด้วย หรือหากเป็นเด็กที่ซึ่งได้ริการสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก ก็ให้ส่งตัวเด็กไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นในโอกาสแรกที่สามารถทำได้ภายในเวลาไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่เด็กนั้นมาถึงสถานที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔ อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ต้องจัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับการแต่งตั้งและอยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือในจังหวัดนั้นแล้วแต่กรณี รับตัวเด็กจากพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินการให้เด็กได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพต่อไป

ข้อ ๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้รับมอบหมายตามข้อ ๔ เก็บรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวเด็ก รวมทั้งให้สืบหาสาเหตุแห่งการกระทำผิด รวมทั้งรวบรวมสัมภาษณ์ภายในกรอบบทความเป็นอยู่ การเด็กถูก ญาติ ความประพฤติก่อนเกิด และกำหนดแนวทางในการคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็กด้วย

ในการซักถามเด็ก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามมตร ๔๐๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ อย่างเคร่งครัด

ข้อ ๖ ในระหว่างการดำเนินการสืบหาข้อเท็จจริง พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องพิจารณามอบตัวเด็กให้แก่บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยหรือไม่ หากพนักงานเจ้าหน้าที่อาจวางข้อกำหนดตามข้อ ๑ บรรคหนึ่งโดยอนุโลม แม้ตามกฎหมายว่าเด็กอาจไม่ปลอดภัยหรืออาจไปกระทำความผิดอีก ให้ดำเนินการขออนุมัติไปยังปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อที่จะระดมมอบตัวเด็กไว้กับบุคคลที่เห็นว่าเหมาะสมและยินยอม หรือสถานแรกรับ หากไม่กรณีนี้จำเป็นต้องส่งเด็กไปยังสถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ สถานพัฒนาและฟื้นฟู หรือองค์กรเอกชนที่เหมาะสม ก็ได้ ขอคำสั่งส่งตัวจากปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อส่งเด็กไปยังสถานที่เหมาะสม

กรณีที่ไม่มีการมอบตัว มารดา หรือผู้ปกครอง ก็ให้ดำเนินการส่งมอบตัวเด็กไว้กับบุคคลที่เห็นว่าเหมาะสมและยินยอม หากไม่มีผู้ใดเหมาะสมและยินยอมรับเด็กไปดูแล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเด็กไปอยู่สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ สถานพัฒนาและฟื้นฟู หรือองค์กรเอกชนที่เหมาะสม

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณากำหนดแนวทางคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก โดยให้เด็กมีโอกาสร่วมในกระบวนการเลี้ยงดูของบิดามารดา ผู้ปกครอง บุคคลที่เด็กอาศัยอยู่ด้วย หรือบุคคลอื่นใดที่เหมาะสมและยินยอมรับเด็กไปปกครองดูแล เป็นอันดับแรก ทั้งนี้ ตามระเบียบข้อกำหนดเพื่อป้องกันอาชญากรรมที่ผิดร้าย ประพฤติเสียหาย หรือเสี่ยงต่อการกระทำผิด ดังนี้

- (๑) รมต.ระวังมิให้เด็กเข้าไปในสถานที่หรือห้องที่อันตรายใจใช้เด็กประพฤติกมไม่สมควร
- (๒) รมต.ระวังมิให้เด็กออกนอกสถานที่อยู่อาศัยในเวลากลางคืน เว้นแต่จำเป็น หรือไปกับ

บิดามารดา ผู้ที่เร่ิกกาศอยู่ หรือผู้ที่รับเด็กไปปกครองดูแล

- (๓) รมต.ระวังมิให้เด็กทะเลาะวิวาทกับเพื่อน หรือคนนอกที่พาเด็กมาไปในทางเสื่อมเสีย

- (๔) รมต.ระวังมิให้เด็กกระทำการใดอันอาจเป็นเหตุให้เด็กประพฤติกเสียหาย

- (๕) จัดให้เด็กได้รับการศึกษาตามสมควรแก่อายุ สติปัญญา และความสามารถของเด็ก

(๖) จัดให้เด็กกระทำการกรรมเพื่อพัฒนาตนเอง ด้านสุขภาพ วิชาการ และบ่มเพาะประโยชน์ก่อสังคม

(๗) จัดให้เด็กและหรือครอบครัวเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อแก้ไขสาเหตุการกระทำผิดของเด็ก

- (๘) จัดให้เด็กและหรือครอบครัวทำกิจกรรมอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกับ (๕) (๖) (๗)

ในการนี้ หากเห็นสมควรจัดให้มีผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ก็ให้เสนอขอการสืบเสาะและความเห็นไปถึงปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือราชการจังหวัด โดยระบุชื่อผู้ที่จะขอให้แต่งตั้งเป็นผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและระยะเวลาในการคุ้มครองสวัสดิภาพ ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

ในกรณีที่มีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าบุคคลที่รับมอบตัวเด็กไปไม่สามารถดูแลเด็กตามข้อกำหนดได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบหรือผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้คำแนะนำ แล้วหากบุคคลดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำขอต่อปลัดกระทรวง ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี เพื่เรียกผู้ปกครองมาทำพันธับนว่าจะปฏิบัติตามข้อกำหนด

หากพิจารณาเห็นว่ากรคุ้มครองสวัสดิภาพด้วยวิธีการข้างต้นไม่ล้ดลง เห็นสมควรให้คุ้มครองสวัสดิภาพโดยการส่งตัวเด็กเข้าสถานคุ้มครองสวัสดิภาพหรือสถานพละนาและฟื้นฟู ให้พนักงาน

เจ้าหน้าที่เสนอผลการสืบเสาะพร้อมความเห็นไปยังปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสม

ก่อนยุติการคุ้มครองสวัสดิภาพ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินความเหมาะสมอีกครั้ง เพื่อแน่ใจว่าเด็กสามารถอยู่ได้อย่างปลอดภัย

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดแนวทางการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็ก พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจัดประชุมผู้เกี่ยวข้อง โดยให้มีการกำหนดแผนแก้ไขฟื้นฟูเด็ก วิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพ การยุติการคุ้มครองสวัสดิภาพ รวมทั้งการเยียวยาผู้เสียหาย โดยเชิญผู้เข้าร่วมประชุมตามความเหมาะสมและจำเป็น เช่น

(๑) บิดามารดา ผู้ปกครอง บุคคลซึ่งรับผิดชอบไว้ในความอยู่ประณีตดูหรือสั่งศึกษาเลี้ยงดูด้วย

(๒) ครูหรือผู้ช่วยให้การศึกษาแก่เด็ก

(๓) ญาติซึ่งเด็กและบุคคลตาม (๑) ให้การยอมรับนับถือ

(๔) ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการดูแลแก้ไขหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็ก

(๕) ผู้เสียหายหรือผู้แทน

(๖) บุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าสมควรเชิญเข้าร่วมประชุม เช่น ผู้นำชุมชน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการชุมชน เป็นต้น

(๗) ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง เช่น นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ แพทย์ จิตแพทย์ เป็นต้น

ทั้งนี้ การดำเนินการตามระเบียบข้อนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จังหวัดระวัง ให้เป็นไปตามหลักการไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมและเท่าเทียมประโยชน์สูงสุดแก่เด็ก

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เจริญศักดิ์ พานุกุลกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ประธานกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ

จากรายงานผลการเบิกจ่ายค่าตอบแทนพยาบาลในปีงบประมาณ 2549 และในปีงบประมาณ 2550 (ค.ศ. 2549 - มี.ค. 2550) ได้สรุปรวมผลการเบิกจ่ายดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่า หน่วยงานปฏิบัติในสังกัด ศร. บางแห่งยังไม่ได้นำเบิกจ่ายค่าตอบแทนพยาบาลให้แก่พยาบาลที่มาให้บริการในชั้นสอบสวน และจำนวนเงินที่เบิกจ่ายยังไม่ครบตามจำนวนเงินงบประมาณที่ ศร. ได้จัดสรรให้ โดยปรากฏว่าการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนพยาบาลในปีงบประมาณ 2550 (ค.ศ. 2549 - มี.ค. 2550) มี: เหมิกจ่ายไปเพียง 3,547,800 บาท. (ก.๑ ยังไม่ได้รายงาน) เนื่องจากใกล้สิ้นปีงบประมาณ 2550 แล้ว จึงดำเนินการปฏิบัติ ดังนี้

๑. ให้หน่วยงานปฏิบัติดำเนินการเบิกจ่ายค่าตอบแทนพยาบาลให้แก่นักควบคุมหมายและระเวียบที่เกี่ยวข้อง หาก บข. ได้ รับจัดสรรงบประมาณไม่พอจะขอเบิกจ่าย ให้ดำเนินการขอเพิ่มเติมงบประมาณที่เกินไว้ให้เสร็จภายใน โดยมีหนังสือของงบประมาณเพิ่มเติมมาซึ่ง ศร. (ผ่าน กบ.)

๒. เนื่องจากปัจจุบัน กบ. ไม่มีข้อมูลค่าตอบแทนพก. เป็นฐานในการคำนวณค่าตอบแทนพยาบาลในการขอจัดงบประมาณค่าตอบแทนพยาบาลในครั้งถัดไป จึงให้หน่วยงานปฏิบัติประสานกับ กบ. เพื่อหาแนวทางการจัดทำข้อมูลซึ่งงบประมาณดังกล่าว

จึงแจ้งมาที่ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.

(เจ้าอาภรณ์ พงษ์สุวรรณ)

รอง ผ.บ.ตร. ป.ร.ค.ผ.บ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กค.

โทร. ๐ ๒๒๖๕ ๓๔๕๘

ที่ ๐๐๑๑.๒๗/ ๕๑๐๓

วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่อง สิทธิผู้เสียหาย ตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหายฯ พ.ศ. ๒๕๔๔

ผบชน. ก.๓ - ๘ ศรศ. ๙. ๓๖๓. ปส. และ สทส.

ตามหนังสือ ศร.ที่ ๐๐๑๑.๒๗/๔๐๓๘ ลง ๒๖ พ.ย.๕๕ เรื่องกำหนดแนวทางปฏิบัติในการแจ้งสิทธิผู้เสียหายในคดีอาญา กรณี กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ มีหนังสือ ที่ ๕๓ ๐๔๐๖/๘๐๓๒ ลง ๒๓ พ.ย.๕๕ เรื่อง ขอความร่วมมือให้พนักงานสอบสวนแจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยขอความร่วมมือให้พนักงานสอบสวนแจ้งสิทธิให้กับผู้เสียหายทราบว่า มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๔ นี้

สท.สำรวจข้อมูลข้าราชการตำรวจซึ่งถูกทำร้ายถึงแก่ความตาย ตั้งแต่ ๑ ม.ค.๕๕ ถึง ปัจจุบัน มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๘ ราย คต. ได้พิจารณาสาเหตุการถึงแก่กรรมเบื้องต้นแล้ว น่าเชื่อว่าทายาทผู้ตายเป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๔ ทุกราย เนื่องจากเป็นการกระทำความผิดอาญาของผู้ขึ้นโดยคนมีได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

จึงขอให้ท่านแจ้งสิทธิดังกล่าวให้ทายาทของข้าราชการตำรวจผู้ถึงแก่ความตายทราบถึงสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับตาม พ.ร.บ.ดังกล่าว (รายชื่อและรากฎหมายเอกสารแนบมาพร้อมนี้) ทราบพร้อมทั้งให้คำแนะนำให้ทายาทผู้ตายไปยื่นคำร้องขอรับค่าตอบแทนผู้เสียหาย ณ สำนักงานยุติธรรมจังหวัด หรือ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม แล้วแต่กรณี แล้วรายงานผลให้ ศร. (ผ่าน คต.) ทราบ

จึงงัดมาเพื่อทราบและดำเนินการ

พล.ต.อ.

๒๐๓ ๕๖๓

(เอก อังสนานนท์)

รอง ผ.ต.ร.ปรท.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

285

ส่วนราชการ ตร.

โทร. ๐ ๒๕๐๕ ๓๔๕๘

ที่ ๐๐๑๑.๒๓/๔๐๓๘

วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง กำหนดแนวทางปฏิบัติในการแจ้งสิทธิผู้เสียหายในคดีอาญา

สพช.ม. ถ ๑-๔ พชด.และ ก.

ด้วยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ มีหนังสือ ก ษ ๐๕๐๖/๔๐๓๒ ลง ๒๓ พ.ย.๕๕ เรื่อง ขอความร่วมมือให้พนักงานสอบสวนแจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้เสียหายและคำพิพากษาและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.๒๕๔๔ โดยขอความร่วมมือให้พนักงานสอบสวนแจ้งสิทธิให้กับผู้เสียหายทราบว่ามีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามพ.ร.บ.คุ้มครองผู้เสียหายและคำพิพากษาและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.๒๕๔๔

เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและให้กับผู้เสียหายหรือทายาทผู้เสียหายในคดีอาญาได้รับทราบถึงสิทธิ ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้เสียหายและคำพิพากษาและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ ดังนี้

๑. ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้เสียหายทราบว่า มีสิทธิได้รับคำตอบแทนผู้เสียหายและคำพิพากษาในคดีอาญา ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้เสียหายและคำพิพากษาและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๔ หลังจากได้สอบปากคำผู้เสียหายหรือทายาทผู้เสียหายในทันที ตามบันทึกการแจ้งสิทธิผู้เสียหายหรือทายาทผู้เสียหาย ที่แนบมาพร้อมนี้ เมื่อแจ้งสิทธิแล้วให้นำการรวมไว้ท้ายร่างสำนวนการสอบสวนและมอบสำเนาบันทึกการแจ้งสิทธิให้ผู้เสียหายหรือทายาทผู้เสียหายได้ในหลักฐาน

๒. ให้พนักงานสอบสวนตรวจสอบว่า หลังจากแจ้งสิทธิให้ผู้เสียหายหรือทายาทผู้เสียหายทราบแล้ว มีผู้ใดไปยื่นคำร้องขอรับคำตอบแทนผู้เสียหาย ณ สำนักงานยุติธรรม จังหวัด หรือกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม หรือไม่ หากไม่มีผู้ใดไปยื่นคำร้อง ให้สอบถามปัญหาข้อขัดข้องและให้คำแนะนำถึงสิทธิอันพึงมีพึงได้อีกครั้งหนึ่ง

๓. คดีอาญาที่จะต้องแจ้งสิทธิให้ผู้เสียหายหรือทายาทผู้เสียหายทราบตามข้อ ๑ ได้แก่ ความผิดตาม ป.อาญา มาตรา ๒ ลักษณะ ๑ ความผิดเกี่ยวกับเพศ มาตรา ๒๗๖ ถึง มาตรา ๒๗๗ ลักษณะ ๑ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย หมวด ๘ ความผิดต่อชีวิต มาตรา ๒๘๔ ถึง มาตรา ๒๘๕ หมวด ๒ ความผิดต่อร่างกาย มาตรา ๒๘๕ ถึง มาตรา ๓๐๐ หมวด ๓ ความผิดฐานทำให้ถึงแก่ความตาย มาตรา ๓๐๑ ถึง มาตรา ๓๐๕ หมวด ๔ ความผิดฐานพ้อทรมานถึงแก่ความตายหรือคนชรา มาตรา ๓๐๖ ถึง มาตรา ๓๐๘

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

พล.ต.อ.

๒๐๑ อัสส...

(เอก อัสสมานนท์)

รอง ผ.บ.ตร.ปรท.ผ.บ.ตร.

ตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๔

สมท.จังหวัด สท./รท.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ในคดีอาญาที่.....ข้าพเจ้า(ยศ/ชื่อ).....ตำแหน่ง.....

ได้แจ้งให้.....ผู้เสียหาย/ทนายผู้เสียหาย ที่อยู่บ้านเลขที่..... หมู่..... ต. ....

ต. .... อ. .... จ. .... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... หมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้.....

ซึ่งเป็นผู้เสียหายหรือทนายผู้เสียหายในกรณีความผิดฐาน.....โดยมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะฟ้องคดีโดยข้อหานี้

จากการสอบสวนเบื้องต้น พบว่าผู้เสียหาย

☐ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ความผิด และหากปรากฏในภายหลังว่าผู้เสียหายมีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ความผิด จะแจ้งให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ หรือสำนักงานยุติธรรมจังหวัดทราบ ต่อไป

☐ อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำผิด

โดยได้แจ้งให้ทราบว่า ผู้เสียหาย /ทนายผู้เสียหาย มีสิทธิดังนี้

๑. กรณีได้รับบาดเจ็บหรือทรัพย์สินสูญหาย

- ๑.๑ ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล (ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท)
- ๑.๒ ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและจิตใจ (ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท)
- ๑.๓ ค่าทดแทนระยะเวลาที่ผู้เสียหายต้องขาดการทำงาน/ค่าตามปกติ (วันละไม่เกิน ๒๐๐ บาท เป็นระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปี)
- ๑.๔ ค่าตอบแทนความเสียหายอื่น ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร (ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)

๒. กรณีได้รับความเสียหาย

- ๒.๑ ค่าชดเชย (ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท - ๑๐๐,๐๐๐ บาท)
- ๒.๒ ค่าจัดการศพ (๒๐,๐๐๐ บาท)
- ๒.๓ ค่าจัดหาอุปการะเลี้ยงดู (ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท)
- ๒.๔ ค่าเสียหายอื่น ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร (ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)

๓. ในการยื่นคำขอรับค่าตอบแทนผู้เสียหาย ผู้เสียหายไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใดๆ โดยยื่นคำขอรับค่าตอบแทนผู้เสียหายจากกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ หรือที่สำนักงานยุติธรรมจังหวัด.....

๔. ในการยื่นคำขอรับค่าตอบแทนผู้เสียหาย ต้องยื่นภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่รู้ถึงการกระทำผิด

๕. การยื่นคำขอรับค่าตอบแทนผู้เสียหาย ตาม พ.ร.บ. นี้ไม่เป็นการคัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ผู้เสียหายพึงได้รับตามกฎหมายอื่น

ทั้งนี้ขอขอบคุณที่ได้จัดทำบันทึกขึ้นสองฉบับ และมอบสำเนาให้ผู้เสียหาย/ทนายผู้เสียหาย รับไว้แล้ว จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้เสียหาย/ทนายผู้เสียหาย

(ลงชื่อ).....พลส./แจ้งสิทธิ/บันทึก

บทที่ ๕

ของกลางคดีอาญา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ด.ร.

โทร. 0 2205 3436

ที่ 0031.2/2/ 4318

วันที่ 1/2 พฤษภาคม 2551

เรื่อง คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณารับไม้ของกลางตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและ
กฎหมายป่าไม้

ผ.ช.น., ก.1-9, ก., ปล., สด. และ จตร.(นบ.)

ด้วย กรมศุลกากร มีหนังสือขอคณะกรรมการกฤษฎีกา ในประเด็นปัญหาอำนาจ
เกี่ยวกับการดำเนินการกับไม้ของกลางตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายป่าไม้ ซึ่งคณะกรรมการ
กฤษฎีกา (คณะที่ 3) ได้พิจารณาประเด็นปัญหาดังกล่าวแล้ว และเห็นว่า ไม้ของกลางที่เข้าข่ายดังกล่าว
และมีคำวินิจฉัยในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีเจ้าหน้าที่ป่าไม้ซึ่งกรมศุลกากรเชิญไปตรวจของไม้และวัดปริมาณ
ไม้ของกลางในฐานะผู้เกี่ยวข้อง จะสามารถกระทำการบันทึกยึดไม้ของกลางภายหลังการตรวจยึดจับกุม
ของเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้หรือไม่ และมีผลตามกฎหมายอย่างไร

วินิจฉัยว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรซึ่งเป็นผู้เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัย
อำนาจตามมาตรา 24 วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2489 แล้ว
ก่อนมีผลให้ไม้ของกลางอยู่ในความรักษาของกรมศุลกากรตามพระราชบัญญัติศุลกากร ตั้งแต่วันที่ยึดตาม
มาตรา 25 วรรคหนึ่ง ไม้ของกลางจึงอยู่ในความรักษาของหน่วยงานของรัฐ(กรมศุลกากรแล้ว เจ้าหน้าที่
ป่าไม้ซึ่งกรมศุลกากรเชิญไปตรวจสอบชนิดและวัดปริมาณไม้ของกลางในฐานะผู้เกี่ยวข้อง จึงไม่มีอำนาจ
ตามกฎหมายที่จะทำการยึดไม้ของกลางซ้ำอีกภายหลังการตรวจยึดจับกุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากร

ประเด็นที่สอง อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจขายไม้ของกลางตามมาตรา 25
แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2489 ประกอบมติคณะรัฐมนตรีเมื่อ 2 ก.พ. 42 และ มาตรา 1327
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งกรณีไม้ของกลางได้ตกเป็นของแผ่นดินหรือยังไม่ตกเป็นของ
แผ่นดิน ได้หรือไม่

วินิจฉัยว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 24 วรรค
หนึ่ง ประกอบกับมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร และไม้ของกลางนั้นได้ตกเป็นของแผ่นดินตาม
มาตรา 24 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร ฯ ด้วยแล้ว อธิบดีกรมศุลกากรจึงมีดุลยพินิจที่จะสั่งให้
จำหน่ายไม้ของกลางตามมาตรา 25 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร ฯ หรือประโยชน์สูงสุดของทาง
ราชการต่อไป ซึ่งคำว่า "จำหน่าย" นั้น ย่อมมีความหมายตามธรรมดาทั่วไป อันได้แก่ ขาย จำหน่าย

(แนบเปลี่ยน...

แลกเปลี่ยน หรือโอน แต่อย่างไรก็ตาม หากไม้ของกลางนั้นยังไม่ได้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา 24 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร ฯ เพียงแต่เจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 24 วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ แล้วตั้งแต่วันนั้น อธิบดี กรมศุลกากรก็ย่อมไม่มีอำนาจที่จะสั่งให้จำหน่ายไม้ของกลางตามมาตรา 25 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ ศุลกากรฯ ได้ เพราะเจ้าของหรือผู้มีสิทธิในไม้ของกลางยังคงเป็นเจ้าของหรือผู้มีสิทธิในไม้ของกลางอยู่ โดยมาตรา 24 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ได้กำหนดให้สิทธิแก่เจ้าของหรือผู้มีสิทธิใน ไม้ของกลางที่จะมาขึ้นคำร้องเรียกเอาไม้ของกลางคืนได้ภายในกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนดก่อนที่ ไม้ของกลางนั้นจะตกเป็นของแผ่นดิน

อนึ่ง ไม้ของกลางนั้นจะยังไม่ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา 24 วรรคสอง แห่ง พระราชบัญญัติศุลกากรฯ แก่เจ้าไม้ของกลางที่ยึดไว้ นั้นอาจเป็นของเสียหายหรือชำรุดชำร่วยชำร่วย จะเป็นการเสียหาย ความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะมากเกินสมควรตามมาตรา 25 วรรคสอง แห่ง พระราชบัญญัติศุลกากรฯ และอธิบดีกรมศุลกากรพิจารณาแล้วเห็นว่าไม้ของกลางที่เกิดไว้มีลักษณะ ดังกล่าว อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายย่อมมีดุลยพินิจที่จะสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ขาย ทอศรลาดหรือขายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์สูงสุดของทางราชการต่อไป และให้ถือ เงินค่าขายไม้ของกลางนั้นไว้แทนของโดยให้เข้าค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันทั้งปวงก่อน ส่วนการพิจารณา เกี่ยวกับอำนาจในการขายไม้ของกลางของอธิบดีกรมศุลกากรตามมาตรา 1327 แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์นั้น เห็นว่าเมื่อได้วินิจฉัยชี้แจงข้างต้นแล้วว่าเป็นกรณีที่ต้องบังคับตามมาตรา 120 แห่ง พระราชบัญญัติศุลกากรฯ ก็ให้นำพระราชบัญญัติศุลกากรฯ มาใช้บังคับ จึงไม่มีกรณีที่ต้องวินิจฉัยใน ประเด็นนี้อีก

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 3) มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า แม้การจำหน่ายหรือขายไม้ ของกลางจะเป็นดุลยพินิจของอธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายตาม พระราชบัญญัติศุลกากร ฯ แต่คณะรัฐมนตรีซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินย่อมสามารถใช้อำนาจทางบริหารในการ กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับมาตรการดำเนินการกับไม้ของกลางเพื่อให้กรมศุลกากรและส่วนราชการอื่นถือ ปฏิบัติโดยมิขัดต่อกฎหมายได้ ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการกับไม้ของกลางเกิดประโยชน์สูงสุดต่อ ประเทศชาติ เช่น กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเก็บรักษาไม้ของกลาง เพื่อมิให้ไม้ของกลางเสียหายหรือ เกิดค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินสมควร การเก็บรักษาไม้ของกลางเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือ กำหนดหลักเกณฑ์เพื่อเป็นกรอบการให้ดุลยพินิจของอธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเกี่ยวกับการ จำหน่ายหรือขายไม้ของกลางเพื่อระงับกีดกันขบวนการค้าไม้ทำลายป่า เป็นต้น ส่วนกรณีที่กรมป่าไม้ ต้องการรับไม้ของกลางภายหลังการตรวจยึดของเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อดำเนินคดีในความผิดตามกฎหมาย

(ว่าด้วยป่า...

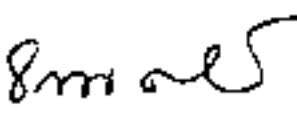
ว่าด้วยป่าไม้ฉบับนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 3) มีข้อสังเกตว่า หากปรากฏว่าการจับกุมและยึดไม้ของกลางนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย แม้ว่ากรมศุลกากรจะเป็นผู้ยึดไม้ของกลางก็ตาม พนักงานสอบสวนก็ย่อมมีอำนาจดำเนินคดีในความผิดนั้นได้

ประเด็นที่สาม หากคดีถึงที่สุดโดยศาลมีคำพิพากษาให้ริบไม้ของกลางและสั่งลงโทษผู้กระทำผิดทั้งตามกฎหมายศุลกากรและกฎหมายป่าไม้ พนักงานกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้ตรวจยึดจับกุมไม้ได้แต่ต้นกับารรณไม้จะเข้าเป็นผู้มีอำนาจขายไม้ของกลางในคดี

วินิจฉัยว่า หากคดีถึงที่สุดโดยศาลมีคำพิพากษาให้ริบไม้ของกลางและสั่งลงโทษผู้กระทำผิดทั้งตามกฎหมายศุลกากรและกฎหมายป่าไม้ ไม้ของกลางย่อมตกเป็นของแผ่นดินตามกฎหมาย มาตรา 35 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และเมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 24 วรรคหนึ่ง ประกอบกับ มาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร กรมศุลกากร จึงเป็นผู้มีอำนาจขายไม้ของกลางดังกล่าว

จึงแจ้งผลการพิจารณาข้อหารือของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวมาเพื่อทราบเป็นแนวทางการปฏิบัติต่อไป พร้อมนี้ได้แนบสำเนานิติกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ 132/2551 มาด้วยแล้ว

พล.ต.อ.

(ธานี สมบูรณ์ทรัพย์)

รอง ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

เรื่องเสร็จที่ ๑๐๑๕/๒๕๕๑

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การดำเนินการกับไม้ของกลางตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

กรมศุลกากรได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๑๕๐๓/๑๐๕ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า

๑. กรมศุลกากรได้พิจารณาตรวจยึดจับกุมไม้ไว้เป็นของกลางจำนวนมาก (ส่วนมากเป็นไม้พะยูง ซึ่งเป็นไม้หวงห้ามตามกฎหมายพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔) ทั้งนี้ เป็นคดีความผิดเกี่ยวกับการลักลอบส่งออกตามกฎหมายศุลกากร กล่าวคือ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๙ ตรวจยึดจับกุมได้ ๑๕๓ ราย จำนวน ๕๘๔ ตู้คอนเทนเนอร์ ปริมาตรรวมประมาณ ๗,๔๙๕ ลูกบาศก์เมตร (๙๗,๐๐๐ ท่อน) เพศผู้เกิดในบริเวณท่าเรือซึ่งเป็นเขตศุลกากรทุกคดี โดยมีลักษณะความผิด ดังนี้

๑.๑ บางคดีเป็นความผิดเกี่ยวพันทางสำแดงชนิดสินค้าเป็นเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยงอากรและหลีกเลี่ยงข้อจำกัด เนื่องจากไม้เป็นของที่ต้องเสียอากรขาออก และต้องขออนุญาตในการส่งออกตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การส่งข้าว ไข่ และไม้ออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๕ อันเป็นความผิดตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๐๙ (มีระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี) ประกอบมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๔๒ โดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๐๙

๑.๒ บางคดีผู้กระทำความผิดใช้วิธีแอบอ้างชื่อบุคคลอื่นในเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก ซึ่งเป็นความผิดฐานสำแดงเท็จและฐานพยายามลักลอบส่งไม้ออกไปนอกราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๐๙ (มีระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี) ประกอบมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๔๒ โดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๐๙

๑.๓ สำหรับไม้ของกลางตามข้อ ๑.๑ และข้อ ๑.๒ นั้น ส่วนมากไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของหรือใช้สิทธิเรียกร้องเอาของกลางกลับคืนไปภายในเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ยึด ซึ่งตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้ถือว่าไม้ดังกล่าวเป็นของและให้ตกเป็นของแผ่นดิน โดยมีลักษณะดังนี้ว่าจะมีการฟ้องร้องคดีอาญานั้นหรือไม่

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐-๕๐๐/๐๒๕๔ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑
ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ส่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒.๒.๑ กรณีเป็นไม้ที่นำเข้ามาโดยถูกต้องตามกฎหมาย กรมศุลกากร เห็นว่า การนำไม้ชิ้นเล็กชิ้นน้อยโดยไม่มีการแปรรูปมาจำหน่าย ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ แต่ยังไม่อาจบังคับได้ในขณะนั้นว่า เป็นความผิดฐานกระทำความผิดประทุพบุราณเกิน ๐.๒๐ ถูกขาดคดีแล้ว โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๔ ประมวลกฎหมาย ๗๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือฐานกระทำความผิดไม่พ้องตามที่ยังมิได้ ประรูปโดยไม่มีฉลากตราตามมาตรา ๖๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เนื่องจากไม้บดกรากอาจจำกรไม่ได้เป็นไม้พวงห้ามตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของพนักงานอัยการและของคณะกรรมการ

คณะผู้ทวง (เรื่องเสร็จที่ ๑๔๘/๒๕๑๗) การที่กรมตุลาการส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนขยายผล การดำเนินการคดีกับผู้กระทำความผิดและผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงชอบด้วยเหตุผล หลักกฎหมาย และเป็นไปตาม มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๓๕ แล้ว

๒.๒.๒ กรณีเป็นไม้ที่ลักลอบหนีศุลกากรเข้ามา กรมศุลกากร เห็นว่า ยังไม่อาจพิจารณาได้ชัดเจนว่า การนำไม้เช่นนี้เคลื่อนที่โดยไม่มีใบเบิกทาง ถือเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่ แต่มีความชัดเจนว่า ไม่เป็น ความผิดฐานครอบครองไม้แปรรูป จำนวน ๑.๒๐ ลูกบาศก์เมตร โดยไม่ได้รับอนุญาตตาม มาตรา ๔๘ ประกอบมาตรา ๗๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือฐานครอบครองไม้หวงห้าม ที่ยังมิได้แปรรูปโดยไม่ได้วางตราตามมาตรา ๖๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ รั้งปี เขตอุตสาหกรรมกับข้อ ๒.๒.๑ ฉะนั้น หากการ นำไม้ลักลอบหนีศุลกากรเคลื่อนที่โดยไม่มีใบเบิกทาง เป็นความผิดตามกฎหมายป่าไม้จริง ก็ย่อมเป็นความผิดที่เกิดขึ้นก่อนเข้ามาในเขตศุลกากร และถือเป็นอีกกรรมหนึ่งต่างหากจากการ กระทำความผิดตามกฎหมายศุลกากร การที่กรมศุลกากรส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนขยายผล การดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดและผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงชอบด้วยเหตุผล หลักกฎหมาย และเป็นไป ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๓๕ ด้วยเช่นกัน

๓. การที่กรมศุลกากรเชิญเจ้าหน้าที่ป่าไม้ไปตรวจสอบชนิดและวัดปริมาณ ไม้ของกลาง เจ้าหน้าที่ป่าไม้ข้าราชการนั้นที่ตรวจสอบและยึดไม้ของกลางไว้เป็นของกลางในคดี ความผิดตามกฎหมายป่าไม้ อีกคดีหนึ่งด้วยนั้น กรมศุลกากรไม่เห็นพ้องด้วยกับการกระทำ ของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ดังกล่าว เนื่องจากเป็นการกระทำหน้าที่ที่ซ้ำซ้อนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่สอดคล้องกับมติของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๓๕ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ต้องไปร้องทุกข์รับใบคดีที่กรมศุลกากรส่งให้นักงำนสอบสวนอยู่แล้ว นอกจากนี้ ยังไม่เป็นไร ตามระเบียบประเพณีปฏิบัติที่ได้เคยกระทำร่วมกับมาในอดีต ระหว่างกรมศุลกากรและกรมป่าไม้ ใบเรื่องของการตรวจสอบชนิดและวัดปริมาณไม้ของกลางในคดีที่เจ้าหน้าที่ศุลกากรเป็นผู้ ตรวจยึดจับกุมไว้คดีด้วย ซึ่งกรมศุลกากรได้เคยหักล้างกรมป่าไม้ใบที่ประชุมเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ แล้วครั้งหนึ่ง ซึ่งผู้แทนกรมป่าไม้ยอมรับว่า เป็นการเข้าใจผิด และจะดำเนินการเด็กถอนการยึดไม้ของกลางของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว และกรมศุลกากรได้ทำหนังสือแจ้งให้กรมป่าไม้ระงับการยึดไม้ของกลางที่ซ้ำซ้อนดังกล่าว แล้วด้วย แต่จนกระทั่งบัดนี้ยังไม่มีความคืบหน้าแต่อย่างใด

๔. เนื่องจากไม้ของกลางในคดีทั้งหมด มีขนาดใหญ่และจำนวนมาก โดยส่วนมาก บรรจุในตู้คอนเทนเนอร์และบางส่วนวางกองไว้ในที่กลางแจ้ง ปัจจุบันไม้ของกลางทั้งหมดยังคง ถูกเก็บไว้ในความรักษาของกรมศุลกากรภายในท่าเรืออันเป็นเขตศุลกากร ตามนัยมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ จึงทำให้เกิดปัญหากับกรมศุลกากร เป็นอย่างมาก เช่น ปัญหาเรื่องสถานที่แห่งใหม่เพื่อเก็บรักษาไม้ของกลางในการผิดที่ถือคือ คืบคลานบนถนนริ้วกับเจ้าหน้าที่ไม่มีส่วนรู้เห็นกับการกระทำผิด ปัญหาค่าใช้จ่ายในการ

เก็บรักษาจะรวมเก็บหมดแล้ว ปัญหาการสูญหายหรือเสื่อมค่าเสียหาย และสำหรับไม้ของกลาง
ที่กรมศุลกากรจะจับกุมไว้ทั้งหมดนี้ ยังไม่มีสถิติใดถึงที่สุด จึงเป็นปัญหาในทางปฏิบัติว่า
อธิบดีกรมศุลกากรจะสามารถขายไม้ของกลางไปตามอำนาจที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔
แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๔ ที่วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้หรือไม่ อย่างไร
ต่อกรณีดังต่อไปนี้

๔.๕ ในกรณีที่เกิดข้อขัดแย้งระหว่างดำเนินการของพนักงานสอบสวน และไม้ของกลาง
ตกเป็นของแผ่นดินแล้วตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช
๒๔๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๔ มี: กรมศุลกากร
เห็นว่า อธิบดีกรมศุลกากรจะสามารถขายไม้ของกลางได้ตามอำนาจที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๔

๔.๖ ในกรณีที่เกิดข้อขัดแย้งระหว่างดำเนินการของพนักงานสอบสวน และไม้ของกลาง
ยังไม่ตกเป็นของแผ่นดิน กรมศุลกากรเห็นว่า อธิบดีกรมศุลกากรจะสามารถขายไม้ของกลาง
ได้ตามอำนาจที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช
๒๔๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔
และหรือมาตรา ๑๗๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งนี้ เพื่อก่อเงินไว้แทนของกลาง

๔.๗ เนื่องจากในปัจจุบัน การขายไม้ของกลางในคดีความผิดตามกฎหมาย
ศุลกากรนั้น คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง ขอยกเทศมณฑลคณะรัฐมนตรี
เกี่ยวกับการขายไม้ของกลางตามลักษณะความผิดว่าด้วยกฎหมายศุลกากร ข้อ ๑ ระบุว่า
“...ให้กรมศุลกากรจำหน่ายไม้ของกลางตามลักษณะความผิดว่าด้วยกฎหมายศุลกากรได้เอง
โดยไม่ต้องให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ดำเนินการ...” ซึ่งกรมศุลกากรเห็นว่า เป็นแนวทาง
ที่สอดคล้องกับมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช
๒๔๖๔ ทุกประการ

โดยเหตุนี้ในปัจจุบัน จึงมีแนวราชการบางแห่งที่มีความเห็นไม่สอดคล้อง
กับวิธีปฏิบัติและข้อพิจารณาอันกฎหมายของกรมศุลกากร ฉะนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจน
และเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่เป็นปัญหาดังกล่าวข้างต้น กรมศุลกากรจึงขอ
หารือ ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง จดบันทึกเท็จจริงในข้อ ๓ เจ้าหน้าที่ป่าไม้ซึ่งกรมศุลกากร
เชิญไปตรวจสอบชนิดและวัดปริมาณไม้ของกลางในฐานะผู้เชี่ยวชาญ จะสามารถกระทำการ
บันทึกยึดไม้ของกลางภายหลังการตรวจยึดจับกุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากร ได้หรือไม่ และมีผล
ตามกฎหมายอย่างไร

ประเด็นที่สอง ในกรณีความข้อ ๔.๑ เมื่อไม้ของกลางตกเป็นของแผ่นดินแล้ว
อธิบดีกรมศุลกากรจะสามารถขายไม้ของกลางตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔

วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสุลาภการ พุทธศักราช ๒๔๖๔ ประกอบมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๒ ข้อ ๑ ได้หรือไม่

ประเด็นที่สาม ในกรณีตามข้อ ๕.๒ เมื่อไม้ของกลางยังไม่ตกเป็นของแผ่นดิน อธิบดีกรมศุลกากรจะสามารถขายไม้ของกลางตามอำนาจที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสุลาภการ พุทธศักราช ๒๔๖๔ และหรือมาตรา ๑๖๒๗ แห่งประมวลกฎหมาย แห่งแพ่งพาณิชย์ ประกอบมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๒ ข้อ ๑ ได้หรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่สี่ หากคดีถึงที่สุดโดยศาลมีคำพิพากษาจำไม้ของกลาง และสั่งส่งโทษ ผู้กระทำความผิดทั้งตามกฎหมายศุลกากรและกฎหมายป่าไม้ หน่วยงานใดระหว่างกรมศุลกากร ในฐานะที่ตรวจยึดทรัพย์ไม่ได้แต่ต้นกับกรมป่าไม้จะเป็นผู้จำหน่ายไม้ของกลางในคดี

ประเด็นที่ห้า จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น จะถือเป็นกรณีพิพาทกฎหมายศุลกากร แตกต่างกับบทกฎหมาย พระราชบัญญัติ หรือประกาศอื่น ตามนัยมาตรา ๑๖๒๗ แห่งพระราชบัญญัติสุลาภการ พุทธศักราช ๒๔๖๔ หรือไม่

ต่อมาสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ส่วนที่เลขที่ นร ๐๔๐๔/๑๙๖๔ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๔๙๑ ถึงสำนักงบประมาณขอความร่วมมือการอุดหนุนเงิน สรุปความว่า กระทรวงการคลังได้เสนอเรื่อง ขอทบวงกรมมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการขายไม้ของกลาง ขออนุญาตความผิดว่าด้วยกฎหมายศุลกากรให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา และคณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๔๙๑ สนุมัติตามมติคณะกรรมการลับกรองเรื่องเสนอ คณะรัฐมนตรี คณะที่ ๑ ให้กระทรวงการคลัง กระทรวงการมหาดไทยและสำนักงานที่ดิน และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องพิจารณาหาวิธีออกกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง กับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อให้เกิดความชัดเจนและถือปฏิบัติต่อไปได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาข้อหาวิสัยของกรมศุลกากร โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทยและสำนักงานที่ดิน (กรมป่าไม้และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมการค้าต่างประเทศ) และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากคำชี้แจงของผู้แทนกรมป่าไม้ว่า การที่กรมป่าไม้ต้องยึดไม้ของกลาง ภายหลังการตรวจยึดจับกุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากรก็เพื่อดำเนินคดีในความผิดตามกฎหมายว่าด้วย ป่าไม้ นอกเหนือจากการดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เนื่องจากไม้พะยูง เป็นไม้หายากที่จัดอยู่ในประเภทไม้หวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ อีกทั้ง การขายไม้ของกลางตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหากทำให้ไม้ของกลางนั้นสูญพันธุ์จนหมดสิ้นไปใช้ เป็นประโยชน์แก่ผู้กระทำความผิดอีก จึงจะไม่สามารถสกัดกั้นขบวนการตัดไม้ทำลายป่าได้ ส่วนการจัดการกับไม้ของกลางที่ยึดไว้ นั้น กระทรวงมหาดไทยและสำนักงานที่ดินจะนำ

ไม่ต้องกลัวไปใช้เพื่อประโยชน์ในทางราชการ โดยหากหน่วยงานใดประสงค์จะใช้ให้ชงกตสว
ในการก่อขั้วร่วม ก็สามารถเสนอเรื่องเพื่อขออนุมัติของคณะตุลาการศาลปกครองกลาง
และสิ่งแวดลุ่มได้

เมื่อพิจารณาข้อหาหรือประกอบกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นของแล้ว คณะกรรมการ
กฤษฎีกา (คณะที่ ๓) เห็นว่า กรณีข้อหาหรือในเรื่องนี้มีประเด็นปัญหาซึ่งกฎหมายที่ต้องวินิจฉัย
รวมสามประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เจ้าหน้าที่ป่าไม้ซึ่งการอนุญาตการเชิญไปตรวจสวนชนิดและ
วัดปริมาณไม้ของกลางในฐานะผู้เชี่ยวชาญ จะสามารถกระทำการนี้ที่ถือคือไม้ของกลางภายหลัง
การตรวจยึดจับกุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้หรือไม่ และมีผลตามกฎหมายอย่างไร

ประเด็นที่สอง อธิบดีกรมตุลาการมีอำนาจมากน้อยแตกต่างกันมาตามตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติตุลาการ พุทธศักราช ๒๔๖๙ ประถมอมตติคมะฐิรุมนหริเมเ็ดวีนที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และมาตรา ๑๖๗๘ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งและกานิชย์ กังกรณไยอสงทวงไตตกเป็นของแผ่นดินหรือยังไม่ตกเป็นของแผ่นดิน ไส้หรือไม

ประเด็นที่สาม หากผลดีซึ่งที่สุดโดยศาลมีคำพิพากษาให้รับไม้ของกลาง และสั่งส่งไม้ผู้กระทำความผิดทั้งตามอาญาหมายศาลอาญานครปฐมมาป่าไม้ หน่วยงานใดระหว่าง กรมอุทยานราชูปถัมภ์หรือกรมป่าไม้ไว้แต่ต้นกับกรมป่าไม้จะเป็นผู้มีอำนาจขอไม้ของกลาง ในคดี

คณะกรรมาธิการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาประเด็นปัญหา ข้อกฎหมายดังกล่าวประกอบกับข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นว่า มาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ได้บัญญัติไว้ว่า เมื่อใดพระราชบัญญัติศุลกากร แตกต่างกับบทกฎหมาย พระราชบัญญัติ หรือประกาศอื่นที่ใช้อยู่ ในเรื่องอันที่อาแก่ ศุลกากรนั้น ให้ยกเอาพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ขึ้นบังคับ และกฎหมาย พระราชบัญญัติ หรือประกาศใดซึ่งจะได้ให้ใช้โดยภายหลังนั้น มิให้ถือว่าลบล้างจน จำกั เปลี่ยนแปลง หรือ ถอนไปเสีย ซึ่งอำนาจและบทแห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ เว้นไว้แต่ในกฎหมาย พระราชบัญญัติ หรือประกาศใหม่นั้น จะแสดงไว้โดยชัดแจ้งว่ามีความประสงค์จะให้ เป็นเช่นนั้น เมื่อพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ได้กำหนดอำนาจจัดหาริมทรัพย์และจัดการทรัพย์สินที่ได้ยึดไว้ แยกต่าง จากพระราชบัญญัติป่าไม้ โดยพระราชบัญญัติป่าไม้ ไม่ได้บัญญัติไว้โดยชัดแจ้งว่า มีความประสงค์ที่จะเพิกถอน จำกั เปลี่ยนแปลง หรือถอนไปเสีย ซึ่งอำนาจและบทแห่ง

* มาตรา ๑๒๐ เมื่อใดจนหลวงหรือราชบัณฑิตมีผลต้งกับบทกฎหมาย พระราชบัญญัติ หรือประกาศอื่นที่ใส่ลง ๒ บัดนี้ ท้องว่าในเรื่องนี้กับยาลงศอกความนี้ ให้ยกเอาบทพระราชบัญญัติขึ้นไว้ก่อน และกฎหมายพระราชบัญญัติหรือประกาศอื่นจะแก้ไขให้ไว้ในภายหลังนั้น มิให้ถือว่าเลิกลอนว่าขัดเปลี่ยนแปลง หรือถอนไปเสียซึ่งอำนาจและตำแหน่งพระราชบัญญัติไว้ เว้นไว้แต่ในกฎหมาย พระราชบัญญัติหรือประกาศใหม่ นั้น จะบอกไว้โดยชัดแจ้งว่ามีประสงค์จะให้เป็นเช่นนั้น

พระราชบัญญัติสุสานการฯ ซึ่งเป็นกรณีที่ต้องบังคับตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติสุสานการฯ ที่ให้เจ้าพระราชบัญญัติสุสานการฯ อันได้แก่มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับ และมีความเห็นในเบื้องต้นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า เมื่อเจ้าหน้าที่สุสานการฯ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติสุสานการฯ แล้ว ย่อมมีผลให้ไม้ของกลางอยู่ในความรักษาของกรมสุสานการฯ ตามพระราชบัญญัติสุสานการฯ ตั้งแต่วันที่ที่กีดตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ไม้ของกลางจึงอยู่ในความรักษาของหน่วยงานของรัฐแล้ว เจ้าหน้าที่ป่าไม้ซึ่งกรมสุสานการฯเชิญไปตรวจของศพและวัดปริมาณไม้ของกลางในฐานะผู้เชี่ยวชาญ จึงไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะทำการยึดไม้ของกลางซ้ำอีกภายหลังการตรวจยึดจับกุมของเจ้าหน้าที่สุสานการฯ

ประเด็นที่สอง เห็นว่า เมื่อเจ้าหน้าที่สุสานการฯ ได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติสุสานการฯ และไม้ของกลางนั้นได้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสุสานการฯ แล้ว อธิบดีกรมสุสานการฯจึงมีคุณสมบัติที่จะสั่งให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้ของกลางตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสุสานการฯ เพื่อประโยชน์สูงสุดของทางราชการต่อไป ซึ่งคำว่า "เจ้าหน้าที่" นั้น ย่อมมีความหมายตามธรรมดาทั่วไป อันได้แก่ ชาย ชาย แยก แยก หรืออื่น ๆ หรืออื่น ๆ อย่างไรก็ดี ตาม พ.ร.บ. ไม้ของกลางนั้นยังไม่ได้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสุสานการฯ เพียงแต่เจ้าหน้าที่สุสานการฯ ได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติสุสานการฯ ไม่นับเท่านั้น อธิบดีกรมสุสานการฯย่อมไม่มีอำนาจที่จะสั่งให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้ของกลางตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสุสานการฯ ได้ เพราะเจ้าของหรือผู้มีสิทธิในไม้ของกลางยังคงเป็น

มาตรา ๒๔ วรรค ๑ ยับยั้งหรือต้องริบถอนพระราชบัญญัตินี้ พนักงานสุสานการฯ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดในเวลาใด ๆ และ ณ ที่ใด ๆ ก็ได้

สิ่งที่ยึดไว้เช่น ถ้าเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่มาขึ้นคำร้องเรียกเอาภายในกำหนดหกสิบวัน สำหรับบางพยานที่ใช้ในการกระทำความผิด หรือสามสิบวันสำหรับสิ่งอื่น นับแต่วันที่ยึด ให้ถือว่าว่าเป็นสิ่งที่ไม่ใช่เจ้าของ และให้ตกเป็นของแผ่นดิน โดยมีพยานหลักฐานว่ามีการผิดกฎหมายนั้นหรือไม่

มาตรา ๒๕ บุตรตาของหรือสิ่งที่ยึดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องส่งมอบให้อยู่ในความรักษาของพนักงานเจ้าหน้าที่สุสานการฯ หรือถ้าไม่มีพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในระยะใกล้พอควร ก็ให้ส่งมอบให้อยู่ในความรักษาของฝ่ายกองทัพอากาศ ซึ่งจะได้รักษาไว้จนสุดการฯ ซึ่งของที่ยึดและจะจับไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่นอันเกี่ยวแก่สุสานการฯนั้น ให้เจ้าหน้าที่ตามแต่ข้อนี้จะซึ่ง

ถ้าของที่ยึดไว้เป็นของเสียหรือ หรือถ้าหากว่าสิ่งที่ยึดไว้จะเป็นการสร้างความเสียหาย หรือถ้าใช้จำแนกในการเก็บรักษาจะมากเกินสมควร อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายจะสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ช่วยเหลือทำลายหรือขายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรก่อนที่ของนั้นจะตกเป็นของแผ่นดินก็ได้ เงินค่าของนั้นเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและค่าการจะผลิตขึ้นทั้งปวงออกแล้ว ให้เหลือไว้แทนของ

เจ้าของหรือผู้มีสิทธิในไม้ของกลางอยู่ โดยมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ได้กำหนดให้ผู้ถือไม้ของหรือผู้มีสิทธิในไม้ของกลางที่จะมาขึ้นคำร้องเรียกเอาไม้ของกลางคืนได้ภายในกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนดก่อนที่ไม้ของกลางนั้นจะตกเป็นของแผ่นดิน

อนึ่ง ไม้ของกลางนั้นจะยังไม่ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ แต่ถ้ามูลของกลางที่ติดไว้มีนอาจเป็นของเสียง่าย หรือถ้าจนกว่าจะขึ้นคำร้องจะเป็นการเสียความเสียหาย หรือถ้าให้จำนำในการเก็บรักษาจะมากเกินสมควร มาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ และอธิบดีกรมศุลกากรพิจารณาแล้ว เห็นว่า ไม้ของกลางที่ติดไว้มีลักษณะดังกล่าว อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย ย่อมมีดุลพินิจที่จะสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ขายทอดตลาดหรือช่วยโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์สูงสุดของราชการต่อไป และให้ถือเงินค่าขายไม้ของกลางนั้นไว้แทนของ โดยให้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันทั้งปวงก่อน

ส่วนการพิจารณาเกี่ยวกับอำนาจในการขายไม้ของกลางของอธิบดีกรมศุลกากร ตามมาตรา ๑๓๒๗^๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยไว้ข้างต้น แล้วว่า เป็นกรณีที่ต้องบังคับตามมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ที่ให้ว่า พระราชบัญญัติศุลกากรฯ มาใช้บังคับ จึงไม่มีกรณีที่ต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า แม้การจำหน่ายหรือขายไม้ของกลางจะเป็นดุลพินิจของอธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายตามพระราชบัญญัติศุลกากรฯ แต่คณะรัฐมนตรีซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินย่อมสามารถใช้อำนาจทางบริหารในการกำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินการกับไม้ของกลางเพื่อให้กรมศุลกากรและส่วนราชการอื่นถือปฏิบัติโดยไม่ขัดต่อกฎหมายได้ ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการกับไม้ของกลางเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติ เช่น กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเก็บรักษาไม้ของกลาง เพื่อมิให้ไม้ของกลางเสียหายหรือเกิดค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษามากเกินสมควร การเก็บรักษาไม้ของกลางเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการคดีหรือกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อเป็นกรอบการใช้ดุลพินิจของอธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเกี่ยวกับการจำหน่ายหรือขายไม้ของกลางเพื่อสังกัดกับระบบการตัดไม้ทำลายป่า เป็นต้น

^๑ มาตรา ๑๓๒๗ ความในบังคับแห่งกฎหมายอาญา กรมสรรพากรแห่งใด ๆ ซึ่งได้ไว้ในพระราชบัญญัติ หรือได้มาโดยการกระทำผิด หรือเกี่ยวพันกับการกระทำผิดของประการอื่น และได้ส่งไว้ในความรักษาของกรมในรัฐบริวารนั้น ท่านว่าละเมิดของแผ่นดิน ถ้าเจ้าของมิได้เรียกเอาภายในหนึ่งปีนับแต่วันส่ง หรือถ้าได้ฟ้องคดีอาญาต่อศาลแล้วนั้นแล้ววันที่คำพิพากษาถึงที่สุด แต่ถ้าไม่ทราบตัวเจ้าของ ท่านให้ปล่อยกลางออกไปเป็นปกติ

ถ้าทรัพย์สินเป็นของเจ้าของ หรือถ้าจนกว่าจะขึ้นคำร้องจะเป็นการเสียความเสียหายหรือถ้าให้จำนำจนเกินส่วนกับค่าของทรัพย์สินนั้น ท่านว่ากรมในรัฐบริวารจะออกให้เขาออกขายทอดตลาดก่อนถึงกำหนดก็ได้ แต่ก่อนที่จะขายให้จัดการพินัยกรรมก่อนเป็นครั้งละได้ เจ็ดคนผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้นอาจทราบว่าเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินและพิสูจน์ได้ เมื่อแรกแล้วได้เป็นจำนวน ขลุทลิกให้ใดไม่ให้ได้ให้แทน คำทรัพย์สิน

ส่วนการที่กรมป่าไม้ต้องการยึดไม้ของกลางภายหลังการตรวจยึดของเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อ
ดำเนินคดีในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓)
มีข้อสังเกตว่า หากปรากฏว่าการจับกุมและยึดไม้ของกลางนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นแล้ว
แม้ว่าการมสูลการจะเป็นผู้ยึดไม้ของกลางก็ตาม พม็ก็จะขอสอบสวนก็ย่อมมีอำนาจดำเนินคดี
ในความผิดอื่นได้

ประเด็นที่สาม เห็นว่า หากคดีถึงที่สุดโดยศาลมีคำพิพากษาว่า ไม้ของกลาง
และสิ่งของโทษผู้กระทำความผิดทั้งตามกฎหมายศุลกากรและกฎหมายป่าไม้ ไม้ของกลาง
ย่อมตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๓๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และเมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากร
ได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ บรรทัดหนึ่ง ประมวลกฎหมายอาญา ๒๖๐
แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ กรมศุลกากรจึงเป็นผู้มีอำนาจราชไม้มองกลางดังกล่าว

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

แมกพิมส์ ๒๕๕๑

มาตรา ๓๕ ทวิ พินัยซึ่งศาลพิพากษาให้ริบไต่ถอนเงินของแผ่นดิน แต่ศาลจะตีพินัยให้
ทวิให้ทรัพย์สินรับใช้ไม่ได้ หรือทำลายทรัพย์สินนี้เสียก็ได้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ   สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กงคต. โทร. 2053466
ที่ 0004.6/ ๑๒๑0   วันที่ 1๒ พฤษภาคม 2544
เรื่อง   การทำลายวัตถุระเบิดของกลาง

ผบช.ก. , ผบช.น. , ผบช.ภ.1 - ๑ , ผบช.ร. และ ผบช.๑๔.

เนื่องจาก รกบ.ตร. ขอขอนุมัติให้ ตำ.ทำลายวัตถุระเบิดของกลางที่เก็บอยู่ต่าง ๆ ในสังกัด ตร. ส่งมาตรวจพิสูจน์และเก็บรักษาไว้ในระหว่างดำเนินการคดีที่คดีวัตถุระเบิด ๒. ตลอดจนของ จว. ปทุมธานี และคลังวัตถุระเบิดเขาหลัก ลพ. จ.ระยอง จว.เพชรบุรี จำนวน 11 เรื่อง 16 รายการ มีของกลางทั้งสิ้น 19,538 ชิ้น ซึ่งของกลางดังกล่าวเป็นของเก่าและเสื่อมสภาพแล้ว หากเก็บไว้นาน จะไม่ปลอดภัย เพราะอาจจุดระเบิดได้เองได้ตลอดเวลา จะเป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ตร. ได้หารือการทำลายวัตถุระเบิดของกลางไปตั้ง คสธ. ว่า กรณีวัตถุระเบิดของกลางที่ยังไม่ได้คดีใน รองรัฐคณากฎหมายหรือคำพิพากษา และคดียังไม่ถึงที่สุด จะสามารถทำลายได้หรือไม่ อย่างไร ผู้ใด เป็นผู้มีส่วนตั้งทำลาย และตามประมวลกฎหมายในการตั้งทำลายตามกฎหมายว่าด้วยการบริหาร ราชการแผ่นดินได้หรือไม่ ทาง คสธ. ได้มีหนังสือที่ อร. 0017/4572 ลง 30 มี.ค. 2544 ตอบข้อหารือ มาถึง ตร. พลธ.ได้ว่า

1. เจ้าหน้าที่เก็บรักษา อาจพิจารณาดำเนินการทำลายวัตถุระเบิดของกลางได้ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อป้องกันอันตราย หรืออัคคีภัย ตาม พ.ร.บ. ป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. 2542 มาตรา 8 (4) , (5) ประกอบ มาตรา 7 แต่ควรบันทึกแสดงความจำเป็นและทำรายงาน การตรวจสภาพวัตถุระเบิดของกลางว่าเสื่อมสภาพแล้วเมื่อใด อย่างไร เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการคดี

2. การดำเนินการตาม พ.ร.บ. ป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. 2542 ดังกล่าว เมื่อ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะต้องปฏิบัติ และหากมิได้มีข้อห้ามหรือข้อกำหนดเรื่องการมอบอำนาจ ให้เป็นของตั้ง ย่อมมอบอำนาจไว้ดำเนินการแทนได้ ตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มาตรา 35

ตร. พิจารณาดำเนินการว่า วัตถุระเบิดของกลางที่ยังไม่ได้คดีเป็นของแผ่นดิน ความคำพิพากษาหรือกฎหมาย และคดียังไม่ถึงที่สุด หากเจ้าหน้าที่เก็บรักษาเห็นว่า วัตถุระเบิด ของกลางเสื่อมสภาพแล้ว และหากเก็บรักษาไว้ยากเป็นอันตรายต่อชีวิต หรือทรัพย์สิน และเกิด อัคคีภัยขึ้นได้ง่าย ก็อาจพิจารณาดำเนินการทำลายวัตถุระเบิดของกลางได้ ตาม พ.ร.บ. ป้องกันและ

- 2 -

ฉบับชดเชย พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (4) - (5) . มาตรา 13 ประกอบ มาตรา 4 และ มาตรา 7
 แห่งกฤษฎีกา ทำขึ้นเพื่กระดงความจำเป็น และทำราชการการตรวจการผิดตฤณเบ็ดของกลางวา
 เลือมสภาพแล้วเมื่อใด อย่างไร เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีด้วย เพราะจำเลยอ้างหยิบยกขึ้นม
 ข้อต่อสู้ว่า ของกลางไม่ใช่วัตถุระเบิดประเภท ชนิดที่กล่าวในฟ้อง หรือต่อสู้ว่าของกลางเลือมสภาพ
 ก่อนแล้ว

ฉะนั้น จึงนำงมาเพื่อทราบ และหากมีการนิรนัยนี้เกิดขึ้นก็ให้พิจารณาดำเนินการตาม
 แนวทางข้างอื่น เพื่อมิให้ยังผู้ได้ประวัติดูราโดยปฏิบัติต่อไป

พ.ต.ท.

(ต.ร.น. 130111111)

ผู้ช่วย ผ.บ. ตร. ๖ บ.ร.ท. ผ.บ. ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

กองทัพอากาศ โทร. 2052358

ที่ ๖๐๐๖.๖/ 15110

วันที่ ๖ เมษายน 254๖

เรื่อง การขึ้นรถยนต์ของกองทัพอากาศ พ.ร.บ. จราจรทางบก พ.ศ. 2522

พ.ร.บ. , น. , ก. - 5

ตามบันทึกกรมตำรวจ ที่ ๖503/21923 ลงวันที่ 18 พ.ค. 2523 คำานตแนวทางปฏิบัติ จากสำนักงานสอบสวนในเรื่องการขึ้นรถยนต์ของกองทัพอากาศ พ.ร.บ. จราจรทางบก พ.ศ. 2522 และได้ไป ประมวลไว้ในประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 18 ว่าด้วยกรณีบางเรื่องที่มีวิธีปฏิบัติ เป็นพิเศษ บทที่ 3 ว่าด้วยระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับรถจักรยานยนต์ หรือยานพาหนะ หรือทรัพย์สิน ข้อ 505 แล้ว นั้น

เนื่องจากมี พ.ร.บ. แก้ไขส่วนราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ปรับปรุงแก้ไข และเพิ่มเติมโครงสร้างส่วนราชการภายใน การเรียกชื่อหน่วยงานราชการก็ย่อมเปลี่ยนแปลงให้ สอดคล้องกับส่วนราชการนั้น โดยเฉพาะอำนาจการตั้งขึ้นรถยนต์ของกองทัพอากาศ พ.ร.บ. จราจรทางบก พ.ศ. 2522 ดังที่กำหนดไว้ใน 4 (1) (2) ของข้อ 505 แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกรมตำรวจ ว่าด้วยระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับรถจักรยานยนต์ หรือยานพาหนะ หรือทรัพย์สิน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2524 ลงวันที่ 4 มี.ค. 2524 ที่กำหนดให้เป็นอำนาจของผู้บังคับการ

อาศัยอำนาจตามข้อ 5 แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการตั้งเนื้คดีอาญา พ.ศ. 2523 แก้ไขเพิ่มเติมโดยราชกิจจานุเบกษากระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการตั้งเนื้คดีอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. 253๐ ลงวันที่ 27 พ.ค. 253๐ อนุญาตให้อธิบดีกรมตำรวจ ยกเลิกแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลระเบียบการตำรวจทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับคดี และในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับคดีได้แก่ที่จำแนกเฉพาะ ที่อยู่ในอำนาจของอธิบดีกรมตำรวจ จึงให้แก้ไขคำว่า "ผู้บังคับการ" ใน 4 (1) (2) ของข้อ 505 แห่งประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 18 บทที่ 3 แล้วให้คำว่า "หัวหน้าสถานีตำรวจ หรือสารวัตรสถานีตำรวจ" แทน เป็นคำใหม่

จึงเร่งพิจารณาและถือปฏิบัติโดยพลัน

พล.ต.อ.

(ประธานกรรมการ)

อธิบดีกรมตำรวจ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 02 205 3466

ที่ 0031.2/2/ ๒๕๓๘

วันที่ 1๒ ธันวาคม 2538

เรื่อง กำกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการคืนรถหรือของกลาง

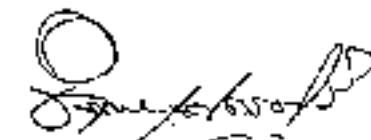
ผกษ ก. , น. , ก. 1 - ๑ , ปล. และ สดม.

ด้วย ปรากฏจากรายงานของ กมล. กรมนี้ อ้างว่าส่วนจำกัด ห้างน้ำข้ามเขตร์ แอนด์ ออติโอ โดยนางฟองจันทร์ โกรตนะไชศรี หุ้นส่วนผู้จัดการยื่นฟ้อง ผบก.ภ.จ.สุโขทัย พ.ต.อ.เกษม ลาภทอง ผกก.สภ.อ.ศรีสัชนาลัย และ พ.ต.ท.ช่วยชัย พิกจันทร์ รอง ผกก.สภ.อ.ศรีสัชนาลัย ต่อศาลปกครองพิพาทโลก ให้คืนรถจักรยานยนต์ทะเบียน กพข - 427 อุดรดิตถ์ และเรียกค่าเสียหาย เนื่องจากรถคันดังกล่าวอยู่ระหว่างเช่าซื้อแต่มีผู้นำไปใช้เป็นพาหนะในการกระทำความผิด เมื่อนางฟองจันทร์ ขอรับรถคืน พนักงานสอบสวนไม่ยอมคืนให้ โดยอ้างเหตุผลว่ารถคันดังกล่าวถูกผู้เช่าซื้อทิ้งและอ้างว่าคำสั่งของพนักงานอัยการไม่ถูกต้อง ทั้งที่ในการปฏิบัติเกี่ยวกับการคืนของกลางนั้น ตร. ได้มีหนังสือ ที่ 0603.3947 ลงวันที่ 28 มกราคม 2531 แจ้งความถึงคณะกรรมการกฤษฎีกา ตามหนังสือที่ นร 0601/2533 ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2530 ตกลงคดีหรือเกี่ยวข้องกับ การคืนของกลางตาม มาตรา 85 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อำนาจการคืนของกลางเป็นอำนาจของพนักงานสอบสวน ไม่ใช่เป็นอำนาจของพนักงานอัยการและการคืนของกลางจะต้องคืนให้แก่ผู้ต้องหาหรือผู้อื่น ซึ่งมีสิทธิเรียกร้องขอคืนของกลางเท่านั้น เพื่อดำเนินแนวทางปฏิบัติไว้แล้ว แต่ยังมีปรากฏว่า พนักงานสอบสวนไม่ปฏิบัติให้มันไปตามกฎหมายกำหนด แม้พนักงานอัยการมีหนังสือให้พนักงานสอบสวนจัดการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85 แล้ว ประกอบกับในเรื่องดังกล่าว เป็นกรณีที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับของกลางที่ยึดไว้ใช้เป็นพยานหลักฐาน ได้ถึงที่สุดแล้ว ซึ่งการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของรถ หรือของกลางที่ยึดไว้ ทั้งยังเป็นต้นเหตุให้ ตร.และผู้ปฏิบัติไม่พอใจเรียกค่าเสียหาย

/ ตั้งนั้น ...

ดังนั้น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าเซของรถหรือของกลางและ
เกิดปัญหาถูกฟ้องเรียกค่าเสียหาย จึงกำชับให้พนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติ
เกี่ยวกับการค้นรถหรือของกลางให้ถูกต้องตามกฎหมาย กรณีใดที่พนักงานอัยการสั่งให้
ดำเนินการตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85 หรือในกรณีพิพาท
เกี่ยวกับของกลางถึงที่สุดแล้ว ให้ดำเนินการค้นรถหรือของกลาง แก่ผู้ต้องหาหรือผู้มีสิทธิ
เรียกร้องรับไป และให้ผู้บังคับบัญชาควบคุม กำกับ ดูแลการปฏิบัติของข้าราชการตำรวจ
ไม่สังกัดให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบอย่างเคร่งครัด หากมีปัญหาในคดีกฎหมาย
หรือการปฏิบัติใดๆ ให้หารือกับผู้บังคับบัญชา เบื้องต้น โดยให้ปฏิบัติตามหนังสือ ตร. ที่
0610.04/9016 ลงวันที่ 26 ตุลาคม 2532 เกี่ยวกับการหาข้อเท็จจริงโดยเคร่งครัด เพื่อจะได้
แก้ไขปัญหาและกำหนดแนวทางปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.

(อำนวยการ เภษศิริ)

รอง มทบ.ตร. ปราช.ผบ.ตร.

เรื่องเสรีจที่ 435/2530

เรื่อง การคืนของกลางตามมาตรา 85 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

*****

กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ได้มีหนังสือ ที่ มย 0603.3/7262 ลงวันที่ 23

กันยายน 2530 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางได้หารือกรมตำรวจว่า เมื่อวันที่ 18 - 20 สิงหาคม 2528 เจ้าหน้าที่ตำรวจไปไม่ได้เข้าพบตำรวจสันหมอนไม้ที่บริเวณหลักกิโลเมตรที่ 7-8 ถนนสายนิคมพัฒนาภาคใต้ ตำบลควนภาลง อำเภอควนภาลง จังหวัดสตูล มีตั้งกลุ่มกรรมประชาสงเคราะห์เป็นผู้รับอนุญาต และมอบหมายให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงเลื่อยจักรทุ่งตำเสาเป็นผู้ทำไม้ จากการตรวจสอบพบไม้จำนวน 547 ท่อน บางท่อนเป็นไม้ที่ผ่านการประทับตราชักลากและประทับตราภาคหลวงแล้ว บางท่อนไม่พบรูปรอยตัดเลือกให้ตัดทิ้ง บางท่อนต่อกันไม่ได้ ชนิดไม่ตรงกัน แสดงว่าเป็นไม้ที่ทำขึ้นโดยมิชอบ เจ้าหน้าที่ตำรวจป่าไม้จึงยึดไว้เป็นของกลาง พนักงานสอบสวนกองตำรวจป่าไม้ได้ทำการสอบสวนแล้วมีความเห็นควรสั่งฟ้องห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงเลื่อยจักรทุ่งตำเสา โดยนางสาวอุไร โควันท์ ผู้ต้องหาที่ 1 นายไมตรี เสรีพันธ์ ผู้รับมอบอำนาจจากห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงเลื่อยจักรทุ่งตำเสา ผู้ต้องหาที่ 2 นายเกสรีม กิจวัชร ป่าไม้อำเภอควนภาลง ผู้ต้องหาที่ 3 นายเฒ่า เพชรสุภา เจ้าพนักงานป่าไม้ 4 ประจำสำนักงานป่าไม้จังหวัดสตูล ผู้ต้องหาที่ 4 และนายเกิดศักดิ์ พัทธกษัตริย์กุล เจ้าพนักงานป่าไม้ 4 ประจำสำนักงานป่าไม้อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ผู้ต้องหาที่ 5 ในข้อหาร่วมกันมีไม้หวงห้ามอันยังมิได้แปรรูป ทำไม้โดยไม่ได้รับอนุญาต และเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต กรมตำรวจพิจารณาแล้วมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ 1 - 5 ตามข้อกล่าวหา และให้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณา ต่อมา พนักงานอัยการจังหวัดสตูลได้มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ 1 - 5 และแจ้งให้พนักงานสอบสวนจัดการของกลางทั้งหมดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85 พนักงานสอบสวนกองตำรวจป่าไม้ได้ทราบแล้ว เห็นว่า เรื่องการคืนของกลางตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85 นั้น น่าจะหมายถึงการคืนของกลางที่มีหลักฐานแสดงว่าได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย แต่คดีนี้ปรากฏว่า ไม้ของกลางเป็นไม้ที่ทำขึ้นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย โดยพิจารณาจากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญของศาลในการตรวจพิสูจน์ไม้ของกลาง กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางจึงหารือไปยังกรมตำรวจว่า หากผู้ต้องหาหรือผู้อื่นจะอ้างสิทธิเรียกร้องขอคืนไม้ของกลางในคดีนี้ พนักงานสอบสวนจะปฏิบัติอย่างไร กรม

ตำรวจได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ศักดิ์ ความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ภาคนี้ พนักงานอัยการ
จังหวัดสุพรรณบุรีคำสั่งเด็ดขาดไม่ให้พนักงานสอบสวนกองตำรวจป่าไม้จัดการ
เกี่ยวกับไม้ของกลางตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85 จึงโดยทั่วไป
พนักงานสอบสวนจะต้องชี้แจงให้ผู้ต้องหาหรือแก่ผู้ขึ้นซึ่งมีสิทธิเรียกข้อหาข้อกล่าวหา
พนักงานสอบสวน กองตำรวจป่าไม้เห็นว่า ไม้ของกลางเป็นไม้ที่ทำอาชญาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย
ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญของศาลในการตรวจพิสูจน์ไม้ของกลาง และไม่สมควรคืนให้
แก่ผู้ต้องหา จึงเป็นปัญหาว่าพนักงานสอบสวนกองตำรวจป่าไม้จะไม่คืนไม้ของกลางคืนหรือไม่
โดยที่กรณีดังกล่าวเป็นปัญหาของพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับพนักงานอัยการที่แจ้งให้จัดการเกี่ยวกับ
ไม้ของกลางตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85 กรมตำรวจจึงได้หารือ
ไปยังกรมอัยการเพื่อยึดถือเป็นทางปฏิบัติ ต่อมา ~~กรมอัยการได้มีคำสั่ง~~ ที่ มท 1202/9386 ลงวันที่ 27
สิงหาคม 2530 ~~กรมอัยการได้มีคำสั่ง~~ ของกรมตำรวจว่า ~~เมื่อผู้ต้องหาหรือผู้ขึ้นซึ่งมีสิทธิเรียกข้อหาข้อกล่าวหา~~
~~เมื่อเสร็จคดีแล้วขอมติของพิจารณาดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา~~
~~มาตรา 85 ส่วนการคืนของกลางให้แก่ผู้ต้องหาหรือผู้ขึ้น หรือจะดำเนินการประการใดต่อไปเป็น~~
~~อำนาจของเจ้าพนักงานผู้ยึดจะดำเนินการตามที่เห็นว่าถูกต้องของกรมตำรวจเห็นว่า การดูแลรักษา~~
~~ของกรมอัยการดังกล่าวยังไม่ชัดเจนพอที่จะให้พนักงานสอบสวนยึดถือเป็นทางปฏิบัติได้ จึงขอ~~
~~หารือคณะกรรมการกฤษฎีกาในปัญหาดังกล่าวเพื่อยึดถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป~~

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 5) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว โดย
ได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมตำรวจและกรมศุลกากร) และผู้แทน
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมป่าไม้) แล้ว เห็นว่าประเด็นที่กรมตำรวจหารือในเรื่องนี้ ~~คือ~~
~~การที่ผู้ต้องหาหรือผู้ขึ้นซึ่งมีสิทธิเรียกข้อหาข้อกล่าวหา~~ แห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีหลักเกณฑ์อย่างไร มาตรา 85 แห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา บัญญัติว่า "เจ้าพนักงานผู้จับหรือรับตัวผู้ถูกจับไว้ มีอำนาจค้นตัวผู้ต้องหา
และยึดสิ่งของต่าง ๆ ที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ การค้นนั้นจำกัดวงทำโดยสุภาพ ถ้าค้นผู้ถูก
จับไว้แล้วผู้ถูกจับเป็นผู้ค้นสิ่งของใดที่ยึดไว้ เจ้าพนักงานมีอำนาจยึดไว้จนกว่าคดีถึงที่สุดเมื่อเสร็จคดี
แล้ว ก็ให้คืนแก่ผู้ต้องหาหรือแก่ผู้ขึ้นซึ่งมีสิทธิเรียกข้อหาข้อกล่าวหาของนั้นแล้วศาลจะสั่งเป็นอย่าง
อื่น"

จากบทบัญญัติดังกล่าว ~~ซึ่งมีผลให้ผู้ขอรับขอในกรณีที่มีสิทธิยึดถือได้เป็นของตนเอง~~

~~ของมีสิ่งของและทรัพย์สินที่มีสิทธิ~~ และกระตืนสิ่งของต้องคืนให้แก่ผู้ต้องหา หรือผู้อื่นที่มีสิทธิ เรียกร้องขอคืนสิ่งของนั้นเท่านั้น ส่วนการที่จะคืนสิ่งของได้เมื่อใดนั้น กฎหมาย บัญญัติให้เจ้าพนักงานมีอำนาจยึดสิ่งของไว้จนกว่าคดีถึงที่สุดจึงหมายความว่า แม้ว่าคดีจะยังไม่ ถึงที่สุด หากมีผู้มิสิทธิเรียกร้องขอคืนสิ่งของเรียกร้องขอคืนของนั้น และพนักงานสอบสวนเห็นว่า สิ่งของนั้นไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดี พนักงานสอบสวนก็อาจคืนสิ่ง ของดังกล่าวก่อนคดีถึงที่สุด และในทางกลับกันแม้ว่าคดีถึงที่สุดแล้ว แต่ไม่มีผู้มิสิทธิเรียกร้องขอ คืนสิ่งของ พนักงานสอบสวนก็ไม่จำเป็นต้องคืนสิ่งของนั้นให้แก่ผู้ใด และสิ่งของนั้นย่อมตกเป็นของ แผ่นดินเมื่อเข้าเกณฑ์ตามมาตรา 1327*(1) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์สำหรับปัญหา ที่หาเรื่องนี้ การที่พนักงานอัยการแจ้งให้พนักงานสอบสวนจัดการเกี่ยวกับไฉ่ของกลางตามมาตรา 85 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นเพียงคำแนะนำของพนักงานอัยการเพื่อให้ พนักงานสอบสวนดำเนินการตามกฎหมายต่อไป หลังจากพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง คดี ดังนั้น เมื่อพนักงานสอบสวนเห็นว่า ตามพยานหลักฐาน ไฉ่ของกลางที่ยึดไว้เป็นไม้มัดทำออก โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย พนักงานสอบสวนย่อมมีอำนาจไม่คืนไฉ่ของกลางดังกล่าวให้แก่ผู้ต้อง หารหรือผู้อื่นซึ่งไม่มีสิทธิเรียกร้องขอคืนไฉ่นั้น

(ลงชื่อ) ออมร จันทรสมบุญ

(นาย ออมร จันทรสมบุญ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม 2530

*(1) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1327 ภายในบังคับแห่งกฎหมายอาญา กรรมสิทธิ์ในสิ่งใด ๆ ซึ่งได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือเกี่ยวพันการกระทำ ผิดโดยประการอื่น และได้ส่งไว้ในความรักษาของกรมในรัฐเวลานั้น ท่านว่าตกเป็นของแผ่นดิน ถ้าเจ้าของมิได้เรียกเอาภายในหนึ่งปีนับแต่วันส่ง หรือถ้าได้ฟ้องคดีอาญาต่อศาลแล้วนับแต่วันที่คำ พิพากษาถึงที่สุดแต่ถ้าไม่ทราบตัวเจ้าของท่านให้ผ่อนเวลาออกไปเป็นห้าปีถ้าทรัพย์สินนั้นของเสีย ง่าย หรือถ้าของชำร่วยจะเป็นการเสี่ยงความเสียหาย หรือถ้าใช้เจ้าของเป็นส่วนเกินค่าของทรัพย์สิน

นี้ไม่ไร้วานว่ากรมในรัฐบาลจะจัดให้เขาออกขายทอดตลาดก่อนถึงกำหนดก็ได้ แต่ก่อนที่จะขายให้จัดการตามควรเพื่อบ้านที่กราบกรานวันเป็นเครื่องให้บุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้นอาจทราบว่าเป็นทรัพย์สินของใครและพิสูจน์สิทธิได้ เมื่อขายแล้วได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ติดไว้แทนตัวทรัพย์สิน

โพธิ์พลฯ - คัดค้าน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๕๗/๒

ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๕๕๓

วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์
ในระหว่างการดำเนินคดี

ผบ.ช.บ., ผ.๑-๙, ศษต., ก., ปล., เลขา., ก.ม.ค. และ จตร.(หน.จต.)

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๕/๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ.๒๕๕๐ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้มิตสิทธิเรียกร้องขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ อาจยื่นคำร้องขอพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี เพื่อขอรื้อสิ่งของนั้น ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์โดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกัน ก็ได้ ประกอบกฎกระทรวง กำหนดวิธีการขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษา หรือใช้ประโยชน์ พ.ศ.๒๕๕๓ กำหนดวิธีการยื่นคำร้อง ยื่นคำร้องขอคืนสิ่งของ และการอนุญาต การส่งคืนสิ่งของในการขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ ไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องเป็นไปโดยถูกต้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๑. ให้พนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติตามกฎหมายกระทรวง กำหนดวิธีการขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ พ.ศ.๒๕๕๓ โดยเคร่งครัด

๒. การพิจารณาและการอนุญาต เมื่อมีคำร้องขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ หรือพนักงานสอบสวนซึ่งปฏิบัติหน้าที่ดูแลสอบสวนในขณะนั้น กับเจ้าพนักงานและผู้สัญญาประกัน แล้วรีบเสนอคำร้องพร้อมด้วยสัญญาประกันและบันทึกเสนอสัญญาประกันไปยังผู้มีอำนาจโดยเร็ว

ผู้กำกับ การ สารวัตรใหญ่ สารวัตรหัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้าหน่วยงานระดับกองกำกับการ หรือผู้รักษาราชการแทน หรือผู้ปฏิบัติราชการแทนซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตคืนสิ่งของนั้น

๓. คำร้องขอคืนสิ่งของ สัญญาขอคืนสิ่งของและสัญญาประกัน อันที่กล่าวนอ
สัญญาประกัน หนังสือแจ้งการขอรับสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ให้ผู้มีส่วน
เกี่ยวข้องทราบ ให้ใช้ตามแบบท้ายบันทึกนี้

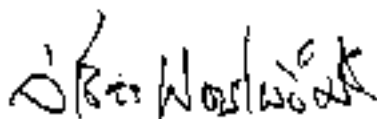
๔. ในการพิจารณาคำร้องขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือ
ใช้ประโยชน์ ผู้มีอำนาจอนุญาตตามข้อ ๒ จะต้องมีคำสั่งโดยเร็ว แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๗ วัน
นับแต่วันที่ได้รับคำร้อง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถมีคำสั่งได้ภายในกำหนดระยะเวลา
ดังกล่าว ให้แจ้งผู้ยื่นคำร้องทราบโดยไม่ชักช้า

๕. ในกรณีได้ส่งผ่านคณะกรรมการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการพิจารณาแล้ว
หากมีผู้มาขึ้นคำร้องขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์
ให้พนักงานสอบสวนแจ้งหรือแนะนำผู้ร้องให้ไปยื่นคำร้องต่อพนักงานอัยการ เมื่อพนักงาน
อัยการสั่งการเกี่ยวกับสิ่งของเป็นอย่างไรก็ให้ปฏิบัติตามนั้น แต่การทำสัญญาประกันใน
ชั้นพนักงานอัยการเป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการ

๖. ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตลงคืนสิ่งของตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
หรือลงสิ่งของคืนก่อนครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต ให้พนักงานสอบสวน
ผู้รับผิดชอบ หรือพนักงานสอบสวนซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบสวนในขณะนั้น เป็นผู้รับผิดชอบโดย
ให้ตรวจสอบสภาพ ร่องรอยและความถูกต้องของสิ่งของนั้น และจัดทำบันทึกให้ผู้รับ
อนุญาตลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน กรณีพบว่ามีการเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือกระทำด้วยประการ
ใดๆ ที่ทำให้การใช้เป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ในทางคดีเปลี่ยนแปลงไปและเข้าข่ายเป็น
ความผิดทางอาญาให้พิจารณาดำเนินการคดีกับผู้รับผิดชอบนั้นตามกฎหมาย

๗. การเก็บรักษาเงินประกัน หลักทรัพย์ประกัน การดำเนินการเกี่ยวกับกรณี
มีบุคคลเป็นประกัน และการบังคับสัญญาประกันรวมทั้งการดำเนินการทั้งหลายอื่น
ที่เกี่ยวข้อง ให้มีระเบียบ คำสั่งว่าด้วยการปลดข้อชั่วคราวมาใช้บังคับโดยอนุโลม

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.

(วิเชียร พงษ์โพธิ์ศรี)

ผบ.ตร.

บันทึกเสนอสัญญาประกัน

เรียน.....

ด้วยเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....พนักงานสอบสวนได้ปิด
 สิ่งของ ดังนี้

๑.....

๒.....

ฯลฯ

ไว้ประจําการสอบสวนตามใบแจ้งยึดทรัพย์สินที่.....คดีอาญาที่.....

คดีระหว่าง.....ผู้กล่าวหา.....ผู้ต้องหา ชัยหา.....

เหตุเกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....เวลา.....ที่ตำบล/

แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

บัดนี้.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....

สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต

.....จังหวัด.....ได้ยื่นคำร้องขอคืนสิ่งของดังกล่าวข้างต้น

ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ ซึ่งมีข้อพิจารณา ดังนี้

๑. ความผิดที่ติดข้องเป็นความผิดตาม.....

มีโทษจำคุก.....ปรับ.....หรือ.....

๒. เหตุผล ความจำเป็น และความเร่งด่วนที่ต้องนำสิ่งของไปดูแลรักษา

หรือใช้ประโยชน์ .....

๓. ความเสียหายหรือเสี่ยงต่อความเสียหาย สูญหาย ถูกทำหาย ปลอม

หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงซึ่งอาจเกิดขึ้นกับสิ่งที่จะนำไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

.....

.....

๔. ผู้ยื่นคำร้องได้วางหลักประกันคือ.....

ความน่าเชื่อถือของหลักประกัน.....

๕. ความน่าเชื่อถือของผู้ที่จะนำไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

.....

๖. คำคัดค้านของผู้มีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้

.....

๗. การดำเนินการตรวจพิสูจน์ โฉนดที่รายละเอียด ร่องรอย หรือคำพิ
 รูปพรรณของสิ่งของ ภาพถ่าย หรือคำให้การอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อเป็นหลักฐาน
 ยืนยันความถูกต้องแท้จริงของสิ่งของนั้น เพื่อให้ใช้ในการพิสูจน์ทางคดี

๘. พฤติการณ์แห่งคดี.....

๙. ความเห็น.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง.....

.....

คำร้องขอคืนสิ่งของ

สถานีตำรวจ .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า.....กาญ.....

อยู่บ้านเลขที่.....

มีความประสงค์ขอคืนสิ่งของ ซึ่งเจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์
ตามคดีอาญา/จราจร ที่.....ตั้งนี้

๑. สิ่งของที่ประสงค์จะขอคืน

๑.๑ .....

๑.๒ .....

๑.๓ .....

๒. เหตุผล ความจำเป็นและความเร่งด่วน ที่ร้องขอคืนสิ่งของไปดูแลรักษา
หรือใช้ประโยชน์ .....

๓. ระยะเวลาที่นำสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ .....

๔. ผู้ที่จะดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์จากสิ่งของ คือ .....

๕. สถานที่นำสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ .....

๖. หลักฐานในการแสดงสิทธิในสิ่งของที่ขอคืน .....

โดยข้าพเจ้ามีหลักฐานครบถ้วนตามบัญชีที่แนบมา

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำร้อง

(.....)

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ..... สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ทำสัญญาประณามให้ไว้แก่พนักงานสอบสวน (สถานี) .....

มีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้าพเจ้าได้รับประกัน.....ซึ่ง

เป็นของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ประกอบการสอบสวนคดีอาญา/ จราจร ที่.....

ไปจากเจ้าพนักงานสอบสวน และสัญญาว่า จะดำเนินการดังนี้

๑.๑ ส่งคืนสิ่งของที่ประกันไปเมื่อครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับ

อนุญาตหรือตามกำหนดที่พนักงานสอบสวนแจ้งไว้ส่งคืน

๑.๒ ไม่จำหน่าย จ่าย โอน กรรมสิทธิ์สิ่งของที่ประกันในระหว่าง

สัญญาประกัน

๑.๓ ไม่ทำให้สิ่งของที่ประกันไปเกิดความเสียหาย สูญหาย ชำรุด

บกพร่อง ถูกทำลาย หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง อันจะทำให้การใช้เป็นพยานหลักฐาน
เพื่อพิสูจน์ทางคดีเปลี่ยนแปลงไป

๑.๔ ไม่นำสิ่งของที่ประกันไปใช้ในการกระทำความผิดใด ๆ คือก

ข้อ ๒. ข้าพเจ้าจะประกันสิ่งของเป็นเวลา.....

และจะนำสิ่งของที่ประกันไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ที่.....

โดยมี.....เป็นผู้ดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

ข้อ ๓. ถ้าข้าพเจ้าผิดสัญญาตามข้อ ๑ ข้าพเจ้ายินยอมใช้เงิน (ตัวเลข)

(ตัวหนังสือ).....

ข้อ ๔. เมื่อเป็นหลักประกันข้าพเจ้าได้นำ.....(หลักฐานที่

นำมาประกัน) ให้พนักงานสอบสวนไว้ และรับรองว่าทรัพย์สินเหล่านี้เป็นการระดมสิทธิ์
ของข้าพเจ้าได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ และไม่ได้อยู่ในการระงับคดีใด ๆ

ข้าพเจ้าเข้าใจข้อความในสัญญานี้ดีตลอดแล้ว

ลงชื่อ.....ผู้ประกันผู้รับสิ่งของ

ลงชื่อ.....ผู้รับสัญญา

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....พยานผู้เขียน

ที่ ดช ..... /.....

สถานีตำรวจ.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เรื่อง แจ้งการขอประณัติสิ่งของใบดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

เรียน .....(เจ้าของหรือผู้รั้งกรรมสิทธิ์ ผู้ซึ่งมีสิทธิในการใช้ ครอง ครอบครอง ยึดเหนี่ยว หรือสิทธิ
เรียกร้องสิ่งของที่กฎหมายรับรอง รวมถึงผู้เช่าซื้อ ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดก หรือผู้จัดการ
มรดก ผู้ต้องหา หรือผู้เสียหาย).....

ด้วย พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจ.....

ได้ยึด..... ได้ประกอบการศึกษาตรวจสอบคดีอาญาจราจร ที่...../.....

บัดนี้.....(ผู้ยื่นคำร้องขอประกัน)..... ได้ยื่นคำร้องขอคืนสิ่งของที่

เจ้าพนักงานยึดไว้ใบดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ระหว่างสอบสวน จากพนักงาน

สอบสวน หากท่านประสงค์จะคัดค้านขอให้ท่านยื่นคัดค้านพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ต่อพนักงานสอบสวนภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

โทร. ๐ .....

โทรสาร ๐ .....

กฎกระทรวง

กำหนดวิธีการขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

พ.ศ. ๒๕๕๓^{*}

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ และมาตรา ๘๕/๓ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

การยื่นคำร้อง

ข้อ ๓ บุคคลดังต่อไปนี้ มีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ได้

(๑) เจ้าของหรือผู้มีกรรมสิทธิ์

(๒) ผู้ซึ่งมีสิทธิในการใช้ ครอบครอง ยึดหน่วง หรือสิทธิเรียกร้องอื่นตามที่กฎหมายรับรอง รวมถึงผู้เช่าซื้อ ขาย หรือผู้มีสิทธิรับมรดก หรือผู้จัดการมรดก

ผู้ยื่นคำร้องจะต้องแสดงหลักฐานแห่งการเป็นเจ้าของ หรือเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ เพื่อแสดงถึงสิทธิของตนมีอยู่เหนือสิ่งของนั้น ในกรณีที่ยื่นคำร้องมีสิทธิในสิ่งของซึ่งมีเจ้าของกรรมสิทธิ์หลายรายรวมกัน จะต้องแสดงเอกสารหลักฐานแสดง ความยินยอมในการร้องขอคืนสิ่งของจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ทุกราย

จัด ๒ คำร้องต้องมีรายละเอียดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) สิ่งของที่จะส่งคืนขอคืน

(๒) เหตุผล ความจำเป็น และความเร่งด่วน ที่ร้องขอคืนสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

(๓) ระยะเวลาที่ประสงค์จะนำสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

(๔) ผู้ที่จะดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์จากสิ่งของ

(๕) สถานที่นำสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

(๖) หลักฐานในการแสดงสิทธิตามที่ข้อ ๓

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖/ตอนที่ ๓๖ ก/หน้า ๓๐/๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีข้อขัดแย้งระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ให้ยื่นคำร้องต่อพนักงานสอบสวน หากสำนวนการสอบสวนได้ส่งไปยังพนักงานอัยการแล้ว ให้ยื่นคำร้องต่อพนักงานอัยการ

หมวด ๒

การพิจารณาและการอนุญาต

ข้อ ๔ เมื่อได้รับคำร้องแล้ว ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี มีคำสั่งโดยไม่ชักช้า

การสั่งคืนสิ่งของจะต้องไม่กระทบถึงการนำสิ่งของนั้นเป็นพยานหลักฐาน เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงในภายหลัง

ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี แจ้งให้ผู้มีสิทธิยื่นคำร้องตามข้อ ๓ บรรดาหนึ่ง ผู้ต้องหา หรือผู้เสียหาย ทราบถึงการยื่นคำร้องขอคืนสิ่งของเท่าที่จะทำได้

ในการพิจารณาคำร้อง ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี คำนึงถึงเหตุ ดังต่อไปนี้

(๑) เหตุผล ความจำเป็น และความเร่งด่วนที่พึงคำนึงของโจทก์ เสรีภาพหรือใช้ประโยชน์

(๒) ความเสี่ยงหรือเสี่ยงต่อความเสียหาย สูญหาย ถูกทำลาย ปลอม หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง ที่อาจเกิดกับสิ่งของที่ให้นำไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

(๓) ความน่าเชื่อถือของหลักฐาน

(๔) ความน่าเชื่อถือของผู้ที่จะนำสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

(๕) ระยะเวลาที่จะนำสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

(๖) คำคัดค้านของผู้มีสิทธิยื่นคำร้องตามข้อ ๓ บรรดาหนึ่ง คำคัดค้านของผู้ต้องหา หรือคำคัดค้านของผู้เสียหาย

(๗) พฤติการณ์ต่าง ๆ แห่งคดี

ข้อ ๕ ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำร้องหลายรายขอคืนสิ่งของอย่างเดียวกันโดยอ้างสิทธิต่างกัน ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี มีอำนาจกำหนดให้ผู้ยื่นคำร้องดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรเพื่อพิสูจน์สิทธิของตนก่อนมีคำสั่ง

เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ยื่นคำร้องรายใดเป็นเจ้าของหรือผู้มีสิทธิเหนือสิ่งของดังกล่าว ผู้ยื่น ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี มีคำสั่งคืนสิ่งของแก่ผู้นั้น

ข้อ ๖ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี อาจมีคำสั่งคืนสิ่งของแก่ผู้ยื่นคำร้องโดยไม่มีประกัน มีประกัน มีประกันเฉพาะหลักประกัน หรือกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ยื่นคำร้องปฏิบัติตามเพื่อให้ได้สิ่งของนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีก็ได้

ข้อ ๗ โฉงเดิมที่สิ่งของมีค่ามีใช้พยานหลักฐานที่สำคัญในอดีตและมีมูลค่าหรือราคาไม่สูง พยานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี อาจมีคำสั่งคืนสิ่งของนั้นแก่ผู้ขึ้นคำร้องโดยไม่มีประกันก็ได้

ข้อ ๘ ก่อนส่งมอบสิ่งของที่มีคำสั่งไว้คืน ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๓) กรณีที่มีประกัน ให้ผู้ขึ้นคำร้องทำสัญญารับมอบสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์และสาบานหรือปฏิญาณตนว่าจะคืนสิ่งของเมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี สั่งให้ส่งคืนถึงของ

(๔) กรณีที่ไม่มีประกัน ให้ผู้ยื่นคำร้องทำสัญญารับมอบสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์และทำสัญญาประกัน

(๕) กรณีที่มีประกันและหลักประกัน ให้ผู้ยื่นคำร้องทำสัญญารับมอบสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์และทำสัญญาประกัน พร้อมทั้งส่งมอบหลักประกัน

สัญญาตามวรรคหนึ่ง ออกภายใต้การดูแลและควบคุมเกี่ยวกับผู้ขึ้นคำร้อง ระยะเวลาและสถานที่ที่อนุญาตไว้กับสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ ชื่อความยินยอมฯ ให้เห็นความจำเป็นหรือหลักฐานที่พยานในกรณีที่มีสิ่งของนั้นเข้าดูแลหรือส่งคืนได้ และประกันหรือหลักประกันสำหรับในกรณีที่สัญญาประกัน

ข้อ ๙ การเรียกประกันหรือหลักประกันและการกำหนดเงื่อนไขจะต้องมีความเหมาะสมกับความสำคัญของพยานหลักฐานในคดี และมีมูลค่าของสิ่งของ โดยไม่สร้างภาระแก่ผู้ยื่นคำร้องจนเกินสมควรแก่กรณี

การกำหนดมูลค่าของสิ่งของเพื่อการเรียกประกันหรือหลักประกัน ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี คำพิพากษาของทางราชการ หรือมูลค่าหรือราคาตามท้องตลาดของสิ่งของลักษณะเดียวกันนั้น

ในการมีมูลค่าของหลักประกันลดลงหรือต่ำไป ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี สั่งให้ผู้ได้รับอนุญาตพาหลักประกันมาเพิ่มให้ครบมูลค่าเดิมในขณะทำสัญญาประกันหรือให้ดีกว่าเดิม หรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นได้

ข้อ ๑๐ หลักทรัพย์ดังต่อไปนี้ ให้ใช้เป็นหลักประกันได้

(๑) เงินสด

(๒) ที่ดินมีโฉนดหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์

(๓) ที่ดินมีโฉนดหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์และสิ่งปลูกสร้าง

(๔) หักงฐติหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์

(๕) พันธบัตรรัฐบาลไทย

(๖) หุ้นหรือหุ้นกู้ที่ออกโดยนิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น

(๗) หลักทรัพย์มีค่าอย่างอื่นที่กำหนดราคามูลค่าแน่นอนคน เช่น สลากออมสิน บัตรหรือสลากออมทรัพย์ที่สิ้นของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ใบรับเงินฝากประจำธนาคาร ตัวแลกเงินที่ธนาคารเป็นผู้จ่ายและธนาคารผู้จ่ายได้รับรองตลอดไปแล้ว ตัวสัญญาใช้เงินที่

รวมการเป็นผู้ออกตั๋ว เชื้อค้ำประกันการเป็นผู้ส่งจ่ายและรับรองซึ่งสามารถเรียกเก็บเงินได้ในวันที่ทำสัญญาประกัน หนังสือรับรองของธนาคารหรือบริษัทประกันภัยเพื่อชำระเบี้ยประกันตามกรณีเกิดสัญญาประกัน หรือหลักทรัพย์อื่นที่มีลักษณะข้างบนเดียวกัน

ในกรณีที่ยื่นคำร้องใช้หลักทรัพย์ตาม (๑) (๓) หรือ (๕) เป็นหลักประกัน ให้นำโฉนดที่ดิน หนังสือรับรองการชำระเงิน หรือหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุด และหนังสือรับรองราคาประเมินของสำนักงานที่ดินมาแสดง หากนำสิ่งปลูกสร้างมาเป็นที่ค้ำประกันหลักประกันด้วยต้องแสดงสำเนาโฉนดที่ดินและหนังสือประเมินราคาส่งปลูกสร้างที่นำมาเพื่อถือประกันด้วย

ข้อ ๑๑ กรณีมีบุคคลเป็นประกัน บุคคลผู้เป็นประกันต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีความประพฤติดี การงานหรือมีรายได้แน่นอน เช่น เป็นข้าราชการ ข้าราชการบำนาญ สมาชิกวุฒิสภา ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานของรัฐประเภทอื่น ลูกจ้างของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารพรรคการเมือง หรือทนายความ และ

(๒) เป็นผู้มีความสัมพันธ์กับผู้อยื่นคำร้อง เช่น เป็นผู้ปกครอง ผู้สืบสันดาน สามี ภริยาญาติพี่น้อง ผู้บังคับบัญชา นายจ้าง บุคคลที่เกี่ยวข้องกันโดยทางสมรส หรือบุคคลที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี เห็นว่ามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเสมือนเป็นญาติพี่น้อง หรือมีความสัมพันธ์ในทางอื่นที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี เห็นสมควรให้ประกันได้

ข้อ ๑๒ กรณีมีบุคคลเป็นประกัน ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้บุคคลผู้เป็นประกันเสนอหนังสือรับรองจากต้นสังกัดหรือหน่วยงานจ้าง หรือหลักฐานอื่นที่เชื่อถือได้ และหากบุคคลผู้เป็นประกันมีคู่สมรส ให้แสดงหลักฐานการยินยอมของคู่สมรสด้วย

(๒) ให้ทำสัญญาประกันไว้ในวงเงินไม่เกินสิ่งค่าของที่ดิน เงินเคหะหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

(๓) การส่งคืนสิ่งของให้พิจารณาจากเงิน เงินเคหะหรือรายได้ แต่หากวงเงินประกันมีอยู่สูงกว่าวงเงินที่ผู้นี้มีสิทธิประกันได้ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี อาจกำหนดให้ผู้นี้ยื่นคำร้องวางเงินหรือหลักทรัพย์อื่นเพิ่มเติมให้เพียงพอกับวงเงินประกันนั้นได้ หรืออาจให้มีบุคคลผู้เป็นประกันหลายคนร่วมกันทำสัญญาประกันโดยใช้วงเงินของแต่ละคนรวมกันได้

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่สิ่งของที่ขอคืนเป็นพยานหลักฐานที่สำคัญในคดี ก่อนคืนสิ่งของ ให้แก่ผู้ได้รับอนุญาต พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี จะต้องจัดให้มีการตรวจพิสูจน์ บันทึกรายละเอียด ร่องรอย หรือดำเนินการพิสูจน์พยานของ ฝ่ายภาพ หรือดำเนินการทวงหนึ่งอย่างใด เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันความถูกต้องแท้จริงของสิ่งของนั้นเพื่อใช้ในการพิสูจน์ทางคดี โดยให้ผู้ได้รับอนุญาตลงลายมือชื่อรับรองไว้

หมวด ๓

การส่งคืนสิ่งของ

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่มีการกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดให้ผู้ได้รับอนุญาตปฏิบัติ หากผู้ได้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี อาจสั่งให้สั่งคืนสิ่งของนั้นทันที หรือจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ เพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๓๕ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี แจ้งให้ผู้ได้รับอนุญาตส่งคืนสิ่งของ เมื่อปรากฏว่า

(๑) มีเหตุจำเป็นต้องใช้สิ่งของนั้นในการสอบสวน หรือส่งเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดี

(๒) ผู้ได้รับอนุญาตมีสัญญารับมอบสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ หรือมีสัญญาประกัน

(๓) คดีถึงที่สุดหรือคดีเสร็จเด็ดขาด และศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้คืนหรือให้คืนแก่บุคคลอื่น

(๔) มีการนำสิ่งของไปใช้ในทางกระทำความผิดซ้ำ

(๕) ต้องคืนสิ่งของให้แก่เจ้าของหรือผู้มีสิทธิ หรือสิ่งของดังกล่าว

(๖) ครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต

(๗) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นเพื่อป้องกันไม่ให้สิ่งของเสียหาย สูญหาย ถูกทำลาย บำบัด หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๓๖ ผู้ได้รับอนุญาตจะส่งคืนสิ่งของก่อนครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตก็ได้

ข้อ ๓๗ ก่อนครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้นำสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ ถ้าผู้ได้รับอนุญาตเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องนำสิ่งของนั้นไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ ต่อไป ให้ผู้ได้รับอนุญาตนั้นยื่นหนังสือถึงพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน แจ้งถึงเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องนำสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ต่อไป

ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี พิจารณาเหตุผลและความจำเป็นตามวรรคหนึ่ง โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ตามข้อ ๔

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

จารุพันธ์ หาญวีรกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กษณศ 105-2466

ที่ ๐๐๔.๐/๒๖๐๗

วันที่ ๒๓ เมษายน 2544

เรื่อง การซักถามปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับป่าไม้

รอง ผบ.ตร. ผู้ช่วย ผบ.ตร. , ผบ.ช.ภ. น. , ปล. , จ. , สดม. , จตร. , ก 1-๒ , ผบ.ส. (ที่ติดมา
กฎหมาย) และ ผบ.นร.

ตามที่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รับรายงานจาก กรมป่าไม้ กรณีได้รับรายงานผลการ
ตรวจลงมติดำเนินการตามการประเมินระบบการบริหารการจัดการที่ดินภายใต้ของกรมป่าไม้ จากสำนักงานการ
ตรวจเงินแผ่นดินว่า การเสนอขายไม้ของกลางของกรมป่าไม้ให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ไม่เข้า
มาก เป็นเหตุให้ไม้ของกลางพียงเดือนธันวาคมที่ผ่านมา ทำให้รายได้ของรัฐที่ึ่งจะได้ลดน้อยลงไปด้วย
ซึ่งสาเหตุเป็นเพราะพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่สามารถตรวจสอบการได้ของกลางระหว่างคดีให้แก่องค์การ
อุตสาหกรรมป่าไม้ได้ เนื่องจากยังไม่ได้ได้รับความเห็นชอบจากพนักงานสอบสวนให้ขายไม้ของกลางได้

ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เห็นประโยชน์ของทางราชการ
โดยรวม และเพื่อให้การดำเนินการขายไม้ของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับป่าไม้ให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว
อันจะเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด จึงให้เจ้าหน้าที่ของพนักงานสอบสวนจะต้องปฏิบัติตามข้อตกลง
ระหว่าง กระทรวงมหาดไทย กับ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับของกลาง
ในคดีความผิดเกี่ยวกับกระโถไม้ ฉบับลงวันที่ ๑ มกราคม 2532 จึงมิให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด
หากพบเป็นความบกพร่องจะพิจารณาตั้งข้อหาผู้เกี่ยวข้องซึ่งมีผิดระบบความสมควรแก่กรณี

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.

(อุทพว จันทวัณ)

รอง ผบ.ตร. พลท ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ตร.

โทร. 0 2235 3406

ที่ 0031.212/ 12.4

วันที่ ๗ มีนาคม 2550

เรื่อง การขอสอบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับการไต่

ผบ.น. ก. 1-9, จทส. และ กมล.

ผบก.ปทส. และ พว.

ด้วย กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีหนังสือที่ พ.ล 0903.2/1/399 ลง 24 ต.ค.2549 หรือเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติของ ตร. ในการจัดการรับสัตว์ป่าของกลางก่อนตกเป็นของแผ่นดินเป็นไป โดยชอบด้วยกฎหมาย สอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่องการปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับการไต่ เนื่องจากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จะส่งปัญหาเกี่ยวกับการดูแลสัตว์ป่าของกลางบางชนิดโดยเฉพาะสัตว์ป่าที่เป็นนกขนาดเล็ก ขึ้นสู่ ผบ.ฯลฯ ซึ่งมักจะตกเป็นจำนวนมากในระหว่างการขนย้ายและการดูแลรักษาสัตว์ดังกล่าว

ตร. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามข้อตกลงระหว่างกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดังกล่าวได้กำหนดให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนคดีประเภทนี้ให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว ซึ่งทั้งการสอบสวนดำเนินคดีนั้นไม่มีความยุ่งยาก หากพนักงานสอบสวนได้รับผลการตรวจรอบประวัติพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ต้องหา ก็สามารถสรุปสำนวนการสอบสวนและมีความเป็นเสนอพนักงานอัยการเพื่อฟ้องผู้ต้องหาได้ ดังนั้นเพื่อเป็นการลดภาระแก่ทางกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในการดูแลรักษาสัตว์ป่าของกลางไว้ระหว่างการดำเนินคดี และลดปริมาณการตาย จึงให้กำกับพนักงานสอบสวนในสังกัดเร่งรัดทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว และให้ พว. เฝ้าระวังการตรวจรอบพิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหาในคดีความผิดประเภทนี้

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.

(วิโรจน์ ทนถาวร)

รอง ผบ.ตร.ปท.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

456

ส่วนราชการ

ตร.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๑๔๖๖

ที่ ๐๐๑๑.๒๔๓/ 07300

วันที่ ๕/ กันยายน ๒๕๕๑

เรื่อง การปฏิบัติของกลางในคดีที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

ผราช น., ก.๑-๘, ท., ปส., ศจม. และ จค.

ด้วยกรมปศุสัตว์มีหนังสือที่ กษ ๐๖๑๐/๕๕๑๖ ลง ๒๔ มี.ค. ๕๑ ขอความอนุเคราะห์ ดร. อักขัมความเข้าใจหาโรงงานสอบสวนทุกแห่งที่ทั่วราชอาณาจักร กรณีการจับกุมตรวจพิษของกลางที่เป็นสัตว์ หรือซากสัตว์ ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ โดยขอให้พนักงานสอบสวนแจ้งประธานหน่วยงานของ กรมปศุสัตว์ เช่น สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ หรือสำนักงานด่านกักกันสัตว์ในท้องที่ ให้ส่งเจ้าหน้าที่มาขอรับของกลางในส่วนที่เป็นสัตว์หรือซากสัตว์ เพื่อนำไปดำเนินการตามระเบียบของ กรมปศุสัตว์ และให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์อย่างครบถ้วน เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเก็บรักษาหรือทำลายของกลางตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์และให้การปฏิบัติเป็นไปตามหลักวิชาการ ทางสัตวแพทย์ในการป้องกันการแพร่ของโรคระบาดชนิดต่างๆ ไปยังสัตว์หรือมนุษย์อันจะเป็นผลเสียต่อสุขภาพ ของประชาชนและเศรษฐกิจของประเทศ

ดร. พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อให้การดำเนินงานกับผู้กระทำผิดที่นำสัตว์หรือซากสัตว์เข้ามาใน ราชอาณาจักร โดยไม่ถูกต้องเป็นไปโดยถูกต้องครบถ้วนและเป็นภาระให้ความร่วมมือกับกรมปศุสัตว์ จึง กำหนดให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติดังนี้

๑ ให้ดำเนินการกับผู้กระทำผิดให้ครบถ้วนทุกข้อกล่าวหา เช่น ตาม พ.ร.บ.ศุลกากรฯ , พ.ร.บ.โรคระบาดสัตว์ ฯ เป็นต้น

๒ กรณีพนักงานสอบสวนได้ยึดหรืออายัด สัตว์หรือซากสัตว์ของกลางในคดี เมื่อจะทำลาย หรือสิ้นของกลาง ให้แจ้งประธานหน่วยงานของกรมปศุสัตว์ เช่น สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สำนักงานปศุสัตว์ อำเภอ หรือสำนักงานด่านกักกันสัตว์ในท้องที่ทราบเพื่อส่งเจ้าหน้าที่มาร่วมทำลายของกลางที่เป็นสัตว์หรือ ซากสัตว์ หรือดำเนินการตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ที่จะคืนต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและให้แจ้งพนักงานสอบสวนทราบ ถึงปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(เพ็ญพันธ์ ลาภาพค์)

รอง ผบ.ตร.ปรท.ตบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองคดี โทร. 2053488

ที่ 0004 ต./ 5510

วันที่ 10 พฤษภาคม 2544

เรื่อง ให้กำนันพนักงานสอบสวนแจ้งนายทะเบียนตาม พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.2522

มว/ช.ก. . ผบ.ช.น . ผบ.จ.ก.1-9 และ จตร.

ด้วยกรมผู้ประกอบภาระขนส่งสินค้าทางบกและรถจักรยานยนต์ ได้มีหนังสือขอความ
 อนุญาตให้ตำรวจนครบาลช่วยดำเนินการตรวจควบคุมรถจักรยานยนต์ที่จำหน่ายหรือยืมไปใช้งานและควบคุม
 กรณีที่พนักงานสอบสวนได้แจ้งเป็นหนังสือไปยังนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งและตาม
 กฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก เพื่อให้พนักงานทะเบียนแจ้งผู้มาติดต่อขอรับชำระภาษีประจำปีไป
 รายงานตัวที่พนักงานสอบสวน เมื่อมีการชำระค่าปรับตามความผิดแห่งพนักงานสอบสวนได้แจ้ง
 ให้พนักงานทะเบียนทราบ เป็นเหตุให้พนักงานทะเบียนไม่อาจรับชำระภาษีสำหรับรถคันนั้นได้ และผู้ประกอบ
 การขนส่งได้รับความเดือดร้อนไม่สามารถจะชำระค่าภาษีการขนส่งได้ กรมการขนส่งทางบก จึงได้มี
 หนังสือที่ ศค.บ318.10/3243 ลงวันที่ 9 เม.ย. 2544 นาสืบมายัง ตร. ว่าหากนายทะเบียนยัง
 มิได้รับแจ้งจากพนักงานสอบสวนจะดำเนินการรับชำระภาษีประจำปีสำหรับรถคันนั้น โดยใช้ใบเสร็จ
 รับเงินค่าปรับแทนการแจ้งของพนักงานสอบสวนได้หรือไม่ หาก ตร. เห็นว่านายทะเบียนจะได้รับชำระ
 ภาษีได้ก็ส่งเนื้อได้รับแจ้งจากพนักงานสอบสวนว่าได้มีการปฏิบัติตามกฎหมายเดิมแล้วเท่านั้น ซึ่ง
 ความร่วมมือมายัง ตร. กำกับพนักงานสอบสวนได้แจ้งนายทะเบียนทราบ

๑๖ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ตาม พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 141 ทวิ (2)
 เมื่อเจ้าของรถไปรายงานตัวที่พนักงานสอบสวน และได้มีการปฏิบัติตามกฎหมายเดิมแล้ว พนักงาน
 สอบสวนไม่จำเป็นต้องแจ้งนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งและตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง
 ทางบกว่าได้มีการปฏิบัติตามกฎหมายแล้ว เพื่อให้พนักงานทะเบียนมารับชำระภาษีประจำปีสำหรับ
 รถคันนั้นได้ จึงให้กำนันและพนักงานสอบสวนให้แจ้งนายทะเบียน ตามความในมาตรา 141
 ทวิ (2) แห่ง พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.2522 โดยเร่งรัดต่อไป

พ.ต.ท.

(ต.ร.ก. 1006 พันธุ์)

ผู้ช่วย ผบ. จ.ร.ก. 1-9 ม. 1 ตร

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร.0-2205-3466, 0-9535-1358

ที่ 0004.6/ 11197

วันที่ ๑ กันยายน 2545

เรื่อง จักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการเก็บรักษาของกลาง

รอง ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร., ผบช. ผบก. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วยปรากฏว่าการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน หัวหน้าพนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวนเวร และหัวหน้าสถานีตำรวจหน่วย เกี่ยวกับการเก็บรักษาของกลาง ที่เป็นของใหญ่โตหรือมีจำนวนมาก หรือที่ทำการไม่มีสถานที่จัดเก็บเพียงพอ ไม่สามารถนำมาเก็บรักษาไว้ที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้ เช่น เรื่องจักรของกลางที่ใช้ผลิตผลิตภัณฑ์ดี ของกลางในคดีละเมิดลิขสิทธิ์เครื่องหมายการค้า ศีลสุลการ (เรือบรรทุกน้ำมันหนิภาณ) ของบางหน่วยงาน ปฏิบัติไม่ถูกต้อง เป็นเหตุให้ของกลางดังกล่าวเสียหาย สูญหาย เสื่อมสลายหรือไร้ค่า บางครั้งไปอยู่ในความครอบครองของคนร้าย และนำไปใช้หาผลประโยชน์ในทางมิชอบ

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงจักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการเก็บรักษาของกลาง ดังนี้.-

๑. ของกลางรายใดที่เป็นของใหญ่โต หรือมีชิ้นจำนวนมาก หรือที่ทำการไม่มีสถานที่จัดเก็บเพียงพอ ไม่สามารถจะนำมาเก็บรักษาไว้ได้ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบฝากไว้ยังสถานีตำรวจท้องที่ที่ของกลางนั้นตั้งอยู่ ให้การเก็บรักษาไว้จนกว่าจะมารับคืนไป และให้สถานีตำรวจที่รับฝากได้ ลงรายงานประจำวัน และสมุดคดีท้ายของกลางตามระเบียบ

หากจำเป็นต้องจัดหาสถานที่อื่น นอกจากตามวรรคแรก ในการเก็บรักษาของกลางและจัดจ้างผู้ดูแลรักษาสถานที่ ก็ให้ดำเนินการตามระเบียบของทางราชการ ว่าด้วยการพัสดุ

/ให้พนักงานสอบสวน...

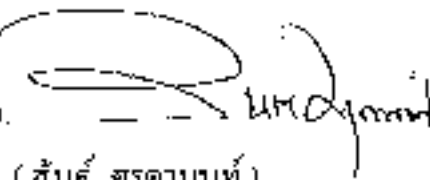
ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามวรรคแรก ส่งมอบของกลางที่ฝาก หรือ
ในกรณีนำของกลางมาส่งมอบไม่ได้ก็ให้ส่งมอบบัญชีรายละเอียดของกลางที่ฝากแก่พนักงาน
สอบสวนแล้วของสถานีตำรวจท้องที่ที่ของกลางตั้งอยู่ และให้คัดสำเนารายงานประจำวันที่มี
การรับฝากไว้เป็นหลักฐานอีกส่วนหนึ่งด้วย

2. ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบของกลางตาม 1 รายงานการรับฝากของ
กลางให้หัวหน้าสถานีตำรวจทราบ และให้หัวหน้าสถานีตำรวจผู้รับฝาก เป็นผู้รับผิดชอบดูแล
รักษาของกลางถึงขั้นวิญญูชนพึงรักษาทรัพย์สินของตน เพื่อมิให้ของกลางสูญหายหรือ เสีย
หาย เช่น ในกรณีที่ไม่สามารถจะนำของกลางออกจากสถานที่เกิดเหตุไปเก็บรักษาที่สถานี
ตำรวจได้ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจผู้รับฝากจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปเฝ้าของกลางดังกล่าวไว้ตลอด
24 ชั่วโมง เพื่อมิให้ของกลางดังกล่าวสูญหายหรือเสียหาย เป็นต้น

3. ในกรณีที่สถานีตำรวจท้องที่ที่ของกลางตั้งอยู่ไม่รับฝากของกลาง ให้
พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตาม 1 ปรึกษาและขอคำแนะนำถึงหัวหน้าพนักงานสอบสวน
ระดับไม่ต่ำกว่าผู้บังคับการทราบ ให้พนักงานสอบสวนและหัวหน้าพนักงานสอบสวน ดัง
กล่าวเป็นผู้ดูแลรักษาของกลางไว้ระหว่างรอส่งมอบ จากนั้นให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนส่ง
มอบของกลางให้แก่ผู้บังคับการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงของสถานีตำรวจท้องที่ที่ของ
กลางตั้งอยู่ ในกรณีนี้ให้ผู้บังคับการที่เป็นผู้บังคับบัญชาของสถานีตำรวจดังกล่าวและหัวหน้า
สถานีตำรวจเป็นผู้รับผิดชอบดูแลรักษาของกลางที่รับมอบ และให้ดำเนินการทวงคืนกลับ ผู้
เกี่ยวข้องในกรณีที่ไม่นำฝากของกลาง แล้วรายงานให้ คร. ทราบอีกส่วนหนึ่งด้วย

จึงขอชักชวนความเข้าใจมาเพื่อทราบ และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดทราบ
เพื่อถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป หากเกิดเหตุบกพร่อง หรือเสียหาย แก่ทางราชการขึ้น
พนักงานสอบสวน หัวหน้าพนักงานสอบสวน หัวหน้าสถานีตำรวจ และผู้เกี่ยวข้องจะต้อง
รับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญา ตามควรแก่กรณี

พล.ต.อ.

(สันต์ สิริธนานนท์)

พล.ต.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0-2205-3466

ที่ 0004.6/ 12112 วันที่ ๑๖ กันยายน 2545

เรื่อง การดำเนินการเกี่ยวกับรถที่จอดไว้ตามสถานีตำรวจ

ผบช.ภ.บ.,ภ. 1-9 และ จตร.

ด้วย คณะกรรมการการตำรวจ สถานีนครราชสีมา ได้เชิญผู้แทน ดร. ไชยเดช ในการประชุม เมื่อ 13 ต.ค. 2545 คณะกรรมการได้ให้ข้อสังเกตว่า จากการขอตรวจสถานีตำรวจของคณะกรรมการ เนื่องจากได้รับการร้องเรียนจากประชาชนว่า บริเวณสถานีตำรวจมีรถที่จอดไว้ที่ตำรวจยึดมาจอดไว้เป็นจำนวนมากในลักษณะไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ทำให้ไม่มีสถานที่จอดรถสำหรับผู้มาติดต่อราชการถือว่าเป็นการไม่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชน อีกทั้งการจอดดังกล่าวยังเป็นภาระจอดทิ้งไว้เป็นเวลานานลากแดดตากฝน ซึ่งจะทำให้เกิดความเสียหายต่อรถได้ ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาอาจจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น คณะกรรมการได้เร่งรัดให้ ดร. ทามาตรการ เพื่อดำเนินการกับรถที่จอดไว้ที่สถานีตำรวจต่าง ๆ ให้ได้รับการดูแลรักษาเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายและไปจอดไว้ในลักษณะดังกล่าว ทั้ง จร. เคยมีหนังสือที่ 0608.21/1 2094 ลง 9 มี.ค. 2533 ได้กำกับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบให้ถือปฏิบัติตาม ป.ระเบียนการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 15 ข้อที่ 9 ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับรถของกลางที่จอดทิ้งไว้ตามสถานีตำรวจเป็นจำนวนมาก ทำให้เสียพื้นที่ในการเก็บรักษาไว้แล้ว

ปรากฏว่ายังมีได้มีการปฏิบัติตามหนังสือกำกับดังกล่าวอย่างเคร่งครัด จึงกำหนดให้หัวหน้าสถานีตำรวจ เร่งดำเนินการกับรถที่จอดไว้ตามสถานีตำรวจ ดังนี้

1. ให้แต่งตั้งคณะทำงานตรวจสอบรถที่ยึดไว้ที่สถานีตำรวจ แล้วจัดทำบัญชีไว้แต่ละประเภทดังนี้

1.1 รถที่ยึดไว้เพื่อตรวจสอบ

1.2 รถที่ยึดไว้เป็นของกลางเพื่อประกอบคดี

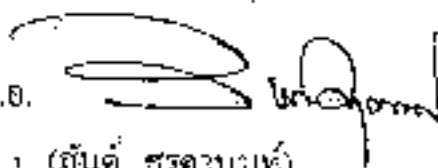
2. ให้จัดสถานที่

2. ให้จัดสถานที่สำหรับเก็บรักษาตาม 1 ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย จากสถานที่ที่จัดไว้เพื่อเก็บรักษาที่สถานีตำรวจไม่เพียงพอ ให้ปฏิบัติตาม 1. ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 15 ของกลางและของส่วนตัวผู้ต้องหา บทที่ 1 ข้อ 418 (1) บรรทัดสอง โดยจัดเข้าสถานที่เก็บรักษาของกลาง และให้ดำเนินการตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยการพัสดุ

3. กรณีที่หมกฉวยจำเริญก็จะมีการรักษาไว้ให้แจ้งผู้มีสิทธิมารับคืนไป หรือเป็นกรณีที่จะต้องว่าการจำเริญ ก็ให้ดำเนินการจำเริญ แล้วก็จะรักษาเงินไว้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการจ่ายทอดคดี ตาม 1. ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 15 บทที่ 9 ข้อ 11, 12, 13, และ 14

จึงแจ้งเพื่อให้สั่งการให้ทุกสถานีตำรวจ ดำเนินการในกรณีดังกล่าว โดยเคร่งครัด ให้สัมฤทธิ์ผลโดยเร็ว ทั้งนี้ให้ผู้บังคับบัญชาและ จต. ตรวจสอบเร่งรัดการดำเนินการ หากสถานีตำรวจใดไม่ดำเนินการ ให้พิจารณาดำเนินการทางวินัยต่อไป

พล.ต.อ.

(พันตำรวจเอก ส. ส. ส.)

นย.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0-2205-3466

ที่ 0004.6/ 6318

วันที่ ๒๖ มิถุนายน 2546

เรื่อง กำกับแนวปฏิบัติในการตรวจยึดรถของทาง (เพิ่มเติม)

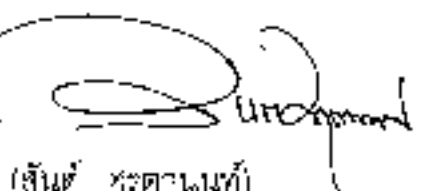
รอง ผบ.ตร. ผู้ช่วย ผบ.ตร. พล.ต.ท. น., ท. ๑ - ๑, สดม., บ.ส. และ จตร

ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 15 บทที่ 1 ข้อ 416 (1) , (14) บทที่ 9 ข้อ 6 และหนังสือ ตร. ที่ 0004.6/12112 ลงวันที่ 26 ก.ย.2545 ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับรถของกลางไว้แล้วนั้น ปรากฏว่าการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนหรือข้าราชการตำรวจที่เกี่ยวข้องยังไม่ปฏิบัติตามระเบียบและคำสั่งโดยเคร่งครัดตามแนวทางที่วางไว้ ทั้งยังมีกรณีนี้ที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ได้มีหนังสือ ส.ป. ที่ ตม 0010/186 ลงวันที่ 20 ธ.ค.2545 ให้ ตร. พิจารณากำหนดแนวทางการเพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ตำรวจนำรถยนต์ของกลางไปใช้ส่วนตัว ตามที่ได้รับการร้องเรียน

ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับรถของกลางในหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นไปโดยเรียบร้อยและปราศจากข้อสงสัยของประชาชนผู้เป็นเจ้าของ และเพื่อมิให้เกิดข้อพิพาทที่ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชน จึงกำชับให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องปฏิบัติตามระเบียบและคำสั่งดังกล่าวข้างต้นโดยเคร่งครัด และให้ผู้บังคับบัญชาคอยสอดส่องดูแลให้ข้าราชการตำรวจในสังกัดคือปฏิบัติตามระเบียบ และห้ามมิให้นำรถของกลางออกไปใช้ไม่ว่าจะเป็นส่วนตัวหรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการ หากมีกรณีฝ่าฝืนระเบียบและคำสั่งดังกล่าว หัวหน้าสถานีหรือหัวหน้าหน่วยงานจะต้องถูกพิจารณาโทษด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และให้แจ้งผู้เกี่ยวข้องในสังกัดทราบ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด ให้ จต. ตรวจสอบเกี่ยวกับการปฏิบัติกับรถของกลางตามระเบียบ หากพบสถานีตำรวจใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบให้เสนอพิจารณาทัณฑ์ผู้เกี่ยวข้องตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

พล.ต.ท.

(สินธุ์ ขวัญเมือง)

ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โทร 0-2205-3466

ที่ 0904.6/2506

วันที่ 20 มีนาคม 2546

เรื่อง กำชับแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดเก็บตัวอย่างของกลางที่ถูกกลั่นอาชญา

จากกระทำ ความผิด

ม.ร.ศ. ก., น., ภ. 1 - 9 และ ผบ.ภ.สบส.

เนื่องจากในสถานการณ์ปัจจุบัน ได้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับ การลักลอบขนน้ำมันโดยไม่ผ่านการเสียภาษีเข้ามาในราชอาณาจักรไทย และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจของ บ.ภ.ส.บ.บ.ทำการจับกุมผู้ต้องหาพร้อมด้วยของกลาง 3 รายการ คือ เรือบรรทุกเครื่องจักร และน้ำมันเตา ประมาณ 10,000 ลิตร นำส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดีในข้อหา ซ้ำ หรือรับไว้ด้วยประการใด ๆ ซึ่งของอันตนรู้ว่าเป็นของที่นำเข้ามา ในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงภาษี ซ้ำห้าม ซ้ำกักตุน น้ำมันเตาซึ่งไม่ผ่านการเสียภาษีหรือเสียภาษีไม่ครบถ้วนและทำการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงมีปริมาณเกินกว่าที่รัฐมนตรีกำหนดโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยผู้ทำการจับกุมได้สอบถามจากคนงานประจำเรือถึงปริมาณน้ำมัน และได้ส่งเก็บ ตัวอย่างน้ำมันที่จับกุมด้วยตนเอง เมื่อส่งมอบน้ำมันดังกล่าวให้กรมศุลกากรนำไปเก็บรักษาปรากฏว่าตรงน้ำมัน ปดท.ไม่ยอมรับเนื่องจากผลการตรวจคุณภาพไม่ผ่านมาตรฐาน เมื่อนำน้ำมันดังกล่าวไปส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจปริมาณปริมาตร ปรากฏว่ามีจำนวนถึง 14,000 ลิตร และเมื่อพนักงานของบริษัท เอส ซี เอส ไทยแลนด์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทรับจ้างตรวจสอบและเก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับน้ำมันทุกประเภท ได้จัดเก็บตัวอย่างน้ำมันส่งตรวจ สอบคุณภาพอีกครั้ง ผลการวิเคราะห์คุณสมบัติของน้ำมันเตาของกลางมีน้ำที่มีลักษณะแยกชั้นประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งไม่สามารถตรวจวิเคราะห์คุณสมบัติได้ ผลทางคดี พนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งไม่ฟ้อง พนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีเศรษฐกิจและทรัพยากร มีคำสั่งไม่ฟ้อง เนื่องจากผลการวิเคราะห์น้ำมันเตาผสมน้ำมันของกลางซึ่งไม่ได้ว่ามีคุณสมบัติเป็นน้ำมันเตาตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2537) พยานหลักฐาน

/ตลอดจน...

ตลอดจนพฤติการณ์แห่งคดี จึงไม่พอที่จะพิสูจน์ตามข้อกล่าวหาได้

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติของเจ้าพนักงานตำรวจเกี่ยวกับการจับกุมกรณีดังกล่าว เป็นไปโดยถูกต้อง และเพื่อป้องกันการโต้แย้งในการดำเนินการซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหาย สอดคล้องได้ จึงกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติดังนี้

1. เมื่อมีการจับกุมสิ่งผิดกฎหมายใด ๆ เช่น น้ำมัน สารเคมี หรือก๊าซต่าง ๆ ซึ่งจะต้องมีการจับกุมตัวอย่างเพื่อตรวจพิสูจน์ ให้ดำเนินการจับเก็บตัวอย่างถูกต้องตามวิธีการ สอดหน้าผู้ต้องหาโดยมีพยานร่วมอยู่ด้วย และหากกรณีใดที่เจ้าพนักงานไม่สามารถดำเนินการ จับเก็บเองได้จะต้องจัดให้ผู้ชำนาญการ ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้มีความรู้ความสามารถในกรณี นั้น ๆ เป็นผู้จับเก็บตามหลักการและจะต้องกระทำต่อหน้าผู้ต้องหาเพื่อป้องกันการโต้แย้ง ในภายหลัง

2. หากของกลางใดจะต้องขังการซึ่ง ตวง วัด เพื่อหาปริมาณที่แน่นอน ให้เจ้าพนักงานดำเนินการตามหลักวิชาการในกรณีนั้น ๆ ให้ถูกต้อง ห้ามมิให้ชักการประมาณ ปริมาณของของกลางนั้น ๆ

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดทราบและถือปฏิบัติ โดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.

(จุฑาธิพัชร์ สุวัจน์สมุทฺธิ)

รอง ผบ.ตร. / ประท.ผบ.ตร.

ที่ กค (กพร) ๐๔๐๘.๔๑ ๑๒๓๔

กรมบัญชาการ

นานพระบรม ๖ กพร. ๑๐๔๐๐

๑๗ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ข้องหรือปัญหาการขอขมูมิตำของกลางในคดีอาญามาใช้ประโยชน์ในราชการ

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ กค ๐๐๔.๖/๖๗๒๕ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ คือการนำของกลาง ซึ่งศาลพิพากษาให้ตกเป็นของแผ่นดินไปใช้ เพื่อประโยชน์ในทางราชการตำรวจ เนื่องจากระเบียบกระทรวงตำรวจเกี่ยวกับคดีลักษณะ ๑๕ บทที่ ๑ ของกลาง ข้อ ๔๑๖ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับของกลางว่า "ของกลางถึงมือที่จะขายทอดตลาด ถ้าเห็นว่าของกลางนั้นเป็นประโยชน์ใช้ในราชการตำรวจได้ ให้ตำรวจหรือผู้รักษาการแทนรายงานเสนอเหตุผลไปยังผู้บังคับการหรือผู้รักษาราชการแทนเป็นผู้พิจารณาถึงการก่อนขายทอดตลาด" แต่ระเบียบดังกล่าวมิได้กำหนดขั้นตอนไว้ สำนักงานฯ จึงขอหารือว่าจะต้องดำเนินการอย่างไร จึงจะถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบ ความละเอียดดังนี้

กรมบัญชาการขอเรียนว่า ขณะกรรมการว่าด้วยสารพัด (กพร.) พิจารณาแล้วเห็นว่าของกลางซึ่งศาลพิพากษาให้ตกเป็นของแผ่นดิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ในการนำของกลางซึ่งศาลพิพากษาให้รับตกเป็นของแผ่นดิน เพื่อไปใช้ในสำนักงานฯ ได้ สำนักงานฯ จะต้องดำเนินการตามคำพิพากษาของศาล ส่วนวิธีดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าวนั้น ย่อมเป็นไปตามระเบียบหรือหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เว้นแต่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุธิพร ดวงโต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชาการ

คณะกรรมการว่าด้วยสารพัด

ฝ่ายเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๒๗๓ ๕๐๒๔ ต่อ ๔๕๕๓

โทรสาร ๐ ๒๒๗๓ ๑๔๗๓

บันทึกข้อความ

0123456789

25.

โทร. 0 2215 3466

ໂທລຟັງ 0 2251 2652

CG11.25/ O. 0085

วันที่ 19 มิ.ย. 2552

เรื่อง กำรรับฟารปฏิวัติเกี่ยวกับองงาตาง

ឧបករណ៍, ភ្នំ, ភ្នំ.1-2, ឧបករណ៍, ឧបករណ៍

ด้วยสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน มีหนังสือเวียนส่วนที่ ๒๒๓๒/๒๕๖๒ ลง ๓๑.๑๒.๒๕๖๒ แจ้ง
ผลการพิจารณากรณี มีผู้ร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน เนื่องจากสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่คืนทรัพย์สินที่
ยึดไว้ เมื่อศาลพิพากษายกฟ้องและให้คืนทรัพย์สินแก่ผู้ร้อง และต่อมาผู้ร้องมีหนังสือร้องเรียนเพิ่มเติมว่า
สำนักงาน ป.ป.ช. นำรถยนต์ของผู้ร้องที่ถูกยึดไว้ไปให้ เจ้าพนักงานตำรวจใช้ในราชการ ทำให้รถยนต์
ได้รับความเสียหายและไม่มีการซ่อมแซมให้กลับสู่สภาพเดิมก่อนคืนให้ผู้ร้อง ซึ่งสำนักงานผู้ตรวจการ
แผ่นดินได้ส่งมอบหมายให้ ดร. แท่งทองในงานในสังกัด กำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของกลาง
ทราบว่า หน่วยงานหรือบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลบำรุงรักษาทรัพย์สินดังกล่าวให้อยู่ในสภาพเดิม
และหากเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินต้องรับดำเนินการตามระเบียบของทางราชการ ให้ทรัพย์สินของกลางที่
เสียหายให้กลับอยู่ในสภาพเดิมก่อนส่งมอบทรัพย์สินแก่เจ้าของทรัพย์สิน หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ
ต่อไป และให้พิจารณาจัดสรรงบประมาณไว้เพื่อซ่อมแซมหรือบำรุงรักษาทรัพย์สินของกลางที่หน่วยงาน
ในสังกัดนำไปใช้ประโยชน์ทางราชการ

ดร. พิชัยรณณแล้ว เห็นว่า ตามประมวลระบอบการตำรวจเกี่ยวกับคดี เรื่องของกลาง และของส่วนจำผู้ต้องหา ตักยอก 15 บทที่ 1 ข้อ 4-8(14) ได้กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำของกลางออกใช้ เว้นแต่เพื่อการรักษาของนั้น จึงให้ถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด สำหรับการขอรับของกลางจากหน่วยงาน อื่นมาใช้ประโยชน์ในราชการตำรวจนั้น ห้ามดำเนินการ ยกเว้นมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างอื่นก็ให้ หัวหน้าหน่วยงานเสนอหนังสือขออนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในนาม ตร. (ผ่าน กองพลาริการ) โดยชี้แจงเหตุผล ความจำเป็นผ่านกองพลาริการเพื่อพิจารณาถึงความเห็นก่อนทุกกรณี

จึงแจ้งมาเพื่ทราบฯ ให้แจ้งผู้เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดต่อไป

43.9.2

३५५

(1. អំពី ការងារ/ការងារ)

729.524.621.93

ความที่คดี

กลุ่มคดีอาญา

รับฟ้อง 151/30 CV

ท. 50

สำนักงานศาลแพ่งคดี
เลขที่ 37845
วันที่ 5 ธ.ค. 2552
เวลา 14.00

467

ที่ พท ๑๖/ ๑๖/๑๖

กองคดีอาญา
เลขที่ 04003
วันที่ 06 ธ.ค. 2552

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
๑๑๙๓ อาคารเอ็กซิม ชั้น ๑๐ ถนนพหลโยธิน
สามเสนใน พญาไท กทม. ๑๐๕๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๕๒

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
เลขที่ 37845
วันที่ 5 ธ.ค. 2552
เวลา 15.00

เรื่อง แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ฝ่ายสารบรรณ(๓) สทท.ค.
เลขที่ 690
วันที่ 5 ธ.ค. 2552
เวลา 15.00

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือร้องเรียนของนายพุทธ เอี่ยมพราว ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๑

- จำนวน ๑ แผ่น
- ๒. สำเนาหนังสือร้องเรียนของนายพุทธ เอี่ยมพราว ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ จำนวน ๑ แผ่น
- ๓. สำเนาหนังสือร้องเรียนของนายพุทธ เอี่ยมพราว พร้อมเอกสารประกอบ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๑ แผ่น
- ๔. สำเนาหนังสือตำรวจภูธรจังหวัดระบุรี ที่ รบ ๐๐๕๔.๑๑/๐๔๓ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ จำนวน ๒ แผ่น

ส่งมอบ
วันที่ 1979
วันที่ 5 ธ.ค. 2552

ด้วย นายพุทธ เอี่ยมพราว ได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน สรุปรว่า สำนักงาน ป.ป.ส. ไม่คืนทรัพย์สินที่กดไว้จำนวน ๗ รายการ ทั้งที่ศาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาพิพากษายกฟ้องและให้คืนทรัพย์สินแก่ผู้ร้องแล้ว และต่อมาผู้ร้องมีหนังสือร้องเรียนเพิ่มเติมว่า สำนักงาน ป.ป.ส. นำรถยนต์ของผู้ร้องที่ถูกยึดไว้ไปให้ตำรวจภูธรจังหวัดระบุรีไปใช้ในราชการ ทำให้รถยนต์คันดังกล่าวได้รับความเสียหาย และไม่มีการซ่อมแซมให้กลับสู่สภาพเดิมก่อนคืนให้แก่ผู้ร้อง ผู้ร้องจึงมีหนังสือเรียกร้องขอชดเชยค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพจากการที่หน่วยงานนำรถยนต์ไปใช้ประโยชน์ทางราชการ เป็นเงินทั้งสิ้น ๕๕๐,๘๐๐ บาท (สองแสนห้าหมื่นสามพันแปดร้อยบาทถ้วน) โดยมอบอำนาจให้นางสาวจันทร์นภา จำเริญพร ภรรยาเป็นผู้ดำเนินการแทน รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑-๓

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีหนังสือขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องชี้แจงข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียนและส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ตรวจการแผ่นดิน กรณีเรื่องร้องเรียนดังกล่าวหน่วยงานที่เกี่ยวข้องชี้แจงข้อเท็จจริง สรุปได้ดังนี้

๑. สำนักงาน ป.ป.ส.

๑.๑ หนังสือ สำนักงาน ป.ป.ส. ที่ กก ๑๑๑๔/๑๗๙๐ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แจ้งว่า เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ นางสาวจันทร์นภา จำเริญพร ได้รับมอบอำนาจจาก นายพุทธ เอี่ยมพราว มาเป็นคำร้องขอรับทรัพย์สินของผู้ร้องคืน เนื่องจากศาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาพิพากษา

/ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม...

เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ขอคำร้องขอให้รับทรัพย์สินของนายหยุด เอี่ยมพรว
ต่อมาคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม
๒๕๕๐ ให้คืนทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดทั้ง ๗ รายการ และได้แจ้งมติคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน
ดังกล่าวให้ นางสาวจันทร์ภา จำเริญพร ทราบเพื่อมาดำเนินการรับทรัพย์สิน และได้ทำหนังสือแจ้ง
ธนาคารกสิกรไทย ดอนอายัดบัญชีธนาคาร จำนวน ๒ บัญชี เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ ต่อมา
เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๑ นางสาวจันทร์ภา จำเริญพร ได้มาดำเนินการขอรับทรัพย์สิน และได้รับ
ทรัพย์สินซึ่งเป็นทองรูปพรรณไปจำนวน ๔ รายการ ส่วนรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล ยี่ห้อฮิอุซุ หมายเลข
ทะเบียน ณจ ๙๒๓๑ กรุงเทพมหานคร ส่วนรถตรวจสอบทรัพย์สินคดีอาชญาคดีได้มีหนังสือถึงผู้บังคับการ
ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี เพื่อขอให้ส่งมอบรถยนต์คันดังกล่าวที่เช่าจาก ป.ป.ส. มีคำสั่งให้ใช้ประโยชน์
ในราชการคืน และเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี
ได้นำรถยนต์คันดังกล่าวส่งมอบให้กับสำนักงาน ป.ป.ส. ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑
สำนักงาน ป.ป.ส. ได้ส่งมอบรถยนต์คันดังกล่าวให้กับนางสาวจันทร์ภา จำเริญพร ผู้รับมอบอำนาจจาก
นายหยุด เอี่ยมพรว ผู้ต้องหา และผู้ร้องเรียนมีหนังสือร้องเรียนเพิ่มเติมว่า สำนักงาน ป.ป.ส.
นำรถยนต์ของผู้ร้องที่ถูกยึดไว้ไปให้ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีใช้ในราชการ ทำให้รถยนต์คันดังกล่าวได้รับความเสียหาย และไม่มีการซ่อมแซมให้กลับอยู่สภาพเดิมก่อนคืนให้แก่ผู้ร้อง

๑.๒ หนังสือ สำนักงาน ป.ป.ส. ส่วนที่ ๓๓ พ.ย ๑๔๑๔ (คตส.)/๑๒๖๖๔ ลงวันที่ ๒๐
ตุลาคม ๒๕๕๑ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า

(๑) กรณีขอเช่ารถเช่าเสื่อมสภาพที่ได้ส่งมอบรถยนต์ให้หน่วยงานไปใช้ในราชการ
ประมาณ ๑๖๐,๐๐๐ กิโลเมตร นั้น ค่าเสื่อมสภาพของรถยนต์คันดังกล่าว สามารถขอค่าชดเชยได้ตาม
ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ.๒๕๔๗

(๒) กรณีอุปกรณ์ประกอบรถยนต์ถูกถอดออก นั้น จะต้องให้หน่วยงานที่นำ
ทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์นำมาติดตั้งดั้งเดิม ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วย
การนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ.๒๕๔๔ ข้อ ๓๗ หากไม่สามารถนำมาคืนได้ก็ควรให้
ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่เกิดขึ้น

(๓) กรณีไม่ได้สถานะเป็นรถยนต์และประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ นั้น
หน่วยงานที่นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์จะต้องแจ้งสำนักงาน ป.ป.ส. ให้ทราบหนังสือดำเนินการต่อทะเบียน
รถยนต์โดยยกเว้นภาษี ส่วนในการที่รถยนต์คันดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ส. ไม่ได้รับหนังสือแจ้งจาก
ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีเพื่อดำเนินการต่อทะเบียนแต่อย่างใด ทั้งนี้ สำนักงาน ป.ป.ส. ได้มีหนังสือแจ้งให้
ผู้ร้องทราบด้วยแล้ว

๒. ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี มีหนังสือ พ.รบ ๖๐๒๘.๑๑/๓๕๓ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม
๒๕๕๑ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงว่า รถยนต์คันดังกล่าวมีรอยบุบและรอยขีดข่วน ...และพบในรถยนต์เกิด

/ ความเสียหาย...

ความเสียหาย เนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ของ ร้อยตำรวจเอก กมล เลี้ยงจันทร์บริบูรณ์ กับพวก ซึ่ง ร้อยตำรวจเอก กมล เลี้ยงจันทร์บริบูรณ์ ยืนยันขอรับผิดชอบกรณีที่มีรอยบุบและภายในรอยบุบเกิด ความเสียหายตามภาพถ่ายที่ สำนักงาน ป.ป.ส. ส่งมา จึงขอให้ผู้ร้องนำรถยนต์คันดังกล่าวไปประเมินราคา ค่าเสียหาย และแจ้งรายละเอียดการซ่อมแซมให้ ร้อยตำรวจเอก กมล เลี้ยงจันทร์บริบูรณ์ ทราบ ก่อนที่จะ ดำเนินการซ่อมแซมต่อไป ส่วนกรณีการต่อทะเบียนรถยนต์นั้น ไม่สามารถที่จะดำเนินการต่อทะเบียนให้ได้ เนื่องจากรถยนต์คันดังกล่าวได้ถูกสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดยึดไว้เพื่อระงับคดี

๓. สำนักมาตรฐานงานทะเบียนและภาษีรถ กรมการขนส่งทางบก มีหนังสือ ที่ คค ๐๔๐๗.๔/รท/๖๔๐๘ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แจ้งว่า นายทะเบียนกรุงเทพมหานครตรวจสอบ แล้ว รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล หมายเลขทะเบียน ณจ-๓๒๓๑ กรุงเทพมหานคร ผู้ถือกรรมสิทธิ์คือ นายพยุข เลี่ยมพราว มีการชำระภาษีรถยนต์แล้ว เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๖ วันสิ้นอายุคือ วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๒

กรณีเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ผู้ตรวจการแผ่นดินได้แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย สำนักงาน ป.ป.ส. พันตำรวจตรี กมล เลี้ยงจันทร์บริบูรณ์ ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ผู้บังคับการ กองคดีอาญา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และนางสาวจันทร์นภา จำเริญพร ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ร้อง มาร่วมประชุมหารือร่วมกัน เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๒ ณ ห้องประชุม ๑ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ผลการประชุมสรุปว่า ผู้ร้องแจ้งขอชดเชยค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพที่ได้ส่งมอบรถยนต์ให้ หน่วยงานไปใช้ในรายการประมาณ ๑๖๐,๐๐๐ กิโลเมตร เป็นเงินจำนวน ๒๕๐,๘๐๐ บาท (สองแสนห้าหมื่น สิบแปดร้อยบาทถ้วน) ที่ประชุมมีมติ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ไปพิจารณาดำเนินการเรื่องเงินชดเชย ค่าเสื่อมสภาพ ค่าเสียหายที่ไม่ได้ประโยชน์จากรถยนต์ และค่าเสียหายต่าง ๆ ให้ผู้ร้อง ตามที่ผู้ร้องเสนอขอ โดยนางสาวจันทร์นภา จำเริญพร ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ร้องยอมรับข้อเสนอดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ส. ได้ดำเนินการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๒ วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมมีมติ เห็นชอบในการกำหนดค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ เป็นเงินทั้งสิ้น ๒๕๓,๘๐๐ บาท ตามที่ผู้ร้องร้องขอ และสำนักงาน ป.ป.ส. จะได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องหรือผู้รับมอบ อำนาจจากผู้ร้องมารับเงินชดเชยค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ ต่อไป

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินขอเรียนว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องร้องเรียนดังกล่าว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก้ไขปัญหาค่าเสื่อมค่ารถคันให้ผู้ร้องเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ตรวจการแผ่นดินจึงวินิจฉัยยุติการพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าวตามมาตรา ๒๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ อย่างไรก็ตาม เพื่อมิให้เกิดปัญหา เช่นเดียวกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ผู้ตรวจการแผ่นดินจึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติ ฉบับนี้เดียวกับ เสนอแนะให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

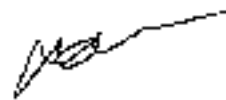
/ ๑. ขอให้สำนักงานตำรวจ...

๑. ขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งหน่วยงานในสังกัด กำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทรัพย์สินของกลางทราบฯ หน่วยงานหรือบุคคลที่รับผิดชอบมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลบำรุงรักษาทรัพย์สินดังกล่าวให้อยู่ในสภาพเดิม และหากเกิดความเสี่ยงหายแก่ทรัพย์สินต้องรีบดำเนินการตามระเบียบของทางราชการ หากทรัพย์สินของกลางที่เสียหายให้กลับอยู่ในสภาพเดิมก่อนส่งมอบทรัพย์สินแก่เจ้าของทรัพย์สิน หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อไป

๒. เนื่องจากทรัพย์สินของกลางที่หน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ นำไปใช้ประโยชน์ทางราชการไม่ใช่ทรัพย์สินของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรณีดังกล่าวทำให้หน่วยงานไม่สามารถเบิกจ่ายเงินงบประมาณของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อซ่อมแซมหรือบำรุงรักษาทรัพย์สินของกลางที่นำมาใช้ประโยชน์ทางราชการได้ ดังนั้น จึงขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาจัดสรรงบประมาณไว้เพื่อซ่อมแซมหรือบำรุงรักษาทรัพย์สินนั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ หากผลการพิจารณาเป็นประการใดโปรดแจ้งให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินทราบโดยเร็วต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.วิชา เจริญพานิช)

ผู้อำนวยการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

ศาสตราจารย์ ดร.วิชา เจริญพานิช
ผู้อำนวยการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
โทร. ๐ ๒๖๔๔ ๐๔๔๔, ๐๖๔๔ ๐๔๔๔
โทรสาร ๐ ๒๖๔๔ ๐๔๔๔

สำนักเลขาฯ

โทร. ๐ ๒๖๔๔ ๐๔๔๔, ๐๖๔๔ ๐๔๔๔

โทรสาร ๐ ๒๖๔๔ ๐๔๔๔

www.oica.go.th

"ความซื่อสัตย์ คือความไม่ปรีชา"

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ดร.

โทร ๐ ๒๖๐๕ ๓๔๗๒

ที่ ๐๐๓๓.๑๕/๑๑๓๖

วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง กำชับการปฏิบัติเกี่ยวกับการเก็บรักษาของกลาง

ผบ.ช.ม., พล. ๓-๔, ศชต., น.ร., ส.ร.ม., กม.ร., และ จ.ตร.(ทบ.จต.)

ด้วย ได้รับรายงานจาก จ.ร.ตามหนังสือที่ ๐๐๓๓.๑๕/๑๑๓๖ ลง ๒๗ ธ.ค. ๒๕๕๓ ว่าในการประชุมการประชุมความร่วมมือนีระหาแนวทางในการบูรณาการปัญหาเรื่องร้องเรียนร่วมกันระหว่างสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน กับ จ.ต. เมื่อ ๒๗ ธ.ค. ๒๕๕๓ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ได้เสนอปัญหาการร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ เกี่ยวกับเรื่องของกลางในคดีอาญาสูญหาย เพื่อให้ คร. แก่ไขปัญหาดังกล่าว

ดร.พิจารณาแล้วเห็นว่า ในเรื่องการเก็บรักษาของกลาง ดร.ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้แล้วตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๑๘ ข้อ ๕๑๘ ซึ่งกำหนดวิธีการเก็บรักษาของกลางโดยให้สารวัตร หรือผู้รักษาการแทนหรือหัวหน้าสถานีตำรวจเป็นผู้รับผิดชอบเก็บรักษาของกลางและทนายของกลาง อีกทั้งข้อ ๕๒๐ ได้กำหนดให้สารวัตรใหญ่และผู้กำกับการหรือผู้รักษาการแทนตรวจสอบผู้ยึดทรัพย์สินและของกลางไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้งว่า พนักงานสอบสวนได้จัดการไปโดยถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ นอกจากนี้ ดร. ยังได้มีหนังสือที่ ๐๐๐๔.๖/๑๑๑๑๗ ลง ๕ ก.ย. ๒๕๕๕ ซึ่งกำหนดแนวทางปฏิบัติในการเก็บรักษาของกลาง รวมถึงการจัดหาสถานที่เก็บรักษาของกลางไว้แล้ว ประกอบกับในปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ป.วิ อาญา มาตรา ๘๕/๓ กำหนดให้เจ้าพนักงานหรือผู้มีสิทธิเรียกร้องขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ เพื่อรับสิ่งของนั้นไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์โดยไม่มีประกัน หรือมีประกันหรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ โดยมีกฎกระทรวงกำหนดวิธีการขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่ง ดร.ได้มีหนังสือที่ ๐๐๓๓.๒๕/๑๑๑๑๗ ลง ๕ พ.ย. ๒๕๕๓ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ ในระหว่างการดำเนินคดี กำหนดแนวทางการปฏิบัติไว้แล้ว หากผู้รับผิดชอบได้ดำเนินการตามแนวทางข้างต้นย่อมเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับของกลางสูญหายได้ ดังนั้นจึงให้กำชับพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องให้ถือปฏิบัติตามระเบียบ และหนังสือสั่งการดังกล่าวโดยเคร่งครัด

จึงขอแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

พล.ต.ท.

(สมยศ ชุ่มเพิ่มม่วง)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ... กองคดี กรมตำรวจ ... โทร. 2511089

ที่ ๐5๐3.๖/ 4140 วันที่ 4 เมษายน 2538

เรื่อง การดำเนินคดีตาม พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469

เรียน ผู้ช่วย อ.ตร.พ.ม.ภาค 1-9, ผบ.ร.ก., น.

ด้วย อธิบดีกรมศุลกากร มีหนังสือที่ กค ๐6๐7/๐5854 ลง 13 มี.ค. 2538 แจ้ง เรื่อง การดำเนินคดีตาม พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 ที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้จับกุมมา ตร. เพื่อยทราบ และเป็นแนวทางในการดำเนินคดีของ พงศ. นั้น

ฉะนั้น เพื่อให้การดำเนินคดีเกี่ยวกับความผิดตาม พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 เป็นไปด้วยความถูกต้องและเรียบร้อย จึงขอส่งสำเนาหนังสือดังกล่าวมาเพื่อทราบและแจ้งให้เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ทส.ต.ท.

(จำลอง เขียวรุ่งพันธุ์)

ผู้ช่วย อ.ตร.ป.ร.ท.อ.ตร.

กรมตำรวจ	16170	473
คดี	16 ส.ค. 2538	
คดี	16. 036	
กรมผู้พิพากษา		

473

ที่ กค ๖๕๐๗/ ๐๕๘๕๔

ฉบับสารคดี กค. 10110

๑ มีนาคม ๒๕๓๘

กองคดีกรมตำรวจ

คดีที่ ๐๐๑๐๑

รับวันที่ 10 ส.ค. 2538

เรื่อง

เรื่อง การดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติสุภาพร พุทธศักราช ๒๔๖๓

ที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้จับกุม

เรียน อธิบดีกรมตำรวจ

ด้วยปรากฏว่าในปัจจุบันพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้จับกุมผู้กระทำผิดตาม

พระราชบัญญัติสุภาพร พุทธศักราช ๒๔๖๓ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการสุภาพรเป็นจำนวนมาก
กรมสุภาพรจึงเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบตามกฎหมายดังกล่าวโดยตรง จึงขอประสานงานมาแจ้งกรมตำรวจ เพื่อ
ให้การดำเนินคดีเป็นไปโดยถูกต้องครบถ้วน รวดเร็วและเสรีขึ้นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ โดยขอ
แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการสืบรองกลางและรวบรวมดำเนินคดีดังนี้

๑. รองกลางรวมถึงฐานความผิดที่ใช้ในการกระทำผิดที่ผิดไว้แล้ว เจ้าหน้าที่ผู้จับกุมจะต้องส่ง
มอบให้อยู่ในความรักษาของพนักงานเจ้าหน้าที่สุภาพร ซึ่งอาจจะนำส่งที่กรมสุภาพรหรือด่านสุภาพร
ที่อยู่ใกล้ที่สุดก็ได้ ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติสุภาพร พุทธศักราช ๒๔๖๓ และเจ้าหน้าที่
ตำรวจจะต้องมีหนังสือนำส่งของกลางดังกล่าวไว้ด้วย สำหรับของกลางที่นำส่งพนักงานเจ้าหน้าที่สุภาพร
เพื่อเก็บรักษาแล้วนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่สุภาพรจะเป็นผู้ทำการตรวจสวดยและประเมินราคาของ
ตามมาตรา ๑๓, ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติสุภาพร พุทธศักราช ๒๔๖๓ แล้วจึงส่งสารประเมินราคาสวดย
อาเภอให้เจ้าหน้าที่ผู้จับกุมทราบ เพื่อประกอบสำนวนพิจารณาดำเนินคดีต่อไป

๒. สำหรับความผิดและอัตราโทษจะดำเนินคดีกับผู้ต้องหาตามพระราชบัญญัติสุภาพร พุทธศักราช
๒๔๖๓ นั้น ส่วนใหญ่จะ มีอยู่ ๒ มาตรา คือ

๒.๑ มาตรา ๒๗ เป็นกรณีที่ผู้ต้องหาเป็นผู้ลักลอบนำของกลางเข้าภายในหรือออกไป
นอกราชอาณาจักรด้วยตนเอง หรือมีส่วนเกี่ยวข้องต่อการประกอบกระทำความผิดใด ๆ ในการลักลอบนำของกลางเข้า
มาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร

2.2 มาตรา 27 ทวิ เป็นกรณีที่มีผู้ยื่นคำร้องมาลงกล่าวไว้ในครอบครองโดยมิชอบ
 ข้าราชการชั้น ชั่วคราว ชั่วคราว ชั่วคราว หรือรับไว้โดยมิชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งของอัน
 คนที่รับไว้เป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยผิดกฎหมาย ห้ามห้าม ข้อจำกัด

ในการดำเนินคดีกับผู้ต้องหาในชั้นนี้ อยู่ชั้นนี้กับผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวนว่า
 ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดในฐานใด

3. กรณีที่ผลการสอบสวนของพนักงานสอบสวนได้ความว่า ผู้ต้องหากระทำความผิดตามข้อ
 ข้อหา และผู้ต้องหาไม่ยอมรับจะขอทำความตกลงระงับคดีในชั้นศาลอาญา หรือยอมให้การ
 หรือยอมให้การเพิกถอนโทษประหารชีวิตของผู้นั้นจึงจะพิจารณาจับทำความตกลงระงับคดีได้ตาม
 มาตรา 102, 102 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศาลอาญา พุทธศักราช 2489 แล้วแต่กรณี ตามหลัก
 เกณฑ์การระงับคดีที่กำหนดไว้ในประมวลระเบียบปฏิบัติศาลอาญา พุทธศักราช 2530 ซึ่งคณะกรรมการ
 เปรียบเทียบคดีพิจารณาเห็นชอบแล้ว

เพื่ออธิบดีกรมการปกครองหรือคณะกรรมการเปรียบเทียบ มีคำสั่งให้ระงับคดีแล้ว ให้ถือว่า
 เป็นอันยุติคดีกระทำความผิดนั้น ในกรณีที่ผู้ต้องหาไม่ยอมรับจะขอทำความตกลงระงับคดีในชั้นศาลอาญา

สำหรับเอกสารที่ใช้ประกอบในการพิจารณาการระงับคดีในชั้นศาลอาญาได้แก่ ปินักการตรวจ
 ค้นจับกุม, บันทึกคำให้การของผู้ต้องหาและคำร้องขอทำความตกลงระงับคดีในชั้นศาลอาญาของผู้ต้องหา
 เป็นต้น

เว้นแต่คดีในลักษณะใดที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ระงับคดีในชั้นศาลอาญา พนักงานสอบสวนจะ
 ต้องดำเนินการต่อไปเช่นเดียวกับข้อ 4

4. หากผู้ต้องหาให้การปฏิเสธหรือไม่ได้รับคำร้องขอทำความตกลงระงับคดีในชั้นศาลอาญา
 ขณะเป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะจัดส่งสำนวนของพนักงานอัยการเพื่อดำเนินการต่อไป เมื่อผล
 ที่สุดของผลปรากฏว่าพนักงานอัยการหรือศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษา ให้ถอนคดีแล้ว พนักงานสอบสวน
 จะต้องแจ้งผลคดีดังกล่าวพร้อมสำนวนคำสั่งหรือคำพิพากษาของพนักงานอัยการหรือศาลนั้นมาขึ้นทูลเกล้าฯ
 ถวายสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ เพื่อให้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาต่อไป เพื่อให้คดีมีผลการจับของ
 กลางตามคำสั่งหรือคำพิพากษาดังกล่าวให้เสร็จสิ้นต่อไป ซึ่งในปัจจุบันมีคดีเป็นจำนวนมาก ที่พนักงาน
 อัยการมีคำสั่งหรือคำพิพากษาล้าง พนักงานสอบสวนไม่ได้แจ้งผลคดี หรือส่งสำนวนหรือคำพิพากษา

ไปให้กรมสุกลางหรือด่านสุกลางทราบ กรมสุกลางหรือด่านสุกลางหากมีใบเบิกจ่ายไว้จึงไม่
อาจดำเนินการรับของกลางไว้เสร็จสิ้นไปได้

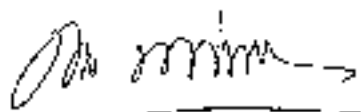
5. สำหรับกรณีที่ไปปรากฏตัวผู้ต้องหา หากไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของหรือแสดง
สิทธิใด ๆ ในการร้องขอคืนยานพาหนะที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือของกลางอื่น ๆ ภายใน
ระยะเวลา 90 วัน หรือ 30 วันนับแต่วันยึด ยานพาหนะแล้ว ผู้ต้องหาจะตกเป็นของ
แผ่นดินสาธารณะ 24 แห่งพระราชบัญญัติสุกลาง พุทธศักราช 2489 ซึ่งพนักงานสอบสวนจะต้อง
แจ้งให้กรมสุกลางหรือด่านสุกลางรับขึ้นของกลางไว้ทราบ เพื่อที่กรมสุกลางหรือด่านสุกลางซึ่ง
รับของกลางไว้จะได้ดำเนินการรับของกลางตามระเบียบต่อไป

6. สำหรับของกลางที่ตกเป็นของแผ่นดินจะได้จำหน่ายแล้ว กรมสุกลาง หรือด่าน
สุกลางจะแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้จับกุมทราบ เจ้าหน้าที่ผู้จับกุมจะต้องยื่นคำร้องขอเบิกเงินค้ำประกันและ/หรือ
วางมัดจำใน 1 ปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง มิฉะนั้นจะสันนิษฐานในการขอรับเงินค้ำประกัน และกรมสุกลาง
หรือด่านสุกลางจะมัดจำเงินให้ในวันรับคืนผู้ต้องหาตามระเบียบต่อไป

กรมสุกลางพึงเป็นอย่างไรจึงสามารถตรวจจะได้แจ้งข้อมูลดังกล่าวให้แก่พนักงานสอบสวน
ทั้งในส่วนงานและส่วนภูมิภาคทราบ เพื่อเป็นแนวทางและเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินคดีของพนักงาน
สอบสวนในความผิดตามพระราชบัญญัติสุกลาง พุทธศักราช 2489 ได้เสร็จสิ้นไปโดยรวดเร็วในโอกาส
ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสงขร ธีรชิต)

อธิบดีกรมสุกลาง

ลงคดี

โทร. 2494035, 2494232

โทรสาร 2494237

บทที่ ๖

การเปรียบเทียบ

คดีอาญา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ศร.

พ.ร. ๐ ๒๕๐๕ ๓๔๖๖

ที่ ๐๐๑๑.๒๕/ ๑ ๐๐๗๓

วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง คำสั่งการปฏิบัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบคดีอาญา และการออกใบเสร็จรับชำระเงินของ
พนักงานสอบสวนและเจ้าพนักงานตำรวจที่มีหน้าที่รับเงิน

จตช. รอง ผบ.ตร.หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผู้ช่วย ผบ.ตร.หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบ.ช.หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก.ป.สังกัด สจ.ผบ.ตร.

ด้วยในการประชุมของ อ.ก.ตร.อุทธรณ์ (ทำการแทน ก.ตร.) ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๙ มี.ค.๒๕๕๒ ได้พิจารณาเรื่องข้าราชการตำรวจ อุทธรณ์คำสั่ง ผกก.โชนได้ขอจากราชการฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และระงับคดีข้อหาอย่างร้ายแรง กรณีทำหน้าที่เปรียบเทียบปรับแล้วเบียดบังเอาเงินค่าปรับไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวคนหรือผู้อื่น โดยวิธีเขียนตัวเลขและตัวอักษรจำนวนเงินค่าปรับลงในใบเสร็จรับเงินฉบับต้นฉบับมีจำนวนเงินน้อยกว่าจำนวนเงินค่าปรับตามใบเสร็จรับเงินฉบับต้นฉบับที่ออกให้ผู้ถูกจับที่ชำระเงินค่าปรับแล้วก็เบียดบังเอาเงินส่วนต่างไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว จึงมีมติตั้งข้อสังเกตให้ ดร. กำหนดมาตรการกำกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบและการเขียนใบเสร็จรับเงิน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิดในลักษณะดังกล่าวอันจะเป็นสาเหตุให้เกิดการเสียหายแก่ทางราชการ

คร. พิจารณาล้วนเห็นว่า ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๘ ได้วางแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบคดีอาญา ไว้อย่างละเอียดและรัดกุม ได้กำหนดให้พนักงานสอบสวนผู้ทำการเปรียบเทียบจะต้องเป็นผู้ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ต้องหา และจะต้องบันทึกลงรายงานประจำวันเป็นรายคดีหรือรวมกันหลายๆ คดีก็ได้ โดยให้ปรากฏเลขคดีของผู้ต้องหา ชื่อหา จำนวนเงินที่เปรียบเทียบและอื่นๆ เช่นในคดีที่อาจมีการเรียกค้ำประกันกันได้ และให้พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานตำรวจเป็นผู้รับผิดชอบตรวจสอบการลงเลขคดีเปรียบเทียบและรายการต่างๆ ในแบบพิมพ์การเปรียบเทียบ ตลอดจนใบเสร็จรับเงินที่ถูกตั้งข้อสงสัยให้พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานตำรวจแต่ละคน นำบันทึกการเปรียบเทียบคดีอาญามาอยู่ในความระมัดระวังเป็นพิเศษ

(ปัจจุบัน ผกช., ศวช., ศว.) หากพนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาในสถานีตำรวจ ได้ถือปฏิบัติตามระเบียบฯ โดยเคร่งครัดก็จะทำให้การทุจริตของเจ้าหน้าที่ในลักษณะนี้ไม่เกิดขึ้น และจะไม่เกิดความเสียหายต่อทางราชการ

ดังนั้น เพื่อให้การเปรียบเทียบของพนักงานสอบสวนและได้รับชำระเงินของพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับเงิน เป็นไปอย่างถูกต้อง และไม่ให้เกิดการเสียหายแก่ทางราชการและ ตร. ขึ้นอีก จึงกำหนดแนวทางการดำเนินการของผู้เกี่ยวข้องไว้ดังต่อไปนี้

๑. ให้พนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับเงินทำการตรวจสอบความถูกต้องรายละเอียดของรายการและจำนวนเงินที่ปรากฏในใบเสร็จรับเงินทั้งฉบับฉบับและสำเนา ก่อนลงชื่อในใบเสร็จรับเงินทุกครั้ง

๒. ให้พนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับเงินทำการตรวจสอบและส่งเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเมื่อพื้นที่ที่ตรวจสอบหลักนั้นหรือวันนั้นๆ

๓. ให้ผู้บังคับบัญชาระดับ รอง ผกก.สส. และ ผกก.หรือ หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงาน ตรวจสอบบันทึกการเปรียบเทียบ และ/หรือเอกสารการส่งเงินของพนักงานสอบสวนหรือของเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับเงินแล้วแต่กรณี

๔. สถานีตำรวจใดที่มีปริมาณการเปรียบเทียบจำนวนมากให้หัวหน้าสถานีตำรวจจัดให้มีพนักงานสอบสวน. เปรียบเทียบ และ/หรือบริการประชาชนในช่วงเวลากลางวัน ตั้งแต่ ๐๖.๐๐ น. - ๑๘.๐๐ น. ตามความจำเป็นและความเหมาะสมของแต่ละสถานี

๕. ให้ผู้บังคับบัญชาประเมินการกระทำของพนักงานสอบสวน เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับเงิน และผู้เกี่ยวข้องถือปฏิบัติเกี่ยวกับงานเปรียบเทียบ คดีอาญาและการรับเงินอย่างเคร่งครัดตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๕ การเปรียบเทียบ คดีอาญาและหนังสือสั่งการฉบับนี้ หากมีกรณีการกระทำผิดเกิดขึ้นให้พิจารณาโทษผู้กระทำผิดและผู้บังคับบัญชาที่รับผิดชอบตามสมควรแก่กรณีต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติ โดยเคร่งครัด

พล.ร.อ.

8 m n 5

(ธานี สมบูรณ์ทรัพย์)

รอง พล.ตร.รท.สบ.๑๕.

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

478

ส่วนราชการ

ตร.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๔๖๖๖

ที่ ๐๐๑๑.๖๖/ว ๓๐๐

วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง กำหนดแนวทางปฏิบัติของเจ้าพนักงานจราจรและเจ้าพนักงานตำรวจบนทางพิเศษและทางหลวง

เรียน จชบ., รอง ผบ.ตร. หรือผู้แทนเทียบเท่า

รอง จชบ., ผู้ช่วย ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

เพื่อโปรดทราบ

มพบ.๒., ก., ๓.๑-๕, พชต. และ จชต. (มพบ.๒.)

ตามหนังสือ ตร.ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๑.๖๖/ว ๔๔ ลง ๓๐ ต.ค. ๒๕๕๔ ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติของเจ้าพนักงานจราจรและเจ้าพนักงานตำรวจบนทางพิเศษและทางหลวง ตามประกาศ ตร. เรื่อง การกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๕๔ โดยกำหนดให้ ก.๑๘ บก.ทล. รับผิดชอบควบคุมดูแล จัดการจราจร สอดส่องและเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายจราจรทางบกและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจราจรในทางหลวงพิเศษหมายเลข ๙ และทางหลวงพิเศษหมายเลข ๕ ยกเว้นทางพิเศษ ตั้งแต่กิโลเมตรที่ ๑ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จนถึงกิโลเมตรที่ ๒๒ สะพานกาญจนาภิเษก (ตามแนวถนนวงแหวนรอบใต้ (บางพลี-สุขสวัสดิ์) ถึงกิโลเมตรที่ ๒๒ สะพานกาญจนาภิเษก) ตำบลบางจาก อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นทางพิเศษที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ไม่ใช่ทางหลวงพิเศษ ตามประกาศ ตร. ดังกล่าวข้างต้นแล้วนั้น

เนื่องจากการปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวมีปัญหาข้อขัดข้องบางประการเกี่ยวกับการควบคุม ดูแล จัดการจราจรและการสอบสวนคดีในทางหลวงพิเศษ ทางหลวง และทางพิเศษ ดังนั้น เพื่อให้การควบคุม ดูแล จัดการจราจรบนทางยกระดับตามแนวพระราชดำริฯ ทางหลวงพิเศษ ทางหลวงและทางพิเศษ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเกิดความสะดวกแก่ประชาชนมากที่สุด จึงมีคำสั่งให้ปฏิบัติ ดังนี้

๑. ทางยกระดับตามแนวพระราชดำริฯ และทางพิเศษที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ บก.จร. รับผิดชอบการควบคุม ดูแล จัดการจราจร รวมทั้งมีอำนาจสอบสวนคดีจราจรทางบก และเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก หากไม่สามารถเปรียบเทียบปรับได้ให้สอบสวนคดีนั้นต่อไปจนเสร็จสิ้น

๒. ทางพิเศษที่พาดผ่านพื้นที่จังหวัดใดแล้วแต่ยังไม่ถึงด่านตรวจท้องที่นั้นๆ รับผิดชอบการควบคุม ดูแล จัดการจราจร รวมทั้งมีอำนาจสอบสวนคดีจราจรทางบก และเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก หากไม่สามารถเปรียบเทียบปรับได้ให้สอบสวนคดีนั้นต่อไปจนเสร็จสิ้น

๓. ทางหลวงพิเศษหมายเลข ๙ และทางหลวงหมายเลข ๙ ตั้งแต่กิโลเมตรที่ ๑ แขวง/เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ถึงกิโลเมตรที่ ๑๒๕+๕๐๐ ตำบลบางพลี อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ซึ่งบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๙ รวมทางแยกในบรรจบทางหลวงหมายเลข ๓๔ (บางบัว) ตั้งแต่กิโลเมตรที่ ๑ ถึงกิโลเมตรที่ ๔ + ๔๐๐ ตำบลบางบัว อำเภอบางละมุง จังหวัดฉะเชิงเทรา และทางแยกเข้าท่าเรือแหลมฉบัง ตั้งแต่กิโลเมตรที่ ๐ ถึงกิโลเมตรที่ ๕+๐๓๑ ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี รวมทั้งทางแยกเข้าสุรินทร์ กิโลเมตรที่ ๐ ถึงกิโลเมตรที่ ๓+๒๒๔ (ทางแยกต่างระดับสุรินทร์) ตำบลหนองช้างจอ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ให้ ก.๑๘ บก.ทล.

/รับผิดชอบ...

รับผิดชอบการควบคุม ดูแล จัดการจราจร รวมทั้งมีอำนาจสอบสวนคดีจราจรทางบก และเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก หากไม่สามารถเปรียบเทียบปรับได้ ให้สอบสวนคดีนั้นต่อไปจนเสร็จสิ้น

๔. ทางหลวงพิเศษหมายเลข ๙ ถนนวงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร ให้ดำเนินการ ดังนี้

๔.๑ ทางหลวงพิเศษหมายเลข ๙ ตามแนวนวงแหวนตะวันออก (บางปะอิน-บางพลี) ตั้งแต่กิโลเมตรที่ ๐ ตำบลพยอม ตำบลวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ถึงกิโลเมตรที่ ๒๓ ตำบลบางแก้ว ตำบลบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ให้ กก.๘ บก.พล. รับผิดชอบการควบคุม ดูแล จัดการจราจร รวมทั้งมีอำนาจสอบสวนคดีจราจรทางบก และเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก หากไม่สามารถเปรียบเทียบปรับได้ ให้สอบสวนคดีนั้นต่อไปจนเสร็จสิ้น

๔.๒ ทางหลวงพิเศษหมายเลข ๙ ตามแนวนวงแหวนตะวันตก (บางขุนเทียน-บางบัวทอง-บางปะอิน) ตั้งแต่กิโลเมตรที่ ๑๓+๘๐๐ ถึงกิโลเมตรที่ ๘๑+๘๕๕ ตำบลเชียงรากน้อย อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งบรรจบกับทางหลวงหมายเลข ๑ ให้ กก.๘ บก.พล. รับผิดชอบการควบคุม ดูแล จัดการจราจร และเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก หากไม่สามารถเปรียบเทียบปรับได้ ให้สอบสวนคดีนั้นต่อไปจนเสร็จสิ้น

๔.๓ ทางหลวงพิเศษหมายเลข ๙ ตามแนวนวงแหวนตะวันตก (บางเขน-บางบัวทอง-บางปะอิน) ตั้งแต่กิโลเมตรที่ ๐ (เชิงสะพานกษัตริย์ศึก) ตำบลบางจาก อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ถึงกิโลเมตร ที่ ๑๓+๗๐๐ แขวง/เขต บางบอน กรุงเทพมหานคร ซึ่งบรรจบกับทางหลวงพิเศษหมายเลข ๙ ตามแนวนวงแหวนตะวันตก (บางขุนเทียน บางบัวทอง บางปะอิน) ให้ บก.จร. รับผิดชอบการควบคุม ดูแล จัดการจราจร รวมทั้งมีอำนาจสอบสวนคดีจราจรทางบกและเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก หากไม่สามารถเปรียบเทียบปรับได้ ให้สอบสวนคดีนั้นต่อไปจนเสร็จสิ้น

๕. ทางคู่ขนานของทางหลวงพิเศษหมายเลข ๗ ทางหลวงหมายเลข ๗ และทางหลวงพิเศษหมายเลข ๙ และทางหลวงหมายเลข ๙ ทั้งขาออกและขาเข้าในบางกรณีใช้เป็นทางคู่ขนานของทางหลวงพิเศษหมายเลข ๓ ทางหลวงหมายเลข ๓ ทางหลวงพิเศษหมายเลข ๙ และทางหลวงหมายเลข ๙ คือ

๕.๑ ทางคู่ขนานขาออกของทางหลวงพิเศษหมายเลข ๗ ทางหลวงหมายเลข ๗ เป็นทางหลวงหมายเลข ๓๗๐๑ คือ ทางคู่ขนานฝั่งขาออกด้านซ้ายทาง ตั้งแต่ ถนนศรีนครินทร์-ถนนสุขุมวิท

๕.๒ ทางคู่ขนานขาเข้าของทางหลวงพิเศษหมายเลข ๗ ทางหลวงหมายเลข ๗ เป็นทางหลวงหมายเลข ๓๗๐๒ คือ ทางคู่ขนานฝั่งขาเข้าด้านขวาทาง ตั้งแต่ ถนนสุขุมวิท-ถนนศรีนครินทร์

๕.๓ ทางคู่ขนานขาออกของทางหลวงพิเศษหมายเลข ๓ ทางหลวงหมายเลข ๙ เป็นทางหลวงหมายเลข ๓๗๐๓ คือ ทางคู่ขนานฝั่งขาออกด้านซ้ายทาง ตั้งแต่ บางแค-บางบัวทอง

๕.๔ ทางคู่ขนานขาเข้าของทางหลวงพิเศษหมายเลข ๙ ทางหลวงหมายเลข ๙ เป็นทางหลวงหมายเลข ๓๗๐๔ คือ ทางคู่ขนานฝั่งขาเข้าด้านขวาทาง ตั้งแต่ บางบัวทอง-บางแค

ทั้งนี้ ทางคู่ขนานตามข้อ ๕.๑-๕.๔ ทั้ง ๔ เส้นทาง จึงไม่อยู่ในเขตพื้นที่ปกครองและเขตอำนาจสอบสวนของ กก.๘ บก.พล. จึงให้สถานีตำรวจท้องที่รับผิดชอบดำเนินการควบคุม ดูแล จัดการจราจร รวมทั้งมีอำนาจสอบสวนคดีจราจรทางบก และเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

๖. ทางหลวงอื่นๆ นอกจากทางหลวงที่กล่าวในข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ ให้สถานีตำรวจท้องที่หรือสถานีตำรวจทางหลวง มีอำนาจสอบสวนเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

/ภายในเขต...

ภายในเขตอำนาจได้ทุกกรณี หากผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมเปรียบเทียบปรับก็ให้สถานีตำรวจท้องที่ หรือ สถานีตำรวจทางหลวงมีอำนาจสอบสวนนั้นต่อไปจนเสร็จสิ้นแล้วแต่กรณี ส่วนการสอบสวนคดีจราจรทางบก ให้อยู่ในอำนาจการสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรท้องที่เท่านั้น

อำนาจหน้าที่การเปรียบเทียบปรับทั้งของสถานีตำรวจท้องที่ หรือ สถานีตำรวจทางหลวง ให้คำนึงถึงการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการเลือกสถานที่ชำระค่าปรับเป็นสำคัญ

๗. การสอบสวนคดีอาญาทั่วไปและการสอบสวนขั้นสุดรูปคดีฯ ให้พนักงานสอบสวนท้องที่เป็นผู้รับผิดชอบการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๘. กรณีมีปัญหาการจราจรที่เป็นเหตุจู่-ไปเร่งด่วนในพื้นที่รับผิดชอบของ บก.ทล. ถ้าเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่พบเหตุดังกล่าวก่อน ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ดำเนินการจัดการจราจรในเบื้องต้น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน แล้วรีบแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ บก.ทล. โดยเร็วเพื่อให้รับตัวครอบต่อไป

๙. คดีจราจรทางบก หมายถึง คดีที่กล่าวหาว่าผู้ใดขับรถ (ตามกฎหมายบัญญัติจราจรทางบก) ในทาง (ตามกฎหมายบัญญัติจราจรทางบก) โดยประมาท (ตามกฎหมายอาญา) เป็นเหตุให้ทรัพย์สินผู้อื่นได้รับความเสียหาย และ/หรือผู้ที่ไม่ได้รั้อับตรรกแก่กายหรือจิตใจ และ/หรืออับตรรกสายตาส และ/หรือถึงแก่ความตาย ซึ่งเป็นการผิดตาม พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๔), ๑๕๗ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗๑, ๓๐๐ และมาตรา ๒๗๑

๑๐. การเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก ได้แก่ การเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายจราจรทางบก กฎหมายขนส่ง กฎหมายรถยนต์

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.

๒๐๓ อังคาร

(เอก อังสนานนท์)

รอง ผบ.ตร.ปตร.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ๓๖.

โทร. ๐ 2255 3406

ที่ ๐๐31.212/ 4197

วันที่ ๑๙ กันยายน 2550

เรื่อง กรมบัญชีกลางตอบชี้แจงหรือเงินค่าปรับตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

ผบ.น., ก.1-9, ก., สดม., 18, สนอ., สยล., ศยต., กบ.ส. และ จศ.

ด้วย ดร. มีหนังสือ ที่ รช ๐๐31.212/6710 ลง 12 ธ.ค. 2549 พิจารณารายงาน
เกี่ยวกับเงินค่าปรับที่ศาลสั่งให้ผู้กระทำความผิดตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ว่ามีสิทธิ
ขอรับเงินค่าปรับเพื่อไปใช้จ่ายเป็นเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามข้อบังคับ
กระทรวงการคลังว่าด้วยการนำเงินค่าปรับก่อนนำส่งคลัง พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติมให้หรือไม่
เนื่องจากตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 มาตรา 74 วรรคหก บัญญัติว่า "ค่าปรับที่เบียดเบียน
ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่นโดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน"

กรมบัญชีกลาง ได้มีหนังสือ ที่ กค 6408.3/8711 ลง 25 ก.พ. 50 ดล. ว่าขอหารือ
ของ ดร. ว่าได้นำเสนอกระทรวงการคลังพิจารณาแล้วให้ความเห็นว่า เมื่อ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร
พ.ศ. 2522 มีได้บัญญัติให้เงินค่าปรับตามคำพิพากษาของศาลให้ตกเป็นขององค์การปกครองท้องถิ่น
ดังนั้น ค่าปรับตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการเปรียบเทียบ ให้ตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่น
ตามมาตรา 74 วรรคหก ดังนั้น สำนักงานศาลยุติธรรมสามารถหักเงินค่าปรับตามคำพิพากษาของ
ศาลตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ส่งให้แก่ส่วนราชการเจ้าของเงินรายได้ซึ่งได้ดำเนินการ
ตามกฎหมายอันได้นำเงินค่าปรับดังกล่าว เพื่อไปใช้จ่ายเป็นเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่าย
ในการดำเนินงานตามบัญชีข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการนำเงินค่าปรับก่อนนำส่งคลัง พ.ศ.
2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จึงลงมาเพื่อทราบ และแจ้งให้ผู้ได้บังคับบัญชาทราบเพื่อดำเนินการในส่วนที่
เกี่ยวข้อง

พล.ต.อ.

(พัชราภรณ์ วงษ์สุวรรณ)

รอง ผบ.ตร. 179.ผบ.ตร.

ที่ กค 0409.3/18.111

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6, เขตปทุมวัน 10135

15 กรกฎาคม 2550

เลขรับ

วันที่ 1 มิ.ย. 2550

เวลา

เรื่อง: สอบข้อหารับเงินค่าปรับตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ที่ได้รับชำระค่าปรับจาก

เรียน: ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

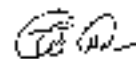
อ้างถึง: หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 0031.212/6710 ลงวันที่ 12 ธันวาคม 2549

ตามที่ขอหารือว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีสิทธิขอรับเงินค่าปรับที่ศาลสั่งปรับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 เพื่อไปใช้จ่ายเป็นเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการหักเงินค่าปรับก่อนนำส่งคลัง พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่ เนื่องจากมาตรา 74 วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 มีบัญญัติว่า "ค่าปรับที่เปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือเป็นของราชการส่วนท้องถิ่น โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน" ความละเอียดดังกล่าวแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางได้นำเสนอขอกระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า เมื่อพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 มีไว้บัญญัติให้เงินค่าปรับตามกฎหมายของเทศบาลเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกระทรวงการคลังได้กำหนดข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการหักเงินค่าปรับก่อนนำส่งคลัง พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม อันมีไว้ให้สำนักงานศาลยุติธรรมหักเงินค่าปรับตามกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว กระทรวงการคลังจึงขอเงินรายได้ ดังนั้น กรณีที่ขอ ส่วนราชการหักเงินรายได้ ซึ่งให้ดำเนินการตามกฎหมายอันได้แก่เงินค่าปรับดังกล่าว ก็มีสิทธิขอรับเงินค่าปรับไว้เพื่อนำไปใช้จ่ายเป็นเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามข้อบังคับกระทรวงการคลังข้างต้นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ นฤมล ภิญโญ)

ที่ปรึกษาด้านการคลังและบริหารการคลัง
 ข้าราชการพลเรือน ชั้นที่ 1/พิเศษ

สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง - อาคาร 100 ปี

กรมบัญชีกลาง และ จ.ป.อ. (อาคาร 100 ปี)

โทร. 0 2273 9007

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ..... โทร. ๐ ๒๕๐๕ ๖๖๓๕
ที่ ๐๖๓๓๖๕/ ๑๕๕ ..... วันที่ ๓๗ มกราคม ๒๕๕๕
เรื่อง การเปรียบเทียบผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการทุจริตโดยประมวล เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ

ผ.ช.บ., ๑.๑ - ๙, ๙๓๓, ก., ๙๓๔, กม.ค. และ จ.ร. (พ.น.จ.ร.)

ด้วย สดส.รายงานผลการตรวจสอบตามแผนการตรวจสอบประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ และ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งได้ดำเนินการตรวจสอบด้านการเงิน การบัญชี การพัสดุ และการปฏิบัติตามกฎหมาย พบว่าการปฏิบัติงานของหน่วยรับตรวจไม่เป็นไปตามระเบียบเกี่ยวกับเงินรายได้ชั้นต้นและเงินส่วนแบ่งค่าปรับตามกฎหมาย กล่าวคือ โศกต.กระทำ ความผิดฐานทุจริตโดยประมวลเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ อันเป็นความผิดตาม พ.ร.บ. จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓(๕), ๑๕๗ และ ป.อาญา มาตรา ๓๔๐ อันเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ซึ่งตาม ป.อาญา มาตรา ๕๐ บัญญัติให้ใช้กฎหมายบท ที่มีโทษหนักที่สุดลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด กรณีดังกล่าวความผิดตาม ป.อาญา มาตรา ๓๔๐ เป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดแต่พนักงานสอบสวนให้ทำการเปรียบเทียบปรับตาม พ.ร.บ. จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓(๕), ๑๕๗ โดยไม่เปรียบเทียบปรับตาม ป.อาญา มาตรา ๓๔๐ หรือเปรียบเทียบปรับตาม ป.อาญา มาตรา ๓๔๐ แต่บันทึกการเปรียบเทียบคดีไว้ในสมุดบันทึกและสำนวนคดีเปรียบเทียบประมวลคดีรวมผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก จึงทำให้อัตราค่าปรับเงินเพื่อส่งเงินรายได้แผ่นดินและเงินกองทุนเพื่อการสืบสวนและสอบสวนคดีอาญาน้อยกว่าที่ควรจะเป็น

๓. พิจารณาดังเห็นว่า กรณีการกระทำอันเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทกฎหมายบัญญัติให้ใช้บทที่มีโทษหนักที่สุดลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด ตาม ป.อาญา มาตรา ๕๐ จึงให้พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดฐานทุจริตโดยประมวลเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ตาม ป.อาญา มาตรา ๓๔๐ ซึ่งมีอัตราโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และบันทึกการเปรียบเทียบคดีไว้ในสมุดบันทึกและสำนวนคดีเปรียบเทียบประมวลคดีอาญาทั่วไป เพื่อให้ระบุไว้ในบันทึกการเปรียบเทียบมาทางสอบสวนปรากฏว่าผู้ต้องหาไม่มีความผิด พ.ร.บ. จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓(๕), ๑๕๗ และ ป.อาญา มาตรา ๓๔๐ ประกอบ ป.อาญา มาตรา ๕๐ สำหรับการส่งเงินค่าเปรียบเทียบให้ทางตุลาการระเบียบว่าด้วยการนี้โดยเฉพาะ ทั้งนี้ให้ทำชั้นการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนโดยเคร่งครัด หากพบว่ามีการผิดพร่องให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

ทส.ต.๓

๒๐๓

(เอก อังสนานนท์)

รอง ผบ.ตร.ปรท.ผ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โทร. 0-2205-5456

ที่ 3004.6/ 10765

วันที่ 10 ตุลาคม 2546

เรื่อง แนวทางปฏิบัติของพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับการดำเนินคดีกับเจ้าของรถจักรยานยนต์
หรือยินยอมให้ผู้ไม่มีใบอนุญาตขับขี่นำรถไปแรงในทางโดยไม่ได้รับอนุญาต

ผบ.ช.ก., น., ก. 1-9, และ จต.

ผบก.สจร.

ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 64 ได้กำหนดลงโทษผู้ขับขี่รถ
ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับรถ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ และมาตรา 68 ได้ห้ามมิให้เจ้าของรถหรือคนขับรถยินยอมให้ผู้ซึ่งไม่มี
ใบอนุญาตขับรถ หรือผู้มีใบอนุญาตขับรถประเภทอื่นที่เข้าแทนกันไม่ได้เข้าขับรถของตนหรือรถ
ที่ตนเป็นคนขับหากฝ่าฝืนจะต้องรับโทษตาม มาตรา 60 ซึ่งระวางโทษจำคุกไม่เกินสองพันบาท
ปรากฏว่าในการสอบสวนคดีอาญาความผิดฐานแจ้งรถในทางโดยไม่ได้รับอนุญาต พนักงาน
สอบสวนไม่ได้ดำเนินคดีกับเจ้าของรถที่ยินยอมให้ผู้ซึ่งไม่มีใบอนุญาตขับขี่ ขับขี่รถนั้นๆ โดย
พนักงานสอบสวน มักจะทำการสอบสวนคดีจราจร เมื่อพบว่าผู้ต้องหาไม่มีใบอนุญาตขับขี่รถ
ก็จะทำการเปรียบเทียบปรับแล้วยุติคดี ซึ่งเป็นการปฏิบัติไม่ครบถ้วนตามกฎหมายบัญญัติไว้

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนในกรณีดังกล่าวถูกต้องครบถ้วน
และสัมฤทธิ์ผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเหตุเช่นเดียวกันเกี่ยวกับการ
จราจร จึงกำหนดให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้ละเอียดรอบคอบหาพบว่ามี
ผู้กระทำผิดในคดีจราจรนั้นไม่มีใบอนุญาตขับขี่รถให้ทำการสอบสวนและดำเนินการตามกฎหมาย
กับเจ้าของรถที่ยินยอมให้ผู้ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ ขับขี่รถนั้นด้วย

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนในสังกัดทราบ และถือปฏิบัติ
โดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.ท.

(ปิยะ เฉียนชูศรี)

รองฯ พล.ต.ท. ปรีชา พรหม

บทที่ 7

การผัดฟอง ผาก้าง

การอายัดตัวผู้ต้องหา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ทร.

โทร. ๒๕๒๙๕๘๘

ที่ ๐๖๑๐ / ๑๕๑๓๖

วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๒๗

เรื่อง กักขังพนักงานสอบสวนให้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อเร่งรัดการพิจารณาคดี

ผบช.ภ., ผบช.น., ผบ.ช.ภ.๑, ๕, ผบก.ตม และ ผบก.สภ.

เนื่องด้วยกระทรวงยุติธรรมได้จัดให้มีการสัมมนาเรื่อง "การเร่งรัดการพิจารณาคดี" ขึ้น โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบวนการยุติธรรมเข้าร่วมสัมมนาและกรมตำรวจได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมสัมมนาในครั้งนี้ด้วย ผลการสัมมนาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกรมตำรวจ เป็นเรื่องที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติของพนักงานสอบสวนในการส่งหมายให้พยาน ไปเบิกความ การไม่มาเบิกพยานศาล การฝากขัง และการไม่พอใจใส่ในการสอบสวนเมื่อมีการสั่งปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราว ซึ่งปัญหาต่างๆ ดังกล่าวเป็นสาเหตุที่ทำให้คดีล่าช้า กรมตำรวจจึงขอ กักขังพนักงานสอบสวนให้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อเร่งรัดการพิจารณาคดีดังต่อไปนี้

๑. การส่งหมายให้พยาน เมื่อพนักงานอัยการส่งหมายของศาลให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ ให้พนักงานสอบสวนรีบดำเนินการส่งหมายนั้นทันที กรณีที่พนักงานสอบสวนสั่งให้ตำรวจเป็นผู้นำส่ง ให้พนักงานสอบสวนติดตามผลว่าส่งให้ผู้รับให้หรือไม่ประการใด หากมีเหตุขัดข้องให้รีบรายงานเหตุขัดข้องให้พนักงานอัยการทราบ และให้พนักงานสอบสวนติดตามเร่งรัด ผลการส่งหมายแล้วแจ้งให้พนักงานอัยการทราบโดยเร็วก่อนวันนัดของศาล

๒. การไปเบิกความของพนักงานสอบสวน กรณีเมื่อศาลเลื่อนคดี หากวันนัดศาลนัดตรงกับวันที่พนักงานสอบสวนติดราชการ ซึ่งไม่สามารถจะไปศาลได้ หากศาลไม่ยกพนักงานสอบสวนให้พนักงานสอบสวนรายงานให้ศาลทราบในขณะนั้น เพื่อมิให้เกิดข้อผิดพลาดเพราะเหตุจากพนักงานสอบสวนและขอให้พนักงานสอบสวนเห็นความสำคัญของการไปศาลด้วย หากมีความจำเป็นไม่สามารถจะไปศาลในวันนัดได้ ให้รีบแจ้งเหตุให้ศาลทราบทันที โดยอาจแจ้งทางโทรศัพท์หรือแจ้งที่ศูนย์หน้าชั้นรับ

๓. การฝากขังผู้ต้องหาต่อศาลและการปล่อยชั่วคราว ซึ่งเป็นเหตุให้คดีล่าช้า เพราะพนักงานสอบสวนขอฝากขังผู้ต้องหาต่อศาลเกินกำหนดระยะเวลา ๔๘ ชั่วโมงหรือ ๗๒ ชั่วโมงโดยไม่คำนึงว่ามีความจำเป็นหรือไม่ และเมื่อมีการอนุญาตให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราวก็ไม่รีบทำการสอบสวน

เมื่อมีการถกเถียงกันทำให้ต้องมาขอฝ่ายตรงต่อศาลทำให้คดีสำคัญ จึงให้พนักงานสอบสวนสืบปฏิบัติในการฝากขังต่อศาลเดิมกำหนดระยะเวลาดังกล่าวเมื่อมีเหตุจำเป็นจริง ๆ และการวินิจฉัยคดีให้ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวแล้ว ให้พนักงานสอบสวนรีบเร่งทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว

๔. กรณีที่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในคดีเรื่องใดย้ายไปดำรงตำแหน่งประจำที่อื่น เมื่อมีการขอเปลี่ยนคดีให้พนักงานสอบสวนคนใหม่ดำเนินการแทน ให้พนักงานสอบสวนคนใหม่สนใจและเข้าใจในคดีที่ตนได้รับมอบหมาย และดำเนินการให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว หากมีการสืบสวนหาตัวคนร้ายก็ให้ดำเนินการต่อไป

๕. กรณีที่เรือนจำย้ายผู้ต้องขังและขอความร่วมมือ เพื่อขอฝากขังเจ้าหน้าที่ตำรวจจาก ส.น. หรือ ส.ก. ได้ ให้ตำรวจตระเวนชายแดน หรือผู้รักษาราชการแทน หรือผู้ปฏิบัติราชการแทนพิจารณาให้ความร่วมมือโดยส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจไปช่วยทุกครั้ง

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติโดยเคร่งครัด

(ลงชื่อ) พล.ต.ท. สุทัศน์ สุชุมวาท

(สุทัศน์ สุชุมวาท)

รอง ข.ตร.ปฏิบัติราชการแทน ข.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี กรมตำรวจ

โทร. ๒๕๑๑๐๔๘

ที่ กคกค.๓ / ๙๓๖๖

วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๑

เรื่อง ใ้กำกับการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องรับผิดชอบ

ผบ.ช.๓.๒.๑ - ๙ และหน่วยขึ้นตรงต่อ ตร. ที่มีหน้าที่สอบสวนคดีอาญา

ในการสัมมนาเกี่ยวกับการประสานงานในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งกระทรวงยุติธรรม และสำนักงานอัยการได้ร่วมกันจัดขึ้น ณ สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการ ระหว่างวันที่ ๒๓ - ๒๕ กันยายน ๒๕๓๑ เพื่อหาข้อยุติในปัญหาต่าง ๆ ร่วมกันนั้น ปรากฏว่ามีประเด็นปัญหาหลายเรื่องที่มีระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือแจ้งความของ ตร. หรือ มท. ให้ถือปฏิบัติอยู่แล้ว แต่ปรากฏว่าพนักงานสอบสวนบางท่านไม่ถือปฏิบัติ

ฉะนั้น จึงให้สั่งกำชับพนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องรับผิดชอบคดีอาญาให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด อย่าให้เกิดความผิดพลาดขึ้นอีก ดังนี้

๑. ให้ประธานศาลฎีกาเข้าใจรับพยานและปฏิบัติตามหนังสือ มท. ที่ ๑๒๑๕๗/๒๕๓๑ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๓๑ บังคับโดยเคร่งครัด ตร.ก. ๘๘/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๓๔ ในกรณีพนักงานอัยการขอให้ศาลออกหมายนัดพยานมาเบิกความในวันเดียวกันมากเกินไปจนไม่สามารถสืบพยานได้ทุกราย ทำให้พยานเสียเวลา

๒. การฟ้องคดีล่าช้าโดยผู้ต้องหาหรือจำเลยให้การรับสารภาพควรทำได้รวดเร็ว และสืบพยานทันทีในวันเดียวกัน แต่การฟ้องล่าช้าดังกล่าวการสอบสวนปากคำพยานและการดำเนินคดีต่างๆ มักจะกระทำโดยไม่ละเอียดรอบคอบ ทำให้เกิดข้ออุปสรรคและผิดพลาดในเชิงคดีหาผู้ต้องหาให้การรับสารภาพขึ้นศาล จึงให้พนักงานสอบสวนแจ้งระมัดระวังและถือปฏิบัติในเรื่องนี้ ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๘ บทที่ ๕ ข้อ ๒๔๘ โดยเคร่งครัดและให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด

๓. ให้พนักงานสอบสวนรีบทำการสอบสวนและส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการโดยเร็ว โดยให้ถือปฏิบัติตามคำสั่ง มท.ที่ ๒๐๖๓/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๐๐ และบันทึก ตร.ที่ ๑๕๐๑ (ส) /๑๔๖๖/๒๖ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๒๖ โดยเคร่งครัด และให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นควบคุมดูแลอย่าให้เกิดการล่าช้าต่อไป

๔. การอาศัยตัวผู้ต้องขังจังหวัดอื่นฯ ให้พนักงานสอบสวนรีบดำเนินการแจ้งข้อหาโดยมิชักช้า ให้ปฏิบัติตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๖ บพที่ ๑๓ และหากผู้ต้องหาให้การรับสารภาพว่า ได้กระทำความผิดในคดีอื่น ๆ ซ้ำและต่างที่ซึ่ง ให้พนักงานสอบสวนที่ผู้ต้องหาถูกจับครั้งแรกรีบดำเนินการแจ้งให้พนักงานสอบสวนในคดีอื่น ๆ ทำการกักตัวผู้ต้องหาโดยด่วน ทั้งนี้โดยให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด

๕. เกี่ยวกับขมาภัยจังหวัดศาล เมื่อสถานีตำรวจได้รับหมายจับของศาล ให้รีบดำเนินการตามหมายจับให้ได้ผล

๖. เพื่อให้ศาลต้องปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พนักงานสอบสวนอย่ายื่นคำร้อง คำขอ หรือคำขอฝากขังเมื่อใกล้หมดเวลาราชการ

๗. การจับผู้ต้องหาภายในบริเวณศาล พบว่าในห้องที่นางแห่งเจ้าหน้าที่ตำรวจทำการจับกุมผู้ต้องหาในบริเวณศาล โดยปิดล้อมบริเวณศาลไว้และไม่แจ้งผู้พิพากษาหัวหน้าศาลให้ทราบล่วงหน้า ซึ่งเป็นการไม่สมควร ฉะนั้นในการดำเนินการครั้งต่อไปจึงให้ประสานงานกับทางศาลก่อน

๘. ปราบกฏีกา กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่รีบแจ้งความที่นายสมาน ให้ได้รับมอบหมายจากนางแจ้งแวนผู้เสียหาย ไม่จับกุมผู้กระทำความผิด ไม่แจ้งชี้แจงหากผู้ต้องหา ไม่ให้ผู้ต้องหาพาพยานความควบคุมตัวผู้ต้องหาไว้เกินความจำเป็นและไม่อนุญาตให้ติดสำเนาประจำวัน ทั้งที่ ตร ได้มีระเบียบเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวอยู่แล้ว จึงให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามระเบียบโดยเคร่งครัดและให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นควบคุมดูแลการปฏิบัติอย่างใกล้ชิด

๙. ให้พนักงานสอบสวนรีบทำการสอบสวนและสรุปสำนวนการสอบสวนเร็ว และสำหรับกรณีผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวนั้น ตร. เลขที่กันที่กที่ ๑๖๐๘.๗๖๒๑๒๒๒ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ถ้าจับได้เร่งรัดดำเนินการสอบสวนไปเร็ว จึงให้ถือปฏิบัติความบันทึกดังกล่าวโดยเคร่งครัด

๑๐. เรื่องการขอคู่สำนวนการสอบสวนนั้น ตามประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวข้องกับคดี ลักษณะ ๒๔ บพที่ ๑ ข้อ ๑ (๒) วรรคสอง ให้รักษาสำนวนการสอบสวนไว้เป็นความลับอย่างยิ่ง แต่ในทางปฏิบัติพนักงานสอบสวนมักไม่เข้าใจในระดับที่จะรักษาสำนวนการสอบสวนไว้เป็นความลับ ซึ่งอาจทำให้เป็นผลเสียต่อรูปคดี หากทางฝ่ายผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ทราบพยานหลักฐานสำคัญในคดี จึงให้พนักงานสอบสวนพึงระมัดระวังรักษาสำนวนการสอบสวนไว้เป็นความลับตามระเบียบดังกล่าวโดยเคร่งครัด และให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด

๑๑. ให้การขอประกันตัวผู้ต้องหาปรากฏเสมอว่าพนักงานสอบสวนที่มีอำนาจในการลงนามอนุมัติไม่อยู่หรือไม่ว่าง ทำให้เกิดความล่าช้าในการขอประกันตัว ทั้งเรื่องนี้ได้มีประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๓ บพที่ ๑ ข้อ ๑๘๒ และหนังสือ ตร.ที่ ๑๖๑๑/๒๕๕๖๔ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๖ ถ้าจับและซักซ้อมพยานเข้าใจได้แล้ว จึงให้พนักงานสอบสวนและผู้มีอำนาจลงนามอนุญาตปล่อยชั่วคราวโดยปฏิบัติตามระเบียบและหนังสือ ตร.ดังกล่าวโดยเคร่งครัด

๑๒. ให้พนักงานสอบสวนและผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตปล่อยชั่วคราวรับพิจารณาสำร้องขอปล่อยชั่วคราวนอกเวลาปฏิบัติราชการหรือไม่วันหยุดราชการตามที่ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับ กติ ๓๗ หมวด ๗ บทที่ ๑ ยี่สิบ ๑๘๒ และหนังสือ ตร.ที่ ๐๖๑๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๖ ให้ กำนันและสักขีพยานความเข้าใจไว้แล้วโดยพร่งครัด

๑๓. คำร้องขอฝากขังของพนักงานสอบสวน ให้แจ้งรายละเอียดของสภาพการกระทำผิด ข้อหาและพฤติการณ์แห่งคดีเพื่อให้ศาลใช้ดุลยพินิจในการสั่งคำร้องอนุญาตปล่อยชั่วคราวได้ ทั้งนี้โดยให้ถือ ปฏิบัติตามหนังสือ ตร.ที่ ๐๕๐๓ (ก) / ๑๐๗ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๖ และให้พนักงานสอบสวนแจ้ง ในคำร้องขอฝากขังว่าจะคัดค้านการประกันหรือไม่ด้วย

(ลงชื่อ) พลตำรวจโท แสง วีระสวัสดิ์

(แสง วีระสวัสดิ์)

รอง ผ.ตร.(ป.) นวท.๒๕๖

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0-2205-3486

ที่ 0004.6/ 9510

วันที่ 16 กันยายน 2546

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการอายัดตัวผู้ต้องหา

ผบชน., ท., ภ. 1-9, ปล., สทผ., ส. และ จตร.

ผบก.สบส.

ด้วยปรากฏว่า การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับการอายัดตัวผู้ต้องหาในปัจจุบันมีปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากการอายัดตัวผู้ต้องหาที่ผ่านมา พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามมาตรา 136 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กล่าวคือ เป็นกรณีที่พนักงานสอบสวนจัดการให้จับหรือควบคุมผู้ต้องหาหรือบุคคลใด ซึ่งระหว่างการสอบสวนปรากฏว่าเป็นผู้กระทำความผิด บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 11) มีความเห็นว่า กรณีตามมาตรา 136 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดังกล่าว ไม่ถือเป็นเหตุจำเป็นอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เจ้าพนักงานมีอำนาจจับได้โดยไม่มีหมายตามมาตรา 237 วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเจ้าพนักงานจะต้องขออนุญาตจับจากศาลเสียก่อน

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการอายัดตัวผู้ต้องหาเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติดังนี้

1. กรณีพนักงานสอบสวนจำเป็นต้องได้ตัวผู้ต้องหาซึ่งถูกคุมขังในคดีอื่นไว้เพื่อสอบสวนดำเนินคดีในอีกคดีหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนที่มีหนังสือแจ้งไปยังสถานที่คุมขัง ผู้ต้องหา เช่น เรือนจำ สถานีตำรวจ หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่คุมขังผู้ต้องหาว่าผู้ต้องหาดังกล่าวเป็นบุคคลที่พนักงานสอบสวนต้องการได้ตัวไว้เพื่อสอบสวนดำเนินคดี ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นด้านรับสถานที่คุมขัง อันจะเป็นประโยชน์ในการคุมขังผู้ต้องหา การพิจารณาปล่อยชั่วคราวหรือคัดค้านการปล่อยชั่วคราว

2. ให้พนักงาน...

- 2 -

2. ให้พนักงานสอบสวนที่ต้องการได้ตัวผู้ต้องหาซึ่งถูกคุมขังในคดีอื่น
รับดำเนินการขอให้ศาลออกหมายจับ หลังจากศาลออกหมายจับแล้วให้รับมีหนังสือ
ขออายัดตัวผู้ต้องหาพร้อมกับส่งสำเนาหมายจับไปยังสถานที่คุมขังผู้ต้องหาโดยเร็ว

3. ในกรณีที่ศาลไม่ออกหมายจับผู้ต้องหาซึ่งถูกคุมขังในคดีอื่นไม่จำด้วยเหตุ
ใด ๆ พนักงานสอบสวนไม่สามารถมีหนังสือขออายัดตัวผู้ต้องหาได้ หากผู้ต้องหาได้รับการ
ปล่อยจากสถานที่คุมขัง และพนักงานสอบสวนยังมีความจำเป็นต้องได้ตัวผู้ต้องหา ดังกล่าว
ไว้เพื่อสอบสวนดำเนินคดี ให้พนักงานสอบสวนออกหมายเรียกผู้ต้องหา หากผู้ต้องหาไม่มา
ตามหมายเรียกหรือตามนัดโดยไม่มีข้อแก้ตัวอันควรก็ดี ได้หนีไปก็ดี จึงร้องขอต่อศาลให้
ออกหมายจับต่อไป

4. ให้พนักงานสอบสวนรับสอบสวนดำเนินคดีกับผู้ต้องหาซึ่งถูกคุมขังในคดี
อื่นให้แล้วเสร็จโดยไม่ต้องรอให้สิ้นโทษในคดีเดิมก่อน และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการโดยเจ้า
การส่งสำนวนคดีที่ผู้ต้องหาบางคนถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลอื่น ให้ถือปฏิบัติ
ตามหนังสือที่ 0004.6/10615 ลง 27 ส.ค.2545 การส่งสำนวนคดีที่ผู้ต้องหาถูกคุมขัง
อยู่ในคดีอื่นที่เรือนจำซึ่งอยู่ในเขตอำนาจศาลอื่น ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือที่ 0004.6/6167
ลง 20 พ.ค.2545

5. ในระหว่างที่ผู้ต้องหาอายุใดถูกคุมขังอยู่ เมื่อพนักงานสอบสวนเห็นว่า
ไม่จำเป็นต้องขังผู้ต้องหาอายุใดไว้ระหว่างการสอบสวนในคดีที่ขออายัด เช่น ในคดีความผิด
ต่อส่วนตัว เมื่อได้ถกกันคำร้องทุกข์หรือยอมความกันโดยถูกต้องตามกฎหมายหรือคดีเล็กน้อย
ตามมาตรา 37 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงานสอบสวนรับมี
หนังสือขอถอนการอายัดตัวผู้ต้องหาดังกล่าว ไปยังสถานที่ที่ขออายัดได้โดยด่วนที่สุด

6. ในกรณีที่การสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาอายุใด
หลังจากส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการแล้ว ให้พนักงานสอบสวนหมั่นติดตามผล
การสั่งคดีของพนักงานอัยการ จนกระทั่งพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ถูกอายัดต่อศาล
และเรือนจำ...

- 3 -

และเรือนจำได้รับหมายนัดพิจารณารองศาลนั้นแล้ว หรือพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาอาชญาแล้ว ให้พนักงานสอบสวนรีบนำหนังสือขอถอนอาชญาผู้ต้องหาดังกล่าวไปยังสถานที่ที่ขออาชญาไว้โดยด่วนที่สุด

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(จุฑาธิปไตย / ศิริวิวัฒน์จุฑาธิปไตย)

รอง ผ.บ.ตร. / ป.ร.ท.ต.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ศร.

โทร. ๐ ๒๒๐/๕ ๒๔๘๖

ที่ ๐๐๓๑.๒๔๕/ ๐๕๖๐๖

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เรื่อง รื้อปฏิบัติในการนำผู้ป่วยเข้ารับการตรวจที่สถาบันกัลยาณิราชนครินทร์

ศบข.ม., ร.๑ - ๕, ศษค. ก., ปส. และ สทผ.

ด้วย สถาบันกัลยาณิราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต มีหนังสือที่ ศธ ๐๔๐๔.๓๐๔/๕๕๕๕ ลง ๒๐ ต.พ.๒๕๕๒ แจ้งว่า สถาบันกัลยาณิราชนครินทร์ ได้ดำเนินการปรับปรุงวิธีปฏิบัติขั้นตอนในการนำผู้ป่วยมาเข้ารับการรักษาที่สถาบันกัลยาณิราชนครินทร์ใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับการทำงานในปัจจุบัน โดยกำหนดให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติในกรณีนำผู้ป่วยเข้ารับการตรวจที่สถาบันกัลยาณิราชนครินทร์ ดังนี้

๑. ต้องมีหนังสือส่งตัวที่ระบุชื่อหน่วยงานนำส่ง ชื่อ - สกุล ผู้ป่วย/ผู้ถูกส่งตรวจ คดีหมายเลขคดีค้างแดง (กรณีมีคดีผู้ป่วย/ผู้ถูกส่งตรวจ เป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย) เอกสารประกันตัว (กรณีมีประกันตัว) (ตามตัวอย่างหนังสือส่งตัว)

๒. ต้องมีหนังสือกำกับตัวที่สถานีตำรวจในพื้นที่ที่ตั้งของโรงพยาบาลจิต สถาบันตำรวจศาลแดง (กรณีไม่มีประกันตัว) โดยให้ทำหนังสือ ๓ ฉบับ ฉบับที่ ๑ ให้สถานีตำรวจศาลแดง ฉบับที่ ๒ ให้ทางสถาบันกัลยาณิราชนครินทร์เก็บเข้าแฟ้มผู้ป่วย ฉบับที่ ๓ ให้หน่วยงานนำส่ง (ตามตัวอย่างหนังสืออาชญากรรม)

๓. บัตรประชาชนหรือสำเนาบัตรประชาชนผู้ป่วย / ผู้ถูกส่งตรวจเพื่อตรวจสอบความเป็นบุคคล สิทธิการรักษาและหลักฐานในการเรียกเก็บค่ารักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลต้นสังกัด

๔. กรณีที่ส่งตรวจความประมาทกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔ ตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๓๕ (ในกรณีมีคดี) ให้ส่งพฤติกรรมการคดีแบบมาพร้อมหนังสือส่งตัว

๕. การให้บริการเครือข่ายด้านนิติเวช ทั้งที่เป็นหน่วยงานในสังกัดกรมสุขภาพจิตและโรงพยาบาลประจำจังหวัด มีดังนี้

๕.๑ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ และ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์

๕.๒ ภาคตะวันออก ได้แก่ โรงพยาบาลจิตเวชสระแก้วราชนครินทร์

๕.๓ ภาคใต้...

๕.๓ ภาคใต้ ได้แก่ โรงพยาบาลจิตเวชสงขลราชชนกรินทร์ และโรงพยาบาล
สวนสราญรมย์

๕.๔ ภาคเหนือ ได้แก่ โรงพยาบาลสวนปรุง และโรงพยาบาลจิตเวชนครสวรรค์
ราชชนกรินทร์

๕.๕ ภาคกลาง ได้แก่ สถาบันกัลยาณ์ราชชนกรินทร์ สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จ
เจ้าพระยา และ โรงพยาบาลศรีธัญญา

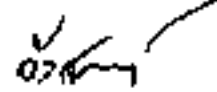
๕.๖ โรงพยาบาลประจำจังหวัดทุกแห่งในภูมิภาค

คร. พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อเป็นการให้ความร่วมมือกับสถาบันกัลยาณ์ราชชนกรินทร์
ในการนำผู้ป่วยเข้ารับ การตรวจวินิจฉัย ตรวจรักษา และปฏิบัติในไว้ในแนวทางเดียวกัน จึงกำหนดให้
พนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องถือปฏิบัติตามแบบและวิธีการข้างนี้ต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนสวนทรายและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.ท.

๒๐๓

(.เอก ชัยชนะเมษฐ์)

ผู้ว่าฯ ผบ.ตร./รท.ผบ.ตร.

ที่ สอ ๐๔๐๘.๕๐๑ / ๕๕๕๕

สถาบันกัลยาณราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต
๒๓ หมู่ ๔ แขวงทวีวัฒนา เขตทวีวัฒนา
กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๒๐

๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขี้แจงข้อปฏิบัติในการนำผู้ป่วยเข้ารับการตรวจที่สถาบันกัลยาณราชนครินทร์

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสถาบันกัลยาณราชนครินทร์ที่ สอ ๐๔๐๘/๑๕๖๙ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๐

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ข้อปฏิบัติเมื่อส่งผู้ป่วยมารับการรักษา จำนวน ๑ ฉบับ
 ๒. ตัวอย่างหนังสือส่งตัว จำนวน ๑ ฉบับ
 ๓. ตัวอย่างหนังสือย้ายตัว จำนวน ๑ ฉบับ
 ๔. แผนที่สถาบันกัลยาณราชนครินทร์ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามหนังสือข้างต้นถึงสถาบันกัลยาณราชนครินทร์ ได้มีหนังสือแจ้งทางสำนักงานตำรวจ
 แห่งชาติถึงขั้นตอนการส่งผู้ต้องหาไปขอที่มิใช่การทางจิตเข้ารับการตรวจวินิจฉัยที่สถาบันกัลยาณราชนครินทร์นั้น ปัจจุบันทางสถาบันฯ ได้มีการดำเนินการปรับปรุงวิถีปฏิบัติใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับการ
 ทำงานในปัจจุบัน จึงขอแจ้งแนวทางการปฏิบัติตามหนังสือเลขที่ดังกล่าว

ในการนี้ เพื่อให้การปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วยเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทางสถาบัน
 กัลยาณราชนครินทร์ จึงขอแจ้งแนวทางการปฏิบัติเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องการนำผู้ป่วยเข้ารับการ
 ตรวจวินิจฉัย/ตรวจรักษาแบบผู้ป่วยในที่สถาบันกัลยาณราชนครินทร์ใหม่ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมา
 ด้วยหรือสามารถ Download เอกสารทั้งหมดได้ที่ www.galyainstitute.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายศิรินารถ อีตติชกรรัตน์)

ผู้อำนวยการสถาบันกัลยาณราชนครินทร์

กลุ่มพัฒนาความเป็นเลิศเฉพาะทางด้านนิติจิตเวช

โทร. ๐ ๒๘๘๕ ๕๐๖๖-๗ ต่อ ๑๕๖๑

โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๕๐๓๓

ข้อปฏิบัติเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องการส่งผู้ป่วยเข้ารับการรักษาวินิจฉัย/ตรวจรักษาแบบผู้ป่วยในที่สถาบันกัลยาณิราชนครินทร์

๑. ต้องมีหนังสือส่งตัวที่ระบุชื่อหน่วยงานนำส่ง ชื่อ-สกุลผู้ป่วย/ผู้ถูกส่งตรวจ คดีหมายเลขคดีคำ/แดง (กรณีมีคดีผู้ป่วย/ผู้ถูกส่งตรวจ เป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย) เอกสารประกันตัว (กรณีมีประกันตัว) (ตามเอกสารตัวอย่างหนังสือส่งตัว)

๒. ต้องมีหนังสืออายัดตัวที่สถานีตำรวจในพื้นที่ตั้งของโรงพยาบาลคือ สถานีตำรวจศาลาแดง (กรณีไม่มีประกันตัว) โดยให้ทำหนังสือมา ๓ ฉบับ ฉบับที่ ๑ ให้สถานีตำรวจศาลาแดง ฉบับที่ ๒ ให้ทางสถาบันฯ เก็บเข้าแฟ้มผู้ป่วย ฉบับที่ ๓ ให้หน่วยงานนำส่ง (ตามเอกสารตัวอย่างหนังสืออายัดตัว)

๓. บัตรประชาชนหรือสำเนาบัตรประชาชนผู้ป่วย/ผู้ถูกส่งตรวจเพื่อตรวจสอบความเป็นบุคคล สิทธิการรักษาและหลักฐานในการเรียกเก็บค่ารักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลต้นสังกัด

๔. กรณีที่ส่งตรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔, ตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๕ (ในกรณีมีคดี) ให้ส่งพฤติการณ์แนบมาพร้อมหนังสือประกันตัว

๕. การให้บริการเครือข่ายด้านนิติจิตเวช ทั้งที่เป็นหน่วยงานในสังกัดกรมสุขภาพจิตและโรงพยาบาลประจำจังหวัด

๕.๑ ภาคตะวันออก/เฉียงเหนือ ได้แก่ โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ โรงพยาบาลจิตเวชนครราชสีมาราชนครินทร์ โรงพยาบาลจิตเวชนครพนมราชนครินทร์ และโรงพยาบาลจิตเวชเสนาราชนครินทร์

๕.๒ ภาคตะวันออก ได้แก่ โรงพยาบาลจิตเวชสระแก้วราชนครินทร์

๕.๓ ภาคใต้ ได้แก่ โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ และโรงพยาบาลสวนสราญรมย์

๕.๓ ภาคเหนือ ได้แก่ โรงพยาบาลสวนปรุง โรงพยาบาลจิตเวชนครสวรรค์
ราชนครินทร์

๕.๔ ภาคกลาง ได้แก่ สถาบันกัลยาณิราชนครินทร์ สถาบันจิตเวชศาสตร์
สมเด็จพระเจ้าพระยา และโรงพยาบาลศิริราช

๕.๕ โรงพยาบาลประจำจังหวัดทุกแห่งในทุกภาค

หมายเหตุ ในกรณีส่งผู้ป่วยมาตรวจรักษาอย่างเดียว ไม่ต้องการผลการ
ตรวจวินิจฉัย ประกอบการดำเนินคดี ไม่ต้องมีหนังสือมายัดตัว

ตัวอย่างหนังสือส่งตัวสำหรับสถานีตำรวจ

ที่ (รหัสหน่วยงาน)/

ชื่อหน่วยงานนำส่ง
ที่อยู่ - รหัสไปรษณีย์

วัน.....เดือน.....ปี.....

เรื่อง ส่งผู้ป่วย/ผู้ต้องหา มาตรวจวินิจฉัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานีบังคับบัญชาตำรวจนครินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย จำนวน.....ฉบับ (ถ้ามี)

ด้วยสถานีตำรวจ.....มีความประสงค์ขอส่งตัว
ผู้ป่วย/ ผู้ต้องหา (ชื่อ-นามสกุล).....อายุ.....ปี
ที่อยู่ผู้ป่วย/ ผู้ต้องหา.....ผู้ต้องหาในคดีอาญาหมายเลขคำ/
แดงที่.....ความผิดฐาน.....(และรายละเอียด
การก่อคดีพอสังเขป) ไปตรวจอาการทางจิตที่สถานีบังคับบัญชาตำรวจนครินทร์ พร้อมขอให้แพทย์
รายงานผลการตรวจให้ทราบด้วย ความแจ้งตามสำเนาหนังสือฯ ที่แนบมาพร้อมนี้

(ชื่อหน่วยงานนำส่ง).....จึงได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่
ควบคุมตัวผู้ป่วย/ผู้ต้องหา (ชื่อ-นามสกุล).....มาเข้ารับ
การตรวจวินิจฉัยที่สถานีบังคับบัญชาตำรวจนครินทร์ ในวันที่.....พ ร อ ม กับ
พฤติการณ์แห่งคดี ผลการตรวจวินิจฉัยเป็นา. ระการใด ขอได้โปรดแจ้งให้ทราบด้วย เพื่อจะได้
ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(หัวหน้าหน่วยงาน)
ตำแหน่ง

ชื่อหน่วยงานนำส่ง
เบอร์โทรศัพท์
โทรสาร

ที่ (รหัสหน่วยงาน)/

ชื่อหน่วยงานนำส่ง
ที่อยู่ - รหัสไปรษณีย์

วัน.....เดือน.....ปี.....

เรื่อง ขอลาพักร้อนผู้ป่วย/ผู้ต้องหา/ผู้ต้องขัง/จำเลย

เรียน ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลสาครหลวง

สิ่งที่ส่งมาด้วย จำนวน.....ฉบับ (ถ้ามี)

ด้วย (ชื่อหน่วยงานนำส่ง).....ได้ส่งตัว (ชื่อผู้ป่วย/
ผู้ต้องหา/ผู้ต้องขัง/จำเลย) ..... อายุ.....ปี ยศ..... (ผู้ป่วย/
ผู้ต้องหา/ผู้ต้องขัง/จำเลย).....ผู้ต้องหา/จำเลยในคดีอาญา
หมายเลขตัว/แรงที่..... ความผิดฐาน.....
(และรายละเอียดการก่อคดีข้อสังเขป) มาทำการตรวจวินิจฉัยที่สถาบันกัลยาณิราชนครินทร์แล้ว
ในวันที่.....เวลา.....น. เห็น

ดังนั้น (ชื่อหน่วยงานนำส่ง).....จึงมอบหมายให้
เจ้าหน้าที่ฯ ควบคุมตัว (ชื่อผู้ป่วย/ผู้ต้องหา/ผู้ต้องขัง/จำเลย).....
ไปทำการตรวจวินิจฉัยที่สถาบันกัลยาณิราชนครินทร์ ในวันที่.....
จึงจึงมาขอท่านเพื่อขอลาพักร้อนไว้ดูแลสถานีตำรวจนครบาลสาครหลวงตามระเบียบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(หัวหน้าหน่วยงานนำส่ง)
ตำแหน่ง

ชื่อหน่วยงานนำส่ง
เบอร์โทรศัพท์
โทรสาร

บันทึกข้อความ

ตัวแปรการ

୩୩.

โทร. 0 2205 3463 โทรสาร 0 2251 2652

0011233/ 01284

วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๓

เรื่อง คำสั่งการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างและอาคารร้างผิดกฎหมาย

หน้าปก., ต., ๓๒๗., ปก., น. 1-9 และ ๑๐๘.

ด้วยสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน มีหนังสือ ส่วนที่ ๑๒๓ ๒๕๖๓ ลง ๒๖ ก.พ. ๒๕๖๓ แจ้งผลการวินิจฉัยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย กรณี นักโทษเด็ดขาดชายสูงวัย วัย ๖๐ ปีเศษ ผู้ร้อง ได้ยื่นหนังสือร้องเรียนว่าพนักงานสอบสวนขออายัดตัวผู้ร้องโดยที่ศาลไม่ได้ออกหมายจับ จึงเป็นการขัดต่อหลักเกณฑ์หรือแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการอายัดตัวผู้ต้องหา ความหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๑๖๑๐ ลง ๒๖ ก.พ. ๒๕๖๓ ซึ่งกำหนดให้พนักงานสอบสวนที่ร้องขอให้ศาลออกหมายจับผู้ต้องหาซึ่งถูกคุมขังในคดีอื่นรับดำเนินการขอให้ศาลออกหมายจับ และหลังจากศาลออกหมายจับแล้วให้รีบมีหนังสือขออายัดตัวผู้ต้องหา สำหรับกรณีนี้ที่ศาลไม่ได้ออกหมายจับผู้ต้องหาซึ่งถูกคุมขังในคดีอื่น ไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ พนักงานสอบสวนย่อมไม่สามารถมีหนังสือขออายัดตัวผู้ต้องหา จึงเสนอแนะให้ ตร. ชักซ้อมทำความเข้าใจในเรื่องแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการอายัดตัวผู้ต้องหา

ดร.พิชิต งามแก้ว เห็นว่าเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติในราชการของข้าราชการผู้ต้องหาซึ่งถูกคุมขัง
ในคดีอื่น จึงให้ท่านกำนันพนักงานสอบสวนในสังกัด ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือ จ.ร. ที่ 0004.6/ 9610
ลง 16 ก.ย. 2546 อย่างเคร่งครัด

ตั้งแต่นั้นมาพืชพิษารณาถ้ำเป็นนาง

Y.E.F.

(ตามแบบ สัมภาษณ์ข้าง)

ผู้ช่วย นาย.ตร. ปรท.นาย.ตร.

ସମ୍ପଦ ମାଧ୍ୟମ-୩ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

W.D. # 0000 ..... 75 N.Y. 2553

ସଞ୍ଚୟ ଫଣ୍ଡ-୩ ୩.୨୩.୧୫.୦୦.୦୦

W.D.D. ... 14th M. 253

๙-๓. กำนันตำบลวังหลวง ตำบล ๓ หมู่. องค์การบริหารส่วนตำบล

[illegible][illegible]

8. 71. 80. 71. 7504 - 11/2 - 15 - 11. n. 2551

ศว. หน่วยงานกระทรวงมหาดไทย ๒ ศส. พล.ต.ท. พงษ์

U.S. T. 1004 255

ที่ ๗๐๐๑๑.๒๓๓/ ๐๑๒๓๕

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ถนนพระราม ๑ เขตปทุมวัน

กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐

๐๕ มีนาคม ๒๕๕๓

เรื่อง หนังสือร้องเรียนของนักโทษคดีฆาตกรรมสุรชัย วงศ์ประดิษฐ์

เรียน เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

ถึงถึง หนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ที่ คผ ๑๒/ ๘๐ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย กรณี นักโทษคดีฆาตกรรมสุรชัย วงศ์ประดิษฐ์ ผู้ร้อง ได้ยื่นหนังสือร้องเรียนว่าพนักงานสอบสวนขออายัดตัวผู้ต้องหาโดยที่ศาลไม่ได้ออกหมายจับ ซึ่งเป็นการขัดแย้งกับบทบัญญัติหรือแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการออกหมายจับผู้ต้องหา หรือเสนอแนะให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเร่งรัดการทำความเข้าใจในเรื่องแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการออกหมายจับผู้ต้องหา โดยให้ถือปฏิบัติตามหลักปฏิบัติเกี่ยวกับการออกหมายจับผู้ต้องหา ตามหนังสือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๔.๖/ ๙๖๑๐ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๖ อย่างเคร่งครัดต่อไป

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งได้กำชับให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติตามหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๔.๖/ ๙๖๑๐ ลง ๑๖ กันยายน ๒๕๔๖ อย่างเคร่งครัด ในการขออายัดตัวผู้ต้องหาซึ่งถูกคุมขังในคดีอื่นตามที่แนะนำแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจโท

(นาย พุ่มพันธ์ม่วง)

ผู้ว่าราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

รอง ผบ.๙ ป.รท.สบ.๑.๑.

พล.ต.๙ ..... น.๓. ๒๕๕๓

รอง ผบ.๙ ป.รท.สบ.๑.๒.

พล.ต.๙ ..... น.๓. ๒๕๕๓

รอง ผบ.๙ ป.รท.สบ.๑.๓.

พล.ต.๙ ..... น.๓. ๒๕๕๓

รอง ผบ.๙ ป.รท.สบ.๑.๔.

พล.ต.๙ ..... น.๓. ๒๕๕๓

รอง ผบ.๙ ป.รท.สบ.๑.๕.

พล.ต.๙ ..... น.๓. ๒๕๕๓

กองคดีอาญา สำนักงานกฎหมายและคดี

โทร. ๐ ๒๒๑๕ ๒๔๓๓

โทรสาร ๐ ๒๒๑๕ ๒๕๕๒

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตร.

โทร. ๐ ๒๒๐๐๕ ๓๔๗๒

ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๓๘๒๘

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

เรื่อง กำชับการปฏิบัติเกี่ยวกับการอายัดตัวผู้ต้องหา

ผาฯ.ม., ก. ๑-๕, ศษค., ก., ๗๒., สตม., กมค., และ จค.

ตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๕๖๑๐ ลง ๑๖ ก.ย. ๒๕๕๖ กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการอายัดตัวผู้ต้องหาไว้แล้วนั้น ต่อมา ตร. ได้รับแจ้งจากสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินว่า ได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนเกี่ยวกับการอายัดตัวผู้ต้องหาต่อเรือนจำหรือทัณฑสถานของพนักงานสอบสวน แล้วไม่คืบหน้าคดีให้เสร็จสิ้น เป็นเหตุให้ผู้ต้องหาที่ถูกอายัดตัวได้รับความเสียหาย สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินจึงได้จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเสนอแนะทางแก้ไขปัญหาว่า พนักงานสอบสวนควรดำเนินการอย่างรวดเร็วและควรจัดทำฐานข้อมูลกลางอย่างเป็นระบบเพื่อให้สะดวกต่อการตรวจสอบและป้องกันการหลงลืมหรือความผิดพลาดในการดำเนินคดี

ตร. พิจารณาแล้ว เห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการอายัดตัวผู้ต้องหาเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย และไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกอายัดตัว จึงให้ปฏิบัติดังนี้

๑. ให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๕๖๑๐ ลง ๑๖ ก.ย. ๒๕๕๖ เรื่องแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการอายัดตัวผู้ต้องหา โดยเคร่งครัด

๒. ให้สถานีตำรวจหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่สอบสวนคดีอาญาทุกแห่ง จัดทำสมุดภูมิคดีที่มีการอายัดตัวผู้ต้องหาไว้ประจำที่สถานีตำรวจหรือหน่วยงาน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาตรวจสอบได้โดยสะดวกตลอดเวลา และให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้บังคับการตรวจสอบผลการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนทุกครั้ง

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

พล.ต.ท.

(สมยศ คุ้มพันธุ์ม่วง)

ผู้ช่วย ผอ.ตร. ร.รท. ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

โทร. ๐ ๒๕๐๕ ๓๔๗๒

ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๑๗๑๔

วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔

เรื่อง การอายัดตัวผู้ต้องหาต่อเรือนจำหรือทัณฑสถาน

ผบช.น., ก. ๑ - ๔, สชต., ก., ส.ส., และ สดม

ตามหนังสือ สร.ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๓๘๒๘ ลง ๑๒ ต.ค. ๒๕๕๓ จำจับการปฏิบัติเกี่ยวกับการอายัดตัวผู้ต้องหา ต่อเรือนจำหรือทัณฑสถาน เพื่อแก้ไขปัญหายังโรงเรียนที่สืบเนื่องจากการอายัดตัวผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวน นั้น

เนื่องจากสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน มีหนังสือ สร.ที่ ๑๒/๘๒ ลง ๓ พ.พ.๒๕๕๔ แจ้งว่าได้รับมอบหมายจากผู้ตรวจการแผ่นดิน ขอความร่วมมือ ตร.ในการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนที่สืบเนื่องจากการอายัดตัวผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวนความว่า จากการติดตามการแก้ไขปัญหาดังกล่าวพบข้อเท็จจริงว่า ยังมีพนักงานสอบสวนหลายแห่งส่งหนังสือขออายัดตัวผู้ต้องหา(ผู้ต้องขัง) ต่อเรือนจำหรือทัณฑสถาน โดยไม่มีสำเนาหมายจับใบปะหน้า ซึ่งเป็น การปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และเห็นว่า การอายัดตัวผู้ต้องหา(ผู้ต้องขัง)ที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบ มีผลให้ไม่สามารถอายัดตัวผู้ต้องหา(ผู้ต้องขัง)ได้ และส่งผลกระทบต่อการทำงานของกรมราชทัณฑ์ ในการให้ประโยชน์บางประการแก่ผู้ต้องขัง เช่น การลดวันต้องโทษ ซึ่งเรือนจำหรือทัณฑสถาน ก็จะปล่อยตัวผู้ต้องขัง ดังมีหนังสือสอบถามไปยังผู้ขออายัดว่ายังคงการตัวผู้ต้องขังดังกล่าวอยู่หรือไม่ หากไม่ได้รับคำตอบก็จะไม่ปล่อยตัวผู้ต้องขังลดวันต้องโทษ จนกว่าจะครบกำหนดพ้นโทษ ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญห การละเมิดสิทธิของประชาชนด้วยความรวดเร็ว และมีให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการคำนวณความ ยุติธรรม สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้ขอความร่วมมือจากกรมราชทัณฑ์ ในการแจ้งให้เรือนจำ หรือทัณฑสถานต่างๆ ได้ดำเนินการตรวจสอบหลักฐานการขออายัดตัวผู้ต้องขังของพนักงานสอบสวน ที่มีอยู่สุจริตหากพบว่า การอายัดตัวราชใดไม่มีสำเนาหมายจับ ให้ประสานไปยังสถานี ตำรวจหรือกองบังคับการตำรวจที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการแก้ไขให้เป็นไปตามกฎหมายและ ระเบียบโดยเร่งด่วนแล้ว และขอให้ ตร.กำกับพนักงานสอบสวน รวมทั้งผู้บังคับบัญชาเพื่อเร่งรัด ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอีกทางหนึ่ง

/ตั้งนั้น...

ดังนั้น เพื่อให้การแก้ไขและป้องกันปัญหาที่สืบเนื่องจากการอาศัยผู้ต้องหา
ของพนักงานสอบสวนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามกฎหมาย จึงได้กำชับพนักงาน
สอบสวนและเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ให้ถือปฏิบัติในการอาศัยตัวผู้ต้องหา(ผู้ต้องขัง)
จะต้องมีสำเนาหมายจับแนบไปด้วยทุกครั้ง และให้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบหลักฐาน
การอาศัยตัวผู้ต้องหา(ผู้ต้องขัง) ที่เรือนจำหรือทัณฑสถาน ขอให้ตรวจสอบทุกรายพร้อมกัน
ดำเนินการส่งหลักฐานการอาศัยที่ถูกต้องตามที่หน่วยงานดังกล่าวขอความร่วมมือ ทั้งนี้ให้
ดำเนินการโดยเร่งด่วนด้วย

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ,โดยเคร่งครัด

พล.ต.ท.

(สมยศ พุ่มพันธุ์ม่วง)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.รท.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0-22053486

ที่ 0004.5/ 6167

วันที่ ๑๕ พฤษภาคม 2545

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีที่ผู้ต้องหาถูกคุมขังอยู่ในคดีขึ้นที่เรือนจำซึ่งอยู่ในเขต

อำนาจศาลอื่น

ของ ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร., ผบช. ผบก. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ ชส (สผป.) 0018/ว 145 ลง 30 กย 2541 กำหนดให้พนักงานอัยการรับส่วนงานการสอบสวนที่พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรส่งฟ้องแต่ผู้ต้องหาถูกคุมขังอยู่ในคดีขึ้นที่เรือนจำซึ่งอยู่ในเขตอำนาจศาลอื่นต่อเมื่อศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดโดยคดีที่ถูกคุมขังนั้นแล้ว หรือเมื่อพนักงานสอบสวนดำเนินการให้ผู้ต้องหาอยู่ในเขตอำนาจศาลที่พนักงานอัยการจะฟ้องได้แล้วเท่านั้น (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบ) ซึ่งต่อมาปรากฏว่าคณะกรรมการประสานงานการยุติธรรมมีมติในภาพประชุมครั้งที่ 1/2545 เมื่อ 23 ม.ค 2545 กำหนดแนวทางปฏิบัติในการส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ ตาม บ.วิอาญา มาตรา 142 วรรคสาม กรณีที่ผู้ต้องหาถูกคุมขังอยู่ในคดีขึ้นที่เรือนจำซึ่งอยู่ในเขตอำนาจศาลอื่น ศาลยังไม่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดโดยคดีที่ถูกคุมขังและคดีเกี่วข้องอาญาความว่าให้มีการประสานงานกันระหว่างตำรวจและพนักงานอัยการ เพื่อขอต่อศาลให้โอนตัวผู้ต้องหาไปยังศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดี

ดังนั้น เพื่อให้การส่งสำนวนคดีที่ผู้ต้องหาถูกคุมขังอยู่ในคดีขึ้นที่เรือนจำซึ่งอยู่ในเขตอำนาจศาลอื่นและศาลยังไม่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดโดยคดีที่ถูกคุมขังให้พนักงานอัยการ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยสอดคล้องกับมติคณะกรรมการตั้งสำนวนและรับคดี จากมากรนำตัวผู้ต้องหามาฟ้องลงโทษได้ จึงให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนปฏิบัติดังนี้

1 ในกรณีคดีใกล้ขาดอายุความ ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนประสานกับพนักงานอัยการ เพื่อขอต่อศาลให้โอนตัวผู้ต้องหาไปยังศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดี

2 ในคดีอื่นๆ นอกจากกรณีตาม 1 ให้พนักงานสอบสวนรีบสอบสวน และสรุปสำนวนเสนอผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจลงคดีตามระเบียบ เพื่อพิจารณาและมีความเห็นทางคดี

ในกรณีพิเศษ...

ในกรณีวิไลขอความเห็นการตั้งห้องให้กับท่านไว้ให้ทำการของพนักงานสอบสวน โดยให้อยู่ในความรับผิดชอบของหัวหน้าพนักงานสอบสวน เมื่อมีการแต่งตั้งโยกย้ายให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนส่งมอบอำนาจเช่นเดียวกับการส่งมอบอำนาจที่อยู่ระหว่างการสอบสวน และให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนติดตามผลคดี เมื่อศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ให้ขอคัดสำเนาคำพิพากษามาถึงที่สุดประกอบสำนวน แล้วส่งสำนวนให้พนักงานอัยการต่อไป หรือถ้าต่อมาศาลยังไม่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแต่คดีใกล้จะขาดอายุความ ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนรีบดำเนินการตาม 1 ต่อไป

จึงแจ้งมาขอทราบ และแจ้งให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวน
โดยสังเกตความเรียบร้อยปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป หากเกิดความบกพร่องหรือเสียหายแก่ทาง
ราชการขึ้น หัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนต้องรับผิดชอบทางวินัยตามความ
จริง

ร.ต.อ.

(พันต์ สุรตาทน)

ผ.บ.ตอ.

ที่ สทสผปจ. 0018/ว 148

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนหน้าพลับ เขตปทุมธานี 10230

30 กันยายน 2541

เรื่อง แผนรทงปฏิบัติในการรับจำนวนการสอบสวนจากพนักงานสอบสวน

เรียน รองอัยการสูงสุด อธิบดีอัยการฝ่าย อธิบดีอัยการเขต อัยการพิเศษฝ่าย เลขาธิการอัยการ
สูงสุด อัยการจังหวัด และผู้ว่าราชการสถาบันกฎหมายอาญา

- อ้างถึง 1. หนังสือกรมอัยการ ที่ มท 1203/ว 85 ลงวันที่ 28 ตุลาคม 2529
2. หนังสือกรมอัยการ ที่ มท 1203/ว 25 ลงวันที่ 1 พฤษภาคม 2530

ด้วยในการดำเนินคดีกับผู้ต้องหาหรือผู้ต้องหาซึ่งถูกคุมขังในคดีอื่นที่เรือนจำซึ่งอยู่ใน
เขตอำนาจของศาลอื่นเกิดปัญหาในทางปฏิบัติกับพนักงานอัยการตลอดมา ซึ่งกรมอัยการเคยมี
หนังสือเวียนที่อ้างถึง 1. ให้พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งขอให้เรือนจำส่งตัวผู้ต้องหาหรือผู้ที่ถูกคุมขัง
ไปเพื่อฟ้องศาล แต่ทางปฏิบัติกรมอัยการกลับไม่สามารถส่งตัวได้ เพราะติดขัดเรื่องงบประมาณและ
ปัญหาความมั่งคั่งในการย้ายผู้ต้องหา ซึ่งต่อมากรมอัยการได้มีหนังสือเวียนที่อ้างถึง 2. กำหนดค่าใน
กรณีผู้ต้องหาถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำบางแห่งหรือเรือนจำอื่นในเขตกรุงเทพมหานคร ให้พนักงาน
อัยการแห่งท้องที่ที่ความผิดเกิดในเขต ส่งสำนวนการสอบสวนไปกรมอัยการ เพื่อขึ้นฟ้องผู้ต้องหาหรือ
ผู้ต้องหาซึ่งศาลอาญา หากผู้ต้องหาถูกขังอยู่ในเรือนจำอื่นนอกจากนี้ ให้พนักงานอัยการแห่งท้องที่
ความผิดเกิดในเขต ส่งสำนวนการสอบสวนมาให้พนักงานอัยการที่ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องหาซึ่งถูกคุมขังอยู่
ที่ขึ้นฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 22 (1) ทางปฏิบัติพนักงานอัยการ
ได้ยื่นฟ้องตามระเบียบนี้ แต่ศาลอาญาใช้ดุลพินิจไม่ประทับฟ้องโดยให้ยื่นฟ้องยังศาลที่ความผิด
เกิดในเขต โดยอ้างว่า ถ้าฟ้องยังศาลที่ความผิดเกิดในเขต จะเป็นการละเมิดอำนาจศาล
อาญา (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 142537)

ดังนั้น แม้จะได้ร่างหลักเกณฑ์ในการดำเนินคดีประเภทนี้ไว้ แต่ก็ไม่สามารถแก้ไข
ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินคดีได้ ต่อมาในปี พ.ศ. 2536 ได้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ มาตรา 47 กำหนดให้เรือนจำหรือทัณฑสถานเป็นนิติบุคคลของผู้ถูกจำคุกตามคำพิพากษา
ที่ถึงที่สุด ทำให้สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้เฉพาะกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ส่วนกรณีที่มีผู้
ต้องหาที่ถูกขังอยู่ในเรือนจำในเขตอำนาจของศาลอื่นที่ยังไม่ถึงที่สุด ก็ยังเป็นปัญหายังจะดำเนินคดี
ที่ศาลใด เพราะประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 47 มิได้บัญญัติไว้

/ สำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักงานอธิการสูงสุดได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก
พนักงานวิทยาสหสัมพันธ์ส่วนการสอบสวนจากพนักงานสอบสวนโดยไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 และมาตรา 142 จึงเห็นควรมีที่ประชุมแก้ไขระเบียบ
เกี่ยวกับการรับสำนวนผู้ต้องหากระทำผิดความผิดรวมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141
และมาตรา 142 บรรดา โดยให้ยกเลิกหนังสือเวียนที่อ้างถึงทั้งสองฉบับ และให้เพิ่มความเข้าใจ
เกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการรับสำนวนการสอบสวนจากพนักงานสอบสวน โดยให้ถือปฏิบัติเสียใหม่
ดังนี้

สำนวนผู้ต้องหากระทำผิดความผิดและเรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ ตามมาตรา 141 หมายถึง
สำนวนที่ยังเรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ ไม่มีผู้ต้องหาปรากฏจากพนักงานสอบสวน ดังนั้น คดีประเภทนี้
พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจึงเพียงทำการเห็นควรส่งฟ้องหรือควรส่งไม่ฟ้องส่งไปพร้อมสำนวนให้
พนักงานอัยการ เช่นนี้ พนักงานอัยการรับสำนวนได้

แต่สำนวนผู้ต้องหากระทำผิดความผิดและผู้ต้องหาควบคุมหรือยังอยู่หรือปล่อยตัวชั่วคราว
หรือซึ่งศาลได้ตัวมาเมื่อออกหมายเรียก ตามมาตรา 142 หมายถึง สำนวนที่มีผู้ต้องหาอยู่ใน
อำนาจควบคุม ซึ่งหรือปล่อยตัวชั่วคราวของศาลหรือพนักงานสอบสวน หรือพนักงานสอบสวนสามารถ
ได้ตัวมาเมื่อออกหมายเรียก ดังนั้น เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบมีความเห็นควรส่งฟ้อง สำนวน
ดังกล่าวนี้ ย่อมต้องมีผู้ต้องหาปรากฏต่อพนักงานสอบสวนและได้ทำการสอบสวนผู้ต้องหาแล้ว ารณ
เช่นนี้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจะส่งสำนวนดังกล่าวเมื่อส่งตัวผู้ต้องหาตามหมายหรือผู้ต้องหาอยู่
อยู่ในอำนาจศาลที่พนักงานอัยการจะยื่นฟ้องได้ แม้ต่อมาพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจะไม่สามารถ
ส่งตัวผู้ต้องหาได้ โดยผู้ต้องหาหลบหนีประเทศหรือไม่สามารถดำเนินการให้ผู้ต้องนามาอยู่ในอำนาจ
ศาลที่พนักงานอัยการจะฟ้องได้ เช่น ถูกคุมขังอยู่ในอำนาจศาลอื่น ก็ไม่ทำให้สำนวนผู้ต้องหากระทำ
ความผิดตามมาตรา 142 เปลี่ยนไปเป็นสำนวนผู้ต้องหากระทำผิดตามมาตรา 141 ตามที่เข้าใจใน

กรณีสำนวนผู้ต้องหากระทำผิด และพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรส่งฟ้องตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 142 บรรดาแล้ว พนักงานอัยการจะรับสำนวน
ได้ต้องเข้าหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. พนักงานสอบสวนต้องส่งตัวผู้ต้องหาพร้อมสำนวน ไม่ให้ผู้ต้องหาซึ่งได้รับการ
ปล่อยชั่วคราวจะดูการสอบสวนเกินกำหนดเวลาสามเดือนหรือหกเดือน ตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา มาตรา 143 บรรดาแล้วก็ตาม
2. หากผู้ต้องหาถูกตั้งอยู่ต้องเป็นกรณีผู้ต้องหาถูกตั้งอยู่ในอำนาจศาลที่พนักงาน
อัยการรับสำนวนไว้จะยื่นฟ้องได้

3. จำนวนที่ผู้ต้องหาถูกคุมขังอยู่ในคดีอื่นที่เรือนจำซึ่งอยู่ในเขตในอำนาจศาลชั้นต้น มีอัตราความเป็น 3 กรณี คือ

3.1 ในคดีอื่นในเรือนจำซึ่งอยู่ชั้นศาลอื่นที่มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกนั้น ได้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 47 บัญญัติให้เรือนจำหรือทัณฑสถานเป็น ภูมิสำเนาของผู้ที่ถูกจำคุก ทำให้ศาลที่มีเขตอำนาจเหนือเรือนจำที่ผู้ถูกจำคุกต้องโทษชดเชยมีอำนาจ ชำระคดีได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 22 (1) ซึ่งทำให้พนักงานอัยการ ประจำศาลนั้นฟ้องคดีได้ พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ จึงสามารถส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการ ประจำศาลนั้นเพื่อฟ้องคดีได้ แม้ว่าจะอยู่คนละเขตท้องที่หรือคนละจังหวัดก็ตาม

3.2 ในคดีอื่นในเรือนจำซึ่งอยู่ชั้นศาลอื่นที่คดียังไม่ถึงที่สุด ถ้าพนักงานสอบสวนไม่สามารถดำเนินการให้ผู้ต้องหาอยู่ในชั้นศาลที่พนักงานอัยการจะฟ้องได้ หรือนำผู้ต้องหาไปส่งฟ้องสำนวนได้ พนักงานอัยการก็รับสำนวนไม่ได้เพราะขัดกับบทบัญญัติ ในประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 142 วรรคสาม จนกว่าผู้ต้องหาถูกจองจำหรือนำตัวมาได้

3.3 กรณีผู้ต้องหาหลายหมกระทำผิดร่วมกัน เป็นคดีเกี่ยวพันกันและผู้ต้องหา บางคนถูกจำคุกถึงที่สุดตามคำพิพากษาของศาลอื่น ก็ผู้ต้องหาบางคนถูกจำในคดีอื่นในชั้นศาลอื่นซึ่งคดียังไม่ถึงที่สุด การรับสำนวนของพนักงานอัยการก็ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น เพียงแต่ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแยกสำนวนทำความเข้าใจคดีซึ่งผู้ต้องหาที่ถูกจำคุกตาม คำพิพากษาถึงที่สุดส่งไปยังพนักงานอัยการที่สามารถดำเนินคดีได้ ส่วนผู้ต้องหาที่ถูกคุมขังในคดีอื่น ซึ่งคดียังไม่ถึงที่สุด และไม่ได้ถูกคุมขังในเขตอำนาจศาลที่พนักงานอัยการจะยื่นฟ้องได้ หากพนักงาน สอบสวนทำความเข้าใจคดีซึ่งฟ้องแล้วส่งสำนวนมายังพนักงานอัยการ กรณีนี้พนักงานอัยการจะรับ สำนวนไว้พิจารณาไม่ได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

ทศเสด็จความนี้คือ

(ในคดีแล้ว)
รองอธิการบดีสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีสูงสุด

สำนักงานอัยการ

โทร. 64-2821

ด้วย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0-2205-3406

ที่ 0004.6/ 4654

วันที่ ๑ ตุลาคม 2545

เรื่อง ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติในการออกหมายจับ

ในคดีอาญา พ.ศ.2545

เรียน ผบช.น., ก., ก.1-9, ส.ร.ม., 1/ส.

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 237 กำหนดว่าการคุมขังบุคคลจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายศาล ซึ่งกรณีดังกล่าวมีบทเฉพาะกาลตาม มาตรา 335 (6) มิให้ใช้บังคับจนกว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อให้การเป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ในวันที่ครบกำหนดห้าปีจะตรงกับวันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ.2545 แต่การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายยังไม่แล้วเสร็จ จึงต้องนำบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญฯ มาตรา 237 มาใช้บังคับไปพลางก่อน และขณะนี้ศาลยุติธรรมได้ออกระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมว่าด้วยแนวปฏิบัติในการออกหมายจับในคดีอาญา พ.ศ. 2545 ให้ศาลถือปฏิบัติไว้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบพร้อมนี้ได้ส่งเอกสารดังกล่าวมาเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานตำรวจให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ฯ ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการฯ ต่อไป

พล.ต.ต.

(วัฒนา สักกะวัต)

ผบก.ต.

(สำเนา)

ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม
ว่าด้วยแนวปฏิบัติในการออกหมายจับในคดีอาญา
พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๓๗ กำหนดว่า การคุมขังบุคคลใดจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาล และการออกหมายจับจะต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยแบ่งแยกตามความร้ายแรงของการกระทำความผิดซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ที่มีอยู่เดิม ประกอบกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๔ วรรคสอง บัญญัติให้ศาลต้องสอบผู้ร้องขอออกหมายให้ปรากฏเหตุผลสมควรในการออกหมายเสียก่อน ซึ่งแสดงว่ารัฐธรรมนูญและกฎหมายดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ให้การออกหมายจับจะต้องได้รับการพิจารณาถ่วงถ่วงด้วยความรอบคอบ เพื่อเป็นหลักประกันการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคล

เพื่อให้เกิดดุลยภาพระหว่างการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรวางแนวปฏิบัติในการออกหมายจับ และเกณฑ์มาตรฐานในการพิจารณาพยานหลักฐานของศาลก่อนออกหมาย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ประธานศาลฎีกาออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ว่าด้วยแนวปฏิบัติในการออกหมายจับในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ในกรณีที่มิระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ปฏิบัติตามระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔. ในระหว่างสอบสวน พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนอาจยื่นคำร้องให้ศาลออกหมายจับผู้ต้องหาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๗

ในระหว่างได้สวนมูลฟ้องคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ โจทก์อาจร้องขอให้ศาลออกหมายจับ จำเลยไว้ระหว่างได้สวนมูลฟ้องก็ได้

เมื่อมีผู้ร้องขอตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือเมื่อเกิดอยู่ในระหว่างการพิจารณาไม่พ้องจะมีผู้ร้องขอหรือไม่ ถ้ามีพยานหลักฐานเพียงพอตามข้อ ๑๑ ศาลจะออกหมายจับผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ก็ได้

ข้อ ๔. การร้องขอให้ศาลออกหมายจับ ให้ร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจชำระคดี

ข้อ ๖. พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนซึ่งร้องขอให้ศาลออกหมายจับ จะต้องเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับคดี หรือสอบสวนคดีที่ร้องขอออกหมายนั้น และต้องพร้อมที่จะมาให้ศาลสอบถามก่อนออกหมายได้ทันที

ข้อ ๗. คำร้องขอให้ศาลออกหมายจับ

(๑) ต้องระบุชื่อ อายุ อาชีพ ของผู้ต้องหาหรือจำเลย ข้อหา วันเวลาและสถานที่เกิดเหตุ ข้อมูลหรือพยานหลักฐานที่สนับสนุนเหตุแห่งการออกหมายจับและระยะเวลาที่จะขอให้ศาลสั่งจับ

(๒) ถ้าผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นศาลได้ออกหมายจับไว้ ให้แสดงหมายหรือระบุรายละเอียดของหมายดังกล่าว และ

(๓) ในกรณีที่เป็นกรร้องขอครั้งแรกในระหว่างสอบสวนต้องระบุวันเวลาที่จับกุม รวมทั้งวันเวลาที่ผู้ต้องหาถูกนำตัวไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนไว้ด้วย

ในกรณีที่พนักงานอัยการผู้เป็นโจทก์ประสงค์จะร้องขอให้ยังจำเลยระหว่างได้สวนมูลฟ้องหรือพิจารณา โจทก์จะระบุความประสงค์เช่นนั้นรวมทั้งรายละเอียดตามวรรคหนึ่งมาในคำฟ้องก็ได้

ข้อ ๘. ในการเสนอพยานหลักฐานต่อศาล ให้ผู้ร้องขอแถลงด้วยตนเอง รวมทั้งสอบคำถามพยานเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้จากการสืบสวนสอบสวน หรือพยานหลักฐานที่สนับสนุนเหตุแห่งการออกหมายนั้น

ข้อ ๙. ในการรับฟังพยานหลักฐาน ศาลไม่จำเป็นต้องถือเคร่งครัดเช่นเดียวกับ การรับฟังพยานหลักฐานที่ใช้พิสูจน์ความผิดของจำเลย

ผู้รู้เห็นเหตุการณ์หรือทราบข้อมูลอันเป็นเหตุแห่งการออกหมายจับไม่จำเป็นต้องมาเบิกความต่อศาลด้วยตนเอง แต่อาจใช้บันทึกถ้อยคำของบุคคลดังกล่าวซึ่งได้สาบานตัวแล้ว เสนอเป็นพยานหลักฐานประกอบคำแถลงของผู้ร้องขอก็ได้

ข้อ ๑๐. พยานหลักฐานที่อาจพิสูจน์ว่ามีเหตุสมควรในการออกหมายจับ ให้
รวมเป็น

๑๐.๑ ข้อมูลที่ได้จากการสืบสวนสอบสวน เช่น บันทึกการสอบสวน
บันทึกข้อซักถามของสายลับ หรือของเจ้าพนักงานที่ได้จากการแฝงตัวเข้าไปในองค์กรอาชญากรรม
ข้อมูลที่ได้จากแหล่งข่าวของเจ้าพนักงานหรือการหาข่าวจากผู้กระทำความผิด และข้อมูลที่ได้
จากการเฝ้าสังเกตการณ์ของเจ้าพนักงาน เป็นต้น

๑๐.๒ ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ทางนิติวิทยาศาสตร์ หรือที่ได้จาก
การใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยี เช่น เครื่องมือตรวจพิสูจน์ลายพิมพ์นิ้วมือ
เครื่องมือตรวจพิสูจน์ของกลาง เครื่องจับเท็จ เครื่องมือตรวจโลหะ และเครื่องมือตรวจ
พิสูจน์ทางพันธุกรรม เป็นต้น

ข้อ ๑๑. ก่อนออกหมายจับจะต้องปรากฏพยานหลักฐานเพียงพอที่ทำให้ศาล
เชื่อได้ว่า

๑๑.๑ ผู้ต้องหาหรือจำเลยน่าจะได้กระทำความผิดอาชญาร้ายแรงตามที่
กฎหมายบัญญัติ แต่ในระหว่างที่ยังมิได้มีการลงโทษแล้ว ก็ควรอ้อมน้อมปฏิบัติในการใช้
ดุลพินิจของศาลว่าหมายถึงความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปี หรือ

๑๑.๒ ผู้ต้องหาหรือจำเลยน่าจะได้กระทำความผิดอาญา และมีเหตุอันควร
เชื่อว่าผู้นั้นน่าจะหลบหนี หรือจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือก่อเหตุอันตรายประการอื่น

ถ้าผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ศาลจะออกหมายจับนั้นเป็นผู้ซึ่งศาลได้ออกหมายจับไว้
หรือต้องยังตามหมายศาลอยู่แล้ว ไม่ว่าจะมีผู้ร้องขอหรือไม่ศาลจะออกหมายจับผู้นั้นโดย
ไม่ต้องได้สวนถึงเหตุแห่งการออกหมายศาลวรรคหนึ่งก็ได้ เว้นแต่มีผู้กล่าวอ้างหรือปรากฏ
ต่อศาลเองว่าไม่มีเหตุที่จะจับผู้นั้นต่อไป ก็ให้ศาลได้สวนหรือมีคำสั่งได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๒. คำร้องของศาลในกรณีอนุญาตให้ออกหมายหรือยกคำร้อง จะต้องระบุ
เหตุผลให้ครบถ้วนและชัดเจน

ข้อ ๑๓. ในกรณีที่การซึ่งมิอาจกระทำได้เพราะมีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
หรือกฎหมายอื่นให้อิทธิพลหรือความคุ้มครองแก่บุคคลใดไว้ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายและ
ระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๔. เพื่อให้การปฏิบัติตามระเบียบนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ศาล
อาจกำหนดแนวทางปฏิบัติของแต่ละศาลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ เช่น การจัด
ให้มีระบบการรับคำร้องและการมาลงของผู้ร้องขอ เป็นต้น

ข้อ ๑๔. ในกรณีที่ต้องมีวิธีการใดในทางธุรการเพื่อให้การปฏิบัติตามระเบียบนี้
เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้กำหนดวิธีการนั้น

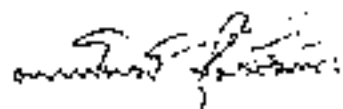
ประกาศ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(ลงชื่อ) อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ

(นายอรรถนิติ ดิษฐอำนาจ)

ประธานศาลฎีกา

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวพริษฐ์ ชุ่มวัฒนะ)

เจ้าพนักงานศาลยุติธรรม ๔

ราชกิจจานุเบกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร 0-2205-3466

ที่ 0004.6/2132

วันที่ 3 มีนาคม 2546

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

รอง ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร., เลขช. และ ผบ.หน่วยขึ้นตรงจล.ตร.

ด้วย พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ได้ประกาศใช้และ
มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2545 เป็นต้นไป โดยมาตรา 19 กำหนดไว้ว่า ผู้ต้องหาคriminal
ความผิดฐานยาเสพติด เสพและมีไว้ในครอบครอง เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อ
จำหน่าย หรือเสพและจำหน่ายยาเสพติด สามลักษณะ ขมิด ประเภทย และปริมาณที่กำหนด
ในกฎกระทรวง ถ้าไม่ปรากฏว่าต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดี ความผิดฐานอื่น
ซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุก หรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกความผิดพิพาทของศาล
ให้พนักงานสอบสวนนำตัวผู้ต้องหาไปศาล เพื่อให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวผู้นั้นไป
ตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด และหาผลการตรวจพิสูจน์ว่า ผู้ต้องหาเป็นผู้
ติดยาหรือติดยาเสพติด จะต้องส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ประกอบกับ
กระทรวงยุติธรรมได้ออกกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดลักษณะชนิด ประเภท และปริมาณ
ของยาเสพติด พ.ศ. 2546 และ ประกาศกระทรวง เรื่อง จำนวนครั้งที่และให้บังคับใช้
บทบัญญัติมาตรา 3 ตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 (แยกแยะแนบ)
จึงมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 3 มีนาคม 2546 เป็นต้นไป

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติตามของพนักงานสอบสวนในกรณีดังกล่าวเป็นไปโดยถูกต้อง
ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย เมื่อมีการดำเนินคดีผู้ต้องหากระทำความผิดฐานยาเสพติด
ให้โทษฐานยาเสพติดให้โทษและมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษ ฐานเสพ
ยาเสพติดให้โทษและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษ ฐานเสพ
ยาเสพติดให้โทษและจำหน่ายยาเสพติดให้โทษให้พนักงานสอบสวนพิจารณาฐานความผิด และ
ปริมาณยาเสพติดตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงข้างนี้ โดยให้พนักงานสอบสวน
ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ถ้ายังไม่ได้มีการตรวจหาสารเสพติดจากปัสสาวะของผู้ต้องหา

ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเก็บตัวอย่างปัสสาวะของผู้ต้องหาทันทีในโอกาสแรกและ
ไม่ควรเกิน 6 ชั่วโมง นับจากผู้ต้องหาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน

การเก็บตัวอย่างปัสสาวะ ให้เก็บให้ได้ปริมาณเพียงพอต่อการตรวจพิสูจน์
โดยต้องไม่น้อยกว่า 30 มิลลิลิตร และใช้ภาชนะสำหรับบรรจุตัวอย่างปัสสาวะที่เป็นขวด
พลาสติกปากกว้าง ขนาดบรรจุ 60 มิลลิลิตร มีฝาปิดที่สะอาดและแห้ง มีอุปกรณ์สำหรับ
พนักงานสอบสวนเพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงตัวอย่างปัสสาวะและมีฉลากปิดแสดงรายละเอียด ดังนี้

ตัวอย่างปัสสาวะ คดีอาญาที่	
หน่วยงาน.....	
ชื่อ-สกุล.....	ผู้ต้องหา
วันที่.....เดือน.....	พ.ศ.....เวลา.....
ลงชื่อ.....	ผู้ต้องหา
ลงชื่อ.....	พนักงานสอบสวน

การเก็บรักษาและนำส่งตัวอย่างปัสสาวะ ให้ดำเนินการดังนี้

- (1) หลังจากเก็บตัวอย่างปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์แล้ว ควรส่ง
ไปยังหน่วยงานที่ทำการตรวจทางห้องปฏิบัติการ โดยเร็ว
- (2) หากจำเป็นต้องเก็บรักษาตัวอย่างปัสสาวะไว้เกินกว่า 24 ชั่วโมง ควรเก็บ
ไว้ในตู้เย็น

(3) ควรเคลื่อนย้ายและขนส่งตัวอย่างปัสสาวะเพื่อนำส่งไปยังหน่วยงานที่ทำการ
ตรวจทางห้องปฏิบัติการ ควรระมัดระวังและป้องกันอย่าให้เกิดความร้อน

(4) การนำส่งตัวอย่างปัสสาวะจะต้องกระทำด้วยความรอบคอบรัดกุม เพื่อมิให้เกิด
การรั่วปนเปื้อนสูญหาย หรือโดนปนเปื้อนอื่นใด

ข้อ 2. ให้พนักงานสอบสวนรีบดำเนินการตามกระบวนการสอบสวนเกี่ยวกับ
ตัวผู้ต้องหาตาม การเก็บตัวอย่างปัสสาวะตาม ข้อ 1. การสอบสวนปากคำผู้ต้องหา การพิมพ์
ลายนิ้วมือส่งตรวจสอบประวัติ ให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว แล้วนำตัวผู้ต้องหาไปศาลที่มีเขตอำนาจ
พิจารณาพิพากษา ภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน

ก.ให้ยื่นทำเรื่อง..

เพื่อยื่นคำร้องตามแบบที่กําหนดทำหนังสือสํานัดขอสํานักงานให้พิจารณาถึงสิ่งให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือการเสพยาเสพติดในสถานที่มีเหตุสงสัย หรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นจะเกิดจากตัวผู้ต้องหาเอง หรือจากเหตุการณ์ที่เปลี่ยนไป จึงทำให้ไม่อาจนำตัวผู้ต้องหาไปศาลได้ในกำหนดเวลาดังกล่าวได้

ถ้าผู้ต้องขามีอายุไม่เกินสิบแปดปีบริบูรณ์ให้พนักงานสอบสวนนำตัวส่งศาล
เด็กมีคำสั่งให้ตรวจพิสูจน์ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน
ให้พนักงานสอบสวนช่วยรื้อค้นสิ่งคำพิงศาลและพร้อมให้ข้อเท็จจริงที่ศาลมี
คำสั่งให้สอบสวนในเรื่องขอ บังคับ

รับภาระยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ผู้ต้องหา "แก้ตัว" ตามที่ผลตรวจพิสูจน์ทางการแพทย์หรือการตรวจสุขภาพโดยรวม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ให้พนักงานสอบสวนเสนอคำร้องขอคัดฟ้องฝ่ายจำเลย หรือคำร้องฝากขังต่อไปตามความเห็นด้วย

ข้อ 3. เมื่อศาลมีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหาไว้ตรวจพิสูจน์การเสียหายหรือการบิดา
เท็จผิด ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการส่งตัวผู้ต้องหาพร้อมเอกสาร คำร้องตามข้อ 2. และ
คำสั่งศาลไปยังสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบโดยเร็ว

ในการนี้ข้าพเจ้ามีคำสั่งไม่ส่งตัวผู้ต้องหาไปตรวจพิสูจน์การสมทบหรือการติดตาม
เสด็จ ให้พนักงานสอบสวนรับผิดชอบผู้ต้องหาทั้งหมด แล้วดำเนินการคดีอาญาตามแจ้งกล่าวหาจน
สุดต่อไป

ในระหว่างที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวตาม พ.ร.บ. กักขังบรรณาธิการผู้สื่อข่าวสหประชาชาติ พ.ศ. 2545 พนักงานสอบสวนไม่ส่งตัวผู้ต้องหาไปศาลหรือขอปล่อยชั่วคราวตามกฎหมาย

ข้อ 4 ในกรณีที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด วินิจฉัยว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติด พนักงานเจ้าหน้าที่จะดำเนินการส่งตัวผู้นี้ไปยังศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือสถานที่พำนักฟื้นฟูปริมาณยาเสพติด หรือสถานที่พำนักฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้วแต่กรณี หรือมีหนังสือแจ้งการส่งตัวเพื่อเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และรายงานผลการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานสอบสวนทราบ ให้พนักงานสอบสวนนำเอกสารดังกล่าวรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ 5. ในกรณีที่เกิดเหตุการขึ้นฟูสมรรถภาพผู้จัดหา.สภาพดี จึงมีข้อ
ว่าผู้รับสารควรระวังปัญหาไม่ให้เกิดผู้จัดหาหรือจัดหาสภาพดี. พนันงานเจ้าหน้าที่จะทำหนังสือหรือ

ให้ส่งรายงานผลการตรวจพิสูจน์มาแจ้งพนักงานสอบสวนเพื่อทราบ กรณีนี้ให้พนักงานสอบสวนไปรับตัวผู้ต้องหาที่เข้ามาโดยเร็ว แล้วดำเนินการคือเอาตามข้อกล่าวหาที่ข้อไป

ข้อ 6. ในระหว่างการตรวจพิสูจน์และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้พนักงานสอบสวนทำสำนวนการสอบสวนคดีอาญาต่อไปจนเสร็จสิ้นโดยเร็ว และให้ดำเนินการสอบสวนพยานพยานเห็นพ้องคดีให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่มีอำนาจควบคุมตามกฎหมาย โดยไม่ต้องทำหนังสือถึงกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาเสพติดตั้งแต่สำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการและแจ้งให้ทราบว่าผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวอยู่ ณ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาเสพติด หรือสถานตรวจพิสูจน์ หรือควบคุมตัวไว้ที่ใด

ในกรณีนี้พนักงานสอบสวนมีความเห็นสิ่งไม่พ้องให้ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อปล่อยตัวผู้ต้องหาทันที

ข้อ 7. ในกรณีพนักงานสอบสวนตรวจพบประวัติของผู้ต้องหาพบว่าผู้ต้องหาที่เข้ารับการตรวจพิสูจน์ หรือเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มีเหตุหรือเหตุอันควรสงสัยในความผิดฐานอื่นซึ่งมีความผิดที่ไทยกำหนด หรือต้องคำพิพากษาให้จำคุก ให้ร้องขอต่อศาลภายใน 3 วัน นับแต่ทราบข้อเท็จจริง เพื่อให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวผู้นั้นไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีหรือมีรายงานข้อเท็จจริงให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดทราบโดยเร็ว

ในการดำเนินการตามวรรคแรก เมื่อศาลมีคำสั่งแล้วให้พนักงานสอบสวนไปรับตัวผู้ต้องหาที่เข้ามาโดยเร็วแล้วดำเนินการคือเอาตามข้อกล่าวหาที่ข้อไป

ข้อ 8. เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับผลการตรวจพิสูจน์สารเสพติดจากปัสสาวะของผู้ต้องหาจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจพิสูจน์แล้ว ให้พนักงานสอบสวนจัดทำสำเนาผลการตรวจพิสูจน์และรับรองความถูกต้อง แล้วส่งสำเนาผลการตรวจพิสูจน์ให้กับคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด จำนวน 1 ชุด โดยเร็ว

ข้อ 9. ในกรณีที่ความปรากฏว่าผู้ต้องหาไม่มีสิทธิได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ไม่ว่าในกรณีใด และคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้แจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบ หากสำนวนการสอบสวนยังอยู่ที่พนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนรีบไปรับตัวผู้ต้องหาที่เข้ามา แล้วดำเนินการคือเอาตามข้อกล่าวหาที่ข้อไป หากพนักงานสอบสวนได้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการแล้ว ให้พนักงานสอบสวนไปรับตัวผู้ต้องหาที่เข้ามาไปส่งให้พนักงานอัยการโดยเร็ว

ส่วนที่สี่ บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร 0-2205-3456

ที่ 0004.5/2454

วันที่ 11 มีนาคม 2546

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. พื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545
(เพิ่มเติม)

ถึง ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร., ผบช. และ ผบก. หน่วยขึ้นตรงต่อ ตร.

ตามหนังสือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนที่สี่ ที่ 0004.5/2452 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2546 กำหนดแนวทางการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนในกรณีปฏิบัติตาม หมวด 3 แห่ง พ.ร.บ. พื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ไว้แล้ว นั้น

บัดนี้ที่ประชุมรวมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณารื้อปฏิวัติตาม พ.ร.บ. พื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ซึ่งประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม, ผู้แทนอัยการสูงสุด, ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม, ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ร่วมประชุมพิจารณาในประเด็นเรื่อง ขอบเขตของกลุ่มบุคคลที่จะต้องนำเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยเฉพาะผู้ต้องหาซึ่งถูกพนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 19 ก่อนวันที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกประกาศตามมาตรา 2 และกติกายังอยู่ในระหว่างการสอบสวน พนักงานสอบสวนจะนำตัวผู้ต้องหาไปศาลเพื่อขอให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวไปตรวจพิสูจน์การเสพติดหรือการติดยาเสพติดได้หรือไม่ ซึ่งที่ประชุมมีมติว่า เมื่อผู้ต้องหา อ้างว่ากระทำความผิดที่กำหนดไว้ใน มาตรา 19 แห่ง พ.ร.บ. พื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ไม่ว่าผู้นั้นจะกระทำความผิดและถูกแจ้งข้อกล่าวหาเมื่อใดก็ตามหากยังมีได้ดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลก่อนวันที่ 3 มีนาคม 2546 ซึ่งเป็นวันที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมประกาศให้ใช้บทบัญญัติ หมวด 3 ของ พ.ร.บ.ดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนนำตัวผู้ต้องหาพร้อมคำร้องยื่นต่อศาลเพื่อพิจารณา มีคำสั่งให้ตรวจพิสูจน์การเสพติดหรือการติดยาเสพติด และหากสำนวนอยู่ที่พนักงานอัยการให้พนักงานอัยการส่งเรื่องคืนพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินการนำตัวผู้ต้องหา

พฤษภาคม...

พร้อมทั้งร้องเรียนต่อศาล ตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ต่อไป

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานของหน่วยงานสอบสวนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และให้สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ.ดังกล่าว จึงกำหนดให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติ ดังนี้

1. กรณีที่ได้มีการจับกุมผู้ต้องหาและข้อกล่าวหาว่าผู้นั้นอยู่ในหลักเกณฑ์

มาตรา 19 แห่ง พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 และคดีดังกล่าวยังมิได้ ดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลก่อนวันที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมประกาศท้องที่ที่ใช้ บทบัญญัติหมวด 3 ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ประกาศบังคับใช้ตามกฎหมายบัญญัติ หมวด 3 ตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 นำตัวผู้ต้องหาไปศาล พร้อมยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือ การติดยาเสพติด

1.1 กรณีผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนติดต่อขอหมายประกันเพื่อส่งตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวน แล้วนำ ตัวผู้ต้องหาไปศาลพร้อมยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่ง

1.2 กรณีผู้ต้องหาถูกควบคุมในระหว่างการขอฝากขัง หรือผิดฟ้อง และฝากขังในชั้นพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนประสานงานกับศาลในการ ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่ง

1.3 กรณีผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราว หรือถูกควบคุมในระหว่างการ ขอฝากขัง หรือผิดฟ้องและฝากขังในชั้นพนักงานอัยการ ให้พนักงานสอบสวน ประสานงานกับพนักงานอัยการในการยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่ง

1.4 กรณีผู้ต้องหาเป็นเด็กหรือเยาวชนและถูกควบคุมอยู่ที่สถานพินิจ ให้พนักงานสอบสวนประสานงานกับผู้ชำนาญการสถานพินิจ ในการยื่นคำร้องขอให้ศาล มีคำสั่ง

2. กรณีที่ผู้ต้องหาถูกแจ้งข้อกล่าวหาตั้งแต่วันที่ 3 มีนาคม 2546 และ ข้อกล่าวหาอยู่ในหลักเกณฑ์ตาม มาตรา 19 แห่ง พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 และในท้องที่ที่ประกาศบังคับใช้ตามกฎหมายบัญญัติหมวด 3 ตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟู สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 มิได้รับการปล่อยชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน

2.1 ให้พนักงานสอบสวนกำหนดวันนัดในสัญญาประกันให้นายประกัน ส่งตัวผู้ต้องหาตามหมายในระยะเวลาที่สามารถนำตัวผู้ต้องหาไปศาล เพื่อยื่นคำร้องขอให้ ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดกาเสพติด

2.1.1 กรณีผู้ต้องหาเป็นเด็กหรือเยาวชนและคดีไม่อยู่ในอำนาจ ศาลเยาวชนและครอบครัว ให้กำหนดวันนัดส่งผู้ต้องหา ภายใน 24 ชั่วโมง นับแต่ เวลาที่ผู้ต้องหามาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน

2.1.2 กรณีผู้ต้องหาพ้นเกณฑ์เยาวชน(ผู้ต้องหาผู้ใหญ่) ให้กำหนด วันนัดส่งตัวผู้ต้องหา ภายใน 48 ชั่วโมง นับแต่เวลามาถึงที่ทำการของพนักงาน สอบสวน

2.2 คดีที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราว ระหว่างวันที่ 3 มีนาคม 2546 ถึงวันที่รับทราบการปฏิบัติตามหนังสือนี้ ด้านปรากฏว่าพนักงานสอบสวน ไม่ได้กำหนดวันนัดในสัญญาประกัน ให้นายประกันส่งตัวผู้ต้องหาตามเวลาที่ กำหนดในข้อ 2.1.1 และ 2.1.2 ให้พนักงานสอบสวนรีบดำเนินการติดต่อนายประกัน ให้ส่งตัวผู้ต้องหา แล้วนำตัวผู้ต้องหาไปศาลพร้อมยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณามี คำสั่งให้ส่งตัวไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดกาเสพติดโดยเร็วเพื่อมิให้เกิด ความเสียหายใดๆ

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนในสังกัดทราบและ ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.

(พล.ต.อ.วิเชียร พงษ์พานิช)

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ดร.

โทร. 0 2205 3453

ที่ 0011.26/03551

วันที่ ๕๔ กันยายน 2553

เรื่อง คำชี้แจงการปฏิบัติ พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ผยช.น., ก.1-9, ศาต., ก., ส., และ สดม.

ด้วยกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม มีหนังสือแจ้งว่า กรมคุมประพฤติในฐานะหน่วยงานประสานตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 พบว่าที่ผ่านมาเกิดปัญหาข้อขัดข้องบางประการจากการปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทางดำเนินการตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 กล่าวคือในกรณีพนักงานสอบสวนได้รับผลการขึ้นชั้นการตรวจพิสูจน์จากศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ ซึ่งไม่ปรากฏว่าพบสารเสพติดในตัวอย่างปัสสาวะภายหลังจากที่ศาลมีคำสั่งให้ตรวจพิสูจน์แล้ว จากนั้นพนักงานสอบสวนได้อื่นสำร้องต่อศาลเพื่อยุติการฟื้นฟู ทำให้กระบวนการบำบัดฟื้นฟูต้องยุติลงไม่เป็นที่ความเจตนาของกฎหมาย และกรณีต้องส่งคืนตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูตามมาตรา 24 แห่ง พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ซึ่งพนักงานสอบสวนต้องปรับตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูไปดำเนินคดีอาญาปกติ แต่ปรากฏว่าพนักงานสอบสวนไปปรับตัวล่าช้า

ดร. พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินงาน ตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 เป็นไปโดยถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าว และไม่เกิดปัญหาข้อขัดข้องตามที่กรมคุมประพฤติแจ้งมา ดังกล่าว จึงขอคำชี้แจง และจัดตั้งกรรมการปฏิบัติ ดังนี้

1. ในการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในเบื้องต้น เป็นแนวทางปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการทบทวนยาเสพติดให้โทษ เรื่อง คำขอตรวจค้น ตรวจ วิจัยการ และเงื่อนไขในการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมีสารเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกายหรือไม่ ลงบังคับวันที่ 12 เม.ย. 2546 ข้อ 7 ดังนี้ “ในการตรวจหรือทดสอบในเบื้องต้นตามข้อ 6 พบว่าบุคคลนั้นๆ เป็นผู้เสพยาเสพติดให้โทษ ให้ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบจดบันทึกชื่อและรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อผู้มีอำนาจหรือสถานที่อยู่ที่สามารถจะเรียกตัวหรือขอกหมายเรียกมาเพื่อดำเนินคดีได้ เมื่อมีการตรวจสอบสวนยืนยันแล้วพบว่า เป็นผู้มีสารเสพติดให้โทษในร่างกาย” จึงให้ถือปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวโดยเคร่งครัด ทั้งนี้ยังไม่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาฐานเสพยาเสพติดให้โทษแก่บุคคลนั้นจนกว่าจะได้รับผลยืนยันว่าพบสารเสพติดในตัวอย่างการตรวจปัสสาวะแล้ว จึงเรียกตัวมาดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

-2-

2. กรณีต้องสงวนตัวผู้จำ รับการฟื้นฟูตามมาตรา 24 แห่ง พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ให้พนักงานสอบสวนรีบไปรับตัวคืนมาโดยเร็ว ทั้งนี้ให้ถือปฏิบัติตามข้อ 9 ของ ระเบียบวิธี ตร. คำว่าที่สุด ที่ 0004.6/2552 ลง 3 มี.ค. 2546 ตามที่ได้แจ้งเวียนไปแล้ว

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและแจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบ ทั้งผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง
ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

44.2.17.

(សម័យ អំពីសតវត្សរ៍ទី១២)

ผู้ช่วย ผบ.ตร. ประท. ผบ.ตร.

[illegible]

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คร.

โทร. ๐ ๒๖๐๕ ๔๔๖๓

ที่ ๐๐๑๑.๒๔/ ๒๕๕๖

วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ให้ระบุเลขประจำตัวประชาชนในคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งส่งตัวผู้ต้องหาไปควบคุมเพื่อตรวจพิสูจน์

การแพทย์หรือการติดยาเสพติด (พ.๑)

ลงช.น., น., ก.๑ - ๔, กขค., ปส. และ กรม,

ด้วย กรมคุมประพฤติ มีหนังสือ ที่ ขธ ๐๓๐๔/๐๓๕๖๓ ลง ๒๖ เม.ย. ๒๕๕๕ แจ้งว่า กรมที่มี กรมคุมประพฤติ ได้รับติดชอบคำวินิจฉัยของศาลฎีกาผู้ต้องหาที่เข้าสู่กระบวนการ ตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.๒๕๔๕ ในการตรวจพิสูจน์ดังกล่าว จำเป็นต้องใช้เลขประจำตัวประชาชนและข้อมูล การตรวจพิสูจน์เพื่อระบุตัวตนที่แท้จริงของผู้ต้องหา และตรวจสอบประวัติการกระทำผิด เพื่อใช้ในการรายงานผล การตรวจพิสูจน์ ขอคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด จึงขอความร่วมมือให้พนักงานสอบสวน แบบเอกสารทะเบียนราษฎรที่ตรวจสอบจากระบบหรือระบุเลขประจำตัวประชาชนในคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่ง ส่งตัวผู้ต้องหาไปควบคุมเพื่อตรวจสอบการแพทย์หรือการติดยาเสพติด (พ.๑) และหากมีข้อขัดข้องประการใดขอแจ้ง พนักงานสอบสวนแจ้งข้อขัดข้องในคำร้องด้วย

คร. พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้เป็นการให้ความร่วมมือในการตรวจพิสูจน์ผู้ต้องหาที่เข้าสู่ กระบวนการ ตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.๒๕๔๕ ให้เข้าไปโดยเรียบร้อยและถูกต้อง จึงให้ พนักงานสอบสวนระบุเลขประจำตัวประชาชนของผู้ต้องหาในคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งส่งตัวผู้ต้องหาไปควบคุม เพื่อตรวจสอบการแพทย์หรือการติดยาเสพติด (พ.๑) ตามแบบที่แนบมานี้ โดยไม่ต้องแบบเอกสารทะเบียนราษฎร ที่ตรวจสอบจากระบบ หากมีข้อขัดข้องที่ไม่สามารถระบุเลขประจำตัวประชาชนของผู้ต้องหาในคำร้องได้ ให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อขัดข้องในคำร้องด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ย.

(ชวัลย์ สุนมุด)

ผู้ช่วย ผ.บ.ตร. บรท.ผ.บ.ตร.

บทที่ 8

การมีความเห็นทางคดี

อำนาจทำความเห็นทางคดี

การส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ

และการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง

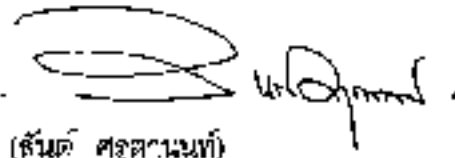

- 2 -

ถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ส่วนเลขคดีที่ปรากฏอยู่ในสมุดสารบบการดำเนินคดีอาญา
ทั่วไป หรือสมุดสารบบการดำเนินคดีจราจรทางบก ประจำที่ทำการของพนักงานสอบสวนยังมีอยู่
ไม่ได้ถูกลบหรือหายไปจากสมุดสารบบแต่อย่างใด สำหรับสำนวนการสอบสวนพนักงานสอบสวน
จะต้องดำเนินการสอบสวนให้เสร็จสิ้น แล้วสรุปสำนวนมีความเห็นส่งให้พนักงานอัยการตาม
ป.วิ อาญา มาตรา 140, 141 หรือ 142 แล้วแต่กรณี

จึงขอขออนุญาตความเข้าใจมาเพื่อทราบ และแจ้งให้พนักงานสอบสวนในสังกัดทราบ
เพื่อสืบปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป หากเกิดความบกพร่องหรือเสียหายประการใด พนักงาน
สอบสวนและผู้เกี่ยวข้องจะต้องรับผิดชอบทางวินัยตามกฎหมายแก่กรณี

พล.ต.อ.

(สันต์ สุตานนท์)

ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร.0-22053466

ที่ 0004.6/๒๕๖๖

วันที่ 14 สิงหาคม 2545

เรื่อง กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีที่ผู้ต้องหาหลบหนีประกัน และคดีที่ผู้ต้องหาบางคนถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลอื่น

รอง ผ.บ.ตร., ผู้ช่วย ผ.บ.ตร., ผบ.ช., ผบก. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามหนังสือ ตร. ที่ 0004.6/6167 ลง 20 พ.ค.2545 ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีที่ผู้ต้องหาถูกคุมขังอยู่ในคดีอื่นที่เรือนจำซึ่งอยู่ในเขตอำนาจศาลอื่นไว้แล้ว แต่ยังไม่ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในกรณีผู้ต้องหาหลบหนีประกันและพ้นคดีที่เกี่ยวข้องกัน และผู้ต้องหาบางคนถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลอื่น กับผู้ต้องหาบางคนถูกคุมขังในคดีอื่นในอำนาจศาลอื่นซึ่งคดียังไม่ถึงที่สุดตามคำพิพากษาของศาลอื่น ประกอบกับ ตร. ได้หาข้อปัญหาข้อกฎหมายกรณีพนักงานอัยการไม่รับสำนวนการสอบสวนไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีหนังสือ ที่ นร 0601/0886 ลง 19 ก.พ.2544 แจ้งความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่) ตอบข้อหารือ ตร. ในประเด็น กรณีการส่งสำนวนคดีที่ผู้ต้องหาหลบหนีประกันและพ้นคดีสอบสวนมีความเห็นควรส่งฟ้องผู้ต้องหา สรุปความได้ว่า สำนวนการสอบสวนตามมาตรา 42 แห่ง ป.วิ.อาญา ที่ พนักงานสอบสวนได้ปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราว ก่อนผู้ต้องหาได้หลบหนีประกัน ไม่มีผลทำให้สำนวนนั้นเป็นสำนวนตามมาตรา 41 จึงเป็นกรณีจับตัวผู้ต้องหาไม่ได้ พนักงานสอบสวนต้องส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนในคดีที่ผู้ต้องหาหลบหนีประกันและมีความเห็นควรส่งฟ้องผู้ต้องหาแต่พนักงานอัยการไม่รับสำนวน และการปฏิบัติกรณีผู้ต้องหาหลบหนีประกันและพ้นคดีที่เกี่ยวข้องกัน และผู้ต้องหาบางคนถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลอื่นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ขอคล้อยตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังกล่าว จึงให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนปฏิบัติดังนี้

ก. ในคดีที่...

1. ในกรณีที่ผู้ต้องหาหลบหนีไปร่วมกัน ให้พนักงานสอบสวนรีบสอบสวน และสรุปสำนวนเสนอผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาและมีความเห็นทางคดีตามระเบียบว่าด้วยอำนาจการทำความเห็นในคดี ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้ใดมีความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้เก็บสำนวนไว้ที่ทำการของพนักงานสอบสวน โดยให้อยู่ในความรับผิดชอบของหัวหน้าพนักงานสอบสวน และให้จัดทำสมุดสารบัญชีสำนวนประเภทอัยการไม่รับสำนวนแล้วถึง: ส่วนงานการสอบสวนประเภทนี้ไว้ต่างหากเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ และสามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา ห้ามมิให้เก็บไว้กับตัวพนักงานสอบสวนที่สอบสวนคดี และให้จำหน่ายคดี (วงแวง) ออกจากสมุดคดีคดีอาญาประจำที่ทำการและสมุดบันทึกคดีประจำตัวพนักงานสอบสวน โดยหมายเหตุว่า "อัยการไม่รับสำนวน" หากมีการเปลี่ยนแปลงหัวหน้าพนักงานสอบสวน ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนคนเดิมส่งมอบสำนวนเช่นเดียวกับการส่งมอบสำนวนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนต่อหัวหน้าพนักงานสอบสวนคนใหม่ เมื่อได้ตัวผู้ต้องหาแล้วให้ดำเนินการตาม พ.ร.บ.อาญา มาตรา 142 วรรคสาม ต่อไป

2. ในกรณีที่ผู้ต้องหาหลบหนีไปร่วมกัน เป็นคดีเกี่ยวพันกัน และผู้ต้องหาบางคนถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลอื่น กับผู้ต้องหาบางคนถูกคุมขังในคดีอื่นในอำนาจศาลอื่น ซึ่งคดียังไม่ถึงที่สุดตามคำพิพากษาของศาลอื่น ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแยกสำนวนว่าความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดส่งไปยังพนักงานอัยการประจำศาลที่มีเขตอำนาจเหนือเรือนจำที่ผู้ถูกจำคุกต้องโทษอยู่ แม้ว่า จะอยู่คนละเขตท้องที่หรือคนละจังหวัดก็ตาม ส่วนผู้ต้องหาที่ถูกคุมขังในคดีอื่นซึ่งคดียังไม่ถึงที่สุด ให้ดำเนินการตามหนังสือ สร. ที่ 0004.6/6167 ลง 20 พ.ค. 2545 ต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งหัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนในสังกัดทราบเพื่อถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป หากเกิดความบกพร่องหรือเสียหายแก่ทางราชการขึ้น หัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนต้องรับผิดชอบทางวินัยตามควรแก่กรณี

พล.ต.อ.

(สันต์ สุธรรมานนท์)

ค.บ.ตร.

ที่ นร ๐๖๐๑/ ๐๘๘๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๕ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ทารุณปัญหา ข้อกฎหมายกรณีพนักงานอัยการไม่รับสำนวนการสอบสวน

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๖๐๑/ป ๒๗๑
ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๔

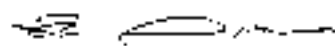
สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ทารุณปัญหาข้อกฎหมายกรณี
พนักงานอัยการไม่รับสำนวนการสอบสวน

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับกรณีพนักงาน
อัยการไม่รับสำนวนการสอบสวน และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงมหาดไทย
(กรมการปกครองและกรมราชทัณฑ์) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานศาลยุติธรรม และสำนักงาน
อัยการสูงสุด แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) และคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่)
ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวและมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่ง
มาด้วยนี้ ลงนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
เพื่อทราบตามระเบียบแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชัยวัฒน์ วงศ์วิเศษสาร)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานเลขาธิการกรม

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๘

กลุ่มงานสอบสวนการยุติธรรมทางอาญา

โทร. ๐ ๒๒๒๔ ๑๓๕๓

โทรสาร ๐ ๒๒๒๔ ๑๓๗๔

www.knsd.kaj.go.th

เรื่องเสร็จที่ ๕๓๔/๒๕๔๔

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ทหหรือปัญหาข้อกฎหมายกรณีพนักงานอัยการไม่รับสำนวนการสอบสวน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ดช ๐๐๐๔.๖/๑๐๓๖๖ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับทราบปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติและข้อหารือจากพนักงานสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจนครบาลและกองบัญชาการตำรวจภูธร กรณีพนักงานอัยการไม่รับสำนวนการสอบสวนที่พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จแล้ว เนื่องจากสำนักงานอัยการสูงสุดได้วางแนวทางปฏิบัติในการรับสำนวนการสอบสวนจากพนักงานสอบสวนใหม่" ซึ่งจากแนวปฏิบัติดังกล่าวก่อให้เกิดข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานแก่สำนักงานตำรวจแห่งชาติสรุปได้ ๒ ประการ ดังนี้

๑. สำนวนการสอบสวนที่ผู้ต้องหากระทำความผิดและผู้ต้องหาถูกควบคุม หรือตั้งอยู่ หรือปล่อยชั่วคราว หรือเชื้อวงศ์ได้ตัวมาเมื่อออกหมายเรียก มาตรา ๑๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดให้พนักงานสอบสวนทำควมเห็นว่าการสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องผู้ต้องหาส่งไปยังพนักงานอัยการพร้อมด้วยสำนวนการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา มาตรา ๑๔๒ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ เว้นแต่ผู้ต้องหาไม่ถูกตั้งอยู่แล้ว ปัญหาข้อขัดข้องของพนักงานสอบสวนคือผู้ต้องหาที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวหลบหนีหรือหนี ทำให้พนักงานสอบสวนไม่สามารถนำตัวผู้ต้องหาไปส่งให้พนักงานอัยการพร้อมกับสำนวนการสอบสวนได้

ส่งพร้อมหนังสือที่ นร ๐๖๐๑/๐๔๘๔ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

"หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ กส (สนอ.) ๐๐๑๔/ว ๑๔๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๔ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการรับสำนวนการสอบสวนจากพนักงานสอบสวน ส่งถึงรองอธิการสูงสุด อธิบดีอัยการฝ่ายอธิบดีอัยการเขต อัยการพิเศษฝ่าย เลขาธิการอัยการสูงสุด อัยการจังหวัด และผู้อำนวยการสภามณฑลตามความ

"มาตรา ๑๔๒ ผู้ต้องหาผู้กระทำความผิดและผู้ต้องหาถูกควบคุมหรือตั้งอยู่ หรือปล่อยชั่วคราว หรือเชื้อวงศ์ได้ตัวมาเมื่อออกหมายเรียก ให้พนักงานสอบสวนทำควมเห็นตามข้อสำนวนการสอบสวนว่าควรสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องส่งไปยังพนักงานอัยการพร้อมด้วยสำนวน

ในกรณีที่เสนอความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้ส่งแต่สำนวนพร้อมความเห็นไปยังพนักงานอัยการ ส่วนตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจปล่อยหรือปล่อยชั่วคราว ตัวผู้ต้องหาถูกตั้งอยู่ ให้ขอเองหรือขอให้พนักงานอัยการขอต่อศาลให้ปล่อย

ในกรณีที่เสนอความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนพร้อมกับตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ เว้นแต่ผู้ต้องหาไม่ถูกตั้งอยู่แล้ว

แต่ถ้าเป็นความผิด ที่พนักงานสอบสวนประวิงเวลาไว้ และผู้กระทำความผิดได้ปฏิบัติตามระบบระเบียบแล้ว ให้บันทึกการเรียกพบตัวจับกุมไว้ แล้วส่งไปให้พนักงานอัยการพร้อมกับสำนวน

พนักงานอัยการจึงไม่รับสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ทั้งที่มาตรา ๑๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้อำนาจพนักงานสอบสวนปล่อยชั่วคราวได้

เรื่องนี้สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีความเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นสำนวนการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือจับตัวผู้กระทำความผิดยังไม่ได้ตามมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งกำหนดให้พนักงานสอบสวนทำความเข้าใจว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา ส่งไปยังพนักงานอัยการพร้อมกับสำนวนการสอบสวน ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าควรสั่งฟ้อง ก็ให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้ตัวผู้ต้องหา มา คดีก็จะป็นอันเสร็จสิ้นไปในชั้นสอบสวน แต่ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าไม่ควรสั่งฟ้อง สิทธิและประโยชน์ก็จะเกิดแก่ผู้ต้องหา เพราะผู้ต้องหาจะได้รับอิสระภาพและไม่ต้องเป็นผู้ต้องหาอีกต่อไป แต่ถ้าพนักงานอัยการไม่รับสำนวนการสอบสวนไว้พิจารณาสั่งการ ผู้ต้องหา ก็จะเสียสิทธิในทางดำเนินชีวิตอย่างปกติสุข เพราะผู้ต้องหาจะถูกอายัดตัวหรือถูกออกหมายจับได้ ซึ่งความเห็นดังกล่าวก็สอดคล้องกับความเห็นเดิมของสำนักงานอัยการสูงสุด แต่ต่อมาสำนักงานอัยการสูงสุดได้ทรงแนวปฏิบัติใหม่ว่า สำนวนการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดและผู้นั้นถูกควบคุมหรือขังอยู่หรือปล่อยชั่วคราว หรือเชื่อว่าคงได้ตัวมาเมื่อออกหมายเรียก มาตรา ๑๕๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดให้พนักงานสอบสวนทำความเข้าใจว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา ถ้าพนักงานสอบสวนเห็นควรสั่งฟ้อง ก็ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ กรณีที่พนักงานอัยการจะรับสำนวนการสอบสวนได้ตลอดเมื่อพนักงานสอบสวนได้ส่งตัวผู้ต้องหา มาด้วย หรือผู้ต้องหาถูกขังอยู่ในอำนาจศาลที่พนักงานอัยการจะยื่นฟ้องได้ แม้ต่อมาพนักงานสอบสวนจะไม่สามารถส่งตัวผู้ต้องหา มาได้ เนื่องจากผู้ต้องหาหลบหนีไป หรือไม่สามารถดำเนินการให้ผู้ต้องหา มาอยู่ในอำนาจศาลที่พนักงานอัยการจะยื่นฟ้องได้ เช่น ถูกคุมขังอยู่ในศาลอื่น ก็ไม่ทำให้สำนวนการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เปลี่ยนเป็นสำนวนการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือจับตัวผู้กระทำความผิดยังไม่ได้ตามมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ดังนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงขอทูลเกล้าฯ ถวายสำนวนการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีความหมายเดียวกันหรือไม่ และสำนวนการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๕๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ถ้าผู้ต้องหาหลบหนี ระวังจะย้อนสำนวนการสอบสวนกลับ

มาตรา ๑๕๑ ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ เมื่อได้ความตามหมายสอบสวนกล่าวโทษ ให้ทำความเข้าใจว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องส่งไปพร้อมกับสำนวนยังพนักงานอัยการ

ถ้าพนักงานอัยการเห็นสมควรปล่อยชั่วคราวสั่งไม่ฟ้อง ให้ยุติการสอบสวนโดยสั่งไม่ฟ้อง และไว้จับดำเนินคดีให้พนักงานอัยการสอบสวนต่อไป

ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าควรสอบสวนต่อไป ก็ให้สั่งพนักงานสอบสวนปฏิบัติเช่นนั้น

ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าควรสั่งฟ้อง ก็ให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้ตัวผู้ต้องหา มา ถ้าผู้ต้องหาอยู่ต่างประเทศ ให้พนักงานอัยการจัดการเพื่อขอให้ส่งตัวกลับมา

หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ส่วนที่ ๒๒๓ ๒๐๑๓/๑๖๑๔ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๓๕ เรื่อง ข้าราชการทางปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งสำนวนการสอบสวน ส่งถึงอธิบดีกรมตำรวจ

ไปเป็นสำนวนการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำผิดแน่ชัด แต่เรียกหรือจับตัวผู้กระทำความผิดยังไม่ได้ตาม มาตรา ๑๘๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้หรือไม่

๒. คดีที่ผู้ต้องหา หรือผู้ต้องขังถูกคุมขังในคดีอื่นในเรือนจำที่กฎในเขตอำนาจของ ศาลอื่นในกรุงเทพมหานคร ทางปฏิบัติที่ผ่านมาสำนักงานอัยการสูงสุดจะแจ้งให้พนักงานอัยการแห่ง หอ่งที่ที่ความผิดเกิดในเขตส่งสำนวนการสอบสวนไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อยื่นฟ้องผู้ต้องหา หรือผู้ต้องขังต่อศาลอาญา แต่สำหรับผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังที่ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำขึ้นนอกกรุงเทพมหานคร พนักงานอัยการแห่งหอ่งที่ที่ความผิดเกิดในเขตจะต้องส่งสำนวนการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการที่ ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังถูกคุมขังอยู่ เพื่อยื่นฟ้องตาม มาตรา ๒๖ (๑)^๑ แห่งประมวลกฎหมาย วิพิจารณา ความอาญา แต่อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันศาลไม่ประทับฟ้อง โดยให้ไปยื่นฟ้องต่อศาลที่ความผิดเกิด (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๔/๒๕๓๗)^๒ ประกอบกับมีการแก้ไขมาตรา ๔๓^๓ แห่งประมวลกฎหมาย แห่งและพาณิชย์ โดยกำหนดให้ผู้มีสำเนาของผู้ที่ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลหรือตามคำสั่ง โดยชอบด้วยกฎหมาย ได้แก่ เรือนจำหรือทัณฑสถานที่มีผู้ถูกจำคุกอยู่ แต่เนื่องจากกรมราชทัณฑ์มี จำนวนเจ้าหน้าที่น้อยและไม่เพียงพอที่จะนำตัวผู้ต้องขังไปมอบให้พนักงานอัยการเพื่อฟ้องผู้ต้องขัง จึงเป็นผู้ต้องหาในคดีอื่นได้ จึงทำให้ไม่สามารถนำ มาตรา ๒๖ (๑) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาใช้ได้ ภาระดังกล่าวจึงตกแก่พนักงานสอบสวนที่จะต้องนำตัวผู้ต้องขังที่ถูกคุมขังในคดีอื่น ในเรือนจำที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลอื่นไปมอบให้แก่พนักงานอัยการพร้อมกับสำนวนการสอบสวน ที่เห็นควรส่งฟ้องผู้ต้องหา

ดังนั้นสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงขอหารือว่า คดีที่ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังถูกคุมขัง ในคดีอื่นและอยู่ในเขตอำนาจของศาลอื่น เมื่อศาลยึดหลักฐาน มาตรา ๔๗ แห่งประมวลกฎหมายแห่ง และพาณิชย์แล้ว ถ้าไม่มีกรแก้ไขกฎหมายดังกล่าวจะมีวิธีการใดที่สามารถนำตัวผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขัง ไปให้พนักงานอัยการเพื่อฟ้องผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังต่อศาลที่มีเขตอำนาจได้

มาตรา ๒๖ เมื่อความผิดเกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในเขตอำนาจของศาลใด ให้ยื่นที่ ศาลนั้น แต่ทั้ง

(๑) เมื่อจำเลยมีที่อยู่ หรือถูกจับในท้องที่หนึ่ง หรือเมื่อเจ้าพนักงานตำรวจสอบสวนในท้องที่หนึ่ง นอกเขตของศาลดังกล่าวแล้ว จะยื่นฟ้องที่ท้องที่นั้นๆ อยู่ในเขตอำนาจก็ได้

(๒) เมื่อความผิดเกิดขึ้นนอกเขตศาลอาญา จักรโพธิ์ ให้ยื่นฟ้องคดีนั้นที่ศาลอาญา ถ้าการสอบสวนได้ ระงับลงโดยท้องที่หนึ่งซึ่งอยู่ในเขตของศาลใด ให้ยื่นฟ้องคดีนั้นที่ศาลนั้นได้ด้วย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๘/๒๕๓๗ ศาลฎีกาพิเคราะห์ว่า มุขคดีเกิดในเขตอำนาจของศาลจังหวัดฝาย พยาบหลักฐานต่าง ๆ ก็อยู่ในเขตอำนาจของศาลจังหวัดฝาย ถ้าโจทก์ฟ้องคดีที่ศาลจังหวัดฝายก็จะเป็นการสะดวก แก่การพิจารณาพิพากษาคดีซึ่งว่าการฟ้องต่อศาลอาญา แม้จำเลยจะต้องขังอยู่ในเขตอำนาจศาลอาญา โจทก์ก็ชอบ ที่ระงับข้อกล่าวหาอาญาให้ส่งไปเรือนจำที่คุมขังจำเลยอยู่ส่งตัวจำเลยไปคุมขังยังเรือนจำอันนอกแห่งใด ดังนั้น ที่ศาล อาญาใช้ดุลพินิจไม่อนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้องต่อศาลอาญา จึงชอบแล้ว

มาตรา ๔๗ ผู้มีสำเนาของผู้ที่ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลหรือตามคำสั่งโดยชอบ ด้วยกฎหมาย ได้แก่ เรือนจำ หรือทัณฑสถานที่ถูกจำคุกอยู่จนกว่าจะได้มีการปล่อยตัว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาปัญหาที่หารือดังกล่าวทั้งสองประเด็น ประกอบกับได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง และการมณฑลเทศาภิบาล) ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในปัญหาที่ว่า ส่วนงานการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำผิดตาม มาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๔๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีความหมายเดียวกันหรือไม่ และส่วนงานการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดและพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรตั้งฟ้อง ผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๔๒ วรรคสาม ถ้าผู้ต้องหาหลบหนีหรือไม่ กรณีนี้จะเปลี่ยนส่วนงานการสอบสวน กลับไปเป็นส่วนงานการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔๑ ได้หรือไม่ นั้น มีความเห็นว่า ปัญหานี้มีข้อพิจารณาในเบื้องต้นว่า ส่วนงานการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๑ กับส่วนงานการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๒ มีความหมายแตกต่างกันหรือไม่ เมื่อได้พิจารณาประเด็นนี้แล้วเห็นว่า ส่วนงานการสอบสวนสองกรณีนี้มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ กรณีส่วนงานการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๑ หมายถึง ส่วนงานการสอบสวนที่เรียกหรือจับผู้ต้องหาทั้งไม่ได้ ส่วนงานการสอบสวนประเภทนี้ยังไม่มีกรณีการแจ้งข้อหาและสอบสวน ผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๓๔ เนื่องจากผู้ต้องหายังไม่มาปรากฏตัวต่อพนักงานสอบสวน ส่วนงานการสอบสวนประเภทนี้พนักงานสอบสวนจึงมีหน้าที่ให้ความเห็นว่าควรตั้งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องส่งไปยังพนักงานอัยการพร้อมับส่วนงานการสอบสวนโดยไม่ต้องส่งตัวผู้ต้องหาไปตั้ง พนักงานอัยการรับทราบส่วนงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวนได้ สำหรับกรณีส่วนงานการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๒ หมายถึง ส่วนงานการสอบสวนที่มีผู้ต้องหาอยู่ในความควบคุม ชัง หรือปล่อยชั่วคราวของศาลหรือพนักงานสอบสวน หรือพนักงานสอบสวนสามารถได้ตัวผู้ต้องหาเมื่อออกหมายเรียก ส่วนงานการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๒ นี้จึงเป็นกรณีที่มีการแจ้งข้อหาและสอบสวนผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๓๔ แล้ว และเมื่อพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรตั้งฟ้องผู้ต้องหา มาตรา ๑๔๒ วรรคสาม ได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่า ให้พนักงานสอบสวนส่งส่วนงานการสอบสวนหรือมีผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ เว้นแต่ผู้ต้องหานั้น ถูกขังอยู่แล้ว ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) จึงเห็นว่า กรณีตามข้อหารือดังกล่าว ส่วนงานการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๒ ที่พนักงานสอบสวนรู้ตัวผู้กระทำความผิดและมีความเห็นควรตั้งฟ้อง ผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๔๒ วรรคสาม ถ้าผู้ต้องหาหลบหนีหรือไม่ ก็ไม่มีผลทำให้ส่วนงานการสอบสวน เปลี่ยนไปเป็นส่วนงานการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๑ ได้

ประเด็นที่สอง ในปัญหาที่ว่า คดีที่ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังถูกคุมขังในคดีอื่นและอยู่ในเขตอำนาจของศาลอื่น เมื่อศาลยึดหลักตามมาตรา ๔๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่กำหนดให้ศาลที่มีอำนาจชำระคดีคือศาลที่ผู้ต้องหาถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุด ถ้าไม่มีการแก้ไขกฎหมาย

มาตรา ๑๓๔ เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียก หรือส่งตัวมา หรือเข้าพบพนักงานสอบสวนและ หรือปรากฏตัว ผู้ต้องหาอยู่ต่อหน้าเจ้าพนักงานเป็นผู้ต้องหา ให้ถามถึงตัว บานสกุล ชาติ เพศ อายุ ภูมิลำเนา อาชีพ ที่อยู่ ที่เกิด และแจ้งข้อหาให้ทราบ และต้องบอกให้ทราบก่อนว่า ข้อความที่ผู้ต้องหาเหล่านั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานขึ้นในการพิจารณาคดี เมื่อผู้ต้องหาสนใจให้การอย่างไร ก็ให้จดคำให้การไว้ ถ้าผู้ต้องหาไม่เต็มใจให้การเลย ก็ให้บันทึกไว้

“คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) มีความเห็นข้างบนเกี่ยวกับความเห็นของสำนักงานอัยการสูงสุด ตามหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ระบุไว้ในเชิงบรรทัดที่ ๑

ดังกล่าว จะมีวิธีการใดที่สามารถให้ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังไปให้พนักงานกักการเพื่อขึ้นฟังผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังต่อศาลที่มีเขตอำนาจได้ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) มีความเห็นว่า กรณีดังกล่าวสามารถแยกพิจารณาได้สองกรณี คือ

กรณีที่หนึ่ง ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังถูกจำคุกอยู่ในคดีอื่นที่ศาลได้มีคำพิพากษาลงโทษถึงที่สุดแล้ว และอยู่ในเขตอำนาจของศาลอื่น มาตรา ๔๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ภูมิลำเนาของผู้ที่ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลหรือตามคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ได้แก่ เรือนจำหรือทัณฑสถานของผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังถูกจำคุกอยู่จนกว่าจะได้รับการปล่อยตัว ดังนั้น ศาลที่มีเขตอำนาจเหนือเรือนจำหรือทัณฑสถานที่ผู้ต้องหาถูกจำคุกอยู่ จึงเป็นศาลที่มีอำนาจชำระคดีตามมาตรา ๒๒ (๑) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พนักงานสอบสวนสามารถส่งสำเนารายการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการประจำศาลนั้นเพื่อขึ้นฟ้องผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังต่อศาลได้

กรณีที่สอง ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังถูกคุมขังอยู่ในคดีอื่นและศาลยังไม่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด ตามมาตรา ๒๒ กำหนดให้ศาลที่มีอำนาจชำระคดีคือศาลที่ความผิดเกิด อ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้น แต่ถ้าจำเลยมีที่อยู่ในอีกท้องที่หนึ่ง มาตรา ๒๒ (๑) กำหนดให้สามารถฟ้องคดีต่อศาลซึ่งท้องที่นั้น ๆ อยู่ในเขตอำนาจได้ คำว่า "ศาลซึ่งเป็นท้องที่ที่จำเลยมีที่อยู่" นั้น ศาลฎีกาได้วินิจฉัยว่า คำว่า "ที่อยู่" ตามมาตรา ๒๒ (๑) หมายถึง ถิ่นอันบุคคลนั้นมีสถานที่อยู่เป็นแห่งสำคัญตามมาตรา ๓๗^๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังอยู่ในเรือนจำหรือทัณฑสถานและศาลยังไม่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น เรือนจำหรือทัณฑสถานดังกล่าวไม่ถือเป็นที่อยู่ของผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขัง^๒ ในกรณีที่สองนี้ เรือนจำหรือทัณฑสถานจึงไม่ใช่ที่อยู่ของผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังที่จะทำให้พนักงานอัยการมีอำนาจ

^๑โปรดดูเชิงบรรณที่ ๕

^๒มาตรา ๓๗ ภูมิลำเนาของบุคคลธรรมดา ได้แก่ ถิ่นอันบุคคลนั้นมีสถานที่อยู่เป็นแห่งสำคัญ

^๓คำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๒๒๗๗/๒๕๓๖ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คำว่า "ที่อยู่" ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒ (๑) หมายถึง ถิ่นอันบุคคลนั้นมีสถานที่อยู่เป็นแห่งสำคัญตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๗ แต่จำเลยถูกขังอยู่ที่เรือนจำกลางอุดรธานีในคดีอาญาระงับสำนวนจึงไม่อาจฟ้องต่อศาลซึ่งท้องที่นั้น แต่พนักงานอัยการประจำศาลอาจได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวหรือใบที่สุดศาลส่งพิพากษาฯเพื่อส่งปล่อยตัวจำเลยได้ ดังนั้น เรือนจำกลางอุดรธานีจึงไม่ใช่ที่อยู่ของจำเลยตามมาตรา ๒๒ (๑) จึงทักจึงไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยต่อศาลซึ่งเกิดขึ้นในจังหวัดมุกดาหารแล้วส่งศาลแขวงอุบลราชธานี

คำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๒๒๖๔/๒๕๓๖ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๗ กำหนดภูมิลำเนาของผู้ที่ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลหรือตามคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ได้แก่ เรือนจำหรือทัณฑสถานที่ผู้ถูกจำคุกอยู่จนกว่าจะได้รับการปล่อยตัว บทบัญญัติดังกล่าวแยกผู้ที่ถูกจำคุกออกเป็น ๒ กรณีต่างหากจากกัน คือ ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลกรณีหนึ่ง และถูกจำคุกตามคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายอีกกรณีหนึ่ง หากแต่ในกรณีเดียวกันนี้ เมื่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒ (๑) กำหนดให้พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องจำเลยต่อศาลซึ่งท้องที่นั้นได้แก่ เรือนจำหรือทัณฑสถานที่ผู้ถูกจำคุกอยู่ก็จริง แต่คำพิพากษาดังกล่าวยังมีเงื่อนงำที่สับสน จึงจะถือว่าจำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ที่เรือนจำอำเภอเมืองบุรีรัมย์ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๗ ไม่ได้ จึงทักจึงไม่มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดบุรีรัมย์

ฟ้องศาลที่มีเขตอำนาจเหนือข้อที่เห็นได้ จะมัน ถ้ายังไม่มีการแก้ไขกฎหมาย ปัญหาดังกล่าวอาจแก้ไขในทางปฏิบัติโดยการประสานงานกันระหว่างสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และกรมราชทัณฑ์ เพื่อให้มีการย้ายตัวผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังไปยังเรือนจำหรือทัณฑสถานที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่ศาลมีเขตอำนาจ เพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังต่อศาลนั้นต่อไปได้

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ในปัญหาประเด็นที่หนึ่งแล้วเห็นว่า เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความยุติธรรม โดยละเอียด จึงอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๒ ของระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการประชุมของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๐๒ จัดให้มีการประชุมร่วมกันของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑ คณะที่ ๔ คณะที่ ๗ และคณะที่ ๑๑)

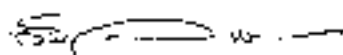
ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑ คณะที่ ๔ คณะที่ ๗ และคณะที่ ๑๑) ได้ร่วมกันพิจารณาข้อหาหรือโมฆะประเด็นที่หนึ่ง โดยได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดแล้ว มีมติเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) โดยเห็นว่าจำนวนการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๔๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีความแตกต่างกัน โดยจำนวนการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๑ เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องหา ยังไม่ได้ ส่วนการสอบสวนประเภทที่พนักงานสอบสวนสามารถสรุปความเห็นและส่งต่อส่วนการสอบสวนที่มีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องไปยังพนักงานอัยการได้ ส่วนกรณีจำนวนการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๒ เป็นกรณีที่มีการแจ้งข้อหาและสอบสวนผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๓๔ แล้ว และผู้ต้องหาอยู่ในความควบคุม ชัง หรือปล่อยชั่วคราวของศาลหรือพนักงานสอบสวน หรือพนักงานสอบสวนสามารถได้ตัวผู้ต้องหาเมื่อออกหมายเรียก ส่วนการสอบสวนประเภทนี้ ถ้าพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้อง พนักงานสอบสวนจะต้องส่งตัวผู้ต้องหาไปด้วย ถ้ามีการปล่อยผู้ต้องหาชั่วคราว แต่ผู้ต้องหาหลบหนี ประกัน กรณีนี้จะไม่มีผลทำให้จำนวนการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๒ เปลี่ยนไปเป็นจำนวนการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๑ ได้ เพราะมาตรา ๑๔๒ วรรคสาม บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า จำนวนการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดและพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนส่งจำนวนการสอบสวนพร้อมกับผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ เว้นแต่ผู้ต้องหานั้นถูกขังอยู่ ดังนั้น กรณีที่ผู้ต้องหาหลบหนีประกัน พนักงานสอบสวนจะส่งจำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการได้ ต่อเมื่อส่งตัวผู้ต้องหาไปด้วย

“ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะในหลายด้าน หรือต้องการความรู้รอบคอบในการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจขอให้กรรมการร่างกฎหมายสองหรือสามคณะประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษก็ได้

ในการประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการร่างกฎหมายซึ่งมีอาวุโสที่สูงสุดในประชุม และต้องมีกรรมการร่างกฎหมายมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง โดยต้องเป็นกรรมการร่างกฎหมายจากทุกคณะที่ได้เชิญประชุม จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่ในการวินิจฉัยประเด็นสำคัญ ประธานในที่ประชุมจะให้สภาวินิจฉัยประเด็นนั้น จนกว่าจะมีการร่างกฎหมายประชุมมากกว่ากึ่งหนึ่งได้

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นของที่ประชุมร่วมคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวแล้ว เห็นว่าปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญและผลของการวินิจฉัยอาจกระทบกระเทือนต่อวิถีทางปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและสำนักงานอัยการสูงสุด เลขาธิการฯ จึงอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๕^๑ ของระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการประชุมของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๒๒ จัดให้มีการประชุมใหญ่คณะกรรมการกฤษฎีกา

ที่ประชุมใหญ่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ร่วมกันพิจารณาและวินิจฉัยข้อดังกล่าวประกอบกับได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติและผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดแล้ว มีมติเห็นด้วยกับความเห็นของที่ประชุมร่วมคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑ คณะที่ ๔ คณะที่ ๗ และคณะที่ ๑๑)

(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๔๔

^๑ ข้อ ๑๕ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจพิจารณาจัดให้มีการประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมายได้ในกรณีดังต่อไปนี้

“ฉ)”

“๑๖)”

(๔) เมื่อเห็นว่าเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญ หรือผลของการวินิจฉัยอาจกระทบกระเทือนต่อวิถีทางปฏิบัติราชการอันอาจก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ประโยชน์สาธารณะหรือระบบการบริหารราชการเป็นส่วนรวม.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองสิทธิ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. ๐๒-๒๐๕๕-๑๔๘๖

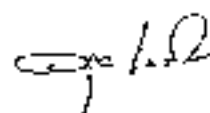
ที่ ๐๐๐๔.๑๖/ ๕๘๖/ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๖

เรื่อง กำกับกระบวนการผลิตสินค้าและการปฏิบัติตามกฎหมายของพนักงานสอบสวน

ผบ.ช.ก., น., ปต., ก. ๔ - ๕

ด้วยสำนักงานอัยการ ได้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาเกี่ยวกับการกระทำทารุณกรรมผลิตยาเสพติดให้โทษ เพื่อพิจารณา ตาม ป.วิ อาญา มาตรา ๑๔๕ ปรากฏว่า พนักงานสอบสวนปรับบทกฎหมายที่จะพิจารณาคำวินิจฉัยคดีกับผู้ต้องหาผลิตยาเสพติดให้โทษ อาทิ พนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาว่าผู้ต้องหากระทำความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาแก้ไอผสมโคเคอิน) ไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่าย โดยไม่ได้รับอนุญาตนั้น ไม่เป็นบทบัญญัติกฎหมายใดบัญญัติให้การมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาแก้ไอผสมโคเคอิน ซึ่งจัดเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑ (๑) เป็นความผิด หรือ โฉดดีที่เป็นข้าราชการกระทำกรรมผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แต่พนักงานสอบสวนปรับบทกฎหมายว่าเป็นความผิดตาม พ.ร.บ. มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยไม่ปรากฏว่ายาเสพติดที่ข้าราชการผู้นั้นกระทำความผิดเป็นยาเสพติดตามที่ระบุไว้ตามกฎหมาย (พ.ศ. ๒๕๓๔) ขอยกถามความใน พ.ร.บ. มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ หรือ ตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐๐ ข้าราชการผู้นั้นต้องกระทำความผิดโดยเป็นผู้ผลิต จำหน่าย ฯ ซึ่งยาเสพติดให้โทษ อันเป็นการกระทำความผิด ตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่อย่างไร

จึงให้ท่านถ้าจำเป็นและทำความเข้าใจการมีความเห็นในทางคดีของพนักงานสอบสวน ให้ถูกต้องตามบทบัญญัติของกฎหมายอย่างเคร่งครัดข้อไว้

พอ.ค.ร.

(อุดม เจริญ)

ผู้ช่วยผบ.ตร.ปร.ผ.ผ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร.0-2205-3466

ที่ 0004.61/2546

วันที่ 24 มีนาคม 2546

เรื่อง การพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่รถของผู้ที่ขับขีรถโดยประมาท

ผบช.ก., น., ก.1-9

ด้วยปรากฏว่า ปัจจุบันนี้สถิติการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางบกได้เพิ่มขึ้นสูงมาก และก่อให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินอย่างมหาศาล ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่ ตร.ได้ตระหนักถึงปัญหานี้จึงได้พยายามนำเอาวิธีการต่างๆ ทางกฎหมาย มาบังคับใช้เพื่อเป็นการขจัดอุบัติเหตุจราจรทางบกหนึ่งด้วยการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ของผู้ที่ขับขีรถโดยประมาท แต่ปรากฏว่า การดำเนินคดีจราจรของพนักงานสอบสวนที่มีฐานความผิดแรก เป็นการฝ่าฝืนสัญญาณจราจรไฟสีแดงหรือเมาสุราขณะขับรถ หรือแข่งรถ ในทางโดยมิได้รับอนุญาตแล้วทำให้เกิดความผิดฐานสองตามมาคือ ขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ทรัพย์สินผู้อื่นเสียหายหรือมีผู้ได้รับอันตรายแก่กายถึงสาหัสหรือถึงแก่ความตาย เมื่อทำการสอบสวนแล้วเสร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่ต้องขอให้การรับสารภาพ พนักงานสอบสวนก็จะส่งสำนวนให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องต่อศาลโดยมิได้มีความเห็นว่าสมควรให้ศาลสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ของผู้ต้องหาตาม มาตรา 162 แห่ง พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.2522 ด้วย ทำให้คดีส่วนใหญ่ศาลจะไม่สั่งใช้มาตรการมาตรา 162 นี้ และเมื่อ ตร. มีความเห็นแย้งให้อัยการสูงสุดอุทธรณ์ ก็มักจะได้รับคำสั่งชี้ขาดไม่อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า เป็นเรื่องนอกเหนือไม่จวนคำฟ้องของโจทก์บ้าง เป็นดุลยพินิจของศาลบ้าง อันจะทำให้การปราบปรามผู้ขับขีรถโดยประมาททั้งหลายไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เพราะขาดความเกรงกลัวไม่เข็ดหลาบและยังคงไม่ได้ความระมัดระวังในการขับขีรถเหมือนเดิม

ดังนั้น เพื่อให้การลดอุบัติเหตุจราจรทางบกสัมฤทธิ์ผลเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีจราจรทางบก ไม่ว่าผู้ต้องหาจะให้การรับสารภาพหรือไม่ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. กรณีผู้ฟ้องกล่าวหากระทำความผิดฐานแรกด้วยการนำสุราขณะขับรถ หรือข่งรถ ในทางโดยมิได้รับอนุญาตหรือฝ่าฝืนสัญญาณจราจรไฟสีแดง แล้วทำให้เกิดความผิดฐานที่สอง คือ ขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นได้รับความเสียหายหรือมีผู้ได้รับอันตรายแก่กาย หรืออันตรายสาหัสหรือ ถึงแก่ความตาย เมื่อทำการสอบสวนแล้วเสร็จจะต้องมีความเห็นประกอบ ในสำนวนคดีด้วยว่า หากให้ผู้ต้องหาขับรถต่อไปอาจก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของ ผู้อื่นหรือไม่เพียงใด หากเห็นสมควรก็ขอให้ศาลสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี้อของผู้ต้องหา ตาม พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 162 ด้วย

2. หากศาลมีคำสั่งตามที่ร้องขอในข้อ 1 ก็ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ประมวลเรื่องแจ้งคำสั่งศาลไปยังนายทะเบียน กรมการขนส่งทางบก เพื่อดำเนินการในส่วนที่ เกี่ยวข้องต่อไป

3. กรณีพนักงานอัยการมิได้บรรยายฟ้อง หรือบรรยายฟ้อง แต่ศาลมิได้มีคำสั่งใด ๆ เกี่ยวกับใบอนุญาตขับขี้อในคำพิพากษา ให้ประมวลพฤติกรรมการของจำเลยในการกระทำความผิด แจ้งไปยังกรมการขนส่งทางบกเพื่อขอให้นายทะเบียนยึดหรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ ตาม พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ.2522 มาตรา 53 และ มาตรา 54 ต่อไป

4. เมื่อคดีเสร็จสิ้นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ให้รายงานผลคดีและการสั่งพักใช้หรือ เพิกถอนใบอนุญาตขับขี้อไปยัง บข. ต้นสังกัดเพื่อจัดเก็บเป็นสถิติข้อมูลได้ตรวจสอบให้มีการ เพิ่มโทษของการกระทำผิดครั้งต่อไป และให้แต่ละ บข. รายงาน ตร.ทราบ โดยผ่าน สนผ.

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนในสังกัดเพื่อทราบและถือเป็น แนวทางปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.

(พล.ต.อ.วิเชียร พงษ์พานิช)

รอง ผ.บ.ตร. ป.ร.ก.ร.บ.จร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

77.

โทร. 0-2205 3459

ที่ 0036.221/ 0295

วันที่ ๒ มกราคม 2551

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการทำสำนวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดและรู้ตัวผู้กระทำผิด

พพช.ม., ก. 1-9, ก., ปล., ศกม., และ ขตร.

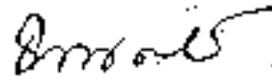
ด้วยอธิบดีกรมอัยการเคยมีความเห็นในประเด็นเรื่องคดีที่ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิดและคดีที่รู้ตัวผู้กระทำผิดตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 140 และมาตรา 141 ไว้ในหนังสืออัยการนิติพิเคราะห์ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2510 หน้า 334 และฉบับที่ 4 พ.ศ. 2511 หน้า 403 ว่ากรณีจะถือว่ารู้ตัวผู้กระทำผิดตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 141 นั้น ต้องกำหนดตัวผู้กระทำผิดความผิดได้แน่นอนพอสมควรควรว่าเป็นผู้ใด ในคดีที่ไม่รู้จักชื่อของผู้ต้องหา จึงมีแต่เพียงคำทนายหรือนามของผู้ต้องหาที่เหมือนกับบุคคลทั่วไป ยังมีอาจที่จะถือได้ว่าเป็นสำนวนการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำผิดความผิด สำนวนคดีดังกล่าวจึงเป็นสำนวนการสอบสวนที่ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิดความผิดตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 140 พนักงานสอบสวนจะมีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องในสำนวนลักษณะนี้ไม่ได้ ต่อมา อสส. ได้มีหนังสือที่ อส (สสปล.)0018/14482 ลง 4 ต.ค. 49 มีความเห็นในเรื่องเดียวกันนี้ว่า แม้สำนวนการสอบสวนคดีในลักษณะนี้จะไม่ปรากฏว่าผู้ต้องหาชื่ออะไร แต่เจ้าหน้าที่ได้เขียนภาพเหมือนของคนร้ายตามคำบอกเล่าของผู้เสียหาย จนถึงขั้นศาลออกหมายจับผู้ต้องหาแล้ว กรณีดังกล่าวถือได้ว่าเป็นกรณีที่กำหนดตัวบุคคลได้แน่นอนพอสมควรควรว่าเป็นผู้ใดแล้ว สำนวนการสอบสวนในลักษณะนี้จึงเป็นสำนวนที่รู้ตัวผู้กระทำผิดความผิดแต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 141

ดร. พิศารามแก้วเห็นว่า การทำสำนวนเห็นควรสั่งฟ้องคดีดังกล่าวข้างต้นนี้ ถ้าไม่ประเด็นปัญหาที่ถกเถียงกันมานานโดยมีความเห็นเป็นสองฝ่าย ทั้งในด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติ แต่ก็ยังไม่อาจหาข้อยุติที่แน่ชัดได้ว่าเป็นกรณีฐานมาตรา 140 (1) หรือ (2) จึงมีหนังสือที่ ดช 3031.221/1945 ลง 3 พ.ค.50 ทาหรือแนวทางปฏิบัติในการตั้งสำนวนคดีไม่รู้ว่าผู้กระทำผิดและรู้ตัวผู้กระทำผิด ไว้ไว้ อสส. ต่อมา อสส. ได้มีหนังสือที่ อส 0027(ปล.)/14064 ลง 28 ก.ย.50 ตอบข้อหารือแนวทางปฏิบัติในการตั้งสำนวนคดีดังกล่าวว่า การพิจารณาว่าถ้าบุคคลใดเป็นสำนวนที่รู้ตัวผู้กระทำผิดหรือไม่ เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการในการตั้งคดีให้ถูกต้องตาม ป.วิ.อาญา โดย อสส. ได้เคยมีความเห็นตอบข้อหารือคดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ต้องหาชื่ออะไร แต่เจ้าหน้าที่ได้เขียนภาพเหมือนของคนร้ายตามคำบอกเล่าของผู้เสียหายจนถึงขั้นศาลออกหมายจับผู้ต้องหาแล้ว กรณีดังกล่าวถือได้ว่าเป็นกรณีที่กำหนดตัวบุคคลได้แน่นอนพอสมควรควรว่าเป็นผู้ใดแล้ว สำนวนการสอบสวนในลักษณะนี้จึงเป็นสำนวนที่รู้ตัวผู้กระทำผิดความผิดแต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 141

/พระนั้น...

ฉะนั้น เพื่อให้การทำสำนวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด
ของพนักงานสอบสวนเป็นไปในแนวทางเดียวกันและสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติของพนักงานอัยการ จึง
แจ้งมาเพื่อทราบและให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติ

พล.ต.ช

(ธานี ทมบุรุษทรัพย์)

384 หมู่ ๗ ต.ไร่หวี อ.บึงสามพัน จ.พิจิตร

กมล
กมล

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เลขที่ ๕๕๑๑๒
ณ ๓ ต.ค. ๒๕๕๐
เวลา ๑๖.๒๐

543

ที่ อส ๐๐๒๗(ปค) ๑, ๕๐๖๔

กองงานตำรวจสอบสวนกลาง
เลขที่ ๒๐๕
วันที่ ๓ ต.ค. ๒๕๕๐
เวลา

สำนักงานอัยการสูงสุด
ถนนหน้าพลับ เขตปทุมธานี ๑ ๑๐๒๐๐

๒๓ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง ข้าราชการตำรวจปฏิบัติในการสั่งสำนวนคดี ผู้รู้ตัวผู้กระทำความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด
เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

- อ้างถึง (1) หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ กษ ๐๐๕, ๒๒๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐
(2) หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส(อภปค)๐๐๑๘/๔๔๘๒ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๙
(3) หนังสือสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาชญากรรมบุรี ที่ อส(สศตช. ๔)๐๐๑๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง (1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ขอหาหรือสำนักงานอัยการสูงสุดเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการสั่งสำนวนคดี ผู้รู้ตัวผู้กระทำความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิดโดยระบุว่าสำนักงานอัยการสูงสุดได้โดยมีความเห็นกำหนดแนวทางปฏิบัติในเรื่องนี้ไว้แตกต่างกันตามที่ปรากฏในคำชี้ขาดความเห็นของอธิบดีกรมอัยการและหมายเหตุผลในอัยการมีเทศ พุทธศักราช ๒๕๕๐ หน้า ๓๓๔ และพุทธศักราช ๒๕๕๑ หน้า ๔๐๓ กับคำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดตามหนังสือที่อ้างถึง (๒) และหนังสือที่อ้างถึง (๓) ซึ่งอัยการสูงสุดได้มีความเห็นในเรื่องเดียวกันว่า แม้สำนวนการสอบสวนในลักษณะนี้จะไม่ปรากฏว่า ผู้ต้องหาหรืออะไร แต่เจ้าหน้าที่ได้เขียนภาพเหมือนของคนร้ายตามแบบของเจ้าพนักงานถึงต้นสายของหมายจับผู้ต้องหาแล้ว กรณีดังกล่าวถือได้ว่าเป็นกรณีที่กำหนดตัวบุคคลได้แน่นอนพอสมควรว่าเป็นผู้ใดแล้ว ส่วนแนวการสอบสวนในลักษณะนี้จึงเป็นสำนวนการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ตาม ๖. วิชาญา มาตรา ๕๔ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงขอทราบความเห็นของสำนักงานอัยการสูงสุดและข้อยุติในแนวทางปฏิบัติของพนักงานสอบสวนในการดำเนินปัญหาข้างต้น เพื่อแจ้งให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติในการปฏิบัติต่อไปโดยสะดวกโดยสะดวกแล้วนั้น

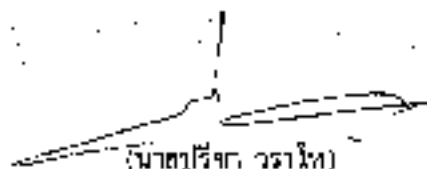
สำนักงานอัยการสูงสุด ขอรื้อว่า การพิจารณาว่าสำนวนใดเป็นสำนวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการในการสั่งคดีให้ถูกต้องตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ไม่ขอพนักงานอัยการได้มีคำสั่งให้ส่งสำนวนขึ้นไปให้พนักงานสอบสวนจัดการให้ถูกต้อง และสำนักงานอัยการสูงสุดได้มีความเห็นไปแล้วและได้แจ้งให้ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาชญากรรมบุรี ๔ แจ้งให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ทราบแล้วตามหนังสือที่อ้างถึง (๒) และ (๓) หากไม่เห็นชอบด้วยกับคำสั่งของพนักงานอัยการ ไม่ว่ากรณีใด สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะต้องทำตามและสั่งสำนวนให้อัยการสูงสุดพิจารณาและมีคำสั่งต่อไป โดยเขียนเคียงแนวปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีมีหมายจับแล้วสอบสวนเพิ่มเติมรายละเอียดตามกฎหมายหนังสือที่อ้างถึง (๒)

จึงเรียนมา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นันทพงศ์ วุธิกร)

รองอธิการบดีสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีสูงสุด

สำนักงบประมาณ

โทร. 0-2515-4142

โทรสาร 0-2515-4141

E-mail : mg@ago.go.th

ที่ ศษ 0031.221/ 1945

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ถนนพระรามที่ 1 กรุงเทพฯ

กรุงเทพมหานคร 10330

3 พฤษภาคม 2550

เรื่อง ขอบหาเรื่องแนวทางปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีไม่รู้จักผู้กระทำผิดและผู้กระทำผิด

เรียน อัยการสูงสุด

อ้างถึง (1) คำชี้ขาดความเห็นแย้งของอธิบดีกรมอัยการ และ นายเหตุในอัยการพิเศษ พุทธศักราช 2540

หน้า 334 และ พุทธศักราช 2541 หน้า 403

(2) สำเนาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด จี ๑๘ (สผปม.)0010/14482 ลงวันที่ 4 ตุลาคม 2549

(3) สำเนาหนังสืออัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา นร 4 ที่ ๑๘ (สผคธ.4)001๘/2131 ลงวันที่ 27

ตุลาคม 2549

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาเอกสารที่อ้างถึงตาม (1) ถึง (3) พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน 15 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง(1) อัยการสูงสุด(อธิบดีกรมอัยการ) ได้เคยมีความเห็นในประเด็นเรื่องคดีที่ไม่รู้จักผู้กระทำผิดและคดีที่ผู้กระทำผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140 และ มาตรา 141 ว่า กรณีจะถือว่าผู้กระทำผิดมีความผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 นั้น ต้องกำหนดตัวผู้กระทำผิดได้แน่นอนพอสมควรว่าเป็นผู้ใด ในคดีที่ไม่รู้จักผู้ต้องหาหรือผู้ต้องหาที่มีเพียงคำพยานรูปพรรณของผู้ต้องหาที่เหมือนกับบุคคลทั่วไป ย่อมอาจที่จะถือได้ว่าเป็นสำนวนการติดตามตัวผู้กระทำผิด ความผิด ส่วนงานดังกล่าวจึงเป็นสำนวนการสอบสวนที่ไม่รู้จักผู้กระทำผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140 พนักงานสอบสวนจะมีความเห็นควรสั่งฟ้อง หรือสั่งไม่ฟ้องในสำนวนลักษณะนี้ไม่ได้ และตามหนังสือที่อ้างถึง (2) และ (3) อัยการสูงสุดได้มีมติว่าเห็นในเรื่องเดียวกันว่า แม้สำนวนการสอบสวนคดีในลักษณะนี้จะไม่ปรากฏว่าผู้ต้องหาชื่ออะไร แต่เจ้าหน้าที่ได้เขียนภาพเหมือนของคนร้ายตามคำบอกเล่าของผู้เสียหายถึงขั้นคล้ายคลึงมาจับผู้ต้องหาแล้ว กรณีดังกล่าวถือได้ว่าเป็นกรณีที่กำหนดตัวบุคคลได้แน่นอนพอสมควรว่าเป็นผู้ใดแล้ว ส่วนงานการสอบสวนในลักษณะนี้จึงเป็นสำนวนที่รู้จักผู้กระทำผิดแต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาตามภาพเหมือนคนร้ายและและเสนอสำนวนให้ผู้บัญชาการ

ตำรวจแห่งชาติ .....

สำรวจแห่งชาติพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145 แล้ว หากผู้บัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติไม่เห็นชอบด้วยกับคำสั่งของพนักงานอัยการไม่ว่ากรณีใด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติต้อง
ทำความเห็นและส่งสำนวนให้อัยการสูงสุดพิจารณาและมีคำสั่งต่อไปเช่นเดียวกับกรณีมีความเห็นควร
สอบสวนเพิ่มเติม

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พิจารณาแล้วเห็นว่า คดีที่ไม่ทราบว่ามีผู้กระทำความ
ผิด เพียงแต่ผู้กล่าวหาหรือพยานให้การเกี่ยวกับเข้าห็นรูปพรรณของผู้กระทำความผิดซึ่งเหลือไว้บน
คอมพิวเตอร์ทั่วไป ถึงแม้จะไว้ข้อมูลและเจ้าหน้าที่ได้เรียนภาคเหนือจนรับทราบคำขอเล่าของผู้กล่าวหา
หรือพยานจนกระทั่งศาลออกหมายจับบุคคลที่ยังไม่รู้ชื่อได้ ก็เป็นเพียงเหตุให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีหมายจับ
ไปใช้ในการจับกุมผู้กระทำความผิดได้เท่านั้น ยังไม่สามารถระบุได้ว่าผู้กระทำความผิดตามหมายจับ
เป็นใคร พนักงานสอบสวนจะต้องสืบสวนสอบสวนต่อไปให้รู้ตัวผู้กระทำผิด ถ้ารู้ตัวผู้กระทำผิดหรือจับกุม
ผู้กระทำผิดได้ จึงเป็นคดีที่รู้ตัวผู้กระทำผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140(2),
141 และมาตรา 142 ในขณะที่ยังไม่รู้ตัวผู้กระทำผิดหรือยังจับกุมผู้กระทำผิดไม่ได้ พนักงานสอบสวน
ควรมีความเห็นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140(1) วรรคแรก หรือวรรคสอง และ
ส่งสำนวนให้พนักงานอัยการสั่งคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140(1) วรรคสาม
ตามแนวทางที่อัยการสูงสุดมีคำชี้ขาดไว้ในหนังสือที่อ้างถึง (1)

อย่างไรก็ตาม ประเด็นปัญหาการทำความเข้าใจทางคดีดังกล่าวข้างต้น เป็นปัญหาที่
ถกเถียงกันมานานโดยมีความเห็นเป็นสองฝ่าย ทั้งในด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติ แต่ก็ยังไม่อาจหาข้อยุติ
ที่แน่ชัดได้ว่าเป็นกรณีตาม มาตรา 140(1) หรือ (2) เพราะทั้งสองกรณีนี้ การทำความเข้าใจทางคดีและการ
ปฏิบัติของพนักงานสอบสวนจะแตกต่างกัน ดังนั้นจึงขอเรียนหาข้อมาช่วยกันเพื่อลดทอนความสับสนและ
แนวทางการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนในกรณีตามปัญหาข้างต้น เมื่อได้ข้อยุติไว้แล้วขอได้โปรดแจ้งให้
สำนักงานตำรวจแห่งชาติทราบ เพื่อจักได้แจ้งให้พนักงานสอบสวนถือเป็นแนวทางการปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจโท

(พันตำรวจเอก ศรีนวลนาค)

ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ที่ ออ (สผศษ.4)0016/ 2548

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญารอบบุรี 4

ถนนเซกชัย เขตจอมทอง กทม. 10150

27 มี.ค. 2548

เรื่อง ส่งสำนวนคดีเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือที่ ตท 0031.223/6888 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2548

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำขอหนังสือ สำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส(สผ.ปช.)0016/14482 ลงวันที่ 4 ตุลาคม 2548

จำนวน 1 ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง ท่านได้ส่งสำนวนการสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลท่าข้าม
คดีอาญาที่ 1058/2548 ระหว่าง นางสังเวียน รอดเจริญพันธ์ ผู้ถูกล่าวหา รายไทยไม่ทราบชื่อและภาพ
จำเลยที่ 279/2548 ผู้ต้องหาที่ 1 กับพวกที่หลบหนี ชิงหา ร่วมกับลักทรัพย์ในเคหสถานโดยนำเงินตรา
สิ่งที่มีค่าในสำนวนคดีของบุคคลหรือทรัพย์สิน มายังสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญารอบบุรี 4 เพื่อดำเนิน
การตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145 นั้น

คดีนี้ แม้สำนวนการสอบสวนในคดีจะไม่ปรากฏชื่อผู้ต้องหาที่ 1 ซึ่งอะไร แต่
เจ้าหน้าที่ได้เขียนภาพเหมือนผู้ต้องหาที่ 1 ตามคำบอกเล่าของผู้เสียหาย และได้ทำเป็นกรณีกำหนดตัว
บุคคลได้แน่นอนจนพอจะถือว่าเป็นผู้ใด จึงเป็นสำนวนรู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือจับตัวยังไม่ได้
ความประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง ผู้ต้องหา
ตามภาพเหมือนคนร้ายที่ 279/2548 และเสนอสำนวนให้ผู้บัญชาการสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา
พิจารณาประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145 หากผู้บัญชาการสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา
ไม่เห็นชอบด้วยกับคำสั่งของพนักงานอัยการไม่ฟ้องคดีใด ผู้บัญชาการสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา
จะต้องทำ
ความเห็นและส่งสำนวนให้อัยการสูงสุด พิจารณาต่อว่าส่งต่อไป ทั้งนี้ ยึดข้อเท็จจริงทางฎีกา
เช่นเดียวกับกรณีมีความเห็นควรสอบสวนเพิ่มเติม

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิ ภูเยี่ยม)

ข้าราชการพิเศษฝ่ายคดีอาญาชั้น 4

สำนักงานคดีอาญาธนบุรี

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาชั้น 4

โทร. 0-2415-0720-9 ร.อ. 212, 213

โทรสาร. 0-2415-0168

549

ที่ จอ(ส.ป.ม.)0018/ 14 ก. 3.3

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนพญาไท เขต กรุงเทพมหานคร 10200

เลขที่ 2549

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี

รับวันที่ 16.01.2549

เวลา 10.00 น.

เลขที่รับ 529

เรื่อง ข้าราชการฟ้องจากความปฏิบัติในการสั่งสำนวน

เรียน อธิบดีอัยการฝ่ายคดีอาญาธนบุรี

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคดีอาญาธนบุรี ที่ จอ 0014/15 ลงวันที่ 24 มกราคม 2549

- สิ่งที่ส่งมาด้วย (1) หนังสือสำนักงานตรวจทางสถิติ ที่ ตร 0031.223/6388 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2545
- (2) คำวินิจฉัยอาญา 3.2 เลขรับที่ 253/2548 ของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี 6 ซึ่งพนักงานอัยการ ได้มีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา และได้ส่งสำนวนไปยังผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดนนทบุรี พิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145 แล้วผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดนนทบุรีส่งสำนวนกลับมายัง โดยไม่ได้มีความเห็นชอบหรือความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการตามละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้สำนวนการสอบสวนในคดีนี้จะไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ต้องหาที่ 1 ซึ่งจะไม่ แต่เจ้าหน้าที่ได้มีคำสั่งเหมือนผู้ต้องหาที่ 1 ส่วนคำขอรับของผู้ต้องหาที่ 2 ได้ว่าไปอยู่ในคุกแล้วแต่บุคคลได้ยื่นขอปล่อยชั่วคราวโดยผู้ต้องหาจะเป็นส่วนที่ผู้ต้องหาทำ ความผิดแต่กระทำความผิดจริงไม่ได้ รวมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 (2) ข้อ 2 ของ กับคำสั่งชี้ขาดความเห็นแย้งที่ จอ 73/2548 และคำสั่งแต่งตั้งผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดนนทบุรี เลข 494/2548 ซึ่งทนายประกอบไม่ได้ยื่นขอที่จะกำหนดการบุคคลได้แน่นอนและไม่ปรากฏใช้เอกสารที่มีอำนาจสั่งได้ จึงส่งสำนวนคดีดังกล่าวพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (1) และ (2) คืนมาเพื่อจะจึงให้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดนนทบุรีพิจารณาคำขอปล่อยชั่วคราวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145 ต่อไป

อัยการผู้บังคับบัญชา

(นายพลทองดี ศรีงาม)

อธิบดี

15.01.2549

จึง ให้แจ้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทราบด้วยว่า กรณีที่พนักงานสอบสวนมีคำสั่งไม่
ฟ้องผู้ต้องหาขณะสืบสวนนั้นให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาชญา มาตรา 145 หากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไม่เห็นชอบด้วยกับคำสั่งของพนักงานสอบสวน
ในชั้นนี้ได้ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะต้องทำความขึ้นอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้ข้อเท็จจริง
และมีคำสั่งต่อไป ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของทางปฏิบัติและเพื่อความไม่ประมาทของหน่วยงานเพิ่มเติม

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

สำเนาถูกต้อง

13/11/63

(นายจุลสิงห์ จันทะสิงห์)

(นายทองดี ศรีธานี)
อธิบดี

รองอธิบดีฯ ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีฯ

25 ต.ค. 2549

เรื่อง ขอให้พิจารณาคดี

จำเลย นายสมศักดิ์ ๑๒/๑๑/๖๓ ๑๒/๑๑/๖๓ ๑๒/๑๑/๖๓

(นายสมศักดิ์ ๑๒/๑๑/๖๓)
๑๒/๑๑/๖๓

ให้ สน. ๑๒/๑๑/๖๓. ๓. ๑๒/๑๑/๖๓.
ให้ สน. ๑๒/๑๑/๖๓. ๓. ๑๒/๑๑/๖๓.

๑๒/๑๑/๖๓

๑๒/๑๑/๖๓

๑๒/๑๑/๖๓

๑๒/๑๑/๖๓

๑๒/๑๑/๖๓

๑๒/๑๑/๖๓

๑๒/๑๑/๖๓

๑๒/๑๑/๖๓

๑๒/๑๑/๖๓

๑๒/๑๑/๖๓

๑๒/๑๑/๖๓

๑๒/๑๑/๖๓

๑๒/๑๑/๖๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

สส

โทร. 0 2205 3436

ที่ 0031.212/ 643

วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง การขอขออนุมัติดำเนินคดีกับผู้ต้องหาในคดีฉกฉวยเงิน

ผบ.น.บ. 1-9, บ.ก. บ.บ.ป.ร., ส.ค.ม. และ ก.ม.ส.

ด้วย สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ คม 0003/1041 ลง 27 ธ.ค. 2549 แจ้งข้อสังเกตที่พบจากเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนมายัง ส.ค.ม. ในประเด็นกรณีที่ยังหาผู้ต้องหาเป็นทั้งผู้เสียหายและผู้ต้องหาในคดีในคน ๆ เดียวกัน พนักงานสอบสวนควรจะพิจารณาเสนอไว้ในจำนวนการสอบสวน ให้บุคคลดังกล่าวไปรับการบำบัดแก้ไขให้ผู้ต้องหาได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาล (รายละเอียดปรากฏตามสำเนาเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้)

ครั้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนดังกล่าว จะไม่
ประโยชน์ในการพิจารณาดำเนินคดีของพนักงานอัยการ ส่วนผู้ต้องหาที่จะได้รับสิทธิในการบำบัดรักษา
เพื่อให้หายจากอาการติดยาเสพติด ดังนั้น จึงให้แจ้งพนักงานสอบสวนในสังกัด จำนวนคดีใดที่ผู้ต้องหาไม่
อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องมีคำสั่งให้ส่งตัวไปตรวจพิสูจน์การติดยาเสพติด และได้รับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 มาตรา 10 แต่การสอบสวน
พบว่าหลักฐานยังพอจะเห็นว่าผู้ต้องหาเป็นผู้ติดยาเสพติด ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบพิจารณาถึงความเห็น
ไว้ในจำนวนการสอบสวนว่าควรให้นำผู้ต้องหาดังกล่าวไปรับการบำบัดรักษาด้วย

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท.

(วิโรจน์ พงษ์พรชัย)

รอง ผ.บ.ตร. ประท.ผ.บ.ตร.

ที่ สบ ๐๐๐๗/๒๕๕๗

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษิติมมนุษยชนแห่งชาติ
๕๒๒ ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๓๓

๒๗ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียน

เรียน ผู้อำนวยการตำรวจแห่งชาติ

ฝ่ายรับเรื่องร้องเรียนคดี ผ.อ.ก.จ.
เลขที่รับที่ ๒๕๕๗
วันที่ 27.9.2555
เวลา ๑๕.๐๐ น.

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานผลการพิจารณา ที่ ๕๖/๒๕๕๗ จำนวน ๕ แผ่น

ด้วย นายสมบุรณ์ ปิตา ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า นายคณทัต บัณฑิต บุดรทาสลงผู้ร้อง ได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลสุมนักจับกุมในข้อหาหนีภาษีไว้ในครอบครอง โดยในระหว่างการสอบสวนมีการทำร้ายร่างกายให้รับสารภาพ เมื่อผู้ร้องเข้าขอพบ บุตรทาส ก็ได้รับการปฏิบัติโดยไม่ให้เข้าพบเพื่อร่วมฟังการสอบสวน จึงขอให้ช่วยเหลือบุตรของผู้ร้องให้ได้รับความเป็นธรรมในการตัดสินกล่าว

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาคำร้องเรียนของผู้ร้องในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แล้วเห็นว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าวไม่พบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายตามคำร้องเรียน ส่วนกรณีเรื่องผู้ร้องถูกตำรวจจับกุมโดยไม่มีหมายค้น ปรากฏว่า ขณะนี้คดีดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา จึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่จะดำเนินการได้ ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการฯ จึงมีมติให้ยุติเรื่อง ทั้งนี้คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ดังนี้

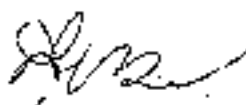
๑. ประเด็นที่ผู้ร้องเรียนร้องว่า ไม่ได้ได้รับอนุญาตให้พบบุตรทาส(ผู้ต้องหา)ไม่ระหว่างถูกควบคุมตัวของพนักงานสอบสวนนั้น คณะกรรมการฯ พบว่ามีารร้องเรียนในลักษณะนี้เป็นจำนวนมาก ดังนั้นเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดข้อโต้แย้งภายหลัง สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงควรมีคำสั่งกำชับให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมาย เพื่อให้สิทธิของผู้ต้องหาได้รับความคุ้มครองอย่างแท้จริง

๒. ในการนี้พบว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นทั้งผู้ต้องหาและผู้ค้ายาเสพติดในคนเดียวกัน เจ้าหน้าที่ตำรวจควรพิจารณาเสนอไว้ในสำนวน ให้นำบุคคลดังกล่าวไปรับการบำบัด เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับสิทธิ์ในการศึกษาพยาบาลด้วย

-๒-

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป ผลเป็นประการใดโปรดแจ้งสำนักงาน
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนทราบด้วย และขอขอบคุณในความร่วมมือนี้อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรศักดิ์ เสงี่ยมกุล)

รองเลขาธิการ ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

สำนักงานประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

โทรศัพท์ / โทรสาร ๐๒-๒๑๔ ๑๑๗๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

กรมฯ

โทร. 0 2205 3466

ที่ 0051.212/1141

วันที่ 19 สิงหาคม 2550

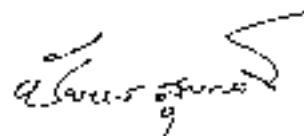
เรื่อง แจ้งผลการทบทวนการสูงสุดเรื่องสำนวนการสอบสวนคดีอาญาตาม ป.วิ อาญา มาตรา 140(1)

เรียน พล.ต.ท. น. ก.1-9, ปส. และ ลตว.

ด้วย ตร. ได้มีหนังสือ ที่ ตร 0004 07248 ลง 13 มิ.ย.2545 ทบวงตำรวจแห่งชาติ
กรณีที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษว่ามีความผิดอาญาเกิดขึ้น เมื่อพนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวน
แล้วปรากฏว่าไม่มีการกระทำอาญาเกิดขึ้น และไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดตามที่
กล่าวหา พนักงานสอบสวนมีความเห็นสมควรสอบสวนแล้วส่งสำนวนต่อพนักงานอัยการปรากฏว่า
พนักงานอัยการไม่รับสำนวนการสอบสวนดังกล่าว หรือคืนสำนวนการสอบสวนโดยอ้างว่าคดียังไม่มี
การกระทำความผิดเกิดขึ้น จึงมีข้อสงสัยคดีที่ไม่มีผู้กระทำความผิดไม่อาจอ้าง ป.วิ อาญา มาตรา 140 ได้
จึงกรณีดังกล่าว อัยการสูงสุดได้มีหนังสือ ลตว.มาก ที่ ๑๘ (ด.ปม) 0018/17630 ลง 6 พ.ย.2545
ขอทราบหรือสรุปได้ว่า คดีที่มีการร้องทุกข์โดยพลการและพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวน
จนพบว่าไม่มีการกระทำความผิดอาญาเกิดขึ้น และไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดตามที่
กล่าวหา ได้ได้ว่าพนักงานสอบสวนได้สอบสวนจนจบสิ้นกระบวนการของพนักงานสอบสวนแล้ว
พนักงานสอบสวนต้องสรุปสำนวนส่งให้พนักงานอัยการพิจารณาตาม ป.วิ อาญา มาตรา 140(1) เพื่อ
พิจารณาต่อไป

ดังนั้น เพื่อให้พนักงานสอบสวนได้ใช้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ จึงได้ส่งหนังสือสำนักงาน
อัยการสูงสุด ลตว.มาก ที่ ๑๘ (ด.ปม) 0018/17630 ลง 6 พ.ย. 2545 มาเพื่อแจ้งพนักงานสอบสวนและ
ผู้เกี่ยวข้องทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

พล.ต.ท.

(วิฑูรย์ สุขสมจิตร)

รอง ผบ.ท.๙ ป.ร.ต.ผบ.ท.๑๖

คู่มือการสอบ

ที่ อส(สพป.) ๐๐18/ 17636

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนหน้าพลับ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10200

สำนักงานอัยการสูงสุด
เลขที่ 7473
วันที่ 18 มิ.ย. 2545
เวลา 11.30

555

5 พฤศจิกายน 2545

องค์ สำนักงานอัยการสูงสุด
รับ
ที่ 18 มิ.ย. 2545
เวลา

เรื่อง ปัญหาการสืบสวนสอบสวนคดีอาญา

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ อช ๐๐๐4.6/7248 ลงวันที่ 13 มิถุนายน 2545

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานอัยการสูงสุดได้หารือว่ากรณีสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา 4 ได้ส่งสำนวนคดีอาญาที่ 1336/2543 ของศาลได้ตรวจจนครบหลักฐานแล้วคืนพนักงานสอบสวนโดยไม่พิจารณาถึงคดี เป็นการถูกต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือไม่ หากผลการพิจารณาไม่ปรากฏข้อสงสัยให้แจ้งผลให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติทราบด้วย รายละเอียดปรากฏแจ้งข้างแล้ว นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดได้พิจารณาสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ 1336/2543 ซึ่งพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลคันนายพลส่งไปให้ประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้มีการร้องทุกข์โดยชอบ และพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนจนทราบว่า ไม่มีภาระกระทำ ความผิดทางอาญาเกิดขึ้น และไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดตามที่กล่าวหา แต่เป็น ความผิดพลาดบกพร่องของเจ้าหน้าที่ซึ่งควรจะมีผลถึงที่ลงหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ไปให้สิทธิออกตั้งผิดของ โดยได้แจ้งพนักงานสอบสวนได้สอบสวนจนจบสิ้นกระบวนการของ พนักงานสอบสวนแล้ว พนักงานสอบสวนต้องสรุปสำนวนส่งให้สำนักงานอัยการพิจารณาตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140 (1) ดังนั้นจึงขอให้ท่านแจ้งไปยังพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลคันนายพลให้ส่งสำนวนดังกล่าวไปยังสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา 4 เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(น.น.ร.วิ.ล. จ.อ.อ.อ.)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

โทร 0 2541 2770-9 ต่อ 1316

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ๘๗.

โทร. ๐ 2205 3465

ที่ ๐๐31.2/2/ 360๙

วันที่ ๕๕ มิถุนายน 2549

เรื่อง กำหนดแนวทางการสอบสวนคดีอาญาที่ผู้ต้องหา เข้าพบพนักงานสอบสวนตาม
บทวิสามัญ มาตรา 134

ผบ.ท. , น. , ก. 1-9, ปล. สดม. และ จตว.

ด้วย ตร.ได้รับรายงานปัญหาจากพนักงานสอบสวนในสังกัดเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนคดีอาญากรณีผู้ต้องหาถูกเรียก หรือส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ซึ่งมาอยู่ต่อหน้าเป็นผู้ต้องหา เมื่อพนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาแล้วปล่อยตัวไปทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากไม่มีกำหนดระยะเวลาการทำสำนวนคดีนั้น ๆ จะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาใด แม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 254๐ มาตรา 241 จะได้กำหนดไว้ในคดีอาญาผู้ต้องหาหรือจำเลยย่อมมีสิทธิได้รับการสอบสวนหรือพิจารณาด้วยความรวดเร็วต่อเนื่องและเป็นธรรม ประกอบกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134 วรรคสาม กำหนดให้ผู้ต้องหาได้รับการสอบสวนด้วยความรวดเร็วต่อเนื่องและเป็นธรรมก็ตามแต่เนื่องจากคำสั่งกรมตำรวจที่ ๖60/2537 ลงวันที่ 10 สิงหาคม 2537 ไม่ได้กำหนดระยะเวลาทำการสอบสวนกรณีนี้ไว้ เป็นเหตุให้พนักงานสอบสวน และผู้บังคับบัญชาขาดหลักเกณฑ์มาตรฐานการควบคุมตรวจสอบ เฝ้าระวังการสอบสวนในกรณีดังกล่าว

ดังนั้น เพื่อให้การสอบสวนกรณีดังกล่าวเป็นไปโดยความถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายหรือล่าช้าในการดำเนินคดีอาญา ทั้งเป็นการเร่งรัดควบคุมการสอบสวนให้เกิดประสิทธิภาพ จึงกำหนดแนวทางการสอบสวนดังนี้

ในคดีอาญาที่ผู้ต้องหาถูกเรียก หรือส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ซึ่งมาอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ต้องหา เมื่อพนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาแล้วปล่อยตัวไป ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาดังนี้

/1. สืบสวน ...

- 2 -

1. คดีอาญาทั่วไป ให้พนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนให้เสร็จสิ้นภายใน 2 เดือน นับตั้งแต่วันที่รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ

2. คดีอุกฉกรรจ์ ให้พนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนให้เสร็จสิ้นภายใน 3 เดือน นับตั้งแต่วันที่รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ

เมื่อพนักงานสอบสวนสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้ดำเนินการตาม พ.ร.บ. อาญาต่อไป ในกรณีที่มีดำเนินการจนครบระยะเวลาที่กำหนดแล้วแต่การสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ หรือมีความจำเป็นต้องสอบสวนเกินระยะเวลาที่กำหนด ให้พนักงานสอบสวนเสนอหนังสือขออนุมัติขยายระยะเวลาการสอบสวนตามลำดับชั้นไปยังผู้บังคับการที่รับผิดชอบการสอบสวนในเขตพื้นที่นั้นพิจารณาอนุมัติต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป.

พล.ต.ท. _____

(นายวุฒิ วัชรพุกกี)

ผู้ช่วย ผบ.ตร. ปรท. ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ศษ.

โทร. ๐ ๒๕๐๕ ๓๔๖๖

ที่ ๐๐๖๖.๒๕/๐๕๖๖๖

วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง กำกับการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับการทำสำนวนการสอบสวนตามคำสั่ง ศษ.ที่

๕๖๐/๒๕๓๗ ถึง ๑๐ ศ.ค.๒๕๓๗

ผบ.น., ผ.๑-๖.๘, ศษค., ก., ปล., อ.ค.ม. และ จ.

ด้วย สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน มีหนังสือ เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๒ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ได้รับหนังสือให้หน่วยงานในสังกัด ศษ.ชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณากรณี นายดุจนิษฐ์ พรหมสาร ขึ้นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ขอให้พิจารณาสอบสวนหาข้อเท็จจริงกรณี ผู้ร้องเรียนและพนักงาน บริษัท เอส ซี พี จอนดัตริจัน จำกัด ไม่ได้รับเงินเดือนจากการทำงาน จึงได้เข้าร้องเรียนกับสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสุพรรณบุรี และสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสุพรรณบุรี ได้ส่งเรื่องให้ สภ.เมืองสุพรรณบุรี ดำเนินคดีกับบริษัท เอส ซี พี จอนดัตริจัน จำกัด แต่ผลคดีไม่มีความคืบหน้า ต่อมา สภ.เมืองสุพรรณบุรี ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐานให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแล้ว ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน (พลเอก ชีรเดช มีเพียร) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากหนังสือชี้แจงของ สภ.เมืองสุพรรณบุรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องของแล้ว เห็นว่า คำสั่ง ศษ.ที่ ๕๖๐/๒๕๓๗ เรื่อง มาตรการควบคุม ตรวจสอบ แจ้งการสอบสวนคดีอาญา ลง ๑๐ ศ.ค. ๒๕๓๗ กำหนดว่า ในกรณีที่คดีที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือจับตัวยังไม่ได้ ให้พนักงานสอบสวน ทำการสืบสวนสอบสวนให้เสร็จสิ้นภายในกำหนด ๒ เดือน (คดีอาญาทั่วไป) และภายในกำหนด ๑ เดือน (คดีอาญาเร่งด่วน) นับตั้งแต่วันที่รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ หากพนักงานสอบสวน ทำการสืบสวนสอบสวนตามเวลาที่กำหนดแล้ว แต่ไม่สามารถนำตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีได้ โดยได้รวบรวมพยานหลักฐานเสร็จสิ้นแล้ว หรือมีความจำเป็นต้องสอบสวนเกินระยะเวลาที่กำหนด ให้พนักงานสอบสวนเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นตามลำดับชั้นไปยัง ผบก.หรือ ผ.น.จ.แล้วแต่กรณีที่ได้รับสิทธิการสอบสวนในเขตพื้นที่นั้น ตรวจสอบและดำเนินการตาม ๑. วิชา มาตรา ๑๔๑ ภายในกำหนดระยะเวลา ๑๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ทราบกำหนดข้างต้น แต่ทว่าข้อเท็จจริงปรากฏว่า พนักงานสอบสวน มิได้ดำเนินการสอบสวนให้เป็นไปตามคำสั่ง ศษ.ดังกล่าวข้างต้น ผู้บังคับบัญชาได้กล่าวหาว่า การดำเนินการสอบสวนล่าช้า จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขความผิดร่วมกันให้แก่ผู้ร้องเรียนอย่างเหมาะสมแล้ว ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินจึงวินิจฉัยให้ผู้ดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าว และมีข้อเสนอแนะให้ ศษ.แจ้งเวียนหน่วยงานในสังกัด ให้เพิ่มความระมัดระวังและรอบคอบ รวมทั้งแจ้งการดำเนินการคดีต่างๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ระเบียบ และกฎหมาย เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาในลักษณะเดียวกันนี้ขึ้น และให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหาร

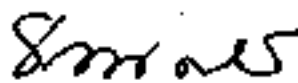
กิจการ..

กิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๕๖ อีกทั้งหากพนักงานสอบสวนพิจารณาและมีความรับผิดชอบมากก็ขอให้
ผู้บังคับบัญชาพิจารณากระจายงานให้มีอัตราส่วนที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

ดังนั้นเพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาในลักษณะเดียวกันนี้ขึ้นอีก และให้การปฏิบัติเป็นไปตาม
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๕๖ จึงกำชับให้พนักงาน
สอบสวนและผู้บังคับบัญชาให้เพิ่มความระมัดระวังและรอบคอบ รวมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ ให้
เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ระเบียบ และกฎหมาย หากผู้บังคับบัญชาพบว่าพนักงานสอบสวนใดมีสำนวน
การสอบสวนอยู่ในความรับผิดชอบจำนวนมากหากปล่อยไว้จะเกิดความเสียหายต่อราชการ ให้
ดำเนินการแก้ไขเพื่อมิให้เกิดปัญหาในลักษณะนี้ หากผู้ใดปล่อยปละละเลยเป็นเหตุให้เกิดความบกพร่อง
จะต้องพิจารณาโทษตามสมควร

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้กำชับข้าราชการตำรวจที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบและถือปฏิบัติ
โดยเคร่งครัดต่อไป

พ.ต.อ.

(นาย สมบูรณ์ทรัพย์)

รอง ผบ.ตว.รพ.สบ.ตร.

ด่วนที่สุด

560

สำนักงานคุ้มครองแห่งชาติ
เลขที่ 36246
วันที่ 28 ธ.ค. 2552
เวลา 11-00

ร. ๕๗ ๑๑/ ๒๐๐๖/๖๖

กองคดีอาญา
๐3826
วันที่ 9 ธ.ค. 2552
133

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

๑๕๔๓ อาคารเก๊กฮิม ชั้น ๒๐ ถนนพหลโยธิน
สามเสนใน พญาไท กทม. ๑๐๕๐๐

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง แจ้งผลการวินิจฉัยของประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

- อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ด่วนที่สุด ร. ๕๗ ๑๑/๑๔๗๓ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒
๒. หนังสือตำรวจภูธรภาค ๔ ที่ ตท ๖๐๒๖.๑๔๖/๒๗๙๕ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ แจ้งว่า สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีหนังสือสอบถามผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๔ เพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริง และส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาเพิ่มเติม และมีหนังสือเตือนขอให้ชี้แจงข้อเท็จจริง และส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณา ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ แล้ว แต่ยังไม่ได้รับการชี้แจงข้อเท็จจริง และส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาในเรื่องดังกล่าว แต่ประการใด อันเป็นเหตุให้ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินไม่สามารถพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนดังกล่าวได้ ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๗ เรื่องการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในการแก้ปัญหาความทุกข์ร้อนให้แก่ประชาชน ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี ในการแก้ปัญหาความทุกข์ร้อนของประชาชนให้เป็นไปโดยเร็วตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จึงขอให้ท่านได้เร่งรัดติดตาม และพิจารณาจัดส่งคำชี้แจง และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อประกอบการพิจารณา รวมทั้งให้ถือถือหลักการว่าหากหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับหนังสือจากสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแล้ว ขอให้พิจารณาดำเนินการโดยเร็ว หากมีข้อขัดข้องประการใด ก็ขอให้แจ้งให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินทราบโดยเร็วต่อไป ต่อมาตามหนังสือที่อ้างถึง ๒ ตำรวจภูธรภาค ๔ แจ้งว่า ได้สั่งการให้ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานีดำเนินการแล้ว และสถานีตำรวจภูธรเมืองอุดรธานี ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐานให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินทราบแล้ว ทางผมได้สั่งแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินขอเรียนว่า ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน (พลเอก อี.ตช. มีเฟียร) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากหนังสือชี้แจงของสถานีตำรวจภูธรเมืองอุดรธานี และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า คำสั่งกรมตำรวจ ที่ ๖๖๐/๒๕๓๗ เรื่องมาตรการควบคุม ตรวจสอบ เฝ้าระวังการสอบสวนคดีอาญา ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๗ กำหนดว่า ในการจับกุมตัวผู้กระทำความผิดแต่แรกหรือจับกุมตัวยังไม่ได้ ให้พนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนให้เสร็จสิ้นภายในกำหนด ๒ เดือน (คดีอาญาทั่วไป) และภายในกำหนด ๓ เดือน (คดีอุกฉกรรจ์) นับตั้งแต่วันที่รับสารวจทุกข์หรือคำกล่าวโทษ หากพนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนตามเวลาที่กำหนดแล้ว ยังไม่สามารถนำตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีได้ โดยได้รวบรวม

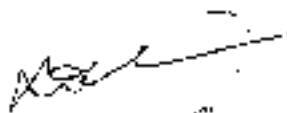
/พยานหลักฐาน...

พยานหลักฐานเสร็จสิ้นแล้ว หรือมีความจำเป็นต้องสอบสวนเกินระยะเวลาที่กำหนด ให้พนักงานสอบสวน
เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นตามลำดับชั้นไปยังผู้บังคับการ หรือหัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัดแล้วแต่
กรณีที่ได้รับผิดชอบการสอบสวนในเขตพื้นที่นั้น ตรวจและดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาชญา มาตรา ๑๕๑ ภายในกำหนดระยะเวลา ๑๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดข้างต้น แล้วส่งข้อเท็จจริง
ปรากฏว่า ร้อยตำรวจโท สรพงษ์ อินสันเทียะ มิได้ดำเนินการสอบสวนให้เป็นไปตามคำสั่งกรมตำรวจดังกล่าว
ข้างต้น รวมทั้งผู้กำกับการเป็นตำรวจภูธรเมืองอุดรธานี ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้ว เห็นว่าการดำเนินการ
สอบสวนของร้อยตำรวจโท สรพงษ์ อินสันเทียะ เป็นการกระทำที่บกพร่องต่อหน้าที่ มีมูลเป็นการกระทำความ
ผิดวินัยไม่ร้ายแรง ตามมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดว่า
การกระทำความผิดวินัยของตำรวจไม่ร้ายแรงได้แก่การไม่รักษาวินัยตามที่บัญญัติเป็นข้อปฏิบัติ และข้อห้ามคือ
“ข้าราชการตำรวจต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม เป็นไปตามกฎหมาย กฎ
ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี จรรยาบรรณของตำรวจ และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหาย
แก่ราชการ” แต่ร้อยตำรวจโท สรพงษ์ อินสันเทียะ ไม่เคยบกพร่องมาก่อน และการบกพร่องในครั้งนี้ ยังมีได้
ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ และผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นรับสารภาพว่าได้กระทำผิด จึงมีเหตุอันควร
งดโทษ ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเมืองอุดรธานี จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจ
แห่งชาติดังกล่าว ว่ากล่าวตักเตือนร้อยตำรวจโท สรพงษ์ อินสันเทียะ แล้ว จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ดำเนินการแก้ไขความผิดพร้อมให้ผู้รับเรียนกล่าวหาเหมาะสมแล้ว ดังนั้น ประชานผู้ตรวจการแผ่นดิน
จึงวินิจฉัยให้ยุติการพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าวตามมาตรา ๒๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๒

ในการนี้ เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาในลักษณะเดียวกันนี้อีก และให้การปฏิบัติเป็นไปตาม
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๗ ประธานผู้ตรวจการ
แผ่นดินจึงมีข้อเสนอแนะให้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แจ้งเวียนหน่วยงานในสังกัด ให้เพิ่มความระมัดระวัง
และรอบคอบ รวมทั้งเร่งรัดการดำเนินคดีต่างๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ระเบียบ และกฎหมาย อีกทั้ง
หากพนักงานสอบสวนมีภาระงานและความรับผิดชอบมาก ก็ขอให้ผู้บังคับบัญชาในระดับที่เหนือขึ้นไป
พิจารณากระจายงานให้มีความเหมาะสม และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอขอบคุณที่ได้ให้ความร่วมมือด้วยดีมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ศรีราชา เจริญพานิช)

เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

สำนักสอบสวน ๕

โทร. ๐ ๒๒๓๓๙ ๐๙๙๙, ๐๖๖๖ ต่อ ๕๕๙

โทรสาร ๐ ๒๒๓๓ ๐๙๙๖, ๐๖๖๖ ต่อ ๕๕๖

www.ocpb.go.th | อีเมล: ส.ป. ๕๕๙๖๖

“ความสำนึก คือความไม่เป็นธรรม”

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ _____ กรมตำรวจ โทร. 2511087
 ที่ _____ 0903(ต)/14649 _____ วันที่ _____ 15 พฤษภาคม 2526
 เรื่อง ผลการพิจารณาข้อหาหรือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ใน
 กรณีที่ส่งให้ พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม

ผบ.ช.ภ.4

ตามบันทึกที่ 0525 (ทพ.4) /2642 ลงวันที่ 5 เมษายน 2526 ตามอ.คร.

หรือปัญหาข้อกฎหมายกรณีพนักงานอัยการจังหวัดจึงมีคำสั่งไม่ให้ฟ้องผู้ต้องหาเสนอสำนวนการ
 สอบสวนพร้อมใบสั่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจังหวัดพิจารณาต่อไปประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
 ข้าราชการ มาตรา 145 โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่า การ
 สอบสวนยังไม่เหมาะสมจึงส่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมปัญหาว่าผู้ว่าราชการ
 จังหวัดจังหวัดจะมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้หรือไม่ ดังความละเอียด
 ดังนี้

๑. ได้พิจารณาข้อหาหรือสำนวนคดี พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ให้ฟ้องผู้ต้องหา ซึ่ง
 จะต้องเสนอสำนวนการสอบสวนหรือใบสั่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาต่อไปในจังหวัดอื่นนอกจำ
 กัด (พฤษภาคม) เพื่อมีความเห็นชอบหรือยังคำสั่งไม่ให้ฟ้องของพนักงานอัยการ ตามประมวล
 กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145 กรณีนี้หากผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า การสอบสวน
 ยังไม่เหมาะสมสอบสวนเพิ่มเติม ก็ย่อมจะมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม
 ได้เช่นเดียวกับอธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ สำหรับใน
 กรุงเทพมหานคร และหากมีความเห็นยังคำสั่งของพนักงานอัยการเสนอไปยังอธิบดีกรมอัยการ
 ถ้าอธิบดีกรมอัยการเห็นว่า การสอบสวนยังไม่เหมาะสมเพิ่มเติม ก็ย่อมจะส่งเรื่องคืนมาเพื่อสั่งให้พนักงาน
 สอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ส่วนปัญหาคือการที่กรมอัยการได้เคยชี้แจงว่าในกรณีพนักงานอัยการได้พิจารณา
 สำนวนการสอบสวนแล้วสั่งไม่ให้ฟ้องผู้ต้องหา นั้น ตามหลักปฏิบัติคือถือว่าพนักงานอัยการ เห็นว่า
 การสอบสวนนั้นไม่พอพ้อง หรือแม้จะพอพ้องก็ไม่ใช่ข้อสำคัญในชั้นที่จะสั่งให้พนักงานสอบสวน
 ทำการสอบสวนเพิ่มเติม ฉะนั้น การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นและสั่งให้ พนักงานสอบสวน
 ทำการสอบสวนเพิ่มเติม จึงต้องถือว่าเป็นความเห็นขัดแย้งกับคำสั่งไม่ให้ฟ้องของพนักงานอัยการ
 โดยเหตุนี้เมื่อพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมตามคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด ก็เป็น
 เรื่องที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะพิจารณาสั่งการ ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการที่
 ส่วนการสอบสวนที่ได้รับการสอบสวนเพิ่มเติมแล้วนั้นมาพิจารณาสั่งให้หน่วยงานใดถือ นอกจาก

ผลภาวะพิจารณาข้อหาหรือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ฯ

นั้นตามหนังสือกรมอัยการที่ นว.4093/2497 ลงวันที่ 9 เมษายน 2497 (คำขอเอกสารที่
แนบมา) ยังแสดงให้เห็นว่าผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่ม
เติมได้ เพียงแต่เห็นสมควรให้พนักงานอัยการเป็นผู้จัดทำหนังสือสอบสวนเพิ่มเติม ในนามของผู้
ว่าราชการจังหวัด ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกและรักษาความลับของสำนวนการสอบสวน ดังนั้นจึงเห็น
ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมในกรณีเช่นนี้ได้

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ

พล.ต.ท.

(เจ้าไวศ จันทพร)

ผู้ช่วย-อ.ตร.ปป.

ปศุการณ.อ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ตจ.

วันที่ ๒๒๐๐๕๓๐๖๖

ที่ ๐๐๓๑๙.๗๗๒/ 4423

วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรม.

ผบ.ก. ๑-๘. ก. และ จตร.

ด้วย สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี มีหนังสือ ที่ นร ๐๔๑๐/๒๗๔๓๓ ลง ๑๕ มี.ค. ๕๑
แจ้ง ตร. ทราบว่ากระทรวงมหาดไทยมีหนังสือที่ มท ๐๓๐๗ ๑/๑๑๑ ลง ๔ มี.ค. ๕๑ กรณียิน. นายกรัฐมนตรี
ขอชี้แจงให้ ตร. ทราบและถือปฏิบัติ กรณีกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือที่ มท ๐๓๐๗.๑/๑๑๐๔ ลง
๔ มี.ค. ๕๑ เวียนแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรมทุกคดี โดย
มีสาระสำคัญคือ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวนมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวน
ดำเนินการตามที่เห็นสมควร รวมทั้งการสั่งอนุญาตหรือไม้อนุญาตให้ไปสืบพยาน หรือจะสั่งให้
เปลี่ยนตัวพนักงานสอบสวน หรือให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมทำการสอบสวนเรื่องนั้นด้วย
ก็ได้ เว้นแต่จะกล่าวได้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามกฎหมายตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ บรรทัดท้าย และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๐ มีอำนาจเกี่ยวกับการสอบสวนความผิด
อาญาในเขตอำนาจของจังหวัด การที่จะสั่งแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงโดยอำนาจของผู้บังคับการ
ตำรวจภูธรหรือผู้บัญชาการตำรวจภูธรให้เป็นอันขาด แม้แต่เป็นอำนาจของอธิบดีกรมตำรวจ (ผู้บัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติ) ตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๑๓
และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๑๒.๔ และไม่ถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/๑ ๓๑๖๐๔
ลง ๔ พ.ย. ๕๗ เรื่อง การสอบสวนคดีอาญาที่ละไว้ในอำนาจหน้าที่พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง
โดยเฉพาะสังกัด

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรมเป็นไปด้วยความ
เรียบร้อย จึงให้ทำเนียบการ ดังนี้

๑. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้เกิดข้อสงสัย และถือปฏิบัติตามบัญญัติอาญาทุก
รัฐมนตรีทั้งกลาง

๒. เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรม ให้พนักงาน
สอบสวนดำเนินการตามที่ได้ว่าราชการจังหวัดในฐานะหัวหน้าพนักงานสอบสวนได้สั่งการและเมื่อ
ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้น ให้ส่งสำนวนคดีดังกล่าวไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาแล้วจึงส่ง
สำนวนให้อธิบดีกรมตำรวจพิจารณาส่งต่อกระทรวงมหาดไทยวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ข้อ ๒

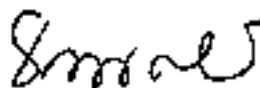
/ต. ให้พนักงาน...

๓. ให้นักงานสอบสวนได้รับมติขอทราบรายละเอียดคดีตามลำดับชั้นจนถึง สภ.ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวน

พร้อมนี้ ได้แนบสำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๔๑๐/สว/๔๔๓ ลง ๑๕ มี.ค.๕๑ สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ม.ย ๐๓๐๙.๑/๑๑๑ ลง ๔ มี.ค.๕๑ และ ที่ มท ๐๓๐๙.๑/๑๑๑๘ ลง ๔ มี.ค.๕๑ มาด้วยแล้ว

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และใช้ข้อปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ทส.ภ.อ.

(ธานี สมบูรณ์ทรัพย์)

รอง ผ.บ.ตร.ปวท.ผบ.ตร.

8

3

กลุ่มงานอภิบาล
รับเรื่อง ๒๗/๓๔ (นร)
วันที่ ๒๗-๓๔
เวลา ..... เรื่อง .....

ที่ นร ๐๔๑๐/พม/๕๕๓

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล ถนน, ๑๐๓๐๐

566

๕ มกราคม ๒๕๕๑

เรื่อง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรม

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/๑๑๑ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๑

ด้วย กระทรวงมหาดไทย กราบเรียนรายงานนายกรัฐมนตรี เพื่อทราบ กรณี กระทรวงมหาดไทยได้สั่งการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรม ซึ่งความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือตายในระหว่างจู่โจมความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ โดยให้ถือเอาผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๖ บรรดัก และเป็นผู้พนักงานสอบสวน ตามมาตรา ๑๑๑ และแต่งตั้งพนักงานฝ่ายปกครองตำแหน่งปลัดอำเภอหรือเทียบเท่า ขึ้นไปแห่งท้องที่ เป็นพนักงานสอบสวนร่วมกับเจ้าพนักงาน ตำรวจ มาตรา ๑๕๐ บรรดักสาม รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้นำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีทราบแล้ว มีบัญชาให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติทราบและถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายสยเสี้ยน บุญนาค)

รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร
ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานเลขานุการนายกรัฐมนตรี

โทร. ๐-๒๓๕๖-๐๗๗๗

โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๐๗๗๗

ที่ มา ๖๓๐๗.๑ ๑๑๐

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

มกราคม ๒๕๕๑

ผู้รับ	พล.อ.กมส.
เลขที่	๑๒
วันที่	๑๒ ก.พ. ๒๕๕๑
เวลา	11.16

เรื่อง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรม

เรื่อง ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๖๓๐๗.๑/๑๐๘ ลงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๑
 ๒. หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๒๓/จต๓๒๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๙
 ๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๙๘๕๐/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๐๑

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้รับการประสานจากสำนักงานอัยการสูงสุด กรณีการสลายตัว
 ลัทธิชาตกรรม ซึ่งความตายเป็นเหตุขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติตามหน้าที่
 หรือภายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติตามหน้าที่
 (คดีวิสามัญฆาตกรรม) ว่าพนักงานสอบสวนควรส่งสำนวนคดีดังกล่าวให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
 ได้รับทราบและพิจารณาก่อน เมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว จึงส่งสำนวนให้อัยการสูงสุดพิจารณาซึ่งตาม
 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๔๓ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๙๘๕๐/๒๕๐๑
 ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๐๑ และกระทรวงมหาดไทยมีนโยบายด้านสังคมที่เน้นการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ
 ของประชาชน เพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคมและให้ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยง่าย
 สะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ เป็นที่เชื่อมั่นของประชาชนสวามิภักดิ์ ซึ่งขณะนี้มีหลายกรณี
 ในคดีวิสามัญฆาตกรรมที่อาจทำให้เกิดความเคลือบแคลงในข้อเท็จจริง และกระทบต่อการอำนวยความ
 ยุติธรรม ทั้งเป็นเรื่องที่สำคัญเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ ของประชาชน กระทรวงมหาดไทย
 ได้สั่งการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (เว้นกรุงเทพมหานคร) ถือเป็นนโยบายที่สำคัญในการ
 อำนวยความแก่แก่ประชาชน เน้นความสำคัญในการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของประชาชนในพื้นที่
 และแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด เข้าควบคุมการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรมทุกคดี

/โดยอาศัยอำนาจ

โดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการสำเนียงคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๕๒.๔ ออกตามความในมาตรา ๑๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ราชบัณฑิตยสถานจะออกเอกสารซึ่งที่ส่งมาด้วย

ทั้งนี้ กระทรวงมหาดไทยได้นำกรม.เรียนนายกรัฐมนตรียกขึ้นแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อประสานการปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(สุรยุทธ์ จุลานนท์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ

ส่วนการตรวจเสวนาคดีอาญา

โทร., โทรสาร ๐-๒๓๔๖-๗๕๕๕

ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ ๕ ๑๐๘

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอู่ทองฯ ถนน ๑๐๒๐๐

๕ มกราคม ๒๕๕๑

เรื่อง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าพบกรรมการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. นโยบายคณะรัฐมนตรี และกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

๒. ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินการคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓
และแก้ไขเพิ่มเติม

๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๓๗๒๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

๔. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๐๘๘๕๐/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๐๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๔๐๒๓/๓๓๓-๒๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๐

๒. บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๓๘๓/๒๕๔๙

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ในด้านสังคมที่จะปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้เหมาะสมสอดคล้องกับการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของประชาชน เพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคมประกอบกับกระทรวงมหาดไทยมีนโยบายในการเสริมสร้างศักยภาพและประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกความเป็นธรรมของกระทรวงมหาดไทย จังหวัดและอำเภอ ยึดถือความเป็นธรรม กระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมและยึดถือคำขวัญกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินการคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๓ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๔ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๖ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๗ และ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๘ ได้กำหนดอำนาจควบคุมการสอบสวนคดีอาญาของ ส.ต.ท.กระทรวงมหาดไทย ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอและปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ให้ยกเว้นการสอบสวนการตรวจพิจารณาและให้คำแนะนำ เจริญให้ดำเนินการให้เป็นลุล่วงและเป็นไปในทางที่ชอบและเหมาะสม หากการดำเนินการดังกล่าวไม่ให้เกิดผลจะเข้าควบคุมการสอบสวนโดยมีอำนาจหน้าที่งานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔ วรรคท้าย และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๐ มีอำนาจเกี่ยวกับการสอบสวนความผิดอาญาในเขตท้องที่ที่ตนรับผิดชอบ และกระทรวงมหาดไทยมีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๓๗๒๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ เรื่อง การสอบสวนคดีอาญาทั่วไป ในอำนาจหน้าที่พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง

เพื่อให้...

เพื่อให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองปฏิบัติภารกิจในการเฝ้าจับกุม นำร่องสุข รักษาความสงบเรียบร้อย ให้มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนและเป็นผลดีแก่ทางราชการ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้รับการประสานจากสำนักงานอัยการสูงสุดกรณีการสอบสวนคดีฆาตกรรม ซึ่งความตายเป็นเหตุขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ (คดีวิสามัญฆาตกรรม) มีหลายกรณีที่น่าจะก่อให้เกิดความเคลือบแคลงในข้อเท็จจริงและกระทบต่อความยุติธรรม ทั้งเป็นเรื่องที่สำคัญเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของประชาชน ดังนั้นเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก เป็นธรรมให้กับฝ่ายผู้ต้องหาที่เป็นเจ้าพนักงานรู้ทำให้ตายและฝ่ายผู้ตาย จึงขอให้จังหวัดถือปฏิบัติ และแจ้งให้อำเภอถือปฏิบัติ ดังนี้

๑ กรณีเกิดฆาตกรรม ซึ่งความตายเป็นเหตุขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ที่เรียกว่า "คดีวิสามัญฆาตกรรม" เป็นกรณีที่ผู้ต้องหาจะต้องมีเจตนาฆ่า โดยพิจารณาจากข้อหาที่ตั้งเป็นหลักและฐานความผิดที่จะต้องมีเจตนาฆ่า โดยให้พนักงานฝ่ายปกครองตำแหน่งตั้งแต่ปลัดอำเภอหรือเทียบเท่าขึ้นไปแห่งท้องที่ที่ศพนั้นอยู่ซึ่งเข้าเวรชั้นผู้ตรวจศพและเป็นผู้ร่วมในการชันสูตรศพ หากจะฆาตกรรมหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๖ บรรทัดสาม เป็นผู้รายงานโดยใช้สำเนาแบบรายงานเหตุเบื้องต้น (ขต. ๒ - ขต. ๖) และเขียนข้อความว่า "วิสามัญฆาตกรรม" ที่มุมบนด้านขวาของแบบรายงานฯ ได้คำว่าแบบ ขต. ๒ - ขต. ๖ หัวตัวหนังสือสีแดง ทุกฉบับ ไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบโดยด่วน

๒. ให้ที่ทำการปกครองจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบรับรายงานตามสำเนาแบบรายงานเหตุเบื้องต้น (ขต. ๒-ขต. ๖) ในคดีวิสามัญฆาตกรรมแล้ว ให้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าทบทุมการสอบสวนคดีดังกล่าวทุกคดี เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวนมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการทบทุมที่เห็นสมควร รวมทั้งการส่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว หรือจะสั่งให้เปลี่ยนตัวพนักงานสอบสวน หรือให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมทำการสอบสวนเรื่องนั้นด้วยก็ได้ กรณีดังกล่าวนี้ให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๖ บรรทัดห้า และพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๖ มีอำนาจเกี่ยวกับการสอบสวนความผิดอาญาในเขตอำนาจของจังหวัด การที่จะสั่งแก้ไข หรือเปลี่ยนแปลงโดยอำนาจของผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือผู้บัญชาการตำรวจภูธรให้เป็นอย่างใด เห็นแต่ที่อำนาจของอธิบดีกรมตำรวจ (ผู้บัญชาการตำรวจภูธร) ตามคำสั่งอธิบดีกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ๑๖, ๔ และให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๓๗/๒๗ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ โดยเคร่งครัด

(๓. ในกรณี...

๓. ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาแต่งตั้งพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง เข้าร่วมทำการสอบสวน ให้แต่งตั้งพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองตำแหน่งตั้งแต่ปลัดอำเภอหรือเทียบเท่าขึ้นไปในแห่งท้องที่ อำเภอที่เกิดเหตุ เป็นพนักงานสอบสวนร่วมกับฝ่ายตำรวจ พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองผู้นั้นต้องไม่เป็นผู้ร่วมชั้นสูตรพิกัดผลรวมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๖ วรรคสาม

๔. ให้ชี้แจงการปกครองจังหวัด บันทึกลงโสตสารบบคดีขานยาให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เข้าควบคุมการสอบสวนคดีวิสามัญจากกรณีในฐานะหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ เพื่อให้เป็นหลักฐานและจัดทำรายงานกระทรวงมหาดไทยทราบโดยเร็ว และรายงานกรมตำรวจหน้าทุก ๑๕ วัน จนกว่าการสอบสวนเสร็จสิ้นและส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ สำหรับการเข้าควบคุมการสอบสวนคดีวิสามัญจากกรณีให้ทำเนียบการตั้งและบัดนี้เป็นต้นไป หากมีปัญหาข้อขัดข้อง ให้แจ้งกระทรวงมหาดไทยทราบ

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

พลเอก

ขอแสดงความนับถือ

(สุรยุทธ์ จุลานนท์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

สำหรับการสอบสวนและนิติการ

ส่วนการสอบสวนคดีอาญา

โทร. โทรสาร ๐-๒๓๔๖-๓๕๕๕

572

ที่ ทส 0023/ 13720

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนหน้าพลับ เขต กรุงเทพมหานคร 10200

๒๖ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนคดีวิสามัญฆาตกรรมให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ 19850/2501 ลงวันที่ 12 ธันวาคม ๒๕๐1

ตามหนังสือที่อ้างถึง ปลัดกระทรวงมหาดไทยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (เว้นจังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรี) ส่งพนักงานสอบสวนให้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีฆาตกรรมซึ่งความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือตกในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ (คดีวิสามัญฆาตกรรม) ไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเสนอข้อพิจารณาข้อหา (ข้อการสูงสุด) เพราะผู้ว่าราชการจังหวัดควรจะได้รับรู้และพิจารณา นั้น

ปรากฏว่าขณะนี้ยังมีพนักงานสอบสวนหลายรายที่ยังไม่ได้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรมไปให้อัยการสูงสุดพิจารณาโดยไม่เสนอสำนวนการสอบสวนผ่านผู้ว่าราชการจังหวัด อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามหนังสือที่อ้างถึง และผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ได้พิจารณาสำนวนการสอบสวนดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดให้กำชับพนักงานสอบสวนส่งสำนวนคดีวิสามัญฆาตกรรมให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา และส่งสำนวนให้อัยการสูงสุดพิจารณาซึ่งความประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา มาตรา 143 ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่อ้างถึงต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ บุญทอง)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานอัยการสูงสุด

โทร / โทรสาร 0 224 1553

e-mail : lag@ago.go.th

(สาม)

ที่ 13850/2601

กระทรวงมหาดไทย

๑ ธันวาคม 2501

เรื่อง แผนปฏิบัติงานสอบสวนที่ สอสรพลศึกษา ศวิสา มี ๓ มาตรา

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด (เว้นจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี)

ด้วยกรมอัยการได้รับมอบหมายจากที่ สอสรพลศึกษา ศวิสา มี ๓ มาตรา ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดได้ส่งไปเพื่อให้อธิบดีกรมอัยการมีคำสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องผู้สมยอมจนคดีกระทรวง และทั้งปรากฏว่าเหตุแห่งความบกพร่องนั้นเป็นการซ้ำซากในหลายกรณี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการยื่นสูตรพยานหลักฐานมิได้ใช้แพททิให้ถูกต้องตามบทบัญญัติของกฎหมาย ซึ่งแม้ว่าจะได้มีการตั้งเตือนขึ้นจนมาแล้ว ก็ยังปรากฏว่ามีการบกพร่องอยู่ต่อมา กรมอัยการจึงเสนอขอตราข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย เพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติให้ถูกต้องต่อไป

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้ว เห็นชอบตามที่กรมอัยการเสนอ จึงได้ประมวลข้อบกพร่องต่าง ๆ ดังที่กล่าวต่อไปนี้ แจ้งมาให้ทราบ ให้ท่านสั่งพนักงานสอบสวนปฏิบัติตามการเพื่อให้เกิดความถูกต้อง ดังต่อไปนี้

1. พนักงานสอบสวน เมื่อได้รับสำนวนการสอบสวนและสำนวนการไต่สวนของศาลจากพนักงานอัยการแล้ว ต้องส่งสำนวนนั้นไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาสั่งเสนอชั้นตุลาการตามระเบียบปฏิบัติ เพราะผู้ว่าราชการจังหวัดควรจะได้รับรู้และพิจารณา (๒) ๑๕๔

2. ในกรณีที่การตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ นั้น ต้องสอบสวนผู้ที่ทำให้ตาย เป็นผู้ต้องหา

3. ในกรณีที่ผู้ตายตายในระหว่างกระบวนการควบคุมของเจ้าพนักงาน โดยไม่มีผู้ใดทำให้ตาย เช่น บาดเจ็บ ไม่ควรสอบสวนเจ้าพนักงานที่ควบคุมเป็นผู้ต้องหาเพราะไม่มีผู้ที่ทำให้ตาย จึงไม่มีผู้ต้องหา

4. ในกรณีที่ผู้ร่วมกับผู้ถูกสอบสวนเป็นผู้ต้องหากระทำ ให้ผู้ตายตายต้องสอบสวนผู้ร่วมกระทำเป็นผู้ต้องหาด้วย

5. พนักงานสอบสวนต้องทำรายงานการสอบสวนและมีความเห็นว่าควรสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง

6. รายงานการยื่นสูตรพยาน ถ้าให้เจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขประจำท้องที่หรือแพทย์ประจำตำบลร่วมทำการยื่นสูตรพยาน ต้องมีบันทึกชี้แจงไว้ในทำนวยานการยื่นสูตรพยานโดยชัดเจนว่า เหตุใดจึงมิได้ให้นามายจังหวัดหรือแพทย์ประจำตำบลหรือแพทย์ประจำโรงพยาบาลร่วมทำการยื่นสูตรพยาน

7. ส่วนกรณีที่ผู้ตายตายในระหว่างกระบวนการควบคุมของเจ้าพนักงาน โดยไม่มีใครทำให้ตาย เช่น บาดเจ็บ ไม่ไต่สวนตาม ไม่เป็นผู้ต้องหา แต่พนักงานสอบสวนต้องส่งสำนวนการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการพิจารณาสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นั้น ไม่เป็นคดีวิสามัญฆาตกรรมหรืออัยการหรือผู้รักษาแทนจะฟ้องหรือไม่ฟ้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 143 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. 2499 มาตรา ๕ จึงเมื่อพนักงานอัยการส่งสำนวนการไต่สวนของศาลและสำนวนการสอบสวนคืนไปยังพนักงานสอบสวน “ส่งไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา” นั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดย่อมพิจารณาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๖ ที่บัญญัติไว้ไม่ต้องส่งไปให้อธิบดีกรมอัยการพิจารณาเป็นคดีวิสามัญฆาตกรรม

๒. ในกรณีที่ท่าน ผู้ใหญ่บ้าน ไปจับกุมคนร้ายตามเขตท้องที่ของตน และไม่มีเหตุจะต้องยึดตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 มาตรา ๑7 และ มาตรา 37 และสำนักราชเลขาฯ นั้น ไม่ไปคดีวิสามัญฆาตกรรม เพราะเป็นการนอกเหนืออำนาจและหน้าที่ ไม่เป็นการกระทำในนามเจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ แต่เป็นเพียงความผิดธรรมดา จะสอบสวนเป็นคดีวิสามัญฆาตกรรมไปให้ข้อยุติการอื่นหรือผู้วิสามัญฆาตกรรมแทนพิจารณาไม่ได้ ต้องสอบสวนส่งให้พนักงานอัยการจังหวัดพิจารณา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

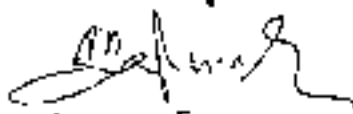
(ลงชื่อ) พ.ต.อ. นครรัฐเขตต์

(ขุนนครรัฐเขตต์)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำเนา อันถูกต้อง

(นายจรรยา โขทะกะสิน)

หัวหน้ากองการสอบสวน ส่วนการปกครองภูมิภาค
กรมมหาดไทย

ร.ต.

(สุวิทย์ สารนายณ)

อัยการพิเศษฝ่ายคดีอาชญากรรมสูงสุด

๒. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเป็นผู้ลงนามในกรณีการควบคุมการเคลื่อนย้ายคนต่างด้าวที่ผิดกฎหมายเข้าราชอาณาจักรและออกนอกประเทศที่เกิดขึ้นเป็นกรณีสำคัญกรณีที่อยู่ในความสนใจของประชาชนรวมทั้งกรณีที่มีการร้องขอความร่วมมือจากประชาชน โดยให้พิจารณาประเภทของคดีต่อไปนี้เป็นหลัก

๒.๑ ให้พิจารณาถึงคดีที่เข้าควบคุมแล้วว่ามีลักษณะเป็นคดีพิเศษตามพระราชบัญญัติการควบคุมคนกึ่งพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ หากเป็นคดีพิเศษจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการควบคุมคนกึ่งพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ และอนุบัญญัติออกตามความแห่งพระราชบัญญัติการควบคุมคนกึ่งพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ อย่างเคร่งครัด

๒.๒ หากเป็นเรื่องที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือผู้ถูกกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้สำเนาคดีกับเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพิจารณาการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกี่ยวข้องว่าควรดำเนินการหรือคดีของเจ้าหน้าที่ กระทั่งความเสียหายต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือการทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในความยุติธรรมไว้ที่พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงแห่งคดี และให้ส่งสำเนาการสอบสวนไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับคำร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษและแจ้งพนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว อำนาจของพนักงานสอบสวนย่อมสิ้นสุดลงทันที ในกรณีบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่เจ้าพนักงานของรัฐร่วมกระทำความผิดกับเจ้าพนักงานของรัฐ ไม่ควรเป็นคดีการทุจริต ผู้เสียหายให้พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นและแจ้งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว อำนาจของพนักงานสอบสวนย่อมสิ้นสุดลงและให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับกรณีข้างต้น

๓. ให้จัดทำตารางบันทึกคดีอาญาของผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเจ้าพนักงานควบคุมการสอบสวนในฐานะเจ้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเก็บไว้ที่จังหวัด อำเภอ หรือกิ่งอำเภอแล้วแต่กรณีเพื่อใช้เป็นหลักฐานและจัดทำรายงาน (ตามแบบ) รายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบโดยวิธีและระยะเวลาตามที่กระทรวงมหาดไทย ๑๔ วัน จนกว่าการสอบสวนเสร็จสิ้นและส่งสำเนาให้พนักงานอัยการ

๔. กรมส่งเสริมให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมสอบสวนคดีอาญากับพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ ไม่ถือปฏิบัติสิ่งนี้

๔.๑ แห่งถึงพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเข้าร่วมสอบสวนคดีอาญาตามความเฉพาะชอบ โดยถ้ามีถึงกว่าจะรู้ความตามประมวลให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองที่มีประสบการณ์ หรือผ่านการศึกษาอบรมจากโรงเรียนตำรวจสอบสวนฝ่ายปกครองอย่างน้อย ๑ คน เป็นหลักและให้พิจารณาความสมควรที่จะมีพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองอีกอย่างน้อย ๑ คน เข้าร่วมสอบสวน ทั้งนี้ เพื่อเป็นภาพที่สมบูรณ์และสมบูรณ์ในการสอบสวนและไม่ควรออกคำสั่งมอบหมายให้ปลัดอำเภอเป็นผู้ประสานงานประจำตำบลเป็นกรณีงานสอบสวนในคดีที่เกิดขึ้นในส่วนที่ตนรับผิดชอบไว้เป็นการถาวรหรือพิจารณาเพียงครั้งเป็นรายคดี

๔.๒ มีหนังสือแจ้งหัวหน้าพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจทราบว่าได้มอบหมายให้บุคคลใดเป็นพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองที่จะเข้าร่วมการสอบสวนกับพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ หรือมีทั้งเจ้าพนักงานหัวหน้าพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจจะเป็นหนังสือมอบหมายพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมการสอบสวนคดีถึงต้น กล่าวคือตั้งแต่การตั้งรูปคดี การกำหนดประเด็นการสอบสวน จนกระทั่งการสรุปสำนวนรายงานการสอบสวนส่งสำเนาให้พนักงานอัยการ

๔.๓ ถ้ามีพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองที่ได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมการสอบสวนคดีอาชญากรรมกับพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจที่กระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อบังคับฯ ให้เข้าใจโดยต้องแนบไปกับชุดฎีกาความผิดตามกฎหมายตำรวจที่กระทำความผิดซึ่งมีเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มอบหมายมาสอบสวน และจะต้องเข้าร่วมการสอบสวนอย่างจริงจัง ตามที่พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจนัดหมาย มิใช่ให้เบี่ยงเบนสำนวนหรือพึ่งอำนาจการสอบสวนที่พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจมีในอำนาจให้พิจารณาร่วมด้วย และต้องดำเนินการสอบสวนคดีอาชญากรรมในส่วนที่พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจยื่นให้ดำเนินให้เสร็จ และร่วมลงลายมือชื่อในสำนวนการสอบสวนเท่านั้น

๕. การนำความมาขอการสอบสวนคดีอาชญากรรม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอถือปฏิบัติตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบของราชการในส่วนคดีอาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๓๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๖ วันที่ ๑๒.๔ หรือข้อ ๑๒.๕ หรือข้อ ๑๒.๖ ตามลำดับ โดยเคร่งครัด ดังนี้

๕.๑ กรณีผู้ต้องหาไป

กรณีมีผู้ต้องหา ผู้กล่าวโทษ ผู้ต้องหาหรือขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับราชการเป็นคดีอาชญากรรมหรือกรณีที่มีผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเห็นเป็นสมควรควรเข้าจับกุม ณ เร่งรัด พิจารณาการสอบสวนคดีอาชญากรรมเรื่องหนึ่งเรื่องใด

๕.๑.๑ ให้มีหนังสือแจ้งหัวหน้าพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจสำนวนการสอบสวนมาซึ่งหนังสือให้พิจารณาเร่งรัดการดำเนินคดีให้มีผลสืบไปเป็นทางที่สอบสวนจะทราบและไปให้พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจทางคดีนั้นพิจารณาขอการสอบสวนให้ทราบทุกประการ

๕.๑.๒ ในกรณีที่ได้ดำเนินการตามข้อ ๕.๑.๑ แล้วไม่ได้ผล ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี เข้าควบคุมการสอบสวนคดีอาชญากรรมที่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๑๔ วรรคท้าย และมาตรา ๑๔๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรมและให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) มีหนังสือแจ้งหัวหน้าพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจทราบถึงสาเหตุควบคุมการสอบสวน การมอบหมายให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมการสอบสวน หรือการเปลี่ยนพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ (ถ้ามี)

(๒) ตั้งกำลังพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจให้มีหนังสือแจ้งนัดหมายให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมการสอบสวนทุกขั้นตอนตั้งแต่ต้นจนถึงการสอบสวนเสร็จสิ้น

(๓) ตั้งกำลังพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองให้เข้าร่วมการสอบสวนอย่างจริงจัง

(๔) เรียกสำนวนการสอบสวนมาเพื่อตรวจพิจารณาถึงการทูลกระด ๑๔ วัน

(๕) เร่งรัดการสอบสวน การควบคุม ฝ่ายผู้ต้องหา ให้มีไปตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดโดยเคร่งครัด

(๖) เป็นผู้สั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

(๗) เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการทูลกระดในการสอบสวนดำเนินคดีให้เป็นไป

ตามกฎหมายกำหนด

(๘) เป็นผู้กระทำความเห็นควรสั่งฟ้องหรือไม่สั่งฟ้อง หรือลงการสอบสวนการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว การทูลกระด การส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการให้พนักงานสอบสวนตรวจความผิดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณีในฐานะหัวหน้าพนักงานสอบสวนพิจารณาถึงการทูลกระด

๕.๒ การปฏิบัติงานตามป้องกันปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าและการสอบสวนคดีป่าไม้จะต้องมีพนักงานของชาติอื่น ๆ

๕.๒.๑ การจัดแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้เป็นไป ดังนี้

(๑) ในระดับจังหวัด ให้ป้อมักจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบและเป็นเจ้าของเรื่อง การปฏิบัติงานตามป้องกันปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า และให้เจ้าจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบและเป็น เจ้าของเรื่องการสอบสวนคดีป่าไม้และรักษาการของชาติอื่น ๆ

(๒) ในระดับอำเภอ ถึงตำบล ให้ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายความมั่นคงเป็นผู้ รับผิดชอบและเป็นเจ้าของเรื่องการปฏิบัติงานตามป้องกันปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า และให้ ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายบริหารงานปกครองเป็นผู้รับผิดชอบและเป็นเจ้าของเรื่องการสอบสวนคดีป่าไม้ และรักษาการของชาติอื่น ๆ

๕.๒.๒ เมื่อมีคดีการกระทำผิดตามกฎหมายป่าไม้หรือการกระทำของชาติอื่น ๆ เกิดขึ้น ในหลายจังหวัด อำเภอ ถึงตำบล จะต้องดำเนินการตามข้อ ๕.๑ แล้ว ยังต้องถือปฏิบัติตามหนังสือ กระทรวงมหาดไทย สว.มาทที่ ๓๒๐๙/ว ๕๔๑ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๑๒ โดยสรุปคือ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เกิดขึ้นเป็นคดีในภูมิลำเนาเดิม ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอหรือ ปลัดอำเภอเป็นผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณีให้ดำเนินการตามข้อ ๕.๑.๑ จะไม่ให้มีผลคดีให้ เจ้าพนักงานสอบสวนในฐานะหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามข้อ ๕.๑.๒

(๒) กรณีที่เกิดขึ้นเป็นคดีที่พนักงานฝ่ายปกครอง (ตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๒๖)) เป็นผู้จับกุมหรือร่วมจับกุมไว้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี เจ้าพนักงานสอบสวนในฐานะหัวหน้า พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดี

(๓) กรณีที่เกิดขึ้นเป็นคดีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้จับกุมให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอใช้คุณสมบัติพิจารณาถึงความเหมาะสม หรือดำเนินการตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๑๓ และแก้ไขเพิ่มเติม

(๔) กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้า ประจำกิ่งอำเภอให้ความคุ้มครองสอบสวนในฐานะหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ให้มีพนักงาน อื่นมาร่วมดำเนินการเป็นที่ยึดถือในการควบคุมการสอบสวนทุกคดี และดำเนินการตามข้อ ๕.๑.๒

๓. ให้มีพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทุกชั้นเมื่อปลัดประจำสำนักงานสอบสวน (ทบ.๒๐) และจัดทำ บันทึกใบเสนอให้ภูมิต้องตามคำแนะนำโดยสรุปข้อ ซึ่งสรุปข้อตามสมควรจากที่ได้กล่าวถึง กระทรวงมหาดไทย โดยให้ใช้ทั้งคดีอาญาบางประเภทและคดีอาญาทั่วไป

๔. กระทรวงมหาดไทย ได้จัดทำตัวอย่างหนังสือแจ้งการเข้าร่วมสอบสวนคดีอาญา การจัดหาบุคคล การสอบสวนคดีอาญา ตัวอย่างการบันทึกสำนวนคดีอาญา ให้จังหวัด อำเภอ ถึงอำเภอใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ

ผู้ดูแลฯ ได้รับมอบหมายจากทางเข้าควบคุมการสอบวิชาภาษาอังกฤษให้ดำเนินการตั้งข้อแม้ขึ้น เป็นอันไป
และหากมีปัญหาระหว่างข้อหรือข้อสอบจนกระทั่งประการใด ขอให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตรวจสอบโดยทราบดีต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

✓

(นายชัยคุณ คีรีธำนาถ)

รองปลัดกระทรวง วัฒนธรรม

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

๑ กรมการปกครอง

สำนักการสอบและนิตินิติการ

ส่วนการสอบวิชาภาษาอังกฤษ

โทร ๐-๒๕๕๐-๔๕๕๕

โทรสาร ๐-๒๕๕๐-๔๕๕๐

3

บันทึกข้อความ

คณะกรรมการการเลือกตั้ง โทร. ๒๕๒๖๖/๙๖๓

ที่ ๐๕๐๓(พ) / ๑๕๖๔๕

วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ให้ทำทัณฑ์วนปฏิบัติของพนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้อง

พปช.ก. , พ.ร.ก. ๑ , ๒ , ๓ , ๔

ด้วยจากภูมิกษณการสอบสวนที่พนักงานอัยการส่งมาให้ ดร.พิชิตนา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ หรือตาม พ.ร.ก. จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ.๒๕๕๙ มาตรา ๕๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๗ มาตรา ๔ นั้น มีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนอยู่หลายประการ เป็นต้นว่า

๑.๑ ที่พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งให้สอบสวนเพิ่มเติม มีลายคัตที่พนักงานอัยการตั้งมีหนังสือเตือนที่หลายครั้งเพราะไม่ทราบเหตุผลข้อของ บางคดีของเขื่อนจึงครั้งที่ ๑ ับระยะเวลาได้ ๗ - ๘ เดือน จึงได้รับแจ้งผลการสอบสวนเพิ่มเติม

๑.๒ คดีที่พนักงานสอบสวนส่งหมายเรียกของศาลให้ผู้เสียหายหรือพยานไปเบิกความตามศาลนัดไม่ได้เป็นเหตุให้ศาลสั่งตั้งพยานและพยานมาฟ้อง เกิดการเสียหายแก่คดี พนักงานสอบสวนอาจทราบได้หรือตามข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งคดี แต่คดี ผู้เสียหายหรือพยานต้องการหลีกเลี่ยงหรืออาจจะมีความเห็นถึงการเบิกความต่อศาลเพียงใดหรือไม่ ข้อบกพร่องที่พบมีดังนี้

๑.๑ พนักงานสอบสวนขาดการติดต่อ หรือไม่มีมนุษยสัมพันธ์กับ ผู้เสียหายหรือพยาน

๑.๒ ไม่ปรากฏในบันทึกคำให้การของผู้เสียหาย หรือพยานว่าสถานที่พักอาศัยเป็นภูมิลำเนาจริงหรือชั่วคราว ถ้าเป็นสถานที่เช่าก็ควรได้ปรากฏว่าภูมิลำเนาเดิม บ้านบิดามารดา ญาติพี่น้องอยู่ที่ใด และจะย้ายไปที่ใด เมื่อใด หรือไม่ เท่าที่พบจะมีบันทึกไว้เพียงว่า " มีภรรยาหรือสามีหรืออะไร มีบุตรกี่คน "

๑.๓ ไม่บันทึกบัตรประจำตัวประชาชนไว้ปรากฏชื่อ ที่อยู่ เลขที่บัตรออกให้ที่ใด เมื่อใด ดังนั้นจึงใช้เพียงว่า " ไม่ได้นำบัตรประจำตัวประชาชนติดตัวมา ได้ว่ากล่าวไปแล้ว "

๑.๔ ผู้เสียหายหรือพยานอยู่นอกเขตท้องที่ เมื่อส่งหมายเรียกไม่ได้ไม่มีการติดตามสืบสวนให้ได้ข้อเท็จจริง หรือประสานงานกับตำรวจท้องที่ผู้ส่งหมาย ไปขอให้เป็นหนังสือของตำรวจท้องที่ ซึ่งผู้เสียหายหรือพยานพักอาศัยอยู่เป็นผู้จัดส่งหมายไปตามคำสั่ง

๒.๕ พนักงานสอบสวน.เจ้าของคดีได้รับใบแต่งตั้งโยกย้ายไปดำรงตำแหน่งที่อื่นขาดผู้สนใจเป็นเหตุขาดผล เพราะมีข้อหาใช้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดี

๓.พิณพิลาสน์มีมือของผู้ต้องหาที่ถอนลงไปตรวจสอบ ไม่ได้ได้รับการตรวจจากพนักงานสอบสวน คงปล่อยให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องดำเนินการไปตามลำพัง การกรอกข้อความในแผ่นพิณพิลาสน์มีมือเกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่ อายุ มิได้กรอกตามบัตรประจำตัวประชาชน จึงไม่ตรงกับความจริงและอาจแตกต่างจากพนักงานสอบสวนบันทึกไว้จนทำให้การของผู้ต้องหา นอกจากนั้นชื่อของ วัน.สีทอง ปิเล็ก มักจะเขียนซ้ำลงไว้เป็นกรณีซ้ำกันบ่อยของชายที่มีอยู่แล้ว

๔.เจ้าอาชกรการตำรวจที่ได้รับหมายเรียกของศาลให้ไปเบิกความเป็นพยานแล้ว ไม่ไปเบิกความตามศาลนัดมักจะอ้างเหตุผลและความจำเป็นต่าง ๆ เช่น อ้างว่าติดราชการเป็นเหตุให้ศาลต้องเลื่อนการพิจารณาคดีบ่อย ๆ ส่วนมากจะเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร โดยเลาะอย่างอื่นคือพนักงานสอบสวนบางรายถูกศาลขอหมายจับไว้เพราะมีคดีหลายครั้งโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องให้ศาลทราบ

ฉะนั้น จึงให้สั่งกำกับการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาผู้เกี่ยวข้องรับผิดชอบอย่าให้เกิดข้อบกพร่องในการดำเนินคดีขึ้นอีก มิฉะนั้นจะได้พิจารณาแก้ไขทางวินัยแก่ผู้เกี่ยวข้องรับผิดชอบตามสมควรแก่การเกิดต่อไป

(ลงชื่อ) พล.ต.ท. กิตติ เสรีบุตร

(กิตติ เสรีบุตร)

ผู้แทน อ.ต.ร. (๑๒) ปฏิบัติราชการแทน อ.ต.ร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี กรมตำรวจ

โทร. 251.058

ที่ 0503.31/747

วันที่ 28 มกราคม 2540

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการสอบสวนคดีอาญา

สบ.น., รพ.น., สด.น., ปส., ก. : 9

ที่ขอ สภามิติคณะกรรมาธิการ เสนาธิปัตย์ ได้มีหนังสือที่ 0514.482 (32)/6202 และ 0514.482 (33)/6202 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2539 หรือก่อนการตั้ง สภามิติคณะ เสนาธิปัตย์ โดยไม่ทราบชื่อหรือชื่อย่อไม่ทราบชื่อเป็นผู้ต้องหา ไม่บันทึกการร่วมกันลักทรัพย์ในเวลากลางคืน หรือลักทรัพย์ปรากฏว่าในส่วนของผู้ต้องหา ยักการ มีความเห็นแตกต่างกันโดยพนักงานอัยการ กองคดีอาญา กอง 4 มีความเห็น ให้พนักงานสอบสวนพิจารณาขอหมายจับผู้ต้องหา และตั้งฟ้องผู้ต้องหา ส่วนพนักงานอัยการกองคดีอาญา ถึงชั้นมีความเห็น ให้ทำสำนวนการสอบสวนเป็นสำนวนไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด พนักงานสอบสวน จึงทำตามที่พนักงานอัยการมีความเห็น และขอทราบแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการในคดีต่อไป

กรมตำรวจได้พิจารณาแล้ว กรณีชายไทยหรือหญิงไทย ไม่ทราบชื่อหรือชื่อย่อเป็นผู้ต้องหา นั้น เป็นกรณีที่ ไม่ปรากฏว่า ผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140(1) พนักงานสอบสวนจะต้องสืบสวนสอบสวนให้ได้ความว่าชายหรือหญิงนั้นเป็นผู้ใด ถ้ายังไม่ทราบว่า เป็นผู้ใด พนักงานสอบสวนจะต้องสรุปสำนวนและมีความเห็นคดีหรือฟ้องคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140 (1) บรรทัดแรกหรือบรรทัดสองแล้วแต่กรณี หากการสืบสวนสอบสวนโดยตลอดมาทราบว่าเป็นชายหรือหญิงเป็นผู้ใดจึงจะเป็นสำนวนรู้ตัวผู้กระทำความผิด ซึ่งพนักงานสอบสวนจะต้องมีความเห็นถึงฟ้องหรือตั้งไม่ฟ้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141, 142 แล้วแต่กรณี

กรณีการสอบสวนไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดแต่ผู้กระทำผิดมีคำหาญพยานที่มีลักษณะอันบ่งชี้ว่าเป็นพิเศษ เช่น ลักษณะพิการ แผลเป็น รอยสัก ซึ่งแตกต่างจากที่พบเห็นโดยทั่วไป และห้องหอที่จะออกหมายจับได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 57 ซึ่งเป็นกรณีที่ จะออกหมายจับบุคคลที่ยังไม่รู้ตัวชื่อนั้น เป็นบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับวิธีการออกหมายจับ เพื่อนำไปใช้ในการจับบุคคล เนื่องจากเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะจับผู้ใด โดยไม่มีหมายจับนั้นไม่ได้ เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 78 เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวน เห็นว่าการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วและไม่ปรากฏว่า บุคคลที่ยังไม่รู้จัก

ชื่อตามหมายจับเป็นข้อใด เป็นกรณีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140(1) เช่นเดียวกัน ซึ่งพนักงานสอบสวนจะต้องสรุปสำนวนและมีความเห็นจนสรุปให้ส่งการสอบสวนตาม ป.วิอาญา มาตรา 140(1) บรรทัดแรก หรือบรรทัดสอง แล้วแต่กรณี เมื่อจับกุมบุคคลที่ยังไม่รู้จักชื่อตามหมายจับได้ จึงจะเป็นกรณีผู้ต้องหากระทำความผิด และพนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 142

ฉะนั้น จึงส่งสำเนาเอกสาร รวม 1 แผ่น มาเพื่อโปรดทราบและขอให้ท่านแจ้งเวียนแนวปฏิบัติข้อหาดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนทราบโดยทั่วกันต่อไป

พล.ต.ท. วุฒิชัย ศรีรัตนอุทติ

(วุฒิชัย ศรีรัตนอุทติ)

ผู้ช่วย อ.ตร.(สส.) ปภ.อ.ตร.

บันทึกข้อความ

584

ส่วนราชการ

พร

โทร. 0 2205 3466 โทรสาร 0 2251 2652

ที่ 0031.2/ก. 0013

วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ทาหรือแนวทางปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีอาญาที่ผู้ต้องหาเข้าพบพนักงานสอบสวนเอง

จตช., รอง ผบ.ตร. หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

รอง จตช., ผู้ช่วย ผบ.ตร. หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบ. และ ผบก. ในสังกัด จ.ผ.ตร. หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามที่ จร มีหนังสือ ที่ จช 0031.212/2091 ลง 6 มี.ค.2551 ทาหรืออัยการสูงสุดเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีอาญาที่ผู้ต้องหาเข้าพบพนักงานสอบสวนเอง สรุปความว่ากรณีผู้ต้องหาเข้าพบพนักงานสอบสวนเอง พนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหาและทำการสอบสวนแล้วแต่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา ต่อมาเมื่อพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จ โดยมีความเห็นควรส่งฟ้องผู้ต้องหา กรณีเช่นนี้พนักงานสอบสวนจะส่งสำนวนการสอบสวนต่อพนักงานอัยการ โดยไม่มีตัวผู้ต้องหาเนื่องจากเห็นว่าบันทึกที่ผู้ต้องหาทำความผิดแต่ยังไม่มีการจับกุมหรือควบคุมตัวได้หรือไม่

สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือ ที่ อส 0027(ปม)/1662 ลง 29 ม.ค.2552 ตอบข้อหาว่ากรณีนี้เป็นปัญหาที่กฎหมายซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดได้กำหนดไว้ในแนวทางปฏิบัติไว้แล้วในระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญา ของพนักงานอัยการ พ.ศ.2547 ข้อ 14 ว่าสำนวนรู้ตัวผู้กระทำผิดความผิดและผู้นั้นถูกควบคุมหรือจับอยู่หรือปล่อยชั่วคราว หรือชี้ว่าคงได้ตัวเมื่อออกหมายเรียกตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 142 หมายถึง สำนวนที่มีตัวผู้ต้องหาอยู่ในอำนาจควบคุม จับ หรือปล่อยชั่วคราวของศาลหรือพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนสามารถได้ตัวมาเมื่อหมายเรียก หากพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบมีความเห็นควรส่งฟ้องต้องมีตัวผู้ต้องหาปรากฏต่อพนักงานสอบสวนและได้ทำการสอบสวนผู้ต้องหาแล้ว พนักงานอัยการจะรับสำนวนดังกล่าวไว้พิจารณาได้เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งตัวผู้ต้องหามาหรือรับสำนวนสอบสวนหรือผู้ต้องหาถูกจับอยู่ใบอำนาจศาลที่พนักงานอัยการจะยื่นฟ้องได้ ถ้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบไม่สามารถส่งตัวผู้ต้องหาได้ โดยผู้ต้องหาหลบหนีประกันหรือไม่สามารถคืนเงินประกันให้ผู้ต้องหาขังอยู่ในอำนาจศาลที่พนักงานอัยการจะยื่นฟ้องได้ กรณีเช่นนี้ไม่ทำให้สำนวนดังกล่าวเปลี่ยนเป็นสำนวนรู้ตัวผู้กระทำผิดความผิดแต่เรียกหรือจับตัวผู้ต้องหาไม่ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 พนักงานอัยการจะรับสำนวนดังกล่าวไว้พิจารณาไม่ได้ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่แนบมา

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและแจ้งให้พนักงานสอบสวนรวมทั้งผู้เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(นายกต. พงษ์รินทร์)

รอง ผบ.ตร. ปราชญ์.

585

ที่ อร 0027(นค.)/ 1062

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนหน้าพิพิธเศษ กรุงเทพมหานคร 10200

๑๑ มกราคม 2552

ของคดีอวด	1540
เลขที่	๕ ๒ ๑๑ ๒๕๕๒
วันที่	๑๑/๑/๕๒
โดย	๕๕๕
วันที่	๑๑/๑/๕๒
โดย	๕๕๕

เรื่อง หาหรือแนวทางปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีอาญาให้ผู้ต้องหาเข้าพบพนักงานสอบสวนเอง

เรียน รัฐสภาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ตร.ฉ31.212/2091 ลงวันที่ 6 มีนาคม 2551

ความหนังสือที่ย่างถึง สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ขอหาหรือสำนักงานอัยการสูงสุดกรณีผู้ต้องหาเข้าพบพนักงานสอบสวนเอง พนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหาและทำการสอบสวนแล้ว แต่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา ต่อมาเมื่อพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จแล้ว โดยมีความเห็นควรส่งฟ้องผู้ต้องหา กรณีเช่นนี้พนักงานสอบสวนจะส่งสำนวนการสอบสวนต่อพนักงานอัยการ โดยไม่มีตัวผู้ต้องหา เนื่องจากเห็นว่า เป็นคดีที่รู้ตัวผู้กระทำผิดคดียังไม่มี การจับกุมหรือควบคุมตัวได้หรือไม่

สำนักงานอัยการสูงสุด ขอเรียนว่า กรณีนี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดได้กำหนดเป็นแนวทางปฏิบัติไว้แล้วในระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. 2547 ข้อ ๒4 ว่า ถ้าคนรู้ตัวผู้กระทำผิดคดีและผู้นั้นถูกควบคุมหรือขังอยู่หรือปล่อยชั่วคราว หรือเชื่อกว่าคงได้ตัวมาเมื่ออาญาหมยเรื่องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 142 หมายถึง ถ้าคนรู้ตัวผู้ต้องหาอยู่ในอำนาจควบคุม ขัง หรือปล่อยชั่วคราวของศาลหรือพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนสามารถได้ตัวมาเมื่อขอขมาเรียก หากพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบมีความเห็นควรส่งฟ้อง ย่อมต้องมีตัวผู้ต้องหาไปปรากฏต่อพนักงานสอบสวนและได้ทำการสอบสวนผู้ต้องหาแล้ว พนักงานอัยการจะรับสำนวนดังกล่าวไว้พิจารณาได้ตั้งเมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งตัวผู้ต้องหามาพร้อมสำนวนสอบสวน หรือผู้ต้องหาถูกขังอยู่ในอำนาจศาลที่พนักงานอัยการ จะจับฟ้องได้ ถ้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบไม่สามารถส่งตัวผู้ต้องหาได้ โดยผู้ต้องหาหลบหนีประกันหรือไม่สามารถดำเนินการให้ผู้ต้องหาไปอยู่อำนาจศาลที่พนักงานอัยการจะจับฟ้องได้ กรณีเช่นนี้ไม่ทำให้สำนวนดังกล่าวเปลี่ยนเป็นสำนวนรู้ตัวผู้กระทำผิดคดีแล้วเรียกหรือจับตัวผู้ต้องหาไม่ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 พนักงานอัยการจะรับสำนวนดังกล่าวไว้พิจารณาไม่ได้

อนึ่ง แนวทางปฏิบัติที่สำนักงานอัยการสูงสุดได้กำหนดไว้เกี่ยวกับเรื่องนี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เคยมีหนังสือ ค่วนที่สุร. ที่ ตร 0004.6/10386 ลงวันที่ 1 ธันวาคม 2543 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอหาหรือปัญหาข้อขัดข้องของพนักงานสอบสวน กรณีพนักงานอัยการไม่รับสำนวนการสอบสวนที่

/ท้ายการ ..

ทำการสอบสวนเสร็จแล้วเนื่องจากสำนักงานอัยการสูงสุดได้วางแนวทางปฏิบัติในการรับจำนวนการ
 สอบสวนจากพนักงานสอบสวนในลักษณะดังกล่าวข้างต้น ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยที่ประชุมใหญ่ได้
 มติเห็นด้วยกับแนวทางปฏิบัติที่สำนักงานอัยการสูงสุด ได้วางไว้ ทั้งนี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งเป็น
 หน่วยงานที่ขอหารือย่อมจะต้องถือปฏิบัติให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าว ทั้งนี้
 ตาม นัยมติคณะรัฐมนตรี ในหนังสือ พระราชทานคณะรัฐมนตรี จ.น.11310/2482 ลงวันที่ 2 มีนาคม 2482

ดังนั้น พนักงานอัยการจึงไม่อาจที่จะรับจำนวนการสอบสวนจากพนักงานสอบสวนตามข้อ
 หาหรือได้ เนื่องจากมีกฎหมายบัญญัติไว้และสอดคล้องกับระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนิน
 คดีอาญาของพนักงานอัยการและสำนวนคดีของที่ประชุมใหญ่คณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุชาติ ศรีราษฎร์)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

โทร 0-2515-4142

โทรสาร 0-2515-4141 E-mail:eva@ago.go.th

ที่ ดท 0031.2/2/ 2091

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ถนนพระรามที่ 1 เขตปทุมวัน

กรุงเทพมหานคร 10330

6 มีนาคม 2551

เรื่อง ทาหรือแนวทางปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีอาญาให้ผู้ต้องหาเข้าพบพนักงานสอบสวนเอง

เรียน ขัยการทุ่งสุ

- อ้างถึง 1. สำเนาหนังสือ กองบังคับการปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี
ที่ ดท 0026.84/1291 ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2550
2. สำเนาหนังสือ สำนักงานคดีอาญากรุงเทพใต้ ที่ อต 0020/กทต/460 ลงวันที่
13 พฤศจิกายน 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึง : กองบังคับการปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ได้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญา ที่ ปบ 17/2549 (คดีทุลาบแก้ว) ไปยังสำนักงานขัยการฝ่ายคดีอาญากรุงเทพใต้ และตามหนังสือที่อ้างถึง 2 สำนักงานคดีอาญากรุงเทพใต้ ได้คืนสำนวนการสอบสวนมายัง กองบังคับการปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี โดยให้เหตุผลว่าสำนวนการสอบสวนคดีนี้เป็นคดีที่ผู้ต้องหาทำผิด และเชื่อว่าคงได้ตัวผู้ต้องหาที่ 1 มาเมื่อออกหมายเรียกตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 142 เป็นกรณีนี้ที่พนักงานสอบสวนมีตัวผู้ต้องหาที่ 1 ปราบปรามพนักงานสอบสวนและได้มีการแจ้งข้อหาและสอบสวนผู้ต้องหาที่ 1 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134 แล้ว แม้ต่อมาผู้ต้องหาที่ 1 จะหลบหนีไปก็ไม่มีผลทำให้สำนวนการสอบสวนคดีนี้เปลี่ยนไปเป็นสำนวนการสอบสวนที่ผู้ต้องหากระทำความผิด แต่เรียกหรือจับกุมตัวผู้กระทำความผิดยังไม่ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 ดังนั้น พนักงานขัยการจึงไม่มีอำนาจรับสำนวนการสอบสวนไว้พิจารณา และจะรับไว้พิจารณาได้ก็ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนส่งตัวผู้ต้องหาไปพร้อมสำนวนการสอบสวน นั้น

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พิจารณาสั่งเห็นว่า กรณีที่ผู้ต้องหาเข้าพบพนักงานสอบสวนเองเมื่อพนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแล้วไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา ต่อมาเมื่อพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วมีความเห็นควรสั่งฟ้อง ได้ขอหมายเรียกตัวผู้ต้องหาแล้ว แต่ไม่ไปพบพนักงานสอบสวนตามหมายเรียก ประกอบกับปัจจุบันนี้ไม่มีประมวลกฎหมายพิจารณา

/ความอาญา...

ความชำนาญมาตรา 134 บรรทัดแรก บัญญัติว่า "เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียกรับหรือส่งตัวมาหรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ใดซึ่งมาอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ต้องหาให้ถามชื่อตัว ชื่อจริง ชื่อสกุล สัญชาติ ปีตามารดา อายุ อาชีพ ที่อยู่ ที่เกิด และแจ้งให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดแล้ว จึงแจ้งข้อหาให้ทราบ ." และวรรคท้าย บัญญัติว่า "เมื่อได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว ถ้าผู้ต้องหาไม่รับรู้ถูกจับและยังไม่ได้มีการออกหมายจับ แต่พนักงานสอบสวนเห็นว่ามิใช่เหตุที่จะออกหมายจับผู้นั้นได้ตามมาตรา 71 พนักงานสอบสวนมีอำนาจสั่งให้ผู้ต้องหาไปศาลเพื่อขอออกหมายจับโดยทันที..." เมื่อพนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาแล้วแต่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา จึงถือว่าเป็นกรณีที่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหาอยู่ในความควบคุมเป็นประเด็นที่ทำให้เกิดความเข้าใจไม่ตรงกัน ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการคดีกับผู้กระทำความผิดเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว และสำเร็จลุล่วง สมควรสมควรของกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการพิสูจน์ความผิดและความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา จึงเรียนหรือแนวทางในการส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญา ดังเช่น คดีอาญา ที่ รบ 117/2549 (คดีอุทธรณ์เก่า) และคดีที่... ว่ากรณีผู้ต้องหาเข้าพบพนักงานสอบสวน เมื่อพนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหา และทำการสอบสวนแล้วแต่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา ต่อมาเมื่อพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จแล้วโดยมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา กรณีเช่นนี้พนักงานสอบสวนจะส่งสำนวนการสอบสวนต่อพนักงานอัยการโดยไม่มีตัวผู้ต้องหา เนื่องจากเป็นคดีที่รู้ตัวผู้กระทำผิดแต่ยังไม่มี การจับกุมหรือควบคุมตัว ได้หรือไม่อย่างไร ทั้งนี้ เพื่อจะได้นำผลการหารือแจ้งพนักงานสอบสวนเมื่อปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจโท

(วันชัย ศรีนวลมิต)

5 มี.ย. 2551

ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

กองคดีอาญา

สำนักงานกฎหมายและสอบสวน

โทร. 0 2205 5466

10010 พจนานุกรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ พล.

ที่ ๐๐๑๑๒๖/ ๓๓๒๕๑

โทร. ๐๒ ๒๐๔ ๓๓๖๖

วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง กำกับกรณปฏิบัติหน้าที่ การประสานงานและการส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณา

ผ.ช.บ., ผ.๓-๔, ศกต., ก., ป.ส., สดม., สพต., และ จตร (ทบ.จต.)

ด้วย สำนักงานอัยการสูงสุดได้จัดโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “นักบริหารงานยุติธรรมระดับอัยการพิเศษสาย” ในวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึง ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ซึ่งในระหว่างการอบรมพนักงานอัยการ ได้มีการหยิบยกปัญหาเกี่ยวกับการส่งสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนไปให้พนักงานอัยการพิจารณาในระยะเวลาที่กระชั้นชิดให้ผู้ต้องหาจะครบอำนาจควบคุมฝากขังครั้งสุดท้ายเป็นเหตุให้พนักงานอัยการต้องพิจารณาสำนวนด้วยความเร่งรีบ จึงขอให้ สร. ได้พิจารณาแก้ไขปัญหาดังกล่าว

สร.พิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีการส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาให้พนักงานอัยการพิจารณาให้มีแนวทางปฏิบัติ ตามหนังสือ กรมตำรวจ (กองคดี) ที่ ๐๖๐๓.๒/๒๓๓๘ ถึง ๓๗ เม.ย.๒๕๓๒ สรุปความว่า ในกรณีที่ผู้ต้องหาควบคุมหรือฝากขังในระหว่างสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนไปให้พนักงานอัยการพิจารณา ก่อนครบกำหนดฝากขังครั้งสุดท้าย ๓ ครั้ง ในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริง ไม่อาจห้ามการสอบสวนให้เสร็จสิ้นตามกำหนดดังกล่าว ให้ประสานงานกับพนักงานอัยการเพื่อทราบถึงเหตุผลและความจำเป็น และเสนอสำนวนไปให้พนักงานอัยการพิจารณา ก่อนครบกำหนดฝากขัง ๓ วัน จึงให้กำกับพนักงานสอบสวนปฏิบัติตามหนังสือดังกล่าวอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ สร.ได้แจ้งพนักงานอัยการทราบว่า หากพนักงานสอบสวนไม่ได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการตามกำหนดเวลาดังกล่าวและเป็นเหตุให้พนักงานอัยการไม่อาจพิจารณาสำนวนการสอบสวนได้อย่างรอบคอบ อันอาจส่งผลเสียหายต่อรูปคดี ขอให้พนักงานอัยการแจ้งข้อบกพร่องของพนักงานสอบสวนดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อพิจารณาข้อบกพร่องและหากผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวน ไม่แจ้งผลการดำเนินการพิจารณาข้อบกพร่องไปยังพนักงานอัยการ ขอให้พนักงานอัยการแจ้งมายัง สร. เพื่อจะได้พิจารณาข้อบกพร่องต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและแจ้งให้พนักงานสอบสวนรวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องในสังกัดทราบ เพื่อถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.

๒๐๓ ๕๕๔

(รศ. อังคนันท์)

รอง ผ.บ.ตร. รท.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมตำรวจ กทม. โทร. ๒๕๕-๗๗๑๓

ที่ ๑๖๐๓.๒/๒๕๗๗

วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง การประสานงานและส่งส่วนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณา

สมท. และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า ผบ.หน่วยที่ตรงต่อ จว. (ที่มีหน้าที่สอบสวนคดีอาญา)

ตามคำสั่ง ตร. ที่ ๒๑๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๒ ได้กำหนดมาพรการในการควบคุมตรวจสอบเร่งรัดการสอบสวนคดีอาญา ให้ดำเนินการไปด้วยความรวดเร็วไม่เกิดอุปสรรคโดยเฉพาะในข้อ ๓.๓ ของคำสั่ง ตร. ดังกล่าว ในกรณีที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมตัว หรือถูกฝากขังในระหว่างการสอบสวนได้กำหนดแนวทางให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ และผู้บังคับบัญชาเร่งรัดการสอบสวนให้เสร็จสิ้นไปก่อนที่จะครบกำหนดฟ้องหรือฝากขัง รวมทั้งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อให้สามารถให้ การเกิดฟ้องหรือฝากขังได้กระทำในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อให้การสอบสวนเสร็จสิ้นเท่านั้น เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้รีบสรุปสำนวนมีความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งคดีหรือพนักงานอัยการพิจารณาต่อไปทันทีไม่ล่าช้า

บัดนี้ จากการประชุมคณะผู้ประสานงานระหว่างกรมตำรวจกับกรมอัยการ ได้พิจารณาปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้องในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนกับพนักงานอัยการ โดยคณะผู้ประสานงานทางอัยการได้หยิบยกปัญหาเกี่ยวกับพนักงานสอบสวนส่งส่วนการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการพิจารณาในระยะกระชั้นชิดที่ผู้ต้องหาจะครบกำหนดควบคุมฝากขังครั้งสุดท้าย ทำให้การตรวจสำนวนของพนักงานอัยการต้องกระทำด้วยความเร่งรีบมีเวลาจำกัด อาจมีข้อผิดพลาดอันจะเกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนหรือผู้ต้องหาได้ จึงขอให้พนักงานสอบสวนส่งส่วนการสอบสวนไป ให้พิจารณาก่อนผู้ต้องหาจะครบกำหนดอำนาจควบคุมฝากขังครั้งสุดท้าย ๑ ครั้ง

๓. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าพนักงานอัยการมีความจำเป็นจะต้องตรวจสอบสำนวนการสอบสวน ว่าคดีนี้มีมูลความผิดตามที่ผู้ต้องหาถูกกล่าวหา ผู้ต้องหาควรจะถูกฟ้องหรือให้ศาลลงโทษหรือไม่ ระยะเวลาจึงมีความจำเป็น เพราะพนักงานอัยการจะได้มีเวลาในการตรวจพิจารณาเกี่ยวกับพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะฟ้องผู้ต้องหาหรือไม่ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงให้พนักงานสอบสวนถือเป็นทางปฏิบัติเพิ่มเติมจากคำสั่ง ตร. ที่ ๒๑๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๒ อีกดังนี้

๒. ในกรณีที่ผู้ต้องหากฎหมายควบคุมตัวหรือถูกฝากขังในระหว่างการสอบสวน ได้พนักงานสอบสวนหรือสอบสวนให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว โดยให้พนักงานสอบสวนส่งสำเนารายการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการพิจารณาว่าคนที่ผู้ต้องหาจะครบอำนาจควบคุมตัวตามกฎหมายหรือไม่

๓. ในกรณีที่มิอาจนับว่าเป็นอย่างแท้จริงไม่อาจทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้นไปทันตามกำหนดไว้ในข้อ ๑. เช่น มีขบวนการเป็นต้นไปติดตามพยานผู้เกี่ยวข้องในคดีมาสอบสวนให้ครบถ้วน เป็นต้น ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนรีบไปประสานกับพนักงานอัยการให้ทราบถึงเหตุผลและความจำเป็นที่ไม่อาจส่งสำเนารายการสอบสวนได้ทันกำหนด แต่อย่างไรก็ดีพนักงานสอบสวนจะต้องทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้น และเสนอสำเนารายการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการก่อนครบกำหนดอีก ๓ วัน

๓. ในกรณีที่มิอาจนับว่าเป็นอย่างแท้จริงไม่อาจทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้นไปทันตามกำหนดที่กำหนดไว้ในข้อ ๑. เช่น มีขบวนการเป็นต้นไปติดตามพยานผู้เกี่ยวข้องในคดีมาสอบสวนให้ครบถ้วน เป็นต้น ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนรีบไปประสานกับพนักงานอัยการให้ทราบถึงเหตุผลและความจำเป็นที่ไม่อาจส่งสำเนารายการสอบสวนได้ทันกำหนด แต่อย่างไรก็ดีพนักงานสอบสวนจะต้องทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้น และเสนอสำเนารายการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการก่อนครบกำหนดอีก ๓ วัน

จึงแจ้งมาให้ท่านตั้งพนักงานสอบสวนให้เป็นทางปฏิบัติในการประสานและดำเนินการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณาโดยเคร่งครัดด้วย หากความปรากฏว่าพนักงานสอบสวนคนใดละเลยไม่ปฏิบัติหรือ ๑๘. ได้รับแจ้งจากพนักงานอัยการว่าพนักงานสอบสวนคนใดไม่ให้ความร่วมมือ ๑๘. จะพิจารณาทัณฑ์ทางวินัยตามการปกครองต่อไป

(ลงชื่อ) พล.ต.อ. เกอ สารสิน

(เกอ สารสิน)

อ.๑๗.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 2052358

ที่ 0004.ธ/ 19๕๕

วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒

เรื่อง กำชับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน

ผบช.ภ., ผบช.น., ผบช.ด., ผบช.ป.ส., ผบช.ภ. 1 - 9, ผบช.สตร.

ด้วย สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือ ที่ คส. (สผชด.๒) 0015/13479 ลง 23 ก.ย. ๒๕๔๒ ขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติแนะนำพนักงานสอบสวน ทั้งนี้เนื่องมาจากปรากฏอยู่เสมอว่า เมื่อพนักงานอัยการสั่งสอบสวนเพิ่มเติม พนักงานสอบสวนจะไม่รวบรวมรายละเอียดคดีตามพยานนาเสนอด้วย โดยแจ้งว่าสอบสวนเพิ่มเติมไม่ได้และอ้างเหตุว่าพยานไม่มาพบ หรือเมื่อสืบสอบพยานแล้วพยานขอให้การเพิกถอนคำให้การ โดยเจตนาพยานที่เป็นผู้เสียหาย โดยไม่ขอตอบคำถามของพนักงานสอบสวนในคำถามอื่น พนักงานสอบสวนก็จะไม่ออกคำสั่งสืบตามกฎหมาย เพื่อให้พยานมาให้ได้ข้อเท็จจริง หรือให้ให้ข้อเท็จจริง ทำให้การสอบสวนไม่ได้ข้อเท็จจริงที่เพียงพอแก่การพิสูจน์ความผิด อันเป็นผลให้การอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนไม่ได้ผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

สำนักงานอัยการสูงสุด พิจารณาเห็นว่า การสอบสวนเป็นทั้งอำนาจและหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะต้องรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิด มีผลว่า เมื่อพยานไม่มาตามหมายเรียกก็ไม่สอบสวน หรือเมื่อผู้เสียหายส่งพยานไว้ก็ไม่สอบสวนพยานปากนั้น โดยไม่เคยปรากฏว่าพนักงานสอบสวนจะออกคำสั่งให้พยานมาให้การ หรือให้ให้ข้อเท็จจริงตอบคำถาม เพื่อให้การสอบสวนได้ข้อเท็จจริงที่ครบถ้วนถูกต้องดังที่พนักงานอัยการสั่งสอบสวนเพิ่มเติม จึงขอให้ ตร. แนะนำพนักงานสอบสวนให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องตามกฎหมายในโอกาสต่อไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงให้ท่านสั่งกำชับพนักงานสอบสวนให้ปฏิบัติหน้าที่ และผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ตลอดจนจัดตั้งดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนให้เป็นไปตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดแนะนำมา หากยังปรากฏความบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ที่ตนเองมีอีก สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะถือว่าพนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาไม่เข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่ อาจถูกพิจารณาลงโทษตามความเหมาะสมต่อไป

พลตำรวจโท

(ดร. โสภณ วัฒนศิริ)

ผู้ช่วย ผ.บ.ตร. ป.ต. ผ.บ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองสถิติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0 2205 3458-60
ที่ 00046/ 10346 วันที่ 3 กันยายน 2545
เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการทำสำนวนการสอบสวนเพิ่มเติม

รอง ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร., ผบ.ช., ผบ.ท. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการทำสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ตามคำสั่ง
ตร.ที่ 753/2541 ลง 28 พ.ค. 2541 ในทางกรณียังไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เอกสารในส่วนงานการ
สอบสวนบางรายการไม่ได้กำหนดรูปแบบไว้ นางราชการอาจบันทึกรวมไว้ในบันทึกเดียวกันได้ เฉพาะเพื่อ
ให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการทำสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนในสังกัดสำนักงานตำรวจ
แห่งชาติ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว มีรูปแบบเดียวกัน จึงวางแนวทางปฏิบัติในการทำ
สำนวนการสอบสวนเพิ่มเติมดังนี้

1. การบันทึกคำให้การผู้เสียหาย-ผู้ต้องหา-พยาน

1.1 การบันทึกคำให้การผู้กล่าวหา-พยาน ควรตั้งคำถามในการสอบปากคำให้ครบ
ถ้วนตามประเด็นพหุคดี โดยมีแนวคำถามดังนี้

1.1.1 มีภูมิฐานะและพักอาศัยอยู่ที่ใด (โดยเฉพาะที่พักอาศัยจริง) สถานที่ทำงาน
อยู่ที่ใด นอกจากสถานที่ดังกล่าวแล้วสามารถติดต่อได้ที่ใดอีกหรือไม่ (ถ้ามีให้ระบุ) รวมทั้งให้ระบุการ
ติดต่อสื่อสารด้วยวิธีอื่น ๆ (ถ้ามี) เช่น ทางโทรศัพท์หมายเลข..., วิทยุคมนาคมหมายเลข..., หรือทางสื่อ
อิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ

1.1.2 เกี่ยวข้องกับคดีนี้อย่างไร

1.1.3 ทราบหรือรู้เห็นเหตุการณ์อย่างไร (โดยละเอียด)

1.1.4 มีผู้ใดทราบ ร่วมรู้เห็นเหตุการณ์ หรือมีพยานหลักฐานอื่นอีกหรือไม่

1.1.5 คำถามอื่น ๆ เพื่อให้ครบถ้วนสมบูรณ์

1.2 การบันทึกคำให้การผู้ต้องหา

1.2.1 ไม่ต้องบันทึกการแจ้งสิทธิ ความประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา 7 หรือ บันทึกเกี่ยวกับการแจ้งถึงสิทธิของผู้ต้องหาที่จะให้ทนายความหรือบุคคลที่ตน
ไว้วางใจเข้าร่วมฟังการสอบปากคำ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 34)

1.2.2 การแจ้งข้อหาจะต้องบันทึกรายละเอียดการกล่าวหาว่าผู้ต้องหาทำอะไร
ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร อันเป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่ผู้ต้องหาได้ก่อขึ้น และยืนยันให้ผู้ต้องหาทราบ
ด้วยว่าการกระทำของผู้ต้องหายืนยันเข้าข่ายเป็นความผิดฐานใด

ในกรณีที่ไม่สามารถ...

ในกรณีที่ไม่สามารถบันทึกการแจ้งข้อหาลงในแบบพิมพ์ครั้งแรกได้ "เจ้าพนักงานได้แจ้งแก่ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าต้องหาว่า..." ได้หมดให้ใช้วิธีบันทึกลงในสำเนาแรกของการบันทึกทำให้การผู้ต้องหา ตามข้อ 1.4 ของคำสั่ง ตร. ที่ 753/2541 ลง 28 พ.ค. 2541

1.2.3 กรณีผู้ร่วมถามปากคำ หรือร่วมฟังการสอบปากคำผู้ต้องหา ให้บันทึกรายละเอียด ชื่อ ชื่อสกุล สถานภาพ ที่อยู่ ของผู้เข้าร่วมไว้ในสำเนาให้การโดยละเอียดชัดเจน เพื่อพยานที่จะสามารถติดตามตัวในภายหลังได้

2. พยานผู้ชำนาญการพิเศษ หรือแพทย์ผู้ตรวจชันสูตรบาดแผล หรือศพ ซึ่งได้ผลรายงานผลการตรวจไว้แล้ว ไม่จำเป็นต้องสอบปากคำอีก เว้นแต่มีประเด็นที่ต้องสอบสวนนอกเหนือจากรายงานผลการตรวจ หรือมีประเด็นขึ้นที่ยังไม่สิ้นสุด

3. บันทึกพนักงานสอบสวน ให้จัดทำตามแบบที่กำหนดท้ายหนังสือมี (เอกสารประกอบ 1) เพื่อที่จะไม่ต้องพิมพ์ข้อความซ้ำซ้อน แต่ให้บันทึกโดยมีรายละเอียดในขั้นตอนการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนในการสอบสวนคดีนั้น เช่นเดียวกับที่พนักงานสอบสวนไม่มีความในศาล เริ่มตั้งแต่การรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ (ได้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษจากใคร กล่าวหาผู้ใด ในเรื่องอะไร หลังจากรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษแล้วได้ดำเนินการอย่างไร) การสอบสวนผู้ต้องหา (แจ้งข้อหาว่าอะไร ผู้ต้องหาให้การอย่างไร ความรู้หรือปล่อยตัวชั่วคราว การขอคัดฟ้องฝากขัง หรือ ขอคัดฟ้องหรือขอฝากขัง) การรวบรวมพยานหลักฐานอื่น ๆ (ให้ระบุถึงการได้มาของพยานหลักฐาน แต่ละชนิดว่าได้อะไรมาอย่างไร และดำเนินการเกี่ยวกับพยานหลักฐานนั้น ๆ อย่างไร เช่น การส่งตรวจพิสูจน์ ผลการตรวจพิสูจน์เป็นอย่างไร เป็นต้น) จนกระทั่งการสอบสวนเสร็จสิ้น (มีความเห็นทางคดีอย่างไร) ซึ่งการบันทึกโดยมีรายละเอียดในบันทึกพนักงานสอบสวนดังกล่าว ย่อมจะแสดงให้เห็นว่าพนักงานสอบสวนได้ปฏิบัติในสำนวนนั้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วแล้ว ยังจะเป็นประโยชน์ในการพิจารณาตัดสินคดีต่อไป โดยทนายจำเลย หรือจำเลยและโจทก์พิจารณาการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนจากบันทึกพนักงานสอบสวนแล้วทราบว่าพนักงานสอบสวนได้ปฏิบัติอะไรบ้างในส่วนของการสอบสวนนั้น ทนายจำเลยหรือจำเลยและโจทก์ ขาดแคลนรับวันว่าไม่ต้องนำพนักงานสอบสวนไปเบิกความเป็นพยานในชั้นศาลได้

4. การปฏิบัติเกี่ยวกับแบบพิมพ์บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้าย บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้าย ได้คืนและบัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้ายไม่ได้คืน ให้เป็นดุลยพินิจของ พนักงานสอบสวน หากสามารถบันทึกพร้อมไว้ในแบบพิมพ์บัญชีเดียวกัน ได้ก็ให้บันทึกไว้ในแบบพิมพ์บัญชีเดียวกันตามแนวทางปฏิบัติท้ายหนังสือมี (เอกสารประกอบ 2) แต่ถ้าบันทึกพร้อมไว้ในแบบพิมพ์บัญชีเดียวกันไม่ได้ก็ให้แยกบันทึก เช่น กรณีได้ทรัพย์สินคืนขณะจำนวนอยู่ในระหว่างการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาระดับ กก., กช. หรือ ดร. รวมทั้งในชั้นพนักงานอัยการ ให้ทำบัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้าย ได้คืนแยกจากบัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้าย ไม่ได้คืน

ธ. บันทึกการนำขึ้น...

5. บันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพและบันทึกการชี้ตัวผู้ต้องหา ให้จัดทำบันทึกพร้อมภาพถ่ายการนำชี้ หรือชี้ตัวผู้ต้องหาแล้วแต่กรณีรวมเป็นบันทึกเดียวกันโดยไม่คัดแยกอธิบายอีกต่างหาก แต่จัดห้ามแยกเป็นแต่ละรายตามที่กำหนดแบบท้ายหนังสือนี้ (เอกสารประกอบ 3) และภายหลังการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ หรือชี้ตัวผู้ต้องหา ซึ่งได้มีการจัดทำบันทึกพร้อมภาพถ่ายไว้แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องสอบสวนเพิ่มเติม ในเรื่องเดียวกันนั้นอีก

6. การบันทึกประวัติการต้องโทษของผู้ต้องหา ถ้าเป็นประวัติในสถานีดำรงหรือหน่วยงานที่พนักงานสอบสวนสังกัดอยู่ ให้พนักงานสอบสวนคัดลอกประวัติการต้องโทษของผู้ต้องหาลงในรายการประวัติแล้วลงชื่อรับรองไว้ หากมีในประวัติการต้องโทษต่างสถานีดำรงหรือหน่วยงานจะคัดง้างหลักฐานได้ดุษฎีเป็นหนังสือ

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนอ้างประวัติการต้องโทษของผู้ต้องหาเพื่อขอให้บวกโทษตาม ป.อาญา มาตรา 58 ขอให้เพิ่มโทษตาม ป.อาญา มาตรา 92, 93 หรือตามกฎหมายอื่น ให้พนักงานสอบสวนตรวจสอบรายการประวัติและผลคดีว่าเป็นของผู้ต้องหาหรือไม่ด้วย

7. การทำบันทึกการควบคุม ในกรณีที่มีการควบคุมผู้ต้องหาหลายคนและถูกควบคุมพร้อมกันในคดีเดียวกัน หากแยกทำเป็นบันทึกการควบคุมคนละฉบับจะไม่สะดวก อาจบันทึกรวมไว้ในบันทึกการควบคุมฉบับเดียวกันก็ได้ เช่น การควบคุมผู้ต้องหาฉกรรจ์นั้นพร้อมกัน 20 คน ในคดีเดียวกัน อาจทำบันทึกการควบคุมฉบับเดียวกันก็ได้ เป็นต้น

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติ โดยเคร่งครัด

พล.ต.ช.

(อัมภ์ ชุติมานนท์)

พ.ร.ต.ร.

บันทึกการจัดผู้ต้องหา

596

สถานที่บันทึก

วันที่

เดือน

พ.ศ.

1. ชื่อ ตำแหน่งผู้อำนวยการจัด

2. จัดให้มีการจัดผู้ต้องหาในคดีที่

ข้อหา

คือ

ผู้ต้องหา

โดยจัดให้ นายนาง/นางสาว

ผู้กล่าวหา

พยานเจ้าทำการ

จัดที่

เมื่อวันที่

เดือน

พ.ศ.

เวลา

น.

3. ก่อนทำการจัด ผู้อำนวยการจัดมิได้ให้ผู้ที่จะทำการจัดเห็นผู้ต้องหาหรือรูป หรือ
คำทนายพยานของผู้ต้องหา ได้จัดให้ผู้ต้องหาสวมเสื้อคล้ายคลึงกับสวมเสื้อ และจัดให้ยืนปะปนกับ
บุคคลอื่นที่มีเพศ รูปร่าง ขนาด อายุ และเครื่องทรงคล้ายคลึงกับผู้ต้องหา จำนวน ..... คน

คือ - (แต่ต้องไม่น้อยกว่า 5 คน)

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

ผู้อำนวยการจัดได้ถามผู้ต้องหาล่า ว่า ตามที่จัดเพื่อให้จัดนี้ เป็นที่พอใจหรือไม่ หรือจะ
จัดการอย่างไร

แล้วจึงให้ นายนาง/นางสาว

จัดผู้ต้องหาที่ละคน

4. ผลการจัดผู้ต้องหาว่า

พนักงานสอบสวนได้ถ่ายภาพการจัดไว้แล้ว ปรากฏความเหมาะสมกับบันทึกนี้ และได้ลงหลักฐานการจัด
จัดไว้ตาม ป.จ.ว. ข้อ ..... เวลา ..... น. วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

อำนวยการบันทึกนี้ให้ผู้ต้องหา ผู้กล่าวหา พยานทั้งแล้วรับว่าถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้เป็น
หลักฐาน

(ลงชื่อ)

ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ)

ผู้กล่าวหา

(ลงชื่อ)

พยานจัด

(ลงชื่อ)

พยาน

(ลงชื่อ)

พยาน

(ลงชื่อ)

ผู้อำนวยการจัด

(ลงชื่อ)

พนักงานสอบสวนบันทึก/อำนวยการ

(ตัวอย่างบัญชีทรัพย์สิน)

บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้าย / ได้คืน / ไม่ได้คืน

สถานีตำรวจ.....

คดีที่.....ลงวันที่.....

ผู้กล่าวหา.....

คดีระหว่าง.....

ผู้ต้องหา.....

ข้อหา.....

ลำดับ ที่	รายการ	จำนวน	ราคา		ของใคร	วัน เดือน ปี ที่ ถูกประทุษร้าย	หมายเหตุ
			บาท	สต.			
1	เสื้อผ้า						
100							
		รวม รวม รายการ ราคา	บาท				
	ข้าพเจ้ามีรองฯ ทวีชัยตามรายการดังกล่าวข้างต้น เป็นทรัพย์สินของข้าพเจ้า ซึ่งถูกคนร้ายลักเอาไป						
	เป็นความจริง						
		ข้าพเจ้าให้แจ้งแล้วถูกต้อง					
	(ลงชื่อ).....					ผู้กล่าวหา	
	(ลงชื่อ).....					พนักงานสอบสวน	บันทึก/อ่าน
		พงศ. (ลง.....)					
		...../...../.....					
	เพิ่มเติม						
	ข้าพเจ้ามีรองฯ ทวีชัยตามรายการที่ 1 - 50 เป็นทรัพย์สินของข้าพเจ้า ซึ่งได้คืนมาเมื่อวันที่.....						
	โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม นาย..... ผู้ต้องหา ได้พร้อมทรัพย์สินตามรายการดังกล่าว และผู้ต้องหา						
	มีใบแจ้งการรับคืนเรียบร้อยแล้ว เห็นว่าถูกต้อง						
		ข้าพเจ้าให้แจ้งแล้วถูกต้อง					
	(ลงชื่อ).....					ผู้กล่าวหา	
	(ลงชื่อ).....					พนักงานสอบสวน	บันทึก/อ่าน
		พงศ. (ลง.....)					

หมายเหตุ เมื่อลงรายการลูกหนี้แล้วให้ลงชื่อพนักงานสอบสวนกำกับด้วย

(ตัวอย่างบันทึกพนักงานสอบสวน)

สถานีตำรวจ.....

วัน เดือน ปี	รายการปฏิบัติ	ลงชื่อ พงส. (ทุกรายการ)
๑ มี.ค. ๕๕		ร.ต.อ. พงส.(สืบ ๑)

(ตัวอย่างบันทึกการนำชี้ที่สถานที่เกิดเหตุ)

599

บันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้ เวลา.....น.

นามพนักงานสอบสวนที่จัดให้ผู้ต้องหาหน้าชี้ที่เกิดเหตุ.....

ตำแหน่ง.....พร้อมด้วย.....

ได้จัดให้ นายนาง.....

ผู้ต้องหาคดีเรื่อง.....

วัน เดือน ปี ที่เกิดเหตุ.....

จึงให้การรับสารภาพ นำไปชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพที่.....

ปรากฏผลการนำชี้สถานที่เกิดเหตุของผู้ต้องหา ตามลำดับ ดังนี้ คือ.-

1. ....

2. ....

3. ....

4. ....

พนักงานสอบสวนได้ถ่ายภาพนำชี้สถานที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพตามลำดับชั้นตอน

ข้างต้นไว้แล้ว ปรากฏตามภาพถ่ายแนบท้ายบันทึกนี้

(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวน/บันทึก/อ่าน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี สำนักงานข้าหลวงใหญ่ฯ โทร. 0 2205 3468

ที่ 0004.ธ/ 8051 วันที่ 11 สิงหาคม 2548

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับอำนาจการสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการ

รอง ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร., ผบ.ช., ผบก.หน่วยสืบเรตร ต่อ ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วย ก.9 มีหนังสือหารือเกี่ยวกับอำนาจการสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการที่สั่งให้พนักงานสอบสวนพิจารณาสอบสวนเพิ่มเติมและแจ้งข้อกล่าวหาแก่พนักงานเป็นผู้ต้องหา เนื่องจากพนักงานอัยการเห็นว่ากรณีดังกล่าวพนักงานสอบสวนจะต้องดำเนินการและปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการ ทั้งนี้เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดไว้ใน ป.วิ.อาญา มาตรา 143 แม้พนักงานสอบสวนจะไม่ได้สืบปากคำในฐานของผู้ต้องหาที่ขึ้นแรก เมื่อได้ส่งสำนวนการสอบสวนมาให้พนักงานอัยการพิจารณาแล้ว พนักงานสอบสวนไม่อาจมีความเห็นเป็นอย่างอื่นในส่วนคดีดังกล่าวอีก การที่พนักงานอัยการจะพิจารณาเห็นว่าผู้ใดกระทำผิดหรือควรกระทำความผิดอย่างไรหรือไม่ เป็นอำนาจตามกฎหมายของพนักงานอัยการ เมื่อแจ้งให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามคำสั่งแล้ว พนักงานสอบสวนจำต้องปฏิบัติตามคำสั่งและดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานอัยการเท่านั้น จึงมีความเห็นเป็นอย่างอื่นอีกหาได้ไม่

ตร. จึงมีหนังสือหรือสำนักงานอัยการสูงสุดในประเด็นดังกล่าว ต่อมาสำนักงานอัยการสูงสุดตอบข้อหารือว่า หากพนักงานอัยการพิจารณาเห็นควรดำเนินการคดีกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีไม่ว่าจะเป็นพยานหรือบุคคลภายนอกที่พาดพิงถึง พนักงานอัยการมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติมแล้วให้ส่งตัวไปยังพนักงานอัยการเพื่อดำเนินการคดีได้ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวยังไม่เคยถูกดำเนินคดีมาก่อน แต่ ตร. เห็นว่าตามระเบียบกรมอัยการ พ.ศ. 2528 ข้อ 2 และข้อ 38 เมื่อพิจารณาสำนวนการสอบสวนแล้วเห็นว่าควรจะได้ดำเนินการคดีกับพยานในคดีนั้นบางคนหรือบุคคลภายนอกอื่นที่พาดพิงถึง ให้พนักงานอัยการแนะนำพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับบุคคลดังกล่าว หากพนักงานสอบสวนพิจารณาไม่ดำเนินการภายในเวลาอันสมควร ให้พนักงานอัยการทำหนังสือแจ้งขอขออนุมัติและวินิจฉัยกับหรือปรึกษากัน โดยพิจารณาความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดหรือกรมอัยการ เพื่อแจ้งกรมตำรวจแล้วแต่กรณี ตร.จึงมีหนังสือหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าอำนาจการสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการในกรณีที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการไปแล้ว หากพนักงานอัยการเห็นควรดำเนินการคดีกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดี ไม่ว่าจะเป็นพยานหรือบุคคลภายนอกที่พาดพิงถึง พนักงานอัยการมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติมได้หรือไม่ อย่างไร

บัดนี้ ...

บัดนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีหนังสือตอบข้อหาหรือว่า คณะกรรมการ
กฤษฎีกา (คณะที่ 1) เห็นว่าพินัยกรรมอันการไม่มีอำนาจตามมาตรา 143 วรรคสอง (ก) แห่ง
ย.วิ.อาญา ที่ระสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยแจ้งข้อหาแก่พยานได้ ปรากฏ
ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร 0901/0547 ลง 4 มี.ย. 2546 ที่แนบมานี้

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและใช้แจ้งหัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนใน
สังกัดทราบเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.

(วุฒิชัย ศิริตันวุฒิชัย)

รอง ผบ.ตร. ยรร.ผบ.ตร.

// ๑๑ ๔๔

๗๒๐๘๐๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๔ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๔ มิถุนายน ๒๕๕๖

เรื่อง ทาหรือเกี่ยวกับอำนาจสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการ

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ครั้งที่ ๓๓๐๑/ป ๕๕๑๔

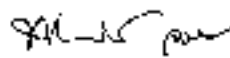
ลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง อำนาจสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของ
พนักงานอัยการ

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้พลทหรือเกี่ยวกับอำนาจสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม
ของพนักงานอัยการ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติและ
สำนักงานอัยการสูงสุด แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาย่อยหรือดังกล่าวและ
มีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบข้อแล้ว
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวพรทิพย์ จาละ)

รองเลขาธิการฯ

รักษาการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักเลขาธิการ

โทร. ๐ ๒๖๖๒ ๐๕๐๖-๔

ฝ่ายกฎหมายกระบวนกรยุติธรรมทางอาญา

โทร. ๐ ๒๖๖๒ ๐๕๐๖-๔ ต่อ ๕๐๕-๕๐๗

โทรสาร ๐ ๒๖๖๖ ๖๒๖๑

www.krisdika.go.th

เรื่องเสรีที่ ๘๐๒/๒๕๕๖

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง อำนาจสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือที่ พช. ๐๐๐๕๖/๑๗๔๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า สำนักงานกฤษฎีกาจังหวัดปัตตานีมีหนังสือที่ อส.(ปน) ๐๐๓๑/๕๓๕๓ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ แจ้งให้พนักงานสอบสวนจัดการให้ได้ตัว นายเพ็ญพงศ์ ตันวิมลรัตน์ พยานในคดีอาญาที่ ๑๔๘/๒๕๕๐ แล้วส่งตัวมายังพนักงานอัยการภายในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ เนื่องจากกรณีดังกล่าวพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องนายเพ็ญพงศ์ฯ จึงแจ้งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาแก่นายเพ็ญพงศ์ฯ และให้ส่งตัวมาเพื่อฟ้อง นอกจากนี้ ตามหนังสือดังกล่าวยังได้ระบุให้พนักงานสอบสวนจักต้องดำเนินการและปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการ ทั้งนี้ เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๓ อนึ่ง แม้พนักงานสอบสวนจะไม่ได้ส่งปากคำของนายเพ็ญพงศ์ฯ ในฐานะของผู้ต้องหาแต่ชั้นแรก แต่เมื่อได้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีมาให้พนักงานอัยการพิจารณาแล้ว พนักงานสอบสวนไม่อาจมีความเห็นเป็นอย่างอื่นในจำนวนคดีดังกล่าวได้อีก และการที่พนักงานอัยการจะพิจารณาเห็นว่าผู้ใดกระทำความผิดหรือร่วมกระทำผิดอย่างไรอีกหรือไม่ นั้น เป็นอำนาจตามกฎหมายของพนักงานอัยการ เมื่อแจ้งให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามคำสั่งแล้ว พนักงานสอบสวนจำต้องถือปฏิบัติและดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานอัยการเท่านั้น จึงมีความเห็นเป็นอย่างที่อีกหาได้ไม่ การที่พนักงานสอบสวนหรือสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองปัตตานีมีความเห็นเป็นอย่างอื่นในจำนวนคดีดังกล่าวอีก จึงไม่ถูกต้องและเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนดไว้

สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า กรมอัยการได้เคยตอบข้อหารืออัยการจังหวัดพิษณุโลก ความว่า “ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๓ (๑) ซึ่งระบุว่า “ในกรณีที่มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง” นั้น หมายถึง ในกรณีที่พนักงานสอบสวนเห็นว่าควรสั่งไม่ฟ้อง การที่พนักงานสอบสวนไม่ดำเนินการสอบสวนผู้ต้องหาคนใดเป็นผู้ต้องหา จะถือว่าพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องนั้นหาได้ไม่ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนมายังพนักงานอัยการ พนักงานอัยการเห็นว่าบุคคลบางคนได้กระทำความผิดในคดีนั้น แต่พนักงานสอบสวนมิได้ให้การสอบสวนเป็นผู้ต้องหา ดังนี้ หากว่าพนักงานอัยการเห็นว่าบุคคลนั้นเป็นบุคคลที่ควรสั่งถูกฟ้องตัว ก็เป็นเรื่องที่พนักงานอัยการเห็นว่าพนักงานสอบสวนปฏิบัติบกพร่อง พนักงานอัยการควรเสนอข้อบกพร่องต่อพนักงานสอบสวน ต่อขึ้นไปเป็นหน้าที่ของหัวหน้าพนักงานสอบสวนจะสั่งเอง หาใช่เป็นหน้าที่ของ

ทั้งพรมหนังสือที่ นร ๐๔๐๑/๐๕๕๖ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

พนักงานอัยการจะสั่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๓ (๑) ประกอบกับระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๘ ข้อ ๓๘ กำหนดว่า “เมื่อพิจารณาสำนวนการสอบสวนแล้ว เห็นว่าควรจะได้ดำเนินคดีกับพยานในคดีนั้นบางคนหรือบุคคลภายนอกอื่นที่พาดพิงถึง ให้พนักงานอัยการแนะนำพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับบุคคลดังกล่าว...”

ดังนั้น ในกรณีที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ โดยมีความเห็นทางคดีสั่งฟ้องผู้ต้องหาไปแล้ว พนักงานอัยการไม่มีอำนาจให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาพยานเพื่อเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติม แล้วให้ส่งตัวพยานดังกล่าวไปยังพนักงานอัยการโดยไม่ต้องให้พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องแต่อย่างใด พนักงานอัยการมีอำนาจเพียงแนะนำให้พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้อง และพนักงานสอบสวนมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่จะพิจารณาว่าจะดำเนินการกับพยานดังกล่าวตามคำแนะนำของพนักงานอัยการหรือไม่ก็ได้ ประกอบกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือบทบัญญัติของกฎหมายมิได้บัญญัติให้พนักงานสอบสวนต้องเรียกตัวผู้ต้องหามาพบเพื่อแจ้งข้อหาทุกครั้ง ดังนั้น ในกรณีที่พนักงานสอบสวนเห็นว่าผู้ต้องหาใดมิได้กระทำความผิด พนักงานสอบสวนก็สามารถสั่งไม่ฟ้องและส่งสำนวนให้พนักงานอัยการได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๒ บรรคหนึ่งและบรรคสอง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๔๖/๑๐๓๓๗ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ หรือสำนักงานอัยการสูงสุดในประเด็นดังนี้

๑. ในกรณีที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการมีความเห็นทางคดีสั่งฟ้องผู้ต้องหาไปแล้ว พนักงานอัยการมีอำนาจให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาพยานเพื่อเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติมแล้วให้ส่งตัวพยานดังกล่าวไปยังพนักงานอัยการ โดยไม่ต้องให้พนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องหรือไม่

๒. ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้รับคำสั่งจากพนักงานอัยการตามข้อ ๑ แล้ว พนักงานสอบสวนไม่ปฏิบัติตาม แต่กลับทำความเห็นสั่งไม่ฟ้องส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนสามารถกระทำได้โดยชอบหรือไม่

สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือ ที่ อส(สคปค.) ๐๐๑๔/๕๕๔ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๖ ตอบข้อหารือดังนี้

ประเด็นข้อ ๑ หากพนักงานอัยการพิจารณาเห็นควรดำเนินคดีกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีไม่ว่าจะเป็นพยานหรือบุคคลภายนอกที่พาดพิงถึง พนักงานอัยการมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติมแล้วให้ส่งตัวไปยังพนักงานอัยการเพื่อดำเนินคดีได้ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวทั้งไม่เคยถูกดำเนินคดีมาก่อนและพนักงานสอบสวนยังมิได้มีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือควรสั่งไม่ฟ้อง ทั้งนี้ พนักงานสอบสวนต้องทำความเห็นควรสั่งฟ้องหรือควรสั่งไม่ฟ้อง แล้วส่งการสอบสวนเพิ่มเติมดังกล่าวไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาต่อไป

ประเด็นข้อ ๒ พนักงานสอบสวนสามารถทำความเห็นได้ แต่เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งประการใด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๑ กำหนดให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามใดตามนั้น หากพนักงานอัยการเห็นว่าควรสั่งฟ้องและให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้ได้ตัวผู้ต้องหา ก็ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการเพื่อดำเนินการต่อไป

สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาประเด็นข้อหาหรือของสำนักงานอัยการสูงสุด
ข้อ ๑ แล้ว ยังไม่เห็นฟ้องร้อง ทั้งนี้ เนื่องจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๓
ได้บัญญัติให้พนักงานอัยการมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ แต่ปัญหาที่ว่า
การสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม นั้น จะหมายความว่ารวมถึงการสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่พยานหรือ
บุคคลอื่นอีกได้หรือไม่ ซึ่งเห็นว่าควรจะหมายถึงการสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อตัวเบาะแสกับผู้ต้องหาที่
ถูกกล่าวหาไว้แล้วเท่านั้น ไม่ควรจะหมายความว่ารวมถึงการสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่พยานหรือ
บุคคลอื่นนอกเหนือจากผู้ต้องหาแต่อย่างใด เพราะการที่จะพิจารณาแจ้งข้อหาแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด
เป็นอำนาจหน้าที่และดุลยพินิจของพนักงานสอบสวนเท่านั้น

สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงทูลเกล้าหรือว่าอำนาจการสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงาน
อัยการในกรณีที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการไปแล้ว หากพนักงานอัยการเห็นควร
ดำเนินคดีกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีไม่ว่าจะเป็นพยานหรือบุคคลภายนอกที่พาดพิงถึง พนักงานอัยการ
มีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติมได้หรือไม่ อย่างไร
เนื่องจากแนวระบียบปฏิบัติเดิมเพียงแต่ให้พนักงานอัยการแนะนำไปยังพนักงานสอบสวนว่าควรจะ
สอบสวนบุคคลนั้นในฐานะผู้ต้องหา และส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๒ เท่านั้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทน
สำนักงานตำรวจแห่งชาติและผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว
มีความเห็นว่า พนักงานอัยการจะมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม
ตามมาตรา ๑๕๓ ววรรคสอง (ก)* แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยสั่งให้พนักงาน
สอบสวนแจ้งข้อหาบุคคลใดได้ บุคคลนั้นจะต้องเป็นผู้ต้องหาและพนักงานสอบสวนมีความเห็นควร
สั่งไม่ฟ้องบุคคลนั้นไปยังพนักงานอัยการตามมาตรา ๑๕๓ (๑) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ

* มาตรา ๑๕๓ เมื่อให้รับทราบเห็นและสำนวนจากพนักงานสอบสวนดังกล่าวในมาตราตอน
ให้พนักงานอัยการปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ออกคำสั่งไม่ฟ้อง แต่ถ้าไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้สั่งฟ้อง
และแจ้งให้พนักงานสอบสวนส่งผู้ต้องหาเพื่อฟ้องต่อไป

(๒) ในกรณีมีความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้ออกคำสั่งฟ้องและฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล ถ้าไม่เห็นชอบ
ด้วย ก็ให้สั่งไม่ฟ้อง

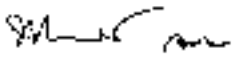
ในกรณีเห็นควรนัดฟังต้น พนักงานอัยการมีอำนาจ

(ก) สั่งตามที่ได้เห็นควร ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งพยานคนใด
มาให้สัมภาษณ์เพื่อสั่งต่อไป

(ข) วินิจฉัยว่าควรปล่อยผู้ต้องหา ปล่อยชั่วคราว ควบคุมตัว หรือขอให้ศาลสั่ง แล้วแจ้งกรณี
และจัดการหรือสั่งการให้เป็นไปตามนั้น

อาญแล้ว ตั้งเช่นกรณีที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย)^{*} ได้เคยวินิจฉัยไว้ว่า เมื่อพนักงานสอบสวนได้กระทำการสอบสวนแล้วเห็นว่าพยานหลักฐานทางคดียังฟังไม่ได้ว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา พนักงานสอบสวนจึงไม่ได้แจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหา และได้มีกรรมเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหานี้ให้พนักงานอัยการพิจารณา ดังนี้ พนักงานอัยการมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๔๓ วรรคสอง (ก)^๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยให้ทำการแจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๓๔^๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้

แต่ในกรณีที่หาหรือมานับผลที่พนักงานอัยการสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมและแจ้งข้อหาเป็นเพียงพยานโมครมิใช่ผู้ต้องหา ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) จึงเห็นว่า พนักงานอัยการไม่มีอำนาจตามมาตรา ๑๔๓ วรรคสอง (ก) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่จะสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยแจ้งข้อหาแก่พยานดังกล่าวได้

(นางสาวพรทิพย์ จาสะ)

รองเลขาธิการฯ

รักษาการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๕๖

^{*} บันทึกเรื่อง อานของพนักงานอัยการในการสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๔๓ วรรคสอง (ก) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (เรื่องเสร็จที่ ๗๖๐/๒๕๓๔)

^๑ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๒ มาตรา ๑๓๔ เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียก หรือส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ใดซึ่งมาอยู่ต่อหน้าเจ้าพนักงานเป็นผู้ต้องหา ให้ถามชื่อตัว นามสกุล ข.ต. บังคับ บิสามารถ อายุ อาชีพ ที่อยู่ ที่เกิด และแจ้งชื่อนำให้ทราบ และต้องบอกให้ทราบก่อนว่าข้อหาที่ผู้ต้องหาอ้างนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานยืนยันเจ้าในการพิจารณาได้ เมื่อผู้ต้องหาเต็มใจให้การอย่างใจ มีใจจดจ่อคำให้การไว้ ถ้าผู้ต้องหาไม่เต็มใจให้การเลย ก็ให้บันทึกไว้

งานอัยการสูงสุด
หน้า ๑๔๑
หน้า ๑๔๑

ที่ พย ๐๐๐4.6/ ๓๖๔๔

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ถนนพระราม 1 ปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10300

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับอำนาจสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือสำนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานี ที่ อส.(ป.)0031/4353

ลงวันที่ 16 ตุลาคม 2544 จำนวน ๑ แผ่น

2. สำเนาวังเสียดำเนินการจังหวัดปทุมธานี ที่ อส.(ป.)0031/3946

ลงวันที่ ๑๖ กันยายน 2544 จำนวน ๑ แผ่น

3. สำเนาทำใจถือต่อขอรื้อพนักงานอัยการจังหวัดพิษณุโลก (อัยการพิเศษ นบปที่ 1
๒๔๙๐)

4. สำเนาหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ สช ๐๐๐4.6/10237 ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2545
จำนวน 3 แผ่น

5. สำเนาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส(สอ.ป.)0018/458 ลงวันที่ 17 มกราคม 2546
จำนวน 2 แผ่น

ด้วยสำนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานี มีหนังสือ อส.(ป.) 0031/4353 ลงวันที่ 16 ตุลาคม 2544 แจ้งให้พนักงานสอบสวนจัดการให้ไว้ด้วย นายพิเชษฐศักดิ์ สันติธรรมรัตน์ พยานในคดีอาญาที่ 188/2540 แล้วส่งตัวมายังพนักงานอัยการภายในวันที่ 19 ตุลาคม 2544 เนื่องจากกรณีดังกล่าวพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้อง นายพิเชษฐศักดิ์ ซึ่งแจ้งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาแก่นายพิเชษฐศักดิ์ และให้ส่งตัวมาเพื่อพิพากษา
นอกจากนี้ ตามหนังสือดังกล่าวทั้งได้ระบุให้พนักงานสอบสวนจัดตั้งจำเนียงกร และปฏิบัติความตามเห็น
ของพนักงานอัยการ ทั้งนี้เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 143 ยี่สิบ แม้พนักงานสอบสวนจะไม่ได้ส่งปากคำของ นายพิเชษฐศักดิ์ ในฐานะของผู้ต้องหาแต่ชั้นแรก
แต่เมื่อได้ส่งทำนวนการสอบสวนคดีนี้ให้พนักงานอัยการพิจารณาแล้ว พนักงานอัยการจะพิจารณาไม่อาจมีความเห็น
เป็นอย่างอื่นในสำนวนคดีดังกล่าวได้ อีกทั้ง และกรณีที่พนักงานอัยการจะพิจารณาเห็นว่าผู้ใดกระทำความผิด

/หรือร่วมกระทำ...

หรือร่วมกระทำผิดอย่างใดอีกหรือไม่ นั้น เป็นอำนาจตามกฎหมายของพนักงานอัยการ เมื่อจึงให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามคำสั่งแล้ว พนักงานสอบสวนจำต้องปฏิบัติตามและดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานอัยการเท่านั้น ถ้าพนักงานเห็นเป็นอย่างอื่นอีก หากได้ไม่ การที่พนักงานสอบสวนหรือสถานีตำรวจตระเวนชายแดนมีความเห็นเป็นอย่างอื่นในจำนวนคดีดังกล่าวอีก ซึ่งไม่ถูกต้องและเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนดไว้ (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 และ 2)

สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า กรมอัยการเคยออกข้อกำหนดอัยการจังหวัด พิษณุโลก (อัยการนิเทศ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2530) หน้า 17 (สิ่งที่ส่งมาด้วย 3) ความว่า "ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 143 (1) ซึ่งระบุว่า "ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือเหตุจำเป็นที่พนักงานสอบสวนเห็นว่าควรสั่งไม่ฟ้อง การที่พนักงานสอบสวนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานอัยการผู้ต้องหาจะถือว่าผิด" ในกรณีที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนมาด้วยพนักงานอัยการ พนักงานอัยการเห็นว่ามีความผิดสมควรได้กระทำตามคดีนั้น แต่พนักงานสอบสวนมิได้ทำการสอบสวนเป็นผู้ต้องหาครั้งนี้ หากว่าพนักงานอัยการเห็นว่าบุคคลนั้นเป็นบุคคลที่ควรต้องถูกฟ้องด้วย ก็เป็นเรื่องที่พนักงานอัยการเห็นว่าพนักงานสอบสวนปฏิบัติบกพร่อง พนักงานอัยการควรเสนอข้อบกพร่องต่อหัวหน้าพนักงานสอบสวน คือนั้นไปเป็นหน้าที่ของหัวหน้าพนักงานสอบสวนจะสั่งเอง หากใช่เป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการจะสั่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 143 (1) ไม่" ประกอบกับระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. 2528 ข้อ 38 กำหนดว่า "เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าควรสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาในคดีนั้น บางกรณีบุคคลภายนอกอื่นที่อาศัยถึงให้พนักงานอัยการแนะนำพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีตามกฎหมาย..."

ดังนั้น ในกรณีที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ โดยมีความเห็นทางคดีสั่งฟ้องผู้ต้องหาไปแล้ว พนักงานอัยการไม่มีอำนาจให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาพยานเห็นเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติม แต่ถ้าให้แจ้งข้อหาพยานดังกล่าวไปยังพนักงานอัยการ โดยไม่ต้องให้พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องแต่อย่างใด พนักงานอัยการมีอำนาจเห็นสมควรให้พนักงานสอบสวนดำเนินการฟ้องพยานดังกล่าวเท่านั้น และพนักงานสอบสวนมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ที่จะพิจารณาว่าควรดำเนินคดีกับพยานดังกล่าวตามคำแนะนำของพนักงานอัยการหรือไม่ก็ได้ ประกอบกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือบทบัญญัติของกฎหมายใดมิได้บัญญัติให้พนักงานสอบสวนต้องเรียกตัวผู้ต้องหาตามพยานเห็นแจ้งข้อหาพยานเห็น ดังนั้น ในกรณีที่พนักงานสอบสวนเห็นว่าผู้ต้องหาใดได้กระทำผิด พนักงานสอบสวนก็สามารถสั่งไม่ฟ้องและสั่งถอนตัวพนักงานอัยการได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 142 วรรคหนึ่งและวรรคสอง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงมีหนังสือ ที่ คส. 0004.6/10237 ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2545 (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4) หาหรือสำนักงานอัยการสูงสุดไม่ประสงค์ลงนาม

1. ในกรณีพนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการมีความเห็นทางคดีตั้งฟ้องผู้ต้องหาไปแล้ว พนักงานอัยการมีอำนาจให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาพยาน เพื่อเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติม แล้วให้ส่งตัวพยานดังกล่าวไปยังพนักงานอัยการ โดยไม่ต้องให้พนักงานสอบสวนมีความเห็นตั้งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องได้หรือไม่

2. ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้รับคำสั่งจากพนักงานอัยการ ตามข้อ 1 แล้ว พนักงานสอบสวนไม่ปฏิบัติตาม แต่กลับทำรายการที่ส่งไปฟ้องตั้งสำนวนไว้ยังพนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนสามารถกระทำได้โดยชอบหรือไม่

สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือ ที่ อต(ตส.ร.) 0018/453 ลงวันที่ 17 มกราคม 2546 (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 5) ตอบข้อหารือดังนี้

1. ตามประเด็นหารือ ข้อ 1. หากพนักงานอัยการพิจารณาเห็นควรดำเนินการคดีกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีไม่ว่าจะเป็นพยานหรือบุคคลภายนอกที่หาได้ถึง พนักงานอัยการมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติมแล้วให้ส่งตัวไปยังพนักงานอัยการเพื่อมีความเห็นคดีได้ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวยังไม่เคยถูกดำเนินคดีมาก่อนและพนักงานสอบสวนยังมิได้มีความเห็นควรตั้งฟ้องหรือควรสั่งไม่ฟ้อง ทั้งนี้พนักงานสอบสวนต้องทำความเห็นควรตั้งฟ้องหรือควรสั่งไม่ฟ้อง แล้วส่งการสอบสวนเพิ่มเติมดังกล่าวไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาต่อไป

2. ตามประเด็นหารือ ข้อ 2. พนักงานสอบสวนสามารถทำความเห็นได้ แม้มีพนักงานอัยการมีคำสั่งประการใด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 กำหนดให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามนั้น หากพนักงานอัยการเห็นว่าควรตั้งฟ้องและให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้ได้ผู้ต้องหา มา ก็ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการเพื่อดำเนินการต่อไป

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พิจารณาแล้วเห็นว่า ความประเด็นข้อหารือของอัยการสูงสุด ข้อ 1. ยังไม่เพียงพอชี้ชัด ทั้งนี้เนื่องจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 143 ได้บัญญัติให้พนักงานอัยการมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ แต่ปัญหามีว่าการสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมนั้น จะหมายความว่ารวมถึงการสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาพยานหรือบุคคลอื่นอีกได้หรือไม่ ซึ่งเห็นว่า น่าจะหมายถึง การสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อดำเนินคดีกับผู้ต้องหาที่ถูกกล่าวหาไว้แล้วเท่านั้น ไม่อาจหมายความว่ารวมถึงการสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาพยานหรือบุคคลอื่นนอกเหนือจากผู้ต้องหาแต่อย่างใด เพราะการที่จะพิจารณาแจ้งข้อหาแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นอำนาจหน้าที่และดุลยพินิจของพนักงานสอบสวนเท่านั้น เพื่อให้ได้ข้อยุติและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป จึงขอหารืออำนาจการสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการในกรณีที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการไปแล้ว หากพนักงานอัยการเห็นควรดำเนินการคดีกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีไม่ว่าจะเป็นพยานหรือบุคคลภายนอกที่หาได้ถึง พนักงานอัยการมีอำนาจ

/สั่งให้พนักงาน...

จึงให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาฯ ดังกล่าวเป็นข้อหาเพิ่มเติมได้หรือไม่ อย่างไร เนื่องจากแนวระเบียบปฏิบัติเดิมเพียงแต่ให้พนักงานจัดการแนะนำไปยังพนักงานสอบสวน ว่าควรสอบสวนบุคคลนั้นในฐานะผู้ต้องหา และส่งสำนวนไปยังพนักงานกึ่งการคณะประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141, 142 เท่านั้น พร้อมนี้ได้อธิบายให้ พลตำรวจโท จงรัก จุฑานนท์ ผู้บัญชาการประจำสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และ พลตำรวจตรี วิวัฒน์ สักกวิตร ผู้บังคับการกองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้อำนวยการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มาชี้แจงต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา ผลการพิจารณาเป็นประการใดขอได้โปรดแจ้งให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติทราบ โดยด่วนด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจเอก

(พลตำรวจโท/ พลตำรวจเอก)

รองผู้บัญชาการฯ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

๒ กพ ๒๕๕๐

ทท.ชส

โทร 0 2205 3466

โทรสาร 0 2251 2662

ที่ อร(ทปป)ร.๑๐18/ 458

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนหน้าพิพิธมาศ กรุงเทพฯ 10200

17 มกราคม 2546

เรื่อง ทวีตเกี่ยวกับอำนาจสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการ

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ศช 0004.5/10237 ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2545

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งว่ากรณีที่มีพนักงานอัยการ จังหวัดปัตตานี สั่งให้พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองปัตตานี ดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมโดยให้เร่งชี้เฝ้าหมายเชิญพยาน ดันวิมลรัตน์ พยานในสำนวนการสอบสวนคดี อาญาที่ 188/2540 เป็นผู้ต้องหาในข้อหาร่วมกันลักทรัพย์หรือฉ้อโกงโจร ปลอมและได้เอกสารปลอม แล้วให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปให้พนักงานอัยการเพื่อยื่นฟ้องต่อศาลโดยพนักงานสอบสวนไม่ต้องมีความเห็นอย่างใดในทางคดีอีก เป็นการถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ และเพื่อให้ได้ข้อยุติ และเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการต่อไป สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงขอหารือในประเด็น ดังต่อไปนี้

1. ในกรณีพนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการมีความเห็นทางคดี สั่งฟ้องผู้ต้องหาไปแล้ว พนักงานอัยการมีอำนาจให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาพยาน เพื่อเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติม แล้วให้ส่งตัวพยานดังกล่าวไปยังพนักงานอัยการ โดยไม่ต้องให้พนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องหรือไม่

2. ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้รับคำสั่งจากพนักงานอัยการ ตามข้อ 1 แล้ว พนักงานสอบสวนไม่ปฏิบัติตาม แต่กลับทำความเห็นสั่งไม่ฟ้องส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนสามารถกระทำได้โดยชอบหรือไม่

สำนักงานอัยการสูงสุดได้พิจารณาแล้วเห็นว่า

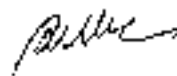
1. ตามประเด็นหารือ ข้อ 1. หากพนักงานอัยการพิจารณาเห็นควรดำเนินคดีกับ บุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีไม่ว่าจะเป็นพยานหรือบุคคลภายนอกที่พัวพันถึง พนักงานอัยการ มีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติมแล้วให้ส่งตัวไปยัง

พนักงานอัยการเพื่อดำเนินคดีได้ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวยังไม่เคยถูกดำเนินคดีมาก่อนและพนักงานสอบสวนคงมิได้มีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือควรสั่งไม่ฟ้อง ทั้งนี้พนักงานสอบสวนต้องทำความเข้าใจเห็นว่าควรสั่งฟ้องหรือควรสั่งไม่ฟ้อง แล้วส่งการสอบสวนเพิ่มเติมดังกล่าวไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาส่งต่อไป

2. ตามประเด็นหารือ ข้อ 2. พนักงานสอบสวนสามารถทำความเข้าใจได้ แต่เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งประการใด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 กำหนดให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามนั้น หากพนักงานอัยการเห็นว่าควรสั่งฟ้องและให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้ได้ตัวผู้ต้องหาแล้ว ก็ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการเพื่อดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมเกียรติ แก้วเจริญ)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

โทร. 0 2541 2770-9 ต่อ 1316

โทรสาร. 0-2541-2864

ที่ นร ๐๘๐๑/ ๑๑๒๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ทาหรือเกี่ยวกับอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานสอบสวน

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ส่วนที่ ๕๕ ที่ นร ๐๘๐๑.๑๒/ป ๐๕๖

ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๖

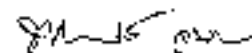
สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ทาหรือเกี่ยวกับอำนาจสอบสวนเพิ่มเติม
ของพนักงานสอบสวน

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ขอทาหรือเกี่ยวกับอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมของ
พนักงานสอบสวน และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวง
มหาดไทย สำนักงานศาลยุติธรรม และสำนักงานอัยการสูงสุด แต่งตั้งผู้แทนไปให้แจ้งข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อทาหรือดังกล่าวและ
ความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบ
ด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวพรทิพย์ จาละ)

รองเลขาธิการ

รักษาการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักนายการ

โทร ๐ ๒๑๒๒ ๐๒๐๖-๐

ฝ่ายกฎหมายระบบการยุติธรรมทางอาญา

โทร ๐ ๒๑๒๒ ๐๒๐๖-๕ ต่อ ๕๕๖

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๖๕๐๗

www.scj.go.th

เรื่องเสร็จที่ ๗๖๖/๒๕๕๖

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง ทาหรือเกี่ยวกับอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานสอบสวน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๖๐๕๖/๖๔๙๓ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอหารือเกี่ยวกับอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานสอบสวน สรุปความได้ว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับทราบปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภออำเภอยานดา จังหวัดตรัง กรณีพนักงานสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานในคดีอาญา เรื่อง คนร้ายใช้อาวุธปืนยิงนายพรหม จันทสุข ถึงแก่ความตาย เหตุเกิดที่ หมู่ ๓ ตำบลโพรงจระเข้ อำเภอยานดา จังหวัดตรัง และได้ออกหมายจับนายสุวิทย์ จิตร์บุญ ผู้ต้องหาแล้วสรุปสำนวนโดยมีกรรมเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาซึ่งเรียกหรือจับตัวไม่ได้ และได้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมนายสุวิทย์ ผู้ต้องหาได้ พนักงานสอบสวนจึงสอบสวนเพิ่มเติมหลายประการ และได้นำผลการสอบสวนเพิ่มเติมส่งให้พนักงานอัยการ แต่พนักงานอัยการได้แจ้งให้พนักงานสอบสวนไปพบแล้วสั่งให้เอาเอกสารการสอบสวนเพิ่มเติมออก โดยให้เหตุผลว่าพนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจสอบสวนและเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพราะเป็นการสอบสวนหลังจากการสอบสวนเสร็จแล้ว พร้อมกับอ้างสำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๕๕๕๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ในกรณีเรื่องจับกุมสอบสวนหรือฟ้องผิดตัว ถึงอธิบดีกรมอัยการ ซึ่งรายละเอียดเป็นเรื่องศาลลงโทษจำเลยผิดตัว และต่อมาพนักงานสอบสวนได้สอบสวนเพิ่มเติมอีก จึงเป็นการสอบสวนโดยมิชอบ เมื่อพนักงานสอบสวนพิจารณาสำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวแล้วจึงยอมเอาเอกสารการสอบสวนเพิ่มเติมออกตามที่พนักงานอัยการสั่ง แต่ผู้บัญชาการตำรวจภูธร ๙ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนพิจารณาการดำเนินการของพนักงานสอบสวนในส่วนการสอบสวนเพิ่มเติมแล้ว เห็นว่า ไม่น่าจะเป็นการดำเนินการโดยมิชอบ เพราะเป็นการยืนยันสภาพทางคดีซึ่งจะได้เป็นข้อมูลในการออกหมายเรียกพยานได้ถูกต้อง และไม่ทำให้เสียหายต่อรูปคดีของพนักงานอัยการแต่อย่างใด ผู้บัญชาการตำรวจภูธร ๙ จึงได้หารือมา ดังนี้

(๑) พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอยานดา จังหวัดตรัง ดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมถูกต้องและชอบด้วยระเบียบกฎหมายหรือไม่

(๒) กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับได้ภายหลังจากส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการแล้ว พนักงานสอบสวนสามารถดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้หรือไม่ เพียงใด

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๑/๑๑๖๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา มีถึงสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาปัญหาข้อขัดข้องดังกล่าวแล้ว เห็นว่า การดำเนินการของพนักงานสอบสวนหลังการสอบสวนเสร็จและได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการแล้ว ต่อมามีการจับผู้ต้องหาได้นั้น จะมีผลดีต่อการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน เช่น ถ้าจับผู้ต้องหาผิดตัว พนักงานสอบสวนมีอำนาจปล่อยตัวผู้ต้องหาแล้วส่งผลการสอบสวนเพิ่มเติมให้พนักงานอัยการพิจารณาได้ ซึ่งจะดีกว่ารอให้พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องก่อนแล้วจึงปล่อยตัวผู้ต้องหาไป หรือ... ผู้ต้องหารับสารภาพและให้การเป็นประโยชน์ต่อการรวบรวมพยานหลักฐาน ซึ่งพนักงานสอบสวนจะต้องดำเนินการในทันที หากรอให้พนักงานอัยการมีคำสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมจะเกิดผลเสียหลายประการ เพราะพยานหลักฐานอาจถูกทำลายหรือถูกทำให้เสียหายได้ และหากพนักงานอัยการเห็นว่าเป็นการสอบสวนที่ไม่ชอบก็สามารถสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมได้และถือเป็นการสอบสวนที่ชอบ การดำเนินการของพนักงานสอบสวนจึงไม่น่าจะเป็นการดำเนินการโดยมิชอบแต่ประการใด ประกอบกับกรณีดังกล่าวก็คล้ายกับสภาพปัญหาที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติประสบอยู่ในชั้นการทำความเห็นแย้งเสนออัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๔ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminalในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๑๒ ซึ่งแต่เดิมก่อนทำความเห็นแย้งสำหรับสำนวนการสอบสวนที่พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหานั้น โดยสภาพของการทำความเห็นแย้ง หากเห็นว่ายังมีสิ่งใดเคลือบคลุมไม่ชัดเจน ซึ่งหากได้มีการสอบสวนเพิ่มเติมแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อรูปคดีในการดำเนินการฟ้องร้องคดีของพนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนก็จะสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมก่อนทำความเห็นแย้ง แล้วส่งผลการสอบสวนเพิ่มเติมประกอบความเห็นแย้งพร้อมสำนวนการสอบสวนทั้งหมดไปยังอัยการสูงสุดเพื่อชี้ขาด แต่ต่อมาในระยะหลัง อัยการสูงสุดมีหนังสือแจ้งตอบมายังสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่า หลังจากพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาแล้ว ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไม่มีอำนาจสั่งสอบสวนเพิ่มเติมก่อนทำความเห็นแย้ง เพราะไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายให้ทำเช่นนั้นได้ โดยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๐ ถึงมาตรา ๑๔๑ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบไว้ กล่าวคือ เมื่อเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว พนักงานสอบสวนจะต้องทำความเห็นและส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการเพื่อสั่งการต่อไปเท่านั้น ดังนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงขอหารือว่า

(๑) เมื่อพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งได้เกิด หรือ อาจ หรือ เชื้อว่า ได้เกิดภายในเขตอำนาจของตน หรือผู้ต้องหามีที่อยู่ หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔ หรือพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ ได้สรุปสำนวนการสอบสวนโดยมีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือควรสั่งไม่ฟ้องส่งพนักงานอัยการไปแล้วตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๒ ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจได้จับหรือรับตัวผู้ต้องหาไว้ควบคุม พนักงานสอบสวนจะดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมในส่วนที่เป็นประโยชน์ต่อรูปคดี โดยไม่ทำให้คดีของพนักงานอัยการเสียหายได้หรือไม่ เพียงใด

(๒) กรณีพนักงานอัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาแล้วส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมคำสั่งเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๔ หรือพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminalในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๑๒

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติในฐานะผู้ตรวจสอบยังสามารถสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมตามแนวเดิมที่กรมอัยการเคยตอบข้อหาหรือไว้ว่า มีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมและวัตถุประสงฆ์ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็เป็นเช่นนั้น หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่ ๑ เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเห็นว่า การสอบสวนเสร็จแล้วและได้ส่งสำนวนการสอบสวนที่ยังเรียกหรือจับตัวผู้ต้องหาไม่ได้ไปให้พนักงานอัยการแล้ว ต่อมามีการจับหรือจับตัวผู้ต้องหาไว้ พนักงานสอบสวนจะมีอำนาจดำเนินการสอบสวนคดีดังกล่าวอีกต่อไปหรือไม่ เพียงใด

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๑๔๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งกำหนดขั้นตอนการดำเนินการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบกรณีให้เห็นว่าการสอบสวนได้เสร็จสิ้นแล้วมี ๒ กรณี คือ

๑. กรณีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด สามารถแยกออกได้เป็น ๒ กรณี คือ

(๑) ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปี ให้พนักงานสอบสวนงดการสอบสวนและบันทึกเหตุผลทั้งนั้นไว้ แล้วให้ส่งบันทึกพร้อมกับสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ

(๒) ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าสามปี ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการพร้อมทั้งความเห็นที่ควรงดการสอบสวน

ทั้งสองกรณีดังกล่าวข้างต้น เมื่อพนักงานอัยการสั่งประการใด ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามนั้น

มาตรา ๑๔๐ เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้วให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดและความผิดนั้นมิอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปี ให้พนักงานสอบสวนงดการสอบสวน และบันทึกเหตุผลทั้งนั้นไว้ แล้วให้ส่งบันทึกพร้อมกับสำนวนไปยังพนักงานอัยการ

ถ้าอัตราโทษอย่างสูงเกินกว่าสามปี ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการพร้อมทั้งความเห็นที่ควรงดการสอบสวน

ถ้าพนักงานอัยการสั่งให้ระงับหรือให้ทำการสอบสวนต่อไป ให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามนั้น

(๒) ถ้ารู้ตัวผู้กระทำผิด ให้ใช้บทบัญญัติในมาตราต่อไป

๒. กรณีที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินการตาม มาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๒ มาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

— มาตรา ๑๔๑ ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ เมื่อได้รับความทราบจากสอบสวน อยู่ให้ไปทำการเห็นว่าควรสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องส่งไปพร้อมกันสำเนาถึงพนักงานอัยการ

ถ้าพนักงานอัยการเห็นชอบด้วยว่าควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ยุติการสอบสวนโดยสั่งไม่ฟ้อง และให้แจ้ง คำสั่งนี้ให้พนักงานสอบสวนทราบ

ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าควรสอบสวนต่อไป ก็ให้ส่งพนักงานสอบสวนปฏิบัติเช่นนี้

ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าควรสั่งฟ้อง ก็ให้จัดทำหมายอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้ได้ตัวผู้ต้องหา

ถ้าผู้ต้องหาอยู่ต่างประเทศ ให้พนักงานอัยการจัดการเพื่อขอให้ส่งตัวข้ามแดนมา

มาตรา ๑๔๒ ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิดและผู้นี้ถูกควบคุมหรือจับอยู่ หรือปล่อยชั่วคราว หรือ เชื่อว่าคงได้ตัวมาเมื่อออกหมายเรียก ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นตามฟ้องสำนวนการสอบสวนว่า ควรสั่งฟ้อง หรือสั่งไม่ฟ้องส่งไปยังพนักงานอัยการพร้อมตัวสำนวน

ในกรณีที่เสนอความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ส่งแผ่นสำนวนพร้อมด้วยความเห็นไปยังพนักงานอัยการ ส่วนตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจปล่อยหรือปล่อยชั่วคราว ถ้าผู้ต้องหาถูกจับอยู่ ให้ขอเองหรือขอให้ พนักงานอัยการขอต่อศาลให้ปล่อย

ในกรณีที่เสนอความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนพร้อมกับผู้ต้องหาไปยัง พนักงานอัยการ เว้นแต่ผู้ต้องหานั้นถูกจับอยู่แล้ว

แต่ถ้ามีความผิดซึ่งพนักงานสอบสวนเปรียบเทียบได้ และผู้กระทำความผิดได้ปฏิบัติตาม เปรียบเทียบนั้นแล้ว ให้บันทึกการเปรียบเทียบนั้นไว้ แล้วส่งไปให้พนักงานอัยการพร้อมตัวสำนวน

มาตรา ๑๔๓ เมื่อได้รับความเห็นและสำนวนจากพนักงานสอบสวนดังกล่าวในมาตราก่อน ให้พนักงานอัยการปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ออกคำสั่งไม่ฟ้อง แต่จะไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้สั่งฟ้อง และส่งให้พนักงานสอบสวนส่งผู้ต้องหาหาเพื่อฟ้องต่อไป

(๒) ในกรณีมีความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้ออกคำสั่งฟ้องและฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล ถ้าไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้สั่งไม่ฟ้อง

ในกรณีหนึ่งกรณีใดข้างต้น พนักงานอัยการมีอำนาจ

(ก) สั่งตามที่เห็นควร ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งพยานคนใด มาให้ซักถามเพื่อส่งต่อไป

(ข) วินิจฉัยว่าควรปล่อยผู้ต้องหา ปล่อยชั่วคราว ควบคุมไว้ หรือขอให้ศาลสั่ง แล้วยุติคดี และจัดการหรือสั่งการให้เป็นไปตามนั้น

ในคดีอาชญากรรม ซึ่งผู้ต้องหาถูกเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามที่กล่าวหา หรือตาม ในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามที่ อธิบดีกรมอัยการหรือผู้รักษาการ แทนเท่านั้นมีอำนาจออกคำสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง

มาตรา ๑๔๔ ในกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้อง ถ้าความผิดนั้นเป็นความผิดซึ่งจะเปรียบเทียบ ได้ ถ้าเห็นสมควรพนักงานอัยการมีอำนาจตั้งต่อไป

(๑) สั่งให้พนักงานสอบสวนพยายามเปรียบเทียบคดีนั้นแทนการที่จะส่งผู้ต้องหาไปยังพนักงาน อัยการ

(๒) เมื่อผู้ต้องหาถูกส่งมายังพนักงานอัยการแล้ว สั่งให้ส่งผู้ต้องหาพร้อมด้วยสำนวนกลับไปยัง พนักงานสอบสวน ให้พยายามเปรียบเทียบคดีนี้ หรือถ้าเห็นสมควรจะสั่งให้พนักงานสอบสวนอื่นที่มีอำนาจจัดการ เปรียบเทียบก็ได้

ความอาญา กล่าวคือ ให้พนักงานเห็นว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องส่งไปยังพนักงานอัยการพร้อมด้วยสำนวนการสอบสวน

กรณีตามปัญหาเมื่อพนักงานสอบสวนสรุปสำนวนการสอบสวนและมีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องตามมาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ หรือมาตรา ๑๕๒ และส่งให้พนักงานอัยการแล้ว พนักงานสอบสวนย่อมหมดอำนาจที่จะทำการสอบสวนเพิ่มเติมในคดีนั้นอีก แม้ต่อมาในภายหลังจะได้พยานหลักฐานที่เป็นประโยชน์ต่อรูปคดีก็ตาม ทั้งนี้เพราะบทบัญญัติในวรรคสามของมาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๓ (๒) (ก) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ไม่ได้ให้อำนาจพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม เว้นแต่พนักงานอัยการจะสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม ประกอบกับคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙/๒๔๔๑ ก็วินิจฉัยว่า เมื่อพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จและได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการแล้ว พนักงานสอบสวนย่อมหมดอำนาจที่จะทำการสอบสวนคดีต่อไป เพราะหากให้พนักงานสอบสวนเข้าเกี่ยวข้องโดยส่วนหนึ่งได้ต่อไป อาจทำให้เสียความยุติธรรมโดยพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบมิได้รู้เห็นตามควรแก่หน้าที่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) จึงเห็นว่า พนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมภายหลังจากที่ได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้แก่พนักงานอัยการแล้ว เพราะพนักงานสอบสวนหมดอำนาจที่จะทำการสอบสวนคดีต่อไป ทั้งนี้ ตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙/๒๔๔๑ ส่วนการแจ้งข้อหาและการสอบสวนผู้ต้องหาที่จับได้ในภายหลังนั้น พนักงานสอบสวนจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๓๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยเมื่อพนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหาแล้ว ให้ส่งบันทึกการแจ้งข้อหาไปยังพนักงานอัยการ โดยไม่ต้องทำความเห็นอีก

ประเด็นที่ ๒ กรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาแล้วส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมคำสั่งเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๑๕๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด จะมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้หรือไม่

มาตรา ๑๓๕ เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียก หรือส่งตัวมา หรือเรียกพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ใดซึ่งมีเหตุพอเห็นเข้าพนักงานเป็นผู้ต้องหา ให้ถามชื่อตัว บานสกุล ชาติบังคับ บิดามารดา อายุ อาชีพ ที่อยู่ ที่เกิด และแจ้งข้อหาให้ทราบ และต้องบอกให้ทราบก่อนว่า ข้อหาที่ผู้ต้องหาถูกกล่าวนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานยื่นขอในการพิจารณาคดี เมื่อผู้ต้องหาเต็มใจให้การอย่างใดก็ได้ให้จดคำให้การไว้ ถ้าผู้ต้องหาไม่เต็มใจให้การแล้วก็ให้บันทึกไว้

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๑๕๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และมาตรา ๑๒^๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งกำหนดไว้ในทำนองเดียวกันว่า ในกรณีที่มีคำสั่งไม่ฟ้อง และคำสั่งนั้นไม่ใช่ของอัยการสูงสุด ถ้าในกรุงเทพมหานคร ให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ถ้าในจังหวัดอื่น ให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี แสวงหาข้อเท็จจริงของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับความเห็นที่แย้งกันไปยังอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา แต่ถ้าคดีจะขาดอายุความหรือมีเหตุอย่างอื่นอันจำเป็นจะต้องรีบฟ้อง ก็ให้ฟ้องคดีนั้นตามความเห็นของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดไปก่อน ซึ่งเห็นได้ว่าบทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้กำหนดให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจสั่งสอบสวนเพิ่มเติมได้แต่อย่างใด ประกอบกับได้วินิจฉัยในประเด็นแรกแล้วว่า เมื่อพนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนและความเห็นให้พนักงานอัยการแล้ว อำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในคดีนี้ย่อมหมดลง

มาตรา ๑๔๕ ในกรณีที่มีคำสั่งไม่ฟ้อง และคำสั่งนั้นไม่ใช่ของอัยการชั้นการ ดำเนินการของกรุงเทพมหานคร ให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งไปเสนออธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ ถ้าในจังหวัดอื่น ให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งไปเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ทั้งนี้มิได้ตัดอำนาจพนักงานอัยการที่จะจัดการอย่างใดแก่ผู้ต้องหาตามบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๓

ในกรณีที่อธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจในนครหลวงกรุงเทพธนบุรี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดอื่น แสวงหาข้อเท็จจริงของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำนวนพร้อมกับความเห็นที่แย้งกันไปยังอธิบดีกรมอัยการเพื่อพิจารณา แต่ถ้าคดีจะขาดอายุความหรือมีเหตุอย่างอื่นอันจำเป็นจะต้องรีบฟ้อง ก็ให้ฟ้องคดีนั้นตามความเห็นของอธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดไปก่อน

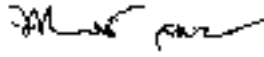
บทบัญญัติในมาตรานี้ ให้มีผลบังคับใช้การที่พนักงานอัยการจะอุทธรณ์ ฎีกา หรือขอปล่อยถอนอุทธรณ์ และถอนฎีกา โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาพิพากษาได้ ในกรณีที่มีคำสั่งไม่ฟ้อง และคำสั่งนั้นไม่ใช่ของอัยการชั้นการ ดำเนินการของกรุงเทพมหานคร ให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งเสนออธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ ถ้าในจังหวัดอื่น ให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ทั้งนี้ มิได้ตัดอำนาจพนักงานอัยการที่จะจัดการปล่อยผู้ต้องหา ปล่อยชั่วคราว ตรวจคุมไว้ หรือขอให้ศาลตั้ง แล้วแต่กรณี และจัดการหรือตั้งการให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่อธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจในกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดอื่น แสวงหาข้อเท็จจริงของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำนวนพร้อมกับความเห็นที่แย้งกันไปยังอธิบดีกรมอัยการเพื่อพิจารณา แต่ถ้าคดีจะขาดอายุความหรือมีเหตุอย่างอื่นอันจำเป็นจะต้องรีบฟ้อง ก็ให้ฟ้องคดีนั้นตามความเห็นของอธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดไปก่อน

บทบัญญัติในมาตรานี้ ให้มีผลบังคับใช้การที่พนักงานอัยการจะไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา หรือถอนฟ้องถอนอุทธรณ์ และถอนฎีกา โดยอนุโลม

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) จึงเห็นว่า กรณีที่พนักงานอัยการ
มีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาแล้วส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมคำสั่งเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด
แล้วแต่กรณี เพื่อทำความเห็นแย้งตามมาตรา ๑๔๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
หรือมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง
พ.ศ. ๒๔๕๔ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ไม่มีอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมหรือสั่งให้
พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีดังกล่าวสอบสวนเพิ่มเติมได้อีก

(นางสาวพรทิพย์ จาละ)

รองเลขาธิการ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๖

บันทึกข้อความ

621

ส่วนราชการ ทร.

โทร. 0-2205-3466

ที่ 0031 212/ 1184

วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2549

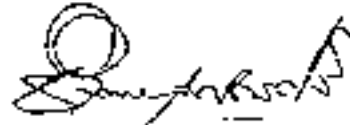
เรื่อง กำชับการปฏิบัติ และพิจารณาข้อบกพร่องพนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาที่รับผิดชอบ
สำนวนการสอบสวนคดี จร. ได้สั่งการให้สอบสวนเพิ่มเติมตามคำสั่งอัยการสูงสุดแต่ไม่ดำเนินการ
ให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว

สห.ค., น., ปส. และ สตม.

ด้วย ทร. ได้ตรวจตอบสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง
และเสนอให้ ผบ.ตร. พิจารณาดำเนินการตาม ป.วิ อาญา มาตรา 145 ซึ่ง ผบ.ตร. ได้พิจารณาเห็นว่าเห็น
ไปยังอัยการสูงสุด และอัยการสูงสุดได้สั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมก่อนมีคำสั่งชี้ขาด ซึ่ง ทร. ได้สั่งการให้
ดำเนินการตามคำสั่งอัยการสูงสุด ปรากฏว่ามีสำนวนการสอบสวนในกรณีดังกล่าวจำนวนมาก
ที่ดำเนินการไปด้วยความล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อันอาจเกิดความเสียหายต่อความราชการ
และไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 มาตรา 241 ที่กำหนด
เกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาว่าจะต้องกระทำด้วยความรวดเร็ว คัดเลือก และเป็นธรรม

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการในกรณีดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว
เกิดประสิทธิภาพ จึงให้ดำเนินการดังนี้

1. ควบคุม กำกับ ดูแล การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาที่รับผิดชอบ
ให้ทำการสอบสวนเพิ่มเติมตามคำสั่งอัยการสูงสุดให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว
2. กรณีพบว่าการสอบสวนเพิ่มเติมเป็นไปด้วยความล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
ให้พิจารณาข้อบกพร่องพนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาที่รับผิดชอบไปตามอำนาจหน้าที่
จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.
(วันวย เพชรศิริ)

รอง ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

ด้านที่สี่

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ดร.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๕๗๕

ที่ ๐๐๓๑.๒๒/ 5732

วันที่ 4 ธันวาคม ๒๕๕๐

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติในเรื่องการหาความเห็นทางคดี ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา ๑๔๕

ผู้ช่วย สม.ตร. (สส.๑) (ก.๓)

ผบ.กม.ส., ผ.ก.ส., ป.ต., ผ.ค.ม., ก.๑, ก.๒

ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร.๐๕๐๑/๑๑๖๓ ลง ๒๖ พ.ย.๒๕๔๖ เรื่องหารือเกี่ยวกับอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานสอบสวน และหนังสืออัยการสูงสุดที่ อส. (สออส.๓) ๐๐๑๕/๒๔๖๑๒ ลง ๓๑ พ.พ.๒๕๔๔ เรื่องความเห็นแย้ง และที่ อส. (สออส.๑) ๐๐๑๕/๑๑๕๐ ลง ๒๗ ม.ค.๒๕๔๗ เรื่องชี้ขาดความเห็นแย้ง ที่วินิจฉัยและมีความเห็นสรุปว่า หาก สม.ตร. เห็นว่าข้อเท็จจริงในสำนวนการสอบสวนยังไม่สิ้นกระแสความก็สั่งอัยการสูงสุดให้ยื่นการอุทธรณ์ ในฐานเป็นผู้ชี้ขาดและเป็นหัวหน้าพนักงานอัยการ พิจารณาว่าจะส่งมอบสำนวนเพิ่มเติมประเด็นใด ซึ่งมีผลเท่ากับมีความเห็นแย้งแล้ว นั้น

ดร. พิจารณาดำเนินการเห็นว่า เพื่อเป็นการลดขั้นตอนทางธุรการ และให้การถือปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติดังนี้

๑. การหาความเห็นทางคดี ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา ๑๔๕ ของ ตร. ในชั้นแรกให้มีความเห็นว่าแย้ง หรือไม่แย้งถ้ายังไม่เพียงพอของพนักงานอัยการ สำหรับกรณีเห็นว่าสมควรเสนอให้อัยการสูงสุดส่งสอบสวนเพิ่มเติมให้ถือเป็นความเห็นแย้ง โดยระบุเหตุผลในการแย้งว่า "พนักงานสอบสวนยังไม่ได้สอบสวนพยานสำคัญที่มีอยู่ในขณะเกิดเหตุ อันได้แก่.... ซึ่งหากทำการสอบสวนพยานดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้วจะทำให้ได้ข้อเท็จจริงชัดเจนขึ้น และพนักงานอัยการยังมิได้ใช้อำนาจส่งสอบสวนเพิ่มเติมพยานดังกล่าวแต่อย่างใด เพื่อให้จำนวนการสอบสวนเข้าสู่การพิจารณาของอัยการสูงสุด จึงเสนอความเห็นแย้งมาเพื่อโปรดพิจารณาชี้ขาดต่อไป"

๒. เมื่ออัยการ...

๒. เมื่ออัยการสูงสุดสั่งให้มีการสอบสวนเพิ่มเติมตามข้อ ๑. และส่งเรื่องมายัง ตร. ให้ ตร. จัดส่งเรื่องดังกล่าวในนาม ตร. ให้ถึงหน่วยงานระดับ บช. สำนักงานสอบสวน คำนินการ และให้หน่วยงานระดับ บช. ส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมผลการสอบสวนเพิ่มเติม ไปยังอัยการสูงสุดพิจารณาชี้ขาดโดยตรง แล้วรายงาน ตร. (ผ่าน พล.) ทราบ

๓. หากอัยการสูงสุดสั่งสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องเดียวกัน มายัง ตร. อีก ให้ ตร. จัดส่งเรื่องดังกล่าวในนาม ตร. ให้ถึงหน่วยงานระดับ บช. สำนักงานสอบสวน คำนินการ และให้หน่วยงานระดับ บช. ส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมผลการสอบสวนเพิ่มเติม ไปยังอัยการสูงสุดพิจารณาชี้ขาดโดยตรง แล้วรายงาน ตร. (ผ่าน พล.) ทราบเช่นเดียวกัน

๔. หากการสอบสวนเพิ่มเติมกระทำไปอย่างซ้ำๆ จนกระทั่งอัยการสูงสุดทวงถามมายัง ตร. ให้ ตร. ตอบสนองเรื่องให้ ตร. ถึงหน่วยงานระดับ บช. เห็นถึงขีดของพนักงานสอบสวน ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า เป็นความบกพร่องของผู้ใด และให้คำแนะนำ ไปตามอำนาจหน้าที่ แล้วรายงาน ตร. (ผ่าน พล.) ทราบ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการเร่งรัดการสอบสวนเพิ่มเติม

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และแจ้งผู้เกี่ยวข้องให้ถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.

Emel

(ธานี สมบูรณ์ทรัพย์)

รอง ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

สำเนาถูกต้อง

ที่ 0031.22/ 2515

เรียน ผบ.ช.ปส.

เพื่อโปรดทราบ แนวทางปฏิบัติในเรื่องการทำความเข้าใจทางคดี ตาม ป.วิอาญา มาตรา 145 ตามหนังสือ ตร. ความที่ ๐๐31.22/5782 ลง 4 ธ.ค. 2550

หนึ่ง สำหรับกรณีนี้ ตร. ได้แจ้งหนังสืออัยการสูงสุด ให้ บช. ทำเนียบการสอบสวนเพิ่มเติม ไปก่อนหน้าแล้ว ขอให้ส่งผลการสอบสวนเพิ่มเติมพร้อมสำนวนการสอบสวนทั้งหมดให้ ตร. (ผ่าน พล.) เพื่อนำเสนอ ตร. ความที่สั่งการไว้เดิม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

พล.ต.ต.

วิจิตร

(ชาญ วัฒนธรรม)

ค.ม.ก.ต.

ได้รับแจ้งแล้ว

( )

12. ๑๑. ๕๐

บันทึกข้อความ

624

ส่วนราชการ ดร.

ที่ ๐๐๑๑.๒๒/๒๐๒๒

วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง การสอบสวนเพิ่มเติมตามคำสั่งของอัยการสูงสุด

ผบ.ชน., ก., ป.ส., ส.ต.ม., ก.๑, ก. ๗ และ ก.ม.ก.

ตามหนังสือ ตร. ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๓๕ ๒๒/๕๓๘๒ ลง ๙ ก.ค. ๒๕๕๖ กำหนดแนวทางปฏิบัติในเรื่องการทำความเข้าใจทางคดีตาม ป.วิ.อาญา มาตรา ๓๔๕ โดยกำหนดว่ากรณีให้อัยการสูงสุดมีคำสั่งให้ทำการสอบสวนเพิ่มเติม ให้ คต. จัดส่งเรื่องให้หน่วยงานระดับ บช. ส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการแล้วส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมผลการสอบสวนเพิ่มเติมไปยังอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาชี้ขาดโดยตรง และรายงานให้ ตร. (ผ่าน คต.) ทราบ นั้น

จากการตรวจสอบรายงานผลการสอบสวนเพิ่มเติมตามคำสั่งของอัยการสูงสุดพบว่าพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนและส่งผลการสอบสวนเพิ่มเติมไปให้อัยการสูงสุดพิจารณาแล้วบ้าง บางคดีก็มีการส่งเรื่องแต่ไม่มีหนังสือขออนุญาตหลายครั้ง โดยไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการตรวจสอบเร่งรัด ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่คดี จึงให้ถือปฏิบัติดังนี้

๑. กรณีอัยการสูงสุดมีคำสั่งให้ทำการสอบสวนเพิ่มเติมคดีใด ให้พนักงานสอบสวนรีบดำเนินการสอบสวนให้เสร็จสิ้นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง หากไม่เสร็จตามกำหนดให้ขอขยายเวลาต่อ ผบ.ก. ได้ครั้งละ ๑๕ วัน แต่ไม่เกิน ๒ ครั้ง เมื่อ ผบ.ก. ขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จให้ขอขยายเวลาไปยัง ผบ.ช. และ ผบ.ช. มีอำนาจขยายเวลาได้ตามความจำเป็น

๒. รายงานผลการดำเนินการตามข้อ ๑ ให้ ตร. (ผ่าน คต.) ทราบ เมื่อครบกำหนด ๓๐ วัน และครบกำหนดการขยายเวลาในแต่ละครั้ง พร้อมแนบเอกสารหลักฐานที่แสดงว่ามีความจำเป็นไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้เสร็จสิ้นตามกำหนดได้ โดยให้ คต. ตรวจสอบและติดตามรายงานดังกล่าว

๓. กรณีพบว่ามี การสอบสวนเพิ่มเติมล่าช้าโดยไม่มีเหตุอันควร ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาข้อบกพร่องแก่ผู้รับผิดชอบไปตามอำนาจหน้าที่ แล้วรายงานให้ ตร. (ผ่าน คต.) ทราบ

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

พล.ต.ท. *ทศพร นาคะบุณานันท์*

(เจตน์ มงคลหัตถ์)

ผู้ช่วย ผอ.ตร.รท ผบ.ตร.

บทที่ 9

การปฏิบัติระหว่าง

การพิจารณาคดีในชั้นศาล

การสืบพยานต่อเนื่อง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โทร. 02-205-3466

ที่ 0004.6/ 9952

วันที่ ๑๔ กันยายน 2545

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติงานการพิจารณาพิพากษาคดีของ และการใช้หลักประกันในชั้น
สอบสวนเป็นหลักประกันในชั้นศาล

รอง ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร.

ผบช. และ ผบก. หน่วยในตรงต่อ ตร.

ด้วยพระราชบัญญัติฯ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานและพัฒนา
ระบบงานยุติธรรม เพื่หารื้อร่วมกันถึงแนวทางในการดำเนินงานแก้ไขปัญหอันเกิดจาก
การปฏิบัติงานและการประกาสบังคับใช้กฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่ได้บัญญัติขึ้นใหม่
ซึ่ง คณะกรรมการฯ ดังกล่าวประกอบด้วผู้แทนหน่วยงานในระบบงานการยุติธรรมได้ร่วม
กันพิจารณาและกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

1. การปฏิบัติหน้าที่ราชการของข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการพิจารณาคดี
ต่อเนื่องให้ถือปฏิบัติดังนี้

1.1 ก่อนส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการ ให้หัวหน้า
พนักงานสอบสวนจัดให้มีการบันทึกรายชื่อพยานแต่ละสำนวน พร้อมที่อยู่หรือช่องทาง
ที่สามารถติดต่อพยานได้ไว้ในสมุดคุมพยานประจำสถานีตำรวจ เพื่อให้ตรวจสอบเมื่อ
ต้องมีการตั้งหมายเรียกให้พยาน

1.2 ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดตั้ง
หมายเรียกให้พยานแล้วรายงานผลการส่งใบยังศาลและพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี ถ้ามี
เหตุขัดข้องซึ่งจะทำให้ยากแก่การนำพยานไปศาลตามที่นัดไว้ให้แจ้งพนักงานอัยการเพื่อ
ร้องขอศาลให้สืบพยานนั้นไว้ล่วงหน้า

1.3 ให้สถานีตำรวจแต่ละแห่งจัดให้มีสมุดคุมวันนัดของเจ้าพนักงาน
ตำรวจที่ต้องไปเบิกความเป็นพยาน และการจัดเวรต่าง ๆ ต้องพยายามจัดไม่ให้ทับซ้อนกับ
วันทีศาลนัดไว้

1.4 ถ้าถึงถึง ..

1.4 ก่อนถึงวันนัด เจ้าพนักงานตำรวจทราบว่าจะต้องย้ายไปปฏิบัติราชการที่อื่น ให้รีบแจ้งพนักงานอัยการเพื่อขอตัวพยานไว้ก่อน จะได้ไม่ต้องเดินทางกลับไปที่ศาลเดิมอีก

2. การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนในการใช้หลักประกันในชั้นสอบสวน โดยกำหนดให้พนักงานสอบสวน หรือผู้เกี่ยวข้องดำเนินการดังนี้

2.1 ในรับหลักทรัพย์ที่พนักงานสอบสวนออกให้แก่ผู้ขอประกันให้ ผู้ขอประกันแสดงความจำนงค์ไว้ให้ชัดเจนว่า จะใช้หลักประกันชั้นสอบสวนเป็นหลักประกันในชั้นศาลด้วยหรือไม่ หากมีความประสงค์เช่นนั้น การจะขอคืนหลักประกันหลังจากผู้ต้องหาหนีไปแล้ว จะต้องแสดงหลักฐานว่าคดีมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ผู้ต้องหาหนีหรือสั่งให้คืนหลักประกันแก่ผู้ขอประกันได้ ให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้ท้ายใบรับหลักทรัพย์

"ข้าพเจ้า.....ผู้ขอประกันมีความประสงค์จะใช้หลักประกันตามใบรับนี้ เป็นหลักประกันในการขอปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา หรือจำเลยรายนี้ในชั้นพนักงานอัยการ ชั้นศาล และยินยอมให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเก็บรักษาหลักประกัน รวมทั้งหนังสือสำคัญแสดงสิทธิฯ ไว้จนกว่าจะได้ส่งมอบตัวผู้ต้องหาต่อพนักงานอัยการ หรือต่อศาล หรือพนักงานอัยการหรือศาลไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว หรือสั่งให้คืนหลักประกันดังกล่าว"

2.2 การส่งจำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน ต้องระบุรายละเอียดของหลักประกันให้พนักงานอัยการทราบ

2.3 เมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว โดยใช้หลักประกันเดิม พนักงานสอบสวนจะต้องส่งหลักประกันต่อศาลภายใน 3 วันทำการ ตามที่ศาลมีคำสั่งให้ พนักงานสอบสวนส่งหลักประกันต่อศาล เว้นแต่มีเหตุขัดข้องให้แจ้งเหตุขัดข้องนั้นต่อศาลเพื่อขอยายระยะเวลาดังกล่าว

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนและผู้ที่เกี่ยวข้องในสังกัดทราบ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.

(สมศักดิ์ สุรสุวานนท์)

ค.บ.ศ.ร.

ส่วนที่ ๓ บันทึกข้อความ

627

ส่วนราชการ

คร. (คค.)

โทร. ๐-2205 3466

ที่ ๐๐๐4.๘/

5619

วันที่ ๑๒

กรกฎาคม 2547

เรื่อง การจัดตั้งงานส่งหมายและติดตามพยานในคดีอาญา

ผบช.ภ., ผบช.น., ผบช.ภ.1 9, ผบช.ป.ส. และ ผบช.สตม.

ด้านการดำเนินคดีอาญาจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากพยาน ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความสำคัญและติดตาม รวมทั้งปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด จากการที่ศาลยุติธรรมมีระบบการพิจารณาตัดสินคดีมาโดยตลอด ซึ่งการนำคดีมาพิจารณาคดีจะนำไปสู่การตัดสินคดีจนเสร็จ คู่ความจะต้องนำพยานมาเบิกความในศาลด้วยคดีที่เกี่ยวข้องไป ซึ่งจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการแสวงหาข้อเท็จจริง แต่ปรากฏว่ายังมีการเลื่อนคดีพยานในคดีอาญาไม่มาศาลอยู่เป็นจำนวนมาก กระทรวงยุติธรรมของผู้ต้องหาและจำเลย ขอบประมาณ และผู้เกี่ยวข้อง ประกอบกับการมีกรมกึ่งปกครองตนเองกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่ผ่านการพิจารณาของรัฐสภา ซึ่งกำหนดให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนแห่งหนึ่งคือเป็นผู้จัดส่งหมายเรียกให้พยานและติดตามพยาน ให้มาศาลตามกำหนด ทาง คร. และศาลยุติธรรม จึงได้ตั้งคณะทำงานร่วมหารือในการประสานความร่วมมือ เพื่อติดตามพยานในคดีอาญาขึ้น

จากผลการหารือได้ดำเนินการตั้งคณะทำงานไปดำเนินการปฏิบัติ เพื่อให้การติดตามพยานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ได้ทำโดย โดยในส่วนหน่วยงานใน คร. ให้ดำเนินการ ดังนี้

1. ให้ ผบช.น. และ ภ.๑-9 ส่งการให้สถานีตำรวจภูธรแห่งกำหนดให้มี "งานส่งหมายและติดตามพยาน" ขึ้น (จากเดิมซึ่งมีงานส่งหมายอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่คดีอยู่แล้ว) โดยสถานีที่มี รอง ผบช.น.(สช.) ให้ รอง ผบช.น.(สช.) นั้นทำหน้าที่หัวหน้างาน ส่วนสถานีที่ไม่มี รอง ผบช.น.(สช.) ให้พิจารณาจากบุคคลที่มีอาวุโสรองจากหัวหน้าสถานีในด้านงานสอบสวน เช่น พงส. ผู้ชำนาญการพิเศษ (สช 3) หรือ พงส. ผู้ชำนาญการ (สช 2) และให้มีผู้รับผิดชอบระดับรองลงมา โดยพิจารณาความเหมาะสมในการพิจารณาบุคคลและจำนวนผู้รับผิดชอบจากปัจจัยทางภูมิภาควะ ปริมาณงาน และสถานะกำลังพล

2. ให้ ผบช.ภ., ผบช.ป.ส. และ สตม. จัดตั้ง "งานส่งหมายและติดตามพยาน" โดยพิจารณาขอบเขตบุคคลผู้รับผิดชอบ จำนวนผู้รับผิดชอบ และสถานที่ตั้ง ตามความเหมาะสม เนื่องจากงานที่ทำหน้าที่สถานีส่วนของแต่ละ บช. มีชื่อแตกต่างกัน

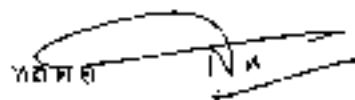
13. หากหน่วยงาน ...

3. หากหน่วยใดมีความประสงค์จัดตั้ง "งานส่งหมายและติดตามพยาน" ในหน่วย
 นั้น นอกเหนือไปจากข้อ 1 และ 2. เช่น ระดับ บช. หรือ บก. หรือหากมีความพร้อมสามารถ
 จัดตั้งเป็น "ศูนย์ส่งหมายและติดตามพยาน" ได้ ก็ให้สามารถดำเนินการได้ โดยแจ้งไปยังศาล
 ที่มีอำนาจเหนือการสอบสวนของตน และแจ้ง ดร. ทราบ ทั้งนี้ หากหน่วยระดับ บช. หรือ บก.
 มีความพร้อมสามารถดำเนินการได้ จะทำให้การดำเนินงานระงับคดีกระบวนการสอบสวนมีความชัดเจน
 และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. ตามข้อ 2. และ 3. เมื่อดำเนินการแล้ว ให้แจ้งชื่อผู้รับผิดชอบ หมายเลข
 โทรศัพท์ และการติดต่อสื่อสารทางอื่น (ถ้ามี) รวมถึงที่ตั้ง ไปยังศาลที่มีเขตอำนาจเหนือการ
 สอบสวนของตน โดยให้ดำเนินการจัดตั้งงานส่งหมายและติดตามพยาน และกำหนดตัว
 ผู้รับผิดชอบ รวมถึงการแจ้งรายชื่อไปยังศาล ให้เสร็จสิ้น พร้อมเริ่มปฏิบัติงานได้ตั้งแต่ 1 ต.ค. 2547
 พร้อมรายงานผลการจัดตั้งให้ ดร. ทราบด้วย

5. ให้ผู้รับผิดชอบงานส่งหมายและติดตามพยานมีหน้าที่กำกับดูแล ควบคุมชี้แนะ
 ดำเนินการส่งหมายเรียกและติดตามพยาน และประสานการปฏิบัติ โดยเฉพาะปัญหาอุปสรรค
 ต่าง ๆ กับศาล เพื่อให้การส่งหมายเรียกและติดตามพยานมาศาลทันตามกำหนด เป็นไปอย่างมี
 ประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

เพื่อทราบและถือปฏิบัติ

(จันทนา จันทนา)

รอง ผอ.ตร. รรท.ผอ.ตร.

ถ้อยแถลง บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ตร.

โทร. ๐ 2205 3466

ที่ ๐๐31.212/๐๘ ฝ.ฝ.

วันที่ ๒/ สิงหาคม 255๐

เรื่อง กำกับการจัดตั้งงานส่งหมายและติดตามพยานในคดีอาญา การเป็นพยานศาล

การส่งหมายเรียกพยาน การควบคุมพยาน การติดตามพยาน และการรายงานผลการ

ดำเนินการตามหมายศาล

ผบช.ด., น., ภ.1-9, ปล. สดม., จต., สนว., ศยส., ส., และ ศ.

ผบก. ในสังกัดสำนักงาน ผ.บ.ตร.

ตามหนังสือ ตร. ส่วนที่๒๒ ที่ ๐๐๐4.6/55๙9 ลงวันที่ 1๘ กรกฎาคม 25๔7 กำหนดให้สถานีตำรวจทุกแห่ง, บช.ด., บช.ปส. และ สดม. จัดตั้งงานส่งหมายและติดตามพยาน พร้อมแจ้งชื่อผู้รับผิดชอบ หมายเลขโทรศัพท์ และการติดต่อสื่อสารทางอื่น (ถ้ามี) รวมทั้งที่ตั้งไปยังศาลที่มีบทบาทงานเหนือการสอบสวนของตน และให้ผู้รับผิดชอบงานส่งหมายและติดตามพยาน มีหน้าที่กำกับดูแล ควบคุม ควบคุมดำเนินการส่งหมายเรียกและติดตามพยานและประสานการปฏิบัติ โดยเฉพาะปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ที่ศาล เพื่อให้การส่งหมายเรียกและติดตามพยานมาศาลทันตามกำหนด ประกอบกับหนังสือ ตร. ส่วนที่๒๒ ที่ ๐๐๐4.6/45๑2 ลงวันที่ 17 มิถุนายน 25๔7 ได้กำชับการปฏิบัติการเป็นพยานศาล การส่งหมายเรียกพยาน การควบคุมพยาน การติดตามพยาน และการรายงานผลการดำเนินการตามหมายศาล ให้เป็นแนวทางปฏิบัติแล้ว นั้น

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รับการประสานจากศาลอาญาว่าในการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนและเจ้าพนักงานตำรวจ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่ได้วางไว้ เป็นเหตุให้เกิดความสับสนในการพิจารณาพยานขึ้นศาล ส่งผลให้เกิดความต้องเลื่อนการพิจารณาออกไปเป็นเวลานาน ซึ่งไม่เป็นผลดีแก่ผู้ความเนื่องจากความล่าช้าในการพิจารณา ทำให้พยานอาจหลงลืมข้อเท็จจริงได้ ซึ่งเหตุที่เกิดความล่าช้าสืบเนื่องมาจากพนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานตำรวจผู้เกี่ยวข้องไม่ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวข้างต้น อีกทั้งการพิจารณาคดีครบองค์คณะและต่อเนื่อง ศาลจะนัดสืบพยานวันละ 1 เรื่อง และสืบให้เสร็จเป็นเรื่องๆ ไป เพื่อไม่ให้ปัญหาค้างกล่าวติดขั้วอีก จึงกำชับให้พนักงานสอบสวนและเจ้าพนักงานตำรวจต้องปฏิบัติตามระเบียบ

1. ให้พนักงานสอบสวนเจ้าของสำนวน ติดตามพยานที่สอบสวนและนำมาสืบจนเสร็จ โดยให้ปฏิบัติตาม ประมวลระเบียบการกรมตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 8 บทที่ 6 การคุมพยานและการขึ้นทูลถามพยานสำคัญในคดีอาญาและให้ดำเนินการ

1.1 ในการสอบสวน ควรบันทึกชื่อผู้ร้องพยาน ที่ทำงาน และสถานที่ติดต่อแห่งอื่น กรณีไปทำงานที่จังหวัดหนึ่งหรือนอกพื้นที่ หากมีหมายเลขโทรศัพท์ที่บ้าน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่ทำงาน ให้บันทึกไว้ในบันทึกคำให้การพยาน หรือสำนวนสอบสวนด้วย หรือหมายเลขโทรศัพท์ของญาติ ผู้ใกล้ชิดที่สามารถติดต่อพยานได้

1.2 ก่อนสืบพยาน ให้ระสานงานพยานที่เป็นราษฎร และนำมาเบิกความที่ศาล หากมีเหตุรัฐต้องให้แจ้งศูนย์ประสานงานก่อนสืบพยานของศาล

2. ให้จัดเจ้าพนักงานตำรวจผู้ส่งหมาย ที่มีคุณภาพและรับผิดชอบในการปฏิบัติงานส่งหมาย โดยต้องส่งหมายด้วยตนเอง ห้ามมิให้ใช้บุคคลอื่นไปส่งแทนและต้องรายงานผลส่งศาล และชี้แจงการทั้งสองทาง เพื่อประสานในการติดตามพยาน

3. เนื่องจากระบบการพิจารณาคดีแบบต่อเนื่องจะไม่มีการส่งประเด็นให้สืบพยาน พนักงานสอบสวนและผู้จำคุก จึงต้องเดินทางไปเบิกความต่อศาลอย่างเคร่งครัด และถือว่าควรเปิดความตทศาลเป็นวาทกรรมสำคัญ หากโยกย้ายตำแหน่ง สถานที่ทำงานให้ประสานงานอัยการขอสืบพยานล่วงหน้า โดยเฉพาะคดีที่จำเลยต้องแจ้งถือเป็นคดีเร่งรัด หากเลื่อนคดีออกไปอาจใช้เวลานานซึ่งกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของจำเลย

4. หากพยานที่เป็นราษฎรต้องย้ายถิ่นฐาน เช่น ย้ายจากก่อสร้าง ไปรับจ้าง หรือขายต่างหาก ให้ประสานงานอัยการขอสืบพยานล่วงหน้า

5. พนักงานสอบสวนไม่จำเป็นต้องสืบพยานเป็นปากสุดท้าย จึงสืบไว้ทันทีโดยผู้พิพากษาจะบันทึกในรายงานว่า "หากพยานกลับคำให้การหรือเบิกความเป็นผลเสียต่อรัฐคดีศาลจะอนุญาตให้โจทก์นำพยานปากหน้างานสอบสวนกลับมาสืบใหม่ได้" ก่อนสืบพยานจำเลย

6. กรณีเจ้าพนักงานตำรวจไปราชการหรือไปอบรม ตันมนก ให้ผู้บังคับบัญชาสอบถามว่าจะต้องไปเบิกความเป็นพยานศาลหรือไม่ เพราะการไม่ไปศาลอาจไม่มีวันนัดให้สืบได้อีก จะทำให้เสียความยุติธรรมโดยเฉพาะในคดีที่จำเลยต้องรับ

7. ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งเตือนพนักงานสอบสวนและเจ้าพนักงานตำรวจปฏิบัติโดยเคร่งครัดในการไปเป็นพยานศาลและนำพยานอื่นที่เป็นราษฎรมาศาลด้วย

8. ให้หัวหน้าสถานีตำรวจทุกแห่ง หัวหน้า บช.ภ., บช.ปส. และ สดม. ตั้งนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร 7 เป็นผู้รับผิดชอบการส่งหมายเรียกพยาน และให้แจ้งหมายเลขโทรศัพท์สายตรง โทรศัพท์เคลื่อนที่ เพื่อสะดวกในการติดต่อ ติดตามหาผู้รับผิดชอบไม่อยู่ ให้มีผู้รับผิดชอบแทน โดยปฏิบัติตามหนังสือ ตร. ส่วนที่ ๑๐๐4 ๐/๕๐19 ลง 16 กรกฎาคม 2547 โดยเคร่งครัด

-3-

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้ผู้บังคับบัญชาภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้มีระดับปฏิบัติงาน
อย่างเคร่งครัด หากเกิดความบกพร่องให้พิจารณาโทษตามความเหมาะสมทั้งผู้บกพร่องและผู้บังคับ
บัญชาด้วย.

พ.ร.บ.

(ศิริสุทนต์ เตมียาเวส)

ร.ร.บ.บ.บ.

ด่วนที่สุด บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โทร 0-2205-3463

ที่ 0004.5 / 1934

วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ให้กำกับการปฏิบัติกรณีพยานศาลของพนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด

นาย. พล.ต. ทน่วยขึ้นตรงต่อ ตร. และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ถึงขอคำแนะนำศาลยุติธรรม ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คย 016/31453 ลง 30 ค.ค. 44 ขอความร่วมมือและแจ้งผลการประชุมร่วมกับระหว่างสำนักงานศาลยุติธรรมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อหารือถึงแนวทางสนับสนุนการพิจารณาการยุติธรรมในการนั่งพิจารณาคดี ต่อเนื่องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ผลการประชุมได้ข้อสรุปว่า การนั่งพิจารณาคดีต่อเนื่องจะเป็นผลสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับความเคร่งครัดในการกำหนดวันนัดพิจารณา และการนัดพิจารณาคดีแบบต่อเนื่องจะเป็นการนัดคดีเรื่องเดียวกันในที่สุดจนเสร็จ คู่ความจะต้องนำพยานทุกปากมาเบิกความในคราวเดียวต่อเนื่องกันไป โดยเมื่อถึงวันที่ศาลนัดสืบพยานวันนั้นจะต้องไม่มีการเลื่อนคดีโดยไม่จำเป็น เพราะหากมีการเลื่อนคดีใดจะทำให้คดีนั้นต้องไปเสียลำดับ การนัดพิจารณาคดีใหม่ต่อจากคดีขึ้นที่ได้นัดพิจารณาเรียงลำดับไว้ก่อนแล้ว ทำให้คดีต้องล่าช้าไปอย่างมาก ในส่วนของคดีอาญานั้น สาเหตุสำคัญของการเลื่อนคดีของฝ่ายโจทก์เกิดจากพยานไม่มาศาล หากสามารถให้พยานมาศาลตามกำหนดนัดได้ก็จะทำให้การพิจารณาคดีต่อเนื่องประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญ

โดยที่พยานโจทก์ส่วนใหญ่เป็นเจ้าพนักงานตำรวจ ส่วนพยานอื่นที่มีให้เจ้าพนักงานตำรวจนั้น ก็อยู่ในตำแหน่งหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะติดตามพยานมาเบิกความต่อศาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงเป็นหน่วยงานสำคัญที่จะช่วยในการนำพยานมาศาลตามกำหนดนัด หากสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ความร่วมมือในการประสานงานกับสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อติดตามพยานอย่างเป็นระบบก็จะช่วยให้การนั่งพิจารณาคดีต่อเนื่องมีผลในทางปฏิบัติได้จริง ที่ประชุมจึงได้เห็นชอบแนวทางในการดำเนินงานดังนี้

1. ขอให้เจ้าพนักงานตำรวจที่เป็นพยาน ไปเบิกความความที่ศาลนัดโดยเคร่งครัด ไม่ขอลือเป็นงานราชการสำคัญ

2. ในกรณีที่เจ้าพนักงานตำรวจที่เป็นพยานถูกโยกย้ายไปดำรงตำแหน่งในที่อื่น นอกเขตอำนาจศาล ขอให้เจ้าพนักงานตำรวจเดินทางไปเบิกความที่ศาลเดิม โดยต้องเป็นภาคินทาง

ไปปฏิบัติราชการ...

ไปปฏิบัติราชการเพราะในการพิจารณาคดีต่อเนื่องศาลจะไม่ส่งประเด็นไปสืบพยานที่อื่น

3. ในส่วนของพยานที่ไม่ใช่เจ้าพนักงานตำรวจ ควรชี้แนวทางในการควบคุม และติดตามพยานอย่างใกล้ชิดเป็นรายคดี เพราะในการพิจารณาคดีต่อเนื่องนั้นเมื่อถึงกำหนดวันนัดสืบพยานในคดีใดแล้วจะต้องนำพยานทุกปากในคดีนั้นมาเบิกความต่อเนื่องกันไปในวันเดียวกันในคราวเดียวมิใช่ นำพยานบางปากมาเบิกความทีละนัดดังเช่นในระบอบเดิม

4. ขอให้เจ้าพนักงานตำรวจรายงานผลการส่งหมายเรียกพยานคดีมาอย่างศาลผู้ออกหมายเรียก เพื่อประโยชน์ในการประสานงานกับศาลผู้ออกหมายเรียก ในกรณีนี้ในคดีนี้ขอในการส่งหมาย

5. หากมีพยานสำคัญที่จำเป็นต้องนำมาเบิกความก่อนถึงวันนัดสืบพยานหรือมีเหตุจำเป็นเกี่ยวกับความปลอดภัยของพยาน ขอให้เจ้าพนักงานตำรวจประสานงานกับพนักงานอัยการเพื่อขอให้ศาลนัดสืบพยานดังกล่าวเป็นกรณีพิเศษ

6. ขอให้สถานีตำรวจแต่ละแห่ง กำหนดบุคคลใดบุคคลหนึ่งในหน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบในการติดตามพยานและประสานงานกับศาลชั้นต้นแต่ละศาลโดยตรง ซึ่งศาลชั้นต้นแต่ละศาลจะได้จัดบุคคลหรือหน่วยงานภายในเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องดังกล่าวในลักษณะเดียวกัน

ฉะนั้น จึงขอกำชับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่ไปเป็นพยานตลอดจนผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบ ให้ความร่วมมือกับศาล ตามที่สำนักงานศาลยุติธรรมขอความร่วมมือดังกล่าวข้างต้นเพิ่มเติมจากหนังสือ ตร. ที่ 0503(ด) / 15585 ลง 8 ก.ค. 2524 ข้อ 2 และ 4 โดยให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบพยานของแต่ละสำนวนเป็นผู้รับผิดชอบในการติดตามพยานและประสานงานกับศาลชั้นต้นแต่ละศาลโดยตรง ทั้งนี้ให้ปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีลักษณะที่ 8 บทที่ 6 และประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ 57 บทที่ 13 ข้อ 3 บรรดาสองและบรรดาท้าย โดยเคร่งครัด

พล.ต.จ.

(ทนายชัย ทวีทนายชัย)

รอง ผบ.ตร. (ม.ร.ท.) ประทุม.ตร.

๗ มิ.ย. ๒๕๔๕

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

คร.

โทร. ๐-๒๒๐๕-๓๔๖๖

ที่ ๐๐๓๔.๒๑๒/ ๐๐๑๖

วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๒

เรื่อง กำหนดแนวทางการปฏิบัติในการคุ้มครองพยานในคดีอาญา

รอง ผบ.ตร. และผู้ช่วย ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบช. และ ผบก.หน่วยโมบิลิตี สภ.ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามระเบียบ ก.ร. ว่าด้วยการกำหนดแนวปฏิบัติในการคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๕ ได้กำหนดให้ ผบ.ตร. มีอำนาจออกคำสั่งหรือแนวทางการปฏิบัติเพื่อการดำเนินการตามระเบียบ ก.ร. ประกอบระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยคำขอและคำให้การแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๕ ข้อ ๒๑ และ ข้อ ๒๔ ได้ให้อำนาจหัวหน้าส่วนราชการในการมอบหมายอำนาจในการใช้ดุลพินิจสั่งจ่ายเอกสารขอพยานและคำให้การในการคุ้มครองพยาน นั้น

เนื่องจากได้มีการดำเนินการตามหนังสือ ค.ร. ที่ ๐๐๐๔.๒๑/ ๒๕๕๒ ลง ๑๕ พ.ค. ๒๕๔๘ เรื่อง กำหนดแนวทางการปฏิบัติในการคุ้มครองพยานในคดีอาญาระยะเวลาหนึ่งแล้ว เกิดปัญหาข้อขัดข้องในทางปฏิบัติหลายประการ ดังนั้น เพื่อให้การคุ้มครองพยานของ ตร. มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับระเบียบ ก.ร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงให้ยกเลิกหนังสือ ค.ร. ที่ ๐๐๐๔.๒๑/ ๒๕๕๒ ลง ๑๕ พ.ค. ๒๕๔๘ เรื่อง กำหนดแนวทางการปฏิบัติในการคุ้มครองพยานในคดีอาญา โดยกำหนดแนวทางการปฏิบัติในการคุ้มครองพยานในคดีอาญาใหม่ ดังต่อไปนี้

๑. คดีอาญาที่พยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัยซึ่งจะให้ความคุ้มครองพยาน ได้แก่
    - ๑.๑ คดีอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างต่ำตั้งแต่ห้าปีขึ้นไป
    - ๑.๒ คดีอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างต่ำตั้งแต่สามปีขึ้นไป และผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดหรือผู้ต้องสงสัยเป็นผู้มีอิทธิพลเกี่ยวข้องกับคดีอาญาสืบหาประเภทที่กำหนดไว้ท้ายหนังสือนี้ หรือ
    - ๑.๓ คดีอาญาที่พยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัย แต่ไม่เข้าลักษณะตาม ๑.๑ และ ๑.๒
- ให้รับรายงานต่อ ผบช.หรือผู้รักษาราชการแทน เพื่อพิจารณาสั่งการ โดยด่วน หากเห็นสมควรให้คุ้มครองพยานก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๒ ต่อไป

๒. ผู้มีอำนาจอนุมัติการคุ้มครองพยาน

- ๒.๑ พยานในคดีอาญาตามข้อ ๑.๑ และ ข้อ ๑.๒ ให้พนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนหรือสอบสวนคดีอาญา ร่วมหาหรือกับ ผกก. หรือหัวหน้าสถานีตำรวจหรือผู้รักษาราชการแทน โดยให้ ผกก. หรือหัวหน้าสถานีตำรวจ หรือผู้รักษาราชการแทน สั่งคำสั่งให้การคุ้มครองพยานเป็นระยะเวลา ไม่เกินหกสิบ วัน

- ๒.๒ หากมีความจำเป็นที่จะคุ้มครองพยานเกินกว่าหกสิบวัน ให้ ผบ.ตร. หรือผู้รักษาร

/ราชการ...

ราชการแทน เป็นข้อบัญญัติต่อไปได้อีกครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน แต่รวมระยะเวลาแล้วต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่
ออก หรือผู้รักษาราชการแทนได้ขออนุมัติการคุ้มครองพยาน

๒.๑ หากมีความจำเป็นต้องให้ความคุ้มครองพยานเกินกว่าหนึ่งปี ให้ขออนุมัติต่อ ผบ.ร.
หรือผู้รักษาราชการแทน

การขออนุมัติตาม ๒.๒ และ ๒.๓ ให้รายงานเหตุผลความจำเป็นพร้อมผลการ
ดำเนินการพิจารณาประกอบขออนุมัติ และเมื่อได้รักษาอนุมัติให้คุ้มครองพยานหรือยกเลิกการคุ้มครองพยาน
รายใด ให้ผู้ขออนุมัติรายงานผลการดำเนินการให้ ตร. ทราบ

๒.๔ สำหรับกรณีที่พยานร้องขอหรือพนักงานสอบสวนเห็นว่าควรให้ความคุ้มครองพยาน
ตามมาตรการพิเศษแก่พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ.๒๕๕๙ ให้ดำเนินการตามข้อ ๑.๑ -
๒.๓ ไปพลางก่อน แล้วให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบรายงานตามลำดับชั้นถึง ผบ.ร. เพื่อก่อนอนุมัติต่อ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และให้รายงานผลการดำเนินการให้ ตร. ทราบ

๒.๕ ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนเพื่อการคุ้มครองพยาน ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการ
ขออนุมัติให้ความคุ้มครองพยานทางโทรศัพท์ โทรสาร หรือเครื่องมือสื่อสารทันทีที่ได้ แล้วรายงานเป็นหนังสือ
ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้มีอำนาจอนุมัติ

๓. เมื่อผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๒. ได้ขออนุมัติการคุ้มครองพยาน ให้รีบดำเนินการคุ้มครองพยาน
ทันที และให้ผู้คุ้มครองพยานแจ้งผู้รักษาการคุ้มครองพยานทราบโดยเร็ว

๔. ผู้มีหน้าที่ให้ความคุ้มครองพยาน

๔.๑ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจที่รับผิดชอบคดีอาญาที่มีการร้องขอให้ความคุ้มครองพยาน
จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปให้ความคุ้มครอง ณ สถานที่ที่พยานอยู่หรือสถานที่อื่นใดที่เห็นสมควร

กรณีพยานมีที่อยู่หรือพักอาศัยอยู่นอกเขตพื้นที่รับผิดชอบ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจ
ที่รับผิดชอบพื้นที่ที่พยานอยู่หรือพักอาศัยจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปให้ความคุ้มครองแก่พยาน เมื่อมีการร้องขอ
จากหัวหน้าสถานีตำรวจที่รับผิดชอบในคดีอาญาที่ต้องให้ความคุ้มครองพยาน

หากกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอในการคุ้มครองพยานให้รายงานเหตุผลและความ
จำเป็นให้ผู้บังคับการทราบ และให้ผู้บังคับการใช้ดุลยพินิจในการจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มคุ้มครองพยาน
ดังกล่าว หรืออาจร้องขอต่อ ตร. ซึ่งให้หน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดเป็นหน่วยงานกลางเจ้าพนักงาน
คุ้มครองพยานก็ได้

ในกรณีจำเป็นหรือพิจารณาเห็นว่า หากพยานพักอาศัยอยู่ที่ที่พักอาศัยของคนกลาง
อาจไม่ได้รับความปลอดภัย ให้จัดสถานที่ที่ปลอดภัยให้พยานอยู่ก็ได้

๔.๒ กรณีหน่วยงานดังกล่าวให้ความคุ้มครองพยานไม่ได้เป็นสถานีตำรวจหรือ
สถานีตำรวจนครบาลให้หัวหน้าหน่วยงานพิจารณาจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ตั้งอยู่ในหน่วยงานนั้น ไปคุ้มครองพยาน
หรืออาจดำเนินการตามข้อ ๔.๑ บรรทัดสอง ก็ได้ โดยให้คำนึงถึงพฤติการณ์ทางคดีและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องเป็น
สำคัญ

๔.๓ ในกรณีที่หน่วยงานอื่นนอกสังกัด ตร. ร้องขอให้คุ้มครองพยานให้ส่งเรื่องให้ผู้มี
อำนาจหน้าที่ตาม ๒ ดำเนินการต่อไป

สำหรับ...

สำหรับกรณีที่หน่วยงานอื่นนอกสังกัด ศร. หรือพนักงาน ร้องขอให้คุ้มครองพยาน ใดกรณี
หน่วยงานในสังกัด ศร. ที่อยู่นอกเขตอำนาจการของ ศบช. ในพื้นที่รับผิดชอบ เช่น นช.ก. บร.ป.ศ. ให้ ศร.
เป็นผู้พิจารณาตามหมาย โดยให้คำนึงถึงหลักฐานทางคดีและความผิดที่เกี่ยวข้องเป็นสำคัญ

๔. จำต้องขอรับการคุ้มครองพยานให้ทำเป็นหนังสือตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายหนังสือนี้

๕. ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่พยานได้มา ให้ชื่อเท็จจริงและพิกัดของพยาน
ระบุไว้ในสำนวนการสอบสวน เป็นผู้สั่งจ่ายคำขอขมแทนแก่พยาน ตามระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วย
คำขอขมแทน และค่าใช้จ่ายแก่พยาน ตาม ฎีกา ฎีกา ฎีกา ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์
ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๗

๖. ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่พยานได้มา ให้ชื่อเท็จจริงเป็นผู้สั่งจ่าย
ค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองพยานตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยคำขอขมแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน ตาม
ฎีกา ฎีกา ฎีกา ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา พ.ศ.
๒๕๔๗

๗. ก่อนดำเนินการให้ความคุ้มครองพยานให้พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ผู้ให้ความ
คุ้มครองแจ้งแก่พยานหรือบุคคลที่ตามมาตรา ๘ ว่าในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ
ชื่อเสียง หรือทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของพยาน ตาม ฎีกา ฎีกา ฎีกา ผู้สืบสันดานของพยาน หรือ
บุคคลอื่น ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานเพราะมีการกระทำผิดอาญาใดก็ตาม เนื่องจากการทำงานตาม
หรือได้มาเป็นพยานบุคคลนั้นมิใช่ได้ทำคำขอขมแทนที่จำเป็นและสมควรตามระเบียบกระทรวงยุติธรรม
ว่าด้วยคำขอขมแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน ตาม ฎีกา ฎีกา หรือผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มี
ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๗

๘. การควบคุมและกำกับดูแลการคุ้มครองพยาน

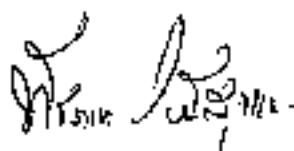
๘.๑ ให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองพยานจัดทำระเบียบการคุ้มครองพยาน
และเก็บรักษาไว้ที่หน่วยงานระดับกองบังคับการและรายงานตามลำดับชั้นจนถึงกองบัญชาการ

๘.๒ ให้ แต่ละ บช. ทำการตรวจสอบและประเมินผลการคุ้มครองพยานของหน่วยงาน
ในสังกัดและรายงานผลให้ ศร. ทราบ ทุกวันที่ ๓๑ มีนาคม และ ๓๐ กันยายน ของทุกปี ตามแบบที่กำหนด
ท้ายหนังสือนี้

๑๑. การดำเนินการตามหนังสือสั่งการนี้ให้ถือเป็นความลับ

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

พล.ต.อ.

(พิชิต รุ่งนรินทร์)

ผบ.ศร.

มร.12169 พช.๑๒๖๖.๗๖๖

ระหว่งเดือน (ตุลาคม - มีนาคม) (เมษายน - กันยายน)

ของ ปี, พ.ศ. ....

คดีอาญาที่	พยาน ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ค่าตอบแทน	จำนวนครั้ง ที่มาให้การ	หมายเหตุ
1/2550	1	นาย.....	200	1	ภายในจังหวัด
	2	นาย.....	400	2	ภายในจังหวัด
	3	นาย.....	1,000	2	ต่างจังหวัด
	รวมเป็นเงิน		1,600		
	รวมเดือน พ.ค., พ.ย., ธ.ค., ม.ค., ก.พ., มี.ค.,		(แยกตามคดีอื่น)		
	รวมทั้งสิ้น พ.ศ. 2549 - มี.ค. 2550				

จึงขอ ..... หัวหน้าหน่วยงาน พช./ผู้รายงาน

(.....)

ฝ่ายหนึ่ง .....

หมายเหตุ ให้หัวหน้าหน่วยงาน บช. ส่วน บก. และ ให้ บช. รวบรวมรายงาน ๑๖, ๔ ณ ก.ล. ทุก 6 เดือน

โดยมอบให้ บช. สรุปยอดจำนวนพยานและค่าตอบแทนแยกแต่ละ ก.ล.

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

คุณสมบัติที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการนำผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษา คือ การที่ผู้ปกครองสามารถช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ของบุตรหลานของตนได้เป็นอย่างดี (กรมส่งเสริมการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๕๒)

संविधान-सूचिका

1. 100%

பிள்ளைகள் 25-

760114 2019 7124

ស្តីបន្តការងារប្រចាំថ្ងៃ

— ११५ —

1101

ผลการดำเนินงานกิจกรรมของหน่วยงาน						
ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงาน	จำนวนหน่วยงานที่รับผิดชอบ	รายละเอียดการดำเนินงาน		งบประมาณ	ผลการดำเนินงาน	สรุปผลการดำเนินงาน
		กิจกรรม	ผลสัมฤทธิ์			
ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงาน	จำนวนหน่วยงานที่รับผิดชอบ	รายละเอียดการดำเนินงาน	ผลสัมฤทธิ์	งบประมาณ	ผลการดำเนินงาน	สรุปผลการดำเนินงาน
ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงาน	จำนวนหน่วยงานที่รับผิดชอบ	รายละเอียดการดำเนินงาน	ผลสัมฤทธิ์	งบประมาณ	ผลการดำเนินงาน	สรุปผลการดำเนินงาน

(ตัวอย่าง) คำสั่งของอธิบดีกรมการขนส่งทางบก และให้กรมการขนส่งทางบก

វិស័យសេវាសង្គមស្របចិត្តអាចរៀនសូត្របាន

640

မ.အိ။ ..... အိပ်ရာရံ.....

15. דאָס..... 17[illegible]

..... **ใบมีดพก** .....

๔. บุคลากรใกล้ชิดที่สามเอดส์อย่างใกล้ชิด

အိမ်အမှတ်.....မြို့နယ်.....

find ..... , ...

..... ใบงาช้าง .....

៥. វិធីសាស្ត្រស៊ីវិល ២៧៧២០១

๖. จิตเจ้าหับสี่ไปให้กรรมน้อยอดก็ต่อแล้วพยาน

☐ ให้ผู้พิชิตของโมร็อกโกที่เพิ่งปลดปล่อย

☐ ទំព័រ (7៥) ៤.....

ผลจากการดำเนินงาน ไม่ได้บรรลุตามเป้าหมาย โดยสรุป . . .

ความถี่ในการพบนักธุรกิจชาว... / จำนวนวันที่...

[illegible]

สงขลา.....สำนักงานการปฏิรูปการเปลี่ยนแปลงการปกครอง

_____

การจ้าง.....สำนักงาน

6. ....

အိမ်ထောင်ရေး .. .. .

តំបន់ ១០៧

Continuum Mechanics

အမှတ်.....

F ..... **I**

អង្គការប្រឹក្សាស្ថាប័នស្រុក

ลงชื่อ.....ผู้ควบคุม

តំកល់ទឹក.....

1. กลุ่มผู้มีอิทธิพลเรียกรับผลประโยชน์จากโรงงานร้านค้า สถานประกอบการและหน่วยงานราชการต่าง ๆ
2. กลุ่มผู้มีอิทธิพลลักลอบจัดให้รับอบการพนัน จัดให้มีการพนันหลายรูปแบบ เช่น หวยใต้ดิน หวยหุ้น เงินยี่สิบ ตู้เกมสโไฟฟ้า
3. กลุ่มผู้มีอิทธิพลในการซื้อ-ระดม และจัดวางการเสนอ / แบ่งจับราคาในการประมูลงานของทางราชการ
4. กลุ่มผู้มีอิทธิพลลักลอบนำคนเข้า - ออกจากและอยู่ในราชอาณาจักรโดยผิดกฎหมาย
5. กลุ่มผู้มีอิทธิพลหลอกลวงประชาชนไปทำงานต่างประเทศ
6. กลุ่มผู้มีอิทธิพลรับจ้างทวงหนี้ด้วยการข่มขู่หรือใช้กำลัง
7. กลุ่มผู้มีอิทธิพลลักลอบค้าอาวุธ
8. กลุ่มผู้มีอิทธิพลบุกรุกที่ดินสาธารณะหรือทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
9. กลุ่มผู้มีอิทธิพลลักลอบขนสินค้าหนีภาษี น้ำมันเถื่อน น้ำมันปาล์มเถื่อน บุหรี่ สุราเถื่อน และรับเคลียร์การนำเข้าสินค้าผิดกฎหมาย
10. กลุ่มผู้มีอิทธิพลมือปืนรับจ้าง
11. กลุ่มผู้มีอิทธิพลเกี่ยวข้องกับแก๊งค์
12. กลุ่มผู้มีอิทธิพลหลอกลวงจัดตั้งศูนย์มักท่องเที่ยว
13. กลุ่มผู้มีอิทธิพลลักลอบค้ายาเสพติดและเก็บค่าคุ้มครองประเวณี โสเภณีเล็ก
14. กลุ่มผู้มีอิทธิพลเรียกรับผลประโยชน์จากตำรวจจราจรบนถนน และรถยนต์รับจ้างผิดกฎหมาย
15. กลุ่มผู้มีอิทธิพลเรียกรับผลประโยชน์จากกรรับเคลียร์หรือคุ้มครองการกระทำผิดบนถนนทางหลวงหรือทางสาธารณะ

ด่วนที่สุด

ที่ กฐ(สผบม)0018/1459

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนพหลโยธิน แขวงสามยุค กรุงเทพมหานคร 10200

8 สิงหาคม 2543

เรื่อง ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา พ.ศ. 2543

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา พ.ศ. 2543

ด้วยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542 ได้มีบทบัญญัติในการคุ้มครองเด็กในคดีอาญาเพิ่มขึ้น และได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการในการคุ้มครองเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ทั้งในส่วนสอบสวนและขึ้นศาลหลายประการ สำนักงานอัยการสูงสุดจึงได้กำหนดระเบียบ ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา พ.ศ. 2543 ขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อให้การคุ้มครองเด็กในคดีอาญาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว สอดคล้องกับมาตรฐาน ข้อ 12 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก พ.ศ. 2532 (ค.ศ. 1989) และบทบัญญัติในมาตรา 4 และมาตรา 53 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

เนื่องจากการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา จะต้องมีการประสานงานกับหลายหน่วยงาน สำนักงานอัยการสูงสุดจึงได้ส่งสำเนาระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา พ.ศ. 2543 ให้ผู้บังคับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นายพันต์ สุริยพร

(นายพันต์ สุริยพร)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
รับงานที่
วันที่ 16 ส.ค. 2543
เวลา 16.20 น.

งานธุรการและคำถึงเจ้า ผอ. จด.
กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
รับเรื่อง 01274
วันที่ 16 ส.ค. 2543
เวลา 15.15 น. ชื่อผู้รับ

สำนักงานอัยการ

โทร. 5492921

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด
ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยเหตุที่ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้มีบทบัญญัติห้ามทนายของพนักงานอัยการ ในการคุ้มครองเด็กอาญาไม่เกินสิบแปดปี ทั้งในชั้นสอบสวนและชั้นศาลหลายประการ กล่าวคือในชั้นสอบสวนได้กำหนดให้พนักงานอัยการเข้าร่วมในการจดบันทึกคำร้องทุกข์ในกรณีที่เป็นผู้เสียหาย การถามทนายจำคุกในฐานะผู้เสียหายหรือพยาน การที่ผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็กหรือผู้ต้องหาและการสอบสวนผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็ก ส่วนในชั้นศาลได้มีการกำหนดกระบวนการถามปากคำและสืบพยานในการไต่สวนการตาย การไต่สวนมูลฟ้องและการพิจารณาคดีสำหรับเด็กเป็นพิเศษ นอกจากนี้ยังได้มีการปรับปรุงขยายเหตุผลและวิธีการเกี่ยวกับการสืบพยานไว้ก่อนการฟ้องคดีต่อศาลอย่างกว้างขวาง รวมทั้งให้นำวิธีสืบพยานสำหรับเด็กในชั้นศาลไปใช้กับการสืบพยานไว้ก่อนการฟ้องคดีต่อศาลอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การคุ้มครองเด็กในคดีอาญามีประสิทธิภาพและรวดเร็วสอดคล้องกับมาตรฐาน ข้อ ๑๒ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก พ.ศ. ๒๕๓๒ (ก.ศ. ๑๕๘๕) และบทบัญญัติในมาตรา ๕ และมาตรา ๕๑ วรชระบึงของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีจึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดองค์การเพื่อรองรับภารกิจและบทบาทดังกล่าวและสมควรกำหนดหลักปฏิบัติราชการในการคุ้มครองคดีอาญาของพนักงานอัยการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๘ อัยการสูงสุด จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ระบียบนี้เรียกว่า "ระบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

การปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คำนึงถึงข้อเท็จจริงและระเบียบของส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อให้การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กในคดีอาญาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีความยุติธรรมตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๕ (ร.ร. ๑๕๖๖) และตามาตราบัญญัติแห่งกฎหมาย

ข้อ ๓ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ศูนย์อำนาจการ" หมายความว่า ศูนย์อำนวยความสะดวกคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

"ผู้อำนวยการศูนย์" หมายความว่า อธิบดีอัยการฝ่ายคดีอาญา หรือ อัยการจังหวัดผู้ปฏิบัติหน้าที่ประจำ ณ สำนักงานอัยการจังหวัดนั้น หรืออัยการจังหวัดประจำศาลจังหวัดแล้วแต่กรณี

"รองผู้อำนวยการศูนย์" หมายความว่า รองอธิบดีอัยการฝ่ายคดีอาญา หรือ พนักงานอัยการที่อัยการจังหวัดมอบหมาย

"เลขานุการศูนย์" หมายความว่า

(๑) ในกรุงเทพมหานคร อัยการพิเศษฝ่ายที่ได้รับมอบหมาย

(๒) ในต่างจังหวัด พนักงานอัยการที่อัยการจังหวัดมอบหมาย

"หัวหน้าพนักงานอัยการ" หมายความว่า อัยการพิเศษฝ่ายหรืออัยการจังหวัดที่ได้รับมอบหมายเป็นกรณี

"พนักงานอัยการ" หมายความว่า

(๑) ในกรุงเทพมหานคร พนักงานอัยการที่ได้รับมอบหมาย

(๒) ในต่างจังหวัด พนักงานอัยการประจำสำนักงานอัยการต่าง ๆ

"เด็ก" หมายความว่าเด็กอายุไม่เกินสิบเจ็ดปี

"การคุ้มครองเด็ก" หมายความว่า การเข้าร่วมในการจัดบันทึกคำร้องทุกข์
ในกรณีให้เด็กเป็นผู้เสียหาย การถามปากคำเด็กในฐานะผู้เสียหายหรือพยาน การชี้ตัวผู้
ต้องหา การสอบสวนผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กในชั้นสอบสวน และการถามปากคำหรือสืบ
พยานในการไต่สวนการตาย การไต่สวนมูลฟ้องและการพิจารณาคดีสำหรับเด็กเป็น
พิเศษในชั้นศาล

ข้อ ๕ พนักงานอัยการมีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกและพึงให้
ความคุ้มครองสิทธิของเด็กทางการใช้ตัวแบบแรง การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบและการ
ปฏิบัติอันไม่เป็นธรรมต่อเด็ก โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพ
ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

หมวด ๒

ศูนย์อำนาจการ

ข้อ ๖ ให้จัดตั้งศูนย์อำนาจการคุ้มครองเด็กในคดีอาญาขึ้นใน
กรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด มีหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการติดต่อประสานงาน
รวมทั้งปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับการขานมาขอ กรณีพนักงานอัยการต้องแจ้งคุ้มครองเด็ก ให้
ให้ศูนย์อำนาจการคุ้มครองเด็กในคดีอาญากรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางพัฒนาระบบ
การคุ้มครองเด็ก และจัดระบบการสำรวจ การเก็บ การใช้ประโยชน์ข้อมูลการคุ้มครอง
เด็กทั่วประเทศอาณัติ การศึกษาวิจัยเชิงประจักษ์ผล โดยพัฒนารูปแบบ วิธีการและแนว
ทางปฏิบัติในการดำเนินการคุ้มครองเด็กของสำนักงานอัยการสูงสุด

ให้ศูนย์อำนาจการศูนย์ เป็นผู้รับผิดชอบอำนาจการให้การคุ้มครองเด็กโดย
การเข้าร่วมจัดบันทึกคำร้องทุกข์ การถามปากคำเด็กในฐานะผู้เสียหายหรือพยาน การชี้
ตัวผู้ต้องหา การสอบสวนผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กในการไต่สวนการตาย การไต่สวนมูลฟ้อง
หรือการสืบพยานในคดีที่พยานเป็นเด็ก และการสืบพยานไว้ก่อนในคดีที่พยานนั้นเป็น
เด็ก หรือที่จำแนกเด็กเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหาให้สืบไปด้วยความเร็วหรือ โดยให้รองผู้
อำนวยการศูนย์มีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนาจการศูนย์ และให้เลขาธิการศูนย์ทำหน้าที่เป็น
ฝ่ายเลขานุการ

ข้อ ๗ ศูนย์อำนาจการ มีหน้าที่ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำบัญชีราคาซื้อพนักงานอัยการผู้มีหน้าที่เข้าร่วมในการคุ้มครองเด็กในชั้นสอบสวน โดยในารุงทพพหามครให้เสนอขัยการสูงสุด หรือผู้ที่ัยการสูงสุดมอบหมายเพื่อกค่าตั้ง ในล้งจังหวดให้ผู้ังบวถวรฐาเป็นผู้รอกค่าตั้ง แล้วแจ้งใ้พนักงานอัยการทราบล่วงหน้า

(๒) จัดให้มีพนักงานจัดการปฏิบัติหน้าที่แทน กรณีพนักงาน
ยักการผู้เฝ้ารายชื่อนี้ตาม (๑) ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ได้

(๘) จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์อำนาจการไว้คอยรับแจ้งจากพนักงานอาสาสมัคร กรณีขอให้พนักงานอัยการเข้าร่วมในการจดบันทึกคำร้องทุกข์ การถามปากคำคดีในฐานะผู้เสียหายหรือพยาน การชี้ตัวผู้ต้องหา การสอบสวนผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กในชั้นสอบสวน

(๔) รับและพิจารณาแผนการเกี่ยวกับการสืบพยานไว้ก่อน

(๕) จัดทำสารบบการเข้าร่วมในการคุ้มครองเด็กในชั้นสอบสวน
ตามแบบที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

(๖) จัดสถานที่สำหรับบรรจุกลุ่มนักค้าเคหะเพื่อตั้ง โดยให้มีการบันทึกภาพและเสียงซึ่งสามารถนำออกเผยแพร่ได้อย่างต่อเนื่องไว้ที่นั้น พ.ย. ๒

(๗) จักรระบบการสำรวจ การเก็บ การใช้ประโยชน์ข้อมูล การคุ้มครองเด็ก

(๘) ประสานงานกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๕) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๘ การมอบหมายพนักงานอัยการที่จะเข้าร่วมในการดำเนินคดีคำร้องทุกข์ จารถามปากคำเจ้าพนักงานผู้เสียหายหรือพยาน การชี้ตัวผู้ต้องหา การสอบทวนผู้ต้องหาซึ่งจับได้ภายในชั้นสอบสวนตามระเบียบนี้ ให้พิจารณาคุณสมบัติ ความสามารถ ความประพฤติของพนักงานอัยการ โดยคำนึงถึงจรรยาบรรณและสมรรถนะในด้านอาชญาและพหุของผู้เสียหาย พยาน หรือผู้ต้องหา และข้อตกลงว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญด้วย

ข้อ ๘ เมื่อได้รับแจ้งจากพนักงานสอบสวนขอให้พนักงานช่วยการเข้า
ร่วมในการจดบันทึกคำร้องทุกข์ การถามปากคำคดีในชั้นผู้เสียหายหรือพยาน การชี้
ตัวผู้ต้องหา การสอบสวนผู้ต้องหาซึ่งไปเล็กในชั้นสอบสวน ให้เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์
อำนวยความสะดวกบันทึกชื่อของพนักงานสอบสวนไว้ในแบบรับแจ้งการเข้าขึ้นครองคดีใน

ชั้นสอบสวนด้วยวิธีเช่นนี้ และให้พนักงานสอบสวนลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีจำเป็นให้แจ้งทางโทรสารได้

ให้เจ้าพนักงานผู้ประจำศูนย์ฯ เสนอการเสนอวันที่การรับแจ้งดังกล่าวต่อผู้อำนวยการศูนย์ และแจ้งพนักงานอัยการผู้มีความรู้เพียงพอว่าดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๐ พนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่ทำปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับตำรวจหรือตำรวจเด็กในชั้นสอบสวนมีสิทธิได้รับคำตอบแทน คำป่าวขาว คำพยานะต้นทางและคำเข้าที่พิศดารระเบียบที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

หมวด ๓

การคุ้มครองเด็กในชั้นสอบสวน

ข้อ ๑๑ การเข้าร่วมในการจดบันทึกคำร้องทุกข์ การถามปากคำคดีในฐานเป็นผู้เสียหายหรือพยาน การชี้ตัวผู้ต้องหา การสอบสวนผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กในชั้นสอบสวน ให้พนักงานอัยการใช้ถ้อยคำและภาษาที่เหมาะสม โดยให้คำนึงถึงสภาพร่างกายและจิตใจของเด็ก โดยไม่ทำให้เกิดผลกระทบต่อยุติธรรมของเด็กและส่งผลให้ข้อเท็จจริงคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง อีกทั้งต้องไม่บอกข่าวยุติธรรมของเด็กซึ่งบอกรู้ให้เกรงอายขึ้น

กรณีจำเป็นโดยมีเหตุสมควร พนักงานอัยการอาจถามปากคำเด็กผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ก็ได้

ข้อ ๑๒ ให้พนักงานอัยการผู้ได้รับมอบหมายเข้าร่วมในการจดบันทึกคำร้องทุกข์ การถามปากคำคดีในฐานเป็นผู้เสียหายหรือพยาน การชี้ตัวผู้ต้องหาหรือการสอบสวนผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กในชั้นสอบสวน ยังสถานที่และวันเวลาที่ให้รับแจ้งจากพนักงานสอบสวน

ก่อนดำเนินการคุ้มครองเด็กในชั้นสอบสวนตามวรรคแรก ให้พิจารณาดังนี้

(๑) สถานที่ที่ทำการสอบสวนได้แก่อาคารสำนักงานส่วนใดและมีความเหมาะสมสำหรับเด็กหรือไม่ การจัดให้มีการบันทึกภาพและเสียงการสนทนาได้หรือไม่ สามารถนำออกดูภายหลังได้อย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะพยานแล้วหรือไม่

(๒) สถานที่ที่จัดให้มีการชี้ตัวผู้ต้องหา นั้น มีเหมาะสมและสามารถป้องกันมิให้ผู้ต้องหาเห็นตัวผู้เสียหายหรือพยานได้หรือไม่

(๓) มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอแล้วหรือไม่

ถ้าพนักงานสอบสวนยังไม่ได้ดำเนินการให้ไปไปตาม (๑) หรือ (๒) ให้แจ้งพนักงานสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้อง หากพนักงานสอบสวนพิจารณาแล้ว ให้ทำบันทึกคัดค้านแจ้งพนักงานสอบสวนทราบและงดการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในชั้นสอบสวน แล้วรายงานพร้อมสำเนานำบันทึกคัดค้านเสนอผู้อำนวยการศูนย์ทราบ

ในกรณีไม่มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอตาม (๓) ให้พิจารณาว่าเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่นซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอบุตรตั้งศาลหรือไม่ ถ้ามีหลักฐานว่าเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่นโดยมีเหตุอันควรก็ให้ดำเนินการเข้าคุ้มครองเด็กต่อไป หากไม่เป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่นโดยไม่มีเหตุอันควรให้ดำเนินการตามวรรคก่อน

ข้อ ๑๓ กรณีที่พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนไปก่อนโดยไม่รอพนักงานอัยการ ให้พนักงานอัยการพิจารณาว่ามีเหตุจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่นซึ่งมีเหตุอันควรหรือไม่ หากเห็นว่าไม่เป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่นโดยไม่มีเหตุอันควร ให้ทำบันทึกคัดค้านแจ้งพนักงานสอบสวนทราบ แล้วรายงานพร้อมสำเนานำบันทึกคัดค้านเสนอผู้อำนวยการศูนย์ทราบ

ข้อ ๑๔ ให้พนักงานอัยการทำบันทึกรายงานการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในชั้นสอบสวนตามแบบรายงานที่กำหนด ให้ได้รับความเพียงพอที่ะทราบว่าได้ดำเนินการดังกล่าวในวันใด ครั้งใด ร่วมกับผู้ใด และดำเนินการไปอย่างไร เหตุที่ได้จัดการไปนั้นสมควรจะให้ปรากฏถึงเจตนาเพื่ออะไร ๆ ให้บันทึกเหตุอันให้ปรากฏไว้ด้วย แล้วเสนอผู้อำนวยการศูนย์ทราบ

ในคดีสำคัญตามนัยแห่งระเบียบกรมอัยการว่าด้วยจากรคำฉันทาของพนักงานอัยการ พ.ศ.๒๕๒๘ ให้ศูนย์อำนาจการของาผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงอัยการสูงสุด

ให้ศูนย์อำนาจการเป็นรายงานแบบรายงานการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในชั้นสอบสวน เพื่อส่งให้พนักงานอัยการผู้รับผิดชอบรวบรวมทำไว้ในสำนวนคดีอาญาต่อไป

ข้อ ๑๕ การเข้าร่วมในการคุ้มครองเด็กในชั้นศาล หากพนักงานอัยการไม่ได้รับความร่วมมือจากพนักงานสอบสวนหรือพบข้อบกพร่องของพนักงานสอบสวน อันอาจทำให้คดีเสียหายได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งพนักงานสอบสวนให้ดำเนินการ ถ้าพนักงานสอบสวนเพิกเฉยให้บันทึกไว้ในแบบรายงานตามข้อ ๑๔ แล้วรายงานต่อผู้อำนวยการศูนย์ เพื่อแจ้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

หมวด ๔

การคุ้มครองเด็กในชั้นพนักงานอัยการ

ข้อ ๑๖ เมื่อพนักงานอัยการได้รู้จำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาในเบื้องต้นว่าเป็นคดีที่ต้องคุ้มครองตามกฎหมายหรือไม่ หากเป็นคดีที่ต้องคุ้มครองเด็กแล้วพนักงานสอบสวนไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ให้สั่งไม่รับจำนวนการสอบสวนและส่งคืนพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการให้ถูกต้อง

กรณีเป็นจำนวนการสอบสวนที่พนักงานอัยการเข้าคุ้มครองเด็กตามหมวด ๓ ให้พนักงานอัยการแจ้งขอจำนวนจรรยาบรรณตามข้อ ๑๔ บรรจุเข้ามาในจำนวนการสอบสวนดังกล่าว เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๗ ในกรณีถ้าเป็นอันไม่เอาหลักเสียงไว้ที่จะต้องนำผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็กมาซักถามเพื่อสั่ง จะกระทำก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากญาติผู้เสียหายแล้ว

ในการซักถามเพื่อตั้งคำถาม ให้หัวหน้าพนักงานอัยการแจ้งพนักงานสอบสวนส่งผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็กหรือหมอนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอมา และให้นำความในหมวด ๓ ของระเบียบนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๕

การสืบพยานไว้ก่อนเพื่อการคุ้มครองเด็ก

ข้อ ๑๘ เมื่อมีเหตุที่จะดำเนินการสืบพยานไว้ก่อน คณะประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คือ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

พ.ศ. ๒๕๓๘ ก็ได้ พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการทักท้วงและ
แจ้ง พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็ได้ หรือตามกฎหมายอื่น ให้พนักงานอัยการดำเนินการไปตามบท
บัญญัติแห่งกฎหมายนั้นและระงับสำนักงานอัยการสูงสุดที่ว่าด้วยการสืบพยานไว้ก่อน
ในเรื่องนี้ฯ เว้นแต่กรณีที่จะเบี่ยงนี้กำหนดให้เป็นพิเศษ ให้นำความในระเบียบดังกล่าว
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีพิเศษจะต้องดำเนินการสืบพยานไว้ก่อนตามวรรคแรกและมี
พยานซึ่งเป็นเด็กจะสืบไว้ก่อนหรือเด็กเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหา ให้พนักงานอัยการ
ดำเนินการเข้าคุ้มครองเด็กตามระเบียบในสามข้อต่อไป

ข้อ ๑๕ เมื่อศูนย์อำนาจการได้รับการร้องขอจากผู้เสียหายให้สืบพยานไว้
ก่อน ให้ตรวจสอบในเบื้องต้นว่าเป็นเรื่องอยู่ระหว่างการสอบสวนหรือไม่ หากปรากฏว่า
พนักงานสอบสวนยังไม่ได้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ ให้สอบปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้อง
เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติการณ์และเหตุอันควรที่จะดำเนินการสืบพยานไว้
ก่อนตามข้อ ๑๔ และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง(ถ้ามี) เมื่อเห็นว่ามิใช่เหตุอัน
ควรเข้าคุ้มครองเด็ก ให้ส่งเรื่องไปยังสำนักงานคดีหรือสำนักงานอัยการที่มีอำนาจหน้าที่
รับผิดชอบการดำเนินคดีนั้นแล้วแต่กรณีโดยเร็ว เพื่อพิจารณาต้นฉบับการให้มีการสืบ
พยานไว้ก่อนหรือศูนย์อำนาจการอาจดำเนินการเองก็ได้

เมื่อสำนักงานคดีหรือสำนักงานอัยการได้รับเรื่องตามวรรคแรก ให้
พนักงานอัยการผู้รับผิดชอบตรวจสอบข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีเหตุที่จะสืบ
พยานไว้ก่อนตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ หากเห็นว่ามิใช่พยานหลักฐานเพียงพอและมี
เหตุอันสมควรก็ให้ดำเนินการสืบพยานไว้ก่อน แต่ถ้าหากเห็นว่าไม่มีเหตุอันควรดำเนินการ
ให้หัวหน้าพนักงานอัยการเสนอเรื่องต่ออธิบดีอัยการเพื่อพิจารณาสั่ง

ในกรณีพิเศษศูนย์อำนาจการเห็นว่าไม่มีมูลเหตุอันควรดำเนินการ ให้ส่งชุด
การดำเนินการ เว้นแต่ในต่างจังหวัดให้ศูนย์อำนาจการเสนอเรื่องต่ออธิบดีอัยการเขตเพื่อ
พิจารณาสั่ง

คำสั่งของอธิบดีอัยการให้ถือเป็นที่สุด แล้วให้ศูนย์อำนาจการแจ้งคำสั่ง
ให้ผู้ร้องขอทราบแบบที่กำหนด

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ศูนย์อำนาจการตรวจสอบในเบื้องต้นตามข้อ ๑๕ วรรค
แรกและปรากฏว่าพนักงานสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษไว้แล้ว แต่ยังไม่
ได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการ ให้ศูนย์อำนาจการส่งเรื่องไปยังสำนักงาน

คดีหรือตำแหน่งงานชั่วคราวที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานคดีเรื่องนั้นแล้วแต่กรณี
เห็น พิจารณาคำเนินการ

เมื่อได้รับเรื่องจากศูนย์อำนาจการตามวรรคแรก ให้นำความในข้อ ๓๕
วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ก่อนที่พนักงานสอบสวนจะส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการ
พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการผู้เข้าร่วมคุ้มครองเด็กในชั้นสอบสวนในคดีนั้น
อาจร้องขอให้ศูนย์อำนาจการดำเนินการสืบพยานไว้ก่อน และให้นำความในสองวรรค
ก่อนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ศูนย์อำนาจการตรวจสอบในเบื้องต้นตามข้อ ๑๙ วรรค
แรกและปรากฏว่าพนักงานสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษและได้ส่ง
สำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการไว้แล้ว ให้ศูนย์อำนาจการส่งเรื่องไปยังสำนัก
งานคดีหรือสำนักงานอัยการที่ได้รับสำนวนการสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินการ

เมื่อได้รับเรื่องจากศูนย์อำนาจการตามวรรคแรก ให้พนักงานอัยการตรวจ
พิจารณาสำนวนโดยละเอียดรอบคอบและให้นำความในข้อ ๑๙ วรรคสองและวรรคสาม
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงาน
อัยการไว้แล้ว หากพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน โดยตนเองหรือพนักงานสอบสวนผู้รับ
พิจารณาหรือผู้เสียหายร้องขอให้ดำเนินการสืบพยานไว้ก่อนต่อสำนักงานคดีหรือสำนัก
งานอัยการที่ได้รับสำนวนการสอบสวนโดยตรงให้นำความในวรรคก่อนมาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

ข้อ ๒๒ การพิจารณาทำความเข้าใจและตั้งดำเนินการสืบพยานไว้ก่อนเพื่อ
การคุ้มครองเด็กตามข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ หรือกรณีในคดีสำคัญให้นำความใน
ข้อ ๑๓ และข้อ ๓๒ แห่งระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงาน
อัยการ พ.ศ. ๒๕๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ เมื่อได้รับแจ้งจากศาลในกรณีที่มีอนุญาตให้ผู้เสียหายสืบพยานไว้
ก่อน หากพนักงานอัยการยังไม่ได้รับสำนวนการสอบสวน ให้ประธานคณะไต่สวน
พนักงานสอบสวนเพื่อขอทราบข้อเท็จจริงอันเป็นมูลคดีและพฤติการณ์แห่งคดีเท่าที่จำ
เป็น หรือในกรณีที่พนักงานอัยการได้รับสำนวนการสอบสวนแล้ว อาจแจ้งพนักงาน
สอบสวนเพื่อขอทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๒๔ ก่อนเริ่มสืบพยานไว้ก่อน ให้เป็นกรณีที่ผู้ต้องหาทูลหาว่า
กระทำความผิดอาญา ซึ่งหากการฟ้องคดีจะเป็นคดีซึ่งศาลจะต้องตั้งทนายความให้หรือ
จ้างทนายสิทธิร้องขอให้ศาลตั้งทนายความ ให้พนักงานอัยการตรวจสอบว่าได้มีการตั้ง
ทนายความแล้วหรือไม่ หากยังไม่มีให้แจ้งศาลทราบ

ให้พนักงานอัยการเข้าดำเนินอารักขาพยานแต่ละต้องทำบันทึกการ
ดำเนินกรทุกเรื่องในรายงานการคดี (แบบ ข.ค 13) ให้ละเอียดถี่ถ้วนพอที่จะทราบว่า ได้
ดำเนินการดังกล่าวในวันใด ครั้งใด พนักงานอัยการคนใด ได้จัดการไปอย่างไร ถ้าเหตุที่
ได้จัดการไปนั้นสมควรจะให้ปรากฏถึงจดหมายเพื่อผลใด ๆ ก็ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ว่าถูก
ไว้ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ประโยชน์ในการดำเนินคดีต่อไป และให้รายงานหัวหน้าพนักงาน
อัยการเพื่อทราบด้วย

ข้อ ๒๕ กรณีสืบพยานไว้ก่อนตามข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ เมื่อดำเนินการ
เสร็จแล้วให้ส่งสำเนาทันทีการดำเนินการดังกล่าวไปยังศูนย์อำนาจศาลเพื่อเก็บรักษา

กรณีสืบพยานไว้ก่อนตามข้อ ๒๑ ให้หัวหน้าพนักงานอัยการรายงานผล
การดำเนินการให้ศูนย์ทราบเพื่อเป็นข้อมูลทางวิชาการต่อไป

หมวด ๖

การคุ้มครองเด็กในศาล

ข้อ ๒๖ ในการฟ้องคดีของพนักงานอัยการ หากปรากฏว่ากระบวนการใน
การดำเนินคดีเรื่องนั้น จะส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจเด็กและเป็นการซ้ำซากที่จะตอกย้ำ
จิตใจเด็กซึ่งบอบช้ำให้สวร้ายยิ่งขึ้น อันจำเป็นต้องมีการคุ้มครองเด็ก ให้พนักงานอัยการ
ระบุไว้ในคำฟ้องเพื่อขอให้ศาลใช้กระบวนการตามปกติและการสืบพยานสำหรับเด็ก
เป็นการเฉพาะด้วย

การนำเด็กเข้าสืบระดับพิจารณาตัดสินคดีของศาลนั้น ให้พนักงานอัยการเจ้า
ของสำนวนระบุไว้ในบัญชีพยานว่าพยานนั้นเป็นเด็ก และในการขอหมายเรียกพยานเด็ก
ดังกล่าว ให้ระบุไว้ในคำร้องด้วยว่าพยานที่จะนำเข้าสู่สืบเป็นเด็ก

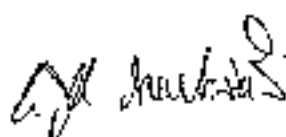
ข้อ ๒๗ ก่อนการสืบพยานเด็ก หากปรากฏเหตุอันสมควรในข้อ ๒๖
บรรดากรณีหรือมีเหตุอันควร ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนขอตั้งศาลขอให้จัดให้
มีกระบวนการขอสภาพและเสียงคำให้การพยานที่ได้บันทึกไว้ไว้ชั้นสอบสวน หรือชั้นไต่

สวนนุรที่ของต่อหน้าคู่ความก่อน และหากจำเป็นก็ขอตามพยานเด็กเห็นเดิม หรือมีการซัก
ค้านหรือถามถึง ให้นำความไปข้อ ๑๑ แห่งระเบียบนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ กรณีที่ไม่ได้ตัวเด็กซึ่งเป็นพยานมาบอกความในชั้นพิจารณาของ
ศาลเพราะมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น ให้พนักงานอัยการดำเนินการให้ศาลรับฟังชื่อมาพบและ
เสียงคำให้การของพยานนั้นในชั้นสอบสวน ทั้งนี้เพื่อให้ศาลรับฟังประกอบพยานอื่นใน
การพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป

ข้อ ๒๙ ในกรณีได้สวนการตาย เมื่อปรากฏว่าพยานที่นำเข้าได้สวนขึ้น
เด็ก ให้นำความไปหมวดนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

(นายสุชาติ ไกรระสิทธิ์)

อัยการสูงสุด

นายอนุชิต

(นายอนุชิต อรรถเสริฐกุล)

เลขาธิการสำนักงานอัยการ

แบบรับแจ้งการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

เลขรับที่.....๒๕.....

เลขที่ ผู้ดำเนินการศูนย์อำนาจการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

เมื่อวันที่ .. .. ได้รับแจ้งจาก.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... ซึ่งเป็น

☐ พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจ.....☐ ศาล.....☐ .....

ให้พนักงานอัยการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา โดยเข้าร่วม

☐ จดบันทึกคำร้องทุกข์☐ ตามปากคำผู้เสียหาย☐ ตามเอกสาร☐ ชี้นำผู้ต้องหา☐ สืบสวนผู้ต้องหา☐ สืบสวนไว้ก่อน☐ ได้สวนผู้ต้องหา

ในวันที่..... เวลา..... นาฬิกา ณ.....

ลงชื่อ.....ผู้รับแจ้ง

(.....)

ตำแหน่ง.....

ขอรับรองว่า ข้าพเจ้าได้แจ้งขอให้พนักงานอัยการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญาดังกล่าวจริง โดยได้แนบเอกสารประกอบคำร้องจำนวน.....ฉบับมาพร้อมนี้

ลงชื่อ.....ผู้แจ้ง

(.....)

ตำแหน่ง.....

อติ. กอ. ๑ - ๖

หนังสือมอบหมายให้เข้าร่วมกิจกรรมของเด็กในคดีอาญา

เลขรับที่.....๒๕.....

ที่.....

เรียน .....

ด้วยศูนย์อำนาจการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา ได้รับการร้องขอจาก.....

.....ให้พนักงานอัยการเข้าร่วมกิจกรรมของเด็ก โดยให้เข้าร่วม

☐ จดบันทึกคำร้องทุกข์☐ ตามปากคำผู้เสียหาย☐ ตามปากคำพยาน☐ ชี้ตัวผู้ต้องหา☐ สอบสวนผู้ต้องหา☐ ได้ความมูลฟ้อง

ในวันที่.....เวลา.....นาฬิกา ณ.....

☐ สืบพยานไว้ก่อน

ศูนย์อำนาจการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา จึงขอให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรม

☐ ตามรับมอบหมายตามที่ดังกล่าวขไปด้วย☐ โดยตรงขอข้อเท็จจริงและพิจารณาเกี่ยวกับการสืบพยานไว้ก่อนต่อไป☐ อนึ่ง ศูนย์อำนาจการคุ้มครองเด็กในคดีอาญาฯ ได้แจ้งให้ทราบทางโทรศัพท์หมายเลข.....เมื่อวันที่.....แล้ว

เลข.....เมื่อวันที่.....แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(.....)

เลขานุการศูนย์อำนาจการคุ้มครองเด็กในคดีอาญาฯ

แบบรายงานการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

เลขรับที่...../๒๕.....

เสนอ ผู้อำนวยการศูนย์อำนาจการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

ตามที่ศูนย์อำนาจการคุ้มครองเด็กฯ

ได้มอบหมายให้.....ไปเข้าร่วมกับจรรยาเลิศในคดีอาญาตาม

หนังสือมอบหมายให้เข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา ที่.....ฉบับลงวันที่.....

เพื่อให้เป็นดำเนินการเข้าร่วม

☐ จบบันทึกคำร้องทุกข์

☐ ตามใบคำผู้เสียหาย

☐ ใ้ลงบันทึกพยาน

☐ จัดผู้ต้องหา

☐ สืบสวนผู้ต้องหา

☐ สืบพยานไว้ก่อน

☐ ได้ลงบันทึกข้อ

ในวันที่.....เวลา.....น.เลิก ณ.....นับ

บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

๑. สถานที่ ที่ทำการสอบสวนหรือตามบ้าน

๒. เหมาะสม

☐ ไม่เหมาะสม เพราะ.....

๒. สถานที่ ที่จัดให้มีการจัดผู้ต้องหา

☐ เหมาะสม

☐ ไม่เหมาะสม เพราะ.....

๓. ผู้ที่มาเข้าร่วมตามบ้านคำชี้แจงผู้ต้องหาคือ

☐ นักจิตวิทยา

ชื่อ.....

☐ นักสังคมสงเคราะห์

ชื่อ.....

☐ บุคคลที่เรียกชื่อ

ชื่อ.....

ในกรณีที่ไม่มีผู้มาเข้าร่วมตามบ้านคำชี้แจงผู้ต้องหา นั้น พนักงานสอบสวน

☐ เจริญแล้ว ไม่พบ เพราะ.....

☐ ไม่แจ้ง เพราะ.....

๔. การดำเนินการเกี่ยวกับกรณีนี้มีการบันทึกภาพและเสียงกรณีตามบ้าน ซึ่ง

สามารถถ่ายคล้อยอย่างลุ่มมือเป็นพยาน นับ พนักงานสอบสวน

☐ ดำเนินการแล้ว และสามารถใช้ได้

☐ ไม่ได้ดำเนินการ เพราะ.....

๕. การดำเนินการคุ้มครองเด็กในคดีอาญาที่ได้รับมอบหมาย

☐ ได้ไปดำเนินการเรียบร้อยแล้ว ซึ่งผลการดำเนินการ รายละเอียดปรากฏตามใบต่อแบบ
รายงาน.....รวมจำนวน.....ฉบับ

☐ ไม่สามารถดำเนินการได้เพราะ.....

และได้แจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการแก้ไข โดย.....

แล้ว พร้อมกับนัดสำเนียงครั้งต่อไปในวันที่.....

จึงเรียนมาเพื่อทราบ.

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ เอกสารประกอบรายงานให้ใช้แบบประกอบดังนี้

จดบันทึกคำร้องทุกข์	ใช้แบบ อส. กค. ๒ - ๑
ตามปากคำผู้เสียหาย	ใช้แบบ กค. กค. ๑ - ๒
ตามปากคำพยาน	ใช้แบบ กค. กค. ๒ - ๒
สวทวนผู้ต้องหา	ใช้แบบ อส. กค. ๑ - ๒
ตัวผู้ต้องหา	ใช้แบบ กค. กค. ๒ - ๓
สัมภาษณ์วิศวกร	ใช้แบบ อส. กค. ๒ - ๔ และ กค. ๑๓ (ในการดำเนินการสืบสวน)
ได้ตรวจมูลฟ้อง	ใช้แบบ อว. ๓๓

เบตงวิทยารามการทอ | รวมหมู่การสงเคราะห์คนพิการ

ผู้ร้องทุกข์ ชื่อ..... อายุ..... ปี อยู่บ้านเลขที่.....

หมู่ที่..... ตำบล..... ถนน..... ตำบลเลข.....

อำเภอ..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....

โดยเรื่องทุกข์ใจ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นพนักงานสอบสวนผู้เข้าร่วมกับครอบครัวในคดีอาญา

.....

.....

.....

.....

.....

ใบหยยรายงานการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการ

ผู้ให้ปากคำ ชื่อ..... อายุ..... ปี เป็น ☐ ผู้ศึกษา ☐ พยาน (ผู้ต้องหา
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....
ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....
โทรศัพท์.....

โดยให้ทราบว่า.....

ความเห็นพ้องกัน เมื่อมีการผู้เข้าร่วมประชุมครั้งนี้คือ.....

ใบต่อรายงานการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

ผู้จัดทำผู้ต้องหา ชื่อ.....อายุ.....ปี เป็น ☐ ผู้เสียหาย ☒ พยาน
 อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ต...... อ. ....
 ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....
 โทรศัพท์.....

ในการชี้ตัวผู้ต้องหา นั้น พนักงานสอบสวน ได้จัดให้ผู้ต้องหา ประชุมอยู่กับบุคคลอื่นจำนวน .....คน ซึ่ง
 กลุ่มคนดังกล่าวเป็น.....

(ระบุรายละเอียดข้อบกพร่องอื่นพอสมควร ถึงอาชีพ อายุ การแต่งกาย ว่ามีความแตกต่างกับผู้ต้องหาคนอื่นหรือไม่
 ใด มีสิ่งใดที่จะบ่งชี้เฉพาะของผู้ต้องหาตามผู้ชี้ตัวบุคคลหรือไม่ เป็นต้น)

ความเห็นพนักงานอัยการผู้เข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

เลขรับที่.....๒๕.....

ใบต่อรายงานการให้ร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

ผู้ร้องขอ ชื่อ.....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....
 หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
 อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....
 โดยร้องขอให้สืบหาตามดังนี้

๑) ชื่อ.....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
 ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด.....โทรศัพท์.....

๒) ชื่อ.....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
 ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด.....โทรศัพท์.....

๓) ชื่อ.....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
 ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ได้พิจารณาแล้ว

☐ ไม่ดำเนินการให้เพราะ.....
 .....
 .....
 .....
 .....
 .....
 .....

☐ ส่วนนี้กรอกให้ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการและการเบิกจ่ายดังปรากฏใน ธก.๑๑ ที่แนบมาที่.....
 จำนวน.....แผ่น

ที่ ๔๒๒ / ๒๕๐๘

ศาลอาญา

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๘

เรื่อง การไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกขาน

เรียน อธิบดีกรมตำรวจ

ด้วยปรากฏเฉพาะว่า เจ้าพนักงานตำรวจถูกอ้างเป็นพยานโจทก์ในคดีอาญา ศาลฎีกา ได้รับหมายเรียกให้ไปขึ้นพยานแล้วไม่ไปศาลตามกำหนดนัดของศาลโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ เป็นเหตุให้การพิจารณาคดีต้องล่าช้าไปโดยไม่สมควร ซึ่งในทางปฏิบัติศาลนี้ก็ได้จะส่งมอบหมายพยานโจทก์ เจ้าพนักงานผู้ถูกอ้างเป็นพยานโจทก์ โดยให้พนักงานอัยการโจทก์โทรศัพท์ตามตัวไปเบิกความ ในบางครั้งก็ได้ตัวไปเบิกความและรับว่าได้รับหมายเรียกของศาลแล้ว หากแต่ลืมวันกำหนดนัด จึงมิได้ไปศาลตามกำหนดนัดเป็นเหตุผลที่ไม่สมควรจะรับฟัง ในบางคราวก็ไม่ได้ไปเบิกความ โดยได้รับแจ้งรายชื่อพยานมาล่วงหน้าแล้ว ไม่ทราบว่าเป็นเหตุใดไม่พบบ้าง ซึ่งเกินการปฏิบัติไม่ชอบ หรือมิฉะนั้นก็แจ้งว่าติดราชการด่วน ซึ่งในกรณีติดราชการด่วนหรือมิเหตุขัดข้องอย่างไร สมควรจะได้ทำหนังสือแจ้งมอบหมายให้เจ้าพนักงานตำรวจขึ้นแจ้งเหตุขัดข้องให้ศาลหรือพนักงานอัยการโจทก์ได้รับทราบไว้ เพื่อเป็นเหตุผลที่พนักงานอัยการจะได้แถลงขอศาลเพิกถอนการปฏิบัติไม่

อนึ่ง การอ้างติดราชการนั้น สมควรจะได้พิจารณาพิเคราะห์ดูว่า เป็นราชการหรือไม่จริง ๆ หรือไม่อาจให้บุคคลอื่นกระทำการแทนได้เท่านั้น จึงจะเป็นเหตุผลที่สมควรจะได้รับการพิจารณา ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการอ้างเหตุผลติดราชการเป็นข้ออ้างที่ง่ายเพื่อกดและการไปขึ้นพยานศาล นอกจากนี้จะเป็นการปฏิบัติทำให้ขึ้นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว ซึ่งถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการเช่นเดียวกัน

ข้อขัดข้องอีกประการหนึ่ง ทางเจ้าพนักงานตำรวจมีหน้าที่ส่งหมายเรียกพยานให้แก่เจ้าพนักงานตำรวจผู้ถูกอ้างเป็นพยานโจทก์ ไม่รีบส่งใบรับหมายเรียกคืนแก่พนักงานอัยการโจทก์ก่อนกำหนดนัด เมื่อถึงวันกำหนดนัดสืบพยาน พนักงานอัยการจึงไม่สามารถแถลงต่อศาล หรือโต้แย้งคัดค้านของฝ่ายจำเลยถึงเหตุขัดข้องที่พยานไม่สามารถไปศาลได้ เพราะไม่มีใบรับจะทราบได้ว่า เจ้าพนักงานตำรวจผู้ถูกอ้างเป็นพยานนั้น ได้รับหมายเรียกแล้วหรือไม่ หรือว่ามีเหตุขัดข้องประการใด เป็นเหตุให้โจทก์ต้องขอเลื่อนคดีต่อไป

ด้วยเหตุขัดข้องดังกล่าวแล้ว นอกจากจะทำให้การพิจารณาคดีล่าช้าไปโดยไม่สมควรแล้ว หากปล่อยปละละเลยก็จะทำให้คดีไม่ได้ทำ หมายถึงเสียพยานซึ่งได้ขอโดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น จะปฏิบัติหรือไม่ก็ชอบที่ผู้นั้นจะกระทำได้สุดแล้วแต่ความพอใจของผู้นั้น และยังเป็นพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นได้ว่าผู้นั้นจงใจขัดหมายเรียกของศาล อันเป็นความผิดซึ่งแน่นอนซึ่งจะขอหมายจับตัวมาศาลได้ ใช้แต่เท่านั้นหากหลายครั้งหลายหนก็ยังเป็นเหตุให้ศาลจำเลยได้แจ้งขอไว้ศาลนัดพยานโจทก์ไม่ได้ อันเป็นการเสียผลในทางคดี เสียหายราชการของกรมตำรวจอีกด้วย

ฉะนั้น ด้วยความปรารถนาดี และพิจารณาประณามงาน จึงเรียนมาเพื่อโปรดฯ รับเจ้าพนักงานตำรวจได้ปฏิบัติตามหมายเรียกของศาลโดยเคร่งครัดต่อไป ฉะนั้น ศาลจึงจำเป็นต้องดำเนินการไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยเคร่งครัด เมื่อท่านได้พิจารณาถึงการเรื่องนี้ประการใด แล้วขอทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) อรรถ ไกลดศรี

(หลวงอรรถ ไกลดศรี)

อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมตำรวจ

ที่ ๐๕๐๓ / ๒๗๑๒

วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๐๘

เรื่อง การไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกพยาน

ฉบับที่ ๑๐๐๐

ด้วย ตร. ได้รับหนังสือศาลอาญา ที่ ๕๒๒/๒๕๐๘ ลง ๑๒ ก.พ.๒๕๐๘ จากเจ้าพนักงานตำรวจได้รับหมายเรียกพยานใช้ไปหาคนแล้วไม่ไปศาลตามกำหนดนัดของศาล โดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ ทั้งศาลจะสืบคดีตามสำเนาซึ่งแนบมา

การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจถูกอ้างเป็นพยานในคดีอาญา ตร. ได้ออกแจ้งความที่ ๒/๒๕๐๓ ลง ๒๐ ม.ค.๒๕๐๓ กำชับไว้แล้ว แต่ก็ยังมีเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับหมายเรียกพยานแล้วไม่ไปศาลตามกำหนดนัดของศาลอยู่ถึงจนถึงศาลอาญาต้องขอให้ ตร. กำชับให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติตามหมายเรียกของศาลโดยเคร่งครัด มิฉะนั้น ศาลอาญาจะต้องดำเนินการตาม ป.ร. ศาลอาญา

ฉะนั้น ให้ท่านสั่งกำชับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับหมายเรียกพยานของศาลแล้วให้ไปเป็นพยานศาลตามกำหนดนัดของศาลกับให้รับแจ้งใบรับหมายพยานต้นพนักงานสอบสวนกำหนดนัดเพื่อพนักงานสืบการจะได้แถลงต่อศาลหรือโต้แย้งคำตัดสินของจำเลย ทั้งนี้ ให้สืบปฏิบัติตามแจ้งความที่ ๒ / ๒๕๐๓ ลง ๒๐๑ ม.ค.๒๕๐๓ โดยเคร่งครัดและในโอกาสต่อไป ตร. ได้ขอให้ศาลแจ้งให้ ตร. ทราบในเรื่องมีเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับหมายแล้วไม่ไปเป็นพยานศาลตามหมายเรียกด้วย เพื่อให้ได้ดำเนินการพิจารณาทัณฑ์หากไม่มีเหตุผลโดยสมควร

(ลงชื่อ) พล.ต.ท. พระเชียร ตฤตานนท์

(พระเชียร ตฤตานนท์)

รอง อ.ตร. ทำการแทน อ.ตร.

ที่ ๒๖. ๑๐๐๓ / ๒๖๓๕

กรมอัยการ

๑๗/ ธันวาคม ๒๕๑๘

เรื่อง ให้พยานไปศาลตามนัด

เรียน อธิบดีกรมตำรวจ

เนื่องจากกรมอัยการได้รับรายงานจากอัยการพิเศษฝ่ายคดีจังหวัดว่า ข้าราชการผู้พิพากษาศาลอาญาปรารภว่าพยานพนักงานอัยการจังหวัดทั้งที่เป็นราษฎรและเป็นเจ้าพนักงาน เมื่อได้รับหมายเรียกของศาลอาญาล่วง ไม่ใคร่จะไปศาลโดย ไม่แจ้งที่นัดของให้พนักงานอัยการโจทก์ทราบ และมีบ่อยครั้งที่พนักงานสอบสวนส่งหมายเรียกให้พยานรับไม่ได้ ข้าราชการผู้พิพากษาศาลอาญา จึงขอความร่วมมือจากอัยการพิเศษฝ่ายคดีฯ ขอให้ให้พยานไปศาลตามนัดตามนัด ถ้าพยานคนใดไม่ไปศาลตามนัดโดยพยานได้รับหมายเรียกแล้ว หรือพยานไม่ได้รับหมายเรียกก็ให้แถลงเหตุผลตักท้วงให้ศาลทราบโดยชัดแจ้ง

กรมอัยการได้พิจารณาแล้ว เห็นพ้องกับข้อปรารภว่าที่จะให้คดีเสร็จลุส่งไปได้เร็ว แต่การที่พนักงานอัยการจะแถลงให้ศาลทราบก็ควรแจ้งจริงตามเหตุที่กล่าวได้ก็ต้องอาศัยได้รู้ รายงานในเรื่องดังกล่าวจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในฐานะที่เป็นพนักงานสอบสวนเป็นผู้จัดการส่งหมายเรียกให้แก่พยานไปศาลตามที่ศาลนัด

เพราะฉะนั้น จึงเรียนขอความร่วมมือมาอ้างท่าน ขอให้สั่งกำชับพนักงานสอบสวนให้จัดการส่งหมายเรียกให้แก่พยานได้หรือไม่ได้ประการใด ก็ขอไว้รับสั่งไปรับหมายเรียกหรือแจ้งเหตุขัดข้อง โดยชั้นจรรยาและเนื้อหาของเรื่องให้พนักงานอัยการทราบโดยเร็วที่สุด โดยให้ส่งพนักงานอัยการก่อนวันนัดพิจารณาคดีของศาลไม่น้อยกว่า ๑ วัน เพื่อให้พนักงานอัยการจะได้แถลงให้ศาลทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) .ศักดิ์ จุณณานนท์
(เล็ก จุณณานนท์)
อธิบดีกรมอัยการ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมตำรวจ

ที่ ๐๖๐๔.๒ / ๘๑๑๑

วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๓๐

เรื่อง การกำชับให้ไปเก็บพยานศาลในคดีอาญา

คปช.ก., น., ก.๑ - ๕ และหน่วยงานขึ้นตรงตช. ดร. จีมีพม่า ที่ชอบสอน

เนื่องด้วยปรากฏว่าพนักงานสอบสวนหรือข้าราชการตำรวจ เมื่อได้รับหมายเรียกของศาลให้ไปเบิกความเป็นพยานโจทก์ มักจะไม่ค่อยไปศาล และไม่แจ้งเหตุขัดข้องไปให้ศาลทราบ จึงเป็นเหตุให้ศาลต้องเลื่อนการพิจารณาคดีไปบ่อย ๆ ...และยังส่งผลให้การพิจารณาคดีของศาลต้องล่าช้า เกิดการเสียหายแก่ราชการศาลและตัวผู้ต้องหาด้วย ทั้งนี้เพราะคดีบางเรื่อง หากพยานไปศาลตามกำหนดนัดแล้ว อาจทำให้การพิจารณาคดีหากษาเสร็จไปในรอบปีนั้นไม่เกิดคดีค้างค้างพิจารณา

ในเรื่องการไปเก็บพยานศาลในคดีอาญานี้ ดร.ได้เคยวางแนวทางปฏิบัติเมื่อข้าราชการตำรวจได้รับหมายเรียกให้ไปเบิกความเป็นพยานโจทก์ในคดีอาญา จะต้องไปศาลตามกำหนดนัด หากมีข้อขัดข้องติดราชการสำคัญหรือเจ็บป่วยอย่างร้ายแรง ให้รับแจ้งผู้บังคับบัญชาทราบทันทีว่าจะไปศาลได้เมื่อใด ทั้งนี้เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเหตุขัดข้องนั้นว่าเป็นการสมควรหรือไม่ หากเห็นว่าไม่สมควรก็ให้แจ้งผู้รับหมายไปศาลตามกำหนดนัด หากเห็นว่าเหตุขัดข้องนั้นจำเป็นและสมควรเลื่อนกำหนดนัดได้ก็ได้รับรอง และรีบแจ้งไปยังพนักงานอัยการหรือศาลแล้วแต่กรณี ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่ ๒ ๒๕๐๓ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๐๓ คำสั่ง ดร.ที่ ๓๔/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๐๓ และบันทึกสั่ง ดร.ที่ ๐๕๐๓(ร) / ๑๖๖๔๔ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๐๔ ไปแล้ว แต่ต้องปรากฏอยู่เสมอว่าพนักงานสอบสวนหรือข้าราชการตำรวจได้รับหมายเรียกให้ไปเบิกความเป็นพยานศาลแล้วไม่ไปศาล โดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องถึงเหตุให้เสียหายแก่คดีและงานราชการของกรมมาโดยตลอด

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติในเรื่องนี้ได้บรรลุผลอย่างจริงจัง และป้องกันผลดีต่อทางราชการเดิมมากทั้งนี้และเพื่อให้การพิจารณาของศาลดำเนินไปโดยรวดเร็ว ไม่เกิดการล่าช้า จึงแจ้งมาให้เป็นทางปฏิบัติตั้งแต่บัดนี้ต่อไป

๑. เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ใดได้รับหมายเรียกของศาลให้ไปเบิกความเป็นพยาน โจทก์ไม่ไปเป็นผู้รับหมายเรียกให้ไปเบิกความเป็นพยานโจทก์ด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้รับหมายรับรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เพื่อแจ้งให้ผู้มีหน้าที่ไปเบิกความเป็นพยานโจทก์ให้ไปเบิกความเป็นพยานโจทก์

และให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาจะต้องควบคุมดูแลให้ข้าราชการตำรวจที่ได้รับหมายไปเปิดความตามที่ศาลกำหนดคดีทุกครั้ง

๓. ให้เป็นหน้าที่ของ สวญ. , สวส. ร่วมกันทำบัญชีข้าราชการตำรวจในปกครองว่ามีผู้ใด ใครบ้างที่ศาลได้ออกหมายเรียกให้ไปเปิดความและเป็นพยานศาล ในวันเวลาใดให้ทำบัญชีควบคุมไว้ให้เรียบร้อย พร้อมกับให้ตรวจสอบว่าผู้ที่ศาลมีหมายเรียกให้ไปเปิดความตามที่ได้อำนาจไว้หรือไม่ ได้ไปเปิดความตามที่ศาลนัดหรือไม่ การไม่ไปเปิดความตามที่ศาลนัด มีเหตุผลและความเป็นจริงหรือไม่ และได้แจ้งเหตุขัดข้องไปให้พนักงานอัยการ หรือศาล แล้วแต่กรณีได้ทราบข้อเท็จจริงหรือไม่

๔. หากความปรากฏว่ายังมีข้าราชการตำรวจ เมื่อได้รับหมายเรียกให้ไปเปิดความแล้ว ไม่ไปเปิดความใด ๆ ไม่มีเหตุอันสมควรแล้ว นอกจากผู้ชี้หน้าที่ไม่ไปเปิดความตามหมายเรียกจะถูกพิจารณาทัณฑ์ทางวินัยโดยตรงแล้ว สวญ. , สวส. หรือผู้บังคับบัญชาที่ปล่อยปละละเลยไม่ควบคุมดูแลให้ข้าราชการตำรวจที่ศาลออกหมายเรียกไปเปิดความตามที่ศาลนัด จะต้องถูกพิจารณาโทษทางวินัยตามควรแก่กรณีอีกด้วย

จึงขอทำขั้วและให้ท่านแจ้งผู้ใต้บังคับบัญชาในปกครองให้ถือเป็นแนวทางปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไปด้วย

(ลงชื่อ) พล.ต.ท. แสง ชีระสวัสดิ์

(แสง ชีระสวัสดิ์)

ผู้ช่วย ผ.ตร.(ป.๑)ปฏิบัติราชการแทน ผ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ   ดร.

โทร. 0-2205-2466

ที่   0031.212/ 00244

วันที่   ๕ มกราคม 2552

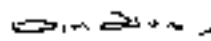
เรื่อง   การแจ้งพนักงานอัยการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

ผบช.น., ก., ก.1-9, ปช., สดม. และ จค. (ทน.ทค.)

ด้วย สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายอำนาจความยุติธรรมชั้นสอบสวน สำนักงานคดีอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือที่ อส 0049.(อช)/950 ลง 25 ธ.ค.2551 เรื่องขอความร่วมมือในการแจ้งพนักงานอัยการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา ถึง ดร. ขอให้เจ้าพนักงานสอบสวน ด้วยว่ากรณีที่จะต้องสอบสวนเด็กในฐานะผู้เสียหาย พยาน หรือผู้ต้องหา ในการแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมถามปากคำเด็กในคดีเดียวกันที่ต้องสอบสวนเด็กหลายครั้ง หากจะต้องมีการแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมถามปากคำเด็กในครั้งต่อมา ขอให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อมูลในใบแจ้งว่าคดีดังกล่าวมีการสอบสวนเด็กมาแล้วจำนวนกี่ครั้ง เมื่อใด เพื่อเป็นข้อมูลแก่พนักงานอัยการที่เข้าร่วมถามปากคำเด็กในครั้งถัดมา และมีโอกาสพิจารณาละเอียดถี่ถ้วนก่อน

ดร. พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นกรณีที่หน่วยงานในสังกัด สำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งรับผิดชอบในการจัดพนักงานอัยการเข้าร่วมถามปากคำเด็กตามกฎหมาย ขอความร่วมมือ เพื่อให้การเข้าร่วมถามปากคำเด็กในคดีอาญาบรรลุผลความเจตนารมณ์ของกฎหมาย และทำให้สำนักงานการสอบสวนมีความละเอียดครบถ้วน จึงเห็นควรให้หน่วยที่มีอำนาจสอบสวนในปัจจุบัน ดำเนินการตามที่อัยการขอความร่วมมือดังกล่าว

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและแจ้งพนักงานสอบสวนรวมทั้งผู้เกี่ยวข้องในสังกัดทราบ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

พช.ค.ย.

(นางต. มณีรินทร์)

รอง ผ.บ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

670

ที่ ๑๒๖๑๙.๑๒๖๑๙.๑๒๖๑๙

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายอำนาจความยุติธรรมชั้นสอบสวน
สำนักงานคดีอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด
ถนนรัชดาภิเษก แขวงสุโขทัย กรุงเทพมหานคร 10900

๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอลาเข้าร่วมมือในการแจ้งพนักงานอัยการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้กำหนดไว้ว่า ในการสอบสวนคดีอาญาที่จะฟ้อง
สอบสวนเด็กในฐานะผู้เสียหาย พยาน หรือผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนแจ้งพนักงานอัยการและสหวิชาชีพ
ร่วมตามปกติแต่จากปฏิวัติที่ผ่านมามีหน่วยงานสอบสวนปฏิบัติตามกฎหมายได้แจ้งพนักงานอัยการเข้าร่วมคุ้มครอง
เด็กตลอดมา แต่ปรากฏว่าในบางกรณีสำหรับการสอบสวนเด็กในคดีอาญาที่การกระทำผิดคดีเยาวชนต้องสอบสวน
ผู้เสียหาย พยาน หรือผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กหลายครั้ง ส่วนใหญ่พนักงานสอบสวนจะแจ้งไปยังพนักงานอัยการให้
เข้าร่วมตามปกติแต่โดยมิได้แจ้งถึงรายละเอียดว่า ในคดีเยาวชนนี้จะมีกรณีแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมตามปกติ
แต่หากก่อนหน้าแล้ว จึงทำให้พนักงานอัยการซึ่งได้รับแจ้งให้เข้าร่วมตามปกติแต่ในครั้งต่อมาไม่อาจทราบถึง
รายละเอียดและข้อเท็จจริงที่พนักงานสอบสวนขอทำการสอบสวนมาแล้ว ซึ่งทำให้การสอบสวนปรากฏคดีในครั้งถัด
มา พนักงานอัยการที่เข้าร่วมตามปกติแต่ไม่มีข้อมูลรายละเอียดเพียงพอที่จะให้คำแนะนำปรึกษาแก่พนักงาน
สอบสวนผู้รับผิดชอบ ได้ครบถ้วนรอบด้าน จึงส่งผลให้จำนวนการสอบสวนไม่ครบถ้วนถูกต้อง และต้องมีการเรียก
เสาะหาพยานเพิ่มเติมอีกอันจะมีผลกระทบต่อจิตใจของเด็ก อีกทั้งยังต้องด้วยความมุ่งประสงค์ในการให้ความ
คุ้มครองเด็ก

ดังนั้น เพื่อให้การเข้าร่วมตามปกติแต่ในคดีอาญาบรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและทำให้
จำนวนการสอบสวนมีความละเอียดรอบคอบ สำนักงานคดีอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด จึงรับผิดชอบในการจัด
พนักงานอัยการเข้าร่วมตามปกติแต่ตามกฎหมายซึ่งได้ระดมความร่วมมือจากได้โปรดแจ้งให้ทุกหน่วยงานในสังกัด
ได้กำกับพนักงานสอบสวนด้วยว่าในการแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมตามปกติแต่ในคดีอาญาที่ต้องสอบสวน
เด็กหลายครั้ง หากจะต้องมีการแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมตามปกติแต่ในคดีอาญา ขอให้พนักงานสอบสวนแจ้ง
ข้อมูลในใบแจ้งว่าคดีดังกล่าวมีการสอบสวนเด็กมาแล้วจำนวนกี่ครั้ง เมื่อไร เพื่อเป็นข้อมูลแก่พนักงานอัยการที่เข้าร่วม
ตามปกติแต่ในครั้งถัดมาและมีโอกาสที่จะทราบรายละเอียดแห่งคดีล่วงหน้า

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้ทุกหน่วยงานสังกัดได้ดำเนินการตามที่ได้ขอความร่วมมือดังกล่าวมา

ขอแสดงความนับถือ

(นางภาณุสิทธิ์ พิศวงปราการ)

อัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา

ผู้อำนวยการศูนย์อำนาจการคุ้มครองเด็กในคดีอาญาสูงให้พิมพ์ทำ

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายอำนาจความยุติธรรมชั้นสอบสวน

โทรสาร ๐-๒๕๑๕-๔๗๐๑

บทที่ ๑๐

การทำสำนวน

การสอบสวน

ด่วนมาก

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศร.

โทร. 0-2205-3466

ที่ 0031.212/ 1501

วันที่ 3 ตุลาคม 2550

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การบันทึกคดี(ออกเลขคดี) การสอบสวน
คดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด และการรายงานคดี

สนร.น., ม., 1-9, ก., ปส., สทส.จต. และ กมส.

ตามประมวลระเบียนการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 13 ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติของ
พนักงานสอบสวนเกี่ยวกับการบันทึกคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษไว้ในสมุดสารบบการดำเนินคดี โดยมีวิธี
กำหนดรายละเอียดในการบันทึกคดี(ออกเลขคดี) ว่าจะต้องบันทึกคดี(ออกเลขคดี) ที่ใด ในทางปฏิบัติ
พนักงานสอบสวนจะบันทึกคดี(ออกเลขคดี) ไว้ในสมุดบันทึกคดีพร้อมๆ กับการบันทึกคำร้องทุกข์หรือ
คำกล่าวโทษที่สถานีตำรวจหรือหน่วยงานของพนักงานสอบสวนซึ่งรับผิดชอบในการรับคำร้องทุกข์หรือ
คำกล่าวโทษและสอบสวนคดีนั้น ยกเว้นกรณีพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบมิใช่พนักงานสอบสวนห้องที่
เกิดเหตุ เช่น พนักงานสอบสวน บก.ป. จะบันทึกคดี(ออกเลขคดี) ไว้ที่ บก.ป. ไม่ได้บันทึกคดี(ออกเลขคดี) ที่
สถานีตำรวจท้องที่เกิดเหตุ หรือบางครั้งจะมีการบันทึกคดี(ออกเลขคดี) จำกัน คือบันทึกคดี(ออกเลขคดี) หนึ่งที่
บก.ป. และสถานีตำรวจท้องที่เกิดเหตุ ข้อมูลสถิติจึงไม่ถูกต้อง ครบถ้วนตามความเป็นจริง ส่งผลให้การ
วิเคราะห์และการวางแผนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม รวมถึงการวางแผนทางด้านการคลังและ
งบประมาณคลาดเคลื่อนไปด้วย

นอกจากนี้ หอกำหนดแนวทางปฏิบัติในการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษและการ
สอบสวนในคดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดเสียใหม่ เพื่อให้มีผู้รับผิดชอบในการสืบหาตัวคนร้าย
หรือที่อุปราชร้าย ตลอดจนพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวกับคดี ทั้งนี้เพื่อให้การสืบสวนสอบสวนใน
คดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติในการรับคำร้อง
ทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การบันทึกคดี(ออกเลขคดี) การสอบสวนคดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด
และการรายงานคดี ดังนี้

1. การรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ

1.1 เมื่อมีผู้มาแจ้งความกับพนักงานสอบสวน ถ้าการแจ้งความนั้นเป็นคำร้องทุกข์หรือ
คำกล่าวโทษตาม ป.วิ อาญา มาตรา 2(7) หรือ (8) พนักงานสอบสวนมีหน้าที่ต้องรับคำร้องทุกข์หรือคำ
กล่าวโทษไว้

1.2 ให้พนักงานสอบสวน ...

2 ให้พนักงานสอบสวนบันทึกคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษไว้ในสมุดสารบบการดำเนินคดีตาม ประมวลัยการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 3 บทที่ 1 ซึ่งสมุดสารบบการดำเนินคดี มี 2 ประเภท คือ

2.1 สมุดสารบบการดำเนินคดีอาญาทั่วไป(เล่มสีแดง)สำหรับบันทึกคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษคดีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดตามกฎหมายอื่นที่มิใช่โทษทางอาญา ยกเว้นคดีที่บันทึกในสมุดสารบบการดำเนินคดีของหน่วยงาน

2.2 สมุดสารบบการดำเนินคดีจราจรทางบก(เล่มสีน้ำเงิน) สำหรับบันทึกคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษคดีความผิดที่กล่าวหาว่าผู้ขับขี่รถในทางโดยประมาณเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคล และ/หรือทรัพย์สินเสียหาย ตาม พ.ร.บ.จราจรทางบก ม.43(4), 78 และ 184 ฎา ม.291,300,300

2. การบันทึกคดี(ออกเลขคดี)

หลังจากพนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษลงในสมุดสารบบการดำเนินคดีอาญาทั่วไปและคดีจราจรทางบกแล้ว การบันทึกคดี(ออกเลขคดี) ให้ปฏิบัติดังนี้

2.1 กรณีผู้ต้องหากระทำผิด

2.1.1 กรณีความผิดให้เกิด ย่าง หรือเชื่อว่าได้เกิดในเขตอำนาจ ให้บันทึกคดีลงในสมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี)ผู้ต้องหากระทำผิด โดยมีช่องความแนบตัวอย่างท้ายหนังสือ(ผนวก ก.) สมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี)ผู้ต้องหากระทำผิด แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สมุดบันทึกคดีอาญาทั่วไป (ผู้ต้องหากระทำผิด) และสมุดบันทึกคดีจราจรทางบก(ผู้ต้องหากระทำผิด)

ในกรณีพนักงานสอบสวนหน่วยงานอื่นซึ่งมิใช่พนักงานสอบสวนที่ก่อให้เกิดเหตุเป็นผู้รับผิดชอบการสอบสวน ให้บันทึกคดีลงในสมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี)ที่สถานีตำรวจที่เกิดเหตุ โดยไม่ต้องบันทึกคดี (ออกเลขคดี) ที่หน่วยงาน เพื่อให้มีการบันทึกคดี(ออกเลขคดี)ที่เดียว ไม่เกิดความซ้ำซ้อน โดยให้หน่วยงานดังกล่าวจัดทำสมุดคุมสำนวนการสอบสวนเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาตรวจได้ทุกวัน และให้สถานีตำรวจที่เกิดเหตุซึ่งบันทึกคดี(ออกเลขคดี)จนหายเหตุไว้ในสมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี)ว่าคดีดังกล่าวพนักงานสอบสวนหน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบทำการสอบสวน เพื่อประโยชน์ในการติดตามผลคดีและการติดต่อประสานงาน เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแจ้งผลคดีไปยังสถานีตำรวจที่เกิดเหตุที่ทราบ และจดบันทึกเลขคดีในสมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี)ไว้เป็นหลักฐาน กรณีนี้ให้รวมถึงการแจ้งผลคดีซึ่งพนักงานอีกการและศาลด้วย

2.1.2 กรณีเป็นการไม่แน่ชัดว่าการกระทำผิดอาญาได้กระทำในท้องที่ใดในระหว่างหลายท้องที่ และกรณีอื่น ๆ ดังที่บัญญัติไว้ใน พ.ร.บ.อาญา มาตรา 19 ให้บันทึกคดี (ออกเลขคดี) ที่สถานีตำรวจของพนักงานสอบสวนซึ่งกฎหมายกำหนดให้เป็นผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนคดีนั้น ตามมาตรา 19 (ค)

หรือ (ข) ตามเกณฑ์ที่ เริ่มแต่เป็นกรณีที่พนักงานสอบสวนจากส่วนกลางเป็นผู้รับผิดชอบ การสอบสวนให้ บัญชีคดี(ออกเลขคดี)ในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งที่เกี่ยวข้องความผิดดังกล่าวได้

2.1.3 กรณีความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมาย ราชไทย ได้กระทำส่งนอกร เรขานา จักรและ อัยการสูงสุดไว้มอบหมายให้พนักงานสอบสวนของ ตร. เป็นผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนตาม ป.วิ อาญา มาตรา 20 ให้บัญชีคดีลงในสมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี) ที่ บก.ป.โตสให้ให้เลขกำกับ คือ ป.(คท).....

2.2 คดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด

เมื่อพนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษลงในสมุดสารบบสืบสวนฯ แล้วไปและคดีจรรยาบรรณแล้ว ยังไม่ ต้องบันทึกคดี(ออกเลขคดี)จนกว่าการสืบสวนจะครบถ้วนตาม หลักเกณฑ์ของ ตร. ต่อมาเมื่อพนักงานสอบสวนสรุปสำนวนเสร็จจึงบันทึกคดี(ออกเลขคดี)ก่อนส่งสำนวน ไปให้พนักงานอัยการพิจารณา และให้บันทึกคดี(ออกเลขคดี)ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในข้อ 2.1.1 - 2.1.3

3. การสอบสวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด

3.1 ให้พนักงานสอบสวนผู้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษดำเนินการสอบสวนและ รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่สามารถรวบรวมได้ในเบื้องต้นแล้วส่งสำนวนไว้ จากนั้นให้ส่งมอบสำนวนการ สอบสวนดังกล่าวพร้อมสำเนาให้กับหัวหน้าสถานีตำรวจหรือผู้รับผิดชอบงานสอบสวนในหน่วยงานนั้น ภายใน 48 ชั่วโมง นับจากเวลาที่รับสำนวนทุกข์ หรือ คำกล่าวโทษ เพื่อให้ หัวหน้าสถานีตำรวจหรือ ผู้รับผิดชอบงานสอบสวนตรวจสำนวนการ สอบสวน หากเห็นว่าพนักงานสอบสวนได้รวบรวม พยานหลักฐานเบื้องต้นไว้ครบถ้วนแล้ว ให้มอบสำเนาสำนวนการสอบสวนให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนสอบสวน ของสถานีตำรวจหรือหน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการสืบสวนตัวผู้กระทำผิด หรือผู้ที่ถูกประณามว่าและ พยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องคดี ในระหว่างนี้หากเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนเห็นว่ามีความผิดปกติ พยาน เอกสารหรือพยานวัตถุใด ซึ่งจำเป็นต้องจะทำการสอบสวนและรวบรวมโดยพนักงานสอบสวนที่ให้แจ้ง พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีนั้นดำเนินการสอบสวนและรวบรวมทั้งสำนวนไว้

3.2 ให้หัวหน้าผู้รับผิดชอบงานฝ่ายสืบสวนจัดทำสมุดลงสำนวนการสืบสวนคดีไม่ ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดตามที่ได้รับมอบหมายข้างต้นไว้เป็นหลักฐาน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาตรวจ ใต้ทุกเวลา โดยมีช่องตามแบบตัวอย่างที่แนบมานี้ (ผนวก ก.) และให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนจัดทำสำนวน การสืบสวนตามรูปแบบที่กำหนด(ผนวก ข.)

3.3 กรณีที่สืบสวนแล้วยังไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด ให้เจ้าหน้าที่ฝ่าย สืบสวนจัดทำรายงานผลการสืบสวนพร้อมกับข้อมูลและหลักฐานที่รวบรวมมาได้ ส่งให้กับพนักงาน สอบสวนก่อนครบกำหนดระยะเวลาการสอบสวนคดีไม่ผู้ใดผู้กระทำผิด ตามคำสั่ง ตร.ที่ 960/2537 ลง 1 พ.ค.2537 ไม่น้อยกว่า 7 วัน เพื่อให้พนักงานสอบสวนสรุปสำนวนมีความเห็นทางคดีเสนอให้พนักงาน อัยการพิจารณาตาม ป.วิ อาญา มาตรา 40 โดยก่อนส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณา

ให้พนักงานสอบสวนบันทึกผลลงในสมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี) ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำ ความผิด โดยมีช่องความแบบตัวอย่างข้างบนนี้(ผนวก ข) และแบ่งสมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี) ไม่ปรากฏว่าผู้ใด เป็นผู้กระทำ ความผิด. ๒๒๓ เป็น 2 ประการ คือ สมุดบันทึกคดีออกให้ไป (ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำ ความผิด) และสมุดบันทึกคดีออกทางบก(ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำ ความผิด)

๓.4 กรณีให้สืบสวนแล้วรู้ตัวผู้กระทำผิด ให้ฝ่ายสืบสวนส่งมอบถึงที่รวบรวมพยาน แสวงหาตัวผู้ต้องหาพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีนั้น เพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป และให้พนักงานสอบสวนบันทึกผลลงในสมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี)รู้ตัวผู้กระทำผิด ตามแนวทางในข้อ 2.1

4. การรายงานคดี

ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบการสอบสวนเป็นผู้รายงานคดีตามประมวลระเบียบ การตำรวจเกี่ยวกับคดี ราชคณะ 13 บทที่ 4 ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการรายงานคดี และอีกคณะ 13 บทที่ 1 ว่า ด้วยการรายงานเหตุการณ์กระทำความผิดและเหตุอันน่าสงสัยและเหตุที่สงสัยรายงานด่วน

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และขอให้พนักงานสอบสวนรวบรวมทั้งผู้ต้องหาที่เกี่ยวข้องยื่นอุทธรณ์โดย เปรื่องคดี ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2550 เป็นต้นไป

พล.ต.อ.

(เสรีจิตุทธิ์ คมขำเวท)

สบ.ตร.

ผนวก ก.

(หน้าปก)

สมุดบันทึกคดี
รู้ตัวผู้กระทำผิด
(คดีอาญาทั่วไป)

สมุดบันทึกคดี
รู้ตัวผู้กระทำผิด
(คดีจราจร)

ผนวก ข.

(หน้าปก)

สมุดบันทึกคดี
ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด
(คดีอาญาทั่วไป)

สมุดบันทึกคดี
ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด
(คดีจราจร)

ผนวก ค.

(หน้าปก)

สมุดคู่มือสำนวน
การสืบสวน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ส.ง.ผู้ช่วย ผบ.ตร.(สส 4)

โทร.0 2205 3822-28

ที่ 0001(สส 4)/ 143

วันที่ 25 กันยายน 2550

เรื่อง ขอสั่งตัวอย่างรูปแบบการทำด้านงานการสืบสวน

เรียน ผู้ช่วย ผบ.ตร.(สส 2)

ตามที่ท่านให้ กระผม พิจารณา กำหนดรูปแบบการทำด้านงานการสืบสวน โดยกำหนดตัวอย่างรายงานการสืบสวน เอกสารประกอบในด้านงานการสืบสวนคดีต่าง ๆ และการสืบสวน คดีที่สำคัญ เพื่อเป็นแบบให้ ตร.กำหนดใช้ นั้น

กระผมจึงขอส่งตัวอย่างดังกล่าวมายังท่าน เพื่อประกอบการพิจารณา ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

พล.ต.ท.

(มานพพงศ์ สิงห์ท่า ณ อุยธยา)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.(สส 4)

1. รายงานการสำเภา (ตามแบบฟอร์ม)
2. เอกสารข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้กล่าวหา / ผู้เสียหาย / ผู้ตาย
(ข้อมูลทะเบียนราษฎร ประวัติส่วนตัว สำเนาบันทึกคำให้การ)
3. เอกสารข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ต้องหา / ผู้ต้องสงสัย
(ข้อมูลทะเบียนราษฎร ประวัติส่วนตัว สำเนาบันทึกคำให้การผู้ต้องหา หรือบันทึกคำให้การผู้ต้องสงสัย รวมถึงคำนิรूपพรรณคนร้าย หรือ ผู้ต้องสงสัย)
4. เอกสารข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพยานที่เกี่ยวข้อง
(ข้อมูลทะเบียนราษฎร ประวัติส่วนตัว บันทึกคำให้การ)
5. เอกสารข้อมูลเกี่ยวกับพยานเอกสาร และพยานวัตถุ
(พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุ ที่ได้จากการตรวจพบในที่เกิดเหตุ หรือได้จากการสืบสวนหลังเกิดเหตุแล้ว)
6. เอกสารข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกขโมย (ให้ระบุรายการทรัพย์สินที่ถูกละหาย โดยปรากฏลักษณะ รูปร่าง และคำนิรूपพรรณของทรัพย์สินนั้นด้วย)
7. บันทึกพนักงานสืบสวน
8. บันทึกการตรวจสถานที่เกิดเหตุ (ตามแบบฟอร์ม)
9. แผนที่เกิดเหตุ
10. เอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลท้องถิ่น ประวัติต้องโทษของบุคคลต้องสงสัย หรือคนร้าย เป็นต้น
11. เอกสารโต้ตอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
12. สำเนารับคำร้องทุกข์
13. บัญชีท้ายสำนวนการสืบสวน (ตามแบบฟอร์ม)

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
รายงานการสืบสวน

คดีสืบสวนที่ .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตาม.....

คดีอาญาที่.....ของสถานีตำรวจ.....

พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ.....

.....ผู้ต้องหา

คดีระหว่าง

.....ผู้ต้องหา

ข้อหา .....

.....

.....

วันเวลาที่เกิดเหตุ.....

ที่เกิดเหตุ.....

สถานที่ที่พบ.....

รายละเอียด.....

วันเวลาที่เริ่มดำเนินคดีสืบสวน วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

วันเวลาที่เสร็จสิ้นการสืบสวน วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

รวมระยะเวลาในการสืบสวน.....วัน ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ถึง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ผลการสืบสวน คดีนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน ได้ดำเนินการสืบสวนแล้ว มีพยานหลักฐานพอสมควร

ว่า.....ได้กระทำความผิด เห็นควรขออนุมัติสารออกหมายเชิญ

มาดำเนินคดีตามกฎหมาย (จากการสืบสวนยังไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด)

การปฏิบัติและผลการสืบสวน

(การปฏิบัตินั้นให้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนการสืบสวน ส่วนผลการสืบสวนให้ตั้งพยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุ พร้อมสรุปสรุปประกอบการพิจารณา)

ก. การปฏิบัติ

1. ผู้รับผิดชอบสืบสวน

ชื่อ.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....

2. ผู้ร่วมสืบสวน

ชื่อ.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....

ชื่อ.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....

ชื่อ.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....

ชื่อ.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....

3. การดำเนินการสืบสวน

3.1 เริ่มเวลารับแจ้งเหตุ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น

3.2 เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนที่ร่วมไปทำการสืบสวนบริเวณที่เกิดเหตุ มีดังนี้

3.2.1.....

3.2.2.....

3.2.3.....

3.2.4.....

3.3 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กล่าวหา / เสียหาย

3.3.1 ชื่อ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

การติดต่อที่สะดวก.....

จากการสอบถามได้ความว่า.....

.....

.....

.....

3.3.2 ชื่อ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

การติดต่อที่สะดวก.....

จากการซักถามได้ความว่า.....

3.4 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ขาย

3.4.1 ชื่อ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

การติดต่อที่สะดวก.....

3.4.2 ชื่อ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

การติดต่อที่สะดวก.....

3.5 หยามบุคคลที่เกี่ยวข้อง (ให้ระบุชื่อ อายุ ที่อยู่ (หรือภูมิลำเนา) โทรศัพท์ติดต่อย)

3.5.1 ชื่อ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

การติดต่อที่สะดวก.....

จากการซักถามได้ความว่า.....

3.5.2 ชื่อ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

การติดต่อที่สะดวก.....

จากการซักถามได้ความว่า.....

จำนวนคนร้าย.....คน จับกุมได้.....คน

3.6.1 คนร้ายที่จับกุมตัวได้

3.6.1.1 ชื่อ.....อายุ.....ปี

ชื่อจริง.....นาม.....อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

ตำแหน่ง/บรรณ.....

การติดต่อที่สะดวก.....

จากการซักถามได้ทราบว่า.....

3.6.1.2 ชื่อ.....อายุ.....ปี

ชื่อจริง.....นาม.....อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

ตำแหน่ง/บรรณ.....

การติดต่อที่สะดวก.....

จากการซักถามได้ทราบว่า.....

3.6.2 คนร้ายที่ยังจับกุมไม่ได้

3.6.2.1 ชื่อ.....อายุ.....ปี

ชื่อจริง.....นาม.....อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

ตำแหน่ง/บรรณ.....

3.6.2.2 ชื่อ.....อายุ.....ปี

ชื่อจริง.....นาม.....อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

ตำแหน่ง/บรรณ.....

3.7.1 รายการทรัพย์สินที่อุทธรณ์

3.7.1.1 .....จำนวน.....

มูลค่า.....บาท

3.7.1.2 .....จำนวน.....

มูลค่า.....บาท

รวม.....รายการ มูลค่าทั้งสิ้น.....บาท

3.7.2 การติดตามทรัพย์สินที่อุทธรณ์

3.7.2.1 .....จำนวน.....

มูลค่า.....บาท

3.7.2.2 .....จำนวน.....

มูลค่า.....บาท

รวม.....รายการ มูลค่าทั้งสิ้น.....บาท

3.8 ข้อมูลเกี่ยวกับอาวุธที่คนร้ายใช้กระทำความผิด

3.8.1 ประเภท.....

คำทบทวน.....

3.8.2 ประเภท.....

คำทบทวน.....

3.9 ข้อมูลเกี่ยวกับยานพาหนะที่คนร้ายใช้กระทำความผิด

3.9.1 ประเภท.....

คำทบทวน.....

3.9.2 ประเภท.....

คำทบทวน.....

3.10 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่เกิดเหตุ

3.10.1 สภาพทั่วไป.....

.....

.....

.....

.....

3.10.2 พยานเอกสารและพยานวัตถุที่ตรวจพบในสถานที่เกิดเหตุ

3.10.2.1 .....จำนวน.....

คำทบทวน.....

3.10.2.2 .....จำนวน.....

คำทบทวน.....

เช่น รอยลายนิ้วมือแฝง รอยนิ้วมือ รอยฝ่ามือ รอยนิ้วเท้า ฝ่าเท้า เป็นต้น

3.10.3.1.....

ตำแหน่งที่พบ.....

3.10.3.2.....

ตำแหน่งที่พบ.....

3.11 ข้อมูลที่ได้จากกระบวนการสอบสวน ตรวจยึด ตรวจค้น เกี่ยวกับความสัมพันธ์ ความเชื่อมโยง ระหว่างกลุ่มผู้กระทำความผิด กลุ่มผู้ต้องสงสัย และผู้เสียหาย เช่น การติดต่อสื่อสาร ที่พักอาศัย รวมถึงข้อมูลทั้งทางตรงและอ้อม เป็นต้น

3.11.1.....

ตำแหน่งที่พบ.....

ผลการตรวจ.....

3.11.2.....

ตำแหน่งที่พบ.....

ผลการตรวจ.....

3.12 ผลการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์

3.12.1 รายงานที่.....

ผลการตรวจสรุปได้ว่า.....

3.12.2 ประเภท.....

ผลการตรวจสรุปได้ว่า.....

3.13 ข้อเท็จจริงที่ได้จากการสืบสวน

คดีนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน ได้ดำเนินการสืบสวนแล้ว ข้อเท็จจริงมีดังนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข. ผลการสืบสวน

คดีนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน ได้ร่วมกันดำเนินการสืบสวนพยานหลักฐาน ทั้งพยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุ แล้ว มีพยานหลักฐานพอสมควรว่าเชื่อได้ว่า.....เป็นผู้(จ้างวาน ใช้) ให้.....ฆ่า.....จนถึงแก่ความตาย โดยมีพยานหลักฐานยืนยันดังนี้

1. พยานบุคคล.....ยืนยันว่า.....

2. พยานวัตถุ.....ยืนยันว่า.....

3. พยานเอกสาร.....ยืนยันว่า.....

จึงขอรวมเห็นพร้อมสำนวนการสืบสวนมาซึ่งพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในคดีนี้
มาเพื่อพิจารณา และดำเนินการขออุทธรณ์คดีออกหมายจับ.....มาดำเนินคดี
ตามกฎหมายต่อไป รวบเอกสาร จำนวน.....แผ่น

(ลงชื่อ).....เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน

(.....)

ตำแหน่ง.....

การสืบสวนคดีจ้างวานใช้ (ฆ่าผู้อื่น)

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดคดีจ้างวานใช้

1.1.1 ผู้จ้างวานใช้

1.1.2 ผู้รับงาน

1.1.3 คนจี้เป้า

1.1.4 คนจัดหาอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำผิด

1.1.5 ผู้ร่วมลงมือกระทำ

1.2 ข้อมูลที่นำมาใช้ในการสืบสวน

1.2.1 ข้อมูลท้องถิ่นเกี่ยวกับสถานที่ทั่วไป เช่น บ้านพักบุคคลสำคัญ โรงแรม
ธนาคาร เป็นต้น

1.2.2 ข้อมูลท้องถิ่นเกี่ยวกับสถานที่ที่อาจเกี่ยวข้องกับ การกระทำผิด เช่น แหล่งมั่ว
สุข ยานพาหนะ สถานบริการ แหล่งรับซื้อของเก่า โรงรับจำนำ เป็นต้น

1.2.3 ข้อมูลทั่วไป เช่น หมายจับคดีต่างๆ เหตุลึกลับทรัพย์สินหาย เป็นต้น

1.2.4 แพ้มาประวัติบุคคลที่เคยถูกจับกุม บุคคลพันไทย บุคคลที่มีแนวโน้มว่าจะ
กระทำผิดความผิด เช่น ผู้คิดยาเสพติด ผู้มีอิทธิพล มือปืนรับจ้าง พวกมั่วสมตั้งเป็นแก๊งต่างๆ เป็นต้น

2. แนวทางการปฏิบัติการสืบสวน

2.1 การสืบสวนหลังรับแจ้งเหตุ (ในวันเกิดเหตุ)

2.1.1 การตรวจสอบที่เกิดเหตุ

2.1.1.1 รีบเดินทางไปยังสถานที่เกิดเหตุโดยเร็ว

2.1.1.2 รายงานเหตุเบื้องต้นให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

2.1.1.3 ถ่ายภาพนิ่งหรือวิดีโอเกี่ยวกับสถานที่เกิดเหตุรวมถึงกลุ่มคน และ
ยานพาหนะที่เกิดเหตุหรือบริเวณใกล้เคียง ซึ่งอาจมีคนร้ายหรือยานพาหนะที่คนร้ายใช้กระทำ
ความผิดอยู่บริเวณดังกล่าวด้วย

2.1.1.4 ตรวจสอบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดบริเวณสถานที่เกิดเหตุหรือ
ใกล้เคียง

2.1.1.5 จัดชุดสืบสวนหาข่าวซักถามพยานบุคคลที่พบบริเวณที่เกิดเหตุ
หรือที่เกี่ยวข้อง

2.1.1.6 ประสานงานกับพนักงานสอบสวน เจ้าหน้าที่นิติวิทยาศาสตร์ หรือแพทย์ เกี่ยวกับการตรวจหาพยานหลักฐานต่างๆ ที่พบในสถานที่เกิดเหตุ

2.1.2 หลังจากตรวจสถานที่เกิดเหตุแล้วให้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตรวจ สถานที่เกิดเหตุเพื่อกำหนดสมมุติฐานหรือประเด็นทางคดี

2.1.3 ในกรณีที่เป็นคดีสำคัญให้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการสั่งการและควบคุม การสืบสวนคดีและจัดชุดต่างๆดังนี้

2.1.3.1 ชุดตรวจสอบข้อมูลบุคคล เกี่ยวกับข้อมูลการติดต่อสื่อสารและ ข้อมูลทางด้านนิติวิทยาศาสตร์

2.1.3.2 ชุดวิเคราะห์ความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงระหว่างบุคคลทาง คดีทั้งก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุ

2.1.3.3 ชุดบันทึกการดำเนินการสืบสวน โดยให้บันทึกการปฏิบัติตลอด ระยะเวลาของการทำงาน

2.1.3.4 ชุดซักถามบุคคลต้องสงสัย ผู้ต้องหา พยานบุคคล รวมถึงการ ประสานงานกับจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาในกรณีที่ต้องพิพจน์เกี่ยวกับอารมณ์ทางจิตของผู้ที่ เกี่ยวข้อง

2.1.3.5 ชุดปฏิบัติการในภาคสนาม สามารถที่จะออกปฏิบัติหน้าที่ได้ ทันทีเมื่อผู้บังคับบัญชาสั่งการ

2.1.3.6 ชุดตรวจค้น ถิ่นกุม โดยให้ดำเนินการตามยุทธวิธี และข้อกฎหมาย โดยเฉพาะการเข้าถึงให้คำนึงว่ามีความจำเป็นหรือไม่ เป็นอันตรายหรือไม่ และสังคมยอมรับ ได้หรือไม่

2.1.3.7 ชุดจัดเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ที่จะสนับสนุนการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่ทั้งหมด

2.1.3.8 ชุดประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.1.3.9 ชุดรับแจ้งข่าวและประชาสัมพันธ์ให้รับแจ้งข่าวทุกเรื่องและ กับทุกไ้วอย่างละเอียดเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณา และต้องทราบข้อมูลต่างๆ ที่สามารถตอบ ข้อซักถามจากผู้สื่อข่าวและผู้อื่นได้

2.2 การทำรายงานการสืบสวน

2.2.1 สภาพที่เกิดเหตุ โดยให้ระบุข้อมูลให้ทราบถึงลักษณะภายในและภายนอกสถานที่เกิดเหตุรวมถึงสถานที่ใกล้เคียงหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับเหตุดังกล่าว

2.2.2 การตรวจพบพยานหลักฐานต่างๆ ในบริเวณที่เกิดเหตุที่อาจเป็นประโยชน์ต่อรูปคดี เช่น ข้อมูลการติดต่อสื่อสาร ลายนิ้วมือแฝง รอยเท้า ยุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิด เป็นต้น โดยให้ระบุถึงลักษณะ จำนวน ขนาด ปริมาณ และบริเวณที่ตรวจพบพยานหลักฐานดังกล่าวไว้ให้ละเอียด

2.2.3 สภาพศพ ให้ระบุถึงลักษณะร่องรอยบาดแผลของศพที่ตรวจพบ

2.2.4 รายการทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย

2.2.5 แผนที่เกิดเหตุ

2.2.6 อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง กับคดี

2.3 การสืบสวนเพื่อทราบเหตุการณ์ก่อนเกิดเหตุ

2.3.1 สืบหาประเด็นความขัดแย้งของผู้เสียหาย

2.3.2 สืบหาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้กระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด

2.3.3 สืบหาข้อมูลการติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่มผู้กระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะ

กระทำความผิด

2.3.4 สืบหาข่าวความเคลื่อนไหวของบุคคลที่สงสัยว่าจะเกี่ยวข้องกับกระทำความผิด ไม่ว่าจะเป็นผู้ร่วมลงมือกระทำความผิด หรือผู้จัดหาอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิด เป็นต้น

2.3.5 สืบหาถิ่นที่อยู่ของกลุ่มผู้กระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด ก่อนเกิดเหตุ

2.3.6 สืบหาพฤติการณ์ที่ผิดปกติของกลุ่มผู้กระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำความผิดที่เคยปฏิบัติมา เช่น การเข้ามาติดสนิทซึ่งๆ ที่เคยมีสาเหตุโครงการเดียวกันมาก่อน เป็นต้น

2.3.7 สืบหาข้อมูลจากพยานบุคคลหรือพยานแวดล้อมว่ากลุ่มผู้กระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด มีการวางแผนกระทำความผิดอย่างไร

2.3.8 สืบหาข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง กับคดี

2.4 การสืบสวนเพื่อทราบเหตุการณ์ขณะและหลังเกิดเหตุ

2.4.1 สืบหาเหตุการณ์ความสับสนที่เชื่อมโยงของกลุ่มผู้ต้องสงสัยทั้งช่วงก่อน ขณะและหลังเกิดเหตุ

2.4.2 ตรวจสอบหาเส้นทางและจุดพักของผู้ร่วมกระทำผิดทุกคนรวมถึงตรวจสอบยานพาหนะและอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิดด้วย

2.4.3 ตรวจสอบภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่ได้จากสถานที่เกิดเหตุ หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้อง

2.4.4 ตรวจสอบเหตุการณ์ของผู้ตายในช่วงก่อนเกิดเหตุ โดยให้จัดทำตารางเหตุการณ์และตารางเวลา (Timeline) ของผู้ตายไว้โดยละเอียด

2.4.5 บันทึกคำพยานหรือพยานของคนร้าย ยานพาหนะ อาวุธ ตลอดจนเส้นทางหลบหนีของคนร้ายไว้โดยละเอียด

2.4.6 ตั้งประเด็นการสืบสวนในคดีที่อาจเป็นไปได้ทั้งหมด เช่น มุขเหตุฉุกเฉินและประเด็นความขัดแย้งต่างๆ

2.4.7 หาข้อมูลจากแหล่งข่าวทุกแห่ง

2.4.8 ตรวจสอบความเชื่อมโยง ความสับสนและตำแหน่งที่อยู่ของกลุ่มผู้ต้องสงสัย โดยให้จัดทำตารางเวลา (Timeline) ในช่วงเวลาเกิดเหตุ

2.4.9 ดำเนินการตรวจสอบกลุ่มผู้ต้องสงสัยตามรายการตรวจสอบ (Checklist)

2.4.10 ติดตามภาพทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย

2.4.11 เมื่อพยานหลักฐานเพียงพอให้ประสานพนักงานสอบสวนเพื่อขออนุมัติออกหมายจับผู้กระทำผิด

2.4.12 การดำเนินการวางแผนต่างๆ เช่น จับกุม ตรวจค้น เป็นต้น ให้คำนึงถึงความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่และทุกฝ่าย

2.4.13 เมื่อติดตามจับกุมผู้กระทำผิดได้แล้วให้จัดทำบันทึกการจับกุม บันทึกคำรับสารภาพ บันทึกการตรวจยึดของกลางหรือทรัพย์สินส่วนตัวของผู้ต้องหาไว้ให้ละเอียดชัดเจน

2.4.14 นำตัวผู้ต้องหาพร้อมของกลางไปส่งพนักงานสอบสวนภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด

2.4.15 ประสานงานกับพนักงานสอบสวน กรณีที่มีการให้ผู้ต้องหาไปนักรู้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ

2.4.16 สืบสวนขยายผลเครือข่าย

2.4.17 ติดตามตรวจยึดอุปกรณ์ที่ใช้กระทำความผิดจนทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย

2.4.18 นำผู้ต้องหาไปพบแพทย์เพื่อตรวจร่างกาย

2.4.19 ชุมล กลุ่มทรงพยานบุคคลอย่างใกล้ชิดจนกว่าจะเสร็จสิ้นคดี

2.4.20 ติดตามผลคดีในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการและศาล จนกว่าจะ

มีคำพิพากษาคดีสิ้นสุด

การสืบสวนคดีเรียกค่าไถ่

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดคดีเรียกค่าไถ่

1.1.1 ผู้จ้างวาน ไซ้

1.1.2 ผู้รับงาน

1.1.3 คนขับเป้า

1.1.4 คณะจัดหาสถานที่ แคนพาหนะ อุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำผิด

1.1.5 ผู้ร่วมลงมือกระทำ

1.2 ข้อมูลที่นำมาใช้ในการสืบสวน

1.2.1 ข้อมูลท้องถิ่นเกี่ยวกับสถานที่ทั่วไป เช่น บ้านพักบุคคลสำคัญ โรงแรม
ธนาคาร เป็นต้น

1.2.2 ข้อมูลท้องถิ่นเกี่ยวกับสถานที่ที่อาจเกี่ยวข้องกับจารกรรมผิด เช่น แหล่งมั่ว
สุบ อนุสาวรีย์ สถานบริการ แหล่งรับซื้อของเก่า โรงรับจำนำ เป็นต้น

1.2.3 ข้อมูลทั่วไป เช่น หมายจับคดีต่างๆ เป็นต้น

1.2.4 แฟ้มประวัติบุคคลที่เคยถูกจับกุม บุคคลหนีโทษ บุคคลที่มีแนวโน้มว่าจะ
กระทำความผิด เช่น ผู้มีประวัติเรียกค่าไถ่ กรรโชกทรัพย์ เป็นต้น

2. แนวทางการปฏิบัติการสืบสวน

2.1 การสืบสวนหลังรับแจ้งเหตุ (ในวันเกิดเหตุ)

2.1.1 การตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ

2.1.1.1 รีบเดินทางไปยังสถานที่เกิดเหตุโดยเร็ว

2.1.1.2 รายงานเหตุเบื้องต้นให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

2.1.1.3 สอบถามญาติพี่น้องแจ้งให้หน่วยงานอื่นใดทราบบ้างและให้ยุติ
การแจ้ง โดยให้ประสานงานหน่วยที่รับแจ้งหน่วยเดียวรับผิดชอบเพื่อป้องกันการซ้ำใจผิดในการ
ดำเนินการสืบสวนแนวเดียวกัน

2.1.1.4 การสืบสวนต้องเป็นไปด้วยความลับเพื่อความปลอดภัยของเหยื่อ
ให้พิจารณาหาวิธีช่วยเหลือเหยื่อด้วยความปลอดภัยเป็นอันดับแรก

2.1.1.5 จัดชุดสืบสวนดูแลญาติพี่น้องที่รับการติดต่อจากคนร้าย ควบคุม
การปฏิบัติในการติดต่อกลับมาของคนร้าย

2.1.1.6 ทบทวนและตรวจสอบทั้งทางภาคีต่อสื่อสารระหว่างคนร้ายกับ ผู้เสียหาย เช่น โทรศัพท์บ้าน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ให้วางระบบเพื่อทราบหมายเลขและตำแหน่งการ โทรเข้า พร้อมบันทึกเกี่ยวกับการสนทนา

2.1.1.7 ถ่ายภาพนิ่งหรือวิดีโอเกี่ยวกับสถานที่เกิดเหตุรวมถึงกลุ่มคน และ ยานพาหนะที่เกิดเหตุหรือบริเวณใกล้เคียง ซึ่งอาจมีคนร้ายหรือยานพาหนะที่คนร้ายใช้กระทำความผิดอยู่บริเวณดังกล่าวด้วย

2.1.1.8 ตรวจสอบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดบริเวณสถานที่เกิดเหตุหรือใกล้เคียง

2.1.1.9 จัดชุดสืบสวนหาข่าวซักถามพยานบุคคลที่พบบริเวณที่เกิดเหตุ หรือที่เกี่ยวข้อง

2.1.1.10 ประสานงานกับพนักงานสอบสวน เจ้าหน้าที่นิติวิทยาศาสตร์ หรือแพทย์ เกี่ยวกับการตรวจหาพยานหลักฐานต่างๆ ที่พบในสถานที่เกิดเหตุ

2.1.2 หลังจากตรวจสถานที่เกิดเหตุแล้วให้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตรวจ สถานที่เกิดเหตุเพื่อตั้งสมมุติฐานหรือประเด็นทางคดี

2.1.3 ในกรณีที่เป็นคดีสำคัญให้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการตั้งการและ ทบทวนการสืบสวนคดีและจัดชุดต่างๆดังนี้

2.1.3.1 ชุดตรวจสอบข้อมูลสมุทต เกี่ยวกับข้อมูลการติดต่อสื่อสารและ ข้อมูลทางด้านนิติวิทยาศาสตร์

2.1.3.2 ชุดวิเคราะห์ความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงระหว่างบุคคลทางคดี ทั้งก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุ

2.1.3.3 ชุดบันทึกการดำเนินการสืบสวน โดยให้บันทึกการปฏิบัติงานตลอด ระยะเวลาของการทำงาน

2.1.3.4 ชุดซักถามบุคคลต้องสงสัย ผู้ต้องหา พยานบุคคล รวมถึงการ ประสานงานกับจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาในกรณีที่ต้องพิสูจน์เกี่ยวกับอารมณ์ทางจิตของผู้ที่ เกี่ยวข้อง

2.1.3.5 ชุดปฏิบัติการในภาคสนาม สามารถที่จะออกปฏิบัติหน้าที่ได้ทันที เมื่อผู้บังคับบัญชาสั่งการ

2.1.3.6 ชุดตรวจค้น จับกุม โดยให้ดำเนินการตามกฎหมายวิธี และข้อกฎหมาย โดยเฉพาะการใช้กำลังให้คำนึงว่ามีความจำเป็นหรือไม่ เป็นอันตรายหรือไม่ และตั้งสมมุติฐานไว้ได้หรือไม่

2.1.3.7 ชุดจัดเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ที่จะตามับสนามการปฏิบัติงาน
ของเจ้าหน้าที่ทั้งหมด

2.1.3.8 ชุดประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.1.3.9 ชุดรับแจ้งข่าวและประชาสัมพันธ์ให้รับแจ้งข่าวทุกเรื่องและบันทึก
ไว้อย่างละเอียดเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณา และต้องทราบข้อมูลต่างๆ ที่สามารถตอบข้อ
ซักถามจากผู้สื่อข่าวและผู้อื่นได้

2.2 การทำรายงานการสืบสวน

2.2.1 ภาพที่เกิดเหตุ โดยให้ระบุข้อมูลให้ทราบถึงลักษณะภายในและภายนอก
สถานที่เกิดเหตุรวมถึงสถานที่ใกล้เคียงหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับเหตุดังกล่าว

2.2.2 การตรวจพบพยานหลักฐานต่างๆ ในบริเวณที่เกิดเหตุที่อาจเป็นประโยชน์
ต่อรูปคดี เช่น ข้อมูลการติดต่อสื่อสาร ลายนิ้วมือแฝง รอยเท้า อุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำผิด เป็น
ต้น โดยให้ระบุถึงลักษณะ จำนวน ขนาด ปริมาณ และบริเวณที่ตรวจพบพยานหลักฐานดังกล่าว
ไว้ให้ละเอียด

2.2.3 รายการทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย

2.2.4 แผนที่เกิดเหตุ

2.2.5 อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดี

2.3 การสืบสวนเพื่อทราบเหตุการณ์ก่อนเกิดเหตุ

2.3.1 สืบหาพฤติการณ์ของผู้ต้องสงสัยแล้วตั้งประเด็นแจ้งต้องการทรัพย์สิน
ความเคลื่อนไหวตัว ผู้สาว ข้อมูลลับ

2.3.2 สืบหาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้กระทำผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด
ซึ่งหากกลุ่มผู้กระทำผิดรู้จักกันเพื่อย่อมมีแนวโน้มจะฆ่าปิดปาก

2.3.3 สืบหาข้อมูลการติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่มผู้กระทำผิดหรือสงสัยว่าจะ
กระทำความผิด

2.3.4 สืบหาข่าวความเคลื่อนไหวของบุคคลที่สงสัยว่าจะเกี่ยวข้องกับการกระทำ
ผิด ไม่ว่าจะเป็นผู้ร่วมลงมือกระทำผิดหรือผู้จัดหาอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำผิด เป็นต้น

2.3.5 สืบหาถิ่นที่อยู่ของกลุ่มผู้กระทำผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด ก่อนเกิด
เหตุ

2.3.6 สืบหาพฤติกรรมที่ผิดปกติของกลุ่มผู้กระทำผิด หรือสงสัยว่าจะกระทำ ความผิดที่ละเมิดกฎหมาย เช่น การเข้ามามีชีวิตที่ละเมิดกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี เป็นต้น

2.3.7 สืบหาข้อมูลจากพยานบุคคลหรือพยานแวดล้อมว่ากลุ่มผู้กระทำผิด หรือ สงสัยว่าจะกระทำความผิดมีการวางแผนกระทำผิดอย่างไร

2.3.8 สืบหาข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องรับคดี

2.4 การสืบสวนเพื่อทราบเหตุการณ์ขณะและหลังเกิดเหตุ

2.4.1 สืบหาพฤติการณ์ความสัมพันธ์เชื่อมโยงของกลุ่มผู้ต้องสงสัยทั้งช่วงก่อน ขณะและหลังเกิดเหตุ

2.4.2 ตรวจสอบภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่ได้จากสถานที่เกิดเหตุ หรือ สถานที่ที่เกี่ยวข้อง

2.4.3 ตรวจสอบพฤติกรรมของเหยื่อในช่วงก่อนเกิดเหตุ โดยให้จัดทำตาราง เหตุการณ์ และตารางเวลา (Timeline) ไว้โดยละเอียด

2.4.4 บันทึกคำให้การพยานของคนร้าย ยานพาหนะ อาวุธ ตลอดจนเส้นทาง หลบหนีของหน่วไว้โดยละเอียด

2.4.5 ตั้งประเด็นการสืบสวนในคดีที่จะเป็นไปได้ทั้งหมด เช่น มูลเหตุจูงใจและ ประเด็นความขัดแย้งต่างๆ

2.4.6 ข้อมูกร่องของคนร้ายเพื่อแลกเปลี่ยนกับความปลอดภัยของเหยื่อ โดย กำหนดเส้นตายให้ญาติต้องร้องขอช่วงเวลาให้นานที่สุด

2.4.7 หาข้อมูลจากแหล่งข่าวทุกแห่ง

2.4.8 ตรวจสอบความเชื่อมโยง ความสัมพันธ์และตำแหน่งที่อยู่ของกลุ่มผู้ต้อง สงสัย โดยให้จัดทำตารางเวลา (Timeline) ในช่วงเวลาเกิดเหตุ

2.4.9 ดำเนินการตรวจสอบกับกลุ่มผู้ต้องสงสัยตามรายการตรวจสอบ (Checklist)

2.4.10 ติดตามหาทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย

2.4.11 เมื่อพยานหลักฐานเพียงพอให้ประสานพนักงานสอบสวนเพื่อขออนุมัติ จับกุมผู้กระทำผิด

2.4.12 การดำเนินการวางแผนต่างๆ เช่น จับกุม ตรวจสอบ เป็นต้น ให้คำนึงถึง ความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่และทุกฝ่าย

2.4.13 พิจารณาตามสถานการณ์ อาจจับชุดสะกดรอยหรือค้นบ้านกลุ่มผู้ต้องสงสัย เพื่อกดดันให้ทราบว่าถ้าหาหน้าที่รู้ตัวกลุ่มคนร้ายแล้ว ในกรณีแน่ใจว่าคนร้ายอาจปล่อยตัวเหยื่อ

2.4.13 เมื่อติดตามจับกุม ผู้กระทำผิดได้แล้วให้จัดทำบันทึกการจับกุม บันทึกคำรับสารภาพ บันทึกการตรวจยึดของกลางหรือทรัพย์สินส่วนตัวของผู้ต้องหาไว้ให้ละเอียดชัดเจน

2.4.14 นำตัวผู้ต้องหาพร้อมของกลางไปส่งพนักงานสอบสวนภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด

2.4.15 ประสานงานกับพนักงานสอบสวน กรณีที่มีการนำผู้ต้องหาไปปล่อยที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ

2.4.16 สืบสวนขยายผลเครือข่าย

2.4.17 ติดตามตรวจสอบยึดอุปกรณ์ที่ใช้กระทำความผิดของคดียาเสพติดที่ฐานที่ถูกประทุษร้าย

2.4.18 นำผู้ต้องหาไปพบแพทย์เพื่อตรวจร่างกาย

2.4.19 ยူแอส กลุ่มกรองหยานบุคคลอย่างใกล้ชิด จนกว่าจะเสร็จสิ้นคดี

2.4.20 ติดตามผลคดีในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอำนวยการและศาล จนกว่าจะ

มีคำพิพากษาคัดสินคดี

การสืบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลที่นำมาใช้ในการสืบสวน

1.1.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานที่ทั่วไป เช่น บ้านพักบุคคลเสียหาย โรงแรม
ร้านอาหาร เป็นต้น

1.1.2 ข้อมูลท้องถิ่นเกี่ยวกับสถานที่ที่อาจเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม เช่น แหล่งมั่ว
สุข อพวยมุข สถานบริการ แหล่งรับซื้อของเก่า โรงรับจำนำ เป็นต้น

1.1.3 ข้อมูลทั่วไป เช่น หมายเลขคดีต่างๆ เหตุการณ์ทรัพย์สินหาย เป็นต้น

1.1.4 แผนที่ประวัติบุคคลที่เคยถูกจับกุม บุคคลพันโท บุคคลที่มีแนวโน้มว่าจะ
กระทำความผิด เช่น ผู้เคยทำผิดฐานลัก ชิง ขโมย ปล้นทรัพย์ ผู้ติดยาเสพติด พวกรั่วเม้าตมตั้งเป็นแก๊ง
ต่างๆ เป็นต้น

2. แนวทางการปฏิบัติการสืบสวน

2.1 การสืบสวนหลังรับแจ้งเหตุ (ในวันเกิดเหตุ)

2.1.1 ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ

2.1.1.1 รีบเดินทางไปยังสถานที่เกิดเหตุโดยเร็ว

2.1.1.2 รายงานเหตุเบื้องต้นให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

2.1.1.3 ถ่ายภาพนิ่งหรือวีดีโอเกี่ยวกับสถานที่เกิดเหตุรวมถึงกลุ่มคน และ
ยานพาหนะที่เกิดเหตุหรือบริเวณใกล้เคียง ซึ่งอาจมีคนร้ายหรือยานพาหนะที่คนร้ายใช้กระทำความ
ผิดอยู่บริเวณดังกล่าวด้วย

2.1.1.4 ตรวจสอบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดบริเวณสถานที่เกิดเหตุหรือ
ใกล้เคียง

2.1.1.5 จัดชุดสืบสวนหาข่าวซักถามพยานบุคคลที่พบบริเวณที่เกิดเหตุ
หรือที่เกี่ยวข้อง

2.1.1.6 ประสานงานกับพนักงานสอบสวน เจ้าหน้าที่นิติวิทยาศาสตร์
หรือแพทย์ เกี่ยวกับการตรวจหาพยานหลักฐานต่างๆ ที่พบในสถานที่เกิดเหตุ

2.1.2 หลังจากตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุแล้วให้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตรวจ
สถานที่เกิดเหตุเพื่อตั้งสมมติฐานหรือประเด็นทางคดี

2.1.3 ในกรณีที่เป็นคดีสำคัญให้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการสั่งการและควบคุมการสืบสวนคดีและจัดหาผู้เกี่ยวข้องดังนี้

2.1.3.1 ชุดตรวจสอบข้อมูลบุคคล เกี่ยวกับข้อมูลการติดต่อสื่อสารและข้อมูลทางค่านิยมจิตวิทยาศาสตร์

2.1.3.2 ชุดวิเคราะห์ความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงระหว่างบุคคลทางคดีทั้งก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุ

2.1.3.3 ชุดบันทึกการดำเนินการสืบสวน โดยให้บันทึกการปฏิบัติงานตลอดระยะเวลาของการทำงาน

2.1.3.4 ชุดซักถามบุคคลต้องสงสัย ผู้ต้องหา พยานบุคคล รวมถึงการประสานงานกับจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาในกรณีที่ต้องพิสูจน์เกี่ยวกับอารมณ์ทางจิตของผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.1.3.5 ชุดปฏิบัติการในภาคสนาม สามารถที่จะออกปฏิบัติหน้าที่ได้ทันทีเมื่อผู้บังคับบัญชาสั่งการ

2.1.3.6 ชุดติดตามทรัพย์สินที่ถูกประทุพร้าย

2.1.3.7 ชุดตรวจค้น จับกุม โดยให้ดำเนินการตามยุทธวิธี และข้อกำหนดโดยเฉพาะการใช้กำลังให้คำมั่นว่ามีความจำเป็นหรือไม่ เป็นอันตรายหรือไม่ และตั้งคมขอมรับได้หรือไม่

2.1.3.8 ชุดจัดเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ที่จะสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทั้งหมด

2.1.3.9 ชุดประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.1.3.10 ชุดรับแจ้งข่าวและประชาสัมพันธ์ให้รับแจ้งข่าวทุกเรื่องและบันทึกข้อเท็จจริงและแยกแยะเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณา และต้องทราบข้อมูลต่างๆ ที่สามารถขอพบข้อซักถามจากผู้สื่อข่าวและผู้ขึ้นได้

2.2 การสืบสวนเพื่อทราบเหตุการณ์ก่อนเกิดเหตุ

2.2.1 สืบหาประเด็นของการกระทำผิด

2.2.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้กระทำผิด หรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด

2.2.3 สืบหาข้อมูลการติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่มผู้กระทำผิด หรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด

2.2.4 สืบหาข่าวความเคลื่อนไหวของบุคคลที่สงสัยว่าจะเกี่ยวข้องกับกระทำความผิด ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ร่วมลงมือกระทำความผิด หรือจัดหาอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิด เป็นต้น

2.2.5 สืบหาต้นตอที่อยู่ของกลุ่มผู้กระทำผิด หรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด ก่อนเกิด

เหตุ

2.2.6 สืบหาพฤติการณ์ที่ผิดปกติของกลุ่มผู้กระทำผิด หรือสงสัยว่าจะกระทำความผิดที่เคยปฏิบัติมา เช่น การเข้ามาที่สนิท ทั้งๆที่เคยมีสาเหตุ โกรธเคืองกับมาก่อน เป็นต้น

2.2.7 สืบหาข้อมูลจากพยานบุคคล หรือพยานแวดล้อม ว่า กลุ่มผู้กระทำผิด หรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด มีตารางแผนการกระทำผิดอย่างไร

2.2.8 สืบหาข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดี

2.3 การทำรายงานการสืบสวน

2.3.1 สภาพที่เกิดเหตุ โดยให้ระบุข้อมูลให้ทราบถึงลักษณะภายในและภายนอก สถานที่เกิดเหตุรวมถึงสถานที่ใกล้เคียงหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับเหตุดังกล่าว

2.3.2 ตรวจสอบพยานหลักฐานต่างๆ ในบริเวณที่เกิดเหตุที่อาจเป็นประโยชน์ต่อคดี เช่น ข้อมูลการติดต่อสื่อสาร สายนิ้วมือแฝง รอยเท้า อุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิด เป็นต้น โดยให้ระบุถึงลักษณะ จำนวน ขนาด ปริมาณ และบริเวณที่ตรวจพบพยานหลักฐานดังกล่าวไว้ให้ละเอียด

2.3.3 รายการทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย

2.3.4 แผนที่เกิดเหตุ

2.3.5 อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกันคดี

2.4 การสืบสวนเพื่อทราบเหตุการณ์ขณะและหลังเกิดเหตุ

2.4.1 สืบหาพฤติการณ์ความสัมพันธ์เชื่อมโยงของบุคคลผู้สงสัยทั้งช่วงก่อนขณะและหลังเกิดเหตุ

2.4.2 ตรวจสอบเส้นทางเข้าออกของที่เกิดเหตุเพื่อพิจารณาความชำนาญพื้นที่ของกลุ่มผู้สงสัยสงสัย

2.4.3 ตรวจสอบภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่ได้จากระบบที่เกิดเหตุหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้อง

2.4.4 บันทึกคำพยานหรือพยานของคนร้าย ยานพาหนะ อาวุธ ตลอดจนเส้นทางหลบหนีของคนร้ายไว้โดยละเอียด

2.4.5 ตรวจสอบเปรียบเทียบแผนผังระบอบกรรมมาของคนร้ายกับคดีที่ผ่านมา

2.4.6 ตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เสียหายในช่วงก่อนเกิดเหตุ โดยให้จัดทำตารางเหตุการณ์และตารางเวลา (Timeline) ของผู้เสียหายไว้โดยละเอียด

2.4.7 ตั้งประเด็นการสืบสาวในคดีที่อาจเป็นไปได้ทั้งหมด เช่น มูลเหตุขงใจและ
ประเด็นความขัดแย้งต่างๆ

2.4.8 หาข้อมูลจากแหล่งข่าวทุกแห่ง

2.4.9 ตรวจสอบความเชื่อมโยง ความสัมพันธ์และตำแหน่งที่อยู่ของกลุ่มผู้ต้อง
สงสัย ใ้จัดทำตารางเวลา (Timeline) ในห้วงเวลาเกิดเหตุ

2.4.9 ดำเนินการตรวจสอบกลุ่มผู้ต้องสงสัยตามรายการตรวจสอบ (Checklist)

2.4.10 ติดตามหาทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย

2.4.11 เมื่อพยานหลักฐานเพียงพอให้ประธานพนักงานสอบสวนเพื่อขออนุมัติ
หมายจับผู้กระทำความผิด

2.4.12 การดำเนินการวางแผนต่างๆ เช่น จับกุม ตรวจค้น เป็นต้น ให้คำนึงถึงความ
ปลอดภัยของเจ้าหน้าที่และทุกฝ่าย

2.4.13 เมื่อติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดได้แล้วให้จัดทำบันทึกการจับกุม บันทึกคำร่ำ
สารภาพ บันทึกการตรวจยึดของกลางหรือทรัพย์สินส่วนตัวของผู้ต้องหาไว้ให้ละเอียดชัดเจน

2.4.14 นำตัวผู้ต้องหาพร้อมของกลางไปส่งพนักงานสอบสวนภายในเวลาที่
กฎหมายกำหนด

2.4.15 ประธานงานจับพนักงานสอบสวน กรณีที่มีการให้ผู้ต้องหาไปนำชี้ที่เกิด
เหตุประกอบคำรับสารภาพ

2.4.16 สืบสวนขยายผลเครือข่าย

2.4.17 ติดตามตรวจยึดอุปกรณ์ที่ใช้กระทำความผิดของชนทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย

2.4.18 นำผู้ต้องหาไปพบแพทย์เพื่อตรวจร่างกาย

2.4.19 ดูแลคุ้มครองพยานบุคคลอย่างใกล้ชิด จนกว่าจะเสร็จสิ้นคดี

2.4.20 ติดตามผลคดีในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการและศาล จนกว่าจะ
มีคำพิพากษาคัดตัดสินคดี

ด่วนที่สุด บันทึกข้อความ

704

ส่วนราชการ คร.

โทร. 0 2205 3466

ที่ 0031.2/ 5183

วันที่ 13 พฤศจิกายน 2550

เรื่อง แนวทางปฏิบัติการเรื่องเอกสารในสำนวนการสอบสวนคดีอาญา และการออกเลขคดี (เพิ่มเติม)

ผบ.น., ก.1 - 9, ก., 1/ศ., ศคส., จต. และ กตส.

ตามคำสั่ง คร. ที่ 472/2550 ลงวันที่ 21 สิงหาคม 2550 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม คำสั่ง คร. ที่ 753/2541 ลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2541 ได้กำหนดเกี่ยวกับการเรื่องเอกสารในสำนวนการสอบสวนคดี โดยให้จัดแบ่งกลุ่มพยานเป็นกลุ่มพยานของผู้กล่าวหา กลุ่มพยานของผู้ต้องหา และกลุ่มพยานที่พนักงานสอบสวนจัดหาได้เอง และ คร. ได้มีหนังสือด่วนมาที่ 0031.2/4501 ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2550 เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การบันทึกคดี (ออกเลขคดี) การสอบสวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดและการรายงานคดี เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของพนักงานสอบสวน นั้น

จากการแนะนำแนวทางปฏิบัติตามคำสั่งและหนังสือสั่งการดังกล่าวข้างต้นพบว่า มีบางกรณีที่ต้องกำหนดแนวทางปฏิบัติเพิ่มเติม เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงให้ดำเนินการดังนี้

1. การดำเนินการตามคำสั่ง คร. ที่ 472/2550 ลงวันที่ 21 สิงหาคม 2550 ให้ปฏิบัติเพิ่มเติมดังนี้

1.1 การสอบสวนผู้กล่าวหาหรือผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนถามปากคำผู้กล่าวหาหรือผู้ต้องหาค่อนขบทำให้การว่า "จะอ้างผู้ใด เอกสารใด หรือ วัตถุใด เป็นพยานหรือไม่" ถ้ามีการอ้างให้พนักงานสอบสวนบันทึกไว้ในคำให้การและดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานเข้าสำนวนการสอบสวนตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

1.2 การให้เลขหมายเอกสารในสำนวนการสอบสวนให้พนักงานสอบสวนให้เลขหมายเอกสารในสำนวนการสอบสวนทุกแผ่น จากแผ่นสุดท้ายถึงบัญชีสำนวนซึ่งอยู่บนสุด โดยไม่เว้นบัญชีพยานหลักฐานฝ่ายผู้กล่าวหา ฝ่ายผู้ต้องหา และที่พนักงานสอบสวนรวบรวมได้เอง

1.3 การทำบัญชีของกลางที่ผู้กล่าวหาหรือผู้ต้องหาอ้าง/ส่งมอบ ให้พนักงานสอบสวนทำบัญชีของกลางมอบไว้ในแต่ละกลุ่ม การเรื่องเอกสาร ต่อกจากบัญชีของกลางให้เรียงพยานเอกสาร และวัตถุพยาน(ภาพถ่ายหรือภาพวาด)ของแต่ละกลุ่ม

2. การดำเนินการตามหนังสือ ตร. ตัวนมาก ที่ 0031.212/4501 ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2550 เกี่ยวกับการบันทึกคดี (ออกเลขคดี) ให้ปฏิบัติเพิ่มเติม ดังนี้

2.1 การบันทึกคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2550 เป็นต้นมา ให้บันทึกต่อเนื่องจากการบันทึกคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษของเดือนก่อนหน้าขึ้น (ไม่ต้องใช้สมุดสารบบการดำเนินคดีเล่มใหม่ ยกเว้นเล่มเดิมใช้บันทึกหมดแล้ว) และให้เพิ่มเลขลำดับการรับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษลงในบันทึกคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ โดยระบุเลขลำดับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษที่... ..ไว้ที่มุมบนด้านซ้ายเหนือข้อความเลขคดีอาญาที่...../..... หรือเลขคดีจราจรทางบกที่...../..... สำหรับการให้เลขลำดับการรับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ให้เลขลำดับต่อจากเลขลำดับคดีเดิมที่ขึ้นก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2550 บันทึกคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษไว้ตามเลขคดีอาญาที่ 123/2550 หลังจากวันที่ 1 ตุลาคม 2550 เป็นต้นมา ถ้ามีการบันทึกคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ให้ระบุเลขลำดับการรับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษเป็น เลขลำดับที่ 124/2550 125/2550 126/2550 ... .. เป็นต้น ส่วนการบันทึกคดี (ออกเลขคดี) ให้ดำเนินการตามแนวทางที่กำหนดไว้ในหนังสือ ตร.ตัวนมาก ที่ 0031.212/4501 ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2550 หลังจากบันทึกคดี(ออกเลขคดี)แล้ว จึงนำเลขคดีมาบันทึกไว้ในบันทึกการรับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

การรายงานคดีครั้งแรก ให้ระบุเลขลำดับการรับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษแทนเลขคดี ส่วนการรายงานเลขคดีให้รายงานเพิ่มเติมในภายหลัง

2.2 การบันทึกคดี(ออกเลขคดี) สำหรับคดีที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด ให้ออกเลขคดีโดยกำหนดไว้ (ต) เป็นประเภทคดีรู้ตัวผู้กระทำผิด และมีเครื่องหมาย / แล้วตามด้วยปี พ.ศ. เช่น คดีที่ 1(ต)/2550 , 2(ต)/2550, ...ต่อเนื่องไปจนถึงปีปฏิทิน เมื่อเริ่มปีใหม่ให้เริ่มคดีที่ 1(ต)ใหม่

คดีรู้ตัวผู้กระทำผิด หมายถึง คดีที่รู้จักชื่อ ชื่อสกุล หรือรู้จักชื่อ แต่ไม่รู้จักชื่อสกุล และมีคำหมายรูปพรรณเพื่อขอให้ศาลออกหมายจับได้ รวมทั้งคดีที่ไม่รู้จักชื่อ ชื่อสกุล แต่มีคำหมายรูปพรรณเพียงพอจนสามารถสืบเสาะหาผู้กระทำความผิดเพื่อขอให้ศาลออกหมายจับได้

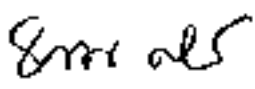
2.3 การบันทึกคดี (ออกเลขคดี) สำหรับคดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด ให้ออกเลขคดีโดยกำหนดไว้ (ส) เป็นประเภทคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด และมีเครื่องหมาย / แล้วตามด้วยปี พ.ศ. เช่น คดีที่ 1 กำหนดเป็น 1(ส)/2550, 2(ส)/2550.....ต่อเนื่องไปจนถึงปีปฏิทิน เมื่อเริ่มปีใหม่ให้เริ่มคดีที่ 1(ส)ใหม่

คดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด หมายถึง คดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด รวมทั้งคดีที่ไม่รู้จักชื่อ ชื่อสกุล และไม่มีคำหมายรูปพรรณเพียงพอที่จะสืบเสาะหาผู้กระทำความผิดเพื่อขอให้ศาลออกหมายจับได้

2.4 คดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดซึ่งพนักงานสอบสวน
 ทุกรูปสำนวนมีความเห็นควรคงหรือให้งดการสอบสวนและส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการ
 พิจารณาแล้วคดียังไม่รู้ตัวผู้กระทำผิดให้ดำเนินการสอบสวนต่อไป และให้บันทึกคดี(ออกเลขคดี)
 สำหรับคดีที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดใหม่ โดยหมายเหตุในสมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี) สำหรับคดีที่
 ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดความผิดว่าเป็นคดีที่รู้ตัวผู้กระทำผิดแล้ว คดีเลขที่เท่าใด

2.5 เนื่องจากปัจจุบันผู้ปฏิบัติงานในฝ่ายสืบสวนสอบสวนต้อง
 รับผิดชอบการสืบสวนสอบสวนและการทำสำนวนสืบสวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำ
 ความผิด จำนวนผู้ปฏิบัติงานอาจจะมีจำนวนไม่เพียงพอกับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น ให้ผู้บังคับบัญชา
 ระดับ สน. หรือ บก/ภ.จว.หรือ บช. พิจารณาจัดกำลังพลสนับสนุนให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานใน
 ฝ่ายสืบสวนสอบสวน อย่างไรก็ตามเกิดความเสียหายแก่การสืบสวนสอบสวน

จึงแจ้งบันทึกขอทราบและแจ้งให้พนักงานสอบสวนรวมทั้งผู้เกี่ยวข้องทราบ
 เป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ทต.ค.อ.
 (ธานี สมบูรณ์ทรัพย์)
 รอง ผบ.ตร./ปรท.ผบ.ตร.

ជ-ស្ថិតិវិទ្យា ១៩៩៧

உயிர் _____

เพลงรักบ่มีใครร้องให้ฟัง... (เพลงรักบ่มีใครร้องให้ฟัง...)

10/11/11

วันที่ ๑๕/๐๓/๖๕ ..... สถานที่ ..... อำเภอ ..... จังหวัด ....

၁၂၇၈ ခု ၁ ဇူလိုင် ရက်နေ့မှစ၍

[illegible]

WILLIAM J. HARRIS, JR., SECRETARY

[illegible]

^a *See* the Appendix for the full text of the questionnaire.

_____

[illegible]

_____

$\alpha \in \mathbb{R}$ and $\beta \in \mathbb{R}$ are the parameters of the model. The model is trained by minimizing the loss function $\mathcal{L}$ over the training data $\mathcal{D}_{\text{train}}$. The loss function is defined as the negative log-likelihood of the observed data $\mathcal{D}_{\text{train}}$ given the parameters α and β . The loss function is given by:

SECRET

[illegible]

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

[illegible]

_____

STANDARD FORM NO. 64

_____

1. The number of times the respondent has experienced each of the following conditions in the past 12 months (or since the respondent was born, if less than 12 months):

_____

_____

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 08-19-2010 BY 60322 UCBAW

_____

_____

_____

(continued from page 6)

_____

[illegible]

အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။

[illegible]

4. *Measures of the impact of the intervention*

_____

[illegible]

1977, 3, 19, 19

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ตร.

โทร. ๐ 2205 3466

ที่ ๐๐31.212/ 09086

วันที่ 29 ธันวาคม 2551

เรื่อง แจ้งแนวทางปฏิบัติในการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การบันทึกคดี (ออกเลขคดี)
การสอบสวนคดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดและการรายงานคดี และการกำหนด
แนวทางปฏิบัติในการเพิ่มประสิทธิภาพงานสอบสวน

ผบ.น., ก., ก.1-9, ปล., ผตม., จตร.(หน.จต.) และ กผส.

ตามหนังสือ ตร.ด่วนมาก ที่ ๐๐31.212/4501 ลง 3 ต.ค.2550 เรื่องแนวทางปฏิบัติในการ
การรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การบันทึกคดี(ออกเลขคดี) การสอบสวนคดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็น
ผู้กระทำผิด และการรายงานคดี และหนังสือ ตร.ด่วนที่สุด ที่ ๐๐31.212/5163 ลง 13 พ.ย.2550
เรื่องแนวทางในการปฏิบัติภาระกิจเชิงเอกสารในส่วนงานการสอบสวนและการขอเลขคดี (เชิงเดิม) ได้
กำหนดวิธีการและขั้นตอนการดำเนินการให้พนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องเพื่อถือปฏิบัติแล้ว นั้น

ปรากฏว่าจากการประเมินผลการดำเนินการตามหนังสือดังกล่าวและการรายงานผล
การปฏิบัติงานของงานในสังกัด ตร. พบว่าเกิดปัญหาและข้อขัดข้องหลายประการ เช่น 1.การบันทึกคดี
ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด การไม่บันทึกคดี(ออกเลขคดี)จนกว่าการสืบสวนจะคลี่คลายหมด
ตามหลักเกณฑ์ของ ตร. ทำให้การลงเลขคดีไม่ครบถ้วน ไม่เป็นปัจจุบัน ไม่เรียงตามลำดับก่อนหลัง
ทำให้งานติดขัดล่าช้าและไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างถูกต้อง ทั้งการขอเลขคดีไม่
รู้ตัวผู้กระทำผิดให้ฝ่ายสืบสวนไปดำเนินการสืบสวนเป็นการเพิ่มหน้าที่ความรับผิดชอบและปริมาณ
งานให้กับฝ่ายสืบสวนโดยที่มีกำลังพลฝ่ายสืบสวนมีจำนวนน้อย เป็นภาระไม่เพียงพอและไม่สอดคล้อง
กับปริมาณงาน ส่งผลให้งานสืบสวนและงานสอบสวนขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาคือข้อขัดข้องดังกล่าวข้างต้นและเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพงาน
สอบสวนให้เกิดประโยชน์ต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติและอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนอย่าง
แท้จริง จึงให้ยกเลิกการปฏิบัติตามหนังสือ ตร.ด่วนมาก ที่ ๐๐31.212/4501 ลง 3 ต.ค.2550 และ
หนังสือ ตร.ด่วนที่สุด ที่ ๐๐31.212/5163 ลง 13 พ.ย. 2550 เฉพาะที่เกี่ยวกับการรับคำร้องทุกข์หรือ
คำกล่าวโทษ การบันทึกคดี (ออกเลขคดี) และการสอบสวนคดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด

/และ/หรือ...

และให้ถือแนวทางปฏิบัติในการรับคำร้องทุกข์หรือ คำกล่าวโทษ การบันทึกและคดี(ออกเลขคดี) การสอบสวนคดีอาญาจรรยา ดังนี้

1. การรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ และการบันทึกคดี (ออกเลขคดี) ให้ถือปฏิบัติ ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 13 บทที่ 1

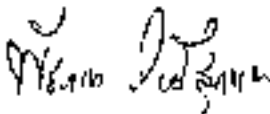
2. คดีไม่ปรากฏผู้ต้องหาเป็นผู้กระทำความผิดที่เกิดขึ้นภายในวันที่ 31 ธ.ค.2551 ซึ่ง พนักงานสอบสวนมอบให้ฝ่ายสืบสวนไปดำเนินการตามหนังสือ ตร. ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งยังไม่ได้ออก เลขคดี โดยอยู่ระหว่างรอครบกำหนดการสอบสวนตามหลักฐานของ ตร. ให้พนักงานสอบสวนนำ กลับมาบันทึกคดี (ออกเลขคดี) ในสมุดบันทึกเลขคดีกรณีนี้รู้ตัวผู้กระทำความผิดแล้วเสร็จในวันที่ 31 ธ.ค. 2551 โดยไม่ได้ส่งมาใช้ครบกำหนด แล้วให้เป็นผู้ทำการสอบสวนต่อไป

3. การสอบสวนคดีของพนักงานสอบสวนทั้งที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่รู้ตัว ผู้กระทำความผิด ให้พนักงานสอบสวนมีหน้าที่คลุกไต่ทำการสืบค้นและสอบสวนรวบรวม พยานหลักฐานทุกชนิด และดำเนินการทั้งหลายอันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา ด้วยตนเอง เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ ถูกกล่าวหา เมื่อจะรู้ตัวผู้กระทำความผิดและพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา ทั้งนี้ให้ เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 131 และมาตราอื่นที่เกี่ยวข้อง

สำหรับคดีที่มีความยุ่งยากซับซ้อนซึ่งต้องอาศัยความชำนาญและความสามารถในการ สืบสวนเป็นพิเศษ ให้ฝ่ายสืบสวนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานโดยประสานงาน กับพนักงานสอบสวนอย่างใกล้ชิด

4. การรายงานคดี ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบของการสอบสวน เป็นผู้รายงานคดีและ การปฏิบัติเกี่ยวกับรายงานคดีอาญา โดยถือปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 13 บทที่ 2 และบทที่ 4 การรายงานเหตุการณ์และเหตุร้ายและคดีที่ร้องรายงานด่วน ให้ถือปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 13 บทที่ 1

ระเบียบ คำสั่ง หรือหนังสือใดๆของ ตร. ที่ขัดหรือแย้งกับหนังสือสั่งการนี้ ให้ยกเลิกและ ถือปฏิบัติตามหนังสือนี้แทน ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 เป็นต้นไป

พล.ต.อ.

(ศิริยุทธ วงษ์สุวรรณ)

ผบ.ตร.

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๗๕๒/๒๕๕๐

เรื่อง การทำสำนวนการสอบสวน (เพิ่มเติม)

ตามคำสั่งกรมตำรวจ ที่ ๗๕๓/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๑ เรื่อง การทำสำนวนการสอบสวน ได้กำหนดแนวทางการทำสำนวนการสอบสวน รวมถึงการเรียงลำดับเอกสาร การให้หมายเลข การลงชื่อในสำนวนการสอบสวนและการรวบรวมสำนวนการสอบสวน ประกอบด้วยความเห็นเป็นแนวทางปฏิบัติของพนักงานสอบสวนไว้แล้ว แต่ปรากฏว่าการเรียงเอกสารในสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนมักจะเรียงเอกสารที่ได้จากการสอบสวนปะปนกัน โดยไม่แยกให้ชัดเจนว่าเป็นพยานหลักฐานของฝ่ายผู้กล่าวหา ฝ่ายผู้ต้องหา และพยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนรวบรวมได้เองในการสืบสวนสอบสวน ทำให้ยากแก่การพิจารณาวินิจฉัยพยานหลักฐานทางคดี จึงควรปรับปรุงแก้ไขแนวทางการปฏิบัติให้ถูกต้อง ชัดเจนและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ผลการนี้ควรกำหนดแนวทางการปฏิบัติในการเก็บสำนวนและสำเนาสำนวนการสอบสวนให้เป็นไปอย่างมีระบบสามารถค้นหาได้ง่ายขึ้นได้โดยสะดวกรวดเร็ว และไม่เสียสายคดี

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๑ จึงให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๑๑ และ ข้อ ๑๒ ของคำสั่ง กรมตำรวจที่ ๗๕๓/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๑ และให้ข้อความต่อไปนี้แทน

"๑๑. การเรียงลำดับเอกสาร การให้หมายเลข การลงชื่อในสำนวนการสอบสวน และการรวบรวมสำนวนการสอบสวนประกอบด้วยความเห็น

เมื่อได้ทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้รวบรวมบันทึกและเอกสารต่างๆ ในการสอบสวนรวมเข้าสำนวนไว้ ถ้าเป็นถึงของอย่างอื่นให้ทำบัญชีรายละเอียดรวมไว้ด้วย โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

11.1 การเรียงลำดับเอกสารในสำนวนการสอบสวน ให้เรียงตามลำดับดังนี้

11.1.1 ปกสำนวน

11.1.2 หนังสือเสนอพนักงานอัยการ

11.1.3 บัญชีสำนวนการสอบสวน

11.1.4 รายงานการสอบสวน

11.1.5 พยานหลักฐานฝ่ายผู้กล่าวหา

11.1.5.1 คำให้การผู้กล่าวหา (ถ้ามีหลายคนให้เรียงลำดับ

ผู้กล่าวหา)

11.1.5.2 คำให้การพยานฝ่ายผู้กล่าวหา ถ้ามีหลายคนให้เรียงตามลำดับเหตุการณ์ ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุ และถ้าในแต่ละเหตุการณ์มีพยานหลายคนให้เรียงตามลำดับความสำคัญของพยาน

11.1.5.3 พยานเอกสารฝ่ายผู้กล่าวหา ถ้ามีหลายรายการให้มีหมายเลขกำกับเป็น ก 1, ก 2, ก 3 จนครบทุกรายการ

11.1.5.4 บัญชีพยานวัตถุฝ่ายผู้กล่าวหา ถ้ามีพยานวัตถุหลายรายการให้มีหมายเลขกำกับเป็น ข 1, ข 2, ข 3 จนครบทุกรายการ

การเรียงลำดับพยานเอกสารและบัญชีพยานวัตถุของผู้กล่าวหา ให้มีลักษณะเชื่อมโยงสัมพันธ์ตลอดทั้งกับคำให้การพยานบุคคลหรือตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ให้จัดทำบัญชีพยานบุคคล พยานเอกสารและพยานวัตถุปะติดไว้ด้านหน้าของพยานแต่ละประเภทด้วย

11.1.6 พยานหลักฐานฝ่ายผู้ต้องหา

11.1.6.1 คำให้การผู้ต้องหา (ถ้ามีหลายคนให้เรียงลำดับผู้ต้องหา)

11.1.6.2 คำให้การพยานฝ่ายผู้ต้องหา ถ้ามีหลายคนให้เรียงลำดับตามลำดับเหตุการณ์ ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุ และถ้าในแต่ละเหตุการณ์มีพยานหลายคนให้เรียงตามลำดับความสำคัญของพยาน

11.1.6.3 พยานเอกสารฝ่ายผู้ต้องหา ถ้ามีหลายรายการให้มีหมายเลขกำกับเป็น ค 1, ค 2, ค 3 จนครบทุกรายการ

11.1.6.4 บัญชีพยานวัตถุฝ่ายผู้ต้องหา ถ้ามีพยานวัตถุหลายรายการให้มีหมายเลขกำกับเป็น ง 1, ง 2, ง 3 จนครบทุกรายการ

การเรียงลำดับพยานเอกสารและบัญชีพยานวัตถุของฝ่ายผู้ต้องหาให้มีลักษณะเชื่อมโยงสอดคล้องกับคำให้การของพยานบุคคลหรือตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ให้จัดทำบัญชีพยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุ ประติดไว้ด้านหน้าของพยานแต่ละประเภทด้วย

11.1.7 พยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนรวบรวมได้เอง

11.1.7.1 คำให้การพยานบุคคล ถ้ามีหลายคนให้เรียงลำดับตามลำดับเหตุการณ์ ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุ และถ้าในแต่ละเหตุการณ์ มีพยานหลายคนให้เรียงตามลำดับความสำคัญของพยาน

11.1.7.2 พยานเอกสาร ถ้ามีหลายรายการก็ให้มีหมายเลขกำกับ เป็น พ 1, พ 2, พ 3 จนครบทุกรายการ

11.1.7.3 บัญชีพยานวัตถุ ถ้ามีหลายรายการให้มีหมายเลขกำกับ เป็น วพ 1, วพ 2, วพ 3 จนครบทุกรายการ

การเรียงลำดับพยานเอกสารและบัญชีพยานวัตถุที่พนักงานสอบสวนรวบรวมได้เอง ให้มีลักษณะเชื่อมโยงสอดคล้องกับคำให้การพยานบุคคลหรือตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ให้จัดทำบัญชีพยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุ ประติดไว้ด้านหน้าของพยานแต่ละประเภทด้วย

11.1.8 เอกสารที่พนักงานสอบสวนรวบรวมหรือจัดทำเพื่อประกอบคดี

11.1.8.1 บันทึกพนักงานสอบสวน

11.1.8.2 บัญชีทรัพย์สินต่าง ๆ ให้เรียงลำดับดังนี้

- (1) บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้าย
- (2) บัญชีทรัพย์สินถูกระงับหรืออายัดได้คืน
- (3) บัญชีทรัพย์สินถูกระงับหรืออายัดไม่ได้คืน
- (4) ด้านวัตถุพรรณนทรัพย์สินหาย

11.1.8.3 เอกสารซึ่งทำขึ้นเพื่อแสดงถึงสถานที่เกิดเหตุ เรียงลำดับดังนี้

1) บันทึก...

- (1) บันทึกการตรวจสถานที่เกิดเหตุ
- (2) แผนที่เกิดเหตุ
- (3) ภาพถ่ายที่เกิดเหตุ
- (4) บันทึก แผนให้ ภาพถ่ายของกองพิสูจน์หลักฐานที่

มาตรวจสถานที่เกิดเหตุ

- (5) บันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำให้การภาพ
- (6) ภาพถ่ายการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำให้การภาพ

11.1.8.4 เอกสารที่จัดทำเพื่อแสดงถึงพยานเอกสารและพยานวัตถุ

เรียงลำดับดังนี้

(1) ส่วนฉบับบันทึกหรือหนังสือที่ส่งพยานเอกสารและพยานวัตถุไปตรวจและผลการตรวจพิสูจน์พยานเอกสารและพยานวัตถุ เช่น ผลการตรวจเปรียบเทียบลายมือชื่อ ผลการตรวจพิสูจน์อาวุธปืน รายงานการชันสูตรบาดแผล รายงานชันสูตรพลิกศพ บันทึกการตรวจพิสูจน์ภาพและเครื่องอุปโภคบริโภคค้นเกิดเหตุ เป็นต้น โดยให้นำผลการตรวจดังกล่าวประกอบกันไปกับสำเนาหรือหนังสือที่ส่งพยานเอกสารและพยานวัตถุไปตรวจ (เรียงคู่กับบันทึกหรือหนังสือที่ส่งไปตรวจอยู่ข้างบน ส่วนผลการตรวจอยู่ข้างล่าง)

(2) ภาพถ่ายพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ เช่น ภาพถ่ายทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย ภาพถ่ายบาดแผลผู้ตายหรือผู้บาดเจ็บ เป็นต้น

11.1.8.5 เอกสารที่แสดงถึงการปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้ต้องหา

เรียงลำดับดังนี้

- (1) บันทึกการชี้ตัวผู้ต้องหา
- (2) ภาพถ่ายการชี้ตัวผู้ต้องหา
- (3) บันทึกการจับกุม
- (4) หมายจับ
- (5) คำบัญชาพระธรรมนูญผู้ต้องหา
- (6) รูปถ่ายของผู้ต้องหา
- (7) บันทึกขอความเห็นชอบจับกุมหรือคงหมายจับ

/(8) หมายเรียก...

(๘) หมายถึงผู้ต้องหา

(๙) หนังสือหรือบันทึกแจ้งอาชญากรรมและอาชญากรรมผู้ต้องหา

(๑๐) บันทึกการตรวจค้น

(๑๑) หมายถึง

๑๑.๑.๘.๕ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพยานบุคคลให้เรียงตามลำดับดังนี้

(๑) หมายถึงพยาน

(๒) หนังสือแจ้งเหตุขัดข้องของพยาน

(๓) ส่วนของใบมรณบัตรของพยาน

๑๑.๑.๘.๖ สำเนาเอกสารเกี่ยวข้องกับคดีเรียงลำดับดังนี้

(๑) สำเนาเอกสารเกี่ยวข้องกับผู้ตาย เช่น ใบมรณบัตร

สำเนาทะเบียนบ้านผู้ตาย

(๒) สำเนาเอกสารเกี่ยวข้องกับผู้เสียหาย เช่น สำเนายัตถ

ประชาชน ใบอนุญาตจับที่ สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาทะเบียนรถคันที่ผู้เสียหายจับที่

(๓) สำเนาเอกสารเกี่ยวข้องกับผู้ต้องหา เช่น สำเนายัตถ

ประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาใบอนุญาตจับที่ สำเนาทะเบียนรถคันที่

ผู้ต้องหาจับที่ สำเนาทะเบียนอาชญากรรมของผู้ต้องหา

(๔) สำเนาเอกสารอื่นๆ

๑๑.๑.๘.๗ บันทึกอื่น ๆ ที่พนักงานสอบสวนได้ทำขึ้นเกี่ยวกับการสอบสวน

ให้เรียงลำดับดังนี้

(๑) บันทึกการตรวจค้นสำเนา

(๒) บันทึกการค้นของกลางและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๓) บันทึกขออนุมัติค้นของกลางพร้อมคำร้องอนุมัติหรือไม่อนุมัติ

๑๑.๑.๘.๘ หนังสือติดต่อได้ตอบ สืบถาม ระหว่างพนักงานสอบสวนกับ

หน่วยงานต่าง ๆ โดยให้แนบหนังสือติดกลับมายังที่ส่งหนังสือที่พนักงานสอบสวน

ทำไปโดยปกติ เช่น พนักงานสอบสวนมีหนังสือขอใบรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลจาก

นายทะเบียน นายทะเบียนมีหนังสือตอบพร้อมกับส่งสำเนาใบรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล

มาไว้...

มาให้ ให้เรียงสำเนานั่งสี่ที่พนักงานสอบสวนทำไปสอบถามอยู่ข้างบนส่วนหนังสือตอบของ
นายทะเบียนพร้อมสำเนาใบรับของทางจดทะเบียนนิติบุคคลอยู่ข้างล่าง กรณีพนักงานสอบสวน
ทำหนังสือสอบถามมาให้หลายแห่งให้เรียงลำดับตามวันเวลาที่พนักงานสอบสวนทำไปสอบถาม
เป็นหลัก ส่วนหนังสือตอบจะตอบกลับหรือไม่ต้องคำนึงถึง ถ้าเป็นการสอบถามในเรื่องเดียวกัน
หลายครั้งให้เรียงลำดับตามวันเวลาที่สอบถามและเรียงอยู่ในเรื่องเดียวกัน

11.1.6.10 สำเนาเอกสารต่าง ๆ ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี
เช่น แผนประทุษกรรม (ในกรณีที่มีเหตุฆาตกรรมเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนคดี)

11.1.8.11 เอกสารที่ได้มาซึ่งอำนาจการสอบสวนให้เรียงลำดับดังนี้

- (1) คำสั่งผู้บังคับบัญชาหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
อนุญาตให้ทำการสอบสวน (กรณีต้องขออนุญาตทำการสอบสวน)
- (2) บันทึกของพนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชา
ตามลำดับชั้นให้ขออนุญาตสอบสวน
- (3) สำเนาระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขอ
อนุญาตสอบสวน
- (4) หนังสือขออำนาจและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขอ
อำนาจให้มาจับกุม ทั่ว หรือขอเข้าร้องทุกข์หรือการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน
- (5) หนังสือร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษซึ่งผู้เสียหายหรือผู้กล่าวโทษ
ได้มาถึงพนักงานสอบสวน

11.1.8.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการกับผู้ต้องหาหลังจากถูกจับกุม
ให้เรียงลำดับดังนี้

- (1) บันทึกการควบคุม
- (2) สำเนาคำร้องขอคัดฟ้องหรือฝากขัง เรียงตามลำดับ
ตั้งแต่ครั้งที่ 1 เป็นต้นไป (เรียงครั้งที่ 1 อยู่ข้างบน ครึ่งดขไปอยู่ข้างล่างตามลำดับ)
- (3) บันทึกเสนอสัญญาประกันพร้อมคำสั่งอนุญาตหรือ
ไม่อนุญาตให้ประกัน
- (4) คำร้องและสัญญาประกันพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น
หนังสือขออำนาจ เป็นต้น

(5) หนังสือ...

- (5) หนังสือแจ้งให้นายบะกันนำตัวผู้ตั้งนามาส่ง
- (6) หลักฐานการรับ-ส่งตัวทนายผู้กระทำผิด
- (7) หลักฐานการส่งเจ้าหรือทนายทนายผู้กระทำผิดไปยัง

สถานพินิจ

(8) หลักฐานการแจ้งการจับกุมเด็กหรือเยาวชน
ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจและพิบาล มาตรา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนนั้น
อาศัยอยู่ทราบ

- (9) รายงานแสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน
- (10) ผลการตรวจสอบประวัติการต้องโทษและพิมพ์

ลายนิ้วมือของผู้ต้องหา

11.7.8.13 ผลการตรวจสอบประวัติและพิมพ์ลายนิ้วมือ

สำหรับเอกสารนอกเหนือจากที่กล่าวไว้แล้ว หน่วยงานสอบสวน
พิจารณาเทียบเคียงว่าควรที่จะจัดอยู่ในลำดับใด แล้วให้จัดเรียงอยู่ในลำดับนั้น ๆ

11.2 การให้เลขหมายเอกสารในสำนวนการสอบสวน เนื่องจากการทำงาน
การสอบสวนบางสำนวนไม่สิ้นสุดอยู่ที่พนักงานสอบสวน จำเป็นต้องเสนอสำหรับการสอบสวน
ตามลำดับขั้นต่อไปอีกและอาจมีการสอบสวนเพิ่มเติม จึงทำให้สำนวนการสอบสวนมีเอกสาร
เพิ่มอยู่เรื่อย ๆ การเรียงลำดับ จึงควรเรียงจากลำดับแรกผ่านส่วนสุดท้าย เพราะเมื่อใดเมื่อมี
การสอบสวนเพิ่มเติม

สำหรับกรณีที่การสอบสวนบางเรื่องมีคำให้การหรือเอกสารหลายแผ่นให้ใช้
เลขลำดับตามบัญชีสำนวนการสอบสวนเพียงเลขเดียวแล้วใช้ทับ (/) ตามจำนวนแผ่น โดยให้ใช้ /
ในแผ่นท้ายเป็น 1 ขึ้นมาก่อน เพื่อป้องกันมิให้จำนวนลำดับเอกสารมีการเพิ่มเติมขึ้นมา

11.3 การลงชื่อในท้ายรายงานการสอบสวน หน่วยงานสอบสวนผู้สอบสวน
รวบรวมหลักฐานหลักฐานทางคดีเป็นผู้ลงนามมีความเห็นเสนอเพียงคนเดียว จากนั้นเสนอ
สำนวนให้หัวหน้างานสอบสวน และหัวหน้างานสอบสวนพิจารณามีความเห็นทางคดี
ตามลำดับ โดยให้หัวหน้างานสอบสวนและหัวหน้าพนักงานสอบสวนมีความเห็นทางคดีเป็น
ของตนเอง

/11.4 เมื่อรวม...

11.4 เมื่อรวมบันทึกต่าง ๆ เข้าสำนวนเรียบร้อยแล้ว ให้ทำรายงานการสอบสวน
คดีให้จำนวนตามแบบพิมพ์ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด (ด. 47-บ.55) รายงานการ
สอบสวนนี้จะต้องเอาข้อเท็จจริงออกมาจากที่มีปรากฏอยู่ในสำนวนการสอบสวน ข้อเท็จจริง
และความเห็นจำเป็นต้องกล่าวตามหัวข้อดังต่อไปนี้

11.4.1 วัน เวลา ตำบลที่เกิดเหตุ และข้อหาอันเป็นมูลให้เกิดความผิด

11.4.2 คำให้การผู้กล่าวหา พยานฝ่ายผู้กล่าวหา ผู้ต้องหา และพยาน
ฝ่ายผู้ต้องหา โดยย่อเฉพาะข้อเท็จจริงที่เป็นประเด็นสำคัญ และเรียงตามลำดับ
เช่นเดียวกับการเรียงเอกสารในสำนวนการสอบสวนตาม ข้อ 11.1.5 และ 11.1.6

11.4.3 พยานเอกสารและพยานวัตถุ ถ้ามีหลายรายการให้ระบุเลขลำดับ

11.4.4 หลักฐานทางคดีและการทำความเข้าใจทางคดีของพนักงาน

สอบสวน ให้สรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นในทางคดีของพนักงานสอบสวนว่าควรเชื่อ
หรือไม่เชื่อเพราะเหตุผลอย่างไร รวมทั้งเหตุผลในการสร้างควรสงสัยหรือไม่สงสัย
เพราะเหตุใด โดยความเห็นนี้ให้อ้างข้อเท็จจริง ซึ่งกฎหมาย (บทกฎหมายและมาตราที่ยก
ขึ้นไว้) ประกอบด้วย และวินิจฉัยไปตามเหตุและผลที่ควรจะเป็น แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้
ส่วนที่ 1 เป็นย่อหน้าที่ย่อข้อเท็จจริงทั้งหมด เริ่มจากข้อความว่า คดีนี้
สอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า...จากนั้นย่อข้อเท็จจริงตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุด
เรียงตามลำดับเหตุการณ์ตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุและหลังเกิดเหตุ โดยให้ระบุ
วัน เดือน ปี เวลาและตำบลที่เกิดเหตุ (ถ้ากระทำผิดวัน เดือน ปี เวลาและสถานที่เดียว
ให้ระบุว่าตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุ) อากาการกระทำผิดนั้นหรือแต่ละคน
เป็นอย่างไร ทำอย่างไร ตลอดจนพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวแก่เหตุการณ์นั้น ข้อเท็จจริงนี้
เป็นข้อเท็จจริงที่ได้จากคำให้การผู้กล่าวหา ผู้ต้องหา และพยาน ซึ่งแต่ละคนอาจจะให้ข้อเท็จจริง
คนละตอนแล้วนำมาผสมผสานเชื่อมโยงเป็นข้อเท็จจริงที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งถ้าได้อ่านข้อเท็จจริง
นี้แล้ว สามารถเข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในคดีนี้ได้ทั้งหมด

ส่วนที่ 2 เป็นย่อหน้าที่ชี้เฉพาะถึงพยานหลักฐานทางคดี ว่ามีพยาน
หลักฐานใด (พยานบุคคล พยานเอกสารหรือพยานวัตถุ) ที่ยืนยันว่าผู้ต้องหาเป็นผู้กระทำผิด
หรือไม่เพียงพอ ถ้ามีระบุให้ชัดเจน ผู้ต้องหาให้การว่าอย่างไร รับสารภาพหรือต่อสู้คดีอย่างไร

มีเหตุผล...

มีเหตุผลว่าจริงหรือไม่ เช่น หลักฐานอะไรก็ตามที่มีผู้กล่าวหาและพยายามยืนยันว่าสิ่งพิมพ์ของกลาง
จากในตู้ผู้ต้องหาและผู้ต้องหารับรองของกลางเป็นของผู้ต้องหาซึ่งมีไว้ในครอบครองโดย
ไม่ได้รับอนุญาตจริง

ส่วนที่ 3 ทางคดีมีพยานหลักฐานในการสั่งคดีว่าพอที่จะฟ้องหรือไม่พอของผู้
ผู้ต้องหา เหตุผลที่พนักงานสอบสวนหยิบยกขึ้นอ้าง ควรเชื่อไม่เชื่อเพราะเหตุผลอะไรทั้งนี้ใน
ปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายรวมทั้งเหตุผลในการชี้แจงให้ฟ้องหรือไม่ฟ้องในความผิด
ฐานใด (ตามที่ได้แจ้งให้ผู้ต้องหาทราบในบันทึกคำให้การผู้ต้องหา) ตามบทกฎหมายใด
ถ้าบทกฎหมายใดมีการแก้ไขเพิ่มเติม ให้ชี้แจงบทกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมให้ครบถ้วน จากนั้น
จึงระบุว่าเห็นควรสั่งฟ้องหรือควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาตามตัวบทกฎหมายที่อ้างถึงดังกล่าว
ข้างต้น

ถ้าเป็นคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด ให้ระบุว่าเหตุพิจารณา
และการกระทำของคนร้ายมีความผิดฐานใด ตามบทกฎหมายใด (ถ้าบทกฎหมายใดมีการ
แก้ไขเพิ่มเติมให้ชี้แจงบทกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมให้ครบถ้วน) จากนั้นระบุว่าได้ดำเนินการ
สืบสวนสอบสวนตลอดมาจนในเวลานานพอสมควรแล้ว แต่ยังไม่ทราบว่าคนร้ายเป็นใคร
ขณะนี้เห็นควรดำเนินการสอบสวนหรือควรในชั้นการสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา มาตรา 140 (1) บรรณบทหรือบรรณของ แล้วแต่กรณี

ส่วนที่ 4 ถ้าคดีใดในส่วนของการสอบสวนปรากฏกรณีดังต่อไปนี้ เช่น

ก. มีใบแจ้งแจ้งโทษของผู้ต้องหาเข้าหลักเกณฑ์ที่จะฟ้องคดี
ขอให้ฟ้องเพิ่มโทษฐานไม่เชื่อถ้อยคำหรือโทษกักกันหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นผู้ร้ายค้นควหาเพิ่มโทษ
หรือกักกันผู้ต้องหาผู้ต้องหาหลายคดี ให้กล่าวไว้ให้ชัดแจ้งว่าคดีนี้ดำเนินการไป ณ ศาลใด
เพื่อพนักงานอัยการจะได้แถลงต่อศาลได้สะดวก ถ้ามาทราบภายหลังก็แจ้งให้พนักงาน
อัยการเจ้าของสำนวนแรกทราบ

ข. ในกรณีที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมโดยเจ้าพนักงานอยู่แล้วให้
กล่าวไว้ให้ชัดแจ้งว่า ถูกควบคุมแต่เมื่อใด ครบกำหนดเมื่อใด

ค. ในกรณีที่มิใช่เหตุผลอันสมควรที่จะไม่ปล่อยชั่วคราว เช่น
จะหลบหนีหรืออาจจะไปก่ออันตรายแก่พยานหรือจะไปทำคดีเสียหาย ให้เขียนบรรยาย
เหตุผลในสำนวน ไว้เพื่อพนักงานอัยการจะได้ทราบและอาจอาศัยเหตุผลนั้นแถลงคัดค้าน
ต่อศาล

๔. ผู้ต้องหาเป็นบุคคลต่างด้าวและเข้าหลักเกณฑ์ในประเทศให้เขียนไว้ให้พนักงานอัยการทราบว่าได้เสนอขอเนรเทศไปทางหนึ่งแล้ว

จ. ถ้ามีของกลางก็ต้องไปปรากฏในจำนวนว่า เก็บรักษาไว้หรือส่งพนักงานอัยการพร้อมด้วยสำเนาหรือได้สืบให้ใครไปเพราะเหตุใด

ฉ. ในคดีที่ต้องให้สืบบนรางวัลก็ให้กล่าวไว้ด้วยว่า ควรทวงคืนบนรางวัลให้แก่ผู้ใด ตามกฎหมายใด เป็นจำนวนเท่าใด

ข. คดีที่ศาลได้รับมอบเป็นเจ้าหน้าที่อนุญาตตามกฎหมายให้เขียนไว้ด้วยว่า "เหตุเกิดในเขตศาล" เพื่อพนักงานอัยการจะได้สำรวจในท้อง

12. การเก็บสำนวนและสำเนาสำนวนการสอบสวน

12.1 สำนวนการสอบสวนต้องมี 2 ชุด ชุดที่ 1 เป็นต้นฉบับสำหรับส่งพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาดำเนินการ สำหรับชุดที่ 2 (สำเนาสำนวนการสอบสวน) ต้องมีรายละเอียดครบถ้วนเช่นเดียวกันกับสำนวนการสอบสวน

12.2 สำเนาสำนวนการสอบสวน ให้ตัวพนักงานที่มีหน้าที่เก็บรักษาเก็บรักษาไว้ที่ห้องหรือตู้ที่จัดไว้สำหรับเก็บสำนวนการสอบสวนโดยเฉพาะ โดยให้มีระวางรักษาสำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย

12.3 การขอคืนสำนวนการสอบสวน ให้จัดทำหลักฐานการรับไว้ทุกครั้งที่สำนวนถูกนำออกจากที่เก็บ

12.4 การจัดเก็บ ให้แยกเก็บสำนวนการสอบสวนเรียงลำดับตามปี พ.ศ. และหมายเลขคดีโดยมีสมุดบัญชีสำนวนที่ตนเองเก็บไว้กับสมุดออกเลขคดีของสถานีตำรวจหรือหน่วยงานไว้ด้วย

บรรดาระเบียบ หรือคำสั่งใดที่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ให้เป็นอันยกเลิกและให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งนี้โดยเคร่งครัด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2550 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2550

พลตำรวจเอก

(เสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส)

รักษาราชการแทน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อำนาจนิติบัญญัติ

พลตำรวจเอก

(ถาวร บารมีรักษ์)

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ผู้บัญชาการกองบัญชาการ

ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ว่าด้วย ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี
ลักษณะ ๑๘
กรณีบางเรื่องที่มีวิธีปฏิบัติเป็นพิเศษ
(ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๕

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้วางระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๑๘ กรณีบางเรื่องที่มีวิธีปฏิบัติเป็นพิเศษ บทที่ ๑๓ สามีภริยาวิาทกัน ข้อ ๕๘๓ ไว้แล้ว นั้น

เนื่องจากปัจจุบันได้มีพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว อันมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากการทำร้ายบุคคลทั่วไป โดยได้กำหนดรูปแบบ วิธีการ และขั้นตอนที่มีลักษณะแตกต่างจากการดำเนินคดีอาญาตามปกติ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้กระทำผิดมีโอกาสดูแลและยับยั้งการกระทำความผิดซ้ำ รวมทั้งสามารถรักษาความสัมพันธ์ อันดีในครอบครัวไว้ได้ ซึ่งทำให้ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีดังกล่าวไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย ประกอบกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไว้แล้ว จึงสมควรยกเลิกประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีข้างต้นเสีย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๘๓ บทที่ ๑๓ สามีภริยาวิาทกัน ของลักษณะ ๑๘ กรณีบางเรื่องที่มีวิธีปฏิบัติเป็นพิเศษ แห่งประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี เสียทั้งหมด

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕

พลตำรวจเอก เปรียวพันธ์ ดามาพงศ์
(เปรียวพันธ์ ดามาพงศ์)
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

คำนำ

ตามที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นมา สำนักงานตำรวจแห่งชาติในฐานะหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติงานและบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้ ได้ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้เกิดประสิทธิผลในการบังคับใช้กฎหมายตามวัตถุประสงค์อย่างยั่งยืนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสร้างความเข้าใจในพระราชบัญญัตินี้ ระเบียบ และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อันเป็นการเสริมสร้างศักยภาพให้แก่กลไกที่ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติที่กำหนดรูปแบบ วิธีการและขั้นตอนในการดำเนินการต่างจากการดำเนินคดีอาญาโดยทั่วไป ทั้งนี้เพื่อให้ผู้กระทำความผิด มีโอกาสกลับตัวและยับยั้งการกระทำความผิดซ้ำ รวมทั้งสามารถรักษาความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวไว้ได้ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง เป็นไปโดยถูกต้องครบถ้วนและเหมาะสม สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นแนวทางให้เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้ปฏิบัติงานต่อไป

สำนักงานตำรวจแห่งชาติหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือปฏิบัติงานฉบับนี้จะเอื้อต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจตลอดจนผู้สนใจทั่วไป และเป็นเครื่องมือที่มีส่วนช่วยลดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สารบัญ

๑. บทนำ	๒
๒. บทนิยามศัพท์.....	๒
๓. พนักงานเจ้าหน้าที่	๓
๔. พนักงานสอบสวน	๔
๑. การรับคำร้องทุกข์.....	๕
๒. การสอบสวน.....	๖
๓. มาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์.....	๘
๔. การไกล่เกลี่ยให้ยอมความ.....	๘
๕. การทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์.....	๙
๖. การทำความเข้าใจทางคดี	๑๐
๕. หัวหน้าสถานีตำรวจ	๑๐
๖. ภาคผนวก ๑ กฎหมายและระเบียบ คำสั่ง ที่เกี่ยวข้อง	๑๑
๑. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐.....	๑๒
๒. ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะ เทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ในการคุ้มครอง ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑.....	๑๘
๓. ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความ รุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑.....	๒๑
๔. ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการสอบสวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงใน ครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ศ. ๒๕๕๑.....	๒๕
๕. ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความถอนคำร้องทุกข์ในชั้น สอบสวน พ.ศ. ๒๕๕๑.....	๓๐
๖. ระเบียบอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาการดำเนินการแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวแทนการ ลงโทษและเงื่อนไขการยอมความการถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง พ.ศ.	๓๔

๒๕๕๐.....	
๗. คำสั่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่ ๐๘๘/๒๕๕๓ เรื่อง มอบหมายการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์.....	๓๘
๗. ภาคผนวก ๒ แบบ คร.	๔๐
.....	
๑. แบบ คร.๕	๔๑
๒. แบบ คร.๖	๔๒
๓. แบบ คร.๗	๔๓
๔. แบบ คร.๘	๔๕
๕. แบบ คร.๙	๔๗
๖. แบบ คร.๑๐.....	๔๙

คู่มือการปฏิบัติงาน
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐
ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คู่มือการปฏิบัติงาน
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐
ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๑. บทนำ

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยความคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว มีการกำหนดรูปแบบ วิธีการ และขั้นตอนที่มีลักษณะแตกต่างจากการดำเนินคดีอาญาทั่วไป โดยให้ผู้กระทำ ความผิดมีโอกาสกลับตัวและยับยั้งการกระทำผิดซ้ำ รวมทั้งสามารถรักษาความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวไว้ ได้ ประกอบกับเด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัว มีสิทธิได้รับความคุ้มครองโดยรัฐจากการใช้ความ รุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม แต่เนื่องจากมีกฎหมาย ระเบียบ คำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่

๑. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐
  ๒. ระเบียบกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
  ๓. ระเบียบกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้ง พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่าย ปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๑
  ๔. ระเบียบกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ ดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๑
  ๕. ระเบียบกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ สอบสวน ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐ พ.ศ.๒๕๕๑
  ๖. ระเบียบกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ ทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์ในชั้นสอบสวน พ.ศ.๒๕๕๑
  ๗. ระเบียบอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาการดำเนินการแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวแทนการลงโทษและเงื่อนไขการยอม ความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง พ.ศ.๒๕๕๐
  ๘. คำสั่งกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่ ๐๘๘/๒๕๕๓ ลง ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓
  ๙. หนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๐๕๖ ลง ๒๐ พ.ค.๒๕๕๔ แนวทางปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓
- ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงสมควรจัดทำคู่มือการปฏิบัติ สำหรับข้าราชการตำรวจ

๒. บทนิยามศัพท์

“ความรุนแรงในครอบครัว” หมายความว่า การกระทำใด ๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิด อันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ หรือกระทำโดยเจตนาในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว หรือบังคับหรือใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมให้บุคคล

ในครอบครัวต้องกระทำการ ไม่กระทำการ หรือยอมรับการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดโดยมิชอบแต่ไม่รวมถึงการกระทำโดยประมาท

“บุคคลในครอบครัว” หมายความว่า คู่สมรส คู่สมรสเดิม ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส บุตร บุตรบุญธรรม สมาชิกในครอบครัว รวมทั้งบุคคลใด ๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน

“ศาล” หมายความว่า ศาลเยาวชนและครอบครัวตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓

“เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์” หมายความว่า ค่าทดแทนความเสียหายเบื้องต้นสำหรับเงินหรือทรัพย์สินใด ๆ ที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวสูญเสียไป โดยผลของการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และให้หมายความรวมถึงรายได้ที่สูญเสียไป ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายในการหาที่อยู่ใหม่ และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น

“นักจิตวิทยา” หมายความว่า นักจิตวิทยาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“นักสังคมสงเคราะห์” หมายความว่า นักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้และให้หมายความรวมถึงพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีให้เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในท้องที่ใดไม่มีพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี ให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้

๓. พนักงานเจ้าหน้าที่

เจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สำคัญยิ่งในการปฏิบัติหน้าที่เพราะจะต้องทำหน้าที่ร่วมกับพนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องได้รับการอบรมและได้รับบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตาม แบบ.คร.๑ จากสำนักกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ถึงจะปฏิบัติหน้าที่ตามคู่มือนี้ได้ เว้นแต่เป็นการดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งหากพบเห็นเหตุ หรือได้รับทราบเหตุ หรือรับแจ้งเหตุกระทำความรุนแรงในครอบครัวแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ที่เกิดเหตุเพื่อสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่นั้น โดยไม่ต้องขอหมายศาล

ก่อนที่จะเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่เกิดเหตุ ให้แสดงบัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตาม แบบ คร.๑ ต่อเจ้าของหรือผู้ที่อยู่ในเคหสถานหรือสถานที่เกิดเหตุนั้น เพื่อยอมให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปและแจ้งให้ทราบถึงเหตุของการเข้าไป

(๒) เพื่อช่วยยุติการกระทำด้วยความรุนแรง หรือระงับเหตุ หรือการเข้าค้นและช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในที่รโหฐาน หากผู้กระทำไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ อาจใช้กำลังบังคับได้ทันที

(๓) การเข้าไปค้นหาพยานหลักฐาน บุคคล เพื่อช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือเพื่อจับกุมผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ให้ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๔) หากปรากฏว่าผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ ให้รีบส่งตัวผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาลทันที

(๕) ประสานงานกับจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้คำแนะนำแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวโดยผ่านศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

(๖) บันทึกรายละเอียดแห่งการแจ้งเหตุ การเข้าไปในเคสสถานหรือสถานที่เกิดเหตุและการดำเนินการแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวไว้เป็นหลักฐาน **ตามแบบ คร.๕** และให้ผู้ที่เกี่ยวข้องลงลายมือชื่อรับรองไว้ หากผู้นั้นไม่ยินยอมลงลายมือชื่อ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อไว้

(๗) ชี้แจงผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวให้ทราบถึงสิทธิในการได้รับการคุ้มครองในการกำหนดมาตรการหรือการบรรเทาทุกข์เบื้องต้นแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวชั่วคราว(ตามที่หัวหน้าสถานีกำหนด)

(๘) ในกรณีที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดี ให้จัดให้ผู้นั้นร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ถ้าผู้นั้นไม่อยู่ในวิสัยหรือไม่มีโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้ด้วยตนเองให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องทุกข์แทนได้

(๙) ถ้ามิได้มีการแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือมิได้มีการร้องทุกข์ ภายในสามเดือนนับแต่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในวิสัยและมีโอกาสที่จะแจ้งหรือร้องทุกข์ได้ให้ถือว่าคดีเป็นอันขาดอายุความ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้มีส่วนได้เสียจะร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓

(๑๐) รวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่ได้ดำเนินการ ผลความคืบหน้าแล้วรายงานให้สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ทราบโดยเร็ว **ตามแบบ คร.๖** (ดำเนินการตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๗.๒๓/๐๗๕๑ ลง ๑ ธ.ค. ๒๕๕๒ เรื่อง รายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว(แบบ คร.๖)) พร้อมทั้งจัดส่งข้อมูลดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือศาลแล้วแต่กรณี หากจะต้องมีการพิจารณาออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์เป็นการชั่วคราว หรือออกคำสั่งใด ๆ หรือคำพิพากษาโดยศาล

(๑๑) เมื่อมีการแจ้งเหตุหรือมีการร้องทุกข์แล้ว ห้ามมิให้เผยแพร่ต่อสาธารณชนด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งภาพ เรื่องราว หรือข้อมูลใด ๆ อันน่าจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในคดีตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๒) หากจะต้องมีการจับกุมหรือควบคุมเด็กหรือเยาวชน ซึ่งเป็นผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ให้ปฏิบัติตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๐๕๖ ลง ๒๐ พ.ค.๒๕๕๔ เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓

๔. พนักงานสอบสวน

พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดลักษณะพิเศษของพนักงานสอบสวนและการดำเนินคดีแตกต่างจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยกำหนดให้มีพนักงานสอบสวน ๒ ประเภท

๑. พนักงานสอบสวนซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี

๒. พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

อำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว มีดังต่อไปนี้

๑ การรับคำร้องทุกข์

(๑) กรณีผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องทุกข์ด้วยตนเอง ผู้ร้องทุกข์สามารถร้องทุกข์เป็นหนังสือหรือร้องด้วยปากก็ได้ โดยให้พนักงานสอบสวนดำเนินการดังนี้

(๑.๑) รับคำร้องทุกข์ตามกฎหมายและระเบียบ

(๑.๒) แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบถึงกระบวนการและขั้นตอนในการดำเนินคดี ตลอดจนสิทธิได้รับการคุ้มครองของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว การดูแลบุตร หรือบรรเทาทุกข์ตามกฎหมาย เช่น สิทธิที่จะได้รับค่าทดแทนจากรัฐ สิทธิในการได้รับความคุ้มครองความปลอดภัย เป็นต้น

(๑.๓) แจ้งให้ ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้การคุ้มครองสิทธิหรือช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ตามสมควรแก่กรณี

(๑.๔) แจ้งให้ ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการประมวลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสุขภาพกาย อารมณ์ จิตใจ ภาวะความเป็นอยู่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและสาเหตุที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว เพื่อประกอบดุลพินิจของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการหรือศาล แล้วแต่กรณี ตามแบบ คร. ๗

(๑.๕) ในกรณีมีการจัดการแทนผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้นำความใน(๑.๑)-(๑.๔)มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องทุกข์แทน ตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ด้วยเหตุที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวไม่อาจร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง เนื่องจากผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมีสภาพร่างกายหรือจิตใจไม่อยู่ในวิสัยหรือโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้ หรือในกรณีที่ไม่มีผู้จัดการแทนผู้เสียหาย หรือมีผู้จัดการแทนผู้เสียหายแต่มีผลประโยชน์ขัดกันกับผู้เยาว์ หรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น ต้องร้องทุกข์เป็นหนังสือและให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ ดังนี้

(๒.๑) รับคำร้องทุกข์ตามกฎหมายและระเบียบ โดยให้ปรากฏเหตุที่ไม่อาจร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง

(๒.๒) ให้แนบหนังสือร้องทุกข์รวมไว้กับสำนวนการสอบสวน

(๒.๓) การดำเนินการตาม(๒.๑) - (๒.๒) ให้นำความในข้อ (๑.๒) - (๑.๔) มาใช้

บังคับโดยอนุโลม

(๓) ออกหลักฐานการรับคำร้องทุกข์ให้แก่ผู้ร้องทุกข์เพื่อประโยชน์ในการติดตามคดี

(๔) ประสานงานกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรณีที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงฯ ประสงค์จะยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์เพื่อทำบันทึกข้อตกลงตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๕) จัดให้มีคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ในความผิดอื่น หากสอบสวนแล้วพบว่าเป็นกรรมเดียวกับความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัว ให้พนักงานสอบสวนรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเดียวกับความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัว

ทั้งนี้ พนักงานสอบสวนต้องคำนึงถึงการนับอายุความร้องทุกข์ในความผิดฐานกระทำการอันเป็นความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งแตกต่างจากอายุความร้องทุกข์ในความผิดอันยอมความได้ทั่วไป กล่าวคือ ในความผิดฐานกระทำการอันเป็นความรุนแรงในครอบครัวเป็นความผิดอันยอมความได้รูปแบบพิเศษ ซึ่งพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๗ กำหนดให้ผู้เสียหายต้องร้องทุกข์ภายใน ๓ เดือนเริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว(ผู้เสียหาย)อยู่ใน “วิสัย” และ “มีโอกาส” ที่จะแจ้งหรือร้องทุกข์ได้ มิเช่นนั้นคดีจะขาดอายุความ

-วิสัย หมายความว่า ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมีสภาพร่างกายหรือจิตใจที่สามารถร้องทุกข์หรือแจ้งความ

-โอกาส หมายความว่า ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการที่จะร้องทุกข์หรือแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ดังนั้น ระยะเวลาร้องทุกข์ภายใน ๓ เดือนให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่ ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงฯ อยู่ในวิสัยหรือมีโอกาที่จะร้องทุกข์ได้ มิเช่นนั้นคดีจะขาดอายุความ

(๖) กรณีผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมีอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันร้องทุกข์ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๑๒๔/๑)

(๗) ให้พนักงานสอบสวน บันทึกการรับแจ้งเหตุตามแบบบันทึกการรับแจ้งเหตุ (แบบ ๑) (ตามหนังสือ สยส. ตร. ที่ ๐๐๐๗.๒๓/๓๑๔๔ ลง ๑๒ ต.ค. ๒๕๕๔)

๒ การสอบสวน

(๑) ต้องสอบสวนด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่องและเป็นธรรม

(๒) แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ส่งข้อเท็จจริงทั้งปวงที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมารวมเป็นพยานหลักฐานไว้ในสำนวน

(๓) การรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เฉพาะความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัว ถ้าผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวรับสารภาพ พนักงานสอบสวนไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานแต่ให้แนบรายงานข้อเท็จจริงตาม (๒) ไว้ในสำนวนการสอบสวนและสรุปสำนวนพร้อมความเห็นให้พนักงานอัยการดำเนินการ

(๔) ก่อนสอบปากคำผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการดังนี้

(๔.๑) แจ้งเป็นหนังสือให้จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ ทราบวันเวลาและสถานที่ที่จะสอบปากคำ เพื่อให้บุคคลที่ได้รับแจ้งอยู่ร่วมด้วย เพื่อให้คำปรึกษาขณะสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

(๔.๒) ในกรณีมีความจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ แต่มีเหตุจำเป็นต้องสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ก็ให้พนักงานสอบสวนสอบปากคำผู้เสียหายไปได้แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอบุคคลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน แล้วรายงานให้ผู้บังคับบัญชาเพื่อทราบ

(๔.๓) แจ้งแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวให้ทราบถึงกระบวนการในการดำเนินคดีอาญารัฐธรรมนูญกระทำผิดด้วยความรุนแรงในครอบครัวและสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาความเสียหายหรือการบรรเทาทุกข์เบื้องต้น สิทธิในการมีล่ามกระบวนการทำบันทึกข้อตกลงและเงื่อนไข รวมถึงผลของการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์หรือถอนฟ้อง

(๕) หากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นบุคคลต่างด้าวและประสงค์จะร้องขอผ่อนผันอยู่ในราชอาณาจักรชั่วคราวระหว่างการดำเนินคดี ให้แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขออนุญาตตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่นกำหนด

(๖) ในกรณีที่พนักงานสอบสวนเห็นสมควร หรือได้รับการร้องขอจากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนในสถานที่ที่เหมาะสม

(๗) การสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นผู้หญิง และเป็นการกระทำความรุนแรงเกี่ยวกับเพศให้จัดพนักงานสอบสวนซึ่งเป็นหญิงเป็นผู้สอบปากคำ เว้นแต่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวยินยอมให้ใช้พนักงานสอบสวนชายเป็นผู้สอบปากคำหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น ให้บันทึกความยินยอมหรือเหตุจำเป็นนั้นไว้ในสำนวนด้วย

(๘) การสอบปากคำ บุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีในฐานะที่เป็นผู้ต้องหา ผู้เสียหาย หรือพยาน ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๐๕๖ ลง ๒๐ พ.ค.๒๕๕๔ แนวทางปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓

(๙) การสอบปากคำผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวและบุคคลอื่นที่ร่วมกระทำความผิด ในฐานะผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๑๐) การตรวจพยานหลักฐาน

(๑๐.๑) การตรวจตัวหญิงผู้ถูกระทำ ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือบุคคลอื่นที่ร่วมกระทำความผิดซึ่งเป็นหญิง ให้จัดเจ้าพนักงานซึ่งเป็นหญิงหรือหญิงอื่นเป็นผู้ตรวจ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร บุคคลดังกล่าวจะขออนุญาตบุคคลใดมาอยู่ร่วมในการตรวจนั้นด้วยก็ได้

กรณีการตรวจตัวผู้หญิงที่เป็นผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ต้องได้รับความยินยอม

(๑๐.๒) พนักงานสอบสวนมีอำนาจสั่งให้ทำการตรวจพิสูจน์บุคคล วัตถุ หรือเอกสารโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ได้

(๑๑) การควบคุม และปล่อยชั่วคราว

(๑๑.๑) การควบคุมและปล่อยชั่วคราวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยพนักงานสอบสวนอาจเสนอเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อ

ความปลอดภัยของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและเสี่ยงที่จะเกิดการกระทำรุนแรงซ้ำ โดยถือเป็นเงื่อนไขในการป้องกันการก่อเหตุร้าย

(๑๑.๒) ในการควบคุม และปล่อยชั่วคราวบุคคลที่กระทำความผิดฐานกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พนักงานสอบสวนต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓

(๑๒) ระหว่างการสอบสวนห้ามมิให้พนักงานสอบสวน

(๑๒.๑) จัดหรือยินยอมให้ผู้อื่นจัดให้มีการแถลงข่าวการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว โดยนำตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมาแถลงข่าวหรือปรากฏตัวต่อสื่อมวลชนเพื่อให้ข่าว

(๑๒.๒) จัดให้มีการชี้ตัว หรือทำแผนประทุษกรรมประกอบคำรับสารภาพในที่สาธารณะหรือโดยเปิดเผย

(๑๒.๓)เปิดเผยข้อเท็จจริงที่ได้จากสำนวนการสอบสวนคดีความรุนแรงในครอบครัวแก่ผู้ใด เว้นแต่เป็นเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีหรือเจ้าพนักงานในการยุติธรรม

๓ มาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์

(๑) ระหว่างการสอบสวนหากมีกรณีจำเป็นเร่งด่วนต้องคุ้มครองสวัสดิภาพผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือบุคคลที่อาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นการร้องขอโดยผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือข้อเสนอของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนเห็นเอง ให้พนักงานสอบสวนรีบทำการประมวลข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง พอดีให้เห็นได้ว่าผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจำเป็นต้องได้รับการบรรเทาทุกข์เบื้องต้นหรือมีข้อเท็จจริงน่าเชื่อว่าผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวอาจก่อเหตุกระทำความรุนแรงแก่บุคคลในครอบครัวซ้ำอีก หรือมีเหตุอื่น ๆ จำเป็นต้องกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวให้พนักงานสอบสวนดำเนินการดังนี้

(๑.๑) เสนอรายงานและความเห็นให้ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา(ซึ่งได้รับมอบหมายตามคำสั่งกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่ ๐๘๘/๒๕๕๓ ลง ๒๙ มี.ค.๒๕๕๓)ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือ

(๑.๒) จะร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจให้ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ได้

(๒) เมื่อตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ได้ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวแล้ว ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว ปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อกำหนดมาตรการคุ้มครองดังกล่าว

(๓) ให้พนักงานสอบสวนเสนอคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ ต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณาภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่วันออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อ

บรรเทาทุกข์ดังกล่าวตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

๔ การไกล่เกลี่ยให้ยอมความ

(๑) ในระหว่างการสอบสวน หากพนักงานสอบสวนเห็นว่า ข้อหากระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือการกระทำความรุนแรงในครอบครัวเป็นกรรมเดียวกับความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ และพฤติการณ์แห่งคดี ไม่ร้ายแรง พอมีทางปรองดองกันได้ หรือ คู่กรณีร้องขอ พนักงานสอบสวนอาจจัดให้มีการไกล่เกลี่ยให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวกับผู้ต้องหาซึ่งต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวได้ยอมความกัน

ให้พนักงานสอบสวนแจ้งนัดให้คู่กรณีได้พูดคุยเจรจาไกล่เกลี่ยยอมความกัน โดยอาจตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลทำการไกล่เกลี่ยตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ได้

(๒) ในการไกล่เกลี่ยนอกจากคู่กรณีทั้งสองฝ่ายแล้ว ถ้ามีเหตุจำเป็นและสมควรก็ให้ผู้ทำการไกล่เกลี่ยเรียกบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาให้ความคิดเห็นหรือร่วมไกล่เกลี่ยด้วยก็ได้ แล้วแต่เหตุผลและความจำเป็นแต่ละกรณี

เมื่อคู่กรณีตกลงยอมความกันได้ และเงื่อนไขหรือข้อตกลงยอมความไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายและความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานสอบสวนแล้วแต่กรณี จัดให้มีการการทำสัญญายอมความ แล้วนำสัญญายอมความดังกล่าวพร้อมคู่กรณีไปทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือ ถอนคำร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

(๓) การทำสัญญายอมความให้เป็นไป ตามแบบ คร. ๙

๕ การทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์

(๑) ในระหว่างสอบสวนหากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ในความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวไม่ว่าจะเป็นผลมาจากการไกล่เกลี่ยยอมความหรือไม่ หากความปรากฏชัดว่าเป็นการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ด้วยความสมัครใจของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และมีได้เกิดจากการบังคับ ช่มชู้ หรือหลอกลวงจากบุคคลใดและผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวรับที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไข ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ให้พนักงานสอบสวนจัดทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้น ก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ เพื่อให้ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินกว่าอายุความ แล้วให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว ลงลายมือชื่อตามแบบ คร. ๑๐

ในกรณีมีการแจ้งข้อกล่าวหาว่าผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๙๕ ด้วย และเป็นกรรมเดียวกับ ข้อกล่าวหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวและเป็นบทที่มีโทษสูงสุด หากคู่กรณีมีความประสงค์ที่จะยอมความกันภายใต้

เงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง ก็ให้พนักงานสอบสวน จัดให้มีการไต่ถามเพื่อให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวได้มีการยอมความกัน โดยจัดทำเป็นบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความให้

เมื่อทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี ให้พนักงานสอบสวนส่งสำเนาให้ ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่มีเขตอำนาจและพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทราบเพื่อติดตามผลการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าว หากคดีดังกล่าวอยู่ระหว่างการขอคัดฟ้องก็แจ้งให้ศาลที่อนุญาตให้คัดฟ้องทราบด้วย

(๒) เมื่อปรากฏว่าผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งโดยมิชักช้า

ในกรณีที่ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ ไม่ว่าจะปรากฏจากการรายงานของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือพนักงานสอบสวนเห็นเอง ก็ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนต่อไป แล้วส่งตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวและสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นไปยังพนักงานอัยการ เพื่อพิจารณาสั่ง

(๓) บันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ หรือก่อนการถอนคำร้องทุกข์ให้พนักงานสอบสวนแนบไว้ในสำนวนสอบสวน

๖ การทำความเห็นทางคดี

(๑) เมื่อสอบสวนเสร็จสิ้นให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบสรุปสำนวนการสอบสวนพร้อมเสนอความเห็นควรสั่งฟ้อง ควรสั่งไม่ฟ้อง หรือเสนอยุติคดีต่อพนักงานอัยการ โดยสรุปสำนวนการสอบสวนต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริงและความเห็นในข้อเท็จจริงที่ได้จากพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่ได้ตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

(๒) ในกรณีที่ไมอาจฟ้องผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวได้ภายใน ๔๘ ชั่วโมง พนักงานสอบสวนต้องขอคัดฟ้องต่อศาลได้คราวละไม่เกิน ๖ วัน โดยขอคัดได้ไม่เกิน ๓ ครั้ง และให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาบังคับใช้โดยอนุโลม

(๓) ในกรณีที่พนักงานสอบสวนไม่อาจทำการสอบสวนเสร็จสิ้น หลังจากพ้นกำหนดระยะเวลาคัดฟ้องให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบบันทึกเหตุผลความจำเป็นไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

๕.หัวหน้าสถานีตำรวจ

ตามที่กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีคำสั่ง ที่ ๐๘๘/๒๕๕๓ ลง ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓ มอบหมายให้ **หัวหน้าสถานีตำรวจ** เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ ให้แก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว ไว้แล้วนั้น จึงให้ดำเนินการดังนี้

(๑) เมื่อได้รับรายงานและความเห็นของพนักงานสอบสวนแล้ว หากเห็นชอบด้วยก็ให้ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีชักช้าตาม **แบบ คร. ๘**

(๒) ก่อนออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตาม (๑) ถ้ามีเหตุสมควรจะเรียกพนักงานสอบสวน หรือเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาสอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เพื่อประกอบดุลพินิจการออกคำสั่งก็ได้

(๓) การออกคำสั่งใด ๆ ก็ตามให้ทำเท่าที่จำเป็นและเห็นสมควร เช่น

(๓.๑) ให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์

(๓.๒) ให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวขดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เบื้องต้น

ตามสมควรแก่ฐานะ

(๓.๓) ออกคำสั่งห้ามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปในที่พำนักของครอบครัวหรือเข้าใกล้ตัวบุคคลในครอบครัว

(๓.๔) ออกคำสั่งกำหนดวิธีการดูแลบุตร

(๔) ผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับคำสั่งตาม (๓) สามารถยื่นอุทธรณ์คำสั่งเป็นหนังสือต่อศาล เพื่อให้ศาลทบทวนคำสั่งได้ภายในสามสิบวันนับแต่ทราบคำสั่ง ให้คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลเป็นที่สุด

(๕) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตาม (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๖) เมื่อออกคำสั่งตาม (๓) แล้ว ให้พนักงานสอบสวนแจ้งการออกคำสั่งดังกล่าว ให้ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ทราบ

ภาคผนวก ๑

กฎหมายและระเบียบ คำสั่ง
ที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงใน
ครอบครัว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความ
รุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความรุนแรงในครอบครัว” หมายความว่า การกระทำใด ๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิด
อันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ หรือกระทำโดยเจตนาในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่
ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว หรือบังคับหรือใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมให้บุคคล
ในครอบครัวต้องกระทำการ ไม่กระทำการ หรือยอมรับการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดโดยมิชอบแต่ไม่รวมถึง
การกระทำโดยประมาท

“บุคคลในครอบครัว” หมายความว่า คู่สมรส คู่สมรสเดิม ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามี
ภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส บุตร บุตรบุญธรรม สมาชิกในครอบครัว รวมทั้งบุคคลใด ๆ ที่ต้องพึ่งพา
อาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน

“ศาล” หมายความว่า ศาลเยาวชนและครอบครัวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาล
เยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

“เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์” หมายความว่า ค่าทดแทนความเสียหายเบื้องต้นสำหรับเงิน
หรือทรัพย์สินใด ๆ ที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวสูญเสียไป โดยผลของการกระทำด้วยความ
รุนแรงในครอบครัว และให้หมายความรวมถึงรายได้ที่สูญเสียไป ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าใช้จ่าย
ในการหาที่อยู่ใหม่ และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น

“นักจิตวิทยา” หมายความว่า นักจิตวิทยาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“นักสังคมสงเคราะห์” หมายความว่า นักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้และให้หมายความรวมถึงพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีให้เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในท้องที่ใดไม่มีพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี ให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ผู้ใดกระทำการอันเป็นความรุนแรงในครอบครัว ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ให้ความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นความผิดอันยอมความได้ แต่ไม่ลบล้างความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น หากการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ ด้วย ให้ความผิดดังกล่าวเป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา ๕ ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้ที่พบเห็นหรือทราบการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว มีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

การแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้กระทำโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครองและไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครอง

มาตรา ๖ การแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ อาจกระทำโดยวาจา เป็นหนังสือ ทางโทรศัพท์ วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้พบเห็นการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือได้รับแจ้งตามมาตรา ๕ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ที่เกิดเหตุเพื่อสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่นั้นเกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง รวมทั้งให้มีอำนาจจัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์ และขอรับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ ในกรณีที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดี ให้จัดให้ผู้นั้นร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ถ้าผู้นั้นไม่อยู่ในวิสัยหรือมีโอกาสร้องทุกข์ได้ด้วยตนเองให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องทุกข์แทนได้

หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗ ถ้ามิได้มีการแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ หรือมิได้มีการร้องทุกข์ตามมาตรา ๖ ภายในสามเดือนนับแต่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในวิสัยและมีโอกาสที่จะแจ้งหรือร้องทุกข์ได้ ให้ถือว่าคดีเป็นอันขาดอายุความ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้มีส่วนได้เสียจะร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

มาตรา ๘ เมื่อมีการร้องทุกข์ภายในอายุความตามมาตรา ๗ แล้ว ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนโดยเร็วและส่งตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว สำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีต่อศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่ได้ตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

แต่หากมีเหตุจำเป็นทำให้ไม่อาจยื่นฟ้องได้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ขอผิดฟ้องต่อศาลได้คราวละไม่เกินหกวัน แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามคราวโดยให้น้ำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่การกระทำความผิดตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง เป็นความผิดกรรมเดียวกับความผิดตามกฎหมายอื่น ให้ดำเนินคดีความผิดตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง ต่อศาลรวมไปกับความผิดตามกฎหมายอื่นนั้น เว้นแต่ความผิดตามกฎหมายอื่นนั้นมีอัตราโทษสูงกว่าให้ดำเนินคดีต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาความผิดตามกฎหมายอื่นนั้น โดยให้นำบทบัญญัติทั้งหลายแห่งพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พนักงานสอบสวนต้องจัดให้มีจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอร่วมอยู่ด้วยในขณะสอบปากคำเพื่อให้คำปรึกษา

ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบปากคำไปก่อนโดยไม่ต้องมีบุคคลดังกล่าวร่วมอยู่ด้วย แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอบุคคลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน

หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานสอบสวน ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙ เมื่อมีการแจ้งตามมาตรา ๕ หรือมีการร้องทุกข์ตามมาตรา ๖ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดลงพิมพ์โฆษณา หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งภาพ เรื่องราว หรือข้อมูลใด ๆ อันน่าจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในคดีตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐ ในการดำเนินการตามมาตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว ไม่ว่าจะมีคำร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ โดยให้มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็นและสมควร ซึ่งรวมถึงการให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์ การให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เบื้องต้นตามสมควรแก่ฐานะ การออกคำสั่งห้ามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปในที่พำนักของครอบครัวหรือเข้าใกล้ตัวบุคคลใดในครอบครัว ตลอดจนการกำหนดวิธีการดูแลบุตร

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เสนอมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ต่อศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่วันออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ หากศาลเห็นชอบกับคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ดังกล่าว ให้คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์มีผลต่อไป

ในกรณีที่ศาลไม่เห็นชอบด้วยกับคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือมีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ให้ศาลทำการไต่สวนและมีคำสั่งโดยพลัน หากข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เพียงพอแก่การวินิจฉัยออกคำสั่ง ศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติม

เปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์หรือออกคำสั่งใด ๆ รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมก็ได้

ผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลตามมาตรานี้ สามารถยื่นอุทธรณ์คำสั่งเป็นหนังสือขอให้ศาลทบทวนคำสั่งได้ภายในสามสิบวันนับแต่ทราบคำสั่ง ให้คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลเป็นที่สุด

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑ ในระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี ให้ศาลมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๑๐ หรือออกคำสั่งใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่เหตุการณ์หรือพฤติการณ์เกี่ยวกับผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป ศาลมีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ หรือคำสั่งใด ๆ รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมก็ได้

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่า ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมีความผิดตามมาตรา ๔ ศาลมีอำนาจกำหนดให้ใช้วิธีการฟื้นฟู บำบัดรักษา คุ้มครองประพฤติดูแลผู้กระทำความผิดให้ผู้กระทำความผิดชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ทำงานบริการสาธารณะ ละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว หรือทำทัณฑ์บนไว้ ตามวิธีการและระยะเวลาที่ศาลกำหนดแทนการลงโทษผู้กระทำความผิดก็ได้

ในกรณีที่มีการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องในความผิดตามมาตรา ๔ ให้พนักงานสอบสวนหรือศาล แล้วแต่กรณี จัดให้มีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องนั้น และกำหนดให้นำวิธีการตามวรรคหนึ่งเป็นเงื่อนไขในการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงดังกล่าวโดยอนุโลม โดยอาจรับฟังความคิดเห็นของผู้เสียหายหรือบุคคลในครอบครัวประกอบด้วยก็ได้ หากได้ปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงและเงื่อนไขดังกล่าวครบถ้วนแล้วจึงให้มีการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องในความผิดตามมาตรา ๔ ได้ หากผู้ต้องหาหรือจำเลยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวให้พนักงานสอบสวนหรือศาลมีอำนาจยกคดีขึ้นดำเนินการต่อไป

หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา หรือรัฐมนตรีประกาศกำหนด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๓ ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดให้มีระบบงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและการบังคับให้เป็นไปตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ โดยกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ วิธีพิจารณา การยื่น และการรับฟังพยานหลักฐาน หากพระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ไม่ว่าการพิจารณาตีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวจะได้ดำเนินไปแล้วเพียงใด ให้ศาลพยายามเปรียบเทียบให้คู่ความได้ยอมความกัน โดยมุ่งถึงความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันในครอบครัวเป็นสำคัญ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้ ประกอบด้วย

- (๑) การคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
- (๒) การสงวนและคุ้มครองสถานภาพของการสมรสในฐานะที่เป็นศูนย์รวมของชายและหญิงที่สมัครใจเข้ามาอยู่กินฉันสามีภริยา หากไม่อาจรักษสถานภาพของการสมรสได้ ก็ให้การหย่าเป็นไปด้วยความเป็นธรรมและเสียหายน้อยที่สุด โดยคำนึงถึงสวัสดิภาพและอนาคตของบุตรเป็นสำคัญ
- (๓) การคุ้มครองและช่วยเหลือครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ครอบครัวนั้นต้องรับผิดชอบในการดูแลให้การศึกษาแก่สมาชิกที่เป็นผู้เยาว์
- (๔) มาตรการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือสามีภริยาและบุคคลในครอบครัวให้ปรองดองกันและปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างกันเองและกับบุตร

มาตรา ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการยอมความในคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล แล้วแต่กรณี อาจตั้งผู้ประนีประนอมประกอบด้วยบุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งเป็นบิดามารดา ผู้ปกครอง ญาติของคู่ความหรือบุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือศาลเห็นสมควรเพื่อให้คำปรึกษา หรือช่วยเหลือในการไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกัน หรืออาจมอบหมายให้นักสังคมสงเคราะห์ หน่วยงานสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลใดช่วยเหลือไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกันก็ได้

เมื่อผู้ประนีประนอมหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งได้ดำเนินการไกล่เกลี่ยตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลแล้ว ให้รายงานผลการไกล่เกลี่ยต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลแล้วแต่กรณีด้วย ในกรณีที่การไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จ บุคคลดังกล่าวจะจัดให้มีการทำสัญญายอมความขึ้นหรือจะขอให้เรียกคู่ความมาทำสัญญายอมความกันต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือศาลก็ได้

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลเห็นว่าสัญญายอมความไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายและความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลดำเนินการให้เป็นไปตามสัญญายอมความนั้น

มาตรา ๑๗ ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปีแสดงจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และจำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ที่บอกอภฏกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัญหาการแก้ไขการใช้ความรุนแรงในครอบครัวมีความละเอียดอ่อนซับซ้อนเกี่ยวพันกับบุคคลใกล้ชิด มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากการ

ทำร้ายร่างกายระหว่างบุคคลโดยทั่วไป การใช้มาตรการทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญามาบังคับกับการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจึงไม่เหมาะสม เนื่องจากกฎหมายอาญามีเจตนารมณ์ที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดมากกว่าที่จะแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดหรือปกป้องคุ้มครองผู้ที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ดังนั้น การมีกฎหมายคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จึงมีความเหมาะสมกว่าการใช้กระบวนการทางอาญา เพราะสามารถกำหนดรูปแบบ วิธีการ และขั้นตอนที่มีลักษณะแตกต่างจากการดำเนินคดีอาญาโดยทั่วไป โดยให้ผู้กระทำความผิดมีโอกาสกลับตัวและยับยั้งการกระทำผิดซ้ำ รวมทั้งสามารถรักษาความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวไว้ได้ประกอบกับเด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัว มีสิทธิได้รับความคุ้มครองโดยรัฐจากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน
และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่า
พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่
ในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๑

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน
และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่
ในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ข้อ ๔ บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) มีความประพฤติเหมาะสมในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของสตรีและสถาบันครอบครัว

(๔) เป็นผู้สำเร็จการศึกษา ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และเคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรีและสถาบันครอบครัวมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

(๕) ได้รับการรับรองการตรวจสุขภาพจิตจากจิตแพทย์

(๖) ผ่านการอบรมการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ตามหลักสูตรที่กระทรวงกำหนด โดยผ่านการประเมินจากคณะกรรมการประเมินที่ผู้อำนวยการแต่งตั้ง สำหรับผู้มีประสบการณ์ทำงานเป็นที่ประจักษ์ ไม่ต้องผ่านการอบรม แต่ต้องได้รับการประเมินตามที่ผู้อำนวยการกำหนด

ข้อ ๕ บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๔ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นบุคคลผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือบุคคลล้มละลาย

(๔) ถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชน เนื่องจากได้กระทำความผิดเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว

(๕) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษหรือกระทำโดยประมาท

ข้อ ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีให้เป็นพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่คุณสมบัติตามข้อ ๔ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๕ และต้องได้รับการฝึกอบรมความรู้และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสอบสวนการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ตามหลักสูตรที่กระทรวงกำหนด

ข้อ ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี ได้แก่

(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสถานีตำรวจขึ้นไป

(๒) นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

(๓) พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ต้องมีความรู้ความเข้าใจในระบบการบริหารงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และต้องได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงกำหนด

ข้อ ๘ ให้สำนักงานประกาศให้ยื่นคำขอเพื่อแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ซึ่งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการ สำหรับจังหวัดอื่นให้ยื่นคำขอต่อพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ แล้วแต่กรณี เมื่อผู้รับคำขอพิจารณาเห็นว่า ผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติครบถ้วน ตามข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ หรือข้อ ๗ ให้ผู้รับคำขอเสนอให้รัฐมนตรีแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ แต่ถ้าไม่มีการแต่งตั้งผู้ยื่นคำขอเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่นั้น ให้ผู้รับคำขอแจ้งเหตุผลที่ไม่แต่งตั้งนั้นให้ผู้ยื่นคำขอรับทราบ

ข้อ ๙ สำนักงานต้องจัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ทุกกระยะสามปี

ข้อ ๑๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๔) รัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งเพราะเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตาม

ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ หรือข้อ ๗

ข้อ ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่
เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๑

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่
เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงได้วางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

“ศูนย์ปฏิบัติการ” หมายความว่า ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ข้อ ๔ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พบการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงตัวชี้แจงว่ากล่าวแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเพื่อให้ยุติการกระทำโดยดีก่อนถ้าผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวยังขัดขืนอยู่อีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอความช่วยเหลือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเพื่อดำเนินการระงับเหตุ

ข้อ ๕ ผู้ใดพบเห็นหรือทราบการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวให้แจ้งโดยวาจา เป็นหนังสือ ทางโทรศัพท์ วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการระงับเหตุโดยมิชักช้า

แพทย์ พยาบาล นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่รับผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวไว้รักษาพยาบาล ครู หรือนายจ้าง ซึ่งมีหน้าที่ดูแลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นศิษย์หรือลูกจ้าง จะต้องแจ้งหรือรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่โดยมิชักช้า

ข้อ ๖ กรณีมีผู้พบเห็นหรือทราบการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว และแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยวาจา เป็นหนังสือ ทางโทรศัพท์ วิธีการอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใดที่สื่อสารให้รู้ว่ามี การกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกวันเวลาที่ได้รับแจ้งไว้ทันที พร้อมรายละเอียดวัน เวลา สถานที่เกิดเหตุ ชื่อผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว เเท่าที่ผู้แจ้งสามารถระบุได้ รวมทั้งพฤติการณ์ที่น่าเชื่อว่า มีการใช้ ความรุนแรงในครอบครัวหรือมีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวเว้นแต่ในกรณีเร่งด่วนอันมีเหตุที่เชื่อได้ว่ามีการใช้ความรุนแรงในครอบครัวให้ดำเนินการตามข้อ ๔ ทันที แล้วจึงจัดทำบันทึกในทันทีที่ดำเนินการได้

ในกรณีที่ผู้แจ้งไม่ยอมบอกชื่อ โดยไม่มีเหตุอันควร หรือแจ้งชื่อหรือที่อยู่อันเป็นเท็จ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ ๗ กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้ง หรือรายงานการกระทำความรุนแรงในครอบครัว หรือเป็นผู้พบเห็นหรือประสบพบเหตุการณ์ที่น่าเชื่อว่าจะมีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในเคสสถานหรือสถานที่เกิดเหตุ เพื่อดำเนินการยุติการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ถ้าผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวยังขัดขืนอยู่อีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอความช่วยเหลือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเพื่อดำเนินการระงับเหตุ

ก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเข้าไปในเคสสถานหรือสถานที่เกิดเหตุ ให้แสดงบัตรประจำตัวต่อเจ้าของหรือผู้ที่อยู่ในเคสสถานหรือสถานที่เกิดเหตุ นั้น เพื่อยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไป และแจ้งให้ทราบถึงเหตุของการเข้าไป

ถ้าเจ้าของหรือผู้อยู่ในเคสสถานหรือสถานที่เกิดเหตุด้วยความรุนแรงในครอบครัวออกมาพบเพื่อสอบถาม หากไม่มีผู้ใดออกมาพบ หรือไม่สามารถเปิดประตูให้เข้าไปในสถานที่นั้นได้ ให้ขอความช่วยเหลือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เพื่อเข้าไปช่วยผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

ข้อ ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซักถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่นั้นถึงข้อเท็จจริงที่ได้รับแจ้ง สาเหตุของการกระทำที่ได้รับแจ้ง ผลของการกระทำความรุนแรงในครอบครัวแล้วหาแนวทางการช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวต่อไป

หากกรณีปรากฏว่าผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจให้รีบส่งตัวผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาลทันที

ข้อ ๙ หลังจากการดำเนินการตามข้อ ๘ วรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานงานกับจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พร้อมรายงานผลและความเห็นส่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อยุติความรุนแรงในครอบครัวดังกล่าว

ข้อ ๑๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกรายละเอียดแห่งการแจ้งเหตุตามข้อ ๖ การเข้าไปในเคสสถานหรือสถานที่เกิดเหตุตามข้อ ๗ และการดำเนินการแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวไว้เป็นหลักฐาน ตามแบบ คร. ๕ ท้ายระเบียบนี้

การทํานบันทึกตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องลงลายมือชื่อรับรองไว้ หากผู้นั้นไม่ยินยอมลงลายมือชื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกเหตุที่ไม่มีลายมือชื่อไว้

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ชี้แจงให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวทราบถึงสิทธิในการได้รับความคุ้มครอง ในการกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์เบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวชั่วคราว รวมทั้งการออกคำสั่งห้ามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปที่พำนักของครอบครัว หรือการออกคำสั่งห้ามเข้าใกล้ตัวบุคคลในครอบครัว หรือการดูแลบุตร เป็นต้น ตลอดจนให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานงานเพื่อให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวด้วย

ข้อ ๑๒ หากผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับจัดการให้ผู้นั้นพบกับพนักงานสอบสวนเพื่อร้องทุกข์ ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน พนักงานเจ้าหน้าที่จะจดบันทึกเสียเองก็ได้ แล้วให้รีบส่งไปยังพนักงานสอบสวนและจะจดแจ้งเหตุการณ์อันเป็นประโยชน์ต่อพนักงานสอบสวนไว้ก็ได้

ถ้าผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะร้องทุกข์แต่ไม่อยู่ในวิสัย หรือโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้เอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการร้องทุกข์แทนต่อพนักงานสอบสวน

ในกรณีผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์กระทำความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้เยาว์หรือคนวิกลจริตหรือคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือกระทำการอันขัดกับผลประโยชน์ของผู้เยาว์หรือคนวิกลจริตหรือคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือผู้เยาว์หรือคนวิกลจริตหรือคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถไม่อยู่ในวิสัยหรือโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้เอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการร้องทุกข์แทนต่อพนักงานสอบสวน

ข้อ ๑๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่ได้ดำเนินการผลความคืบหน้าของการนั้น แล้วรายงานให้สำนักงานทราบโดยเร็ว ตามแบบ คร. ๖ ทำเยียบนี้

ข้อ ๑๔ หากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวไม่ประสงค์จะร้องทุกข์ หรือรับบริการทางการแพทย์ หรือจิตแพทย์ หรือนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐานในการเข้าระงับเหตุความรุนแรงในครอบครัวครั้งนั้น ณ สถานีตำรวจท้องที่เกิดเหตุ และคัดสำเนานี้บันทึกประจำวันนั้นไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงเองหรือขอให้ศูนย์ปฏิบัติการรวบรวมข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความรุนแรงในครอบครัว สาเหตุของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว และบันทึกรายงานของผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องทุกฉบับ รวมถึงสรุปประมวลผลเพื่อประกอบดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาตามมาตรา ๑๐ หรือ พนักงานสอบสวนหรือศาล เพื่อพิจารณาออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว หรือคำสั่งใด ๆ หรือคำพิพากษา ตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อ ๑๖ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

[เอกสารแนบท้าย]

๑. หนังสือแจ้งเหตุเข้าไปในเคหสถาน/สถานที่เกิดเหตุ เพื่อดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร. ๕)

๒. บันทึกรายงาน (แบบ คร. ๖)

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวน
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงใน
ครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐
พ.ศ. ๒๕๕๑

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ วรรคห้า และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีให้เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“ศูนย์ปฏิบัติการ” หมายความว่า ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ข้อ ๔ การสอบสวนความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ดำเนินการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่ระเบียบนี้ได้กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติไว้เป็นการเฉพาะ ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีในศาลแขวง และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

หมวด ๑
การร้องทุกข์

ข้อ ๕ เมื่อผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนเป็นหนังสือหรือด้วยปาก ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการดังนี้

(๑) บันทึกร้องทุกข์ให้ปรากฏเจตนาโดยแจ้งชัดว่าประสงค์จะดำเนินคดีกับผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว พร้อมกับลงวันเดือนปีและลงลายมือชื่อผู้บันทึกและผู้ร้องทุกข์ไว้

(๒) แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบถึงกระบวนการและขั้นตอนในการดำเนินคดีความรุนแรงในครอบครัว ตลอดจนสิทธิได้รับการคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและการดูแลบุตร หรือบรรเทาทุกข์ตามกฎหมาย

(๓) แจ้งให้ศูนย์ปฏิบัติการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้การคุ้มครองสิทธิหรือช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวตามสมควรแก่กรณี

(๔) แจ้งให้ศูนย์ปฏิบัติการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการประมวลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสุขภาพกาย อารมณ์ จิตใจ ภาวะความเป็นอยู่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและสาเหตุที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว เพื่อประกอบดุลพินิจของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการหรือศาล แล้วแต่กรณี ตามแบบ คร. ๗ ท้ายระเบียบนี้

ในกรณีมีการจัดการแทนผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องทุกข์แทนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ด้วยเหตุที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวไม่อาจร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง เนื่องจากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมีสภาพร่างกายหรือจิตใจไม่อยู่ในวิสัยหรือโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้ หรือในกรณีที่ไม่มีผู้จัดการแทนผู้เสียหาย หรือมีผู้จัดการแทนผู้เสียหายแต่มีผลประโยชน์ขัดกันกับผู้เยาว์ หรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น ต้องร้องทุกข์เป็นหนังสือและให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ ดังนี้

(๑) บันทึกร้องทุกข์ให้ปรากฏชัดว่าผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดีกับผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว และเหตุที่ไม่อาจร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง พร้อมวันเดือนปีและลงลายมือชื่อผู้บันทึกและพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ร้องทุกข์แทนไว้

(๒) ให้แนบหนังสือคำร้องทุกข์รวมไว้กับสำนวนการสอบสวน

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้นำความในข้อ ๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) และ (๔) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗ กรณีผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันร้องทุกข์ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๒

การสอบสวน

ข้อ ๘ การสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวให้พนักงานสอบสวนดำเนินการดังนี้

(๑) แจ้งเป็นหนังสือให้จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ ทราบวันเวลาและสถานที่ที่จะสอบปากคำ เพื่อให้บุคคลที่ได้รับแจ้งอยู่ร่วมด้วย เพื่อให้คำปรึกษาขณะสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

(๒) ในกรณีมีความจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ แต่มีเหตุจำเป็นต้องสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ก็ให้พนักงานสอบสวน สอบปากคำผู้เสียหายไปได้แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอบุคคลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยละเอียด แล้วรายงานให้ผู้บังคับบัญชาเพื่อทราบ

ข้อ ๙ การสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีในขณะสอบปากคำให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๓

การออกคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์

ข้อ ๑๐ เมื่อผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้ร้องทุกข์ หรือมีการร้องทุกข์แทนแล้ว หรือระหว่างการสอบสวนหากมีกรณีจำเป็นเร่งด่วนต้องคุ้มครองสวัสดิภาพผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือบุคคลที่อาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นการร้องขอโดยผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือข้อเสนอของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนเห็นเองให้พนักงานสอบสวนรีบทำการประมวลข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง พอชี้ให้เห็นได้ว่าผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจำเป็นต้องได้รับการบรรเทาทุกข์เบื้องต้นหรือมีข้อเท็จจริงน่าเชื่อว่าผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวอาจก่อเหตุกระทำความรุนแรงแก่บุคคลในครอบครัวซ้ำอีก หรือมีเหตุอื่น ๆ จำเป็นต้องกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว แล้วเสนอรายงานและความเห็นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีที่มีเขตอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือจะร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจให้ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ได้

ข้อ ๑๑ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีได้รับรายงานและความเห็นตามข้อ ๑๐ หรือได้รับรายงานและความเห็นจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศูนย์ปฏิบัติการที่มีเขตอำนาจ หากเห็นชอบด้วยก็ให้ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีชักช้า ตามแบบคร. ๘ ท้ายระเบียบนี้

ก่อนออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีเหตุสมควรจะเรียกพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบหรือเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาสอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เพื่อประกอบดุลพินิจออกคำสั่งก็ได้ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีได้ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวแล้ว ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบแจ้งให้ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อกำหนดมาตรการคุ้มครองแล้ว ให้พนักงานสอบสวนเสนอคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองดังกล่าวต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณาภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่วันออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ดังกล่าวตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๑๓ ให้ปลัดกระทรวงรักษาการตามระเบียบนี้และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

อนุสรณ์ วงศ์วรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
[เอกสารแนบท้าย]

๑. แบบรายงานประมวลข้อเท็จจริงในการออกคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองหรือวิธีการบรรเทาทุกข์เพื่อคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว (แบบ คร. ๗)

๒. คำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองหรือบรรเทาทุกข์ชั่วคราวตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ (แบบ คร. ๘)

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการ
ยอมความ ถอนคำร้องทุกข์ในชั้นสอบสวน
พ.ศ. ๒๕๕๑

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ
ถอนคำร้องทุกข์ในชั้นสอบสวน
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ วรรคสามและมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์ในชั้นสอบสวน
พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี
ให้เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและพนักงานสอบสวนตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“ศูนย์ปฏิบัติการ” หมายความว่า ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงใน
ครอบครัว

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ
มนุษย์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ
มนุษย์

หมวด ๑
การไกล่เกลี่ยให้ยอมความ

ข้อ ๔ ในระหว่างการสอบสวน หากพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นว่า ข้อหากระทำความ
รุนแรงในครอบครัวหรือการกระทำความรุนแรงในครอบครัวเป็นกรณีเกี่ยวกับความผิดฐานทำร้าย
ร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ และพหุติการณ์แห่งคดี ไม่ร้ายแรงพอ มีทางปรองดอง
กันได้ หรือคู่กรณีร้องขอ พนักงานสอบสวนอาจจัดให้มีการไกล่เกลี่ยให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงใน
ครอบครัวกับผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวได้ยอมความกัน

ให้พนักงานสอบสวนแจ้งนัดให้คู่กรณีได้พูดคุยเจรจาไกล่เกลี่ยยอมความกัน โดยอาจตั้ง
บุคคลหรือคณะบุคคลทำการไกล่เกลี่ยตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ได้

ข้อ ๕ ในการไกล่เกลี่ยนอกจากคู่กรณีทั้งสองฝ่ายแล้ว ถ้ามีเหตุจำเป็นและสมควรก็ให้ผู้ทำการไกล่เกลี่ยเรียกบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาให้ความคิดเห็นหรือร่วมไกล่เกลี่ยด้วยก็ได้ แล้วแต่เหตุผลและความจำเป็นแต่ละกรณี

เมื่อคู่กรณีสามารถยอมความกันได้ และเงื่อนไขหรือข้อตกลงยอมความไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายและความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้จัดให้มีการไกล่เกลี่ยทำสัญญายอมความให้ แล้วเสนอสัญญายอมความดังกล่าวให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบพร้อมคู่กรณี ไปทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือ ถอนคำร้องทุกข์ต่อหน้าพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

การทำสัญญายอมความให้เป็นไปตามแบบ คร. ๙ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๖ เมื่อผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้ร้องทุกข์ หรือมีการร้องทุกข์แทนแล้ว หากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเห็นสมควรจะดำเนินการไกล่เกลี่ยให้คู่กรณีได้ยอมความกันก็ได้ โดยให้นำความในข้อ ๔ วรรคสอง และข้อ ๕ มาใช้บังคับ

ในกรณีผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ยังไม่ได้ร้องทุกข์หรือไม่ประสงค์จะร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว หากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเห็นสมควรและคู่กรณียินยอมจะดำเนินการไกล่เกลี่ยให้คู่กรณีได้ยอมความกันตามวรรคหนึ่งก็ได้

หมวด ๒

บันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์

ข้อ ๗ ในระหว่างสอบสวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ในความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวไม่ว่าจะเป็นผลมาจากการไกล่เกลี่ยยอมความหรือไม่ หากความปรากฏชัดว่าเป็นการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ด้วยความสมัครใจของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และไม่อยู่ในอาณัติ ช่มชู้ หรือหลุดลงจากบุคคลใดและผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว รับที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไข ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ให้พนักงานสอบสวนจัดทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้น ก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ เพื่อให้ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินกว่าอายุความฟ้อง แล้วให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว ลงลายมือชื่อตามแบบ คร. ๑๐ ท้ายระเบียบนี้

ในกรณีมีการแจ้งข้อกล่าวหาว่าผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๙๕ ด้วย และเป็นกรณีเดียวกับ ข้อกล่าวหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวและเป็นบทที่มีโทษสูงสุด หากคู่กรณีมีความประสงค์ที่จะยอมความกันภายใต้เงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง ก็ให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจัดให้มีการไกล่เกลี่ยให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวได้มีการยอมความกัน โดยจัดทำเป็นบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความให้

เมื่อทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี ให้พนักงานสอบสวนส่งสำเนาให้ศูนย์ปฏิบัติการที่มีเขตอำนาจและพนักงาน

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทราบเพื่อติดตามผลการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าว หากคดีดังกล่าวอยู่ระหว่างการขอคัดฟ้องก็แจ้งให้ศาลที่อนุญาตให้คัดฟ้องทราบด้วย

ข้อ ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบหรือผู้ได้รับมอบหมายจากศูนย์ปฏิบัติการที่มีเขตอำนาจทำการติดตามและสอดส่องให้ผู้ต้องหว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ตามที่พนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจจัดทำขึ้น ในการนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบมีหน้าที่ให้คำแนะนำให้ผู้ต้องหว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามเงื่อนไขบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าวได้ตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๙ ในกรณีผู้ต้องหว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวจงใจฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานไปยังพนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจ หรือศูนย์ปฏิบัติการที่มีเขตอำนาจ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๐ เมื่อปรากฏว่าผู้ต้องหว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งโดยมิชักช้า

ในกรณีที่ผู้ต้องหว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ ไม่ว่าจะปรากฏจากการรายงานของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือพนักงานสอบสวนเห็นเอง ก็ให้พนักงานสอบสวนยกคดีดังกล่าวขึ้นทำการสอบสวนโดยมิชักช้า แล้วส่งตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นไปยังพนักงานอัยการ เพื่อพิจารณาสั่ง

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงรักษาการตามระเบียบนี้และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับอำนาจฝ่ายบริหาร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

อนุสรณ์ วงศ์วรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

[เอกสารแนบท้าย]

๑. สัญญายอมความในคดีกระทำความรุนแรงในครอบครัวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ (คร. ๙)

๒. บันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์คดีความรุนแรงในครอบครัว ในชั้นสอบสวนตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ (คร. ๑๐)

ระเบียบอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาการดำเนินการ
แก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวแทนการลงโทษ
และเงื่อนไขการยอมความ
การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง
พ.ศ. ๒๕๕๐

ระเบียบอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาการดำเนินการแก่ผู้กระทำความรุนแรง
ในครอบครัวแทนการลงโทษและเงื่อนไขการยอมความ
การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง
พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เห็นควรออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาการดำเนินการแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว แทนการลงโทษและเงื่อนไขการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์หรือการถอนฟ้องเพื่อให้การดำเนินการ เป็นไป ด้วยความเรียบร้อยตามบทบัญญัติดังกล่าวไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางว่า ด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาการดำเนินการแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว แทนการลงโทษ และเงื่อนไขการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์หรือการถอนฟ้อง พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ศาลใช้ดุลพินิจพิจารณากำหนดว่าจะใช้วิธีการฟื้นฟู บำบัดรักษา คุ้มครอง ประพฤติผู้กระทำความผิด ให้ผู้กระทำความผิดชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ทำงานบริการสาธารณะ ละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัวหรือทำตนเป็นตัวอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน แทนการลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดนั้นก็ได้โดยให้พิจารณาถึงสาเหตุแห่งการ กระทำความผิด พฤติการณ์แห่งคดี อายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหาการศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และฐานะของผู้กระทำความผิด ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทั้งปวงเกี่ยวกับผู้กระทำความผิด ประกอบดุลพินิจที่จะใช้วิธีการดังกล่าวให้เหมาะสมกับผู้กระทำความผิดแต่ละราย และเหมาะสม กับพฤติการณ์เฉพาะเรื่อง โดยมุ่งถึงความสงบสุข และการอยู่ร่วมกันในครอบครัวเป็นสำคัญ และศาลอาจ สอบถามหรือรับฟังความคิดเห็นของผู้เสียหายหรือบุคคลในครอบครัวประกอบดุลพินิจด้วยก็ได้

ข้อ ๔ วิธีการฟื้นฟูและบำบัดรักษาผู้กระทำความผิดแทนการลงโทษนั้น ศาลอาจกำหนด ข้อเดียวหรือหลายข้อ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ฟื้นฟูโดยการอบรมผู้กระทำความผิด ด้วยการว่ากล่าวตักเตือนหรือให้เข้าร่วม โครงการฝึกอบรมทางศีลธรรมหรือฝึกวินัยหรือโครงการอื่น เป็นระยะเวลาและในสถานที่ที่เหมาะสมตามที่ ศาลเห็นสมควร แต่ทั้งนี้เป็นเวลาไม่เกิน ๗ วัน

(๒) ให้เข้ารับการฟื้นฟูบำบัดรักษาเกี่ยวกับอาการติดยาเสพติดให้โทษ ในสถานพยาบาล สถานที่ของราชการ หรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควร จนกว่าจะครบขั้นตอนการบำบัด แต่ทั้งนี้เป็นเวลาไม่เกิน ๖ เดือนนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟู บำบัดรักษา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นโดยคำนึงถึงอายุ เพศ ประวัติ พฤติกรรมในการกระทำความผิดที่เกิดจากการติดยาเสพติดให้โทษตลอดจนสภาพแวดล้อมทั้งปวง ของผู้กระทำความผิดประกอบด้วย และอาจจะให้ผู้กระทำความผิดอยู่ภายใต้การดูแลของพนักงานคุม ประพฤติด้วยก็ได้

(๓) ให้ส่งตัวผู้กระทำความผิด ซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกายและจิตใจ หรือความ เจ็บป่วยอย่างอื่น ไปบำบัดรักษายังโรงพยาบาล สถานที่ของราชการหรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควรหรือมอบ

ให้แก่ผู้อื่นที่เต็มใจรับไปดูแลรักษาได้ตามแต่ศาลจะเห็นสมควรจนกว่าผู้นั้นจะหาย หรือตามระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควรกำหนดเป็นเวลาไม่เกิน ๑ ปี เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่น

(๔) ให้ส่งตัวผู้กระทำความผิดเข้ารับการบำบัดรักษาอาการติดยาหรือของมึนเมาอย่างอื่นในสถานพยาบาล สถานที่ของราชการหรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควร จนกว่าจะหายจากการติดยาหรือของมึนเมาอย่างอื่น แต่ทั้งนี้เป็นเวลาไม่เกิน ๖ เดือนนับแต่วันที่ถูกส่งตัวเข้ารับการบำบัดรักษาเว้นแต่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๕ วิธีการคุมความประพฤติผู้กระทำความผิดแทนการลงโทษนั้น ให้ศาลกำหนดให้ผู้กระทำความผิดไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติหรือพนักงานสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลอื่นที่ศาลเห็นสมควรทุก ๓ เดือนต่อครั้งเป็นเวลาไม่เกิน ๑ ปี หรือระยะเวลาที่เห็นสมควรแต่ไม่เกิน ๑ ปี เพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือ ตักเตือนในเรื่องความประพฤติและการประกอบอาชีพ โดยอาจจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติข้อเดียวหรือหลายข้อ ดังต่อไปนี้ด้วยก็ได้

(๑) ห้ามมิให้ผู้กระทำความผิดเข้าไปในสถานที่อันจูงใจให้ประพฤตินิสัยหรือกระทำการใดอันเป็นเหตุให้ประพฤตินิสัย

(๒) ให้ฝึกหัดหรือประกอบอาชีพอันเป็นกิจจะลักษณะ

(๓) ให้ละเว้นการคบหาสมาคมหรือการประพฤติดังกล่าวไปสู่อำนาจนำไปสู่การกระทำความผิดอีก

(๔) ห้ามเล่นการพนันหรือห้ามดื่มสุราหรือเสพยาเสพติดทุกชนิดและอาจให้ไปรับการบำบัดรักษาการติดยาหรือสิ่งเสพติดหรือความบกพร่องทางร่างกายและจิตใจ หรือความเจ็บป่วยอย่างอื่น ณ สถานพยาบาลหรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควร ตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด เป็นเวลาไม่เกิน ๖ เดือนนับแต่วันที่ถูกลงโทษเข้ารับการบำบัดรักษา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่น

(๕) เงื่อนไขอื่นๆ ตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนด เพื่อแก้ไขฟื้นฟู หรือป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดกระทำความผิดซ้ำอีก

เงื่อนไขตามที่ศาลได้กำหนดดังกล่าวมานั้น ถ้าภายหลังความปรากฏแก่ศาลว่าพฤติการณ์เกี่ยวแก่การคุมความประพฤติได้เปลี่ยนแปลงไป ศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือเพิกถอนข้อหนึ่งข้อใดหรือกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมที่ยังไม่ได้กำหนดอีกก็ได้

ข้อ ๖ วิธีการให้ผู้กระทำความผิดชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์แทนการลงโทษนั้น ให้ศาลกำหนดให้ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้น สำหรับเงินหรือทรัพย์สินใดๆ ที่ผู้เสียหายได้สูญเสียไป เพราะผลของการกระทำความผิดนั้น ตามจำนวนเงินและระยะเวลาที่กำหนดให้ชำระตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนด โดยเฉพาะค่าเสียหายดังต่อไปนี้ ให้กำหนดดังนี้

(๑) สำหรับรายได้ที่สูญเสียไป ให้ชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นในวงเงินที่สูญเสียไป แต่ทั้งนี้ไม่เกินวงเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท เว้นแต่มีเหตุสมควรอย่างอื่น

(๒) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ให้ชดใช้เบื้องต้นเท่าที่ผู้เสียหายได้ใช้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ไม่เกินวงเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท เว้นแต่มีเหตุสมควรอย่างอื่น

(๓) ค่าใช้จ่ายในการหาที่อยู่ใหม่ ให้ชดใช้เบื้องต้นเท่าที่ผู้เสียหายได้ใช้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ไม่เกินเดือนละ ๔,๐๐๐ บาท เป็นเวลาไม่เกิน ๑ ปี เว้นแต่มีเหตุสมควรอย่างอื่น

(๔) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่จำเป็น ให้ชดใช้เบื้องต้นตามที่จำเป็น ตามจำนวนเงินและระยะเวลาที่กำหนดให้ชำระตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนด แต่ทั้งนี้ไม่เกินวงเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท เว้นแต่มีเหตุสมควรอย่างอื่น

ข้อ ๗ การให้ทำงานบริการสาธารณะแทนการลงโทษนั้น ให้ศาลกำหนดประเภทของการทำงานบริการสาธารณะประโยชน์ สถานที่ และระยะเวลาตามที่ศาลและผู้กระทำความผิดเห็นสมควร แต่ทั้งนี้ ไม่ควรกำหนดให้เกินวันละสามชั่วโมง และไม่เกินเจ็ดวัน โดยให้พิจารณาด้วยว่าการทำงานนั้น ต้องไม่ก่อความเสียหายแก่สังคมหรือบุคคลอื่นและไม่ก่อให้เกิดภาระเกินสมควรทั้งให้พิจารณาจากวิถีชีวิต การดำรงชีพ ความรับผิดชอบต่อครอบครัวและพิจารณาจากลักษณะหรือประเภทและความเหมาะสมของงาน รวมทั้งระยะทางและความสะดวกในการเดินทางไปทำงานด้วย

ข้อ ๘ การให้ละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัวแทนการลงโทษ เมื่อศาลเห็นว่าตามพฤติการณ์แห่งคดี ยังไม่สมควรลงโทษผู้กระทำความผิด แต่การกระทำของผู้กระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ศาลมีอำนาจที่จะสั่งห้ามมิให้ผู้กระทำความผิดกระทำหรือให้ละเว้นการกระทำดังกล่าว หรือมีคำสั่งอื่นใดในอันที่จะบรรเทาความเดือดร้อนเสียหายที่ผู้เสียหาย อาจได้รับต่อไปเนื่องจากการกระทำของผู้กระทำความผิด ตามที่ศาลเห็นสมควรได้ โดยศาลอาจกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมให้ผู้กระทำความผิดปฏิบัติเพื่อป้องกันมิให้ผู้นั้นกระทำความผิดขึ้นอีกก็ได้ตามแต่ศาลจะเห็นสมควร ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปี เว้นแต่มีเหตุสมควรเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๙ การทำทัณฑ์บนแทนการลงโทษ เมื่อศาลเห็นว่าตามพฤติการณ์แห่งคดียังไม่สมควรลงโทษผู้กระทำความผิด แต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้กระทำความผิดอาจจะก่อเหตุร้าย ให้เกิดอันตรายแก่บุคคลในครอบครัวขึ้นอีก ให้ศาลมีอำนาจที่จะสั่งให้ผู้นั้นทำทัณฑ์บนไว้โดยกำหนดจำนวนเงินไม่เกินห้าพันบาท ว่าผู้นั้นจะไม่ก่อเหตุร้ายดังกล่าวอีกตลอดระยะเวลาที่ศาลกำหนดแต่ไม่เกินสองปี และจะสั่งให้มีประกันด้วยหรือไม่ก็ได้

ถ้าผู้ทำทัณฑ์บนกระทำผิดทัณฑ์บน ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นชำระเงินไม่เกินจำนวนที่ได้กำหนดไว้ในทัณฑ์บน ถ้าผู้นั้นไม่ชำระให้นำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับ เว้นแต่ผู้ทำผิดทัณฑ์บนเป็นเด็กหรือเยาวชนให้นำบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๐๗ มาใช้บังคับ

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์หรือการถอนฟ้องในความผิดตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ศาลจัดให้มีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์หรือการถอนฟ้องนั้น และกำหนดให้นำวิธีการตามข้อ ๔ ถึงข้อ ๙ ข้อเดียวหรือหลายข้อ มาเป็นเงื่อนไขในการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงดังกล่าวโดยอนุโลม โดยอาจรับฟังความคิดเห็นของผู้เสียหายหรือบุคคลในครอบครัวประกอบด้วยก็ได้ หากได้ปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงและเงื่อนไขดังกล่าวครบถ้วนแล้วจึงให้มีการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องในความผิดดังกล่าวได้ หากจำเลยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว ในข้อนี้หรือข้ออื่นๆ ข้อใดข้อหนึ่ง ให้ศาลมีอำนาจยกคดีขึ้นดำเนินการต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

สนธิ ตระกูลพรายงาม

อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง

คำสั่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ที่ ๐๘๘/๒๕๕๓
เรื่อง การมอบหมายการออกคำสั่งกำหนดมาตรการ
หรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์

คำสั่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ที่ ๐๘๘/๒๕๕๓

เรื่อง มอบหมายการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์

เพื่อให้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เหมาะสมและเกิดผลสัมฤทธิ์ ตามเจตนารมณ์แห่งกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๗ ของระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จึงมอบหมายการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและหรือได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

๑. หัวหน้าสถานีตำรวจ
๒. นายอำเภอ และปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ
๓. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวข้างต้นมีอำนาจหน้าที่ในการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

นายอิสสระ สมชัย

(นายอิสสระ สมชัย)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ภาคผนวก ๒

แบบ คร.

**หนังสือแจ้งเหตุเข้าไปในเคหสถาน/สถานที่เกิดเหตุ
เพื่อดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว**

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

เรื่อง แจ้งเหตุเข้าไปในที่รโหฐานเพื่อดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

เรียน .....

(ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว/ผู้เกี่ยวข้อง)

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....อายุ.....ปี ในฐานะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ หมายเลขทะเบียน.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .... ออกโดย.....ขอแจ้งให้ทราบว่า อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ พนักงานเจ้าหน้าที่พบเห็น/หรือได้รับแจ้งมีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน/สถานที่เกิดเหตุเพื่อดำเนินการ ดังนี้

☐ ระงับเหตุและสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

☐ จัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับการเข้ารักษาจากแพทย์

☐ จัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์

☐ จัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องทุกข์ หากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่

( )

...../...../.....

ลงชื่อ.....ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

( )

...../...../.....

/ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

/ผู้เกี่ยวข้อง

บันทึกรายงาน

ส่วนราชการของรัฐ/เอกชน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ที่.....

เรื่อง การดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ด้วยเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....ข้าพเจ้า(นาย/นาง/นางสาว) .....

ในฐานะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หมายเลขทะเบียน

.....ออกโดย.....ได้ดำเนินการเข้าไปในเคสสถาน/สถานที่เกิดเหตุเพื่อระงับเหตุความ

รุนแรงในครอบครัวที่บ้านเลขที่.....หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง

.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โดยมีนาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง

.....อายุ.....ปี เป็นผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงและมีนาย/นาง/นางสาว/

เด็กชาย/เด็กหญิง.....อายุ.....ปี เป็นผู้กระทำความรุนแรง ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

ดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังต่อไปนี้

- ☐ เข้าไประงับเหตุความรุนแรงในครอบครัว
- ☐ ให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์
- ☐ ให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา

หรือนักสังคมสงเคราะห์

- ☐ จัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวดำเนินการร้องทุกข์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงนาม.....

( )

พนักงานเจ้าหน้าที่

เคยมีประวัติการรักษาหรือไม่ (ถ้ามีระบุ).....

๓. การศึกษาและอาชีพ

๑. การศึกษาและอาชีพของผู้เสียหาย.....

การศึกษา .....

อาชีพ/ลักษณะงาน .....

รายได้ .....

๒. การศึกษาและอาชีพของผู้ถูกกล่าวหา.....

การศึกษา.....

อาชีพ/ลักษณะงาน.....

รายได้.....

๔. ความสัมพันธ์ในครอบครัว

๑. กรณีทั้งสองฝ่ายเป็นสามีภริยากัน สมรสกันมา.....ปี มีบุตร.....คน

ฝ่ายใดเคยสมรสมาก่อนหรือไม่ (ถ้ามีระบุ).....

มีบุตรติดมากับคู่สมรสเดิมหรือไม่ (ถ้ามีระบุ).....

ขณะเกิดเหตุอยู่ด้วยกันหรือแยกกันอยู่ (ระบุ) .....

๒. กรณีทั้งสองฝ่ายเป็นบิดา/มารดากับบุตร ระบุความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

๓. กรณีทั้งสองฝ่ายเป็นญาติหรืออาศัยอยู่ด้วย ระบุความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

๕. ความเห็น

จากการประมวลข้อเท็จจริง เห็นว่า

๑. ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการก่อความรุนแรงในครอบครัว

๑.๑.....

๑.๒.....

๒. แนวทางแก้ไข

๒.๑.....

๒.๒.....

๓. มาตรการคุ้มครองชั่วคราว (ถ้ามีเหตุจำเป็นให้เสนอ).....

๓.๑.....

๓.๒.....

ลงชื่อ.....ผู้ประมวลข้อเท็จจริง

พนักงานเจ้าหน้าที่

หมายเหตุ : เอกสารนี้เป็นความลับใช้เฉพาะประกอบการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่
พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการและศาลเท่านั้น ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

**คำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองหรือบรรเทาทุกข์ชั่วคราว
ตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐**

ออกคำสั่งที่ ..... (หน่วยสังกัดของผู้ออกคำสั่ง)
เมื่อวันที่..... เดือน ..... พ.ศ. ....
ได้รับรายงานจาก..... พนักงานเจ้าหน้าที่/พนักงานสอบสวนว่า
นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง ..... นามสกุล.....
เกิดเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. .... อายุ ..... ปี สัญชาติ.....
เชื้อชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ..... ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่.....
หมู่ที่..... ตรอก/ซอย ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง .....
อำเภอ/เขต ..... จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ .....
ได้ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง..... นามสกุล
..... เกิดเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. .... อายุ ..... ปี สัญชาติ
..... เชื้อชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ..... ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่..... หมู่
ที่..... ตรอก/ซอย ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต
..... จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ ..... ในข้อหา
กระทำความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวโดยได้ร้องทุกข์แทนไว้ที่.....
..... เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....
ตามคดีหมายเลขที่.....

ซึ่งข้อเท็จจริงสรุปโดยย่อได้ความว่า.....

.....
.....
.....

เห็นว่าข้อเท็จจริงดังกล่าวจำเป็นและมีเหตุสมควรกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวและ
หรือวิธีการบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว อาศัยอำนาจตาม
ความในมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๐

จึงออกคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวและหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ให้แก่
ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ดังนี้

๑. ให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง..... นามสกุล
..... ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการตรวจรักษา
สุขภาพกาย/จิตใจ/อาการป่วย..... จาก.....
สถานพยาบาล .....เป็นระยะเวลา..... วัน ..... เดือน ..... ปี และ/หรือ

๒. ห้ามมิให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล..... ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว เข้าที่พำนักหรือที่อยู่อาศัยของ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล..... เป็นการชั่วคราว เป็นเวลา ..... วัน..... เดือน .....ปี และ/หรือ

๓. ห้ามมิให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล..... เข้าใกล้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล..... ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว หรือบุคคลที่อาศัยอยู่ในครอบครัว และ/หรือ

๔. ให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล..... ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว และ/หรือนาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล..... ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ร่วมกันให้การอุปการะเลี้ยงดู.....ภายใต้คำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือของนักจิตวิทยา/นักสังคมสงเคราะห์ เป็นระยะเวลา..... วัน ..... เดือน .....ปี และ/หรือ

๕. ให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล..... ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวจ่ายค่ารักษาพยาบาลหรือความเจ็บป่วยอันเป็นผลมาจากการถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวเบื้องต้น เป็นเงิน..... บาท หรือค่าใช้จ่ายบรรเทาทุกข์เบื้องต้นอันจำเป็นแก่การดำรงชีพประจำวัน เป็นเงิน..... บาท

ให้ นาย/นาง/นางสาว.....นามสกุล..... พนักงานสอบสวน แจ้งคำสั่งให้ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามโดยไม่ชักช้า
สั่ง ณ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

(.....)

พนักงานเจ้าหน้าที่

ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่

หมายเหตุ: หากผู้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้างต้น หรือฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามเดือนหรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๑๐ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

สัญญายอมความในคดีกระทำความรุนแรงในครอบครัว
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

ระหว่าง { ..... ผู้เสียหาย
..... ผู้ต้องหา

สัญญายอมความในคดีกระทำความรุนแรงในครอบครัว ทำขึ้นที่ .....
..... ศูนย์ปฏิบัติการ/สถานีตำรวจ .....
วันที่..... เดือน ..... พ.ศ. ....
นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล.....
เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .... อายุ.....ปี สัญชาติ .....เชื้อชาติ
.....ศาสนา.....อาชีพ.....ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ .....
ตรอก/ซอย ..... ถนน .....ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต
.....จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ .....ได้ร้องทุกข์หรือได้
มีการร้องทุกข์แทนให้ดำเนินคดีแก่ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....
นามสกุล..... ในข้อหากระทำความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัว โดยร้อง
ทุกข์ไว้ที่ ..... เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .... คดีหมายเลขที่
.....ซึ่งเป็นผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเรียกว่าเป็นผู้เสียหายฝ่ายหนึ่ง
นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง..... นามสกุล
..... เกิดเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. .... อายุ ..... ปี สัญชาติ
..... เชื้อชาติ ..... ศาสนา.....อาชีพ.....ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่
..... หมู่ที่ ..... ตรอก/ซอย ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง .....
อำเภอ/เขต ..... จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ .....
ซึ่งเป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวเรียกว่าเป็นผู้ต้องหาอีกฝ่ายหนึ่ง
โดยวันนี้เวลา..... นาฬิกา ทั้งสองฝ่ายได้มาพบ นาย/นาง/นางสาว
..... นามสกุล..... ซึ่งเป็นพนักงาน
เจ้าหน้าที่ หรือพนักงานสอบสวน
ทั้งสองฝ่ายแจ้งว่าได้ตกลงประนีประนอมยอมความกันได้ในปัญหาความรุนแรงใน
ครอบครัว และให้ทำสัญญายอมความให้ มีสาระสำคัญ ดังนี้
ฝ่ายผู้ต้องหาตกลงว่า.....
.....
.....

.....

ฝ่ายผู้เสียหายตกลงว่าจะไม่กระทำการอันเป็นเหตุกระตุ้นให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว และถ้าฝ่ายผู้ต้องหาได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขสัญญายอมความครบถ้วนจะไปทำการถอนคำร้องทุกข์หรือยอมความต่อพนักงานสอบสวน ไม่ติดใจดำเนินคดีกับฝ่ายผู้ต้องหาอีกต่อไป

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานสอบสวน เห็นว่าข้อตกลงสัญญายอมความไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนจึงทำสัญญายอมความให้ ตามมาตรา ๑๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้อ่านสาระสำคัญในสัญญายอมความให้ทั้งสองฝ่ายฟังเข้าใจตรงกันแล้ว จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ ..... ผู้เสียหาย
(.....)
ลงชื่อ ..... ผู้ต้องหา
(.....)
ลงชื่อ ..... พนักงานเจ้าหน้าที่
/พนักงานสอบสวน
(.....)

หมายเหตุ: สัญญายอมความนี้เป็นสัญญายอมความในคดีอาญา มีใช้สัญญาประนีประนอมยอมความตามมาตรา ๘๕๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คู่ความไม่อาจนำไปฟ้องร้องทางแพ่งได้

บันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์
คดีความรุนแรงในครอบครัว ในชั้นสอบสวน
ตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐

ระหว่าง { ..... ผู้เสียหาย
..... ผู้ต้องหา

บันทึกนี้ทำที่.....
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....
นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล.....
เกิดวันที่ ..... เดือน.....พ.ศ. .... อายุ.....ปี สัญชาติ.....เชื้อชาติ.....
.....ศาสนา.....อาชีพ.....ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่ ..... หมู่ที่.....
ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ ..... ได้ร้องทุกข์หรือได้มีการร้องทุกข์แทนให้
ดำเนินคดีแก่ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล.....
.....ในข้อหากระทำความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวโดยร้องทุกข์ไว้ที่
..... เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....
คดีหมายเลขที่ ..... ซึ่งเป็นผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเรียกว่าเป็น
ผู้เสียหายฝ่ายหนึ่ง

นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง..... นามสกุล.....
..... เกิดเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. .... อายุ ..... ปี สัญชาติ.....
..... เชื้อชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ..... ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
ตรอก/ซอย ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต .....
จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ ..... ซึ่งเป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความ
รุนแรงในครอบครัวเรียกว่าเป็นผู้ต้องหาอีกฝ่ายหนึ่ง

โดยวันนี้เวลา.....นาฬิกา ทั้งสองฝ่ายได้มาพบพนักงานสอบสวนและ
ขอให้พนักงานสอบสวนทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์ด้วยสำครใจ
ทั้งสองฝ่าย โดยฝ่ายผู้ต้องหายินยอมปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อใด ข้อหนึ่งหรือหลายข้อ ดังนี้

๑. ยอมรับการบำบัดรักษาอาการป่วยหรือตามแพทย์สั่งที่.....
๒. ยอมเข้ารับการฟื้นฟูอาการป่วยหรือตามแพทย์สั่งที่.....
๓. ยอมให้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์แก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็น
จำนวน.....บาท
๔. จะไม่เสพยาหรือสิ่งเสพติดหรือกระทำ.....

อันเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

๕. ยอมให้คุณประพฤติโดย.....

๖. ทำงานบริการสาธารณะโดย.....

๗. ยอมทำทัณฑ์บนโดย.....

๘. อื่นๆ (ที่ไม่ขัดต่อสิทธิขั้นพื้นฐานหรือความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน)

ผู้เสียหายซึ่งถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้าใจและยินยอมให้ผู้กระทำความรุนแรงให้ครอบครัวรับเงื่อนไขดังกล่าว เมื่อผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามเงื่อนไขครบถ้วนภายในระยะเวลา.....เดือน.....ปี ผู้เสียหายซึ่งถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมีเจตนายอมความหรือถอนคำร้องทุกข์และให้มีผลตามกฎหมายทันทีตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

พนักงานสอบสวนได้อ่านข้อความในบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นให้ข้าพเจ้าทั้งสองฝ่ายทราบและเข้าใจแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้

ลงชื่อ.....ผู้เสียหาย
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา/ถูกกล่าวหา
(.....)

ลงชื่อ.....พนักงานผู้ทำบันทึกข้อตกลง
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน (ถ้ามี)
(.....)

หมายเหตุ : หากผู้รับเงื่อนไขไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติฝ่าฝืนเงื่อนไข พนักงานสอบสวนมีอำนาจ ยกคดีขึ้นสอบสวนต่อไปได้ตามมาตรา ๑๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

บทที่ ๔

การรวบรวม

พยานหลักฐาน

1.1.3 เมื่อมีเหตุที่จะออกหมายจับบุคคลนั้นตาม ป.วิ อาญา มาตรา 65(2) แต่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลนั้นได้ (เหตุที่จะออกหมายจับตาม ป.วิ อาญา มาตรา 65(2) นั้น เป็นกรณีที่มีพยานหลักฐานตามสมควรว่าบุคคลใดน่าจะได้กระทำความผิดอาญา และมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหลบหนีหรือจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือก่อเหตุอันตรายประการอื่น)

เจ้าพนักงานตำรวจจะจับตามกรณีนี้ได้นั้น จะต้องมีความพยานหลักฐานตามสมควรว่าผู้นั้นน่าจะกระทำความผิดอาญาและมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหลบหนี หรือจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือก่อเหตุอันตรายอย่างอื่น และมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลนั้นได้ทันที ทั้งนี้เป็นไปตามหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 มาตรา 237 ที่มุ่งประสงค์จะให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพแก่บุคคลโดยกำหนดให้การที่เจ้าพนักงานตามกฎหมายจะจับกุมบุคคลได้นั้น จะต้องปรากฏหลักฐานตามสมควรก่อนจึงจะจับกุมได้ ดังนั้นในกรณีที่มีผู้เสียหายขอให้จับ หากเป็นกรณีที่ได้มีการสืบสวนสอบสวนจนปรากฏหลักฐานตามสมควรว่าผู้ที่จะถูกจับนั้นจะได้กระทำความผิดอาญา และมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหลบหนีหรือจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานหรือก่อเหตุอันตรายประการอื่น ทั้งเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับได้ทันที พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจก็มีอำนาจจับกุมได้ทันที โดยไม่ต้องมีหมายจับหรือคำสั่งของศาล แต่ถ้าเป็นกรณีที่ยังไม่ได้เริ่มทำการสืบสวนสอบสวนเจ้าพนักงานตำรวจจะต้องตรวจสอบข้อมูลหรือหลักฐานจากผู้เสียหายก่อน หากปรากฏหลักฐานที่เชื่อถือได้ตามสมควรว่าผู้ที่จะถูกจับนั้นน่าจะได้กระทำความผิดอาญา และกำลังจะหลบหนีหรือจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานหรือก่อเหตุอันตรายประการอื่น และไม่มีโอกาสที่จะไปขอให้ศาลออกหมายจับได้ทันที เจ้าพนักงานตำรวจก็มีอำนาจจับกุมบุคคลนั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ (ข้อสังเกตของคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ....)

1.1.4 เป็นการจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หนี หรือจะหลบหนีระหว่างถูกปล่อยชั่วคราวตาม ป.วิ อาญา มาตรา 117 (เหตุตาม ป.วิ อาญา มาตรา 117 นั้น เป็นกรณี เมื่อผู้ต้องหาหรือจำเลยหนีหรือจะหลบหนี กฎหมายให้อำนาจเจ้าพนักงานตำรวจที่พบการกระทำ

(ดังกล่าว)

ดังกล่าวมีอำนาจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นได้ แต่ในกรณีที่มีบุคคลซึ่งทำสัญญาประกันหรือเป็นหลักประกันเป็นผู้พบเห็นการกระทำดังกล่าว ขอยกให้เจ้าพนักงานตำรวจที่ใกล้ที่สุดจับผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ ถ้าไม่สามารถขอความช่วยเหลือจากเจ้าพนักงานตำรวจได้ทันเวลาที่ ก็ให้มีอำนาจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยได้เอง แล้วส่งไปยังพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ใกล้ที่สุด และให้เจ้าพนักงานนั้นรีบจัดส่งผู้ต้องหาหรือจำเลยไปยังเจ้าพนักงานหรือศาล โดยคิดค่าพาหนะจากบุคคลซึ่งทำสัญญาประกันหรือหลักประกันนั้น)

1.5 ในการจับนั้น เจ้าพนักงานตำรวจ หรือราษฎรซึ่งทำการจับ ต้องแจ้งแก่ผู้ที่จะถูกจับว่ามีอำนาจที่จะถูกจับ แล้วส่งให้ผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวน ส่วนแห่งท้องที่ที่ถูกจับพร้อมด้วยผู้จับทันที เว้นแต่สามารถนำไปที่ทำการพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้ในขณะนั้น ให้นำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบนั้น แต่จำจำเป็นมิให้รับตัวไป

1.6 ต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบ หากมีหมายจับให้แสดงต่อผู้ถูกจับ และแจ้งด้วยว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้ หากให้การโดยคำนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความได้

โดยให้เจ้าพนักงานตำรวจพูดข้อความในลักษณะต่อไปนี้

ก. กรณีเป็นการจับโดยไม่มีหมายจับ

"คุณ(ท่าน)ถูกจับแล้วในข้อหา.....คุณ(ท่าน)มีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้ ถ้าคุณ(ท่าน)ให้การด้วยคำนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และคุณ(ท่าน)มีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนาย หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความได้"

ข. กรณีเป็นการจับโดยมีหมายจับหรือคำสั่งของศาล

"คุณ(ท่าน)ถูกจับตามหมายจับของศาล..... ที่..... /25.....
วันที่..... ในข้อหา..... คุณ(ท่าน) มีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้ ถ้าคุณ(ท่าน) ให้การด้วยคำนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ คุณ(ท่าน) มีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนาย หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความได้"

นอกจากนี้ ให้เจ้าพนักงานผู้จับระมัดระวังเกี่ยวกับการแจ้งสิทธิดังกล่าวข้างต้นไว้ในบันทึกการจับด้วย โดยให้ปรากฏข้อความว่า "ผู้จับได้แจ้งให้ผู้ถูกจับทราบแล้วว่า ท่านต้อง
/ถูกจับ...

ถูกจับในข้อหาขโมยถาวรและมีสิทธิที่จะไต่ถามหรือไม่ได้ไต่ถามก็ได้ ถ้าได้กระทำความผิดนั้นอาจใช้เป็น
พยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็น
ทนายความได้" จากนั้นจึงบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาลงในบันทึกการจับ

1.7 ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติ หรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจทราบถึงการจับ
หากเป็นการสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับหรือการควบคุมผู้ถูกจับหรือทำให้เกิดความไม่
ปลอดภัยแก่บุคคลใด ให้เจ้าพนักงานอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี

1.8 ให้เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับบันทึกการจับไว้ (ตามตัวอย่างบันทึกการจับ
ท้ายหนังสือนี้)

1.9 หากบุคคลซึ่งจะถูกจับขัดขวางหรือจะขัดขวางการจับ หรือหลบหนี หรือ
พยายามจะหลบหนีผู้ทำการจับมีอำนาจใช้กำลังหรืออาวุธซึ่งตนเห็นว่าเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่อง
ในการจับนั้น

1.10 เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจผู้จับ หรือราษฎรผู้ทำการจับเอาตัวผู้ถูกจับไปถึง
ที่ทำการของพนักงานสอบสวน ตาม ป.วิ. ควบคุม มาตรา 83 (พนักงานสอบสวนห้องที่ผู้ถูกจับ
หรือพนักงานสอบสวนได้รับผิดชอบแล้วแต่กรณี) แล้วให้ส่งตัวผู้ถูกจับแก่เจ้าพนักงานตำรวจ
ของวิทำการของพนักงานสอบสวนดังกล่าวเพื่อดำเนินการดังต่อไปนี้

1.10.1 กรณีเจ้าพนักงานเป็นผู้จับ ให้เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับดำเนินการ
แจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุแห่งการจับให้ผู้ถูกจับทราบ ถ้ามีหมายจับให้แจ้งให้
ผู้ถูกจับทราบ และอ่านให้ฟัง โดยบันทึกไว้ในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีซึ่งรับตัวผู้ถูกจับไว้
ควบคุมโดยให้ผู้ถูกจับลงลายมือชื่อรับทราบไว้ และมอบสำเนาบันทึกการจับแก่ผู้ถูกจับนั้น โดย
ให้ผู้ถูกจับลงลายมือชื่อรับสำเนาไว้ในบันทึกการจับ

1.10.2 กรณีราษฎรเป็นผู้จับ ให้เจ้าพนักงานตำรวจซึ่งรับมอบตัวผู้ถูกจับ
จากราษฎรบันทึกชื่อ อาชีพ ที่อยู่ของผู้จับ และข้อความและพฤติการณ์แห่งการจับนั้น รวมทั้ง
แจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดแห่งการจับให้ผู้ถูกจับทราบและแจ้งให้ผู้ถูกจับทราบว่า ผู้ถูก
จับมีสิทธิจะไม่ไต่ถามหรือไม่ให้การก็ได้ และถ้อยคำของผู้ถูกจับอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการ
พิจารณาคดีได้ โดยบันทึกไว้ในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีซึ่งรับตัวผู้ถูกจับไว้ควบคุม และให้
ผู้ถูกจับลงลายมือชื่อรับทราบไว้

2. การควบคุม

2.1 ให้เจ้าพนักงานตำรวจซึ่งรับมอบตัวผู้ถูกจับ หรือผู้ต้องหาไว้ควบคุม แจ้งสิทธิของผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาซึ่งถูกควบคุม ตาม ป.วิ. ญา มาตรา 7/1 ให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาทราบในโอกาสแรก กรมฯ จึงจัดให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาสามารถติดต่อกับญาติหรือผู้ซึ่งผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาไว้แจ้งเพื่อแจ้งให้ทราบถึงการจับ และสถานที่ที่ถูกควบคุม ถ้าผู้ถูกจับร้องขอให้เจ้าพนักงานตำรวจเป็นผู้แจ้งตามสิทธิดังกล่าว ก็ให้จัดการตามคำร้องขอขึ้นโดยเร็ว และให้มีบันทึกการติดต่อดังกล่าวไว้ในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีเป็นหลักฐานไว้ในกรณีที่มีเหตุไม่พอใจขอใช้จำคุกจากผู้ถูกจับ

สิทธิของผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหา ตาม ป.วิ. ญา มาตรา 7/1 มีดังนี้

1. มีสิทธิแจ้งหรือขอให้เจ้าพนักงานแจ้งให้ญาติ หรือผู้ซึ่งผู้ถูกจับ หรือผู้ต้องหาไว้แจ้งให้ทราบถึงการถูกจับและสถานที่ที่ถูกควบคุมในโอกาสแรก
2. มีสิทธิพบและปรึกษาผู้ซึ่งจะเป็นทนายความเป็นการเฉพาะตัว
3. มีสิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้แจ้งแจ้งเข้าฟังการสอบสวนปากคำตนในชั้นสอบสวน
4. มีสิทธิได้รับการเยี่ยมหรือติดต่อกับญาติได้ตามสมควร
5. มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็วเมื่อเกิดอาการเจ็บป่วย

โดยการแจ้งสิทธิดังกล่าวให้บันทึกไว้ในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีข้อเท็จจริงกับบันทึกประจำวันเกี่ยวกับคดีข้อเท็จจริงที่รับตัวผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาไว้ควบคุม โดยไม่ต้องบันทึกเรื่องการแจ้งสิทธิดังกล่าวไว้ในบันทึกคำให้การ และไม่ต้องจัดทำบันทึกการแจ้งสิทธิอีกตามบัญชี กรมตำรวจ ที่ 753/2541 ลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2541 เรื่อง การทำสำนวนการสอบสวน ข้อ 8 โดยให้มีข้อความปรากฏดังนี้

..... (๒๓ ซีพ สกุด ตำแหน่ง) ..... เจ้าพนักงานตำรวจผู้รับตัวนายนาง/น.ส. .... ผู้ต้องหา ไว้ควบคุมได้แจ้งสิทธิของผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาตามกฎหมายไว้แล้วดังนี้

1. มีสิทธิแจ้งหรือขอให้เจ้าพนักงานแจ้งให้ญาติ หรือผู้ซึ่งผู้ถูกจับ หรือผู้ต้องหาไว้แจ้งให้ทราบถึงการถูกจับและสถานที่ที่ถูกควบคุมในโอกาสแรก

/2. มีสิทธิ ..

2. มีสิทธิพบและปรึกษาผู้ซึ่งจะเป็นนายความเป็นการเฉพาะตัว
3. มีสิทธิให้นายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจ เข้าฟังการสอบสวนปากคำตน

ในชั้นสอบสวน

4. มีสิทธิได้รับการเยี่ยมหรือติดต่อกับญาติได้ตามสมควร
  5. มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็ว เมื่อเกิดการเจ็บป่วย
- นาย/นาง/น.ส. .... ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาซึ่งถูกควบคุมตัว

ทราบสิทธิของตนแล้ว จึงลงลายมือชื่อที่รับทราบสิทธิตามกฎหมายไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ถูกจับ/ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ).....ผู้รับมอบตัว

หากพนักงานอัยการต้องการบันทึกการแจ้งสิทธิ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ นำบันทึกรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีข้อที่แจ้งสิทธิมา ให้พนักงานอัยการ

2.2 เจ้าพนักงานที่ตรวจผู้รับตัวผู้ถูกจับ จะปล่อยผู้ถูกจับชั่วคราวหรือควบคุมผู้ถูกจับไว้ก็ได้ แต่ถ้าเป็นการจับโดยมีหมายของศาล ให้มีค่านับการตาม ป.วิ อาญา มาตรา 64 และในกรณีที่ต้องส่งผู้ถูกจับไปยังศาล แต่ไม่สามารถส่งไปได้ในขณะนั้น เนื่องจากเป็นเวลาที่ศาลปิดหรือใกล้จะปิดทำการ ให้เจ้าพนักงานตำรวจที่รับตัวผู้ถูกจับไว้มีอำนาจปล่อยผู้ถูกจับชั่วคราว หรือควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้จนกว่าจะถึงเวลาศาลเปิดทำการ

2.3 ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าความจำเป็นแก่พฤติการณ์แห่งคดี และให้พนักงานสอบสวนฟังทราบถึงอำนาจการควบคุม ของพนักงานสอบสวนและศาล กล่าวคือ

2.3.1 ในขณะยึดตัวผู้ต้องหา จะควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้เท่าเวลาที่จะถาม คำให้การ และจะรู้ตัวว่าเป็นใคร และมีชื่ออยู่ไหนเท่านั้น

2.3.2 ในกรณีผู้ถูกจับไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว และมีเหตุจำเป็นเพื่อทำการสอบสวนหรือการฟ้องคดี ให้นำตัวผู้ถูกจับไปศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับถูกนำตัวไปไม่ถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน ตาม ป.วิ อาญา มาตรา 83 เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอย่างอื่นอันไม่อาจก้าวล่วงได้ และให้พนักงานสอบสวนยื่นคำร้องต่อศาลขอหมายจับผู้ต้องหาผู้นั้นไว้

2.3.3 ในกรณีศาลมีอำนาจที่ได้กระทำลง มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูง

ไม่เกิด....

ไม่เกินหกเดือน หรือได้รับเงินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำกัดปรับ ศาลมีอำนาจสั่งชั่งได้ครั้งเดียวมีกำหนดไม่เกินเจ็ดวัน

2.3.4 ในกรณีมีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าหกเดือน แต่ไม่ถึงสิบปี หรือปรับเกินกว่าห้าร้อยบาท หรือทั้งจำกัดปรับ ศาลมีอำนาจสั่งชั่งหลายครั้งติดๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินสี่สิบแปดวัน

2.3.5 ในกรณีมีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป จะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม ศาลมีอำนาจสั่งชั่งหลายครั้งติดๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินแปดสิบสี่วัน

2.3.6 กรณีตามข้อ 2.3.5 เมื่อศาลสั่งชั่งครบสี่สิบแปดวันแล้ว หากพนักงานสอบสวนยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอชั่งต่อไปอีกโดยอ้างเหตุจำเป็น ศาลจะสั่งชั่งต่อไปได้ ก็ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนได้แสดงถึงเหตุจำเป็น และนำพยานหลักฐานมาให้ศาลได้พิจารณาเป็นที่ยอมรับแก่ศาล

2.3.7 ถ้าพนักงานสอบสวนต้องไปทำการสอบสวนในท้องที่อื่นนอกเขตของศาลซึ่งสั่งชั่งผู้ต้องหาไว้ พนักงานสอบสวนจะยื่นคำร้องขอให้โอนการชั่งไปยังศาลในท้องที่ที่จะต้องไปทำการสอบสวนนั้นก็ได้ เมื่อศาลที่สั่งชั่งได้เห็นเป็นการสมควรก็ให้สั่งโอนไป

2.4 เมื่อมีการอ้างว่าบุคคลใดต้องถูกคุมขังในคดีอาญาหรือในกรณีอื่นใด โดยมิชอบด้วยกฎหมาย พนักงานสอบสวนมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลท้องที่ที่มีอำนาจพิจารณาคดีอาญา ขอให้ปล่อยผู้ถูกคุมขังโดยมิชอบได้

3. การค้น

3.1 เจ้าพนักงานตำรวจจะค้นในที่สาธารณะโดยไม่มีหมายหรือคำสั่งของศาลไม่ได้ เว้นแต่

3.1.1 เมื่อมีเสียงร้องให้ช่วยมาจากข้างในหรือในฐาน หรือมีเสียง หรือพฤติการณ์อื่นใดอันแสดงให้เห็นเหตุร้ายเกิดขึ้นในที่สาธารณะนั้น

3.1.2 เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำลงในที่สาธารณะ

3.1.3 เมื่อบุคคลที่ใช้ระห่ำหาความผิดซึ่งหน้า ถูกไล่จับและพาไปภายใน หรือมีเหตุอันแน่นแฟ้นควรสงสัยว่าได้ทำไปสุจริตด้วยอยู่ในที่สาธารณะนั้น

3.1.4 เมื่อมี

3.1.4 เมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าสิ่งของที่มีไว้เป็นความผิด หรือ ได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือมีไว้เพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรืออาจเป็น พยานหลักฐานพิสูจน์การกระทำความผิดได้ก่อนหรืออยู่ในนั้น ประกอบทั้งต้องมีเหตุอันควรเชื่อ ว่าหากระงับอายคั้น สิ่งของนั้นจะถูกโยกย้ายหรือทำลายเสียก่อน

การใช้อำนาจตรวจค้นตามข้อ 3.1.4 นี้ ให้ผู้ตรวจค้นจัดทำบันทึกการตรวจ ค้น โดยแสดงเหตุผลวิธีทำให้สามารถเข้าค้นได้ แล้วมอบบันทึกการตรวจค้นและบัญชีทรัพย์สินที่ได้ จากการตรวจค้น(ตามตัวอย่างท้ายหนังสือนี้) ให้ไว้แก่ผู้ครอบครองสถานที่ที่ถูกตรวจค้น แต่ถ้าไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้ส่งมอบบันทึกดังกล่าวแก่บุคคลเช่นว่านั้นในทันทีที่กระทำได้ และรับ รายงานเหตุผลและผลการตรวจค้นเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหน่วยงานหนึ่งชั้น

3.1.5 เมื่อที่รื้อฐานนั้น ผู้ที่จะต้องถูกจับเป็นเจ้าของร้านและการจับนั้น มีหมายจับหรือเป็นการจับตาม ป.วิ อาญา มาตรา 73

3.2 การค้นในที่รื้อฐานต้องกระทำระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก มีข้อยกเว้น ดังนี้

3.2.1 เมื่อลงมือค้นแต่ในเวลากลางวัน ถ้ายังไม่เสร็จจะค้นต่อไปในเวลา กลางคืนก็ได้

3.2.2 ในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง หรือซึ่งมีกฎหมายอื่นบัญญัติให้ค้นได้เป็น พิเศษ จะทำการค้นในเวลากลางคืนก็ได้

กรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง หมายความว่ารวมถึง กรณีสาเหตุที่เจ้าพนักงานตำรวจ สามารถตรวจค้นที่รื้อฐานโดยไม่มีหมายค้นหรือคำสั่งของศาล ตามป.วิ อาญา มาตรา 92 (ข้อ 3.1) หรือกรณีมีกฎหมายอื่นบัญญัติให้ตรวจค้นได้เป็นพิเศษ เช่น การตรวจค้นตาม พ.ร.บ. ป้องกัญและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 มาตรา 14(1) หรือ พ.ร.บ. ป้องกัญและปราบปราม การฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 38(3)

3.2.3 การค้นเพื่อจับผู้ร้ายหรือผู้ร้ายสำคัญจะทำได้ในเวลากลางคืนก็ได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตพิเศษจากศาลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของประธาเน ศาสตราจารย์

3.3 กรณีการตรวจค้นที่มีหมายค้น หรือคำสั่งของศาลนั้น ผู้มีอำนาจเป็น

หน้าหน้าใน

หัวหน้าในการไปจัดการตามหมายนั้นคือ เจ้าพนักงานผู้ชี้ชื่อในหมายค้นหรือผู้รักษาการแทนซึ่งจะต้องเป็นเจ้าพนักงานตำรวจที่มียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเท่านั้น

3.4 การตรวจค้นเมื่อได้รับหมาย ให้เจ้าพนักงานตำรวจปฏิบัติดังนี้

3.4.1 เจ้าพนักงานตำรวจที่จะทำการตรวจค้นต้องแต่งเครื่องแบบ วันแต่มีเหตุจำเป็นหรือเป็นเจ้าพนักงานตำรวจที่มีตำแหน่งตั้งแต่ผู้กำกับการขึ้นไปจะไม่แต่งเครื่องแบบก็ได้ แต่ต้องแจ้งยศ ชื่อ ตำแหน่ง พร้อมทั้งแสดงบัตรประจำตัว ให้เจ้าบ้านหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นทราบ

3.4.2 ก่อนลงมือตรวจค้นให้เจ้าพนักงานตำรวจที่จะทำหน้าที่ในการตรวจค้นแสดงความเป็นปึกแผ่น เช่น การแสดงสิ่งของที่มีอยู่โดยตัว หรือให้ตรวจดูเครื่องมีอุปกรณ์ที่ใช้ในการตรวจค้น เป็นต้น จนเป็นที่พอใจกับเจ้าบ้านหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นแล้วจึงลงมือตรวจค้น ต่อหน้าเจ้าบ้านหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น หรือถ้าหาบุคคลอื่นที่นั้นไม่ได้ หรือสถานที่นั้นไม่มีผู้ใดอยู่ก็ให้ตรวจค้นต่อหน้าบุคคลอื่นนอกกำแพงละสองคนที่เจ้าพนักงานตำรวจได้จัดตั้งมาเป็นพยาน

3.4.3 หากเป็นกรณีตรวจค้นที่อยู่นิ่งหรือสำนักงานของผู้ต้องหาหรือจำเลย ซึ่งถูกควบคุมหรือขังอยู่ให้กำหนดหน้าบุคคลนั้น ถ้าบุคคลนั้นไม่พอใจหรือไม่สามารถมากำกับ จะตั้งผู้แทนหรือพยานมากำกับก็ได้ ถ้าผู้แทนหรือพยานไม่มี ให้ตรวจค้นต่อหน้าบุคคลในครอบครัวหรือต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนที่เจ้าพนักงานตำรวจได้ขอรับรองมาเป็นพยาน

3.4.4 ในการตรวจค้นเมื่อได้รับหมาย ให้เจ้าพนักงานตำรวจสั่งเจ้าคงหรือคนที่อยู่ในนั้น หรือผู้รักษาสถานที่ที่จะตรวจค้นยอมให้เข้าไปโดยมีหนังสือ อีกทั้งให้ตรวจสอบตามสมควรทุกประการในชั้นที่จะจัดการตามหมายนั้น ถ้าบุคคลดังกล่าวไม่ยอมให้เข้าไป ให้เจ้าพนักงานตำรวจชี้แจงเหตุผลจนจำเป็นก็ตาม ถ้ายังไม่ยินยอมอีก เจ้าพนักงานตำรวจมีอำนาจใช้กำลังเข้าไป ในกรณีจำเป็นจะต้องเปิดหรือทำลายประตูบ้าน ประตูเรือน หน้าต่าง รั้ว หรือสิ่งกีดขวางอย่างอื่น ให้ทำได้แต่จะทำให้เสียหายเกินกว่าความจำเป็นไม่ได้

3.4.5 ในการตรวจค้นต้องพยายามมิให้เกิดการเสียหายและกระจัดกระจายทรัพย์สินที่จะหาได้

3.4.6 สิ่งของใดที่จับได้ ต้องไว้เจ้าคงหรือผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลใน

/ครอบครัว...

4.1.5 ผู้ต้องหาลงทะเบียนหรือไม่

4.1.6 ก้อนอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราวมี
เพียงใดหรือไม่

4.2 ในการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสั่งให้ปล่อยชั่วคราว
จะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับที่อยู่ของผู้ที่ถูกปล่อยชั่วคราว หรือกำหนดเงื่อนไขอื่นใดให้ผู้ถูกปล่อย
ชั่วคราวปฏิบัติเพื่อป้องกันการหลบหนีหรือเพื่อป้องกันภัยอันตราย หรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น
จากการปล่อยชั่วคราวก็ได้ และจะกำหนดเงื่อนไขให้ปฏิบัติเกินความจำเป็นแก่กรณีมิได้

4.3 การสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราว จะกระทำได้ต่อเมื่อมีเหตุหนึ่งเหตุใดดังนี้

4.3.1 ผู้ต้องหาจะหลบหนี

4.3.2 ผู้ต้องหาจะไปยุ่งเกี่ยวกับพยานหลักฐาน

4.3.3 ผู้ต้องหาจะไปก่อเหตุอันตรายประการอื่น

4.3.4 ผู้ต้องหาขอประกันหรือสลักประกันไม่เข้าเงื่อนไข

4.3.5 การปล่อยชั่วคราวจะเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อ
การสอบสวนของเจ้าพนักงาน

4.4 คำสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราวต้องแสดงเหตุผล และต้องแจ้งเหตุดังกล่าว
ให้ผู้ต้องหา และผู้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว โดยให้ปฏิบัติตามดังนี้

4.4.1 ให้พนักงานสอบสวนผู้รับคำร้องขอตรวจพนักงานสอบสวนแล้ว รับแจ้ง
คำสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราวพร้อมเหตุผลให้ผู้ต้องหาและผู้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวทราบ
โดยเร็ว

4.4.2 บันทึกรายคำสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราวพร้อมเหตุผล ไว้ในรายงานประจำวัน
เกี่ยวกับคดี และให้ผู้ต้องหาและผู้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็น
หลักฐาน

4.4.3 สำนักงานที่กึ่งเสนอสัญญาประกันซึ่งปรากฏคำสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราว
พร้อมเหตุผลหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราวและเหตุผล มอบให้ผู้ต้องหาและผู้ยื่น
คำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวโดยเร็ว

4.5 ในคดีมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกิน 5 ปีขึ้นไป ผู้ที่ถูกปล่อยชั่วคราวต้องมี

ประกัน...

ประกัน และจะมีหลักประกันด้วยหรือไม่ก็ได้ ส่วนคดีอื่นจะปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกันเลย หรือ มีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันด้วยก็ได้

4.6 การเรียกประกัน หรือหลักประกัน จะเรียกจนเกินควรจนเกินไปไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือ ข้อบังคับของประธาน ศาลฎีกาแล้วแต่กรณี

4.7 ในสัญญาประกันจะกำหนดภาระหน้าที่หรือเงื่อนไขให้ผู้ปล่อยชั่วคราว หรือผู้ประกันต้องปฏิบัติเป็นความจำเป็นไม่ได้เช่น การนัดหมายให้มารายงานกับพนักงานสอบสวน การครั้ง จนผู้ถูกปล่อยชั่วคราวหรือผู้ประกันไม่สามารถจะทำการงานอย่างอื่นได้ตามปกติ เป็นต้น

4.8 ในกรณีที่มีการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในวันสอบสวนโดยมีการวางเงินมัด หรือหลักทรัพย์ขึ้นเป็นประกัน และยังไม่ได้รับคืน ผู้ต้องหาหรือจำเลยหรือผู้ที่มีประโยชน์เกี่ยวข้อง สามารถยื่นคำร้องต่อพนักงานอัยการหรือศาล ขอให้ถือว่าหลักทรัพย์ดังกล่าวเป็นหลักประกัน ต่อไป เมื่อพนักงานอัยการหรือศาลเห็นสมควรอนุญาตแล้ว พนักงานอัยการหรือศาลจะแจ้ง พนักงานสอบสวนให้ส่งหลักประกันดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนรับดำเนินการส่งหลักประกัน นั้นให้พนักงานอัยการหรือศาลภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยเร็ว ทั้งนี้ ให้รวมถึงกรณีการ ปล่อยชั่วคราวโดยมีบุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันด้วย

4.9 หากความปรากฏต่อมา หรือเนื่องจากกลฉ้อฉลหรือผิดหลง ปรากฏว่า สัญญาประกันต่ำไป หรือหลักประกันไม่เพียงพอ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ไม่เหมาะสม ให้ เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสั่งเปลี่ยนสัญญาประกันให้จำนวนเงินสูงขึ้น หรือเรียกหลักประกันเพิ่ม หรือไว้ดีกว่าเดิม หรือเปลี่ยน مبلغเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นหรือหากภายหลัง มีคำสั่งปล่อยชั่วคราวแล้ว พฤติการณ์แห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป เช่น คดีที่มีการขอให้ดำเนินคดีจน เป็นที่พอใจกับผู้เสียหาย และผู้เสียหายไม่ติดใจดำเนินคดีกับผู้ต้องหาแล้ว เป็นต้น ให้ เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสั่งลดหลักประกันได้ตามที่เห็นสมควร

5. การสอบสวน

5.1 พนักงานสอบสวนต้องรวบรวมหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้เพื่อ ประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ผู้ถูกกล่าวหา เพื่อจะรู้ตัว

/ผู้กระทำผิด...

ผู้กระทำผิด และพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา และสรุปพยานด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่องและเป็นธรรม

5.2 เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียก หรือส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ใดมาอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ต้องหา ไปพนักงานสอบสวนถามชื่อตัว ชื่อจริง ชื่อสกุล สัญชาติ ปีศักราช อาศัย อาชีพ ที่อยู่ ที่เกิด และแจ้งให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิด แล้วบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาไว้ในบันทึกฉบับนี้ คำให้การของผู้ต้องหา สำหรับข้อความตรงบรรทัด "เจ้าพนักงานได้แจ้งแก่ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้า ต้องหาว่า....." ให้ขีดเครื่องหมาย "ข้าพเจ้าต้องหาว่า....." ออก แล้วใช้ข้อความ "มีผู้กล่าวหาว่า....." แทน จากนั้นให้ระบุข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่ผู้กล่าวหาได้กล่าวหา โดยไม่ต้องแจ้งข้อหา(ฐานความผิด) ให้ผู้ต้องหาทราบแต่อย่างใด เมื่อมีหลักฐานตามสมควรพอเชื่อได้ว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดจึงแจ้งข้อหาให้ทราบ และต้องให้อาสาผู้ต้องหาที่จะแก้ข้อหาและแสดงข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์แก่ตนได้

5.3 เมื่อมีการแจ้งข้อหาแล้ว ถ้าผู้ต้องหาไม่ขอผู้ถูกจับและยังไม่มีอาการออกมาจับ แต่พนักงานสอบสวนเห็นว่ามีความผิดที่จะออกหมายจับได้ตาม -ป.วิ.อาญา มาตรา 77 พนักงานสอบสวนมีอำนาจสั่งให้ผู้ต้องหาไปศาลเพื่อขอให้ศาลออกหมายจับทันที ถ้าขณะนั้นเป็นเวลาที่ศาลได้ปิดโรงสืบทำการ พนักงานสอบสวนมีอำนาจสั่งให้ผู้ต้องหาไปศาลในโอกาสแรกที่ศาลเปิดทำการ ในการนี้ให้พนักงานสอบสวนลงลายชื่อนี้ที่กระพริบด้านเกี่ยวกับคดีเพื่อเป็นหลักฐานโดยให้ปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับการแจ้งข้อหาว่า หากขณะนั้นเป็นเวลาที่ศาลปิดหรือใกล้จะปิดทำการ ก็ให้มีข้อความนี้ต่อท้ายดังนี้ "เนื่องจากขณะนี้เป็นเวลาที่ศาลได้/ใกล้จะปิดทำการ พนักงานสอบสวนจึงนัดหมายให้ นาย/นาง/น.ส. ....ผู้ต้องหา ในคดีอาญาหรือคดีจราจรที่ .....ไปศาล..... เพื่อขอให้ศาลออกหมายจับ นาย/นาง/น.ส. .... ในวันที่..... เวลา..... น. นาย/นาง/น.ส. ....ได้ทราบคำสั่งของพนักงานสอบสวนแล้วยืนยันว่า จะไปศาลตามที่พนักงานสอบสวนสั่ง จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน" จากนั้นให้ผู้ต้องหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน หากผู้ต้องหาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานสอบสวนดังกล่าวให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจจับผู้ต้องหาได้ โดยถือว่าเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนที่จะจับผู้ต้องหา
ได้โดย...

ได้โดยไม่มีหมายจับ และมีอำนาจปล่อยชั่วคราว หรือควบคุมตัวผู้ต้องหา นั้น หากกรณีไม่ใช่เวลา
ที่ศาลนัดหรือใกล้จะปิดทำการ เมื่อพนักงานสอบสวนให้ผู้ต้องหาไปศาลเพื่อขอให้ปล่อยอา
หมายไว้ หากผู้ต้องหาไม่ปฏิบัติตาม ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจจับผู้ต้องหาดำเนินคดีตาม
ข้อตกลงหาที่ได้แจ้งชื่อนั้น โดยถือว่าเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนที่สามารถจับได้โดยไม่ต้องมี
หมายจับ และมีอำนาจปล่อยชั่วคราวได้

แต่กรณีดังกล่าวข้างต้นหากพนักงานสอบสวนเห็นว่า ไม่มีเหตุที่จะออก
หมายจับผู้ต้องหา ตาม บ.วิ.อาญา มาตรา 71 หลังจากแจ้งข้อหาให้ผู้ต้องหาทราบแล้ว พนักงาน
สอบสวนจะจับกุมและควบคุมผู้ต้องหาไม่ได้ การบันทึกเกี่ยวกับการแจ้งข้อหาในรายงานบันทึก
ประจำวันเกี่ยวกับคดี บันทึกพนักงานสอบสวน หรือเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน
“พนักงานสอบสวนบันทึกไว้ปรากฏข้อความว่า “แจ้งข้อหา (ฐานความผิด) ให้ผู้ต้องหาทราบ
แล้ว จะได้สอบสวนต่อไปโดยไม่มีอำนาจจับกุมและควบคุมผู้ต้องหาแต่อย่างใด” ห้ามมิให้บันทึกว่า
“แจ้งข้อหา (ฐานความผิด) ให้ผู้ต้องหาทราบแล้วปล่อยตัวไป” เพราะจะทำให้เกิดความเข้าใจผิด
ว่ามีการจับกุมและควบคุมตัวผู้ต้องหา นอกจากนั้น ในกรณีนี้พนักงานสอบสวนไม่ต้องแจ้งสิทธิ
ตาม บ.วิ.อาญา มาตรา 71 เพราะผู้ต้องหาในฐานะแจ้งข้อหาในกรณีนี้ ไม่ใช่ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหา
จึงถูกควบคุมหรือขัง และไม่ต้องทำบันทึกการควบคุมประกอบสำนวนการสอบสวนแต่อย่างใด

๕๔ การรวมทำให้การผู้ต้องหา ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนทำ หรือจัดให้ทำ
การใด ๆ ซึ่งเป็นกรทำให้คำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ หรือกระทำการใด
มิชอบประการใด ๆ เพื่อมุ่งใจให้เขาให้การอย่างใด ๆ ในเรื่องที่ต้องหา นั้น ก่อนดำเนินการให้การให้
พนักงานสอบสวนแจ้งสิทธิตามมาตรา 134/4 บรรทัดหนึ่ง ให้ผู้ต้องหาทราบก่อนว่า “ผู้ต้องหา
สิทธิที่จะให้การหรือไม่ก็ได้ ถ้าผู้ต้องหาให้การ ข้อความที่ผู้ต้องหาให้การนั้นอาจใช้เป็นพยาน
หลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และผู้ต้องหา มีสิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการ
สอบสวน” การจัดหาทนายความให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่กำหนดในกฎกระทรวงและในเงื่อนไข ดังนี้

(๑) นับตั้งแต่วันที่ 24 ธันวาคม 2547 เป็นต้นมา ในคดีที่มีอัตราโทษ

ประหารชีวิต หรือในคดีที่ผู้ต้องหาอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหา กับคน

/เริ่มถาม

เริ่มถามคำให้การให้พนักงานสอบสวนถามผู้ต้องหาว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีให้พนักงานสอบสวนจัดหาทนายความให้

(2) เมื่อตั้งแต่วันที่ 22 มิถุนายน 2548 เป็นต้นไป ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุก ก่อนเริ่มถาม คำให้การให้พนักงานสอบสวนถามผู้ต้องหาว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีและผู้ต้องหาต้องการทนายความให้พนักงานสอบสวนจัดหาทนายความให้

ให้พนักงานสอบสวนบันทึกการแจ้งสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้ปรากฏไว้ในบันทึกคำให้การผู้ต้องหาตรงบรรทัด “และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่า...” ในส่วนที่ผู้ต้องหาปฏิเสธให้ทนายความเข้าฟังการสอบสวนนั้น หลังจากแจ้งข้อความตามวรรคหนึ่ง (1) และ (2) ดังกล่าวแล้ว ให้พนักงานสอบสวนสอบถามผู้ต้องหาว่า ผู้ต้องหาประสงค์ให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบสวนหรือไม่ หากต้องการให้ทนายความหรือผู้ซึ่งผู้ต้องหาไว้วางใจเข้าฟังการสอบสวนด้วย หากไม่ต้องการก็ให้บันทึกไว้ในบันทึกคำให้การผู้ต้องหา

เมื่อได้จัดหาทนายความให้แก่ผู้ต้องหาดังกล่าวแล้ว กรณีจำเลยเร่งตัวหาทนายความไม่อาจมาพบผู้ต้องหาภายในเวลาอันสมควร ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนผู้ต้องหาไปได้โดยไม่ต้องขอทนายความ แต่พนักงานสอบสวนต้องบันทึกเหตุผลไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

การสอบสวนผู้ต้องหาอายุไม่เกินสิบแปดปี ให้มีบทบัญญัติในมาตรา 133 ทวิ และมาตรา 133 ตวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

5.5 ให้พนักงานสอบสวนบันทึกรายชื่อของพยานบุคคลทั้งหมดพร้อมชื่ออยู่หรือสถานที่ติดต่อ หมายเลขโทรศัพท์ หรือช่องทางอื่นที่ใช้ในการติดต่อพยานเหล่านั้นไว้ในสมุดคุมพยานประจำที่ทำการของพนักงานสอบสวน และเก็บไว้ ณ ที่ทำการของพนักงานสอบสวน

กรณีสอบสวนโดยคณะพนักงานสอบสวน ให้หัวหน้าคณะพนักงานสอบสวนจัดการให้บันทึกรายชื่อของพยานบุคคลทั้งหมด พร้อมชื่ออยู่หรือสถานที่ติดต่อ หมายเลขโทรศัพท์ หรือช่องทางอื่นที่ใช้ในการติดต่อพยานเหล่านั้นไว้ในสมุดคุมพยานประจำที่ทำการของพนักงานสอบสวนซึ่งมีคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวหาเป็นสาระในสำนวนการดำเนินคดีอาญาไว้ทำการสอบสวนคดีนั้น

6. แบบบันทึก คำให้การของผู้ต้องหา บันทึกการจับกุม บันทึกการตรวจค้นและ
 บัญชีทรัพย์สินที่ได้จากการตรวจค้นตาม ป.วิ อาญา มาตรา 82(4) ให้เป็นไปตามตัวอย่างที่แนบมา
 พร้อมหนังสือนี้

จึงให้แจ้งพนักงานสอบสวนและเจ้าพนักงานปกครองทราบ เพื่อเป็นแนวทาง
 ในการปฏิบัติหน้าที่โดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ

(วิจิตร วาตนะ)

ม.ป.ตร.

ป.จ.ว. ชล. .... (วศ.) .....

พ.ศ. ....

ปีปฏิทินของกลางลำดับที่ .....

ใบแจ้งการตรวจค้นโดยไม่มีหมายค้นตาม ป.วิอาญา ม.92(4)

สถานที่ค้นหาค

วันเดือนปี ที่ค้นหาค

วันเดือนปี ที่ตรวจค้น

สถานที่ตรวจค้น

นามเจ้าพนักงานตำรวจที่ทำการตรวจค้น (บพ ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง ล่วงคดี)

ได้ร่วมกันตรวจค้นสถานที่ดังกล่าวข้างต้น เนื่องจากซึ่งมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าที่ค้นหามีไว้เป็นความผิด หรือได้มา โดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือมีไว้เพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรืออาจใช้เป็นยานพาหนะหลักฐานพิสูจน์การกระทำความผิด ได้ซ่อนอยู่หรืออยู่ในนั้น และมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหากค้นเข้าข้างจะหาพบแน่แท้ ได้พร้อมกันจะถูกโยกย้ายหรือทำลายเสียก่อน โดยมี (ระบุชื่อ นามสกุล อายุ ที่อยู่ของ ผู้ครอบครองหรือผู้นำการตรวจค้น)

เป็นผู้นำ การตรวจค้น

ผลการตรวจค้นปรากฏว่า (พบหรือไม่พบทรัพย์สินตามเหตุที่แจ้งตรวจค้นโดยไม่มีหมายค้นแต่พบไว้จะพบว่าพบทรัพย์สินตาม

เหตุที่แจ้งตรวจค้น ซึ่งมีรายละเอียดตามบัญชีทรัพย์สินที่แนบมาพร้อมกับใบแจ้งการตรวจค้นนี้)

เสร็จสิ้นการตรวจค้นแล้ว

เนื่องในการตรวจค้นครั้งนี้ เจ้าพนักงานตำรวจผู้ตรวจค้นมิได้ทำให้ทรัพย์สินของผู้ใด

เสียหาย สูญหาย หรือเสื่อมค่าแต่ประการใด และได้เก็บทรัพย์สินของผู้ใดผู้ใดมาไว้ที่ตนไว้โดยฉ้อฉลหรือฉ้อโกงอย่างใด

ได้กำชับให้ผู้นำการตรวจค้นแล้ว รับรู้ถูกต้อง และได้มอบสำเนาใบแจ้งการ

ตรวจค้นแก่ผู้ให้ทรัพย์สิน(ถ้ามี) ให้ผู้นำการตรวจค้นไว้แล้ว จึงให้ลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ) ..... เจ้าบ้านหรือผู้ครอบครอง/ผู้นำการตรวจค้น

(ลงชื่อ) ..... ผู้ตรวจค้นในที่เกิดเหตุ

ตำแหน่ง .....

(ลงชื่อ) ..... ผู้ตรวจค้น

ได้รับสำเนาบันทึกการตรวจค้นนี้ไว้แล้ว

(ลงชื่อ) ..... เจ้าบ้านหรือผู้ครอบครอง

.....

บัญชีแนบท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ความผิดในประมวลอาญาเทียบกฎหมายลักษณะอาญาที่มาตรา 79 อ้างถึง
ซึ่งราษฎรได้อำนาจจับได้โดยไม่มีหมาย

ความผิดของข้าพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์	มาตรา 107 ถึงมาตรา 112
ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร	มาตรา 113 ถึงมาตรา 116
ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายนอกราชอาณาจักร	มาตรา 119 ถึงมาตรา 129
ความผิดต่อสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ	มาตรา 130 ถึงมาตรา 135
ความผิดต่อเจ้าพนักงาน	มาตรา 138 ถึงมาตรา 142 และมาตรา 145
ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม	มาตรา 190 และมาตรา 191
ความผิดเกี่ยวกับศาสนา	มาตรา 206 และมาตรา 207
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	มาตรา 215 และมาตรา 216
ความผิดเกี่ยวกับการก่อเหตุให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน	มาตรา 217 ถึงมาตรา 224 มาตรา 226 มาตรา 229 ถึงมาตรา 232 มาตรา 235 และมาตรา 237
ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา	มาตรา 240 ถึงมาตรา 247 และมาตรา 249
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	มาตรา 276 ถึงมาตรา 280 มาตรา 282 ถึงมาตรา 285
ความผิดต่อชีวิต	มาตรา 288 ถึงมาตรา 297
ความผิดต่อร่างกาย	มาตรา 295 ถึงมาตรา 298
ความผิดต่อเสรีภาพ	มาตรา 309 ถึงมาตรา 310 ทวิ
ความผิดฐานลักทรัพย์และฉ้อราษฎร์	มาตรา 334 ถึงมาตรา 336 ทวิ
ความผิดฐานฉ้อโกง ฤๅฉ้อทรัพย์ ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์	มาตรา 337 ถึงมาตรา 340 ทวิ

ป จ วั ๒..... เวลา..... น.

คดีอาญาที่.....

บัญชีรอกกลางแห่งชาติ.....

บันทึกการตรวจค้นโดยไม่ยินยอมค้นตาม ป.วิอาญา ม.32(๔)

สถานที่บันทึก

วัน/เดือน/ปี ที่บันทึก

วัน/เดือน/ปี ที่ตรวจค้น

สถานที่ตรวจค้น

นาย/เจ้าพนักงานตำรวจที่ทำการตรวจค้น (บช/ ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง สังกัด)

ได้ร่วมกันตรวจค้นสถานที่ดังกล่าวข้างต้น เนื่องจากมีเหตุอันน่าสงสัยว่าที่สถานที่ดังกล่าวข้างต้นมีไว้เป็นความผิด หรือได้มา โดย
การกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือมีไว้เพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรืออาจใช้เป็นพยานหลักฐานเพื่อใช้ในการกระทำความผิด
ได้ซ่อนอยู่หรือกักขังในนั้น และมีเหตุอันควรเชื่อว่าหากไม่เข้าตรวจค้นตามหมายค้นแล้ว วัตถุอันจะตกเป็นประโยชน์แก่การดำเนินคดี
โดยมี (ระบุชื่อ นามสกุล อายุ ที่อยู่ของ ผู้ตรวจ ครองหรือผู้ดำเนินการตรวจค้น)

เป็นผู้ดำเนินการตรวจค้น

ผลการตรวจค้นปรากฏว่า (พบหรือไม่พบทรัพย์สินตามเหตุที่เข้าตรวจค้นโดยไม่ยินยอมค้นถ้าพบให้ระบุรายละเอียดทรัพย์สินตาม
บัญชีว่าตรวจค้น ซึ่งมีรายละเอียดตามบัญชีทรัพย์สินที่แนบท้ายบันทึกการตรวจค้นแล้ว)

เสร็จสิ้นการตรวจค้นเวลา

น.

อนึ่งในการตรวจค้นครั้งนี้ เจ้าพนักงานตำรวจผู้ตรวจค้นมิได้ทำร้ายทรัพย์สินของผู้ใด

เสียหาย สูญหาย หรือเสื่อมค่าแก่ประการใด และมีข้อตกลงให้ผู้หนึ่งผู้ใดมาเป็นผู้ประนีประนอมของตนเองแต่ละฝ่ายใด

ได้ลงนามทำน้ให้ผู้ดำเนินการตรวจค้นแล้ว ข้าราชการต้อง และได้มอบสำเนาบันทึกการ

ตรวจค้นกับบัญชีทรัพย์สิน(ถ้ามี)ให้ผู้ดำเนินการตรวจค้นไว้แล้ว จึงให้ลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ)..... เจ้าบ้านหรือผู้ครอบครองผู้ดำเนินการตรวจค้น

(ลงชื่อ)..... ผู้ตรวจค้นบันทึกไว้

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ)..... ผู้ตรวจค้น

ได้รับสำเนานี้เพื่อทำการตรวจค้นแล้ว

(ลงชื่อ)..... เจ้าบ้านหรือผู้ครอบครอง

)

.....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศส.

โทร. ๐ 22๐5 3466

ที่ ๐๐31.212/ 3951

วันที่ ๓๐ เมษายน 2551

เรื่อง ให้สถานสาขาขยายผลถึงนายทุนหรือผู้อยู่เบื้องหลัง เมื่อจับกุมไม้พะยูน ไม้ประดู่ และไม้แดง
ผิดกฎหมาย

ผบ.ช.ต., น.อ.น.๑ และ ผบ.ช.

ด้วยปรากฏข้อเท็จจริง และเป็นข่าวทางสื่อมวลชนอยู่เนืองๆ ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ได้ทำการจับกุมผู้ลักลอบนำไม้พะยูน ไม้ประดู่ และไม้แดงผิดกฎหมายส่งต่อให้กับข้าราชการอาชญากร
และในการสอบสวนดำเนินคดีพนักงานสอบสวนมีจะสอบสวนดำเนินคดีเฉพาะแต่ผู้ที่รับจ้างขนส่ง
เท่านั้น ไม่ได้ทำการสอบสวนขยายผลไปถึงผู้มีส่วนร่วมกระทำผิดที่อยู่เบื้องหลังด้วย ทำให้
ไม่สามารถหยุดยั้งผู้กระทำผิด หรือยับยั้งพัญายาการ ขบวนการ และสิ่งแวดล้อมอย่างได้ผล

ฉะนั้น เมื่อมีการจับกุมไม้พะยูน ไม้ประดู่ หรือไม้แดงผิดกฎหมายที่มีปริมาณ
1 ลูกบาทขึ้นไปควรขึ้นไป ให้ดำเนินการ ดังนี้

1. รายงานรายละเอียดของคดีพร้อมสำเนาบันทึกจับกุมให้ ศร. (ผ่าน ผบ.ช.ต.)
ทราบภายใน 15 วัน นับแต่วันจับกุม และรายงานความคืบหน้าการสืบสวนสอบสวนให้ ศร.
(ผ่าน ผบ.ช.ต.) ทราบทุก 45 วัน จนกว่าการสืบสวนสอบสวนจะเสร็จสิ้น

2. ให้พนักงานสืบสวนสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนขยายผลให้ถึงนายทุน หรือ
ผู้อยู่เบื้องหลังให้ได้

3. ตามข้อ 1 ให้ ผบ.ช.ต.คอยติดตามเร่งรัด และดำเนินการให้เป็นไปตามกำหนดซึ่ง
จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และดำเนินการต่อไป

พล.ต.อ.

(ธานี สมนานทรัพย์)

รอง ผบ.ตร. ป.ร.ผ.๑๕

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ จ.จ.

โทร. 02-205 3486

ที่ 0011.25/ 0305.2

วันที่ 12 สิงหาคม 2553

เรื่อง การดำเนินคดีกับกลุ่มบุคคลที่กระทำผิดในฐานความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน

ลงท.น., ก.1-9, สขต. และ 1.

ด้วยกรมสอบสวนคดีพิเศษ มีหนังสือที่ อช 0900/2125 ลง 16 มิ.ย. 2553 ขอความร่วมมือ ดร.สังการฐ์ สัมพันธ์บัญชา โดยเฉพาะพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้ดำเนินการตรวจสอบและเฝ้าระวัง ขบวนการกระทำผิดในรูปแบบของการหลอกลวงให้ประชาชนทั่วไป เข้าร่วมลงทุนกับบริษัทที่ไม่ได้มีการจดทะเบียนพาณิชย์กับกรมธุรกิจการค้า โดยบริษัทเหล่านั้นไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินธุรกิจจริง แต่ประสงค์จะให้เงินจากผู้หลงเชื่อที่เข้าร่วมลงทุนหมุนเวียนจ่ายเป็นค่าตอบแทนให้สมาชิกรายอื่น เมื่อประชาชนหลงเชื่อเข้ามาลงทุนระดับหนึ่งก็จะปิดกิจการแล้วนำเงินที่ได้หลบหนีไป จากนั้นจะไปเปิดบริษัทแห่งใหม่ในที่อื่นและจะกระทำคามผิดลักษณะดังกล่าวอีก รวมทั้งเร่งรัดค่าเงินคืนกลุ่มบุคคลผู้กระทำผิดฐานฉ้อโกงประชาชนและติดตามจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับในฐานความผิดดังกล่าว เนื่องจากกรมสอบสวนคดีพิเศษ สืบสวนพบการกระทำผิดในรูปแบบดังกล่าว ซึ่งปัจจุบันเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากและก่อความเสียหายหลายด้านบาท ซึ่งคดีดังกล่าวยังไม่เข้าข่ายเป็นคดีพิเศษ

ดังนั้นเพื่อป้องกันผลกระทบจากความผิดของขบวนการฉ้อโกงประชาชนในลักษณะดังกล่าว จึงให้ท่านตั้งการเจ้าหน้าที่ตำรวจในภาคหรือบังคับบัญชาให้ดำเนินการตรวจสอบและเฝ้าระวังไม่ให้ ขบวนการดังกล่าวกระทำผิดในเขตพื้นที่รับผิดชอบ รวมทั้งเร่งรัดดำเนินคดีกลุ่มบุคคลผู้กระทำผิดฐานฉ้อโกงประชาชน และติดตามจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับดังกล่าวต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติได้แก่เร่งรัดต่อไป

พล.ต.อ.

(ปานศิริ ประเวศ)

รอง พล.ตร. หรือ พล.ต.ร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ..... โทร. ....
 ที่ ๐๐๑๓.๒๔/ ก. พ.ก. วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔
 เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการออกรายงานและขอออกรายงานจับผู้ต้องหา

จตช., รอง ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า
 ผบ.ช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า
 ผบก.ในสังกัด สง. ผบ.ตร.

ด้วยในการประชุมบริหาร ตร. ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๕ ก.ค. ๒๕๕๔ สำนักงานกฎหมายและคดีได้รายงานให้ที่ประชุมว่าได้รับรายงานเกี่ยวกับการจับกุมผู้ต้องหาผิดตัว ซึ่งได้ตรวจสอบแล้วพบว่าเป็นความบกพร่องของพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุม และสามารถแยกลักษณะของความบกพร่องได้ ๒ กรณี กรณีแรก เป็นกรณีพนักงานสอบสวนเสนอพยานหลักฐานต่อศาลเพื่อขอออกรายงานจับผู้ต้องหาที่ไม่ได้ตรวจสอบก่อนการร้องให้ชัดเจนว่าบุคคลนั้นเป็นบุคคลที่จะออกหมายจับ เช่น การออกรายงานจับบุคคลตามภาพถ่ายหรือภาพสเก็ต กรณีที่สอง เป็นการจับกุมความหมายจับบุคคลที่ชื่อและนามสกุลซ้ำกันโดยไม่ได้ออกหมายจับก่อนยื่นรับตัวบุคคลว่าผู้ถูกจับเป็นคนเดียวกันกับบุคคลตามหมายจับหรือไม่ นอกจากนี้ยังได้รับการร้องเรียนขอความเป็นธรรมจากผู้ต้องหาหลายรายเกี่ยวกับการออกหมายเรียกบุคคลในฐานะผู้ต้องหาให้ไปพบพนักงานสอบสวนเพื่อแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งที่การสอบสวนยังไม่มีพยานหลักฐานตามสมควรว่าผู้ต้องหาจะให้การทำความผิดตามข้อหา เป็นเหตุให้ได้รับความเดือดร้อนจากการใช้อำนาจของพนักงานสอบสวน ซึ่งขัดมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน ตลอดจนภาพลักษณ์และเกียรติยศที่อ.ส.ส.ของ ตร

เพื่อให้การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนและการจับกุมเป็นไปโดยถูกต้องและสอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย มีประสิทธิภาพ รัดกุม และเป็นหลักประกันการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน จึงขอชักชวนและกำหนดแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๓. ให้พนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาซึ่งมีหน้าที่ในการควบคุม ตรวจสอบ เฝ้าระวังการสอบสวนคดีอาญา ตามคำสั่ง ตร. ที่ ๔๖๐/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๗ ดำเนินการตรวจสอบการสอบสวนทุกสำนวนตามที่กำหนดไว้ในคำสั่งดังกล่าว โดยให้ตรวจสอบการพยานหลักฐานต่างๆ ทั้งพยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุ เพื่อพิสูจน์ว่ามีกระทำความผิดเกิดขึ้นและผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด พร้อมทั้งนำเสนอสั่งการเพื่อให้การสอบสวนเป็นไปโดยถูกต้องครบถ้วนและรัดกุม

๒. ในคดีรู้ตัวผู้กระทำความผิดและมีเหตุที่จะขอหมายจับ ก่อนยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอออกรายงานจับผู้ต้องหา ให้เป็นหน้าที่ของหัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน ตรวจสอบพยานหลักฐานในสำนวนว่ามีหลักฐานแน่ชัดแน่นอนเพียงพอว่าบุคคลที่จะยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอออกรายงานจับนั้นน่าจะได้กระทำความผิดตามข้อหา หากเห็นว่าพยานหลักฐานยังไม่หนักแน่นเพียงพอให้สั่งทำการสอบสวนเพิ่มเติมเสียก่อน ทั้งนี้ให้หัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนแล้วแต่กรณีบันทึกการตรวจสอบพยานหลักฐานดังกล่าวรวมสำนวนการสอบสวนไว้ด้วย

๓. การขอคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลว่ามีความผิดและขอหมายจับนั้นอาจจะมีรายละเอียดต่าง ๆ ความแบบคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล (พ.ศ.-ค.๓๒๑) แล้ว ให้ระบุหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนและรูปภาพของผู้กระทำ ความผิดไว้ในคำพิพากษาหรือคำสั่ง (ถ้ามี) และในการจับกุมบุคคลตามหมายจับเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมต้องตรวจสอบหลักฐานให้แน่ชัดเพื่อยืนยันว่าบุคคลที่ถูกจับเป็นบุคคลคนเดียวกับบุคคลตามหมายจับ

๔. เมื่อจับผู้ต้องหาได้แล้ว กรณีผู้ต้องหาหรือพยานให้การว่ารู้จักผู้ต้องหาแต่ไม่คุ้นเคยหรือไม่รู้จักแต่เห็นหน้าอีกไม่ได้ ให้พนักงานสอบสวนจัดให้ผู้ต้องหาหรือพยานดังกล่าวชี้ตัวผู้ต้องหาในโอกาสแรกที่สามารถทำได้ทุกกรณี และในการสอบสวนผู้ต้องหาหากผู้ต้องหายินยอมให้การให้พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานตามข้อสั่งของผู้ต้องหาจนสิ้นกระแสความ เพื่อพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา

๕. ในการพิจารณาออกหมายเรียกผู้ต้องหา ให้ปฏิบัติตาม ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๕ บทที่ ๑ ข้อ ๙๖ โดยให้พนักงานสอบสวนคำนึงด้วยว่า ก่อนออกหมายเรียกผู้ใดมาพบ หากเห็นว่าเพียงใช้วิธีการเชิญเขามาพบก็อาจจะได้รับความร่วมมือให้ดำเนินการด้วยวิธีดังกล่าวนี้ก่อน ในการเชิญอาจทำเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาก็ได้ พร้อมทั้งบอกเหตุผลตามสมควรว่าให้เขามาพบเพราะเหตุใด ในฐานะใด และบอกค่าของเขาค่าจ้างประโยชน์ต่อรูปคดี หากเชิญเชิญแล้วไม่เป็นผลจึงให้ยื่นคำขอออกหมายเรียกต่อไป

๖. ในการแจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหาตาม ป.วิ. ยานพาหนะ มาตรา ๑๓๕ บรรทัดสอง บัญญัติว่า "การแจ้งข้อหาตามวรรคหนึ่งจะต้องมีหลักฐานตามสมควรว่าผู้นั้นน่าจะได้กระทำความผิดตามข้อหา" ดังนั้น การที่พนักงานสอบสวนจะเรียกผู้ต้องหามาพบเพื่อแจ้งข้อหา จะต้องทำการสืบสวนสอบสวนจนกระทั่งมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าผู้นั้นน่าจะได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหาเสียก่อน เพียงแต่มีผู้ร้องทุกข์หรือถกสารโดยยังไม่เป็นเหตุให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจเรียกผู้ต้องหาไปพบเพื่อแจ้งข้อหาได้

๗. ให้ผู้บังคับบัญชาติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามแนวทางข้างต้น หากพบว่ามีกรณีฝ่าฝืนให้พิจารณาข้อหาหรือแจ้งผู้รับผิดชอบตามสมควรแก่กรณี

จึงจะจึงมาทักท้วงและแจ้งให้ตำรวจท่านดังกล่าวปฏิบัติตามและปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(วิเชียร พงษ์โพธิ์)

ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๔๗/๒

ที่ ๐๐๑๑.๒๕/ ๖๒

วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติการแข่งขันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาล

รช. มบ.ตร. (ปป ๑) (ปป ๒) (ปป ๓) และ (ปป ๔)

ผู้ริเริ่ม (ปป ๕) และ (กม)

ผู้ช่วย มบ.ตร. (ปฝ ๑๑) (ปป ๒๑) (ปป ๓๑) (ปป ๔๑) (ปป ๕๑) ผู้ช่วย มบ.ตร. (กม ๑) (กม ๓)

มข.น., ภ: ๑ - ๔, คชต., ปส., กมค. และ จท.

ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๖๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ กำหนดแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับชาติเป็นแผนงานหลักเรียกว่า “ปฏิบัติการประเทศไทยเข้มแข็ง ชนะยาเสพติดยั่งยืน ภายใต้ ยุทธศาสตร์ ๔ ระดับทั้งระดับที่ ๑” เพื่อเร่งรัดการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้เป็นไปอย่างจริงจังและต่อเนื่องสามารถลดระดับปัญหายาเสพติด และจัดการความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ประจำปี ๒๕๕๔ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ข้อ ๓ ต. ๑) การสืบสวนปราบปรามเครือข่ายการค้ายาเสพติด ก) ระดับสถานีตำรวจ (๕) และหน่วยงานสอบสวนรับผิดชอบการสอบสวนผู้เสียหายเสียดพยานบัญชีรายชื่อ เพื่อย้ายผลไปสู่นักค้ายาเสพติดรายย่อย พร้อมกับจัดทำบัญชีผู้มีพฤติการณ์เป็นนักค้ายาเสพติดรายย่อย (๖) ทำสำนวนการสืบสวนที่ละเอียดรอบคอบ ทำให้การผู้เสียหายเสียดพยานทั้งนักค้ายาเสพติดรายย่อยในพื้นที่ ๒-๓ ราย และผลการตรวจพิสูจน์สารเสพติด ใช้เป็นพยานหลักฐานการกระทำความผิดของนักค้ายาเสพติดรายย่อยในพื้นที่ และรวบรวมพยานหลักฐานของนิติจับกุมตัวเงินคดี เพื่อให้หน่วยปฏิบัติดำเนินการแล้ว มี

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติในการสืบสวนและรวบรวมตัวเงินคดีผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต เครือข่ายจากผู้ประกอบการค้ายาเสพติด ตามแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับชาติดังกล่าว เป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงให้ทุกหน่วยถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. การติดตามรับผิดชอบของหน่วย

๑.๑ ระดับสถานีตำรวจ ดำเนินการกับผู้เสียหายเสียด และสืบสวนปราบปรามผู้ค้ายาเสพติดรายย่อย

๑.๒ ระดับกองบังคับการ สืบสวนปราบปรามเครือข่ายรายย่อย และติดตามจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับคดียาเสพติดดังกล่าว

/๑.๐ ระดับ...

๑.๓ ระดับกองบัญชาการ สืบสวนปราบปรามเครือข่ายใหญ่ จัดผู้ค้ายาเสพติดรายสำคัญ และดำเนินการต่อทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

๑.๔ ระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด สืบสวนปราบปรามเครือข่ายระดับประเทศ และเครือข่ายการค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ

โดยให้หน่วยระดับต่างๆ ทำการรวบรวมข้อมูลและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีพฤติการณ์กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างต่อเนื่องเป็นปัจจุบัน แล้วสืบสวนอย่างเป็นระบบ โดยรวบรวมข้อมูลพยานหลักฐานต่างๆ ให้เป็นรูปแบบของสำนวนการสืบสวน และติดตามจับกุมตัวมาดำเนินคดี

๒. แนวทางการปฏิบัติ

ให้หัวหน้าสถานีตำรวจ ดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ จัดทำบัญชีรายชื่อผู้ซื้อขายยาเสพติดในพื้นที่ (ตามแบบบัญชีผู้ซื้อขายยาเสพติด เอกสาร ๑) โดยให้หาข้อมูลจากการสืบสวนของฝ่ายสืบสวน หรือประสานหาข้อมูลจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้มีชุมชน โรงพยาบาลและสาธารณสุข

๒.๒ จัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีพฤติการณ์เป็นผู้ค้ายาเสพติดในพื้นที่ (ตามแบบบัญชีผู้มีพฤติการณ์เป็นผู้ค้ายาเสพติด เอกสาร ๒) โดยให้หาข้อมูลจากบุคคลตามข้อ ๒.๑ โดยเฉพาะผู้ให้ยาเสพติดซึ่งเป็นผู้พบข้อมูลเกี่ยวกับผู้ค้ายาเสพติด

๒.๓ จัดทำสมุดคุมสำนวนการสืบสวนคดียาเสพติดให้เป็นหลักฐาน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาตรวจพบได้ตลอดเวลา (ตามแบบสมุดคุมสำนวนการสืบสวนคดียาเสพติด เอกสาร ๓)

๓. แนวทางการทำสำนวนการสอบสวนขยายผลคดียาเสพติด

กรณีมีการจับกุมผู้กระทำความผิดฐานยาเสพติดให้โทษให้ดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจทำการซักถามผู้ถูกจับกุมด้วยตนเองเพื่อทราบถึงผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด (ตามแบบบันทึกซักถาม เอกสาร ๔) หากมีมูลเพียงพอ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจสั่งการให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานและเมื่อมีพยานหลักฐานเพียงพอเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้กระทำความผิด ก็ดำเนินการจัดให้มีการร้องทุกข์ตามระเบียบและยื่นคำร้องต่อศาลขอออกหมายจับเพื่อติดตามตัวมาดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป (ตามตัวอย่างสำนวน เอกสาร ๕ และแนวทางการทำสำนวนการสอบสวนขยายผล เอกสาร ๖)

๓.๒ หากการซักถามตามข้อ ๓.๑ ไม่มีข้อมูลหรือจากการสืบสวนสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามสั่งการของหัวหน้าสถานีตำรวจไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินคดีได้ ให้ฝ่ายสืบสวนรวมข้อมูล จัดทำแฟ้มสำนวนสืบสวนไว้ก่อนเป็นระบบ

๔. การจำหน่ายคดีจากสมุดคุมจำนวนการสืบสวนคดีอาญาเสพติด

กรณีที่ว่า การสืบสวนขยายผลจนสามารถดำเนินคดีกับผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดได้ตามข้อ ๓.๑ รายใดแล้ว ให้จำหน่ายเรื่องนั้นไปลงสู่ในสมุดคุมจำนวนการสอบสวนและดำเนินการตามระบบงานสอบสวนต่อไป

๕. การอำนวยการ

๕.๑ ให้ รอง ผบ.ตร.(ปป ๑) (ปป ๒) (ปป ๓) และ (ปป ๔) ที่ไปศึกษา (ปป ๔) และ ผู้ตรวจ ผบ.ตร.(ปป. ๑๑)(ปป ๒๑) (ปป ๓๑)(ปป. ๔๑)(ปป ๕๑) เป็นผู้รับผิดชอบควบคุมและกำกับดูแล การปฏิบัติในด้านการสืบสวนสอบสวนของหน่วยที่อยู่ในความรับผิดชอบ

๕.๒ ให้ ที่ไปศึกษา (กม) เป็นผู้รับผิดชอบควบคุมกำกับดูแลและแนะนำให้ความรู้ใน การทำสำนวนการสืบสวนขยายผลจนขยายผลคดีอาญาเสพติดให้กับทุกหน่วย

๕.๓ ให้ผู้บังคับบัญชาระดับ ผบช.-ผบ.ก. กวดขันควบคุมตรวจสอบการดำเนินการ ของหัวหน้าสถานีตำรวจตาม ข้อ ๒ และข้อ ๓ พุทธศักราช ๒๕๖๖

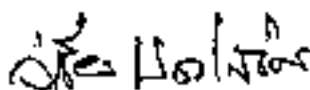
๖. การตรวจประเมินผลและการรายงาน

๖.๑ ให้ ผบ.ช.ม., ก. ๑, ๗, ศชต. รวบรวมและประเมินผลการดำเนินการของ กองบังคับการ และสถานีตำรวจไม่สังกัด แล้วสรุปในแบบรวมรายงาน ตร.ผ่าน ศตส.ตร.ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ผบ.ตร.ลงนาม และครั้งต่อไป ให้รายงานภาคในพื้นที่ สาขาทุกตเคธณ

๖.๒ ให้ ศตส.สร.สรุปผลการปฏิบัติตามข้อ ๖.๑ รายงาน ผบ.ตร.ทราบทุกครั้ง

๖.๓ ให้ จ.ร.ตำรวจ ตรวจสอบการปฏิบัติของทุกหน่วยตามแผนการตรวจประจำปี

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(วิเชียร พงษ์โพธิ์ศรี)

ผบ.ตร.

අනුමාන කළාට කෙරෙන්නේ, ඉන්දියාවේ පවතින

पुनः प्रश्नः १००

[illegible]

(เอกสาร ๕)
บันทึกการสัมภาษณ์

ผู้สัมภาษณ์ได้รับทราบ .....
ที่ .....
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

๑. ประวัติย่อ

- ๑.๑ ชื่อผู้สงฆ์.....
๑.๒ ที่เคยสงฆ์ชื่ออื่น.....
๑.๓ วัน เดือน ปีเกิด.....
๑.๔ สถานที่เกิด.....
๑.๕ บิดาชื่อ.....
มารดาชื่อ.....
ที่อยู่บิดา - มารดา.....
- บิดา/มารดา ☐ อยู่ด้วยกัน
- บิดา/มารดา ☐ แยกร้าง
- อื่น ๆ .....
- ๑.๖ ที่อยู่ปัจจุบัน.....
☐ อยู่กับบิดา - มารดา
☐ อยู่หอพัก ชื่อหอพัก.....
☐ อยู่บ้านเช่า
☐ อยู่กับผู้ปกครอง ชื่อ..... ที่อยู่.....
๑.๗ สถานศึกษาชั้นเรียน.....
๑.๘ อาจารย์ที่ปรึกษา.....
๑.๙ เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... ศาสนา.....
๑.๑๐ มีพี่น้องรวมบิดามารดา.....
๑.๑๑ ผู้ปกครองให้ค่าใช้ค่า.....
มีงานอื่นทำพิเศษ.....
๑.๑๒ หลักการยึด.....

ลงชื่อ..... ผู้ให้สัมภาษณ์
ลงชื่อ..... ผู้สัมภาษณ์บันทึก

๒. ....ต่อไปมีเรียนว่าแหล่งข่าว(๑๖) จะให้ถือเอาคำตอบนี้
 ....ด้วยความสมัครใจ เต็มใจ และสัตย์จริง ดังนี้

๒.๑ กรุณาคัดไว้และเริ่มเข้าสู่กระบวนการเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างไร

คช. หลังทราบจากทีม.....สถานศึกษา.....

เจ้าพนักงานต้นที่สถานศึกษา.....เข้าสู่กระบวนการเสพติดโดย

☐ เพื่อนชักชวน ☐ สมัครใจ ☐ ขอร้อง

☐ อื่น ๆ .....

☐ บุตรหลานเมื่ออายุ.....ปี .....และศึกษาระดับชั้น.....

☐ ญาติพี่น้องเมื่ออายุ.....ปี .....และศึกษาระดับชั้น.....

☐ ยานพาหนะเมื่ออายุ.....ปี .....และศึกษาระดับชั้น.....

☐ เซอร์วิสเมื่ออายุ.....ปี .....และศึกษาระดับชั้น.....

☐ อื่น ๆ .....เมื่ออายุ.....ปี .....และศึกษาระดับชั้น.....

๒.๒ เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมหรือไม่ และเลขสารบบคดีประเภท.....

ครั้งสุดท้ายเมื่อเกิด.....

๒.๓ ขอทราบแหล่งซื้อขายยาเสพติดผู้จำหน่ายที่อยู่ วิธีการซื้อขาย

.....
 .....
 .....
 .....

๒.๔ กลุ่มเพื่อนเสพยาเสพติด - เจ๊ชว มีใครบ้าง ชุ่ยที่ไหน

.....
 .....
 .....
 .....

๒.๕ เวลา คช. ต้องการเสพยาเสพติด จะมีอาการอย่างไร ใช้ยาเสพติดประเภทใดทดแทนได้หรือไม่

.....
 .....
 .....
 .....

ได้ตรวจปัสสาวะแล้วปรากฏเป็นสี.....

๓. วันที่ทาง จนท.ดร.ได้นำ สร. มาทำประวัติ ให้ตำรวจสืบสวนสอบสวนไปนี้ จข. จะเห็นโดยเห็นด้วยตาม
คำหากราตรวจสอบสวนแล้วพบว่ามีการเสกผิดในพิธีกรรม (บันทึก) จนท.ดร.ดำเนินการตาม
กฎหมาย เพื่อยุติการก่อกวน สร. พยายามอย่างจริงจัง จข. ยินดีมาลงชื่อควบคุมความ
ประพฤติและให้ จนท.ดร. ตรวจสอบสืบสวนทุก ๑๕ วัน โดย เริ่มวันที่.....
และทาง จนท.ดร.ได้แจ้งให้ทราบว่าหากไม่ยอมเลิกเสกหรือสมัครใจเข้ารับการบำบัด จะดำเนินการคดี
ตามกฎหมายต่อไป จข. รับทราบตามกระบวนการข้างต้นแล้ว
๔. สร. ไม่มีข้อมูลเพิ่มเติมซึ่งยุติการสืบสวน และขอคืนตัว หากคำพิพากษาเป็นจริงทุกประการ ไม่มี
การบังคับ จำคุก หรือให้สัญญาต่อประการใด ๆ อำนวยให้ฟังแล้วรับรองว่าถูกต้อง จึงลง
ลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ให้ข้อคิด

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ชักชวน/บันทึก/อ่าน

(.....)

ผ่านที่สุด **บันทึกข้อความ**

320

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๔๗๒

ที่ ๐๐๑๑.๒๕/ ๐ ๔๗๘

วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๔

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาล (เพิ่มเติม)

รอง ผบ.ตร.(ปป ๓) (ปป ๒) (ปป ๓) และ (ปป ๔)

ที่ปรึกษา (ปป ๕) และ (กม)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.(ปป ๑๑)(ปป ๑๑) (ปป ๑๑)(ปป ๑๑)(ปป ๑๑) ผู้ช่วย ผบ.ตร.(กม ๓)(กม ๒)

ผบ.ชน., ก. ๑ - ๘ , ศชต., ปล., วมท. และ จต.

ตามหนังสือ ตร.ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๖๕ ลง ๖ ม.ค.๒๕๕๔ กำหนดแนวทางปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายรัฐบาล และเพื่อให้การปฏิบัติในการสืบสวนสอบสวนดำเนินคดีกับผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต เครือข่าย/กลุ่มการค้ายาเสพติด ตามแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับชาติ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงกำหนดการปฏิบัติไว้ตามข้อ ๓.และข้อ ๔ รวมทั้งแนวทางการทำสำนวนการสอบสวนขยายผลคดียาเสพติด (เอกสาร ๖) ไว้ ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

เนื่องจากการปฏิบัติตามข้อ ๓.และข้อ ๔.รวมทั้งแนวทางการทำสำนวนการสืบสวนสอบสวนขยายผลคดียาเสพติด (เอกสาร ๖) ยังไม่ครอบคลุมการปฏิบัติทั้งหมด จำเป็นต้องกำหนดการปฏิบัติเพิ่มเติม จึงให้ยกเลิกการปฏิบัติตามข้อ ๓.และข้อ ๔.ของหนังสือ ตร.ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๖๕ ลง ๖ ม.ค.๒๕๕๔ เรื่อง กำหนดแนวทางปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายรัฐบาล และแนวทางการทำสำนวนการสืบสวนสอบสวนขยายผลคดียาเสพติด (เอกสาร ๖) โดยให้ปฏิบัติตามข้อ ๓.และข้อ ๔.ที่แก้ไข รวมทั้งดำเนินการตามแนวทางการทำสำนวนการสืบสวนสอบสวนขยายผลคดียาเสพติด (เอกสาร ๖) ดังนี้

๓. แนวทางการทำสำนวนการสืบสวนสอบสวนขยายผลคดียาเสพติด

๓.๑ เมื่อจับกุมผู้ต้องหาในความผิดฐาน เฝ้ายา.เสพติด หรือมียาเสพติดไว้เพื่อเสพ หรือเพื่อจำหน่าย ให้หัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้าหน่วยงาน นำตัวผู้ต้องหา มาซักถามตามแบบบันทึกการซักถาม(เอกสาร ๔)ด้วยตนเอง เพื่อขยายผลถึงผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด

/๓.๒ ให้หัวหน้า...

๓.๒ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานบันทึกเรื่องที่มีการสืบสวนขยายผลลงในสมุดคุมสำนวนการสืบสวนคดีอา.เสพติด (ยส.) ประจำสถานีตำรวจหรือหน่วยงาน

๓.๓ เมื่อซักถามผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมตามข้อ ๓.๑ แล้ว มีข้อมูลถึงผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานมอบสำนวนการสืบสวนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษตามระเบียบ

กรณีซักถามแล้วไม่มีข้อมูลถึงผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด ให้เสนอผู้บังคับการเพื่อพิจารณาสั่งให้ทำการสืบสวนต่อไปหรืองดการสืบสวน

ถ้าผู้บังคับการสั่งให้ทำการสืบสวนเพิ่มเติมแล้วมีข้อมูลถึงผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานมอบสำนวนการสืบสวนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษตามระเบียบ

๓.๔ ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำผิดของ ผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด เมื่อมีหลักฐานตามสมควรว่าบุคคลดังกล่าวน่าจะได้กระทำความผิด จึงยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อขอให้ออกหมายจับผู้กระทำความผิด

๓.๕ กรณีศาลออกหมายจับให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานดำเนินการให้ทำการสืบสวนติดตามจับกุมตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีตามกฎหมาย

เมื่อพนักงานสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้สรุปสำนวนการสอบสวนและมีความเห็นทางคดีส่งไปยังพนักงานอัยการเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายต่อไป

๓.๖ กรณีศาลไม่ออกหมายจับ ให้พนักงานสอบสวนเสนอสำนวนการสอบสวนถึงผู้บังคับการ เพื่อพิจารณาสั่งให้ทำการสืบสวนเพิ่มเติม ถ้ามีพยานหลักฐานเพิ่มเติมตามสมควรว่าบุคคลดังกล่าวได้กระทำความผิด ให้พนักงานสอบสวนยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อขอให้ศาลออกหมายจับอีกครั้ง หากศาลออกหมายจับให้ดำเนินการตามข้อ ๓.๕

ถ้าจากการสืบสวนเพิ่มเติมไม่มีพยานหลักฐานตามสมควรว่าบุคคลดังกล่าวได้กระทำความผิด และพนักงานสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้สรุปสำนวนการสอบสวนและมีความเห็นทางคดีส่งไปยังพนักงานอัยการเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายต่อไป

/ ๔. การจำหน่ายเรื่อง.....

-๓-

๔. การจำหน่ายเรื่องที่มีการสืบสวนขยายผลออกจากสมุดคู่มือสำนวนการสืบสวนคดีอาชญากรรม

กรณีที่ทำการสืบสวนขยายผลจนสามารถดำเนินคดีกับผู้ต้องหา รายน้อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดตามข้อ ๓.๓ รายใดได้แล้ว ให้จำหน่ายเรื่องนั้นไปลงในสมุดคู่มือสำนวนการสอบสวนและดำเนินการระบบงานสอบสวนต่อไป."

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พ.ร.อ.

(วิเชียร พงษ์โพธิ์ศรี)

ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ดร.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๔๕๖

ที่ ๐๐๑๑.๒๕/ ศษ๔

วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔

เรื่อง กำชับการปฏิบัติของพนักงานสอบสวน

ผบ.น., ผ.๑-๔, ศษ๔, ก, ข.๕, สดม และ จตร.(ทพ.จต.)

ด้วย ที่ปรึกษา (ปป.๕) ได้รายงานผลการประชุมคณะกรรมการคดีพิเศษ (กคพ.) ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๔ ว่าในการประชุมมีการกล่าวถึงกรณีที่ทำให้ภาพลักษณ์ของ ดร.เสียวเย เกียวกัณณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจปล่อยปละละเลยการปฏิบัติหน้าที่ เช่น การทำสำนวนการสอบสวนที่ไม่ละเอียดเพียงพอ ไม่สืบสวนด้วยความถูกต้องอย่างแท้จริง การสืบสวนสอบสวนอย่างไม่เป็นธรรม ซึ่งประชาชนทราบข้อเท็จจริงแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจเพิกเฉย เป็นเหตุให้ประชาชนร้องเรียนไปยังหน่วยงานอื่น จึงควรมีมาตรการกดดันที่ชัดเจนต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติหน้าที่อย่างถูกต้องเกิดความเป็นธรรม และเก็บที่ฟังของประชาชน

ดร.พิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนคดีอาญาเป็นภารกิจสำคัญในการอำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชน จึงได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการอำนวยความยุติธรรมไว้ตามคำสั่ง ดร.ที่ ๕๗๒/๒๕๕๔ ลง ๑๖ ส.ค.๒๕๓๘ เรื่อง การอำนวยความยุติธรรมในการสอบสวนคดีอาญารวมถึงได้กำหนดมาตรฐานการควบคุม ตรวจสอบ เฝ้าระวังการสอบสวนคดีอาญา ไว้ตามคำสั่ง ดร.ที่ ๔๖๐/๒๕๓๗ ลง ๑๐ ส.ค.๒๕๓๗ เรื่อง มาตรฐานการควบคุม ตรวจสอบ เฝ้าระวังการสอบสวนคดีอาญานอกจากนี้ยังได้กำหนดจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน ไว้ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๘ บทที่ ๓๗ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติเพื่อให้การสอบสวนคดีอาญาเป็นไปด้วยความโปร่งใส สุจริต รวดเร็ว และเป็นธรรม ดังนั้น จึงให้ผู้บังคับบัญชาทุกระดับควบคุม กำกับ ดูแล และกวดขันการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนรวมถึงข้าราชการในสังกัดให้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนคดีอาญา ให้ถือปฏิบัติตามแนวทางข้างต้นโดยเคร่งครัด หากพบข้อบกพร่องให้พิจารณาดำเนินการไปตามคำแนะนำที่

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และแจ้งให้พนักงานสอบสวนและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทราบ
เพื่อยกปฏิบัติ

พล.ต.อ.

(เขียว พจน์ศรีศรี)

ม.๑.๕.๖.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ดร.

โทร. ๐๒-๒๐๕-๓๔๘๓, ๓๔๗๕

ที่ ๐๐๑๑ ๒๔/๒๕๕๕

วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕

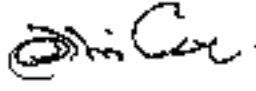
เรื่อง การเผยแพร่ภาพและรายชื่อมือปืนรับจ้างในเวปไซด์

ลงจ.ก.๕-๕, บ, ก, ปส., สทท. และ ศชต.

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ สก ๐๐๐๗/๒๕๕๕ ลง ๖ ก.พ. ๒๕๕๕ แจ้งผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณี บก.ป. ระบุชื่อบุคคลลงในเวปไซด์ ว่าเป็นมือปืนรับจ้าง ต่อมาถูกจับกุมแล้วได้แจ้งกองหมายจับบุคคลดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่มีมติให้ ดร. พิจารณากำหนดมาตรการ เพื่อให้มีการปรับเปลี่ยนฐานข้อมูลประวัติอาชญากรรม ให้ตรงกับข้อเท็จจริง และพิจารณาปรับปรุงแก้ไขระเบียบตลอดจนแนวทางการปฏิบัติ และควบคุม กำกับ ดูแล มิให้มีการกระทำใดที่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนเกิดขึ้น

ดร. พิจารณาแล้วเห็นว่า การเผยแพร่ภาพและรายชื่อผู้ต้องหาซึ่งเป็นมือปืนรับจ้างในเวปไซด์ เป็นมาตรการเร่งรัดการสืบสวนสอบสวนและติดตามจับกุมผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี เพื่อให้ผู้ที่หลบหนีหรือทราบเบาะแสของบุคคลดังกล่าวแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการจับกุม ดังนั้นเมื่อสามารถจับกุมผู้ต้องหาคนใดได้แล้ว และไม่มีความจำเป็นต้องประกาศจับอีก จึงไม่มีเหตุผลที่จะต้องเผยแพร่ภาพผู้ต้องหาคนอื่นอีกต่อไป ซึ่งอาจเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลดังกล่าวได้ จึงขอคำสั่งให้ถือปฏิบัติดังนี้ เมื่อมีการจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับคนใดได้แล้ว ให้ดำเนินการถอนหมายจับผู้ต้องหาขึ้นโดยทันที โดยให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และรวบรวมรับผิดชอบของหัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนคดีนั้น และหากมีการเผยแพร่ภาพและรายชื่อผู้ต้องหาลงในเวปไซด์ ก็ให้ดำเนินการลบข้อมูลนั้นออกโดยเร็ว ทั้งนี้ การดำเนินการในเรื่องการถอนหมายจับให้ถือปฏิบัติตามหนังสือ ดร. ที่ ๐๐๓๓.๔๗/๐๓๖๕๓ ลง ๓๐ ก.ค. ๒๕๕๓ เรื่อง การบันทึกข้อมูลหมายจับและถอนหมายจับตั้งแต่ ๑ ม.ค. ๒๕๕๔ และหนังสือ ดร. ที่ ๐๐๓๓.๔๗/๔๔๘๐ ลง ๒๓ พ.ค. ๒๕๕๓ เรื่อง การบันทึกข้อมูลหมายจับและถอนหมายจับตั้งแต่ ๑ ม.ค. ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.ท.
(จางิณ โจธิวงศ์)
รอง จตท.(๑) ปรรท.๕๖.๕๖.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

คร.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๔๔๘

ที่ ๐๐๑๑.๒๓/๑ ๕๑๒

วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายรัฐบาล (เพิ่มเติม ครั้งที่ ๒)

รอง ผบ.ตร., จตท., ผู้ช่วย ผบ.ตร., หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบ.ต.บ., ก., ผ.๑-๔, ศยค., บส., กรมฯ. และ จค.

ตามหนังสือ คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๒ ลง ๖ ม.ค.๒๕๕๔ และหนังสือ คร. ส่วนที่ ๑๐๑๑.๒๕/๑๔๓๔ ลง ๓๑ ม.ค.๒๕๕๔ กำหนดแนวทางปฏิบัติการสืบสวนสอบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต เครือข่าย/กลุ่มการค้ายาเสพติด ตลอดจนการดำเนินการสืบสวนสอบสวนขยายผลคดียาเสพติด ไว้แล้วนั้น

ด้วยเหตุที่ในปัจจุบันปัญหายาเสพติดยังมีความรุนแรงและมีแนวโน้มที่จะมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น สาเหตุสำคัญประการหนึ่งเนื่องจากยังมีแหล่งผลิตอยู่ในต่างประเทศและส่งยาเสพติดเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทยตลอดเวลา เมื่อพิจารณาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าแม้การกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจะกระทำความผิดอาชญากรรม จักกร แต่ก็มีบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติให้ ผู้กระทำต้องรับโทษในราชอาณาจักร ตาม พ.ร.บ. มาตราการในการปราบปรามผู้กระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๕ และ ป.อาญา มาตรา ๕ จึงเป็นกรณีที่สามารถทำการ สอบสวนคดีความผิดได้ แต่ในการสอบสวนคดีความผิดซึ่งมิใช่ความผิดกฎหมายไทยได้กระทำลงนอก ราชอาณาจักรไทย เป็นอำนาจหน้าที่ของอัยการสูงสุดหรือผู้รักษาราชการแทน ในฐานะเป็นพนักงาน สอบสวนผู้รับผิดชอบตาม ป.อาญา มาตรา ๒๐ นอกจากนี้การดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ตาม พ.ร.บ. ส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๓ และการขอความร่วมมือเหลือทางอาญา ตาม พ.ร.บ. ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็อยู่ในอำนาจหน้าที่ของอัยการสูงสุด เช่นเดียวกัน แต่ยังมีได้มีการวางแผนทางปฏิบัติสำหรับการดำเนินการสืบสวนสอบสวนขยายผลคดี ยาเสพติดที่มีการกระทำความผิดนอกราชอาณาจักรดังกล่าวไว้แต่ประการใด ดังนั้น เพื่อให้การทําสืบสวนการสืบสวนสอบสวนขยายผลคดียาเสพติดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงให้ยกเลิก ความในข้อ ๓. แนวทางการดำเนินการสืบสวนสอบสวนคดียาเสพติดตามหนังสือ คร.ข้างต้นเสีย ทั้งหมด และกำหนดแนวทางปฏิบัติเรื่องดังกล่าวเสียใหม่ ดังนี้

๓. แนวทางการดำเนินการสืบสวนสอบสวนขยายผลคดียาเสพติด

๓.๑ เมื่อจับกุมผู้ต้องหาในความผิดฐาน เสพยาเสพติด หรือมียาเสพติด ไว้เพื่อเสพ หรือเพื่อจำหน่าย ให้หัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้าหน่วยงาน บำบัดผู้ต้องหาเข้าแจ้งความ แบบบันทึกการแจ้งความ (เอกสาร ๕) ด้วยตนเอง เพื่อย้ายผลถึงผู้ตำรวจย่อย รายละเอียด ผู้ผลิต หรือ เครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด

๓.๒ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานบันทึกเรื่องที่มีการสืบสวน ขยายผลลงในสมุดคุมสำนวนการสืบสวนคดียาเสพติด (สส.) ประจำสถานีตำรวจหรือหน่วยงาน

๓.๓ เมื่อซักถามผู้ต้องหาที่บุกรุกจำคุกตามข้อ ๓.๑ แล้ว มีข้อมูลถึงผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายของกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงาน มอบสำนวนการสืบสวนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษตามระเบียบ

กรณีซักถามแล้วไม่มีข้อมูลถึงผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่าย กลุ่มผู้ค้ายาเสพติด ให้เสนอผู้บังคับการเพื่อพิจารณาสั่งให้ทำการสืบสวนต่อถึงหรือพิจารณาสืบสวน

ถ้าผู้บังคับการสั่งให้ทำการสืบสวนเพิ่มเติมแล้วมีข้อมูลถึงผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายของกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานมอบสำนวนการสืบสวนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษตามระเบียบ

๓.๔ ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดของผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายของกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด เมื่อมีหลักฐาน ตามสมควรว่าบุคคลดังกล่าวจะได้กระทำความผิด จึงยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อขอให้ออกหมายจับ ผู้กระทำความผิด

๓.๕ กรณีศาลออกหมายจับให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงาน ดำเนินการสืบสวนติดตามจับกุมตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีตามกฎหมาย

เมื่อพนักงานสอบสวนเห็นว่ากระบวนการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้สรุปสำนวนการสอบสวน และมีความเห็นทางคดีส่งไปยังพนักงานอัยการเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายต่อไป

๓.๖ กรณีศาลไม่ออกหมายจับ ให้พนักงานสอบสวนเสนอสำนวนการสอบสวน ถึงผู้บังคับการ เพื่อพิจารณาสั่งให้ทำการสืบสวนเพิ่มเติม ถ้ามีพยานหลักฐานเพิ่มเติมตามสมควรว่า บุคคลดังกล่าวได้กระทำความผิด ให้พนักงานสอบสวนยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อขอให้ศาลออกหมายจับ อีกครั้ง หากศาลออกหมายจับให้ดำเนินการตามข้อ ๓.๔

ถ้าจากการสืบสวนเพิ่มเติมไม่มีพยานหลักฐานตามสมควรว่าบุคคลดังกล่าว ได้กระทำความผิด และพนักงานสอบสวนเห็นว่ากระบวนการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้สรุปสำนวนการสอบสวนและ มีความเห็นทางคดีส่งไปยังพนักงานอัยการเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายต่อไป

๓.๗ ในการดำเนินคดียาเสพติดโดยเฉพาะในความผิดฐานจำหน่ายหรือมีไว้ เพื่อจำหน่ายให้ทำการสืบสวนสอบสวนขยายผลถึงแหล่งผลิต ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ให้ได้ทราบว่าใคร เป็นผู้ผลิต แหล่งผลิตอยู่ที่ใด ใครเป็นผู้นำเข้า นำเข้ามาในราชอาณาจักรอย่างไร และมีผู้ใดเกี่ยวข้องบ้าง หากได้ความว่ามีแหล่งผลิตอยู่ในราชอาณาจักรหรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเกิดขึ้น นอกราชอาณาจักร และเข้าหลักเกณฑ์ตาม พ.ร.บ. มาตราการไต่สวนปราบปรามผู้กระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.๒๕๓๔ มาตรา ๕ หรือตาม ป.อาญา มาตรา ๕ ให้รวบรวมพยานหลักฐาน เกี่ยวกับพฤติการณ์ในการกระทำความผิดและบุคคลที่กระทำความผิด แล้วส่งเรื่องไปยังอัยการสูงสุด เพื่อพิจารณาดำเนินการตาม ป.อาญา มาตรา ๒๐ ต่อไป

๓.๘ ให้แต่ละ บช. จัดชุดพนักงานสอบสวนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ในการสืบสวนสอบสวนความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด บช. ฉบ ๓ ชุด เพื่อทำหน้าที่สืบสวนสอบสวน ขยายผลการดำเนินคดีแก่ผู้ผลิต ผู้นำเข้าหรือผู้กระทำความผิดนอกราชอาณาจักรตาม ข้อ ๓.๗ กรณีขยายการสูงสุดมอบหมายให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้รับผิดชอบคดีความผิดดังกล่าว

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(อดุลย์ แสงสิงแก้ว)

ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตร

โทร

ที่ 0007.34/4011

วันที่ 24 ตุลาคม 2555

เรื่อง เรื่องมาตรการป้องกันและปราบปรามการแข่งขันจรรยาบรรณดีในทางสาธารณะ

ผบชน. ก. 1-9 และ ผบช.ก.

ด้วยปรากฏสถานการณ์การแข่งขันในทางสาธารณะเกิดขึ้นทั้งในพื้นที่ยกเทศ

1. กรุงเทพมหานคร และเขตเมืองใหญ่หลายแห่ง ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกของประชาชนทั่วไป แม้การปฏิบัติการปราบปรามของเจ้าหน้าที่ตำรวจจะทำให้การแข่งขันในทางสาธารณะลด ความรุนแรงลงในระดับหนึ่ง แต่ปัญหาดังกล่าวยังดำรงอยู่ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการป้องกัน และปราบปรามการแข่งขันจรรยาบรรณดีในทางสาธารณะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีการบูรณาการ การปฏิบัติของหน่วยที่เกี่ยวข้องอย่างสอดคล้องประสานกัน จึงให้หน่วยดำเนินการ ตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการแข่งขันจรรยาบรรณดีในทางสาธารณะ ดังนี้

1. แนวทางปฏิบัติ แบ่งออกเป็น 3 ช่วงคือ

1.1 ช่วงก่อนแข่งขัน ให้แต่ละหน่วยกำหนดผู้รับผิดชอบระดับ รอง ผบ.ช. และ รอง ผบ.ก. เพื่อควบคุมกำกับ ดูแล บริหารจัดการวางแผนการดำเนินงาน และตรวจสอบ ติดตามการปฏิบัติงานตรงชัดเจน และให้ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นเอาใจใส่ ควบคุม อำนาจการ และแก้ไข้ปัญหาขัดข้องในการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด

1.2 ให้จัดเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนออกสืบสวนหาข่าวรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวหน้า กลุ่มแข่งรถ ร้านค้ารับคัดเบองสภาพรถ ความเคลื่อนไหวของกลุ่ม โดยให้บันทึกภาพนิ่ง หรือ ภาพเคลื่อนไหวได้ด้วย เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการดำเนินคดีกับผู้เกี่ยวข้องทั้งผู้ขับขี่ ผู้ ช้อนท้าย รวมทั้งผู้สนับสนุนจัดการแข่งขัน

1.3 ให้จัดสายตรวจออกตรวจตราป้องกันอาชญากรรมที่ผิด หรือตรวจสอบการรวมกลุ่ม ตามเบาะแสที่ได้รับแจ้งจากประชาชน โดยประกาศกล่าวถึงเป็นชุดปฏิบัติการ และหลีกเลี่ยงการ ปฏิบัติการโดยลำพัง

1.4 ใช้กลวิธีจับกุมผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ที่กระทำผิดกฎหมายในทุกข้อหาที่เกี่ยวข้องขององค์กรตำรวจ และให้รวมเงินรางวัลชมเชยรถจักรยานยนต์ จัดแปลงสภาพหรือดัดแปลงรถเพื่อการแข่งขัน การใช้หรือจำหน่ายอุปกรณ์ส่วนควบที่ไม่ได้มาตรฐาน

1.5 ให้ประชาชนความร่วมมือกับทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เช่น สถานศึกษา เพื่อให้ความรู้และช่วยการปรับเปลี่ยนทัศนคติแก่เยาวชนให้ตระหนักถึงโทษภัยของการแข่งรถ การพนัน หรือองค์ประกอบของส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการปรับสภาพถนนให้สภาพไม่เหมาะสมกับการแข่งขัน และการขอรับการสนับสนุนอุปกรณ์ เสริมสิ่ง สำหรับใช้ในกาปฏิบัติกร เป็นต้น

1.6 ให้แต่ละหน่วยแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนโดยกำหนดช่องทางสื่อสารในการรับแจ้งและมาตรการกระทำผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีพบเห็นว่ากำลังมีการรวมตัวเพื่อจะทำการแข่งขันให้รับแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบในพื้นที่ทางช่องทางสื่อสารที่กำหนด แล้วประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบอย่างทั่วถึง

1.7 ให้โฆษก ตร.และกองสารนิเทศ (สท.) ประชาสัมพันธ์การลาดชันการแข่งขันรถจักรยานยนต์ในทางสาธารณะของเจ้าหน้าที่ในทุกพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบทางสื่อมวลชน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองหมั่นสอดส่องดูแลเด็กและเยาวชนในปกครองมิให้นำรถจักรยานยนต์มาขับขี่เพื่อการแข่งขัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการแข่งขัน

2. ช่วงการแข่งชัน

2.1 ให้วางแผนบูรณาการการใช้กำลังในการปฏิบัติร่วมกับทุกฝ่ายในพื้นที่ทั้ง สส. ปป. จร. พงส. และบูรณาการสนธิกำลังจากหน่วยงานที่มีพื้นที่ใกล้เคียง เช่น ในเขตพื้นที่ บข.น. ที่มีพื้นที่ติดต่อกับ ภ.1 ๗๕๕ ภ.7 และ บ.ก.ทล. หรือ บ.ก.จร. โดยให้ บ.ก.ทล. สนธิกำลังเข้าปฏิบัติการในพื้นที่รอยต่อ และให้กำหนดผู้บังคับบัญชาเหตุการณ์อย่างชัดเจน รวมทั้งจัดเตรียมห้องควบคุม และสถานที่เก็บของกลางไว้รองรับการดำเนินการด้วย

2.2 การใช้อุปกรณ์เพื่อลดความเร็วของรถ และลดความรุนแรงในขณะจับกุม ใช้กำลังถึงความปลอดภัยของทุกฝ่ายทั้งเจ้าหน้าที่และผู้กระทำผิด ทั้งนี้ ให้พิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ๘.83 บรรดสาม

2.3 ให้บันทึกภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวในทุกขั้นตอนขณะดำเนินการทั้งหมดใช้เป็นหลักฐานเพื่อใช้ประกอบสำนวนการสอบสวน หรือติดตามตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีในภายหลัง

2.4 ให้จับกุมและดำเนินคดีกับผู้แข่งขัน ผู้จัด ผู้สนับสนุน และผู้ส่งเสริมในทุก
ข้อกล่าวหา ตรวจสอบประวัติอาชญากรรมและพยานหลักฐานผู้กระทำผิดทุกราย และส่งฟ้องศาล
ทุกคดี และให้ประสานกับพนักงานอัยการอย่างใกล้ชิดในการส่งฟ้อง

2.5 เมื่อจับกุมแล้วให้ประสาน สท. และสื่อมวลชน เพื่อนำเสนอผลการปฏิบัติ
ต่อสาธารณชน ซึ่งเป็นการสร้างแนวร่วมทางมวลชน เพื่อผลในการป้องกันการกระทำผิดใน
อนาคต

3. ช่วงหลังการแข่งขัน

3.1 สยบสมณชยและเลิกดำเนินการรับร้านรับซ่อมตัวแปลงสภาพรถ หรือ
รถแต่งรถเพื่อใช้ในการแข่งขัน จัดทำประวัติบุคคล และยานพาหนะที่กระทำผิดไว้ทุกระยะ เพื่อ
เป็นข้อมูลอ้างอิง และใช้เป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการควบคุมต่อไป

3.2 ดำเนินการด้านมวลชนสัมพันธ์ตามแหล่งสถานศึกษาหรือที่พักอาศัยของผู้
ผู้กระทำผิด เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง และแสวงหาแนวร่วมในการป้องกันไม่
ให้กระทำผิดซ้ำหรือเกิดพฤติกรรมเลียนแบบอีก

3.3 กำชับให้ทุกท้องที่ดำเนินการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและต่อเนื่อง

3.4 รวบรวมสภาพปัญหาในการปฏิบัติงาน ข้อเสนอแนะและวิเคราะห์หาสาเหตุ
เพื่อวางแผนทางบริหารจัดการแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ที่รับผิดชอบ และจัดวางรูปแบบ
แผนการปฏิบัติเพื่อทำการฝึกซ้อมหรือซ้อมเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเกิดเหตุในครั้งต่อไป

ระยะเวลาในการดำเนินการ ตั้งแต่เดือน ต.ค.-พ.ค.2555

ข้อมูลรายละเอียดของ

บุคคลที่ร้องรับ มีดชอบหรือควรพิจารณาดำเนินคดีมี 4 กลุ่ม ได้แก่

1. ผู้ขับขี่

2. ผู้จัด ผู้สนับสนุน หรือผู้ส่งเสริมให้มีการแข่งขัน

3. บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

4. ผู้จำหน่ายอุปกรณ์แต่งรถ

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแข่งรถ ได้แก่ พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.2522 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก
พ.ศ.2546 พ.ร.บ.มาตรฐานอุตสาหกรรม พ.ศ.2511 พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ.2522 พ.ร.บ.รักษา
ความสะอาด และความเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 และประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา

การรายงาน

ให้ ราช.น. ก. 1 9 และ ราช.ก. รายงานให้ สร.ทราบ การปฏิบัติทุกวันเมื่อมี
การจับกุม รายงานสรุปผลการปฏิบัติในภาพรวมเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาดำเนินการ ภายในวันที่ 3
ก.ค.2555

เพื่อทราบและปฏิบัติ

พล.ต.อ. อุดมย์ แสงสิงแก้ว

(อุดมย์ แสงสิงแก้ว)

ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

กองคดี กรมตำรวจ

โทร. 2511089

ที่ 0603.61 16446

วันที่ 11 ธันวาคม 2539

เรื่อง กำชับและรื้อฟื้นความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะที่ตัวผู้ต้องหา การนำผู้ต้องหาซึ่งเกิดเหตุประกอบ
คำรับสารภาพ และการแถลงข่าวต่อสื่อมวลชน

รอง ผ.ตท. ผู้ช่วย ผ.ตท.ภาค 1-9, ผ.ตท.ภาค 1-9, ผ.ตท.น., ผ.ตท.ก., ผ.ตท.ปส., ผ.ตท.สท.ม., ผ.ตท.สท.ท., จ.ตร.,
ผ.ตท.วช. และ ผ.ตท.คค.

ในปัจจุบันปรากฏว่ามีข้าราชการตำรวจตลอดจนผู้ชำนาญการตรวจพิสูจน์ในเรื่องต่าง ๆ
ของกรมตำรวจ ได้รับยกย่องหรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนในลักษณะเปิดเผยรูปคดีหรือพยาน-
หลักฐาน ซึ่งอาจเป็นพยานบุคคล พยานวัตถุ หรือพยานเอกสาร รวมตลอดถึงผลการตรวจพิสูจน์ต่างๆ
เช่น ผลการตรวจพิสูจน์ทางนิติเวช หรือผลการตรวจทางเคมี ผลการตรวจทางชีวเวช ฯลฯ เป็นต้น
นอกจากนี้ยังมีการแถลงข่าวเกี่ยวกับการนำตัวผู้ต้องหาไปนำซึ่งเกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ
การชี้ตัวผู้ต้องหา ทำให้ปรากฏภาพที่ไม่เหมาะสมตามหน้าหนังสือพิมพ์หรือทางโทรทัศน์ในแง่มุมต่างๆ
 อาทิเช่น ผู้เสียหายที่เป็นเด็ก, ยาวขน หรือสตรีในชุดเดียวกับเพศ หรือภาพของเด็กเข้าชี้ตัวผู้ต้องหา
 ฯลฯ โดยมีคำอ้างถึงระเบียบปฏิบัติอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อรูปคดี เป็นเหตุให้มีเสียงวิพากษ์
วิจารณ์การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม ทั้งที่กรมตำรวจได้เคยมีหนังสือ
ต.ร.ที่ 0510.3/7632 ลงวันที่ 27 พ.ค.2528 เรื่อง กำชับวิธีการชี้ตัวผู้ต้องหา หนังสือ ต.ร.ที่ 0610.02/2787
ลงวันที่ 24 มี.ค.2530 เรื่อง คำแนะนำแนวทางการปฏิบัติในการนำตัวผู้ต้องหามาแถลงข่าวต่อสื่อมวลชน
และหนังสือ ต.ร.ที่ 0608.5/4545 ลงวันที่ 19 พ.ค.2531 เรื่อง กำชับการปฏิบัติและรื้อฟื้นความเข้าใจ
เกี่ยวกับการแถลงข่าว หรือแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน ให้ข้าราชการตำรวจหน่วยต่าง ๆ ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด
ไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย
ระเบียบ และคำสั่งของกรมตำรวจดังกล่าวโดยเคร่งครัด จึงขอกำชับให้พนักงานสอบสวนทุกหน่วยถือปฏิบัติ
ดังนี้

1. การแถลงข่าวหรือแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน

- 1.1 ห้ามใช้วิธีการหรือแสดงข้อความในการแถลงข่าวหรือแพร่ภาพที่อาจทำให้เกิดความ
เสียหายแก่พยาน ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือรูปคดีโดยเด็ดขาด
- 1.2 ไม่ควรเปิดเผยถึงเรื่องเกี่ยวกับคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ที่ถือเป็นความลับ

1.3 ให้ผู้มีอำนาจร้องเรื่องที่จะเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงหรือผลประโยชน์ของผู้อื่น เช่น คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดฐานทำให้แก่ทั้งลูก ความผิดฐานหมิ่นประมาท ฯลฯ เป็นต้น

1.4 ห้ามนำผลการสืบสวนสอบสวนหรือความเห็นมาแถลงข่าวหรือให้ข่าวต่อสื่อมวลชนไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ เพราะจะทำให้เสียรูปคดีหรือทำให้พยานหลักฐานถูกเปิดเผยออกไป

1.5 ห้ามเปิดเผยถึงแผนประทุษกรรมซึ่งอาจเป็นแบบอย่างในทางไม่ดี เช่น วิธีการจู่โจม การกระทำอันผิดกฎหมาย หรือวิธีการอันชั่วร้ายอื่น ๆ ที่พวกรับผิดชอบหรือเกี่ยวข้องอาจนำไปใช้เป็นแบบอย่าง

1.6 ห้ามเปิดเผยถึงข้อความ หรือรูปภาพ อันอาจจะทำให้บุคคลอื่นรู้จักตัว รู้จักชื่อ ที่อยู่ ที่ทำงาน สถานศึกษา หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคดี หรือพยาน เว้นแต่ในจำนวนการสอบสวน

1.7 คดีที่ต้องมีการชี้ตัวหรือชี้รูปผู้ต้องหา ห้ามนำตัวผู้ต้องหาออกแถลงข่าวหรือแพร่ภาพต่อสื่อมวลชนก่อนทำการชี้ตัวหรือชี้รูป ถ้าจะทำการแถลงข่าวก็ไม่น่าเป็นต้นเหตุให้ผู้ต้องหาถูกข่มขู่ในชั้นคดี

1.8 การแถลงข่าวห้ามใช้ถ้อยคำหรือกิริยาท่าทางที่เป็นการละเมิดสิทธิอันชอบธรรมของผู้อื่นหรือหมิ่นประมาทผู้อื่น

2. การนำผู้ต้องหาไปชี้ที่เกิดเหตุและดูประกอบคำรับสารภาพ

2.1 ในการนำผู้ต้องหาไปชี้สถานที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ ให้มีองค์ประกอบต่อไปนี้ให้ผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปในที่นั้น และให้ทั้งระมัดระวังการใช้ถ้อยคำหรือกิริยาท่าทางที่แน่นอน เป็นการชมเชยหรือการปฏิบัติที่ไม่สมควรแก่ผู้ต้องหา

2.2 ควรหลีกเลี่ยงการให้สัมภาษณ์ใด ๆ ในลักษณะเป็นการตอบโต้ระหว่างพนักงานสอบสวนกับผู้ต้องหาหรือบุคคลใด ๆ โดยมีสื่อมวลชนเป็นผู้สัมภาษณ์ เนื่องจากอาจเป็นเหตุให้ผู้ต้องหาเสียหาย

3. การชี้ตัวผู้ต้องหา

3.1 ให้พนักงานสอบสวนหรือผู้บังคับบัญชาผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการชี้ตัว พิจารณาเห็นว่า การชี้ตัวผู้ต้องหาเป็นไปตามความเหมาะสมหลักฐาน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย โดยปราศจากอคติและอคติอื่น ๆ จึงห้ามจัดให้มีการชี้ตัวโดยผู้ชี้ตัวไม่เต็มใจหรือไม่สมัครใจโดยเด็ดขาด

3.2 ในการนำผู้ต้องหาไปชี้ตัวผู้ต้องหา หรือสมัครใจชี้ตัวโดยสมัครใจหน้ากับผู้ต้องหา ก็ให้ดำเนินการไปตามระเบียบการรับทราบเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 6 บพ. 8 เว้นแต่ผู้ต้องหา

แสดงหลักฐานว่าจะไม่ได้รับความปลอดภัยในขณะที่นั้นหรือภายหลัง หรือพนักงานสอบสวนพิจารณาแล้ว เห็นว่าจะเป็นอันตรายต่อผู้ชี้ตัว ก็ให้หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากันระหว่างผู้ต้องหากับผู้ชี้ตัว ทั้งนี้ให้ พนักงานสอบสวนพิจารณาใช้วิธีการและสถานที่ชี้ตัวให้เหมาะสมด้วย เช่น จัดสถานที่สำหรับผู้ชี้ตัว โดยมีให้ผู้ต้องหาของเห็นผู้ชี้ตัวได้ ทั้งนี้เพื่อความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ต้องหา พนักงานสอบสวนจะต้องจัด บุคคลที่เป็นกลางเข้าดูการชี้ตัว แล้วจัดให้ลงข้อรับรองในบันทึกการชี้ตัวด้วย

3.3 การชี้ตัว ให้พนักงานสอบสวนถามผู้ต้องหาว่าตามที่ได้จัดการเพื่อให้ชี้ตัวนั้น เป็นที่พอใจของผู้ต้องหาหรือไม่ หรือจะให้จัดการอย่างไร เพื่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม เนื่องการชี้ตัว เสร็จสิ้น ให้พนักงานสอบสวนบันทึกรายละเอียดและผลการชี้ตัว โดยให้ผู้ต้องหา ผู้ชี้ตัว พนักงานสอบสวน และผู้ที่เข้าร่วมรู้เห็นการชี้ตัว ลงชื่อไว้ในบันทึกด้วย

3.4 การชี้ตัวผู้ต้องหา ให้ชี้ตัวในท้องหรือสถานที่ที่เตรียมการไว้

ดังนั้น จึงขอคำสั่ง พนักงานสอบสวน และผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้องให้ถือปฏิบัติ อย่างเคร่งครัด โดยให้ จต. ติดตามตรวจสอบและภาคสนามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หน่วยต่าง ๆ ให้เป็นไปตามระเบียบ คำสั่ง และหนังสือ ตร. ดังกล่าวข้างต้น หากพบว่ามีกรณีฝ่าฝืน ให้พิจารณาให้โทษอย่างจริงจัง

พล.ต.อ.

(พจนัน นอนยะจินดา)

ช.ตอ.

ส่วนราชการ

กรมการข้าว

โทร. 2952358

ที่ มท 0806.6/527

วันที่ 16 มกราคม 2541

เรื่อง การปฏิบัติงานการชี้ตัวผู้ต้องหา

รอง ผ.บ.ตร., ผู้ช่วย ผ.บ.ตร., ผ.ท.บ., จ.ตร., ผ.น.ส., ผ.ปส., ส., ส.ต.ม., ก 1-9, น.ต.ต.,
และ ผ.บ.วช.

ตามประมวลระเบียบการตำรวจที่เกี่ยวกับคดี ฐานที่ 9 ข้อที่ 11 ว่าด้วยการจับกุมและ
ชี้ตัวผู้ต้องหา ข้อ 281 และตามหนังสือกรมการข้าว ที่ 0509.6/16442 ลง 11 ธ.ค.39 ข้อ 3 กำหนด
วิธีการชี้ตัวผู้ต้องหาเพื่อคดีอาญาไว้ 2 วิธี คือ จำนำผู้กล่าวหาหรือพยานเข้าชี้ตัวผู้ต้องหาในลักษณะทำให้
ผู้ชี้ตัวเผชิญหน้ากับผู้ต้องหา และวิธีชี้ตัวผู้ต้องหาโดยนำผู้ต้องหาออกมาให้ผู้ชี้ตัวชี้ตัวนั้น เนื่องจากการชี้ตัวโดย
วิธีการทำให้ผู้กล่าวหาหรือพยานเข้าชี้ตัวผู้ต้องหานั้นจะช่วยให้ผู้ชี้ตัวชี้ตัวผู้ต้องหาเผชิญหน้ากับผู้ต้องหา เป็นวิธีการ
ที่สมควรเหมาะสม อาจก่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้กล่าวหาหรือพยานผู้ชี้ตัวผู้ต้องหา ในการชี้ตัวผู้ต้องหาที่มีผล
ผู้เสียหายหรือพยานอาจไม่กล้าชี้หรือเจตนาเข้าให้ผิดตัว เนื่องจากเกรงกลัวว่าจะได้รับอันตราย เป็นเหตุ
ก่อให้เกิดความคุ้มครองแก่ผู้เสียหายหรือพยานและระดับเฉพาะคดีอาญาซึ่งเป็นผู้ที่เสียหายมาติดตามร่วม
มือก่อรัฐ และบางครั้งผู้เสียหายที่เข้าชี้ตัวผู้ต้องหาที่ทนายความผู้ต้องหาโดยที่ผู้ต้องหาขอชี้ตัว
ผู้ต้องหาน่าจะป้องกันได้ เป็นการเสียหายต่อภาพพจน์ของ ตร. ซึ่งในการจับกุมผู้กล่าวหาหรือพยานเข้า
ชี้ตัวผู้ต้องหานั้นลักษณะทำให้ผู้ชี้ตัวชี้ตัวผู้ต้องหาซึ่งไม่เป็นการสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย หมวดสิทธิตาม 2540 มาตรา 244 ที่บัญญัติว่าบุคคลซึ่งเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญามีสิทธิได้รับการ
คุ้มครองและการปฏิบัติที่เหมาะสม

ฉะนั้น ในการจับกุมการชี้ตัวผู้ต้องหา (รวมทั้งการชี้ตัวผู้ต้องหา) ให้ระมัดระวังวิธี
ชี้ตัวผู้ต้องหาโดยนำผู้ต้องหาออกมาให้ผู้ชี้ตัวชี้ตัวผู้ต้องหาทั้งนี้ เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้กล่าวหาและพยานผู้เสียหาย
ชี้ตัวผู้ต้องหา โดยมิได้รับปฏิบัติ ดังนี้

1. กรณีผู้กล่าวหาและพยานให้การว่าผู้ต้องหาเข้ามาข่มขู่ หนี้ยหรือข่มขู่จับตัว เห็นว่าเนื่องจาก
ความกลัวทำให้การจับกุมหรือการชี้ตัวผู้ต้องหาโดยวิธีอื่นจะยากลำบากและเสียค่าใช้จ่าย การที่จะจับกุมหรือการชี้ตัวผู้ต้องหาหรือการพา
ผู้ต้องหาตามเริ่มและงานโครงการสงเคราะห์สามารถจัดหาได้และก่อนที่นำผู้ต้องหาไปปรากฏต่อที่สมทบ เมื่อ
จับกุมผู้กล่าวหาหรือพยานเข้าชี้ตัวผู้ต้องหาหรือการพาผู้ต้องหาแล้ว ให้สอบสวนภาคภายในยึดตามที่ได้มีการไว้
ด้วย ทั้งนี้ เพื่อพิสูจน์ว่าผู้กล่าวหาหรือพยานเข้าชี้ตัวผู้ต้องหาที่แน่นอนตามที่ได้มีการไว้

การจ้างให้ใช้ตัวห้อยภาพถ่ายผู้ต้องหามาจากกระดานให้ลงในสถานีการวางหรือสถานที่อื่น สำหรับผู้หา
หน้าให้ผู้ดำเนินการใช้ตัวหรือภาพถ่าย ให้พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานคดีหรือผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ดำเนินการ

สถานที่ที่จะหาการใช้ตัวผู้ต้องหา ต้องเป็นห้องที่มีที่ว่างพอที่จะกางขาให้ผู้ต้องหาคลานออกมา
เห็นบุคคลที่อยู่ภายในห้องได้จากทางอื่นนอกจากช่องกระจก (มีบานพับลอมตัวที่จะมองเข้าในภายในห้อง
ถ้าโดยสะดวก) กระจกที่ใช้เป็นกระจกมองทางเดียว (one - way mirror) โดยคิดให้ผู้ต้องหา
ผู้ต้องหาคลานเข้ามาในถึงใช้ตัวผู้ต้องหาได้ แต่บุคคลภายในห้องใช้ตัวผู้ต้องหาไม่สามารถมองเห็นบุคคล
ที่อยู่ในภายในห้องใช้ตัวได้ และภายในห้องใช้ตัวผู้ต้องหาต้องมีแสงสว่างเพียงพอที่จะเห็นบุคคลภายในห้องได้
อย่างชัดเจน

2. วิธีใช้ตัวผู้ต้องหาได้ปฏิบัติดังนี้

2.1 เพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้กระทำความผิดให้ผู้ต้องหาที่มีอาการบาดเจ็บหรือพิการ
ภาพถ่ายหรือภาพถ่ายหรือผู้ต้องหาที่พิการหรือทุพพลภาพ

2.2 พยายามจัดให้ผู้ต้องหาคลานด้วยลักษณะคล้ายคลึงกับเวลาที่เกิดเหตุเริ่มระบบบันทึก
ขึ้นเพื่อเสถียรภาพ ซึ่งมีรูปร่าง ขนาด อายุ และแต่งกายคล้ายคลึงกับผู้ต้องหาจำนวนไม่น้อยกว่า 5 คน
และอยู่รวมกับผู้ต้องหาในที่เดียวกัน

2.3 ให้ผู้ต้องหาและบุคคลที่จัดไว้ยืนเรียงแถวอยู่รวมกัน หรือเดินผ่านผู้ต้องหาที่ละคน และให้
ผู้ต้องหาเดินหรือวิ่งหรือคลานที่เดินผ่านผู้ต้องหาแล้วแต่กรณี ตามความประสงค์ของผู้ต้องหาทุกครั้ง และ เมื่อ
ผู้ต้องหาพอใจแล้ว ให้เปิดรับทราบการใช้ตัวของผู้ต้องหาไว้ด้วย

บันทึกการการใช้ตัวของผู้ต้องหา ให้เป็นแบบฉบับที่แนบท้ายหนังสือนี้

2.4 ในการใช้ตัวผู้ต้องหา ให้ผู้ต้องหาที่อ่านรายการการใช้ตัวผู้ต้องหาจากสมุดปก
นอกซึ่งมีรายการและเป็นบุคคลที่เชื่อถือของบุคคลที่วาง เช่น ข้าราชการฝ่ายปกครอง ข้าราชการ
กษัตริย์ ผู้แทนบ้าน สื่อมวลชน หรือบุคคลซึ่งไว้ใจยอมรับบันทึกของบุคคลที่เห็นการใช้ตัว อย่างน้อย 2 คน
เป็นพยานการใช้ตัวผู้ต้องหา

2.5 ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นเชิงแพะขาวให้ใช้ตัวผู้ต้องหาคนมา

2.6 เมื่อใช้ตัวผู้ต้องหาแล้ว ให้ผู้ต้องหาใช้ตัวรับใบหลักฐานคดีอาญาไว้เป็นพยาน
บุคคลของผู้เข้าใช้ตัว แล้วให้ผู้ต้องหาให้ผู้ดำเนินการใช้ตัว ผู้ใช้ตัว และพยานการใช้ตัวลงลายมือชื่อรับรอง
การใช้ตัวไว้ด้วย

กับคำผลการชี้ตัวผู้ต้องหา ให้เป็นไปตามแบบที่แนบท้ายหนังสือ

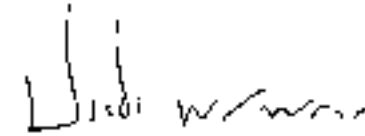
เมื่อชี้ตัวผู้ต้องหาแล้ว ให้ลงบันทึก รายงานประจำตัวผู้ต้องหาหลักฐานและให้ลงลายมือชื่อผู้ชี้ตัวผู้ต้องหา

2.7 ในการชี้ตัวผู้ต้องหา จะจัดทำใบบันทึกการหาตัวผู้ต้องหา

3. ระเบียบหรือคำสั่งของกรมการตรวจคดีคดีหรือแจ้งกับตมิ่งสืบสวนการนี้ ให้ใช้บังคับสืบสวนการนี้

จึงแจ้งว่าเพื่อทราบและให้แจ้งผู้บังคับบัญชาตมิ่งการที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด จึง
ออกคำสั่งเป็นต้น

พล.ต.อ.

(ประภา พรหมเทศ)

อ.ตร.

บันทึกรับทราบการชี้ตัวของผู้ต้องหา

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. ชื่อ ตามหนังสือกล่าวหาหรือคำฟ้องผู้ต้องหา.....

2. จำนวนให้การชี้ตัวในครั้งระหว่าง..... ผู้สอบสวน

..... ผู้ต้องหา
หรืออาญาที่..... ข้อหา.....

3. ผู้อำนวยกำรชี้ตัวได้จัดทำให้การชี้ตัวตามเข้าซึ่งเป็นผู้ต้องหา

ที่..... ซึ่งมีแสงสว่าง เป็นอย่างสิ้นและมีคำแจ้งว่ามีผู้ชี้ตัวที่ขังมีชื่อตัว..... เห็นผู้
ต้องหาที่จะเข้าชี้ตัวเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... เวลา..... น.

4. ก่อนชี้ตัว ผู้อำนวยกำรชี้ตัวมีคำพูดที่จะทำการชี้ตัวเห็นตัวผู้ต้องหา รูปกายหรือค่างานรูป
พรรณของผู้ต้องหา และสถานที่นั้นผู้ต้องหามีเห็นผู้ชี้ตัว ชำ้จักให้ผู้ต้องหาแก่ภาวะลักษณะสำคัญสิ่งกับเวลา
ที่เกิดเหตุ โดยให้และกับบุคคลอื่นใดเสียด้วย ซึ่งมีรูปร่าง ขนาด อายุ และแต่งกายคล้ายคลึงกับกับผู้ต้องหา
จำนวน..... คน คือ

(1)..... (2).....

(3)..... (4).....

(5)..... (6).....

(7)..... (8).....

5. ผู้อำนวยกำรชี้ตัวได้จัดทำให้การชี้ตัวโดยวิธี ยืน/เดินผ่านหรือตอบ และดำเนินการผู้ต้องหาว่า ตามที่จัด
ให้ชี้ตัวนี้เป็นที่พอใจหรือไม่ หรือจะนำจัดการอย่างไร.....

.....
.....

6. ผู้ต้องหาที่มีความพอใจในการจัดให้ชี้ตัว ผู้อำนวยกำรชี้ตัวนี้ให้ผู้ต้องหาและพนักงานสอบสวนผู้ชี้ตัว
แล้ว รับทราบถูกต้อง จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ)..... ผู้ต้องหา

(.....)

(ลงชื่อ)..... พนักงาน

(.....)

(ลงชื่อ)..... พนักงาน

(.....)

(ลงชื่อ)..... พยาน

(.....)

(ลงชื่อ)..... ผู้อำนวยการใช้ตัว

(.....)

(ลงชื่อ)..... พนักงานสอบสวน/บันทึก/อ่าน

(.....)

บันทึกผลการชี้ตัวผู้ต้องหา

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

1. ชื่อ ตามหนังสืออำนวยการชี้ตัวผู้ต้องหา.....

2. จำหน่ายการชี้ตัวในคดีระหว่าง..... ผู้ต้องหา

..... ผู้ต้องหา

คดีอาญาที่..... ข้อหา.....

โดยเจ้าหน้าที่ นาย/นาง/นางสาว..... ผู้ชี้ตัว

เจ้าพนักงานชี้ตัว นาย/นาง/นางสาว..... ผู้ต้องหา

ที่..... ซึ่งมีแสงสว่าง เป็นอย่างดีและมีที่ท่าทางมิให้ผู้ชี้ตัวที่ยังมีตัวชี้ตัว เห็นผู้

ต้องหาก่อนจะเข้าชี้ตัว เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. .... เวลา..... น.

3. ผู้มอบชี้ตัว ผู้อำนวยการชี้ตัวมีคำสั่งให้ผู้ต้องหาชี้ตัว เห็นตัวผู้ต้องหา รูปถ่ายหรือภาพวีดิทัศน์ของผู้ต้องหา และสถานที่เห็นผู้ต้องหานำให้ผู้ชี้ตัว ให้ชี้ตัวผู้ต้องหาแก่กายลักษณะคล้ายคลึงกับเวลาที่เกิดเหตุ โดยนำลักษณะบุคคลอื่นเพศเดียวกัน ซึ่งมีรูปร่าง ขนาด อายุ และแต่งกายคล้ายคลึงกับผู้ต้องหาจำนวน..... คน

4. อำนวยการชี้ตัว จึงแจ้งเจ้าหน้าที่ นาย/นาง/นางสาว.....

ผู้กล่าวหา/พยาน ชี้ตัวผู้ต้องหา

5. ผลการชี้ตัวผู้ต้องหาปรากฏว่า.....

.....

.....

6. ได้ผ่านบันทึกชี้ตัวและผู้ชี้ตัวและพยานการชี้ตัวผู้ต้องหา ครบแล้ว จึงว่าถูกต้อง จึงให้ลงลายมือที่เอาไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ)..... ผู้ชี้ตัว

(.....)

(ลงชื่อ)..... พยาน

(.....)

(ลงชื่อ)..... พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....,ประธาน

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้อำนวยการชี้ตัว

(.....)

(ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวน/บันทึก/อ่าน

(.....)

หมายเหตุ 1.คำสั่งชี้ตัวผู้ต้องหาไว้ตาม 1.จ.ว.ข้อ.....เวลา..... น. วันที่.....

เดือน..... พ.ศ.....ของสถานีตำรวจ.....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (กองคดี) โทร. ๐ ๒๒๐๕-๓๔๘๖

ที่ ๐๐๐๙.พ.น. ๑๒๑๑๙

วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง การจัดพิมพ์ภายในคดีเกี่ยวกับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา

ผบ.ภ. , ผ.ภ.ม ผบ.ภ.๑ - ๙

ด้วยสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศได้ส่งสำนักงานการสอบสวนคดีอาญาที่ขอเนื่องด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญามาถึง ดร. เพื่อพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕

ดร. ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าการทำสำนวนการสอบสวนคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา เช่นคดีการละเมิดเครื่องหมายการค้า โดยการผลิตสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอม หรือเลียนแบบเครื่องหมายการค้าของผู้อื่น เป็นต้น เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนได้จัดทำแผนที่เกิดเหตุ ถ่ายภาพสถานที่เกิดเหตุ และถ่ายภาพของกลาง เพื่อแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่เกิดเหตุ และสภาพของกลางประกอบในสำนวนการสอบสวน ซึ่งมีผลต่อการพิจารณาลังคดีของพนักงานอัยการ เนื่องจากไม่สามารถไปถึงสถานที่เกิดเหตุที่แท้จริงได้ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความละเอียดรอบคอบ จึงให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนดำเนินการจัดทำแผนที่เกิดเหตุ ถ่ายภาพสถานที่เกิดเหตุรายละเอียดและสภาพของกลางประกอบสำนวนการสอบสวนด้วย

จึงแจ้งมายังท่าน เพื่อสั่งการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาดำเนินการตามที่สั่งการข้างต้น ทั้งนี้เพื่อให้การอำนวยความสะดวกธุรกรรมในการกิจของ ดร. เป็นไปด้วยความละเอียดรอบคอบ และเป็นธรรม ได้รับการเชื่อถือศรัทธายิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมโดยรวม

พล.ต.อ. ลีวันต์ ศุภตานนท์

(ลีวันต์ ศุภตานนท์)

ผบ.ภ.ร

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ดร. โทร. 0 2205 3466

ที่ 0031.212/ว ๖๖

วันที่ ๒๔ กรกฎาคม 2549

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานสอบสวน ตาม ป.วิ อาญา มาตรา 132 และการปิดกั้นเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมทางอินเทอร์เน็ต

เรียน ผบ.ตร., จสท., รอง ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร. หรือ ตำแหน่งเทียบเท่า

ผบ.ตร. หรือ ตำแหน่งเทียบเท่า

ผ.ก.ในสังกัด สภ. ผบ.ตร. หรือ ตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วย ดร. ได้หารือกับเจ้าหน้าที่กฎหมายเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานสอบสวน ตาม ป.วิ อาญา มาตรา 132 และการปิดกั้นเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมทางอินเทอร์เน็ต คือ คณะกรรมการกฤษฎีกา ในประเด็นดังนี้

1. กรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจแจ้งไปยังผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตให้ทำการปิดกั้นเว็บไซต์ ที่มีการเผยแพร่ภาพลามกอนาจารหรือการกระทำผิดกฎหมายอย่างอื่น แต่ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตไม่ทำการปิดกั้นเว็บไซต์ดังกล่าว จะถือว่าผู้ให้บริการฯ มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดหรือไม่ และการสั่งปิดเว็บไซต์จะต้องมีหมายศาลตามที่บริษัท เอ.ซี.ซี. อินเทอร์เน็ต จำกัด ร้องขอหรือไม่ประการใด

2. กรณีพนักงานสอบสวนขอหมายเรียกเอกสาร หรือพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 132 นั้น พนักงานสอบสวนจะมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลโทรคมนาคมได้หรือไม่ เพียงใด กรณีบริษัทฯ ผู้ครอบครองข้อมูลไม่ยินยอมโดยอ้างว่าพนักงานสอบสวนทั่วไปไม่ควรมีส่วนเข้าถึงหน่วยงานพิเศษ เช่น กรมสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งต้องอาศัยคำสั่งศาลเพื่อเข้าถึงข้อมูลโทรคมนาคม โดยต้องยื่นคำร้องผ่านอธิบดีฯ ขอบติ ผู้พิพากษาศาลอาญา เพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษได้เข้าถึงข้อมูล จึงขอหารือว่าอำนาจของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 132 นั้น สามารถเข้าถึงข้อมูลทางโทรคมนาคมและอินเทอร์เน็ต โดยไม่ต้องมีคำสั่งจากศาล เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนกรมสอบสวนคดีพิเศษได้หรือไม่ หรือจะส่งเรื่องขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งอนุญาตเสียก่อน

/สำนักงาน...

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีหนังสือ ที่ นร ๖๑๐๖/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๖ แจ้งว่าคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) พิจารณาข้อหาหรือของ ตร.โดย ผู้แทน ตร. และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นผู้ชี้แจง ชัดเจนแล้ว เห็นว่า มีปัญหาข้อกฎหมายสามประเด็น...และมีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในกรณีที่เจ้าพนักงานตำรวจแจ้งไปยังผู้ให้บริการ อินเทอร์เน็ต เพื่อให้ปิดกั้นเว็บไซต์ที่มีการเผยแพร่ภาพลามกอนาจารหรือมีการกระทำความผิด กฎหมายอย่างอื่น แต่ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตไม่ปิดกั้นเว็บไซต์ดังกล่าว จะถือว่าผู้ให้บริการ อินเทอร์เน็ตมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดในเรื่องนี้หรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า ในกรณีที่ ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเปิดเว็บไซต์เพื่อเผยแพร่ภาพลามกอนาจาร เพื่อให้มีการเล่นพนัน โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือเพื่อกระทำความผิดอื่น ถ้าการกระทำดังกล่าวเข้าองค์ประกอบ ความผิดตามกฎหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจได้แจ้งให้ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต ทราบเพื่อทำการปิดกั้นเว็บไซต์ดังกล่าวแล้วแต่ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตไม่ปฏิบัติตามที่ เจ้าพนักงานตำรวจแจ้งก็อาจเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตกระทำความผิด ข้างต้นโดยใช้บริการของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตกระทำความผิดนั้น ซึ่งอาจถือว่าผู้ให้บริการ อินเทอร์เน็ตให้ความช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในการ กระทำความผิด ซึ่งเข้าข่ายเป็นผู้สนับสนุนให้มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นตามมาตรา ๘๖ แห่ง ป.อาญา

ประเด็นที่สอง ในกรณีที่เจ้าพนักงานตำรวจสั่งปิดเว็บไซต์ที่มีการเผยแพร่ ภาพลามกอนาจารหรือมีการกระทำความผิดกฎหมายอย่างอื่น จะต้องมีความประสงค์หรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่าการสั่งปิดเว็บไซต์ที่มีการเผยแพร่ภาพลามกอนาจารหรือมีการกระทำความผิดกฎหมาย อย่างอื่นเป็นการกระทำที่กระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคล ต้องมีกฎหมายบัญญัติไว้ อย่างชัดเจน เจ้าพนักงานของรัฐจึงจะมีอำนาจกระทำได้ ดังเช่น มาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติ การพิมพ์ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ที่ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ที่จะมีคำสั่งเป็นหนังสือแก่ ผู้หนึ่งผู้ใดโดยเฉพาะหรือมีคำสั่งทั่วไปโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือหนังสือพิมพ์ ราชวันห้ามการขายหรือจำหน่ายสิ่งพิมพ์นั้น ทั้งจะห้ามสิ่งพิมพ์และแม่พิมพ์นั้นด้วยก็ได้ เมื่อปรากฏว่าได้มีการโฆษณาหรือเตรียมการโฆษณาสิ่งพิมพ์ใด ๆ ซึ่งเจ้าพนักงานการพิมพ์

เห็นว่าอาจ...

เห็นว่าจะอาจจะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างไรก็ตาม จาก การตรวจเอกสารกฎหมายต่าง ๆ ไม่พบว่ากฎหมายใดให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานตำรวจที่จะ สั่งปิดเว็บไซต์ที่มีการเผยแพร่ภาพลามกอนาจารหรือมีการกระทำความผิดกฎหมายอย่างอื่น ดังนั้น เมื่อไม่มีกฎหมายใดให้อำนาจไว้ เจ้าพนักงานตำรวจจึงไม่อาจสั่งปิดเว็บไซต์นั้นเองหรือขอ ให้ศาลสั่งปิดได้

อนึ่ง แม้เจ้าพนักงานตำรวจไม่อาจสั่งปิดเว็บไซต์ดังกล่าวได้ แต่อาจแจ้งให้ คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติในฐานะผู้ควบคุมและผู้อนุญาตในการประกอบ กิจการโทรคมนาคมดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาตการให้บริการอินเทอร์เน็ตได้ตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 ประกอบกับข้อ 13 และข้อ 16 แห่งประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการขอรับ ใบอนุญาตการให้บริการอินเทอร์เน็ต ลงวันที่ 20 มิถุนายน 2548 ที่กำหนดให้คณะกรรมการ กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติมีอำนาจระงับ ยกเลิก หรือเพิกถอนใบอนุญาตการให้บริการ อินเทอร์เน็ตได้ในกรณีมีความจำเป็นต้องปกป้องความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของ ประชาชน หรือในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตละเลยมาตราชารเพื่อสังคมที่จะต้องพึงระมัดระวัง มิให้ผู้ให้บริการนำเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไปใช้โดยมิชอบ หรือเผยแพร่ข้อมูลอันอาจทำลาย ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ประเด็นที่สาม ในกรณีที่พนักงานสอบสวนใช้อำนาจตามมาตรา 132 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ขอหมายเหี่ยวเอกสารหรือพยานบุคคล ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เข้าถึงข้อมูลทางโทรคมนาคมหรือข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตนั้น พนักงาน สอบสวนจะต้องมีหมายศาลหรือจะต้องร้องขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งอนุญาตก่อน ดังเช่น พนักงานสอบสวนคดีพิเศษของกรมสอบสวนคดีพิเศษหรือไม่ อย่างไร นั้น ประมวลจาก คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่า ตามที่หาหรือมานี้เป็นเรื่องที่สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติได้แจ้งการทราบข้อมูลจากบริษัท เอเชีย ซัมไฟฟ์เน็ต จำกัด เกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ที่ใช้เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ตลอดจนรายละเอียดการเชื่อมต่อที่ระบุ ระยะเวลา Login และ Logout ของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตซึ่งเปิดเว็บไซต์ที่เผยแพร่ภาพ ลามกอนาจารหรือมีการกระทำความผิดกฎหมายอื่น เพื่อที่จะรู้ตัวผู้กระทำความผิดเท่านั้น มิได้

/ต้องการทราบ...

ต้องการทราบรายละเอียดในข้อมูลส่วนบุคคลดังแนบกรณีของกรมสอบสวนคดีพิเศษแต่
อย่างไร คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวมิใช่
ข้อความในหนังสือสารที่บุคคลใดต่อกันซึ่งต้องห้ามตามมาตรา 37 บรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย หรือเป็นข้อมูลข่าวสารอันเป็นรายละเอียดที่ถูกใช้หรืออาจถูกใช้
เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิด ตามที่พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547
กำหนดไว้ ดังนั้น ถ้าหากว่าข้อมูลที่หน่วยงานสอบสวนดังกล่าวถูกใช้ในเอกสาร
ที่ยาจอกหมายเรียกบุคคลซึ่งครอบครองเอกสารนั้นจัดส่งเอกสารนั้นมาให้โดยอาศัยอำนาจ
ตามมาตรา 132(3) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือถ้ามีบุคคลใดทราบ
ข้อมูลนั้น ก็าจออกหมายเรียกให้บุคคลนั้นมาให้ด้วยซ้ำ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 133
แห่งประมวลฯ ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบผลการตอบข้อหาเท็จของคณะกรรมการกฤษฎีกา
ดังกล่าว และแจ้งผู้เกี่ยวข้องทราบ เพื่อดำเนินแนวทางปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท. _____

(ชาญวุฒิ วัชรพงศ์)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.ปรท.สน.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศร.

โทร. 0 2205 3466

ที่ 0031.212/ 4226

วันที่ 19 กันยายน 2550

เรื่อง จำรับแนวนโยบายในการใช้เครื่องจับเท็จ

ผบช.ภ., ผบช.น., ผบช.ส.บ., ผบช.ส.ค., ผบช.ป.ศ., ผบช.ส., ผบช.ภ.1-9

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ส่งรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีประชาชนสหภาพแรงงานอ้อมน้อยได้ร้องเรียนว่า บริษัทอิตมอนด์ (ไทยแลนด์) จำกัด ได้นำเครื่องจับเท็จมาใช้โดยฉ้อโกงนายให้บริษัท โฟติกราฟฟิมเตอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบจับเท็จ หากพนักงานไม่ปฏิบัติตาม จะถูกส่งตัวให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอแนะเชิงนโยบายให้ ดร.ดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหา

ดร.พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้เครื่องจับเท็จที่มีกรณีร้องเรียนนี้เป็นเครื่องของเอกชน ไม่เกี่ยวข้องกับการจับเท็จของ ดร. ซึ่งอยู่ที่ พ.ร.บ.แต่อย่างใด แต่เพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการในการข่มขู่บังคับให้เจ้าของเครื่องจับเท็จ จะให้ตัวจับเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับไม่เกี่ยวกับคดี เล่ม 2 ตอน 3 ประเภทบริหาร บทที่ 8 เรื่อง การใช้เครื่องจับเท็จ และการใช้เครื่องจับเท็จไปใช้ในคดีเฉพาะกรณีที่มีภาระร้องทุกข์กล่าวโทษแล้วเท่านั้น และหากพบว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดโดยใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ก็ให้ดำเนินการทางวินัย และทางกฎหมายโดยเคร่งครัด

ทั้งนี้ขอเพิกถอนและถือปฏิบัติ

พล.ต.อ.

S.A.

(ปทีป ดันประเสริฐ)

จตช.ปรท.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ดร.

โทร. ๐๕ ๒๐๕ ๓๔๖๖

ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๒๖๕

วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง กำชับการดำเนินคดีกับผู้ต้องหา กลุ่มมิจฉาชีพปลอมแปลงของรูปพรรณแล้วนำมาหลอกลวง
ร้านค้าทองคำ

ผ.ช.น. ๓.๓-๕, ศปท., ก.

เนื่องจากในปัจจุบันได้มีกลุ่มมิจฉาชีพผลิตของปลอม พะชูป ของใส่ น้ำ กระจกทอง
มากมิตยเบติ ทองยัดใส่โลหะเงินใบปลี่ยนหรือลูกตุ้มทองด้วยคุณภาพปลอมตรายี่ห้อของร้านค้าส่งแล้วนำไป
หลอกลวงให้จับร้านหัวทองวางๆ ทั่วประเทศ จำนวนกว่า ๗,๐๐๐ ร้าน โดยทำเป็นกระบวนการ แหวนทุกร้าน
เคยรับซื้อทองบดผสมดั่งกล่าวไว้ทั้งสิ้น มูลค่าความเสียหายเฉลี่ยร้านละ ๒๐๐,๐๐๐ - ๓๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี
สร้างความเสียหายต่อประเทศปีละกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท และส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และความเชื่อมั่น
ของผู้บริโภคและประชาชนเป็นอย่างมาก โดยแก๊งมิจฉาชีพเหล่านี้จะมีผู้มีอิทธิพลหนุนหลังและมีขนาดความ
ที่ชำนาญด้านคดีคือให้การสนับสนุนช่วยเหลือด้านคดีความ ประกอบกับ เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องเห็นว่า
คดีลักษณะดังกล่าวเป็นคดีความทั่วไป ไม่ได้ให้คำแนะนำสั่งการดำเนินคดีจึงดำเนินการตามปกติของ
คดีทั่วไป เมื่อมีการปล่อยชั่วคราว ผู้ต้องหาเหล่านี้จะหลบหนีประเทศและหายตัวไป จากนั้นก็จะกลับมาช่วย
ร้านค้าทอง ผู้เสียหาย เจ้าของร้านค้าทองเกรงว่าจะเกิดอันตรายจึงไม่กล้าติดตามการดำเนินคดี

ดร. พิจารณาแล้ว เห็นว่า เพื่อให้การป้องกันปราบปรามกลุ่มมิจฉาชีพปลอมแปลงของรูปพรรณ
แล้วนำมาหลอกลวงให้จับร้านค้าทองเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงให้ทุกหน่วยยกระดับความสำคัญ
ในการดำเนินคดีกับผู้ต้องหากลุ่มดังกล่าว โดยเฉพาะการปล่อยตัวชั่วคราวให้พิจารณาถึงปัญหาดังกล่าวข้างต้น
และสอบสวนขยายผลถึงผู้ร่วมขบวนการ ผู้มีอิทธิพลอยู่เบื้องหลังเพื่งดำเนินคดีทุกราย และให้จัดทำแผน
ประชุมกรรมวิธีทุกคดี

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและแจ้งให้พนักงานสอบสวนรวมทั้งผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทราบ และถือปฏิบัติ
โดยเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(เอก อังสนามน)

รอง ผบ.ตร. / ผบ.ต.ร.

บันทึกข้อความ

351

ส่วนราชการ

ตร.

โทร. 0 2205 3466 โทรสาร 0 2251 2662

ที่ 0031.212/ส 0003

วันที่ 6 มกราคม 2552

เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

จชช., รอจ.สบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

รอง จชช., ผู้ช่วย สบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

สบช. และ สบก. ในสังกัด ตร.,สบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามที่ พ.ร. มีหนังสือ ที่ ตร 0031 212/5814 ลง 30 มี.ค.2551 พะริศคณะกรรมการกฤษฎีกา
ปัญหาข้อกฎหมายตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 เกี่ยวกับอำนาจในการควบคุม
ผู้ถูกจับของเจ้าพนักงานตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 ระบุว่า

1. เจ้าพนักงานตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. สามารถใช้อำนาจควบคุม
ผู้ถูกจับตามมาตรา 15 แห่ง พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 ก่อนส่งตัวผู้ถูกจับต่อ
พนักงานสอบสวนได้หรือไม่

2. หากสามารถควบคุมตัวได้ตาม 1. ป็นอำนาจเฉพาะของผู้จับกุม หรือไม่รวมอำนาจ
การควบคุมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของพนักงานสอบสวน ดูต้องหรือไม่

3. เมื่อ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ.2550 มีผลใช้บังคับโดยพ.ร.บ.ดังกล่าวไม่มี
บทบัญญัติในเรื่องการควบคุมผู้ถูกจับไว้โดยเฉพาะ แต่ได้บัญญัติให้นำบทบัญญัติหรือวิธีพิจารณาแห่ง
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ พ.ร.บ.นี้ ดังนั้น ผู้จับกุมจะต้อง
นำตัวผู้ถูกจับส่งพนักงานสอบสวนในทันทีตามมาตรา 84 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
หรือไม่ อย่างไร

บันทึก สทท. มีหนังสือ ที่ นร 0901/1334 ลง 4 ธ.ค.2551 เขียน สบ.ตร. แจ้งว่าคณะกรรมการ
กฤษฎีกา (คณะที่ 10) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวแล้ว บำรุงภู่อธิษฐานที่จริงเพิ่มเติมว่าเจ้าพนักงานตำรวจ
แห่งชาติมีความประสงค์ที่จะทราบหลักการและแนวทางการปฏิบัติในการควบคุมตัวผู้ถูกจับในคดีความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติดตาม พ.ร.บ.วิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ.2550 เป็นสำคัญ เนื่องจากเป็นกฎหมายใหม่ที่มี
ความสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์และกระบวนการพิจารณาในคดีอาญาผิดไว้โดยเฉพาะ และส่งผล
กระทบต่อทั้งสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
ของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 10) จึงตอบข้อหารือเพียงสองประเด็น โดยรวมประเด็นที่หนึ่งและประเด็น
ที่สองเข้าด้วยกัน ดังนี้

/ประเด็นที่ :

ประเด็นที่ 1 เห็นว่า คำว่า "เจ้าพนักงาน" ในมาตรา 3¹ แห่งพ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พ.ศ. 2519 หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามกฎหมายดังกล่าว เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับการแต่งตั้งเป็น "เจ้าพนักงาน" จึงมีอำนาจตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 15² แห่งพ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พ.ศ. 2519 ที่กำหนดให้เจ้าพนักงานซึ่งได้รับมอบหมายให้มีอำนาจตามมาตรา 14(3)³ มีอำนาจชั้นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้หัวราชการประจำและให้มีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับตามมาตรา 14(3) ไว้เพื่อทำการสอบสวนได้ไม่เกินสามวัน ดังนั้น การควบคุมผู้ถูกจับของเจ้าหน้าที่ตำรวจในฐานะเจ้าพนักงานย่อมมีระยะเวลาไม่เกินสามวันอันเป็นอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและไม่นับรวมกับอำนาจการควบคุมผู้ถูกจับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของพนักงานสอบสวน

ประเด็นที่ 2 เห็นว่า เมื่อใน พ.ร.บ. วิธีพิจารณาความอาชญา พ.ศ. 2550 จะไม่ให้มีการบัญญัติเรื่องการควบคุมตัวผู้ถูกจับในอาชญากรรม พ.ร.บ. นี้โดยเฉพาะแล้วมาตรา 5⁴ แห่ง พ.ร.บ. วิธีพิจารณาความอาชญา พ.ศ. 2550 บัญญัติมีข้อความว่า "เจ้าพนักงาน" หมายความว่า เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยที่เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 15⁵ แห่ง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พ.ศ. 2519 ย่อมมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้หัวราชการประจำและมีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับไว้เพื่อทำการสอบสวนได้เป็นเวลาไม่เกินสามวัน โดยมีให้ถือว่า การควบคุมผู้ถูกจับดังกล่าวเป็นการควบคุม

¹ มาตรา 3 ในพระราชบัญญัติ

พ.ศ.

พ.ศ.

เจ้าพนักงาน หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามกฎหมายดังกล่าว

² มาตรา 15 เพื่อบังคับใช้ในการปฏิบัติราชการ มาตรา 14 ไว้ด้วย กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานซึ่งได้รับ

มอบหมายให้มีอำนาจตามมาตรา 14(3) มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้หัวราชการประจำและมีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับตามมาตรา 14(3) ไว้เพื่อทำการสอบสวนได้เป็นเวลาไม่เกินสามวัน เมื่อพนักงานสอบสวนดังกล่าวหรือบุคคลอื่นจะเห็นสมควร ให้ส่งตัวผู้ถูกจับไปยังพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อทำการต่อไป จึงได้ให้วิธีพิจารณาควบคุมผู้ถูกจับดังกล่าวเป็นอำนาจของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

³ มาตรา 14 ที่ดำเนินการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พ.ศ. 2519 มีเนื้อหาดังต่อไปนี้ (ก) เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานซึ่งได้รับมอบหมายให้ดำเนินการต่อไป

พ.ศ.

พ.ศ.

(3) พนักงานสอบสวน - ที่ระงับความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรม

พ.ศ.

พ.ศ.

⁴ มาตรา 5 ในพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาชญา พ.ศ. 2550 มีเนื้อหาดังต่อไปนี้

พ.ศ.

พ.ศ.

เจ้าพนักงาน หมายความว่า เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พ.ศ. 2519 และเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

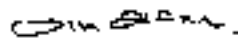
พ.ศ.

พ.ศ.

⁵ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับการ
แต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจึงมีอำนาจในการควบคุม
ผู้ถูกจับไว้เป็นเวลาไม่เกินสามวันตาม มาตรา 15¹ แห่ง พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519
โดยไม่จำเป็นต้องนำผู้ถูกจับส่งพนักงานสอบสวนในวันนั้นตามมาตรา 84¹ แห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา

จึงจึงมาเพื่อทราบ รวมทั้งให้แจ้งพนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องทราบโดยทั่วกัน

พล.ต.อ.

(วงศ มณีรินทร์)

รอง ผบ.ตร. ประท.ผบ.ตร.

¹ ไปรษณีย์โทรเลขที่ 2, ข้างต้น

² มาตรา 84 จากนิยามนัยของกฎหมายผู้ให้การจับต้องหมายตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนตามมาตรา 84 นั้น
และเมื่อถึงที่นั้นแล้ว "ผู้ซึ่งตัวผู้ถูกจับยังคงมีอำนาจหน้าที่การของหรือการกระทำของพนักงานสอบสวนด้วย" เพื่อทำ, อนุญาต, ปล่อย, ปล่อย

ที่ นร ๐๕๐๑/ ๑๓๓๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระยาทิพย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๕ ธันวาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอหารือปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ส่วนที่สี่ ที่ นร ๐๕๐๑.๑๐/ป ๑๓๕๔
ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๑

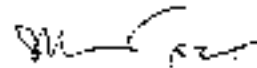
สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง อำนวยในการควบคุมผู้ถูกจับของ
เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจ
ในการควบคุมผู้ถูกจับของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๑๕ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้อธิบายให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกระทรวง
ยุติธรรม (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด) แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจง
ข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวและ
มีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ
ตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรทิพย์ จงละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ

โทร. ๐ ๒๖๓๖ ๐๒๐๖-๙

ฝ่ายกฎหมายและสารบรรณ

โทร. ๐ ๒๖๓๖ ๖๑๐๖ ถึง ๕๐๕ - ๕๐๙

โทรสาร ๐ ๒๖๓๖ ๕๓๐๙

www.kajid.go.th

www.lawreform.go.th

เรื่องเสร็จที่ ๘๕๘/๒๕๕๑

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง อำนาจในการควบคุมผู้ถูกจับของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกัน

และปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๔

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือที่ ๓๔ ๑๐๓๑.๒๑๒/๕๔๑๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับหนังสือหรือปัญหาจากกองบังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด เกี่ยวกับการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ตำรวจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๔ กรณีการควบคุมตัวผู้ถูกจับตามมาตรา ๑๕ (๓) ไว้เพื่อทำการสอบสวนเป็นเวลาก่อนสามวันได้หรือไม่ เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้บัญญัติกระทำความผิดไว้ก่อนการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ด้วยระบบบัญชีมาตรา ๘๗ วรกรรม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เพียงสี่สิบแปดชั่วโมง หากจำเป็นต้องควบคุมต่อไปให้นับตัวไปยังศาลเพื่อพิจารณาสั่งควบคุม จึงเป็นปัญหาในข้อกฎหมายว่าเจ้าพนักงานตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. จะดำเนินการอย่างไร สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงขอหารือปัญหายกกฎหมาย ดังนี้

๑. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. สามารถใช้อำนาจควบคุมผู้ถูกจับตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๔ ก่อนส่งตัวผู้ถูกจับต่อพนักงานสอบสวนได้หรือไม่

๒. หากสามารถควบคุมตัวได้ตาม ๑. ถือเป็นอำนาจเฉพาะของผู้จับกุมไม่นับรวมอำนาจการควบคุมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของพนักงานสอบสวน ถูกต้องหรือไม่

๓. เมื่อพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับโดยพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่มีบทบัญญัติในเรื่องการควบคุมผู้ถูกจับไว้โดยเฉพาะ แต่ได้บัญญัติให้นำบทบัญญัติหรือวิธีพิจารณาแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น ผู้จับกุมจะต้องนำตัวผู้ถูกจับส่งพนักงานสอบสวนในทันทีตามมาตรา ๘๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือไม่ อย่างไร

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๓๐๑/๑๔๓๓ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาถึงสำนักงานราชเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อหาวิะของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม) แล้ว ประมุขทั้งสองจึงได้เพิ่มเติมว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีความประสงค์ที่จะหาเหตุผลทางหลักการและแนวทางการปฏิบัติในการควบคุมตัวผู้ถูกจับในคดีอาชญากรรมเกี่ยวกับอาชญากรรมที่พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นสำคัญ เนื่องจากเป็นกฎหมายใหม่ที่มีความสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์และกระบวนการพิจารณาในคดีอาชญากรรมที่โดยละเอียด และส่งผลกระทบต่อทั้งสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) จึงเห็นสมควรตอบข้อหารือทั้งสองประเด็น โดยรวมประเด็นที่หนึ่งและประเด็นที่สองเข้าด้วยกัน ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า คำว่า "เจ้าพนักงาน" ในมาตรา ๓^{*} แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๔๑ หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติ ตามกฎหมายดังกล่าว เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับการแต่งตั้งเป็น "เจ้าพนักงาน" จึงมีอำนาจตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕^{*} แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่กำหนดให้เจ้าพนักงานซึ่งได้รับมอบหมายให้มีอำนาจตามมาตรา ๑๕ (๓)^{*} มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้ทั้งราชอาณาจักรและให้มีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับตามมาตรา ๑๕ (๓) ไว้เพื่อทำการสอบสวนได้ไม่เกินสามวัน ดังนั้น การควบคุมผู้ถูกจับของเจ้าหน้าที่ตำรวจในฐานะเจ้าพนักงานย่อมมีระยะเวลาไม่เกินสามวันอันเป็นอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และไม่นับรวมกับอำนาจการควบคุมผู้ถูกจับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของพนักงานสอบสวน

* มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

ว่า

ว่า

"เจ้าพนักงาน" หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้

* มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๑๔ ให้มีชื่อว่า กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานซึ่งได้รับมอบหมายให้มีอำนาจตามมาตรา ๑๔ (๓) มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ทั้งราชอาณาจักร และให้มีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับตามมาตรา ๑๕ (๓) ไว้เพื่อทำการสอบสวนได้เป็นเวลาไม่เกินสามวัน เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าวหรือก่อนนั้นหากจะเห็นสมควร ให้ส่งตัวผู้ถูกจับไปยังพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ โดยมิให้ถือว่า การควบคุมผู้ถูกจับดังกล่าว เป็นการควบคุมของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

* มาตรา ๑๔ เพื่อดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรม การกรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานมีอำนาจดังต่อไปนี้

ว่า

ว่า

(๓) จับกุมบุคคลใด ๆ ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรม

ว่า

ว่า

ประเด็นที่สอง เห็นว่า แม้ในพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ จะไม่ได้มีการบัญญัติเรื่องการควบคุมตัวผู้ถูกจับในคดีอาญาเสพติดไว้โดยเฉพาะ แต่มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัตินิยามคำว่า "เจ้าพนักงาน" ว่าหมายความว่า เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญาเสพติด และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยที่เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญาเสพติดมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามอาชญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ทำราชอาณาจักร และมีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับไว้เพื่อทำการสอบสวนได้เป็นเวลาไม่เกินสามวัน โดยมีให้ถือว่า การควบคุมผู้ถูกจับดังกล่าวเป็น การควบคุมของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญาเสพติดจึงมีอำนาจในการควบคุมผู้ถูกจับไว้เป็นเวลาไม่เกินสามวันตามมาตรา ๑๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามอาชญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ โดยไม่จำเป็นต้องนำผู้ถูกจับส่งพนักงานสอบสวนในชั้นที่ตามมาตรา ๘๕^๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(คุณพรวิทย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

วันรวม ๒๕๕๑

^๑ มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาเสพติดให้เห็นเป็นอย่างอื่น

ฯลฯ

ฯลฯ

"เจ้าพนักงาน" หมายความว่า เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญาเสพติด และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างบน

^๓ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างบน

"มาตรา ๘๕ เจ้าพนักงานหรือทนายผู้ทำการจับต้องเอาตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๘๓ ของกฏที่ และเมื่อถึงที่นั้นแล้ว ให้ส่งตัวผู้ถูกจับแก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจซึ่งทำการของพนักงานสอบสวนดังกล่าว เพื่อดำเนินการดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ: ดร.

โทร: ๐๒-๒๐๕-๖๔๖๓

ที่ ๐๐๒๓.๒๔/๕๓๒๑๑

วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง กำชับการควบคุมผู้ต้องหา หรือผู้ต้องขัง ในสถานตำรวจทุกแห่งทั่วประเทศ

ผบ.ภ.๓-๔, น., ก., สท. และ ศท.

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ สม ๐๐๐๓/๑๕๔๔ ลง ๑๔ ธ.ค. ๒๕๕๔ แจ้งผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีผู้ต้องหาตีเขาเสพิดให้โทษ ได้เสียชีวิตภายในห้องขัง ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ได้พิจารณารายงานผลการตรวจสอบแล้ว เห็นว่าเป็นการละเมิดการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ อันเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน จึงเสนอมาตรการแก้ไขปัญหานี้ให้ ดร. ดำเนินการ เพื่อป้องกันมิให้เกิดขึ้นอีก

ดร. พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตัวผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขัง ในสถานควบคุมของตำรวจ ซึ่งตามประมวลระเบียบการตำรวจในเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๖ บทที่ ๒ ให้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ที่สถานีตำรวจ และตามหนังสือ ดร.ที่ ๐๖๒๕.๒๑/๑๕๖๗๘ ลง ๓๐ พ.ย. ๒๕๕๐ ได้กำชับการปฏิบัติเกี่ยวกับสถานที่กักขังไว้ก่อนปฏิบัติโดยเคร่งครัดไว้แล้ว ส่วนกรณี ที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เสนอมาตรการ ให้ ดร. ดำเนินการเพื่อป้องกันเหตุในลักษณะ เดียวกันนี้มิให้เกิดขึ้นอีก เพื่อเพิ่มความเข้มงวดในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ดังนั้นจึง ให้ดำเนินการเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

๓. ให้จัดเจ้าหน้าที่เฝ้าคอยระวังอย่างเข้มงวดเป็นพิเศษ กรณีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ข้อหา ฆาตกรรม, จำหน่ายยาเสพติดให้โทษทุกประเภท หรือคดีที่ผู้ต้องขามีอาการซึมเศร้าถึงขั้นจะฆ่าตัวตาย โดยเฝ้าระวังในช่วงเวลา ๐๐.๐๐ น. ถึง ๐๖.๐๐ น. ของวันรุ่งขึ้น

๒. ให้ตรวจตราสิ่งของวัสดุที่สามารถใช้ในการประทุษร้ายตัวเองหรือผู้อื่นในบริเวณ ห้องควบคุมและในเรือนัง

๓. ให้ผู้บังคับบัญชาเฝ้าตรวจตราเวรยามและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่เป็นระยะๆ

๔. หากเกิดเหตุดังกล่าว ให้รายงาน ดร. (ผ่าน สด.)ทราบ ภายใน ๒๔ ชม. และให้พิจารณา ข้อบกพร่องของเจ้าหน้าที่ รวมทั้งผู้บังคับบัญชา ตามลำดับชั้น ตามอำนาจหน้าที่ แล้วรายงานให้ทราบ ภายใน ๗ วัน นับแต่เกิดเหตุ

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.ท.
(จารึก ไชยวงศ์)
รอง ผบ.ภ.(๓) พรท.ลพ.ตร.

๑๐๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมการศาสนา

โทร. ๒๕๑-๕๑๕๑

ที่ ๐๖๒๕.๒๗/๑๕๓.๗๕

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง คำชี้แจงการปฏิบัติเกี่ยวกับสถานที่พักค้าง

สปร.๓.๑-๕ น.ก.และ สคณ.

ตามที่ได้มีหนังสือต่างๆ ในห้องควบคุมเช่นผู้ถูกควบคุมหลบหนี กรณีผู้ถูกควบคุมฯหนีถูกข่มขืนกระทำชำเรา กระชกและฉกชิง และการฆ่าตัวตายเพิ่มเป็นการป้องกันมิให้เกิดเหตุดังกล่าว ตลอดจนปัญหา

ต่างๆ ที่มาพบปะจากสถานที่ยกขบวนกักขัง จึงให้คำชี้แจงว่า ดังนี้

๑. กำชับให้เจ้าหน้าที่ควบคุมผู้ต้องหา หรือสืบสวน กรณีที่ไม่ได้ทำหน้าที่ควบคุมผู้ต้องหาเข้มงวดในการควบคุมผู้ถูกควบคุมฯ โดยให้ปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ศักดิ์และ ๖ การควบคุม บทที่ ๒ การควบคุมตัวที่สถานีตำรวจโดยเคร่งครัด

๒. ตรวจสอบสภาพห้องควบคุมให้มีเหมาะสมแข็งแรงมั่นคงอยู่ถาวร และสภาพโดยรอบทำให้มีแสงสว่างเพียงพอที่จะทำการตรวจตราผู้ถูกควบคุมได้โดยสะดวก

๓. หากห้องควบคุมของสถานีตำรวจใด มีผู้ถูกควบคุมเป็นจำนวนมากเกินกว่าจะสามารถรับไว้ได้ ให้พิจารณาจะจำหน่ายควบคุม โดยส่งตัวผู้ต้องหาไปไว้สถานที่ตำรวจใกล้เคียง กรณีผู้ต้องหาข่มขืนให้กระทำการควบคุมไปยังสถานีตำรวจที่กำหนดตาม คำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๓๖๗/๒๕๔๐ ลง ๕ ต.ค.๒๕๔๐

๔. ให้พิจารณาว่าสถานีตำรวจใดที่สมควรจัดตั้งศูนย์ควบคุมและกักขังรอบห้องควบคุม เพื่อป้องกันมิให้ผู้ถูกควบคุมหลบหนี

๕. การควบคุมผู้ถูกควบคุมฯ ควรจัดแยกประเภทผู้ถูกควบคุมฯ โดยพิจารณาถึงประเภทและท่วงท่าร้ายแรงของอาชญากรรมที่ก่ออาชญากรรม แยกผู้ต้องหาและผู้ต้องหาโทษกักขัง เพศชายและหญิง ผู้ที่เป็นโรคจิตหรือและจัดให้มีห้องนอนแต่ละห้อง

๖. ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ระดับสถานี ถึงกองร้อยตำรวจ หมั่นตรวจสอบดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมผู้ต้องหา หรือสืบสวนกรณีที่ไม่ได้ทำหน้าที่ควบคุมผู้ต้องหา และตรวจสอบดูแลห้องควบคุมตัวของตนอย่างเข้มงวด ตลอดจนเวลา

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.อ. พรศักดิ์ ชูวงศ์วิบูลย์

(พ.ร.ศ.๕ ชูวงศ์วิบูลย์)

รอง อ.ตร.ปรท.อ.ดว

บันทึกข้อความ

360

ส่วนราชการ

กรมตำรวจ โทร.2512662

ที่ ๐๖๐๒.๕/11999

วันที่ 9 กันยายน 2539

เรื่อง กำชับและชักชวนความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติในการปล่อยชั่วคราว

ผู้ช่วย อ.ตร.หน.ภาค 1-๑ ผ.ชน., ผ.ช.ภ., ผ.ช.ปส., ผ.ช.สคม., ผ.ช.สภ., จต., ผ.บก.จร. และ คต.

ตามที่ กรมตำรวจได้มีคำสั่งที่ 0611/25264 ลงวันที่ 5 กันยายน 2526 เรื่อง กำชับและชักชวนความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติในการปล่อยชั่วคราวและมีคำสั่งที่ ๕72/253๕ ลงวันที่ 1๘ ส.ค. 2538 เรื่องการอำนวยความสะดวกในการสอบสวนคดีอาญา ไว้ให้ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติแล้ว แต่ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานสอบสวนในการสอบสวนคดีอาญา ไว้ให้ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติแล้ว แต่ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานสอบสวนบางส่วนรายปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหนังสือและคำสั่งดังกล่าว บางครั้งถึงกับหน่วงเหนี่ยวเรื่องไว้เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

การปล่อยชั่วคราวนั้น ตามหลักกฎหมายถือว่าผู้ต้องหาทุกคนมีสิทธิที่จะยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องจะต้องรีบพิจารณาโดยเร็ว เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพ ฉะนั้น หากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานสอบสวนหรือผู้มีอำนาจสั่งปล่อยชั่วคราวคนใดไม่สนใจที่จะดำเนินการให้ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวหรือประกันตัวไปโดยสะดวกและรวดเร็วตามสิทธิที่ควรจะได้รับ หรือมีพฤติการณ์หน่วงเหนี่ยวเรื่องไว้เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ กรมตำรวจจะดำเนินการพิจารณาลงโทษในสถานหนัก

อย่างไรก็ดี กรมตำรวจได้รับคำร้องเรียนอยู่เสมอว่ามีพนักงานสอบสวนบางคนเรียกประกันในการปล่อยชั่วคราวสูงเกินไป หรือแก้งหน่วงเหนี่ยวการปล่อยชั่วคราวให้เกิดความยุ่งยากล่าช้า หรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวแต่ไม่แจ้งเหตุผลให้ผู้ยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราวทราบ ซึ่งกรณีเช่นนี้มีคำพิพากษานิติบทที่ 2577/2534 วินิจฉัยว่าการที่พนักงานสอบสวนหน่วงเหนี่ยวการประกันตัวโจทก์ผู้ต้องหา ทำให้การประกันตัวโจทก์ผู้ต้องหาล่าช้า ไม่สะดวกตามที่ควรจะเป็น เท่ากับไม่อำนวยความสะดวกแก่ผู้มาติดต่อ ไม่ช่วยเหลือการกระทำความผิดหรือหาวิธีได้ยุติโจทก์ได้ยื่นเรื่องขอประกันตัวโจทก์ผู้ต้องหาที่ที่จะต้องทำ เป็นแนวปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

ดังนั้น เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในเรื่องการปล่อยชั่วคราว จึงขอกำชับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เกี่ยวข้องและพนักงานสอบสวนทุกท่าน ให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติดังนี้

1. เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษ ให้รีบพิจารณาในส่วนที่ควรคดีนั้นสมควรอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวได้หรือไม่ โดยให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 10๕ โดยอนุโลม และบันทึกเป็นหลักฐานไว้ในสำนวนการสอบสวน หากเห็นว่าสมควรอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ให้

รับเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นตามระเบียบที่กำหนดไว้โดยเร็ว พร้อมด้วยเหตุผลที่เห็นว่าไม่ควรอนุญาต โดยไม่ต้องรอให้มีการยื่นคำร้องปล่อยชั่วคราวเสียก่อน

2. ให้หัวหน้าสถานี หรือสารวัตรที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบหน่วยงาน กำหนดลำดับอาวุโสพนักงานสอบสวน ไว้ตามข้อกำหนด ๑๑.๓๖ ว่าด้วยการกำหนดลำดับอาวุโสของข้าราชการตำรวจในการรักษาราชการแทนมีอำนาจเป็นผู้ พิจารณาสั่งปล่อยชั่วคราวแทนได้ ในขณะที่ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ และเมื่อ การนี้ที่มีได้มีการแต่งตั้งข้าราชการในตำแหน่งหรือผู้ปฏิบัติราชการแทนไว้ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งปล่อยชั่วคราวไม่ อยู่ปฏิบัติหน้าที่ในที่ทำการหรือสถานีตำรวจ ให้ลงบันทึกประจำวันว่าให้ผู้ใดที่จัดลำดับอาวุโสไว้เป็นผู้มีอำนาจ พิจารณาสั่งปล่อยชั่วคราวแทนทุกครั้งที่ยอกจากที่ทำการหรือสถานีตำรวจ และระบุมเหตุที่ไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ให้ชัด เจนเฉพาะเหตุใด หรือไม่ที่ใด ด้วยภารกิจใด เพื่อสามารถติดตามตัวได้

สำหรับหน่วยงานในระดับตำรวจจังหวัด กองกำกับการ หรือกองบังคับการ ให้หัวหน้าตำรวจภูธร จังหวัด ผู้กำกับกอง หรือผู้บังคับกอง แล้วแต่กรณี กำหนดลำดับอาวุโสผู้มีอำนาจสั่งคำร้องให้ปล่อยชั่วคราวไว้และ ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับที่ระบุไว้ในวรรคแรก

3. ในกรณีที่มิมีคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือมีระเบียบกำหนดไว้ว่า คดีประเภทใดจะไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว เมื่อมีการยื่นคำร้องให้ปล่อยชั่วคราวให้ผู้มีอำนาจสั่งปล่อยชั่วคราวแจ้งให้ผู้ต้องหาหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง ทราบทันที แล้วรับเสนอคำร้องปล่อยชั่วคราวไปตามลำดับชั้นจนถึงผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งการโดยเร็วที่สุด

4. ให้หัวหน้าสถานีตำรวจ หรือสารวัตรที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบหน่วยงาน พิจารณาสั่งคำร้องให้ปล่อยชั่วคราวให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 108 โดยเคร่งครัด และให้คำนึงถึงนโยบายของ ๑๑.๓๖ ตำรวจเป็นสำคัญ เมื่อมีการยื่นคำร้องปล่อยชั่วคราวให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวข้างต้นพิจารณาสั่งให้เสร็จภายใน 1 ชั่วโมงนับแต่ได้รับเรื่อง เว้นแต่เหตุจำเป็นไม่อาจสั่งการได้ก็ให้บันทึกเหตุจำเป็นนั้นไว้ในคำร้องหรือบันทึกเสนอ สัญญาประกันหลังจากนั้นให้รีบพิจารณาให้เสร็จภายใน 24 ชั่วโมงนับแต่ได้รับคำร้อง

5. ารณียุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบการตำรวจ เกี่ยวกับคดี ลักษณะ 7 บทที่ 7 ว่าด้วยการใช้บุคคลเป็นประกันและหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. 2536 ลง วันที่ 14 มิถุนายน 2535 โดยเคร่งครัด

6. ในกรณีที่มิมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวนั้น ผู้มีอำนาจสั่งตามข้อ 4 จะต้องระบุเหตุผลที่ไม่ อนุญาต ไว้ในคำร้องหรือบันทึกเสนอสัญญาประกันโดยชัดเจน และให้รับส่งคำร้องและบันทึกเสนอสัญญาประกัน พร้อมด้วยสำนวนการสอบสวนหรือสำเนาสำนวนการสอบสวนเท่าที่จำเป็นไปยังผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อให้ผู้ บังคับบัญชาพิจารณาและมีคำสั่งโดยเร็ว หากผู้บังคับบัญชามีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ก็ให้รีบดำเนินการ ปล่อยอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งถ้าจำเป็นก็ให้ใช้วิทยุเพื่อจะได้ดำเนินการปล่อยผู้ถูกควบคุมโดยเร็ว หากมีคำสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราว

คราว ให้แจ้งคำสั่งพร้อมเหตุผลให้ผู้ยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราวทราบ โดยให้ลงประจำวันและให้ผู้ร้องขอปล่อยชั่วคราวลงนามรับทราบคำสั่งด้วยทุกครั้ง ส่วนส่วนงานการสอบสวนที่ส่งมาเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้บังคับบัญชา นั้นให้รีบส่งคืนมาภายในหนึ่งสัปดาห์

7. ให้ พ.ต.ท.รณชาติ, พ.ต.ท. พล.ต. แล้วแต่กรณี กำหนดจำนวนเงินที่ระบุไว้ในสัญญาประกันตัวผู้ต้องหาแต่ละประเภทความผิดตามแนวที่ศาลกำหนดไว้ใช้ประกันตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยให้เหมาะสมกับความผิดและสภาพข้อเท็จจริงของทนาย แล้วแจ้งให้ทนายที่ทำการหรือสถานที่ตำรวจในสังกัดทราบเพื่อถือปฏิบัติ โดยให้ทุกที่ทำการหรือสถานที่ตำรวจติดประกาศวิธีการเกี่ยวกับการขอประกันตัวผู้ต้องหา รวมทั้งหลักทรัพย์และจำนวนเงินที่ระบุไว้ในสัญญาประกันตัวในที่เปิดเผยเห็นได้ชัดเพื่อให้ประชาชนทราบด้วย ทั้งนี้การกำหนดจำนวนเงินที่ระบุไว้ในสัญญาประกันตัวผู้ต้องหาแต่ละประเภทความผิดนั้นไม่รวมถึงคดีที่มีลักษณะพิเศษ เช่น คดีที่มีจำนวนทุนทรัพย์สูงมาก หรือเป็นคดีที่กระทบต่อเศรษฐกิจหรือคดีที่มีลักษณะอย่างอื่นที่สมควรจะต้องเรียกหลักประกันสูงกว่าที่กำหนดไว้ก็ได้ให้เรียกได้ ซึ่งจะต้องแจ้งให้ผู้ต้องหาหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องทราบและบันทึกไว้

8. หลักทรัพย์ที่จะใช้เป็นหลักประกันตัวผู้ต้องหา ได้แก่ เงินสด โฉนดที่ดิน บุคคล พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน สมุดฝากเงินออมสินประเภทประจำ ใบรับเงินฝากประจำของธนาคาร ตัวแลกเงินที่ธนาคารเป็นผู้จ่าย และธนาคารได้รับรองโดยตลอดแล้ว ตัวสัญญาใช้เงินที่ธนาคารเป็นผู้ออกตัวเป็นหลักฐานประกัน เจ้าที่ธนาคารเป็นผู้ส่งจำเลยหรือรับรองเป็นหลักฐาน และหนังสือรับรองของธนาคารเพื่อชำระเบี้ยประกันในการนัดสัญญาประกัน ทั้งนี้เพื่อให้การประกันตัวผู้ต้องหาสามารถกระทำได้โดยสะดวกยิ่งขึ้น

อนึ่ง หลักทรัพย์เกี่ยวกับที่ดินนั้น หากมิได้มีการประเมินราคาจากพนักงานที่ดิน ให้พนักงานสอบสวนพิจารณาโดยคำนึงถึงราคา เวชอาณัติ ค่าเช่า ภาษี และภาระติดพันที่เกี่ยวข้องกับที่ดินนั้น ๆ ด้วย

ให้ จ.ต. ติดตามตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนหน่วยต่าง ๆ ให้เป็นไปตามระเบียบคำสั่งและหนังสือ ตร

จึงแจ้งขอเพื่อทราบและให้ถือปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องการปล่อยชั่วคราวตามแนวทางดังกล่าวข้างต้นและตามคำสั่งกรมตำรวจที่ 572/2538 ลงวันที่ 16 ส.ค. 2538 ข้อ 6 อย่างเคร่งครัดโดยให้ยกเลิหนังสือกรมตำรวจที่ 0811/252434 ลงวันที่ 5 กันยายน 2526 และให้ใช้นั่งสื่อนับนี้แทน

(ลงชื่อ) พล.ต.อ. พจน์ บุญยะจินดา

(พจน์ บุญยะจินดา)

อ.ตร

บันทึกข้อความ

กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์ กรมการค้าภายใน โทร. 2052358
ที่ มท. 0600.5/ 6248 วันที่ 29 เมษายน 2540

เรื่อง การใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว

ตบช.ด., ตบช.น., ตบช.ภาค 1-9 , ตบช.ปส., ตบช.สค., และ จตร.

ด้วย ตบช.น. มีหนังสือเวียน อ.ตร. เมื่อวันที่ ๖๒๒/๒๕๓๕ ลง ๑๕ เม.ย. ๒๕๓๕ เรื่องการใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว เนื่องจากมีปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับบุคคลผู้เป็นประกันหรือหลักประกัน เช่น ประกันผู้ต้องหา สน.หนึ่งแล้วไปประกันอีก สน.หนึ่ง หรือประกัน สน.หนึ่งเดียวกันหลายคดีต่างจวาระกันความจำนำเงินที่ได้ไว้สิทธิอันเป็นลักษณะของการแสวงหาประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตน ผู้ประกันซึ่งถูกออกรายการไปแล้ว แต่ยังไม่ได้ส่งบัตรประจำตัวกลับมาใช้ประกัน ซึ่งพนักงานสอบสวนไม่ทราบข้อเท็จจริง บัตรประจำตัวที่นำมาแสดงไว้ยังตรปลอม บัตรประจำตัวหมดอายุและยังมิได้จัดทำบัตรใหม่ เป็นต้น

กรมการค้าภายในคณะกรรมการปรับปรุงพัฒนางานสอบสวนได้ร่วมกันพิจารณาแล้ว เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว จึงให้ พงส.ดำเนินการ ดังนี้

๑. ให้ถามบุคคลที่เป็นประกันว่ามีสถานภาพที่จะใช้สิทธิได้หรือไม่ พร้อมให้หลักฐานต่าง ๆ ประกอบ และถามด้วยว่าเคยประกันใครมาก่อนหรือไม่ ถ้าเคยประกัน ประกันด้วยหลักประกันเท่าใด พร้อมนี้ให้บันทึกไว้ในใบคำร้องขอปล่อยชั่วคราวให้รายละเอียดลงนามไว้ และแจ้งให้นายประกันทราบด้วยว่าถ้าไม่เป็นจริงตามนี้จะถูกดำเนินคดีในข้อหาแจ้งความเท็จ ซึ่งหากพนักงานสอบสวนบันทึกข้อความตามนี้แล้วก็ให้ถือว่าดำเนินการอย่างรอบคอบแล้ว ถ้ามีการผิดสัญญาประกันและไม่อาจฟ้องหาประกันได้ ก็ไม่ถือว่าเป็นความผิด

๒. จัดให้มีการบันทึกข้อมูลและจำนวนการปล่อยชั่วคราว โดยใช้บุคคลเป็นประกันไว้ในสมุดสถิติสัญญาประกันประเภทการใช้บุคคลเป็นประกันด้วย เพื่อให้สามารถตรวจสอบสถิติได้

ทั้งนี้ให้ผู้บังคับบัญชาคอยกำกับดูแลการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนอย่างเคร่งครัด

พล.ต.อ.

วิชัย นกุลกิจ

รอง อ.ต.อ. อ.ตร.

บันทึกข้อความ

សំណួរទី៥៧៧

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร 2052350

YI 0004 3' 6:4 00

วันที่ 10 สิงหาคม 2543

๕๕๓.๓ ผลักดันมาตรการให้หน่วยงานร่วมมือกับภาคเอกชนหรือองค์กรภาคประชาสังคมในการปล่อย

ក្នុងការងារ

ឆ្នាំ ២០០៩ ខែ ១១ ថ្ងៃ ១០ ខែ ១១ ឆ្នាំ ២០០៩

เนื่องจากทนายความเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสาขาหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมและ
 ทนายความได้รับการสนับสนุนและประจักษ์จากรัฐบาลผ่านกระทรวงยุติธรรม เพื่ออำนวยความสะดวก
 ความยุติธรรมช่วยเหลือประชาชนตามกฎหมาย อีกทั้งได้รับการยอมรับจากประชาคมสากลถึงการ
 คุ้มครองเสรีภาพการกระทำความผิดทางอาญา ให้ทนายความมีสิทธิทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นค้ำประกัน
 ในการปล่อยชั่วคราวในชั้นศาลได้ เพื่อให้ผู้ต้องหาหรือประชาชนได้รับความคุ้มครองตาม
 กฎหมายยิ่งขึ้น ประกอบกับสหภาพทนายความได้มีหนังสือขอให้ คร. พิจารณาให้ทนายความมีสิทธิ
 ทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว

[illegible]

จึงขอส่งคำขอคำชี้แจง ตร. ดังกล่าว พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องมาเพื่อทราบและให้แจ้ง
ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามทางปฏิบัติต่อไป

1:5 10 71

April 1900

(គណៈ 'នីតិវិធី')

ស្ថិតិវិទ្យា ៣២, ៤៥, ៧៧, ៧៨, ៧៩, ៨០

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๒๐๖/2543

เรื่อง การใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวแก่ทนายความ

เนื่องจากทนายความเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสาขาหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมและ
สภาพทนายความได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลผ่านกระทรวงยุติธรรม เพื่อทำหน้าที่
ยุติธรรมส่วนหนึ่งของประชาชนตามกฎหมาย อีกทั้งได้รับการยอมรับจากประธานศาลฎีกาและรัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ให้ทนายความมีสิทธิทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลัก
ประกันในการปล่อยชั่วคราวในชั้นศาลได้ เพื่อให้ผู้ต้องหาหรือประชาชนได้รับความคุ้มครองตาม
กฎหมายยิ่งขึ้น สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกอบกับสภาพทนายความ
มีหนังสือที่ สท 1568/2542 ลงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2542 ขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
พิจารณา

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 3 แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ที่ 4/2499
ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2499 ประกอบกับ มาตรา 8 แห่งพระราชกฤษฎีกาโอนกรมตำรวจ
กระทรวงมหาดไทยไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2541 จึงวางหลักเกณฑ์การใช้
บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวแก่ทนายความ ดังนี้

ข้อ 1 ทนายความผู้ยื่นคำขอทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกัน
ในการปล่อยชั่วคราว ในขณะยื่นคำขอจะต้องเป็นสมาชิกสภาทนายความอยู่ในขณะนั้น และต้อง
ไม่อยู่ระหว่างการถูกห้ามทำการเป็นทนายความ หรือถูกลบชื่อออกจากทะเบียนทนายความ

ข้อ 2 ทนายความผู้ยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา ซึ่งเป็นบุคคล
ตาม 3.1 ถึง 3.7 ด้วยตนเอง จะมอบให้ผู้จับยื่นคำร้องแทนก็ได้ หากต่อมาพ้นจากการเป็น
สมาชิกสภาทนายความแล้ว ก็ยังคงทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันในการปล่อย
ชั่วคราวได้ แต่มีงานสอบสวนอาจใช้ดุลยพินิจสั่งให้หาหลักประกันเพิ่มหรือดีกว่าเดิมก็ได้

ข้อ 3 การทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว
คำนวณมาแล้วแล้ว ยังรวมถึงบุคคลดังต่อไปนี้เท่านั้น คือ

3.1 บุคคล

3.2 ผู้สืบตำแหน่ง

3.3 คู่สมรส

รับตรงมาขอให้พนักงานสอบสวนภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ปฏิบัติตามให้อยู่ในดุลยพินิจของพนักงานสอบสวนพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 108

๖.7 กรณีที่นายความผู้ขอทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวมีคู่สมรส ต้องมีหนังสือแสดงความยินยอมของคู่สมรสตามแบบท้ายคำสั่งนี้มาขอให้นักงานสอบสวนด้วย หากคู่สมรสไม่ยินยอมให้นักงานสอบสวนใช้ดุลยพินิจเช่นเดียวกับใน ๖.6

ข้อ 6. ทนายความผู้ยื่นคำขอทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวได้ความระยะเวลาและวงเงินที่กำหนดไว้ดังนี้

6.1 จดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความมาแล้วเป็นเวลาไม่ถึง 2 ปี ทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้เฉพาะตนเองในวงเงินไม่เกินหกหมื่นบาท

6.2 จดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความมาแล้วตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึง 5 ปี ทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้ในวงเงินไม่เกินหกหมื่นบาท

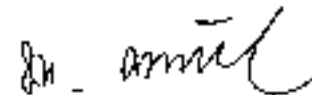
6.3 จดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความมาแล้วตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึง 15 ปี ทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้ในวงเงินไม่เกินสองแสนบาท

6.4 จดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความมาแล้วตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้ในวงเงินไม่เกินห้าแสนบาท

ข้อ 7 ในกรณีมีเหตุอันสมควรเพื่อให้การปฏิบัติตามคำสั่งนี้หรือมีวิธีอื่นใดเพื่ออำนวยความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้พิจารณากำหนด ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

พลตำรวจเอก

(พลเอก / รัฐมนตรี)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

หนังสือยินยอมของคู่สมรส

ข้าพเจ้า นาย/นาง ..... นามสกุล.....
 อายุ ..... ปี อยู่บ้านเลขที่ ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง.....
 อำเภอ/เขต ..... จังหวัด ..... โทรศัพท์.....ยินยอมให้
 บายนาง..... นามสกุล ..... ผู้ขอประกัน ซึ่งเกี่ยวพัน
 กับข้าพเจ้าโดยเป็น ..... ประกันตัวผู้ต้องหา ชื่อ.....
 ไปจาก (บช ชื่อ ชื่อสกุล) ..... พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจ (นครบาล/
 ภูธร) ..... ได้ หากเกิดความเสียหายและจะต้องชดใช้ค่าเสียหายตาม
 สัญญาประกันตัวพนักงานสอบสวน ข้าพเจ้าสละสิทธิที่จะคัดค้านทุกประการ
 ให้ไว้ ณ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ลงชื่อ ..... ผู้ให้ความยินยอม
 (.....)

เพราะนรอธิบรองว่าเป็นลายมือชื่อของผู้ให้ความยินยอมจริง

ลงชื่อ ..... พยาน
 (.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
 (.....)

หนังสือรับรองการเป็นหนี้ความ

ข้าพเจ้า นาย / นาง / นางสาว .....นามสกุล.....
 ตำแหน่ง นายกสภาทนายความ / กรรมการภาค / ประธานทนายความจังหวัด .....
 ขอรับรองว่า นาย / นาง / นางสาว .....นามสกุล.....
 เป็นผู้ได้จดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความตั้งแต่วันที่ ..... ปัจจุบันยังเป็นสมาชิก
 ทนายความและมีชื่ออยู่ในรายชื่อทนายความที่ดำเนินการเป็นทนายความโดยทนายสำนักงานชื่อ.....
 .....ตั้งอยู่เลขที่ ..... แขวง / ตำบล .....
 เขต / อำเภอ ..... จังหวัด ..... มีกองมั่งคั่งจะขึ้น
 คำร้องขอปล่อยชั่วคราวและทำสัญญาประกันในการปล่อยชั่วคราว.....
 .....จึงเป็นผู้สั่งจำหน่าย (ยศ - ชื่อ - สกุล) .....พนักงาน
 สืบสวนสถานีตำรวจ (นครบาล / ภูธร) .....
 และขณะนี้ผู้ขอประกันอยู่ระหว่างประกันตัวผู้ต้องหา คือ
 .....
 .....
 ในวงเงิน ..... บาท (.....) ที่สถานีตำรวจ (นครบาล/ภูธร) .....
 .....

จึงขอรับรองไว้เป็นหลักฐาน

รับรอง ณ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ลงชื่อ .....

(.....)

ตำแหน่ง นายกสภาทนายความ / กรรมการภาค /

ประธานทนายความจังหวัด .....

บันทึกข้อความ

สำนักงาน

กองคดี โทร.0-2205-3472 3

ที่ 0024.5/ 8630

วันที่ ๕ กรกฎาคม 2545

เรื่อง การปล่อยตัวชั่วคราวกรณีละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อการค้า (ผู้เพลง VCD คาราโอเกะ)

อ.ช., ผบ.ก.หน่วยขึ้นตรงต่อ ตร.หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วยสมพันธ์ผู้เพลง VCD คาราโอเกะและกองพิสูจน์หลักฐานโอเกะ ได้มีหนังสือถึง 14 - มิ.ย.2545 เรื่องร้องและเรื่องร้องความเป็นธรรมเรื่องการจับกุมดำเนินคดีลิขสิทธิ์ โดยขอให้พิจารณาลดค่าประกันตัวผู้ต้องหาจากวงเงินประกันตัว 200,000 บาท และขอให้พนักงานสอบสวนอย่าขัดขวางกลางที่ใช้ในการกระทำความผิดโดยตรง เช่น แผ่น VCD คาราโอเกะ และโปรแกรมคาราโอเกะ ส่วนอุปกรณ์ประกอบการกระทำความผิด เช่น เครื่องเล่น CD เครื่องเล่นคอมพิวเตอร์ ไม่ควรขายึดเป็นของกลาง ควรเปิดโอกาสให้ร้านค้าต่างๆ มีอุปกรณ์ประกอบธุรกิจในส่วนที่ไม่ได้ละเมิดลิขสิทธิ์ต่อไปได้ นั้น

ขอได้พิจารณาแล้วเห็นว่า

ประเด็นแรก กรณีร้องเรียนของสมพันธ์ผู้เพลง VCD ดังกล่าว เป็นเรื่องเฉพาะปัญหาผู้เพลง VCD คาราโอเกะ และกองพิสูจน์หลักฐานโอเกะ ซึ่งมีข้อเท็จจริงและมูลคดีโดยตรง เป็นคดีที่มีผู้ขายและผู้ละเมิดจากผู้ขายของลิขสิทธิ์ กล่าวคือ แผ่น CD หรือแผ่น VCD ที่นำมาเปิดนั้น เป็นแผ่นที่มีลิขสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ทางผู้ประกอบการมิได้ไปทำสัญญาขอเผยแพร่ร่วมกันกับเจ้าของลิขสิทธิ์เท่านั้น การกระทำผิดของผู้ประกอบการดังกล่าว จึงแตกต่างจากการกระทำความผิดของผู้ทำซ้ำ คัดแปลงลิขสิทธิ์ในแผ่น CD หรือ VCD ทั่วไป จึงควรกำหนดจำนวนเงินในการประกันตัวผู้ต้องหากรณีดังกล่าวสำหรับการประกันตัวด้วยเงินสด 50,000 บาท ในกรณีที่การกระทำผิดนั้น มิใช่เป็นการประกอบการค้าขายใหญ่ ส่วนกรณีใดที่จะถือว่าเป็นการประกอบการค้าขายใหญ่นั้น ให้พนักงานสอบสวนใช้ดุลพินิจพิจารณาจากจำนวนของกลาง (จำนวนตู้) และพฤติการณ์ต่างๆ เป็นหลัก หากเห็นว่าเป็นการประกอบการค้าขายใหญ่ที่ไม่ควรเรียกหลักประกันเกินสมควรแก่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 200,000 บาท ดังนั้น จึงให้ อ.ช. หรือ ผ.บ.ก.แล้วแต่กรณี กำหนดจำนวนเงินในการประกันตัวผู้ต้องหากรณีดังกล่าว ให้หน่วยงานในสังกัดทราบและถือเป็นแนวปฏิบัติต่อไป

ประเด็นที่สอง ขอร้องให้พนักงานสอบสวนใช้ดุลพินิจกลางที่ใช้ในการกระทำความผิดโดยตรง เช่น แผ่น VCD คาราโอเกะ และโปรแกรมคาราโอเกะ ส่วนอุปกรณ์ประกอบการกระทำความผิด เช่น เครื่องเล่น CD เครื่องเล่นคอมพิวเตอร์ ไม่ควรยึดเป็นของกลาง นั้น ขอพิจารณาแล้วเห็นว่า ของกลางดังกล่าว เป็นของกลางที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดโดยตรง ประกอบกับตาม 1) มาตรฐาน มาตร. 33 (1) บัญญัติให้ศาลใช้ดุลพินิจในการรับทรัพย์สินที่บุคคลได้ใช้ หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดได้ ซึ่งไม่สามารถ

ดำเนินการ...

ดำเนินการตามที่ยกมาพันธุ์ของ VCD ให้ร้องได้ แต่ให้พนักงานสอบสวนใช้ดุลพินิจตามพฤติการณ์
แห่งคดีว่าจะยึดหรือไม่ หากมีข้อสงสัยใด โดย ตร. ได้มีหนังสือที่ ตร ๖๐๐4.6/8329 ถึง 8 ก.ค. 2545 แจ้งผล
การพิจารณาให้ตามพันธุ์ของ VCD ศราโอะและคอมพิวเตอรืศราโอะและ ทราบส่วนหนึ่งแล้ว ราย
ละได้เอาหลักฐานเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 5 แผ่น

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในสังกัดทราบและถือเป็นแนวทาง
ปฏิบัติต่อไป

พ.ต.อ.

(ผู้บัญชาการ/ศรีสุคนธ์)

รอง ผบ.ตร.-(อ.ต) พรท.ม.ต.

12 ก.ค. 45

371

ที่ พณ 0705/ 2315

กระทรวงพาณิชย์

4 ถนนสุขุมวิท เขตพระนคร

กรุงเทพฯ 10200

12 มิถุนายน 2546

เรื่อง ขอความร่วมมือกำหนดแนวทางปฏิบัติของพนักงานตำรวจ
ในการดำเนินคดีละเมิดลิขสิทธิ์งานเพลง

เรียน รองนายกรัฐมนตรี (พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือร้องเรียนของสมาพันธ์คาราโอเกะ (แห่งประเทศไทย)
ลงวันที่ 12 พฤษภาคม 2546

ด้วยกระทรวงพาณิชย์ ได้รับการร้องเรียนจากสมาพันธ์คาราโอเกะ(แห่งประเทศไทย) เกี่ยวกับการฉ้อฉลที่ตัวแทนบริษัทที่ได้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์เพลง พร้อมตัวพนักงาน ตำรวจไปดำเนินการจับกุมผู้ประกอบการฐานละเมิดลิขสิทธิ์งานเพลงตัวเล็กๆที่รุนแรง โดยข่มขู่ให้ผู้ประกอบการ จ่ายเงิน เพื่อถอนความร้ายละไม่ต่ำกว่า 40,000 บาท มิฉะนั้นจะถูกจำคุก โดยไม่ยอมให้ผู้ประกอบการตรวจสอบ บัตรตัวแทนที่ออกโดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาและหนังสือมอบอำนาจจากเจ้าของลิขสิทธิ์ รวมทั้งไม่ยอมให้ผู้ต้องหาได้รับทราบข้อหาและตรวจสอบหรือคัดสำเนาบันทึกประจำวัน ทำให้ผู้ประกอบการไม่ได้รับความ เป็นธรรมและเดือดร้อนทั่วประเทศ

กระทรวงพาณิชย์พิจารณาแล้วเห็นว่า ในขณะที่กฎหมายลิขสิทธิ์ต้องการคุ้มครองเจ้าของ ลิขสิทธิ์ไม่ให้ถูกละเมิด แต่การบังคับใช้สิทธิดังกล่าวก็ควรอยู่ในขอบเขตของกฎหมาย ผู้ประกอบการคาราโอเกะ ในฐานะประชาชนควรได้รับความคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนด โดย ดำเนินถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ตลอดจนการปฏิบัติต่อบุคคลดังกล่าวจะปฏิบัติ เสมือนเป็นผู้กระทำผิดความผิดก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุดแสดงว่าเขากระทำผิดไม่ได้ นอกจากนั้น บุคคล ดังกล่าวยังมีสิทธิที่จะรับทราบข้อกล่าวหา รวมทั้งเอกสารหลักฐานที่แสดงสิทธิในภาพร้าวหาว่าบุคคลใดกระทำความผิดด้วย

กระทรวงพาณิชย์จึงได้รบกวนความร่วมมือในการกำหนดแนวปฏิบัติในการดำเนินคดีละเมิด ลิขสิทธิ์เพลงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อให้เจ้าพนักงานตำรวจทั่วประเทศเสียปฏิบัติให้เป็นไปใน

แนวทางเดียวกัน ดังนี้

1. ความผิดฐาน พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เป็นความผิดอันยอมความได้ ผู้เสียหายจะต้องแจ้งความร้องทุกข์ก่อนนำเจ้าหน้าที่งานตำรวจไปจับกุมผู้กระทำผิด ไม่ว่ากรณีใดห้ามไม่ให้จับกุมก่อนผู้เสียหายดำเนินการร้องทุกข์
2. การร้องทุกข์ให้สำเนาคัดกับผู้ประกอบอาชญากรรมที่เป็นกิตติคุณ ร้านอาหารที่มีดนตรี ร้านเปิดให้บริการคาราโอเกะและตู้เพลง หรือดิสเคอหรือร้านอื่นที่ประกอบกิจการงานเดียวกัน ให้เจ้าพนักงานตำรวจตรวจสอบเอกสารหลักฐานให้แน่ชัดก่อนว่าผู้ร้องทุกข์ เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือเป็นผู้ได้รับสิทธิหรือเป็นผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าของผู้มีสิทธิที่แท้จริง และเอกสารที่นำมาแสดงเป็นเอกสารที่ถูกต้อง
3. การดำเนินการตามข้อ 2 เจ้าพนักงานตำรวจจะต้องตรวจสอบให้ชัดเจนว่าผู้ร้องเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์อย่างไร ได้สิทธิมาโดยวิธีใด เช่น เป็นผู้สร้างสรรค์งานดนตรี หรือเป็นผู้ประพันธ์ คำร้อง ทำนอง ในงานดนตรีที่อ้างว่าจะละเมิดลิขสิทธิ์นั้น หากรับโอนลิขสิทธิ์มาจะแสดงหลักฐานประกอบโดยมีขาดสาย จนถึงผู้สร้างสรรค์งานเพลงดังกล่าวนั้น เอกสารที่นำมาแสดงนั้นเจ้าพนักงานตำรวจจะต้องรวบรวมไว้ในสำนวน
4. กรณีมอบอำนาจให้ร้องทุกข์ หนังสือมอบอำนาจให้ร้องทุกข์ จะต้องเป็นฉบับจริง
5. ก่อนรับคำร้องทุกข์ ให้เจ้าพนักงานตำรวจตรวจสอบบัตรตัวแทน ซึ่งออกให้โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา
6. ในการจับกุม ห้ามไม่ให้เจ้าพนักงานตำรวจใช้วิธีจับกุมหรือควบคุมผู้ถูกจับเกินกว่าที่จำเป็นและคำนึงถึงสิทธิของผู้ถูกจับกุมให้มีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
7. ก่อนจับกุม ให้เจ้าพนักงานตำรวจดำเนินการให้ผู้เสียหายแสดงบัตรตัวแทนรับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีทรัพย์สินทางปัญญาต่อผู้ถูกจับกุมทุกครั้งในการจับกุม
8. การกระทำผิดตามกฎหมายลิขสิทธิ์มีเงื่อนไขผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง ในการสืบสวนจับกุมและสอบสวนผู้กระทำผิด เจ้าพนักงานตำรวจปฏิบัติจะต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบระมัดระวังและเป็นธรรม หลีกเลี่ยงเป็นเครื่องมือของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้
9. เมื่อมีการรับคำร้องทุกข์แล้วจะต้องรับเลขคดีและทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้นทุกคดี หากมีการถอนคำร้องจะต้องมีทราบดีทางคดีด้วย
10. ในการกำหนดค่าประกันตัวผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนกำหนดตามสมควรอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม
11. กรณีที่มีการลงทะเบียนระหว่างเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือผู้รับมอบอำนาจกับผู้ละเมิดลิขสิทธิ์ และเจ้าพนักงานตำรวจเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย จะต้องมีการลงประจำวันให้ชัดเจนว่าเจ้าพนักงานตำรวจเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างไร
12. ให้เจ้าพนักงานตำรวจดำเนินการคดีด้วยความโปร่งใสและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย รวมทั้งต้องให้ผู้ถูกจับกุมคัดสำเนานับที่ประจำวันและเอกสารหลักฐานที่ใช้แสดงสิทธิในคดีด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอทบทวนให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำกับให้
เจ้าพนักงานตำรวจถือปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายวันฉา เมืองสุร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ วิชาการการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ที่ ปร ๐๔๑๑/ตร๑/พ.ศ.๒๕๖๓

เรียน : ผบ.ตร.

กรุณาพิจารณาสั่งการ เป็นประการใด
ขอได้แจ้งให้ทราบด้วย

พล.อ.

(พล.อ. ยงยงยุทธ)

รอง นรม.

๑๐ มี.ย. ๒๕๖๓

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

โทร. ๐ 2547 4633

โทรสาร ๐ 2547 4631

สมาพันธ์คาราโอเกะ (แห่งประเทศไทย)

เลขที่ 40/157 ห้อง 116-117 ห้างนิเวศน์ อ.รัตนบุรี อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

โทร. 09-1720677, 02-9504793-1 โทรสาร. 02-9504792

๒ พฤษภาคม 2548

เรื่อง ไม่ได้รับความเป็นธรรมจาก พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ ปี พ.ศ. 2537

เรียน ท่านฯ วุฒนา เมืองสุข รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. หนังสือแสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการการสงวนลิขสิทธิ์ 3 ฉบับ
2. หนังสือขอรับของของปลัดกระทรวงพาณิชย์

ตามที่สมาพันธ์ฯ ได้ต่อสู้เรียกร้องให้ภาครัฐลงมำกับดูแลการจัดเก็บลิขสิทธิ์ในย
แพคเกจของ บริษัท จีเอ็มบี GMM และ TCC เนื่องจากทั้งสองบริษัทตั้งอัตราจัดเก็บในราคาสูง
เกินจำเป็น (เพราะในอดีตรัฐสงวนลิขสิทธิ์ไว้หลายค่าย) และตั้งเงื่อนไขเอาเปรียบผู้ประกอบการ
ด้านค้า ร้านอาหาร คาราโอเกะทั่วไป ผู้ประกอบการรายใดไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติตามเงื่อนไขก็จะถูกจับ
กุม ในโทษฐานละเมิด พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 โดยไม่มีการเตือน และพยายามข่มขู่ ข่มเหง เพื่อ
กระทำความผิดร้ายแรงไม่ต่ำกว่า 40,000 บาท แลกับการถ่วงความดำเนินคดี ขณะนี้มีผู้เดือด
ร้อนหลายพันรายทั่วประเทศ

หน่วยงานของรัฐได้ทราบและสนใจในความเดือดร้อนของพวกเรา และได้มีหนังสือ
แจ้งไปยังสำนักงานกฤษฎีกา และกระทรวงพาณิชย์ให้ดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย
ข้อ 1) แต่กระทรวงพาณิชย์โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาแก้ไขปัญหานี้ไม่ตรงประเด็น

สมาพันธ์ฯ ให้คณะกรรมการดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ ตามรายละเอียดในหนังสือขอ
ของกระทรวงพาณิชย์ (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อ 2) ได้ดังนี้

การแก้ไขปัญหาระยะต้น

ข้อที่ 1 เจ้าของลิขสิทธิ์และค่ายเพลงต่างๆ จัดทำข้อมูลเพลงแล้วปรากฏว่ามีเพลง
ซ้ำซ้อนกันมากมาย เพราะครูเพลงหลายท่านขายเพลงไปให้หลายค่ายเพลง ครูเพลงย้ายค่ายจัดเก็บ
ลิขสิทธิ์ซ้ำซ้อน ไม่มีความชัดเจน ไม่มีหน่วยงานรัฐมารับรอง ใครๆ ก็อ้างสิทธิ์ได้ ผู้ประกอบการรับชม
ไม่สามารตรวจสอบเพื่อขอขานุญาตสิทธิ์ได้ถูกต้อง กรมทรัพย์สินทางปัญญาก็ไม่ได้ดำเนินการตรวจ
สอบใดๆ หรือมีมาตรการใดๆ เพื่อควบคุมไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อน ทั้งๆ ที่ฯ ทนาย เบวิน วิตวรบ อรรถ
มนตรี กระทรวงพาณิชย์ ได้เคยมีคำสั่งว่าเพลงที่ลิขสิทธิ์ซ้ำซ้อนไม่มีสิทธิ์จัดเก็บค่าเผยแพร่เพลง แต่ใน

ความเป็นจริงค่ายของช้างสิทธิ์ตามใจชอบ จัดเก็บสิทธิ์จำจ้อง และจับกุมผู้ประกอบการค้าโดยไม่มี
การกล่าวเตือน

ข้อที่ 2 จัดทำทะเบียนผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าของสิทธิ์ เป็นการแก้ปัญหาผู้แอบ
อ้างได้ แต่กรมทรัพย์สินฯ ไม่มีมาตรการจะจัดอบรมบุคคลเหล่านั้น ให้เข้าใจเจตนารมณ์ของการใช้
กฎหมาย และไม่มีมาตรการจูงใจให้ผู้นำกฎหมายไปใช้ในทางกลับแกลังประชาชนเพื่อหาผลประโยชน์
ให้กับตนเอง รวมทั้งไม่มีการประสานงานกับ ส.ง.ตำรวจแห่งชาติให้การอบรมตำรวจทั่วประเทศให้รู้
ขั้นตอนการใช้กฎหมายตาม พ.ร.บ. สิทธิ์ 2537 เพราะขณะนั้นบริษัทจดทะเบียนสิทธิ์ไทย จำกัด (IOG)
ให้มาตรวจการจับกุมดำเนินคดีขึ้นเสียดา ๓ ปี ทางผู้ละเมิดสิทธิ์ทุกราย โดยไม่ต้องกล่าวเตือน และจ้าง
ตำรวจให้ออไปพร้อมจับกุมและรับเงิน เพื่อจะได้เงินขายจะไม่น้อยกว่า 40,000 บาท ตามใจชอบ กลายเป็น
เป็นกลุ่มอิทธิพลใช้อำนาจกฎหมายข่มขู่ได้ โดยมีตำรวจเป็นเครื่องมือ ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจ
เดือดร้อน จนต้องปิดร้าน หดเม็ดเงินหมดตัว เป็นหนี้เนิ่นนาน บางคนต้องติดคุกเพราะไม่มีเงินประกันตัว
และรวม นายบวรสิทธิ์ มณฑล ต้องถูกคุมขังเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2545 อ.พริ้ง จ.บุรีรัมย์
เพราะถูกข่มขู่ว่าถ้าคดีขึ้นศาลจะต้องถูกปรับเป็นแสน และยึดกุญแจหมายไป

ข้อที่ 3 จัดทำทะเบียนการค้าที่ใช้เพลงทั่วประเทศ เพื่อบันทึกหลักฐานในการวิเคราะห์
หาข้อเท็จจริงที่ผิดมาดำเนินคดีทางกรมทรัพย์สินทางปัญญาดำเนินการมาเป็นปีแล้ว แต่ยังไม่ถึง
ไหนเพราะทำผิดวิธี และเป็นสิ่งที่เปิ่นไปไม่ได้ โดยพยายามจะให้ไปขึ้นข้ออ้างในการแก้ตัวเพื่อให้เห็นว่า
ทางกรมทรัพย์สินทางปัญญากำลังทำงานแก้ไขปัญหาตลอดเวลา

ข้อที่ 4 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2545 ให้การจัดเก็บ
สิทธิ์โดยเผยแพร่เพลงเป็นบริการควบคุม โดย จพทฯ เณวิน จิตวอน อจิต รณจ. กระทรวงพาณิชย์
ในขณะนั้นได้กำหนดให้ "ผู้ประสงค์จะจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์จะต้องแจ้งต้นทุน วิธีการ และอัตราจัดเก็บค่า
ลิขสิทธิ์มายังแพร่เพลงต่อคณะกรรมการ กพร. แล้วประกาศต่อสาธารณชนทางหนังสือพิมพ์ ประกาศ
วันนี้ พรุ่งนี้ ก็สามารถดำเนินการจัดเก็บ และจับกุมผู้ละเมิดตาม พ.ร.บ. สิทธิ์ 2537 ได้ทันที โดย
คณะกรรมการ กพร. ไม่ต้องพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง และทำสำเนาของเพลง และครุเพลงเข้า
ของสิทธิ์" การกำหนดให้ กพร. ปฏิบัติเพียงเท่านี้เป็นการแสดงให้เห็นว่า จพทฯ เณวิน ไม่เข้าใจใน
การแก้ไขปัญหาลิขสิทธิ์เผยแพร่เพลง เป็นการเอื้อประโยชน์ให้เจ้าของสิทธิ์ ทั้งๆ ที่ปัญหาลิขสิทธิ์
จำจ้องเป็นปัญหาค่าสำคัญต้องแก้ไขเร่งด่วน โดยต้องมีหน่วยงานของรัฐมารับรอง ไม่ใช่ให้ค่ายเพลง
ยัดย 2 ค่ายมาอ้างสิทธิ์เพื่อยุทธการทางการค้า หากค่ายเพลงเห็นว่าเป็นธุรกิจที่จะทำกำไรได้มากจึง
ถ่วงหรือครุเพลงเข้าไปในลังคิด เพื่อชิงความเป็นใหญ่ทำให้ต้นทุนตัวเองสูง จึงตั้งอัตราจัดเก็บใน
ราคาแพง และกำหนดเงื่อนไขการให้ใช้สิทธิ์ตามใจชอบ เขาเปรียบผู้ให้ทุนรูปแบบ มีเจตนาหาเงิน
จับกุมโดยไม่มีการชักชวนหรือจูงใจเงินขอมความ ปัญหาดังกล่าวนี้สามารถแก้ไขด้วยอำนาจ
ของ กพร. แต่ขณะนั้นมาจะครบ 1 ปีแล้ว กพร. ก็ยังไม่ดำเนินการใดๆ

การแก้ไขกฎหมายระยะยาว

ข้อที่ ๑ จะสัมมนาเผยแพร่ความรู้ให้ผู้ประกอบการ ได้มีผลเพียงส่วนน้อยเพราะไม่จบประมาณ และไม่ได้รับการสนับสนุนจากเจ้าของลิขสิทธิ์ กรมทรัพย์สินฯ ดำเนินการมาร่วม 2 ปีแล้ว ไปได้ไม่กี่จังหวัด จำนวนร้านค้ามาฟังไม่มากเท่าที่ควร ยังมีผู้ประกอบการอีกมากที่ไม่ทราบกฎหมายนี้ และถูกจับกุมโดยไม่มีวาทกล่าวเตือน หรือถ้าจับกุมแล้วก็ไม่มีการสัมมนาเจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้รับมอบอำนาจ และ ทนาย ตำรวจแห่งชาติ ให้เข้าใจกระบวนการของการใช้กฎหมาย ตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ 2537 เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากค่ายเพลงที่มีประสงค์ดี ให้อยู่ได้เปรียบทางกฎหมายมาข่มเหง จีเอ็มเอ็ม อาร์เอ็ม ผู้ประกอบการผู้สุจริต ที่ผู้เพิกไม่ถึงการณ์ โดยใช้ตำรวจเป็นเครื่องมือ

ข้อที่ 2 แก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ ขณะนี้กำลังอยู่ในระหว่างการร่างแก้ไข เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาและรัฐมนตรี เป็นการแก้ไขกฎหมายที่ไม่ไว้วางใจ เพราะผู้ประกอบการที่ลิขสิทธิ์ไม่มีส่วนร่วมในการพิจารณา ทั้งๆ ที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอว่าสมควรให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ มีส่วนร่วมในการพิจารณาด้วย และสมมติขึ้น ก็เคยร้องขอให้กรมทรัพย์สินทางปัญญาขอเข้าร่วมพิจารณาแล้วแต่ไม่ได้

จะเห็นได้ว่ามาตรการระยะสั้นและระยะยาว ที่ทางกระทรวงพาณิชย์ชี้แจงมาไม่สามารถแก้ไขปัญหาระยะยาวที่เกิดขึ้นได้ ปัญหาลิขสิทธิ์มีมากมายกระทบต่อทุกธุรกิจไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะต้องเป็นหน่วยงานที่มีความเป็นธรรม มาตัดสินในสิ่งที่ไม่ต้องเพิกไม่ให้เกิดความเดือดร้อนของประชาชนโดยรวม ไม่ใช่มุ่งแต่รักษาลิขสิทธิ์ให้เจ้าของลิขสิทธิ์ฝ่ายเดียว

สมมติขึ้น ในฐานะตัวแทนผู้ประกอบการที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการใช้ พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ ปี 2537 จึงขอเรียกร้องดังนี้

1. ขอให้คณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ (กกร.) ปฏิบัติตามมาตรฐานที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ครบถ้วน โดยเฉพาะจะต้องมีมาตรการตรวจสอบสิทธิ์ให้ถูกต้องจริงจัง ไม่ทำชว้น โดยมีหน่วยงานของรัฐรับรอง การพิจารณาอัตรา และเงื่อนไขการจัดเก็บให้เป็นธรรมทุกฝ่าย จึงจะมีสิทธิ์ออกมาจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์แบบพอได้ จะสามารถแก้ปัญหาได้ตรงประเด็นโดยทันที มิใช่เสียปฏิบัติตามที่ กพร. เสนอ ชิดชอบ ท่านใดขึ้นมาเท่านั้น และขอให้ กพร. พิจารณาดำเนินการกับบริษัทจัดเก็บลิขสิทธิ์ไทย จำกัด (TOC) กรณีไม่ปฏิบัติตามประกาศของ กพร. มีความผิดตามที่ พ.ร.บ. ว่าด้วยสินค้าและบริการควบคุม พ.ศ. 2542 โดยเด็ดขาด และสั่งการใช้ TOC ยุติ และยกเลิกการกระทำใดๆ จนกว่าจะพิจารณาเสร็จแล้วเสร็จ

2. ขอให้กระทรวงพาณิชย์พิจารณาออกกฎหมายบังคับใช้ร่วมกับ พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ตามคำแนะนำของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาของรัฐบาล ที่มีความคิดเห็นที่ไม่ควรกำหนดโทษทางอาญา กับผู้ละเมิดลิขสิทธิ์โดยแพรว์ต่อ

สาธารณชน เพราะเจ้ารองสิทธิได้ประโยชน์ทางอ้อมจากการเผยแพร่ ควรจะเป็นความผิดทางคดีแพ่งเท่านั้น หรือลดโทษลงให้เท่ากับการละเมิดลิขสิทธิ์ส่วนบุคคลกรณีอื่นๆ เพื่อยุติการกระทำของกุ่มคล้าย หากเขาเป็นผู้ใช้งานเพลง ใช้ตามกฎหมายลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย ชนเผ่า ชุมชน อย่างไม่เป็นธรรม

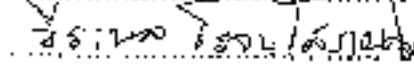
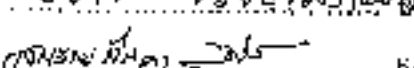
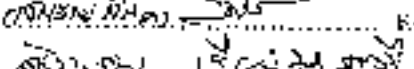
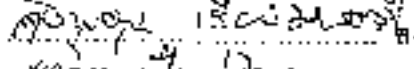
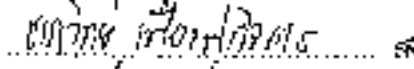
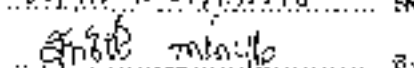
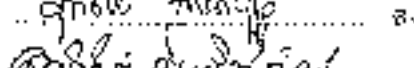
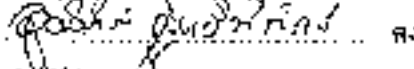
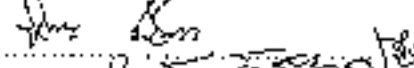
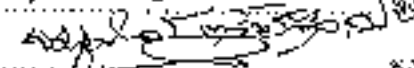
3. ขอให้ประสานงานกับสำนักตำรวจแห่งชาติให้ปฏิบัติงานตามคำแนะนำของคณะกรรมการสิทธิคุ้มครองผู้บริโภคและกรมการการค้าพาณิชย์ของรัฐบาล ที่เสนอให้ลดค่าประกันตัวลงเหลือ 10,000 บาท เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน เพราะผู้ละเมิดลิขสิทธิ์เผยแพร่ไปใช้สาธารณะโดยไม่สมควรต้องติดคุก

4. ขอมีส่วนร่วมในการพิจารณาแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ ร่วมกับกรมทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ก่อนที่จะส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา

จดหมายฯ จึงเรียนมาเพื่อโปรดกรุณาพิจารณาช่วยเหลือร้องดังกล่าว และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์ด้วยดี

ขอแสดงความนับถือ

กรรมการสมาพันธ์คาราโอเกะ (แห่งประเทศไทย)

1. ลงชื่อ
2. ลงชื่อ
3. ลงชื่อ
4. ลงชื่อ
5. ลงชื่อ
6. ลงชื่อ
7. ลงชื่อ
8. ลงชื่อ
9. ลงชื่อ
10. ลงชื่อ
11. ลงชื่อ

บันทึกข้อความ

สำนักงานการ

กตงคดี

โทร. 0-2203-3456

ที่ 0004.6/ 1236

วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ความคืบหน้าในการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการของประธานการละเมิดทรัพย์สิน
ทางปัญญา

เรียน ผบช. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า และ ผบก. หน่วยขึ้นตรงตล. ตร.

ด้วย สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี มีหนังสือ ที่ นร 0505/ว 47 ลง 4 มี.ค. 2547
เรียน ผบ.ต.ว. เพื่อโปรดทราบมติคณะรัฐมนตรี เมื่อ 2 มี.ค. 2547 โดยเห็นชอบการทบทวน
มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการระงับตัวผู้ต้องหา คดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มเติม
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยกำหนดห้ามข้าราชการใช้ตำแหน่งประกันตัวเฉพาะผู้ต้องหา
ที่กระทำละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นผู้ผลิต ผู้ค้าส่ง หรือเจ้าของแหล่งเก็บสินค้าละเมิด
ทรัพย์สินทางปัญญา

บัดนี้ ตร. ได้มีคำสั่งให้แจ้งเวียนหนังสือดังกล่าวให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวมาด้วยแล้ว

จำนวน 2 แผ่น

พ.ต.อ. ๑๖๒ วัฒนาพร

(ชาญ วัฒนธรรม)

รอง ผบก.๗ ปภ.ผบก.ต.

ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๕๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๖

๕ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอให้ทบพวนมติดคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๑๗๗ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกระทรวงพาณิชย์ ที่ พณ ๐๗๐๕/๕๔๘๕ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๖

๒. สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ส่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๕.๓/๑๕๔๖

ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๗

๓. สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๔.๒/๗๗๗ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗

๔. สำเนาหนังสือกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ อก ๐๓๐๕/๑๑๕ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๗

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ (๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖) รับทราบรายงานความเสียหาย
ในการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการป้องกันปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ระหว่างวันที่ ๑ - ๓๑-
พฤษภาคม ๒๕๕๖ และมีมติในส่วนของการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
โดยให้ถือเป็นหลักปฏิบัติตัวว่า ไม่ให้ข้าราชการใช้ตำแหน่งประกันตัวผู้ต้องหาในคดีละเมิดทรัพย์สิน
ทางปัญญา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ กระทรวงพาณิชย์ได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาทบพวนมติดคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
โดยกำหนดห้ามข้าราชการใช้ตำแหน่งประกันตัวเฉพาะผู้ต้องหาที่กระทำละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
ที่เป็นผู้ผลิต ผู้ค้าส่งหรือเจ้าของแหล่งเก็บสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งกระทรวงการคลัง กระทรวง
มหาดไทย และกระทรวงอุตสาหกรรมได้เสนอความเห็นมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย
ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๒ (ฝ่ายเศรษฐกิจ)
ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) เป็นประธานกรรมการ ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว
ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ แล้ว มีมติเห็นชอบการทบทวน
มติดคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

/คณะรัฐมนตรี ...

- ๑ -

คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๓: อนุมัติตามมติของคณะกรรมการ
กลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๒ (ฝ่ายเศรษฐกิจ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจุลยุทธ หิรัณยวงษ์)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี รักษาการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักบริหารงานสารนิเทศ

โทร ๐ ๒๒๘๗ ๗๔๕๓

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖

ที่ พณ 0705/ 5185

กระทรวงพาณิชย์

44/100 ถนนสนามม้าหน้า

ตึกสภางาระฮอ อำเภอเมือง

จังหวัดนนทบุรี 11000

25 ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอให้ทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิด
ทรัพย์สินทางปัญญา

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0505/10088 ลงวันที่ 18 กรกฎาคม 2546

1. ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงพาณิชย์ได้รายงานความคืบหน้าในการปฏิบัติตามแผน
ปฏิบัติการป้องกันปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ระหว่างวันที่ 1-31 พฤษภาคม 2546 และแจ้ง
ปัญหาอุปสรรคในการจับกุมผู้ผลิตหรือจำหน่ายสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาดำเนินนโยบายรัฐบาลว่า
มีข้าราชการบางรายใช้ตำแหน่งประกันตัวผู้ต้องหาซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่สมควร โดยกระทรวงพาณิชย์ได้
เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยขอให้กำหนดเป็นนโยบายของรัฐบาลไม่ให้ข้าราชการใช้ตำแหน่ง
ประกันตัวผู้ต้องหาในคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบรายงานความคืบหน้า
ในการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการป้องกันปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาดังกล่าว และมติในส่วนของ
การประกันตัวผู้ต้องหา โดยให้ออกเป็นหลักปฏิบัติว่าอย่าไม่ให้ข้าราชการใช้ตำแหน่งประกันตัวผู้ต้องหา
ในคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2546

2. สมาพันธ์การไต่ถามแห่งประเทศไทยได้ร้องเรียนว่า ผู้ประกอบการคาเฟ่ไต่ถาม
ได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากคณะรัฐมนตรีมีมติในเรื่องดังกล่าว ซึ่งทำให้ต้องหาหลักทรัพย์หรือเงินสด
จำนวนค่อนข้างสูงในการประกันตัว ซึ่ง ๑ ที่การกระทำดังกล่าวยังไม่ทราบว่าเป็นความผิดตามที่ผู้กล่าวหา
กล่าวอ้างหรือไม่ หรือเป็นการกีดกันแหล่งหรือเรียกผลประโยชน์ทางการค้าจากผู้เสียหายเอง จึงขอให้
กระทรวงพาณิชย์แก้ไขปัญหาดังกล่าว

3. กระทรวงพาณิชย์พิจารณาแล้วเห็นว่า ควรจะได้มีการทบทวนมติคณะรัฐมนตรีตาม 1.
เนื่องจากมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวใช้กับการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาทุกกรณี รวมทั้งการละเมิดลิขสิทธิ์
เพลงโดยการเผยแพร่หรือเปิดเพลงโดยผู้ประกอบการคาเฟ่ไต่ถาม แต่ในนโยบายของรัฐบาลในการปราบปราม
การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการปราบปรามผู้ผลิตและจำหน่ายสินค้าละเมิด
โดยเฉพาะในเรื่องของการละเมิดลิขสิทธิ์จะเน้นปราบปรามแหล่งผลิตและผู้จำหน่ายสินค้าละเมิด เช่น

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๑๐๙.๖ ๑๕๔๕

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม ๕ ทาง ๑๐๔๐๐

๒๖ มกราคม ๒๕๔๗

เรื่อง ขอให้ทบพจนมติดคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ความว่า ที่ นร ๐๕๐๕๗(๓) ๑๕๖๖ ลงวันที่ 30 ธันวาคม ๒๕๔5

ตามที่ขอให้กระทรวงการคลังเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ขอให้ทบพจนมติดคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาตามข้อเสนอขอทบพจนมติดกระทรวงพาณิชย์เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่าตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดเกล้าฯ และรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชวน หลีกภัย)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักมาตรฐานด้านกฎหมายและระเบียบการคลัง

กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านการเงิน

โทร. ๐-๒๒๗๓-๙๕๔๙

ที่นางสาว...

(นางสาว อารยา)

ผู้อำนวยการสำนักงาน...

ที่ มท ๐208.2/ 777

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอู่ทองที่ ๑ ถนน 1C200

๒) มกราคม 2547

เรื่อง ขอให้ทางทนายความและรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาในคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือที่สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ มท ๐505/ว (ส) 19398 ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2546

ตามที่ส่งเรื่องกระทรวงพาณิชย์ ขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาขอทนายความและทนายความและรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2546 ในส่วนของขอประกันตัวผู้ต้องหาในคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ให้ให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาขอความเห็น ความละเอียดถี่ถ้วนแล้ว นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า การทนายความและรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้น โดยแก้ไขเพิ่มเติมที่ห้ามมิให้ข้าราชการใช้ตำแหน่งประกันตัวผู้ต้องหาในคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาทุกคดี เป็นห้ามข้าราชการใช้ตำแหน่งประกันตัวเฉพาะผู้ต้องหาที่กระทำความผิดทรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นผู้ผลิต ผู้ค้าส่ง หรือเจ้าของแหล่งเก็บสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาเป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับหลักการคุ้มครองสิทธิของประชาชนในเรื่องการประกันตัวตามมาตรา 239 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และตรงตามนโยบายของรัฐบาลในการปราบปรามปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา มากยิ่งขึ้น

อนึ่ง เนื่องจากคำวินิจฉัยของศาลตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ยังไม่ชัดเจนสำหรับผู้ปฏิบัติ ดังนั้น เพื่อให้การปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาบรรลุวัตถุประสงค์ เป็นสมควรสมควรให้ คณะรัฐมนตรีมีมติให้ชัดเจนว่าที่ห้ามข้าราชการใช้ตำแหน่งประกันตัวผู้ต้องหาในคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาให้หมายรวมถึง ข้าราชการการเมือง ข้าราชการท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ และ รัฐวิสาหกิจด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง

สำนักกฎหมาย

โทร. 0-2222-2849 (สาย ๓๓๓๓๓๓๓๓)

อำนาจถูกต้อง

(น.ส.อรรชกา สุทธิกุล)
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน...

ที่ EF 0305/ 214

กระทรวงศึกษาธิการ

ถนนพหลโยธิน 6 เขตราชเทวี

กรุงเทพฯ 10400

20 มกราคม 2547

เรื่อง ขอให้ทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาเกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0505/ว(ล)19398 ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2546

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการศาลรัฐธรรมนูญชี้แจงว่า กระทรวงพาณิชย์ได้เสนอเรื่อง ขอให้ทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาเกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา (โดยกำหนดห้ามเจ้าราชการใช้ตำแหน่งประกันตัวเฉพาะผู้ต้องหาที่กระทำความผิดทรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นผู้ผลิต ผู้ค้าส่ง หรือเจ้าของแหล่งเกี่ยวเนื่องจำเลยผิดทรัพย์สินทางปัญญา) ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาและขอให้กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือไม่ประเด็นขึ้นที่เห็นสมควรเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาแล้วเห็นพ้องกับกระทรวงพาณิชย์ที่ขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาทบวงมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2547 ในประเด็นดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิเชฐ จารุสมบัติ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

สำนักควบคุมและตรวจโรงงาน

โทร. 0 2202 4041

โทรสาร. 0 2202 4021

เจ้าพนักงานคลัง

(นายพิเชฐ จารุสมบัติ)

เจ้าพนักงานคลัง สำนักควบคุมและตรวจโรงงาน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ   ตร.   โทร. 0 2205 3464

ที่ 0031.212/ 2134

วันที่ ๒๕ มีนาคม 2549

เรื่อง   สมาคมตำรวจขอเข้าเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว

ผ.ช.ก., น., ล. 9, ป.ส., ส.ล., และ ก.ม.ส

ด้วย สมาคมตำรวจ ได้มีหนังสือที่ ตร.30/2548 ลง 24 ค.ค.2548 ขอเข้าเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว ให้กับข้าราชการตำรวจที่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ แต่ถูกกล่าวหาทางคดีอาญา หรือตามกรณีต่าง ๆ ที่ศาลยุติธรรม ได้ถือเป็นแนวทาง คือ กรณีที่ผู้ต้องหา กระทำผิดโดยความจำเป็น หรือด้วยความทุกข์ข้อหา หรือผู้ต้องหาเป็นหญิงมีครรภ์ มีบุตรอายุไม่เกิน 3 ปี อยู่ในความดูแล หรือเป็นผู้เจ็บป่วย ซึ่งถ้าถูกควบคุมจะถึงอันตรายแก่ชีวิต หรือเป็นผู้พิการ หรือชราอายุ ซึ่งโดยสภาพร่างกายอาจเกิดความทุกข์ยากลำบากเกินกว่าปกติในระหว่างถูกลควบคุม ซึ่งเรื่องดังกล่าวสมควรที่สมาคมตำรวจ จะให้การช่วยเหลือตามหลักมนุษยธรรม อีกทั้งเป็นการลดภาระหลักประกันทางสังคมที่จะมีต่อองค์กรตำรวจ โดยสมาคมตำรวจเข้าเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวโดยเป็นผู้สัญญาประกันพนักงานสอบสวนได้ในวงเงินไม่เกิน 60,000 บาท ซึ่งเทียบเท่ากับหลักเกณฑ์การใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวของข้าราชการบำนาญ ตั้งแต่ระดับ 6 หรือเทียบเท่าขึ้นไป โดยสมาคมตำรวจจะมีหนังสือรับรองหรือมอบอำนาจให้บุคคลกระทำการแทนสมาคมตำรวจ ในการขอประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว และขอให้ถือว่าหนังสือ ตร. ที่ 0031.212/5982 ลง 7 พ.ย.2548 ประกอบระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับหลักประกันที่ 7 บทที่ 6 ข้อ 2 ในวงเงินไม่เกิน 60,000 บาท

ตร. ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าสมาคมตำรวจมีวัตถุประสงค์ที่ดีในการที่จะให้การช่วยเหลือตามหลักมนุษยธรรม และเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ต้องหา ประกอบกับได้พิจารณาถึงสถานะภาพของสมาคมตำรวจแล้ว เห็นชอบให้สมาคมตำรวจสามารถเข้าทำสัญญาประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว โดยเป็นผู้สัญญาประกันพนักงานสอบสวนได้ตามแนวทางการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในคดีอาญา ตามหนังสือ ตร. ที่ 0031.212/5982 ลง 7 พ.ย.2548 ประกอบระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับหลักประกันที่ 7 บทที่ 6 ข้อ 2 ในวงเงินไม่เกิน 60,000 บาท

/ อนึ่ง หากสมาคม ...

หนึ่ง หากสมาคมตำรวจ ได้มีคำสั่งยุบพรรคกันตัวผู้ต้องหาแล้ว พงศ. มีอำนาจที่จะฟ้องสมาคมตำรวจ เป็นจำเลยที่ 1 และฟ้องผู้ที่มาทำสัญญาประกันตัว(ผู้สัญญา) กับ พงศ. เป็นจำเลยที่ 2 ให้รับผิดชอบได้ตามนักคำพิพากษาฎีกาที่ 932/2538 (เว้นแต่ผู้ที่มาทำสัญญาประกันดังกล่าวจะระบุไว้ในคำร้องขอประกันตัวผู้ต้องหาว่า ตนเองได้กระทำการแทนสมาคมตำรวจ จึงจะไม่ต้องรับผิดชอบส่วนตัว) และเมื่อมีการผิดสัญญาประกันดังกล่าวแล้ว สมาคมตำรวจมีภาระที่จะต้องเสียค่าเบี้ยประกันตัว รัชชละ 7.5 คอปี ให้แก่ พงศ. ตาม ป.พ.พ. มาตรา 224 ประกอบมาตรา 204 นับแต่วันผิดนัดชำระค่าปรับ นอกเหนือจากจำนวนเงิน 60,000 บาท ที่จะต้องรับผิดชอบสัญญาประกันแล้ว

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และแจ้งให้พนักงานสอบสวนและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบต่อไป

พล.ต.ท. _____

(ชาณุวุฒิ วัชรกุลค์)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.ปรท ผบ.พร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตร.

โทร. 02 205 3466

ที่ 3031.212/๒๕๕

วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง แนวทางการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในคดีอาญา
ตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกประกัน
หรือหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน พ.ศ. ๒๕๔๘

ผท.ม., ผบช.ภ.๑ ส., ผบช.ภ., ผบช.ป.๑., ผบช.สตม., จตร., และ ผ.ก.สบส.

ตามหนังสือ ตร. ที่ 0031.212/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ได้กำหนด
แนวทางการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในคดีอาญา ตามข้อบังคับ
ของประธานศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการเรียกประกันหรือ
หลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยได้กำหนดวงเงิน
ประกันของประเภทคดี พร้อมทั้ง ได้กำหนดให้ใช้บุคคลเป็นประกัน และหลักทรัพย์อื่นเป็น
หลักประกันในการปล่อยชั่วคราวไว้เพื่อถือปฏิบัติแล้ว นั้น

บัดนี้ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม ได้ร่วมกันออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การเรียกประกันหรือ
หลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยกำหนดรายละเอียดดังนี้

๑. การเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน
ให้พนักงานสอบสวนกำหนดวงเงินประกัน โดยนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับ
ของประธานศาลฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๑๐ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนกำหนดวงเงินประกันเกินสามในสี่
ของวงเงินประกันที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกาดังกล่าว

๒. การใช้บุคคลเป็นประกันหรือการกำหนดให้หลักทรัพย์ใดเป็นหลักประกันใน
การปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๑๐ วรรคสาม แห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

3. ให้ส่วนราชการที่พนักงานสอบสวนสังกัดและเผยแพร่กฎกระทรวง
รวมทั้งแนวทางปฏิบัติในการเรียก ระงับ หรือ หลีกพ้น ระงับ ให้ผู้มีมาติดต่อและประชาชนได้ทราบ
โดยทั่วกัน

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ
เพื่อปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.

(วิโรจน์ พนลเวช)

รอง ผบ.ตร. ปรัท. ผบ.ตร.

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรับทราบประกันหรือหลักประกัน

การปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ และมาตรา ๑๑๐ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

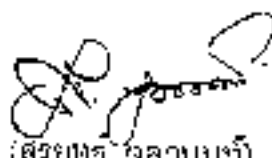
ข้อ ๑ การเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการกำหนดเงื่อนไขประกัน โดยนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๑๐ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเรียกประกันประกันเงินในลักษณะเงินประกันที่คำนวณในข้อบังคับของประธานศาลฎีกาซึ่งกล่าว

ข้อ ๒ การตั้งบุคคลเป็นประกันหรือการกำหนดให้หลักหรือยึดเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๑๐ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓ ให้ส่วนราชการที่คนักงนอบชวณหรือพนักงานอัยการสังกัดประวคยระเทศแอมเพร์
คฤกระหรวรรวมทั้งแนวทงปฏิบัตินะการเรียกประกนหรือห้ลัประจันให้ผู้ที่มคดล่งและประวคณได้
รณโดยห้วกัน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

พลเอก

(สุรยุทธ์ จุลานนท์)

นายกรัฐมนตรี

(นางสาวรัช ฐิตานนท์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

บันทึกข้อความ

391

ส่วนราชการ

ดว.

โทร. 0 2205 3466

ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒๖ ๐๕๗

วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง กำกับารปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจ

ผบช.น., ผบช.ภ.๑ - ๙ ผบช.ภ., ผบช.ปส., ผบช.สตม., และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า
ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร.

ด้วย สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีหนังสือแจ้ง ตร. กรณีถูกจ้างของ
บริษัทเอกชนแห่งหนึ่งร้องเรียนต่อ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า นายจ้างทำผิดกฎหมายแรงงาน
ผู้ร้องเรียนจึงรวบรวมรายชื่อลูกจ้างในบริษัทฯ เพื่อยื่นต่อเวทียาคณะนายจ้างและร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่
สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จังหวัดนครปฐม นายจ้างจึงให้บริษัทเอกชนแห่งหนึ่งมาตรวจหา
สารเสพติดลูกจ้างที่ร้องเรียน โดยผู้ตรวจหาสารเสพติดเป็นอดีตเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งเป็นพนักงานในบริษัทที่
นายจ้างจัดมาตรวจหาสารเสพติด ผลการตรวจไม่พบสารเสพติด ต่อมาลูกจ้างที่เป็นผู้นำ ๒ คน ถูก
ดำเนินคดีอาญาข้อหาฉ้อโกงของนายจ้าง และถูกเจ้าพนักงานตำรวจควบคุมตัวโดยพนักงานสอบสวนแจ้ง
ว่าตามระเบียบ ตร. ต้องให้หลักประกันในภายหลังชั่วคราว เป็นเงินคนละ ๕๐,๐๐๐.- บาท แต่ต่อมา
ภายหลังพนักงานสอบสวนได้ใช้ดุลพินิจเรียกหลักประกันการปล่อยชั่วคราวเพียงคนละ ๕,๐๐๐.- บาท
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่า การตรวจหาสารเสพติดเป็นการปฏิบัติโดยไม่เป็นกรรมต่อ
ผู้ร้องเรียน และการใช้ดุลพินิจปล่อยตัวชั่วคราวไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนไม่เป็นไป
ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีหนังสือถึง ตร. เพื่อให้พิจารณา
ดำเนินการ

ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการของเจ้าพนักงานตำรวจเกิดความเป็นธรรม หอประชาชน
จึงให้กำกับการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการตรวจหรือทดสอบเชื้อหาสารเสพติดในร่างกายของบุคคล และการใช้
ดุลพินิจปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา ดังนี้

๑. การตรวจหรือทดสอบหรือหาสารเสพติดในร่างกายบุคคล ให้กระทำโดยเจ้าพนักงาน
ตำรวจผู้มีอำนาจตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๔ ๗๖ และ
พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๘:๑ วิธีการตรวจหรือทดสอบให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และคณะกรรมการ
ควบคุมยาเสพติดให้โทษ โดยคำนึงถึงความยินยอมและความสมัครใจของผู้รับการตรวจหรือทดสอบ สำหรับ
กรณีภาคเอกชนขอความร่วมมือการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกายของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด
จะร้องเรียนกรณีเข้าเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นได้เสพยาเสพติดให้โทษ และ
ในกรณีนี้ให้ผู้บังคับบัญชาในระดับตำแหน่ง ผกก. เป็นผู้พิจารณาอนุมัติการให้ความร่วมมือ

/2 การใช้ดุลพินิจ...

2. การใช้ดุลพินิจปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา ให้คำชี้แจงการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับภารกิจวินิจฉัยคำร้องขอปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา การสั่งให้ปล่อยชั่วคราว และการใช้ดุลพินิจปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาโดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกัน ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 108 มาตรา 110 และมาตรา 112 และตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2548 รวมทั้งตามกฎหมายประกอบกฎหมายหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกประกันหรือหลักประกัน การปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน พ.ศ. 2549 ซึ่ง ตร. ได้แจ้งแนวทางการปฏิบัติราชการดังกล่าวไว้แล้ว ตามหนังสือ ตร. ที่ 3031.212/5282 ลง / พ.ศ. 2548 และตามหนังสือ ตร. ที่ 0031.212/376 ลง 23 มี.ค. 2550 ตามลำดับ การสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราวจะกระทำได้อีกเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อเหตุใดเหตุหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 108/1 เว้นแต่กรณีที่เหตุผลการใช้ดุลพินิจการสั่งให้ปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาและการสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาให้เป็นหลักฐานทุกประการสามารถตรวจสอบได้

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ

(วิโรจน์ พงษ์ทอง)

รอง ผบ.ตร. พรท.ผ.ตร.

คำสั่ง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๘๐ ๒๕๕๓

เรื่อง การกำหนดวงเงินประกัน การกำหนดหลักทรัพย์ที่อาจใช้เป็นหลักประกัน
และการใช้บุคคลเป็นประกัน ในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๑๐ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ร. ๒๕๔๗ บัญญัติให้การเรียกประกัน หรือหลักประกันจะเรียกเงินค้ำประกันก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต่อมาภายหลังคณะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้ร่วมกันออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกประกันหรือหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน พ.ร. ๒๕๔๘ กำหนดให้เจ้าพนักงานตำรวจ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา หรือจำเลยในคดีอาญา พ.ร. ๒๕๔๘ มาใช้ในชั้นสอบสวนโดยอนุโลม โดยห้ามมิให้พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ กำหนดวงเงินประกันเกินสามในสี่ของวงเงินประกันที่กำหนดในข้อบังคับของ ประธานศาลฎีกา ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎกระทรวงดังกล่าวเป็นไปโดยสะดวก และสอดคล้องกับ หลักการของขัยบังคับประธานศาลฎีกาดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๑๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประกอบ มาตรา ๑๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ร. ๒๕๔๗ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีอำนาจวางระเบียบ หรือทำคำสั่งเฉพาะเรื่องไว้ให้ข้าราชการตำรวจ หรือพนักงานสอบสวนปฏิบัติ การเกี่ยวกับการใช้อำนาจ หรือการปฏิบัติหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือกฎหมายอื่น ดังนั้น เพื่อให้การเรียกประกันหรือหลักประกันผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนมีความเหมาะสมกับพฤติการณ์ แห่งคดี และไม่สร้างภาระแก่ผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนในการที่จะได้วิธีการปล่อยชั่วคราวเกินควรแก่ กรณี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งวางแนวทางเกี่ยวกับการกำหนดวงเงินประกัน การกำหนดหลักทรัพย์ที่ อาจใช้เป็นหลักประกัน และการใช้บุคคลเป็นประกัน ในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน ดังต่อไปนี้

๑. การกำหนดวงเงินประกัน

ลำดับที่	ความผิดหรือพฤติการณ์ ในการขอปล่อยชั่วคราว	ลดจำคุก	อัตราประกัน
๑	คดีความผิดฐาน โทษหรือที่มีโทษปรับ สถานเดียว	ไม่มี	ไม่เกินร้อยละ ๓๗.๕ ของอัตรา โทษปรับขั้นสูงสำหรับความผิดนั้น
๒	คดีความผิดที่มีผลกระทบทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีอัตราโทษปรับสูง ไม่ว่าจะมีโทษ จำคุกด้วยหรือไม่ก็ตาม	ไม่มี	ไม่ควรเกินร้อยละ ๓๗.๕ ของอัตรา โทษปรับขั้นสูงสำหรับความผิดนั้น และไม่ว่ากรณีใดต้องไม่เกินอัตรา โทษปรับขั้นสูง
๓	คดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน ๕ ปี	ไม่มี	ไม่เกิน ๗๕,๐๐๐ บาท
๔	คดีที่มีโทษจำคุกเกิน ๕ ปี แต่ไม่มีโทษ สถานอื่นที่หนักกว่าโทษจำคุกรวม อยู่ด้วย	ไม่มี	ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท/ระหว่างโทษ จำคุก ๕ ปี (ทั้งในส่วนที่เป็นอัตรา โทษขั้นสูงและขั้นต่ำ)
๕	คดีที่มีโทษจำคุกตลอดชีวิต	ไม่มี	ไม่เกิน ๔๕๐,๐๐๐ บาท
๖	คดีที่มีโทษประหารชีวิต	ไม่มี	ไม่เกิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท
๗	คดีที่มีหลายข้อหา (๑) ความผิดกระทำความผิดกฎหมาย หลายบท หรือ (๒) ความผิดหลายกรรมต่างกัน	ไม่มี	ให้ถือข้อหาที่มีอัตราโทษหนักที่สุด เป็นเกณฑ์
๘	กรณี (๑) ผู้ขอประกันเป็นญาติที่มีของหรือมี ความเกี่ยวพันโดยทางสมรส หรือ (๒) ผู้ขอประกันใช้หลักทรัพย์สินมีค่า อย่างอื่นที่กำหนดยึดค่าที่แน่นอนและ สะดวกแก่การบังคับคดี หรือ (๓) ความผิดที่ผู้ต้องหากระทำด้วยความ จำใจหรือด้วยความยากจน	ไม่มี	จะกำหนดวงเงินประกันต่ำกว่า เกณฑ์ปกติก็ได้
๙	ผู้ขอประกันเป็นญาติที่มีของหรือมีความ เกี่ยวพันโดยทางสมรส ใช้เงินสดหรือ หลักทรัพย์สินมีค่าอย่างอื่นที่กำหนดยึดค่า ที่แน่นอนและสะดวกแก่การบังคับคดี เป็นหลักประกัน	ไม่มี	ให้วางเงินสดหรือหลักทรัพย์สินเพียง ร้อยละ ๒๐ จากจำนวนวงเงิน ประกันที่กำหนดก็ได้

ลำดับที่	ลักษณะผิดหรือพฤติการณ์ ในการขอปล่อยชั่วคราว	อัตราขั้นต่ำ	อัตราที่สูง
๑๐	กรณีผู้ต้องหา (๑) เป็นหญิงมีครรภ์ หรือ (๒) มีอายุไม่เกิน ๑๖ ปี อยู่ในภาวะ ดูแล หรือ (๓) เป็นผู้เจ็บป่วย ถ้าต้องขังจะเป็น อันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือ (๔) เป็นผู้พิการหรือสูงอายุ ซึ่งโดย สภาพร่างกายหรือจิตใจอาจจะเกิดความ ทุกข์ยากลำบากเกินกว่าปกติในระหว่าง ขังขัง	ไม่มี	กำหนดวงเงินประกันให้ต่ำกว่า เกณฑ์ปกติ
๑๑	ผู้ต้องหาเป็นเด็กหรือเยาวชน	-	-

๒. การกำหนดหลักทรัพย์ที่อาจใช้เป็นหลักประกัน

ลำดับที่	หลักทรัพย์	เอกสารที่ต้องแสดง
๑	เงินสด	-
๒	ที่ดินมีโฉนด	(๑) โฉนดที่ดิน และ (๒) หนังสือรับรองราคาประเมินของสำนักงาน ที่ดิน
๓	ที่ดินมีหนังสือรับรองการทำประโยชน์	(๑) หนังสือรับรองการทำประโยชน์ และ (๒) หนังสือรับรองราคาประเมินของสำนักงาน ที่ดิน
๔	ห้องชุด	(๑) หนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุด และ (๒) หนังสือรับรองราคาประเมินของสำนักงาน ที่ดิน
๕	ที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างบนที่ดิน	(๑) โฉนดที่ดิน หรือหนังสือรับรองการทำ ประโยชน์ และ (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน และ (๓) หนังสือประเมินราคาส่งปลูกสร้างที่นำเชื่อถือ

ลำดับที่	หลักการ	เอกสารที่ต้องแนบ
๖	หลักทรัพย์มีค่าอย่างอื่นที่กำหนดราคา มูลค่าที่แน่นอนได้ เช่น ๖.๑ พันธบัตรรัฐบาล ๖.๒ ตราออกเงิน ๖.๓ บัตรหรือตราออกทรัพย์หรือสิน ของธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์เพื่อการเกษตร ๖.๔ ใบรับเงินฝากประจำธนาคาร ๖.๕ ตัวเล่มเงินที่ธนาคารเป็นผู้ขาย และธนาคารผู้รับได้รับรองตลอดไปแล้ว ๖.๖ ตัวสัญญาใช้เงินที่ธนาคารเป็นผู้ ออกแล้ว ๖.๗ เช็คที่ธนาคารเป็นผู้สั่งจ่ายหรือ รับรองซึ่งสามารถเรียกเก็บเงินได้ใน วันที่ทำสัญญาประกัน ๖.๘ หนังสือรับรองของธนาคาร หรือ บริษัทประกันภัยเพื่อชำระหนี้รับ แทนในกรณีผิดสัญญาประกัน	เอกสารหลักฐานของหลักทรัพย์แต่ละประเภท ๕ ปี ในกรณีมีข้อสงสัยให้พนักงานสอบสวน ตรวจสอบเพื่อขาคำยืนยันจากธนาคารหรือบริษัท ประกันภัย ที่ออกหนังสือรับรองนั้น

๑. การใช้บุคคลเป็นประกัน

ลำดับที่	บุคคลเป็นประกัน	วงเงินสัญญาประกัน	หลักเกณฑ์
๑	ผู้ขอประกันเป็นบุคคลธรรมดา ผู้ขอประกัน ต้องเป็นผู้มี ตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือมี รายได้แน่นอน และ ๑.๑ เป็นผู้มีความสัมพันธ์กับ ผู้ต้องหา หรือ ๑.๒ เป็นบุคคลที่เห็นว่า มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเสมือนเป็น	ให้พิจารณาจาก เงินเดือน หรือรายได้ โดยให้ทำสัญญา ไม่เกิน ๑๕ เท่า ของ อัตราเงินเดือนหรือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	๑. ให้ยื่นคำร้องด้วยตนเอง และ เสนอหนังสือรับรองจากต้นสังกัด หรือนายจ้างหรือหลักฐานอื่นที่ เชื่อถือได้ และหากผู้ขอประกันมีผู้ สมรส ให้แสดงหลักฐานการ วิเวกของคู่สมรสด้วย ในกรณีฉุกเฉิน ไม่อาจเสนอ หนังสือรับรองได้ ให้ ให้ขอเพิ่ม

ลำดับที่	บุคคลเป็นประกัน	วงเงินสัญญาประกัน	หลักเกณฑ์
	ญาติพี่น้องหรือมีความสัมพันธ์ในทางอื่นที่เห็นสมควรให้ประกันได้		โดยแสดงหลักฐานอื่น เช่น บัตรประจำตัวที่แสดงฐานะเช่นนี้ และให้นำหนังสือรับรอง หรือหนังสือยินยอมมาแสดงภายหลัง ๒. หากวงเงินประกันมีข้อสงสัยกว่าวงเงินที่ผู้นั้นมีสิทธิประกันได้ อาจกำหนดให้ผู้ขอประกันวงเงิน หรือหลักทรัพย์สินเพิ่มเติมให้เพียงพอถึงวงเงินประกันนั้นได้ ๓. อาจมีผู้ขอประกันหลายคน ร่วมกันทำสัญญาประกันโดยใช้วงเงินของแต่ละคนรวมกันได้ ๔. หากผู้ประกัน พันจก. ก. ตำแหน่งหน้าที่การงาน ก็ให้ต้องมีสิทธิประกันต่อไป โดยอาจใช้ดุลพินิจสั่งให้นำหลักประกันเพิ่ม หรือดีกว่าเดิมได้
๒	ผู้ขอประกันเป็นนิติบุคคล กรณีผู้ต้องหาเป็นกรรมการ ผู้แทน ตัวแทน หุ้นส่วน พนักงาน ลูกจ้างของนิติบุคคล	ตามที่เห็นสมควรเป็นกรณีๆ ไป	๑. อาจกำหนดให้ผู้ขอประกันวงเงินหรือหลักทรัพย์สินเพิ่มเติม โดยจะต้องแสดงหนังสือรับรองการจดทะเบียนและหลักฐานแสดงฐานะการเงิน และผู้มีอำนาจทำการแทน ๒. ในกรณีฉุกเฉินไม่สามารถนำต้นฉบับเอกสารมาแสดงได้ ให้ยื่นฉบับสำเนา โดยแสดงสำเนาเอกสารดังกล่าวและให้นำต้นฉบับเอกสารมาแสดงภายหลัง

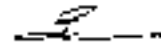
ลำดับที่	บุคคลเป็นประกัน	วงเงินสัญญาประกัน	หลักเกณฑ์
๓	ผู้ขอประกันเป็นส่วนราชการ ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการช่วยเหลือข้าราชการ หรือลูกจ้างของทางราชการที่ ต้องพาสติอาญา	ตามที่เห็นสมควร เป็นกรณี ๆ ไป	หากจำนวนเงินที่ระบุไว้ใน หนังสือรับรองหรือคำร้องขอให้ ปล่อยชั่วคราวเพียงพอแล้ว ควร ถือว่าหนังสือรับรองหรือคำร้อง นั้นเป็นหลักประกันที่เชื่อถือได้ ความประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๑๐๘(๔)
๔	ผู้ต้องหาทำสัญญาประกันตนเอง ๔.๑ ผู้ต้องหาต้องเป็นผู้มี ตำแหน่งหน้าที่การงานหรือมี รายได้แน่นอน ๔.๒ ผู้ต้องหา - เป็นพนักงาน หรือ ผู้ประกอบวิชาชีพ เช่น แพทย์ เภสัชกร ทนายความ วิศวกร สถาปนิก ทนายความ ผู้สอน บัญชี ครู ผู้ประกอบวิชาชีพอื่น ที่สมัครชดเชย หรือผู้ประกอบ วิชาชีพอื่นที่เห็นสมควรให้ ประกันได้ และ - การกระทำที่ออกกล่าวหาว่า เป็นความผิดเกิดจากการปฏิบัติ หน้าที่ หรือการปฏิบัติงานในการ ประกอบวิชาชีพนั้น	ให้พิจารณาจาก เงินเดือน หรือรายได้ โดยให้ทำสัญญาไม่ เกิน ๑๐ เท่า ของ อัตราเงินเดือน หรือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ให้พิจารณาจาก เงินเดือนหรือรายได้ โดยให้ทำสัญญา ไม่เกิน ๑๕ เท่า ของ อัตราเงินเดือน หรือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	๑. ให้ยื่นคำร้องด้วยตนเอง และ เสนอหนังสือรับรองจากต้นสังกัด หรือนายจ้างหรือหลักฐานอื่นที่ เชื่อถือได้ และหากผู้ขอประกัน มีคุณสมบัติ ให้แสดงหลักฐาน การยินยอมของผู้สมรสด้วย ในกรณีฉุกเฉิน ไม่อาจเสนอ หนังสือรับรองได้ทัน ให้ผ่อนผัน โดยแสดงหลักฐานอื่น เช่น บัตร ประจำตัวที่แสดงฐานะเช่นนั้น และให้นำหนังสือรับรอง หรือ หนังสือยินยอมมาแสดงภายหลัง ๒. หากวงเงินประกันมีข้อสูง กว่าวงเงินที่ผู้นั้นมีสิทธิประกันได้ อาจกำหนดให้ผู้ขอประกันวางเงิน หรือหลักทรัพย์อื่นเพิ่มเติมให้ เพียงพอกับวงเงินประกันนั้นได้ ๓. อาจมีผู้ขอประกันหลายคน ร่วมกันทำสัญญา โดยใช้วงเงิน ของแต่ละคนรวมกันได้ ๔. หากผู้ประกันพ้นจากตำแหน่ง หน้าที่การงาน ก็ให้ทงมีสิทธิ ประกันต่อไป โดยอาจให้ลูกพินิจ สั่งให้หาหลักประกันเพิ่มหรือ ถือว่าเดิมได้

บรรดากระเปาะ หรือทำสิ่งที่ยึดหรือมัดกับทำสิ่งนี้ให้เป็นอันยกเลิก และให้ถือปฏิบัติ
ตามคำสั่งนี้โดยเคร่งครัด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

พลตำรวจเอก

(เจริญศักดิ์ เตมีอาเรส)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ตร.

โทร. ๐ ๒๒๒๒๕๕๐๔๒๖

ที่ ๐๐๓๑.๒๔๒/ 6133

วันที่ ๕/ กรกฎาคม ๒๕๕๑

เรื่อง คำชี้แจงแนวทางปฏิบัติในการแถลงข่าว และการใช้สิทธิประกันตัวของผู้ประกอบวิชาชีพ

หนังสือพิมพ์ตามคำสั่ง ตร.ที่ ๒๖๔/๒๕๔๖ ลง ๒๔ เม.ย.๔๖

สมช.น. ๑.๑-๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑ และ ๑๒.

ด้วย นายสุวัตร หนองบุญนาค ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ หรือคณะได้เข้าพบและปรึกษาหารือถึงปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติระหว่างข้าราชการตำรวจ โดยเฉพาะพนักงานสอบสวนและสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์ ในเรื่องแถลงข่าว การใช้สิทธิของสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว กรณีตนเองหรือบุคคลอื่นกระทำผิดคดีอาญาเฉพาะในคดีที่มีประมาณได้กระทำโดยการโฆษณา อันเนื่องจากการประกอบวิชาชีพของสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ตามคำสั่ง ตร.ที่ ๒๖๔/๒๕๔๖ ลง ๒๔ เม.ย.๔๖ เรื่อง การใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวแก่สมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ร่วมกับผู้แทน ตร. เมื่อ ๒๔ พ.ค.๕๑ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุม ๓ ชั้น ๒ ตร. จากการหารือได้รับทราบแนวปฏิบัติของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการแถลงข่าวและภาพข่าวผู้ต้องหาและได้ถูกกล่เม็ดทางเพศ (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารผนวก ก) ซึ่งสอดคล้องกับคำสั่ง ตร.ที่ ๘๕๕/๒๕๔๘ ลง ๒๖ พ.ย.๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติมตามคำสั่ง ตร.ที่ ๔๖๕/๒๕๕๐ ลง ๑๕ ส.ค.๕๐) เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าวการแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพสื่อมวลชน และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ พร้อมทั้งสภาพปัญหาและอุปสรรคจากสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ในการทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว กรณีตนเองหรือบุคคลอื่นกระทำผิดคดีอาญาเฉพาะในคดีที่มีประมาณได้กระทำโดยการโฆษณา อันเนื่องจากการประกอบวิชาชีพของสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ โดยพนักงานสอบสวนอ้างว่าไม่ทราบคำสั่ง ตร.ดังกล่าว จึงไม่อนุญาตให้ใช้สิทธิประกันตนเองหรือผู้อื่นได้

ดังนั้น เพื่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ราชการในกรณีดังกล่าว จึงกำชับให้ปฏิบัติ ดังนี้

๑. การปฏิบัติตามคำสั่ง ตร.ที่ ๘๕๕/๒๕๔๘ ลง ๒๖ พ.ย.๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติมตามคำสั่ง ตร.ที่ ๔๖๕/๒๕๕๐ ลง ๑๕ ส.ค.๕๐) เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพสื่อมวลชน และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ ให้ถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด หากสมาชิก

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติปฏิบัติไม่ถูกต้องตามแนวปฏิบัติของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่อง การเสนอข่าวและภาพข่าวผู้หญิงและเด็กถูกละเมิดทางเพศ ให้พนักงานสอบสวนแจ้งพฤติการณ์ที่มีขอ ไปยังสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ โดยเร็ว เพื่อให้สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พิจารณาต่อไป

๒. ให้พนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตามเกี่ยวกับการใช้สิทธิของสมาชิกสภาการ หนังสือพิมพ์แห่งชาติ ทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว กรณีตามของ หรือบุคคลอื่นกระทำผิดคดีอาญา เฉพาะในคดีที่มีประมาณได้กระทำโดยกระ โฆษณา อันเนื่องจากการ ประกษาวิชาชีพระของสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติเท่านั้น ตามคำสั่ง ตร.ที่ ๒๖๐/๒๕๔๖ ลง ๒๔ เม.ย.๕๖ เรื่อง การไว้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวแก่สมาชิกสภาการ หนังสือพิมพ์แห่งชาติ หากมีการร้องเรียนเรื่องดังกล่าวจะต้องถูกดำเนินการทางวินัยตามทรวงแก่กรณี

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ ให้แจ้งพนักงานสอบสวน และผู้เกี่ยวข้องทราบ โดยให้ถือปฏิบัติ อย่างเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.

(พลเรือโท พนมมา พงษ์)

รอง ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๑๖๐ /2546

เรื่อง การใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว

แก่สมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

เนื่องจากสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ได้มีหนังสือขอใช้สิทธิของสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เป็นประกันหรือหลักประกันผู้ต้องหาซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในคดีหมิ่นประมาท อันเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ในบางครั้งต้องประสบกับการถูกกล่าวหาดำเนินคดี เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ในการเสนอข่าวสารต่อประชาชน อันอาจกระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพ ความปลอดภัยชื่อเสียงของบุคคลอื่น เพื่หาคู่ผู้ต้องหาในคดีหมิ่นประมาท ในกรณีความผิดที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการประกอบวิชาชีพของสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เท่านั้น โดยไม่รวมถึงความผิดเฉพาะตัวอื่นใดที่ไม่เกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 3 แห่งระเบียบฉบับกระทรวงมหาดไทย ที่ 4/2499 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2499 ประกอบกับมาตรา 8 แห่งพระราชกฤษฎีกาโอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2541 จึงวางหลักเกณฑ์การใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวแก่สมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ดังนี้

ข้อ 1. สมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติมีสิทธิยื่นคำขอทำสัญญาประกันหรือให้ตนเองเป็นประกันประกันในการปล่อยชั่วคราว กรณีตนเองหรือบุคคลอื่นกระทำความผิดคดีอาญาเฉพาะในคดีหมิ่นประมาท ได้กระทำโดยฉ้อฉลและฉ้อโกง อันเนื่องจากการประกอบวิชาชีพของสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติเท่านั้น โดยไม่รวมถึงกรณีความผิดเฉพาะตัวอื่นใดที่ไม่เกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติงานในหน้าที่. ให้เป็นกรณีตามข้อ 2

ข้อ 2. หลักเกณฑ์...

- 2 -

ข้อ 2. หลักเกณฑ์การยื่นคำร้องขอให้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว มีดังนี้

2.1 ต้องเป็นสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ขณะที่ยื่นคำขอให้ปล่อยชั่วคราว และต้องแสดงหนังสือรับรองว่าเป็นสมาชิกของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ หรือหนังสือรับรองของประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ โดยหนังสือรับรองดังกล่าวต้องแสดงถึงฐานะตำแหน่งหน้าที่ของผู้ยื่นด้วย

2.2 การยื่นคำร้องขอให้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว เป็นสิทธิเฉพาะตัวที่ต้องกระทำด้วยตนเองจะมอบอำนาจให้ผู้อื่นกระทำการแทนไม่ได้

2.3 ในกรณีอุกฉัยที่ไม่อาจแสดงหนังสือรับรอง ตามข้อ 2.1 ให้แสดงหลักฐานอื่นชั่วคราวได้ เช่น บัตรประจำตัวหนังสือพิมพ์ที่ยื่นสังกัดอยู่ โดยจะต้องนำหลักฐานหนังสือรับรองมามอบให้แก่พนักงานสอบสวนภายในเวลาที่กำหนด หากพ้นวันเวลาที่กำหนดให้อยู่ในดุลพินิจของพนักงานสอบสวนพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 103

2.4 สิทธิในการร้องขอให้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันการปล่อยชั่วคราว ให้สมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ทำสัญญาประกันหรือประกันตนวงเงินไม่เกิน 50,000 บาท

2.5 กรณีสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์ขอทำสัญญาประกันหรือให้ตนเองเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวมีคู่สมรส ต้องมีหนังสือแสดงความยินยอมของคู่สมรสมอบให้พนักงานสอบสวนด้วย หากคู่สมรสไม่ยินยอมให้พนักงานสอบสวนใช้ดุลพินิจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 103

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สำเนาถูกต้อง

ถึง ณ วันที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2546

พันตำรวจเอก

(ปริญญา เช่งฉ้วน)

พลตำรวจเอก

(สันต์ ศุภะมงคล)

รองผู้บังคับการฯ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้บังคับการกองวิชาการ

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๕๖๕ / ๒๕๕๐

เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพ การต่อสื่อมวลชน

และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์

(แก้ไขเพิ่มเติม)

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีคำสั่ง ที่ ๘๕๕/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพ การต่อสื่อมวลชน และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ไว้แล้ว นั้น

เนื่องจากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๗/ว ๗๘๒ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ขอความร่วมมือสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล สิทธิส่วนบุคคลในครอบครัว เกี่ยวกับชื่อเสียง หรือภาพเป็นอยู่ส่วนตัว ทั้งนี้ โดยให้พิจารณาดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๘๕๕/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ตามมติที่ประชุมของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๙

ดังนั้น จึงให้ยกเลิกความในข้อ ๒.๓ ของคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๘๕๕/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

๒.๓ ห้ามขู่ บูลหรือฉ้อโกงสื่อมวลชนทุกแขนงด้วยภาพ เสียง ภาพ หรือให้ข่มขู่ข่มขืน

๒.๓.๑ ผู้ต้องหา ไม่ระหว่างการจับกุมของตำรวจทั้งภายในและภายนอกที่ทำการ หรือสถานตำรวจ

๒.๓.๒ เหยื่ออาชญากรรม รวมทั้งภาพที่มีลักษณะสุภาพหรือทราบดีส่วนตัว หรือตัวละเมิดสิทธิบุคคล หรือส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงเกียรติยศ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๘๕๕/๒๕๔๘

เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพ
สื่อมวลชน และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์

ด้วย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นหน่วยงานที่จะกำหนดแนวทางการปฏิบัติในการให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพสื่อมวลชน การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ การอนุญาตให้ใช้สถานที่ บุคลากร อุปกรณ์ หรือยานพาหนะในการถ่ายทอดภาพบนลวดลาย โดยตรงหรือบันทึกภาพนิ่ง ให้ทุกหน่วยงาน และข้าราชการตำรวจมีมาตรฐานการปฏิบัติเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ผลการปฏิบัติงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้อย่างถูกต้องตรงกัน ยามไว้ซึ่งภาพลักษณ์ที่ดี สร้างความเชื่อมั่นและเชื่อถือศรัทธาแก่ประชาชนในการให้ความร่วมมือกับข้าราชการตำรวจ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงให้ปฏิบัติดังนี้

๑. การให้ข่าว แถลงข่าว และให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชน

๑.๑ ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการให้ข่าว แถลงข่าว และให้สัมภาษณ์

๑.๑.๑ ให้หัวหน้าหน่วยงานระดับสถานีตำรวจ แผนก งาน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเฉพาะ และผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป เป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการให้ข่าว แถลงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนทุกแขนง เฉพาะงานในหน้าที่รับผิดชอบหรือที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น

กรณีที่ปรากฏมีข่าวในทางลบเกี่ยวกับหน่วยงานใด ให้เป็นดุลยพินิจของผู้มีหน้าที่ตามวรรคแรกเท่านั้นเป็นผู้พิจารณารายงานชี้แจงหรือชี้แจงข่าวนั้น ซึ่งรวมถึงการให้สัมภาษณ์หรือการไปร่วมรายการทางวิทยุหรือโทรทัศน์หรือการชี้แจงทางสื่ออื่น ๆ ด้วย

๑.๑.๒ ข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าข้าราชการตำรวจตามข้อ ๑.๑.๑ หากประสงค์จะเป็นผู้ให้ข่าว แถลงข่าว ให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนทุกแขนง ให้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงผู้บังคับการต้นสังกัด หากเป็นเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาที่ยังไม่ถึงที่สุด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของข้าราชการตำรวจตามข้อ ๑.๑.๑ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น

๑.๑.๓ กรณีที่ข้าราชการตำรวจระดับต่ำกว่าผู้บังคับการ ประสงค์จะให้สัมภาษณ์ เป็นพิธีการ ผู้ดำเนินรายการ หรือเข้าร่วมรายการต่าง ๆ ที่มีการนำเสนอผ่านสื่อมวลชนทุกแขนง เกี่ยวกับ การให้ความรู้ ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็นหรือการดำเนินการอื่น ๆ ในลักษณะที่นอกเหนือจาก การให้สัมภาษณ์ หรือการเข้าร่วมรายการตามข้อ ๑.๑.๑ ให้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงผู้บังคับการ

๑.๒ แนวทางการปฏิบัติในการให้ข่าว แดงข่าว ให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนทุกแขนง

๑.๒.๑ ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการให้ข่าว แดงข่าว ให้สัมภาษณ์ต้องปฏิบัติตาม ขอบเขต อำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น ควรระมัดระวังถ้อยคำ หรือวิธีการทาง อันจะเป็นการล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่น และควรใช้ถ้อยคำที่เป็นกลางเพื่อไม่ให้เป็นการประจาน คูหฺมฺเณยฺยพรหฺมาณํผู้อื่น

๑.๒.๒ การให้ข่าว แดงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ ให้ปฏิบัติตามประมวลระเบียบ การตำรวจไม่เกี่ยวข้องกับคดีลักษณะที่ ๓๐ รวมถึงห้ามให้ข่าว แดงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ที่เกี่ยวกับ เรื่องต่อไปนี้

๑.๒.๒.๑ เรื่องที่มีผลกระทบต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของประเทศไทย และ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

๑.๒.๒.๒ เรื่องหรือข้อความที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

๑.๒.๒.๓ เรื่องที่เกี่ยวกับคำสั่งให้ปฏิบัติในหน้าที่ อันเป็นระเบียบการ ภายใน และคำสั่งหรือระเบียบการใด ๆ ที่ถือว่าเป็นความลับ

๑.๒.๒.๔ เรื่องที่จะเกิดการเสียหายทางชื่อเสียงหรือผลประโยชน์แก่ผู้อื่น เช่น คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดฐานทำให้องค์กร ความผิดฐานหมิ่นประมาท และเรื่องอื่น ๆ ใน ลักษณะข้างบนนี้เหมือนกัน

๑.๒.๒.๕ เรื่องที่อาจส่งผลกระทบต่อสิทธิทางคดี โดยเฉพาะคดีที่อยู่ใน ระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้น เช่น การเปิดเผยเกี่ยวกับเทคนิควิธีการปฏิบัติงานที่ควร ปกปิดเป็นความลับ แนวทางการสืบสวนสอบสวน การจับกุม ตรวจค้น และการรวบรวมพยานหลักฐาน ต่าง ๆ ในทุกขั้นตอน เป็นต้น

๑.๒.๒.๖ เหตุการณ์หรือเรื่องราวที่ไม่เหมาะสม ซึ่งหากเปิดเผยต่อ ประชาชนอาจเป็นแบบที่บุคคลอื่นจะถือเอาเป็นตัวอย่างในการกระทำขึ้นอีก เช่น แผนประทุษกรรมต่าง ๆ ของคนร้าย หรือการที่แสดงถึงการผิดใจ การกระทำอันวิบัติทางจรรยา และวิธีการอันชั่วร้ายอื่น ๆ

๑.๒.๓ การให้สัมภาษณ์ โดยมีสื่อมวลชนทุกแขนงเป็นผู้ทำการสัมภาษณ์ใน ลักษณะเป็นกลาง ห้ามทางราชการตำรวจตอบโต้กับผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือบุคคลใด เพื่อมิให้เกิด ความเสียหายแก่ทางราชการ

๑.๒.๔ ห้ามนำหรือจัดให้ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือพยาน มาให้ข่าว แดงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนทุกแขนง ยกเว้นกรณีที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะชน ให้ขออนุญาตต่อ ผู้บัญชาการ

ในวาระใด ๆ ก็ตาม ห้ามนำผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือพยาน ที่เป็นเด็กอายุ ไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ พระภิกษุสามเณร นักบวช ผู้เสียหายที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ มาให้ข่าว แดงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนทุกแขนงเป็นอันขาด รวมตลอดถึงการชี้ตัวผู้ต้องหาในลักษณะที่ เป็นการละเมิดต่อสื่อมวลชนทุกแขนง

๑.๒.๕ เพื่อให้เกิดความชัดเจน เป็นประโยชน์ในการนำผลพิจารณาของสื่อมวลชน
ทุกแขนง และให้ประชาชนได้รับทราบข่าวที่ไม่คลาดเคลื่อนจากความจริง ควรจัดเตรียมเอกสารข่าว
ประกอบการแถลงข่าว โดยเอกสารข่าวนั้นต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้เกี่ยวข้องในคดี และรูปคดี

๑.๒.๖ เรื่องที่เกี่ยวกับนโยบายของแต่ละหน่วยให้เป็นหน้าที่ของหัวหน้าหน่วย
ระดับกองบัญชาการ หรือเทียบเท่า หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้นที่จะเป็นผู้ให้ข่าว แถลงข่าว หรือให้
สัมภาษณ์

๑.๒.๗ กรณีที่เกิดเหตุการฉ้อฉลหรือสถานการณ์วิกฤตที่ส่งผลกระทบต่อ
ความมั่นคงของชาติและแผ่นดินร่ายของประชาชน ให้ถือปฏิบัติในการให้ข่าว แถลงข่าว ให้สัมภาษณ์ หรือ
ประชาสัมพันธ์ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้นๆ

๒. การเผยแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน

เพื่อให้เกิดความ เป็นระเบียบเรียบร้อย ป้องกันกวนกันรบกวนมิให้เกิดขึ้นกับผู้มีส่วน
เกี่ยวข้อง และไม่ให้เกิดภาพที่ไม่เหมาะสมถูกนำออกเผยแพร่ทางสื่อมวลชนทุกแขนง อันเป็นการล่วงละเมิด
สิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น จึงกำหนดปฏิบัติดังนี้

๒.๑ ห้ามนำสื่อมวลชนทุกแขนงไปให้ข่าวหรือถ่ายภาพ ในขณะที่ทำปฏิบัติการ
ตรวจค้น จับกุม

๒.๒ ห้ามเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน หรือพนักงานสอบสวน บัญชาต หรือจัดให้สื่อมวลชน
ทุกแขนงถ่ายภาพในห้องสืบสวน หรือห้องสอบสวน ในขณะที่ทำการสืบสวนสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณี
เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน หรือพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเป็นผู้ดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งคดี

๒.๓ ห้ามอนุญาต หรือจัดให้สื่อมวลชนทุกแขนงถ่ายภาพ สัมภาษณ์ หรือให้ข่าวของ
ผู้ต้องหา หรือผู้ต้องกักขัง ในระหว่างการควบคุมตัวของตำรวจทั้งภายใน และภายนอกที่ทำการ หรือสถานที่
ตำรวจ เว้นแต่พนักงานสอบสวนดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งคดี

๒.๔ ห้ามจัดให้สื่อมวลชนทุกแขนงเข้าทำข่าว ขณะเมื่อมีการให้ผู้ต้องหาเข้าพนักงาน
สอบสวน ไปขึ้นที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ และหลีกเลี่ยงการให้สัมภาษณ์ใดๆ ในลักษณะเป็นการ
โต้ตอบระหว่าง พนักงานสอบสวน กับผู้ต้องหา หรือบุคคลใด โดยมีสื่อมวลชนทุกแขนงเป็นผู้สัมภาษณ์
เนื่องจากอาจเป็นเหตุให้เกิดข้อพิพาท

ทั้งกองสอบสวนไม่ควรให้ผู้ต้องหาเข้าไปขึ้นที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพว่า
ผู้ต้องหากระทำผิดอย่างไร เพราะการนำผู้ต้องหาขึ้นที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพดังกล่าวมีทั้งพนักงานสอบสวนที่จะ
นำมารับฟังประกอบคำรับสารภาพของผู้ต้องหา เพื่อให้เห็นว่าผู้ต้องหากระทำผิดตามแนวคำพิพากษาฎีกา
ที่ ๗๕๒/๒๕๓๗ แล้วดำเนินการนำขึ้นประกอบคำรับอื่น เช่น นำขึ้นจุดขึ้นรถนำผู้ต้องหาขึ้นรถได้มาจากการ
กระทำผิด ซึ่งขณะนั้นไว้เป็นหลักฐาน ได้ใช้ หรือจะใช้ในการกระทำผิด หรือสงสัยว่าจะใช้ในการกระทำ
ความผิด หรือขอใช้เป็นพยานหลักฐาน ให้ผู้ต้องหาเข้าชี้ตัว และป้องกันมิให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปใน
ที่นำขึ้น ให้พิจารณาระวังการใส่ถ้อยคำ หรือการกระทำทางที่เห็นว่าเป็นการข่มขู่ หรือการปฏิบัติที่ไม่สมควรแก่
ผู้ต้องหา รวมทั้งการถ่ายรูปร่างกายผู้ต้องหา

๔-

ไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ตาม ห้ามเจ้าพนักงานนำผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี บริบูรณ์ ไปในที่ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ เพราะจะเป็นการประจานเด็ก และอาจเป็นการกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับเด็ก นอกจากนี้ห้าม นำผู้เสียหาย พยาน เข้าร่วมในการนำผู้ต้องหาที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพของผู้ต้องหาเป็นอันขาด โดยเฉพาะผู้เสียหายที่เป็นเด็ก ดพร. พระกฤษฎีกา.นร. นักพรต นักบวช

๓. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ

๓.๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ปฏิบัติตามระเบียบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการจัดทำข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าถึงระดั ว.ศ. ๒๕๔๗

๓.๒ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางเว็บไซต์ของหน่วยงาน ให้ปฏิบัติตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ ๐๐๐๗.๕๓๓/๑๙๙๘ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เรื่อง การจัดทำและบริหารระบบอินเทอร์เน็ตของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๔. การอนุญาตให้ใช้สถานที่ บุคลากร อุปกรณ์ หรือยานพาหนะของทางราชการ

การอนุญาตให้ใช้สถานที่ บุคลากร อุปกรณ์ หรือยานพาหนะของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เข้าร่วมหรือประกอบกิจการต่าง ๆ ภายนอก หรือ บ้านพักการหนึ่ง เพื่อเผยแพร่ภาพทางสื่อมวลชนทุกแขนง ให้ผู้ขออนุญาตยื่นเรื่อง พร้อมใบ (script) และเนื้อหาที่จะนำเสนอต่อหัวหน้าหน่วยงานที่ได้รับการร้องขอ แล้วให้หัวหน้าหน่วยงานนั้นพิจารณาถึงความเหมาะสมของผู้บังคับบัญชา ตามลำดับชั้น จนถึงผู้บังคับบัญชาชั้นสูงสุด ยกเว้นอุปกรณ์ หรือยานพาหนะใดที่จะเปิดเผยกำหนดไว้ ให้ขออนุญาตผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปให้ดำเนินการตามระเบียบนั้น

ให้ผู้บังคับการ ทหารนาย (script) และเนื้อหา ในการอนุญาต โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ และภาพลักษณ์ที่ดีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นสำคัญ

เมื่อได้รับอนุญาตแล้วให้หัวหน้าหน่วยงานที่ได้รับการร้องขอ เป็นผู้ดูแลสถานที่ อุปกรณ์ และยานพาหนะ ของทางราชการมิให้เกิดความเสียหาย

๕. การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์

หน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีความประสงค์จะประชาสัมพันธ์หรือขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ใดๆ ให้หน่วยงานนั้นตั้งคณะกรรมการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของประชาสัมพันธ์ก่อนนำเสนอเผยแพร่ เกี่ยวกับรายละเอียดและเนื้อหาในการนำเสนอมีความเหมาะสมหรือไม่ เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

หากการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ต่อสื่อมวลชนทุกแขนง มีารสัมภาษณ์เจ้าพนักงานตำรวจ หรือผู้แทนที่ อุปกรณ์ หรือยานพาหนะของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการถ่ายทำ ให้หน่วยงานผู้ว่าจ้าง หรือขอความร่วมมือ ดำเนินการตามข้อ ๓ หรือ ๔ แล้วแต่กรณี

๖. การกำกับดูแลและการควบคุมการปฏิบัติ

๖.๑ หากพบการกระทำที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน การอนุญาตให้ใช้สถานที่ บุคลากร อุปกรณ์ หรือยานพาหนะของทางราชการ การจัดท่าสื่อประชาสัมพันธ์ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหาย ให้ชื่อเสียงเกียรติ หรือผู้บังคับบัญชาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพบ แจ้งข่าวทางราชการว่าผู้ขึ้นทะเบียนการกระทำดังกล่าว หรืออาจจะมีการเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมกลับก็ได้

๖.๒ หากพบข้าราชการตำรวจผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงสุดดำเนินการทางวินัย และหากผู้บังคับบัญชาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพบว่า ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงสุดโดยตรงไม่ดำเนินการกับผู้ฝ่าฝืน ให้ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ตรวจพบพิจารณาดำเนินการทางวินัยกับผู้บังคับบัญชาชั้นสูงสุดด้วย

๖.๓ ให้กองสารนิเทศเป็นเจ้าของเรื่องตามคำสั่งนี้ หากพบว่ามีกรารกระทำที่ฝ่าฝืน ให้รายงานสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาถึงผลกระทบ

๗. ให้ยกเลิกหนังสือดังต่อไปนี้

๗.๑ หนังสือกรมตำรวจ ที่ ๔๖๐๑(ป)/๒๓๓ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ เรื่อง คำรับการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว ให้สัมภาษณ์หรือเผยแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน

๗.๒ หนังสือกรมตำรวจ ที่ ๐๖๒๕.๒๓/๑๔๔๑๒ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๐ เรื่อง คำรับการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชน

๗.๓ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนมาก ที่ ๐๖๒๗.๒๓/๗๐๑๑๓ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒ เรื่อง คำขับการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการกับผู้ต้องห้/ให้การแถลงข่าวหรือเผยแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน

๗.๔ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๖๐๒.๖๔/๓๓๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๓ เรื่อง คำขับการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการกับผู้เสียหาย/ให้การแถลงข่าวหรือเผยแพร่ข่าว

๗.๕ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนมาก ที่ ๐๖๒๕.๓๓/๖๔๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๔ เรื่อง กำหนดแนวทางในการชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีสื่อมวลชนเผยแพร่ข่าวผิดพลาด

๗.๖ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๒๕.๔๓/๒๐๒ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๔ เรื่อง กำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้สัมภาษณ์ หรือเผยแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน

๗.๗ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๖.๔๓/๑๔๒๒ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เรื่อง คำขับการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชน

๗.๘ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๖๒๕.๔๓/๕๔๖๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๕ เรื่อง กำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้สัมภาษณ์ หรือเผยแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน

๗.๙ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๗.๒๓/๓๐๒๑๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๗ เรื่อง คำรับแนวทางการปฏิบัติกรณีเกิดเหตุที่มีข้าราชการตำรวจเกี่ยวข้อง เฉพาะข้อ ๔

-๖-

บรรดา หนังสือ หรือคำสั่งใดที่ขัด หรือแย้งคำสั่งนี้ ให้ถือปฏิบัติตามข้อคำสั่งนี้แทน

ทั้งนี้ สั่งตั้งแต่วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

พลตำรวจเอก

(โยวาท วาณะ)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกัน

ในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา

พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๓๕ บัญญัติห้ามมิให้เรียกหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาจนเกินสมควรแก่กรณี และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๑๐ วรรคสาม บัญญัติให้ประธานศาลฎีกาออกข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกัน ประธานศาลฎีกาจึงออกข้อบังคับนี้ซึ่งมีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในกรณีที่มิระบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ เมื่อศาลพิจารณาคดีของผู้ต้องหาให้ปล่อยชั่วคราวแล้วเห็นว่าเป็นกรณีที่สมควรให้ปล่อยชั่วคราวได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘ ก็ให้ศาลพิจารณาว่าจะให้ปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันหรือไม่มีประกัน

ในการพิจารณาว่าการปล่อยชั่วคราวควรจะมีประกันหรือไม่ต้องมีประกัน ให้ศาลพิจารณาถึงความร้ายแรงแห่งข้อหา สาเหตุและพฤติการณ์การกระทำความผิด รวมทั้งบุคลิกลักษณะ นิสัย สภาพทางร่างกายและจิตใจ การศึกษา การประกอบอาชีพการงาน ประวัติการกระทำความผิดอาญา สภาพและฐานะของครอบครัว และความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคมของผู้ต้องหาหรือจำเลย

หากรพิจารณาตามวรรคสองมีเหตุจำเป็นและสมควรที่จะปล่อยชั่วคราวโดยต้องมีประกัน ก็ให้กำหนดวงเงินประกันให้เหมาะสมแก่ข้อหาและสภาพแห่งคดี รวมทั้งแนวโน้มที่ผู้ต้องหาหรือจำเลย จะหลบหนีหากพฤติการณ์แห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป

ในกรณีที่จำต้องเรียกหลักประกัน ก็ให้พิจารณาว่าหลักประกันนี้คุ้มกับวงเงินประกันที่กำหนดหรือไม่ โดยให้คำนึงถึงความน่าเชื่อถือของผู้ขอประกัน หลักประกัน และฐานะของผู้ต้องหาหรือจำเลย ประกอบด้วย

ข้อ ๕ การกำหนดวงเงินประกันให้พิจารณาดังนี้

๕.๑ คดีความผิดฐานไทยหรือที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้ปล่อยชั่วคราวโดยไม่ต้องมีประกัน หากมีเหตุจำเป็นต้องมีประกันให้กำหนดวงเงินไม่เกินกึ่งหนึ่งของอัตราโทษปรับขั้นสูงสำหรับความผิดนั้น

๕.๒ เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น คดีความผิดที่มีผลกระทบทางเศรษฐกิจซึ่งมีอัตราโทษปรับสูง ไม่ว่าจะมิโทษจำคุกด้วยหรือไม่ก็ตาม จะปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันหรือหลักประกันก็ได้ แต่ไม่ควรกำหนดวงเงินให้เกินกึ่งหนึ่งของอัตราโทษปรับขั้นสูงสำหรับความผิดนั้น และไม่ว่ากรณีใดต้องไม่กำหนดวงเงินประกันหรือหลักประกันให้สูงเกินอัตราโทษปรับขั้นสูง

๕.๓ คดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน ๕ ปี ให้ศาลใช้ดุลพินิจอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวได้โดยไม่ต้องมีประกัน หากมีเหตุจำเป็นต้องมีประกันให้กำหนดวงเงินไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เว้นแต่มีเหตุสมควรที่จะตั้งเป็นค่างขึ้น ก็ให้ระบุเหตุนั้นไว้ในข้อซักแจง

๕.๔ คดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกิน ๕ ปีขึ้นไป การอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวต้องมีประกัน และจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ได้ แต่วงเงินประกันต้องไม่สูงเกินสมควรแก่กรณี

ในกรณีที่พฤติการณ์แห่งคดีมิได้มีลักษณะเป็นพิเศษอย่างอื่น การกำหนดวงเงินประกันตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) คดีที่มีโทษจำคุกแล้วไม่มีโทษสถานอื่นที่หนักกว่าโทษจำคุกรวมอยู่ด้วย ให้กำหนดวงเงินประกันโดยถือเกณฑ์ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท สำหรับโทษจำคุก ๑ ปี ทั้งในส่วนที่เป็นอัตราโทษจำคุกและขั้นค่า

(๒) คดีที่มีโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้กำหนดวงเงินประกันไม่เกิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) คดีที่มีโทษประหารชีวิต ให้กำหนดวงเงินประกันไม่เกิน ๘๐๐,๐๐๐ บาท

๕.๕ ทศที่มีหลายข้อหา ไม่ว่าจะเป็นความผิดกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบทหรือความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ถือข้อหาที่มีอัตราโทษหนักที่สุดเป็นเกณฑ์ในการกำหนดวงเงินประกัน

ในกรณีที่จำเลยถูกฟ้องหลายคดีต่อศาลเดียวกัน ไม่ว่าจะถูกฟ้องพร้อมกันหรือต่างเวลากัน ศาลอาจกำหนดวงเงินประกันในแต่ละคดีให้ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ โดยให้ใช้หลักประกันร่วมกันก็ได้ แต่วงเงินประกันรวมสำหรับทุกคดีต้องไม่น้อยกว่าเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๖ กรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี ไม่ว่าจะเป็นคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ฎีกา ในปัญหาข้อเท็จจริงหรือไม่ก็ตาม ให้ศาลใช้ดุลพินิจอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวในระหว่างอุทธรณ์ฎีกาได้ โดยมีประกันและหลักประกัน แต่วงเงินประกันไม่ควรสูงเกินกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกเกิน ๓ ปี และศาลเห็นสมควรอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวในระหว่างอุทธรณ์ฎีกาได้โดยมีประกันและหลักประกัน หากศาลเห็นว่าสมควรกำหนดวงเงินประกันให้สูงขึ้น จากที่ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์กำหนดไว้ ก็ให้กำหนดวงเงินประกันเพิ่มขึ้นได้แต่ไม่ควรเพิ่มเกินครึ่งหนึ่ง

ข้อ ๗ ในกรณีผู้ขอประกันเป็นญาติพี่น้องหรือมีความเกี่ยวข้องกับโดยทางสมรส หรือผู้ใดประกัน ให้หลักทรัพย์มีค่าอย่างน้อยที่กำหนดคราคราคาที่แน่นอนและสะดวกแก่การบังคับคดีเป็นหลักประกัน หรือกรณีความผิดที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยกระทำด้วยความจำใจหรือด้วยความยากจน ศาลจะกำหนดวงเงินประกันให้ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติก็ได้

หากผู้ขอประกันซึ่งเป็นญาติพี่น้องหรือมีความเกี่ยวข้องกับโดยทางสมรส เป็นผู้ใช้เงินสดหรือหลักทรัพย์มีค่าอย่างน้อยของผู้ขอประกันที่กำหนดคราคราคาที่แน่นอนและสะดวกแก่การบังคับคดีเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว ศาลจะอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวโดยให้ผู้ขอประกันวางเงินสดหรือหลักทรัพย์นั้นเพียงจำนวนร้อยละยี่สิบจากจำนวนวงเงินประกันที่ศาลกำหนดก็ได้

ข้อ ๘ ในกรณีผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นหญิงมีครรภ์หรือมีบุตรอายุไม่เกิน ๓ ปีอยู่ในความดูแล หรือเป็นผู้เจ็บป่วยซึ่งถ้าต้องขังจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือเป็นผู้พิการหรือสูงอายุ ซึ่งโดยสภาพร่างกายหรือจิตใจอาจเกิดความทุกข์ทรมานเกินกว่าปกติในระหว่างขังขัง ให้ศาลใช้ดุลพินิจอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวโดยไม่ต้องมีประกันหรือกำหนดวงเงินประกันให้ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ

ข้อ ๙ ในกรณีผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นเด็กหรือเยาวชน ให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาตัดสินคดีและเยาวชนใช้ดุลพินิจกำหนดวงเงินประกันตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ต้องไม่สูงกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๐ การใส่ชื่อชั่วคราวโดยมีหลักทรัพย์เป็นประกัน อาจใช้หลักทรัพย์ดังต่อไปนี้

๑๐.๑ ที่ดินมีโฉนด ที่ดินมีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ หรือห้องชุดใดก็มีโฉนดที่ดิน หนังสือรับรองการทำประโยชน์ หรือหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด และหนังสือรับรองราคาประเมินของสำนักงานที่ดินมาแสดง หากจะนำสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินมาเป็นประกันด้วยก็จะต้องแสดงสำเนาทะเบียนบ้าน และหนังสือประเมินราคาส่งปลูกสร้างที่นำเชื่อกิตี้อประกอบด้วย

๑๐.๒ หลักทรัพย์มีค่าอย่างอื่นที่กำหนดกฎหมายค่าที่แน่นอนได้ เช่น พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน บัตรหรือสลากออมทรัพย์ทวีสินของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ใบรับเงินฝากประจำธนาคาร ตัวแลกเงินที่ธนาคารเป็นผู้จ่าย และธนาคารผู้จ่ายได้รับรองตลอดไปแล้ว ตัวสัญญาให้เงินที่ธนาคารเป็นผู้ชดเชย หรือที่ธนาคารเป็นผู้ส่งจ่ายหรือรับรองซึ่งสามารถเรียกเก็บเงินได้ ในวันที่ทำสัญญาประกัน และหนังสือรับรองของธนาคารหรือบริษัทประกันภัย เพื่อชำระเมื่อปรับแทนในกรณีผิดสัญญาประกัน เป็นต้น ทั้งนี้ ในกรณีที่มิขัดต่องค์ ให้ศาลตรวจสอบเพื่อขอคำยืนยันจากธนาคารหรือบริษัทประกันภัยที่ออกหนังสือรับรองนี้

เมื่อทำสัญญาประกันแล้ว ให้คนมีหนังสือแจ้งมายังไปยังสำนักงานที่ดิน สำนักงานเขต หรืออำเภอ หรือธนาคารแล้วแต่กรณีทันที และเมื่อสัญญาประกันสิ้นสุดลง ให้รีบคืนหลักประกันและแจ้งยกเลิกการกักขังโดยเร็ว ในกรณีที่ใช้หนังสือรับรองจากหนังสือประกันถือเป็นหลักประกัน ให้หาตนตั้งจำนวนเงินประกันในสัญญาประกันให้บริษัทประกันภัยพินัยด้วย

ข้อ ๑๑ การใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันความประพฤติกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๓) ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๑๑.๑ บุคคลผู้ขอประกันจะต้องเป็นผู้มีตำแหน่งหน้าที่การงานหรือมีรายได้แน่นอน เช่น เป็นข้าราชการ ข้าราชการบำนาญ สมาชิกวุฒิสภา ผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น พนักงานองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานของรัฐประเภทอื่น ๆ ลูกจ้างของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารพรรคการเมือง หรือหาบเร่ และเป็นผู้มีความสัมพันธ์กับผู้ต้องหาหรือจำเลย เช่น แม่บ้าน พยาบาล ผู้สืบสันดาน สามี ภริยาญาติพี่น้อง ผู้บังคับบัญชา นายจ้าง บุคคลที่เกี่ยวข้องกันโดยทางสมรส หรือบุคคลที่ศาลเห็นว่ามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเหมือนคนในญาติพี่น้อง หรือมีความสัมพันธ์ในทางอื่นที่แสดงให้เห็นสมควรให้ประกันได้ โดยมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ยื่นคำร้องด้วยตนเอง และเสนอหนังสือรับรองจากคณบดีหรือ
นายจ้างตามแบบท้ายข้อบังคับนี้ หรือหลักฐานอื่นที่เชื่อถือได้ และหากผู้ขอประกันมีผู้สมรส ให้แสดง
หลักฐานการยินยอมของคู่สมรสด้วย ในกรณีฉุกเฉินไม่อาจเสนอหนังสือรับรองได้ทันที ให้ผ่อนผันโดย
แสดงหลักฐานอื่น เช่น บัตรประจำตัวที่แสดงฐานะความเป็นอยู่ และให้นำหนังสือรับรองหรือหนังสือยินยอม
มาแสดงภายหลัง

(๒) ให้ทำสัญญาประกันได้วงเงินไม่เกิน ๑๐ เท่าของอัตราเงินเดือน
หรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

(๓) กระทรวงฯ ให้พิจารณาจากเงินเดือนหรือรายได้ แต่หากวงเงินประกัน
มีข้อขัดขวางวงเงินที่ผู้ประกันได้ ศาลอาจกำหนดให้ผู้ขอประกันวางเงินหรือหลักทรัพย์อื่นเพิ่มเติม
ให้เพียงพอกับวงเงินประกันนั้นได้ หรืออาจให้ผู้ขอประกันหลายคนร่วมกันทำสัญญาประกันโดยใช้วงเงิน
ของแต่ละคนรวมกันได้

(๔) หากผู้ประกันพ้นจากตำแหน่งหน้าที่การงาน ก็ให้คงมีสิทธิประกัน
ต่อไปโดยศาลอาจใช้ดุลพินิจสั่งให้หาหลักประกันเพิ่มเติมหรือคิดส่วนได้

๑๑.๒ นิติบุคคลอาจเป็นผู้ขอประกันได้ ในกรณีที่กรรมการ ผู้แทน ตัวแทน ผู้มีส่วน
หนึ่งส่วนหรือลูกจ้างของนิติบุคคลนั้นตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย ให้ทำสัญญาประกันได้วงเงินตามที่ศาล
กำหนดสมควรเป็นกรณี ๆ ไป และศาลอาจกำหนดให้ผู้ขอประกันวางเงินหรือหลักทรัพย์อื่นตามจำนวน
ที่เห็นสมควรเพิ่มเติมด้วยก็ได้ โดยจะต้องแสดงหนังสือรับรองการจดทะเบียนและหลักฐานสถานะการเงิน
และผู้มีอำนาจทำการแทน ในกรณีฉุกเฉินไม่สามารถนำค้ำประกันเอกสารมาแสดงได้ทันที ให้ผ่อนผันโดย
แสดงสำเนาเอกสารดังกล่าวและให้นำค้ำประกันเอกสารมาแสดงภายหลัง

๑๑.๓ ในกรณีที่ส่วนราชการ คณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานราชการสงสัยว่าด้วยกระทรวงหรือ
ข้าราชการหรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการที่ร้องหาคดีอาญา เป็นผู้ร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว หากจำนวนเงิน
ที่ระบุไว้ในหนังสือรับรองหรือคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวเพียงพอแล้ว การถือว่าหนังสือรับรองหรือ
คำร้องนั้นเป็นหลักประกันก็นับเชื่อถือได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘ (๕)

ที่ก ๑๒ ผู้ต้องหาหรือจำเลยอาจทำสัญญาประกันตนเองได้ และให้นำหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๑.๑
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การให้สัญญาประกันตามวรรคหนึ่ง หากผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นพนักงานหรือผู้ประกอบวิชาชีพ เช่น แพทย์ เภสัชกร ทนายทนาย วิศวกร สถาปนิก ทนายความ ผู้สอบบัญชี ครู ผู้ประกอบวิชาชีพ คำนึงถึงมวลชน หรือผู้ประกอบวิชาชีพอื่นที่สมควรให้ประกันได้ และยกกระทู้ที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นความผิดเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่หรือการปฏิบัติงานในการประกอบวิชาชีพนั้น ให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยทำสัญญาประกันตนเองได้ในวงเงินไม่เกิน ๑๕ เท่าของอัตราเงินเค้นแค้นหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ข้อ ๑๓ เพื่อให้การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ให้ศาลกำหนดแนวทางปฏิบัติของศาลนั้นได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ

ข้อ ๑๔ ให้ศาลประกาศและเผยแพร่ข้อบังคับและแนวทางปฏิบัติในการเรียกประกันหรือหลักประกันให้ผู้ที่มาติดต่อและประชาชนได้ทราบโดยทั่วกัน

ข้อ ๑๕ ในกรณีจำเป็นต้องมีวิธีการใดในทางธุรการเพื่อให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ไปได้โดยเรียบร้อย ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้กำหนดวิธีการนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

สุภชัย ภูงาม

ประธานศาลฎีกา

หนังสือรับรอง

ข้าพเจ้านาย/นาง/นางสาว _____ นามสกุล _____
 ตำแหน่ง _____ ระดับ _____ หน่วยงาน _____

ขอรับรองว่า ปัจจุบันนี้ นาย/นาง/นางสาว _____ นามสกุล _____
 เป็นข้าราชการ/พนักงาน ของหน่วยงาน _____

ถนน _____ ตำบล/แขวง _____ อำเภอ/เขต _____

จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____ โทรศัพท์ _____

ตำแหน่ง _____ ระดับ _____ อัตราเงินเดือน _____ บาท

(_____) มีความประสงค์จะยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราว

และทำสัญญาประกันในการปล่อยชั่วคราว _____

ซึ่งเป็นผู้ต้องหาจำเลย ต่อศาล _____

และขณะนี้ผู้ขอประกันอยู่ระหว่างประกันตัวผู้ต้องหาจำเลย คือ _____

ในวงเงิน _____ บาท (_____) ที่ศาล _____

จึงขอรับรองไว้เป็นหลักฐาน

รับรอง ณ วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

ลงชื่อ _____

(_____)

ตำแหน่ง _____

หมายเหตุ ๑. หนังสือรับรองตามแบบเป็นเพียงตัวอย่างโดยสังเขป ผู้ยื่นคำขอไม่จำเป็นต้องใช้ถ้อยคำ

ตามแบบนี้ทุกตัวอักษร เพียงให้สาระสำคัญครบถ้วนตรงกันก็ใช้ได้

๒. กรณีฉุกเฉิน ไม่อาจแสดงหนังสือรับรองจากผู้บังคับบัญชาได้ทัน อาจขอผู้รู้เห็นแห่ง
 หลักฐานอื่นไปหลักฐาน เช่น บัตรประจำตัวที่แสดงฐานะ หรือศาลจะผ่อนเวลาไว้เพื่อนำ
 หนังสือรับรองมาแสดงในภายหลังก็ได้

หนังสือรับรองการเป็นทนายความ

ข้าพเจ้านาย/นาง/นางสาว.....นามสกุล.....
 ตำแหน่ง นายกสภาทนายความ/กรรมการสภาทนายความจังหวัด.....
 ขอรับรองว่า นาย/นาง/นางสาว.....นามสกุล.....
 เป็นผู้ได้จดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความตั้งแต่ปี.....ปัจจุบันยังเป็นสมาชิก
 สภาทนายความและมีได้อยู่ระหว่างการถูกห้ามทำทนายความโดยอยู่สำนักงานชื่อ.....
 ตั้งอยู่เลขที่.....แขวง/ตำบล.....
 เขต/อำเภอ.....กรุงเทพมหานคร/จังหวัด.....มีความประสงค์จะยื่น
 คำร้องขอปล่อยชั่วคราวและทำสัญญาประกันในการปล่อยชั่วคราว.....
 ซึ่งเป็นผู้ต้องหาจำเลย คดีอาญา.....
 และขณะนี้ผู้ขอประกันอยู่ระหว่างประกันตัวผู้ต้องหา/จำเลย คือ.....
 ในวงเงิน.....บาท (.....) กี่สาร.....
 จึงขอรับรองไว้เป็นหลักฐาน
 รับรอง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง นายกสภาทนายความ/กรรมการสภา
 ประธานทนายความจังหวัด.....

- หมายเหตุ : ๑. หนังสือรับรองตามแบบเป็นเพียงตัวอย่างโดยสังเขป ผู้ยื่นคำขอไม่จำเป็นต้องใช้ติดคำ
 ตามแบบนี้ทุกตัวอักษร เพียงให้มีสาระสำคัญครบถ้วนตรงกันก็ใช้ได้
 ๒. กรณีฉุกเฉิน ไม่อาจแสดงหนังสือรับรองจากสภาทนายความได้ทัน อาจอนุญาตให้แสดง
 หลักฐานอื่นไปพลางก่อน เช่น ใบอนุญาตให้เป็นทนายความ บัตรประจำตัวสมาชิก
 สภาทนายความ หรือศาลจะอนุญาตให้เพื่อนำหนังสือรับรองมาแสดงในภายหลังก็ได้

หนังสือให้ความยินยอมของคู่สมรส

ข้าพเจ้านาย/นาง ..... นามสกุล .....
 อายุ ..... ปี อยู่บ้านเลขที่ ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง .....
 อำเภอ/เขต ..... จังหวัด ..... โทรศัพท์ .....
 ยินยอมให้ นาย/นาง ..... นามสกุล ..... ผู้ขอแต่งงาน ซึ่งเกี่ยวพันกับ
 ข้าพเจ้าโดยเป็น ..... ประกันตัวผู้ต้องหา/หรือจำเลย ชื่อ .....
 ไปจากศาล ..... ได้ หากเกิดความเสียหายและจะต้องชดเชย
 ค่าเสียหายตามสัญญาประกันต่อศาลจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ข้าพเจ้าสละสิทธิที่จะคัดค้านทุกประการ
 ให้ไว้ ณ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ลงชื่อ ..... ผู้ให้ความยินยอม
 (.....)

พยานขอรับรองว่าเป็นลายมือชื่อของผู้ให้ความยินยอมจริง

ลงชื่อ ..... พยาน
 (.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
 (.....)

หมายเหตุ : หนังสือให้ความยินยอมของคู่สมรสตามแบบเป็นเพียงตัวอย่างโดยสังเขป ผู้ให้ความ
 ยินยอมไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามแบบนี้ทุกตัวอักษร เพียงให้มีสาระสำคัญครบถ้วน
 ตรงกันก็ใช้ได้